

EN-71

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

1036

EVRIPIDIS

TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

AVGVSTI NAVCKII

EDITIO TERTIA

VOLV MEN II

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXXVII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

ANNOTATIO CRITICA

IPHIGENIA AVLIDENSIS

V. 8 αἰσῶν libri, αἰσῶν Vater. 14 τήνδε Blomfieldus. 19 ἥσσον ἐπαινῶ Stob. Flor. 58,2. 22 πρότιμον N., φιλότιμον libri. ipsum verum deleri iussit Bothius. 33 βουλομένων ἔσται Plut. Mor. p. 103 C, νενομίσται Stob. Flor. 105,6. 46 ποτὲ Barnesius. 57 ἄθραυστα Hemsterhusius ex Hesychio, ἄριστα libri. 62 τῷ συναμνεῖν, εἴ τις νιν Heimsoethius. 66 ἐμπέδως N., εὖ δέ πως libri. 68 διδοὺς Elmsleius, δίδωσιν libri. 69 ὅποι Lentingius. 72 ἔχει] λέγει malit N. 77 δρόμῳ Marklandus, πόθῳ Toupius, μου B m. pr., μόρῳ C. 84 δῆτα N., καῖτα libri. 89 ἀπορία λελημμένοις N. 93 proscripsit N. 108 καλῶς suspectum. 115 sq. πρὸς τὰς πρόσθεν δέλτους Monkus. 117 et 118 ante v. 115 collocavit Reiskius. 119 sq. τὰν σὰν ἴνιν | πρὸς κολπώδῃ Monkus. 123 nondum emendatus. 124—132 versus inepti, quos minoris esse Euripidis conicit Hennig de Iphig. Aul. forma p. 46. 128 ὄνομ' ἀντ' ἔργου Vnger e Liban. Epist. 1398. 133 γ' ἐτόλμας Marklandus, γε τολμᾶς libri. 149 transposuit Hermannus. τάδε om. B. 167 στενοπόρθμων Weilius, στενόπορθμον libri. 171—184 damnat Dindorfius. 171 ὡς κατιδοίμαν Dindorfius. 172 ἀγανῶν N., Ἀχαιῶν libri. 192—230 damnat Dindorfius. 194 τὸν Hartungius, τοῖς libri. Σαλαμῖνος B m. sec., Σαλαμινίοις B m. pr. et C. 204 sq. Νιρῆ N., Νιρέα libri. 209 ἐξεπόνησεν Elmsleius. 218 οὗ malit N. 225 πυρσότριχας Monkus, πυρρότριχας libri. 231—302 damnarunt Hermannus et Dindorfius. 234 μέλινον corruptum, μέλιχον Marklandus. 238 ante v. 237 collocat Weilius. 247 Ἀτθίδας Dobraeus. 252 εὖσημόν τι Marklandus. 265 Μυκῆνας N., ἐκ Μυκῆνας libri. 268 Ἀδραστος ineptum, ἀδελφὸς Marklandus, ἄρ' αὐτὸς Mehlhornius. 277—302 strophicum videtur carmen; metro congruunt inter se 280 sq. et 292 sq., 285 et 300, 287 et 302. cetera exaequare studuit Hermannus. 284 Τάφιον ἡγεμῶν Μέγης (deleto ἄνασσε) Hermannus. 301 συγκλήτου] συλλόγου vel

σύγκλυδος Dindorfius. 318 καιριώτερος κλύειν malit N. 331 ἔαξ
 ἐμέ N., ἐάσομαι libri. 333 πονηρῶν N., πονηρὸν libri.
 334 νοῦς δ' ὁ μὴ O. Hense, νοῦς δ' οὐ B, νοῦς δέ γ'
 οὐ C. κοῦ σοφοῖς φίλον N. 335 βούλομαι δέ σ' ἐλέγξαι
 B m. pr. 336 οὔτε Hermannus, οὔτ' αὖ Blomfieldus, οὔτοι
 libri. 338 τῷ λέγειν μὲν et τῷ δὲ φαίνεσθαι temptabat N.
 339 ἦσθα πᾶσι N., ἥς ἀπάσης libri. 341 sq. abesse malit N.
 347 καὶ suspectum. 351 et 354 sq. diversa videntur tem-
 ptamina traditam lacunam resarciendi, cf. Dindorf. in annot. Oxon.
 356 τίν' ἀπορῶν (ἀπόρων Weilius) εὔρω πόρον N., τίνα πόρον
 κίχω πόθεν Herwerdenus, τίνα πόρον εὔρω πόθεν B. 357 στε-
 ρέντας Musgravius, στερέντα σ' libri. 359 et 363 proscripsit N.,
 364 Dindorfius. inter 362 et 365 non nihil videtur excidisse.
 368 sq. abesse malit N. ac proscripsit olim Hartungius. 372 τὴν
 σὴν κάκην N. 373 ἄρα N., ἂν libri. χρέους vitiosum, γένους
 Herwerdenus. 374 damnat Hennig. 388 μετεθέμην εὐβουλίαν
 Monkius. 392 ἦγε δ' Matthiae, ἡ γὰρ Hennig, ἡ δέ γ' libri.
 394 b accessit ex Stob. Flor. 28, 10 et Theoph. ad Autol. 2, 37
 p. 180: vide quae contra dixit Badhamus in Eur. Ion. ed. Lond. a.
 1853 p. XV sq. 400 βραχέα ταῦτά σοι λέλεκται malit N.
 404 οὐκ ἐκεκτῆμην Hartungius. 407 βούλομαι κοῦ N. 416
 ὠνόμαζες Marklandus, ὠνόμαζας libri. 417 σὴ Κλυταιμνήστρα
 δάμαρ Elmsleius. 418 ὥστ' ἂν ἡσθελίης Hennig. 423 ἀφεί-
 μεν Hennig. 434 ἄξεται πόσις malit N. 436 aut spurius aut
 corruptus. 442 ἄρξωμαι Burgesius. 448 sq. ἄνολβα et ἅπαντα
 transposuit Musgravius. 452 αὐθις οὐ σθένω τάλας Dobraeus.
 466 συνετοῖς Piersonus. 481 ἀποκτεῖναι τέκνα Elmsleius.
 505 προγόνους δ' οὐ Hermannus. 508—510 proscripsit Boeckh-
 ius. 515 γ' om. B. 519 θάνη vitiosum. 521 ἀρεστὸν N.,
 ἄχρηστον libri. 522 ἐσέρχεται Wunder, εἰσέρχεται libri. 523 ὁ
 μὴ — ἂν ὑπολάβοιμ' ἔπος Heimsoethius, ὃν μὴ — ὑπολάβοιμεν
 λόγον libri. 528 σὺ δ' οὖν δόκει Hartungius. 530 κατὰ φεύ-
 ξομαι coniecit N. 535 ἀνασπάσουσι Marklandus. 537 τὰ νῦν
 κακά Lud. a Sybel. 545 θέλκτρων N. 547 μαινολῶν N., μα-
 νιάδων Wecklein, μαινόμεν' libri. 550 πότμω] τύχη Ath. XIII
 p. 562 E. 552 ἀπό νιν εἰργοῖς ἀμετέρων N. 556 numerorum
 vitio laborat. 558—597 graviter corrupti. 561 θ' αἰ] τ' εὔ
 N. 578 μιμήματα πλέων B m. pr. 589 ἐς πέργαμα Τροίας
 Blomfieldus. 593 Τυνδάρω Dindorfius. 597 θνητῶν Dindorfius.

598—606 damnavit L. Dindorfius. 614 κῶλον ἀσφαλῶς χαμαὶ Hermannus. 615 νεάνιδές νιν ἀγκάλαις Piersonus, νεανίδαισιν (νεανίδεσσιν C) ἀγκάλαις libri, νεανίαις νιν ἀγκάλαις olim Lo-beckius. 632 πρὸς στέρνα] στέρνοισι Heimsoethius. 641 τὸ δ' ἔσον N. 644 ἔκηλον Blomfieldus, εὐκηλον libri. 650 σέθεν suspectum. 652—655 in suspicionem vocat Dindorfius. 654 ἀσύ-νετα μὲν B, ἀσύνετα δῆτ' N. 657 τὸ τελεῖν δ' N. 665 sq. spurios iudicat Paley. 667 ἔπεστι N., ἔτ' ἔστι Porsonus, ἀλλ' ἔστι Hermannus, αἰτεῖς τι libri. 675 ἐστήξεις Elmsleius. 678 post ἐντὸς hemistichia duo excidisse coniecit Hermannus. 684 διώκει suspectum. 701 κόρη] Θέτιν Geelius. 710 φεῖ delet Her-mannus. σοφώτερος ineptum, σοφῶ τρέφειν coniecit N. 700 τοῦ] τὰ Elmsleius. 717 ἐντελὴς Musgravius. 722 γυναιξὶ δαίσο-μεν N. 724 κακῶς, ἀναγκαίως δέ Heathius. συνενέγκοι L. Din-dorfius, συνενέγκαι libri. ὁμῶς N., ὅμως libri. 728 ὦν με Reis-kius. 734 σοὶ δὲ φαῦλ' ἔστιν temptavit N. 741 delendum iudicat Monkius. 746—748 spurios censuit Monkius. 764 Τρωῆς] Φρύγες Hermannus. 765 πόντιος] ἄλιος Hermannus. 771 δο-ριπόνων Kirchhoffius. 773—783 interpolatos esse vidit Har-tungius. 787 Αὐδῶν Herwerdenus. 788 sq. στήσασαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας μυθεύουσι παρ' ἱστοῖς Fritzschi. 795 ἔτεκεν Αἴδα σ' Elmsleius, ἔτυχεν Αἴδα libri. 796 ὄρνιθι πταμένῳ Mark-landus, ὄρνιθ' ἱπταμένῳ libri. 804 Εὐρίπου πνοάς; Hermannus. 805—809 damnat Hennig. post 812 trium versuum spatium va-cuum est in B. 813 Εὐρίπου πύλαις Hermannus. 817 δ' addidit Fixius. πρᾶσσ', εἴ τι πράξεις O. Hense, ὅρα τί δράσεις Fr. G. Schmidtus. 823 sq. οἷς μὴ πάρος προσῆκες N., οὐς μὴ πάρος προσέβης ἄν libri. 825 τίς εἶ Monkius. 832 ἀρχὴν suspectum. 840 μεμνημένους ed. Commel., μεμνημένοις libri. 844 τὰπὸ Dobraeus, τὰ παρὰ libri. 846 γὰρ ἐψευδόμεθα apogr. Paris., γὰρ οὖν ψευδόμεθα Matthiae. 863 ὥς μόνοιν Marklandus. βασιλικῶν Matthiae, βασιλείων libri. 865 ἀνοίσει Marklandus, ἂν ὥση libri, ὀνήσει Boeckhius. ὄκνον Hermannus, ὄγκον libri. ceterum hunc versum πρεσβύτη tribuit et antea Ctytaemnestrae versum excidisse conicit Weilius. 872 στέγεις F. G. Schmidtus, λέγεις libri. 377 τοῦτ' οὐκ εὖ φρονεῖ Herwer-denus, τόδε δ' οὐκ εὖ φρονεῖ N. 884 παρεῖχε Th. Gomperzius, τίν' εἶχε libri. 888 νάματ' O. Hense, τ' ὕμματ' libri. 889 εἶπερ ἀλγεινὸν τὸ] οὐ γὰρ ἄλογόν ἐστι Hartungius, οὐ παρὰ λόγον ἦν

τὸ Weilius. 895 τῶνδ' ὃς αἴτιος κακῶν Porsonus. 900 οὐκέτ' αἰδεσθησόμεσθα malit N. 902 περὶ τίνος Schaefer, ἐπὶ τίνος libri. 909 δὲ addidit O. Hense. πρὸς σῆς] πρὸς σε Marklandus. 910 damnat Hennig. 911 βωμὸν — ἢ τὸ] γὰρ βωμὸν ἄλλον καταφυγεῖν ἢ Hennig. 918 κοινόν ἐσθ' Reiskius. 919 πρόσω vitiosum. 920 ἐπίσταμαι Musgravius. 934 corruptus. 936 ἐμῇ] ἐμοὶ Monkus. 938—974 ut spurios secluserit Dindorfius, inprimis 943 946 953 962—74 displicent. 938 ἡράμην N. 944 ἔργω' ἂν ἢ κάκιστος N. 947 ὅσπερ φονεύει libri. σὺ πόσει] παῖδα σὴν Burges. 952 ἔρεισμα Hartungius. 971 ἐλθεῖν φόνον (φόνους Fr. G. Schmidtus), κηλῖσιν Porsonus. αἵματος Porsonus, αἵματι libri, Ἑλληνος Herwerdenus. 973 θεός] φίλος Heimsoethius. 978 μῆδ' Dindorfius, μῆτ' libri. 981—989 damnat Hennig. 982 κακῶν ἐμῶν ed. Ald. 994 δίχ' αἰδοῦς Fr. G. Schmidtus. 996 σεμνυντέα Fr. G. Schmidtus. 997 melius aberit. 1003 ἀνικετεύτως· εἰς N., ἀνικέτευτος ἥς libri. 1005—1007 damnavit anonymus Anglus. 1006 μάτην σε κερτομῶν L. Dindorfius. 1013 οἷ] οὔν Monkus. 1017—1023 proscripsit Dindorfius. 1017 ἐπιθεν Kirchhoffius. 1026 ποῖ Wecklein, ποῦ libri. 1032 delendum iudicavit Fr. G. Schmidtus. 1034 θεοί, σύ τοι δίκαιος Heimsoethius. 1041 ἐν] παρὰ Kirchhoffius. 1055 κύκλια delet Weilius, κύκλω voluit Heathius. 1056 sq. πεντήκοντα κόραι γάμους | Νηρῶς ἐχόρευσαν Weilius. 1059 ἱπποβάτας Th. Gomperzius, ἱπποβότας libri. 1063 παῖδα σὲ Θεσσαλίᾳ Weilius, παῖδες αἱ Θεσσαλαὶ libri. 1065 γεννάσειν Weilius, γεννάσεις libri. 1066 ἐξονόμαζεν Firnhaber, ἐξωνόμασεν libri. 1077 sq. τᾶς εὐπάτριδος Νηρηϊδός τ' ἔθεσαν γάμον Weilius. 1080 σὲ δ', ᾧ κόρα, στέψουσι Hermannus. 1081 Ἀργεῖοι, βαλιὰν Scaliger. 1084 et 1087 sq. corrupti. 1090 ἔχει Bothius, δύνασιν ἔχει libri. 1093 δύνασιν Bothius, δύναμιν libri. 1102 θάνατον] τὸν γάμον Weilius. 1110 πατρὸς] πάρος N. assentitur Heimsoethius, qui παῖδα δεῦρο δωμαίων πάρος (deleto μέτα) scribendum coniecit. 1117—1123 interpolatori tribuit Paley. 1132 τλήμονά γ' ἔλεξας ὑπονοεῖς τ'. ΚΑ. ἔχ' ἥσυχος (verbis αὖ μὴ σε χορή deletis) Hermannus. 1138 τί δ' ἠδίκησαι Matthiae. 1151 προσώρισας Hartungius. 1153 Διός σε παῖδ', ἐμὼ δὲ συγγόνω Monkus. 1156 ἔσχεθες λέχη Kirchhoffius. 1162 sq. Dindorfio suspecti. 1167 χοῆς N. 1170 ὠνώμεθα; N. 1171 εἰ στρατεύσει Elmsleius. 1172 suspectus. 1174 πάντας ine-

ptum et Apsini Rhet. vol. IX p. 593 ignotum in παιδὸς mutari iussit Herwerdenus. ὅταν θρόνους μὲν εἰσίδω ταύτης κενούς N., ὅταν θρόνους μὲν τῆσδε προσβλέψω κενούς Weilius. 1177 φιτύσας Elmsleius. 1179 graviter corruptus. 1180 ἐνδεῖ Reiskius. 1185 εἶεν· σὺ θύσεις παῖδα· τίνας εὐχὰς ἐρεῖς olim suasit N. ac τὴν om. B. 1186 σφάζων τέκνα Elmsleius. 1193 ἐὰν σφῶν Hartungius, ἐὰν αὐτῶν libri, ἔν' αὐτῶν Elmsleius. 1194 σκῆπτρα σὰ Weilius. 1195 σε δεῖ verba suspecta. 1207 λέλεκται νῶ μὴ δὴ γε κτάνης libri. 1209 τέκνα σοι σώζειν malit N. 1210 τοῖσδ' ἂν Burges, πρὸς τὰδ' libri. 1222 χάριτας φίλας N. 1230 πόνων τιθηνῶν — σοι χάριν N. 1240 suspectus. 1241 ἐπικουρεῖν Weilius. 1244 κὰν νηπίοισι Monkius. 1246 βίου Marklandus. 1248 ἐστίν interpolatoris esse iudicat N. 1249 ἐν ἔτι λέγουσα (vel ἐν προστιθεῖσα) πάντα συντεμῶ λόγον N. 1256 φιλω τ' Marklandus. 1258 ταῦτὰ γὰρ Kirchhoffius. 1262 et 1263 transponi vult Marklandus. 1264—1275 seclussit Dindorfius. versus 1269 et 1271—1275 genuinos recte iudicare videtur Hennig. 1272 ταύτης ἥσσονες malit N. 1276 ξέναι] τέκνον Monkius. 1284 νάπος Φρυγῶν Hennig. 1291 ὥφειλεν Hermannus, ὥφειλεν libri. 1296 ἀνθεσι] ἔρνεσι L. a Sybel. 1309 καλλονᾶς Matthiae, τᾶς καλλονᾶς libri. 1310 corruptus. post Δαναῖδαισιν excidisse ἦν vel potius ἂν conicit N. 1311 προθύματ' Elmsleius, προθύμά σ' libri. 1320 ᾧδ' iure delet Monkius. 1322 ὥφειλ' ἐλάταν N. 1323 Εὐρύπῳ delet Hennig. 1324—1326 nondum sanati. 1327 damnat Hennig. 1332 ἀνδράσιν εὐρεῖν Dindorfius. 1339 τόν τε τῆς θεᾶς Ἀχιλλέα, τέκνον, ᾧ δεῦρ' ἐλήλυθας B. versus nondum emendatus. 1341 τί δὲ φεύγεις, τέκνον; Ἀχιλλέα τὸν ἰδεῖν αἰσχύνομαι libri. τί δὲ σὺ φεύγεις, τέκνον. IΦ. ἄνδρα τόνδ' ἰδεῖν αἰσχύνομαι Hartungius. 1344 ἦν δυνάμεθα verba corrupta. 1346 aut βοᾶται aut τίνα βοήν vitiosum. 1347 πονηρῶν malit N. 1348 σφάξαι νεᾶνιν Fixius. quae sequuntur certam medelam vix admittunt. κοῦτις εἰπ' ἐναντία suasit Herwerdenus. 1349 ἔγωγε Porsonus, ἐγὼ τοι libri. τίν' N., ἐς τίν' libri. 1355 εὖνιν Hermannus. 1361 ἐμοῦ γε ζῶντος N., ἐμοῦ γ' ἐκόντος libri. 1366 ἐθείρας L. Dindorfius, ἐθείρης libri. τί χορὴ δρᾶν] χορὴ τί δρᾶν Gaisfordus, δρᾶν τί χορὴ Kirchhoffius. 1369 ἐπῶν addidit O. Hense. 1372 διαβληθῇ Hartungius, διαβληθῆς libri. 1375 κατθανεῖν ἐμοὶ N. 1379 πορ-θμός τε ναῶν] νεῶν τε πορθμός Blomfieldus. 1380 sq. γυναι-

κας μή τι δρωσι βάρβαροι μηδ' ἔθ' ἀρπάζωσιν εὐνάς ὀλβίας
 Weilius. 1382 damnavit Monkius. *τίσαντες* Weilius. *ἦν ἦρπα-*
σεν *B* pr. m. 1385 οὐδέ τοί τι] οὐχ οὕτω τι Elmsleius. 1386
κοινὴν Elmsleius. 1391 *ἔχομεν ἄρ' ἂν* Hartungius, *ἄρ' ἔχομεν*
B m. pr. 1395 *σῶμα* ex vs. 1397 huc translatum. *τόδ' αἶμα*
τοῦμόν coniecit N., *τόδ' αἶμα σφάγιον* Weilius. 1409 sq.
spurius esse vidit Monkius. 1411 *ἐσέρχεται* N., *εἰσέρχεται* libri.
 1413—1416 damnarunt Hartungius et Dindorfius. 1426 et
 1429—1433 secluserunt Dindorfius. 1427 *ἔχων τάδ' ὅπλα στήσο-*
μαι malit N. 1438 *γε* ineptum, *σὺ* Monkius. 1439 delet Burge-
 sius. 1444 *δὴ* N., *δέ* *B*. *τὸ θυήσκειν*] *θανοῦσιν* Herwerdenus.
 1448 *ἀγγέλω* Weilius. 1449 *κείνας* Monkius. 1455 *τε*] *γε* Elms-
 leius. 1459 *κόμην* Dindorfius, *κόμης* libri, *κόμας* ed. Ald.
 1460 *ἔγωγε μετὰ* Marklandus, *ἐγὼ μετὰ γε* libri. 1479 *γε* Her-
 mannus, *τε* libri. 1480 *βωμόν* N., *βωμόν* *Ἀρτεμιν* libri. 1483
θεὰν μάκαιραν N., *τὰν μάκαιραν* libri. 1491 *ἰὼ ἰὼ* Hermannus,
ὦ libri. 1502 *ἐθρέψαθ'* Elmsleius. *με* Elmsleius, *μέγα* libri.
Ἑλλάδος με *φῶς* coniecit N. 1512 *στέφρα* Seidler, *στέφη* libri.
βαλομένην Marklandus, *βαλλομένην* libri. 1514 *διαίμονος* Mark-
 landus, *φιλαίμονος* L. Dindorfius, *γε* *δαίμονος* libri. 1516 *ῥα-*
νοῦσαν Marklandus. *εὐφυᾶ* — *δέραν* Dindorfius. 1517 ante
σφαγεῖσαν choriambus excidisse videtur. 1518 *πατρῶαι* *παγαῖ*
 Hermannus, *παγαῖ* *πατρῶαι* libri. 1522 *θεὰν ἀνασσάν* Hennig.
 1524 *ὦ πότνια πότνια* Hermannus. 1527 *δολόεντα* corruptum.
 1529 *Ἑλλάσι* Marklandus, *Ἑλλάδι* libri. 1530 *κᾶρα θ'* *ἐὼν* Scali-
 ger, *κᾶρα ἐὼν* libri, *κρᾶθ'* *ἐὼν* Seidler. 1536 *ἦκης* Portus, *ἦκεις*
 libri. 1532—1628 damnavit Porsonus, 1532—1558 defendit
 Matthiae. mihi quae inde ab v. 1540 leguntur suspecta sunt.
 quorum versuum prior pars homini debetur haud imperito; in
 extrema parte quae insunt vitia immania procurare frustra tem-
 ptavit Hermannus. 1538 *δεινὰ*] *κεδνὰ* Weilius. 1550 *προῆκεν*
 Dindorfius, *παρήγεν* Weilius. 1558 *δορὸς* Piersonus, *δώρου* libri.
 1570 *ὦ θηροκτόνε* N., *Ἀρτεμὶς θηροκτόνε* *B*. 1573 *Ἀγα-*
μέμων *τ' ἀναξ ὁμοῦ* N., *ἀθρόος Ἀγαμέμων* *τ' ἀναξ* Weilius.
 1580 *ἄλγος*] *ἄργος* *B* pr. m., unde *ἐμοὶ δὲ τάρβος* coniecit
 N. 1583 *οὐκ εἶδεν* Matthiae. 1595 *μιάνη* apogr. Paris., *μιά-*
νοι *BC*.

Aelianus N. A. 7, 39: ὁ δὲ *Εὐριπίδης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ*
ἔλαφον δ' Ἀχαιῶν χερσὶν ἐνθήσω φίλαι

κεροῦσσαν, ἣν σφάζοντες ἀνχήσουσι σὴν
σφάζειν θυγατέρα.

hos versus alii e genuina fabula depromptos esse coniecerunt, alii ab Euripide alienos existimarunt. quae Schol. Ar. Ran. 1310 ἐξ Ἰφιγενείας τῆς ἐν Ἀυλίδι affert, ad Iphig. T. 1090 probabiliter rettulit Bergler.

IPHIGENIA TAVRICA

Argum. p. 61, 6 ἐθισμόν] θεσμόν malit N.

V. 3 Ἀτρέως δ' ἄπο Badhamus. 5 θυγατρὸς] παιδὸς Elmsleius. 6 δίνας Monkus. 9 κλειναῖς] κοίλαις Elmsleius. 10 νεῶν malit N. 11 Ἑλληνικὴν B. unde πλάτην pro στόλον v. 10 coniecit Weilius. 13 Ἀχαιοῖς Lentingius. 15 nondum emendatus. δεθεῖς δ' ἀπλοῖα N. 18 ἀφορμίσῃ B. 23 ἀμφέρων N. 29 Ἀχαιοῦς N., Ἀχαιοῖς libri. 31 γῆς suspectum. 35 sq. graviter laborant. 35 τοῖσι δ' ἥρεται B. 36 Ἀρτεμῖς] χρώμεσθ' Weilius. 38 θύου, quod m. pr. in θείου mutavit, B. 48 ἐρέψιμον Reiskius. 53 τύχην τήνδ' Meinekios. 54 τιμῶς suspectum. 57 παῖδες εἰσιν Artemid. 2, 10 Stob. Flor. 77, 5 Men. mon. 713. 59 sq. ut spurios notavit N. 62 ἀποῦς ἀπόντι Badhamus, παροῦσα παντί libri, παροῦς ἀπόντι Canter. 65 τίνος Marklandus, τινὸς libri. 66 θεᾶς] πέλας Bergkios. 68 πανταχῇ Monkus. 70 damnavit Badhamus. 76 spurium iudicat Dindorfius. 78 ἐπειδὴ] ἐπεὶ γὰρ Marklandus. 79 διαδοχαῖς δ'] διαδοχαῖς γ' Marklandus, διαδοχαῖς Rauchensteinus. 82 ποινηλάτου N., οἰστορηλάτου Herwerdenus. 84 eiecit Marklandus. 87 ἐνθάδε] οἱ ἔνθαδε (οὐνθάδε Hermannus) Marklandus. 97 κλιμάκων Kirchhoffius, δωμαίων libri. 100 ᾧδ' οὐδὸν ἔσιμεν Badhamus, ᾧν οὐδὲν ἔσιμεν libri, θύραθεν ἔσιμεν N., ᾧδ' εἰσίσταμεν Koechly. 105 δὲ] τε Kirchhoffius. οὐκ ἀτιστέον Kirchhoffius. 111 τοι] τὸ C, νω Dindorfius. 113 ὅπου Elmsleius. κενὸν] χρεὼν N. 116 sq. damnat Dindorfius. 116 οὕτω Badhamus, οὕτοι libri. 120 αἷτιος γενήσομαι N. 130 ὅσιον ὁσίας] καθαρόν καθαράς Heimsoethius. 134 sq. χόρτους τ' εὐδένδροις — Εὐρώπας Dindorfius. 135 Εὐρώταν Barnesius, Εὐρώτα Marklandus. 141 μυριοτεχεῖ Barnesius, μυριοτεύχοις libri. 142 σπέρον' Ἀτρειδᾶν Schoenius, γένος Ἀτρειδᾶν Dindorfius. 143 ἰὼ Hermannus, ᾧ libri. 146 βοᾶν delet Elmsleius. 147 αἰαῖ N., ἔ ἐν libri. 148 αἶ μοι] δειναὶ μοι N.

150 ζῶας delet Elmsleius. 154 οἶμοι μοι Hermannus, for tasse ἰώ μοι praeferendum. 161 δαίνειν Bergk. 162 πηγὰς θ' ὑδάτων κρηναίων | γάλα τ' οὐρείων ἐκ μόσχων Koechly. 166 χεῖται N., κεῖται Seidler, κεῖτ' libri. 180 ἀχὰν N., ἰαχὰν libri. post 191 quaedam excidisse videntur Kirchhoffio. 193 sq. vitiosi. 200 ποίναμ' Hartungius. 205 ἐξ ἀρχαῖς] ἐξ ἄς Elmsleius. 208 post 220 collocari voluit Scaliger. 215 ἐπιβάσαν Canter, ἐπέβασαν libri. 217 τῷ τὰς Νηρηίδος κόρυφ Koechly. 219 συγχόρτους Bergk. 222 ἱστοῖσιν καλλιφθόγγῳ Badhamus. 226 βωμούς delet Matthiae. 231 sq. nondum emendati. 238 Ἀγαμέμνονός τε Reiskius, Ἀγαμέμνονος παῖ libri. 240 λόγον] γόον Koechly. 246 σχῆμ' Monk. 246 ὄνομ' libri. 250 τῷ ξυζύγῳ Elmsleius. 258 ἐξ ὅτου Seidler, οὐδέ πω libri. 259 ῥοαῖς] φοναῖς N. 275 ἀμαθία θρασύς N. 278 spurium arbitratur Herwerdenus. 279 ἡμῖν Elmsleius. 283 κἀνεστέναξεν Monk. 284 καὶ βοᾷ· κυνώπιδα N. 288 ἢ δ' ἐκ τρίτων αὖ Kirchhoffius. 290 περὶ τὸν ὄχθον Hirzelius. 292 ταῦτα Marklandus, ταῦτά libri. 292 sq. ἐπλάζετο φθογγαῖς τε — ὑλάγματι N. 294 μνηήματα N., μιμήματα libri. 298 ἐκ πλευρᾶς συνθεῖς Badhamus. 300 ὥσθ' Marklandus. 306 οὐ μακροῦ N., ἐν μακροῦ libri, ἐν μικροῦ ed. Ald. 317 abesse malit N. 318 πέτροις Victorius. 327 ἥρασσεν ed. Ald. 329 ἡυστόχει Badhamus. 331 ἐξεκόψαμεν Bothius. 335 σφαγεῖ'] σφάγι' libri, σφαγὰς Hartungius. 339 suspectum habet N. 343 οἶα φροντιούμεθα] φροντιοῦμεν οἶα χρή (δεῖ Koechly) Badhamus. 349 interpolatoris additamentum abiecit N. 353 καλῶς Seidler, κακῶς libri. πάλαι καλῶς πρᾶξαντες Dindorfius. 356 κατήγαγ' Badhamus. 365 ἐμὲ Reiskius, ἐμὴ libri. 366 νῦν Heathius, νιν libri. 370 μ' addidit N. 377 suspectum habet N. ante 380 quaedam excidisse probabiliter statuit Monk. 382 abiecit Badhamus. 395 διεπέρασεν Ἰοῦς Erfurdtius. 399 δονακόχλοον Elmsleius. 408 εἰλατίνοισι (sic libri) δικρότοιο κώπας Kirchhoffius. 409 πόρευσαν Dindorfius, ἔπεμψαν Rauchensteinus. 410 λινοτόνοισι ἐν αὖραις Rauchensteinus. 414 ἐπὶ πῆμασι βροτῶν] ἐπὶ γε πῆμασιν Bergk. 419 ἄμοιρος O. Hense. 421 πέτρας τὰς ξυνδρομάδας Badhamus, τὰς συνδρομάδας πέτρας libri. 422 Φινειδᾶν Rauchensteinus. 444 εἰλιχθεῖσα corruptum, φοινιχθεῖσα Fr. G. Schmidtus. 447 ἄδιστ' Dindorfius. τήνδ' delet Badhamus. 452 καὶ om. B. εἰ γὰρ οὐνείροις συνέλην Kirchhoffius. 454 ὕπνων Hermannus. locus

nondum emendatus. 458 Θεᾶ Toupius. 466 Ἑλληνοθύτους N. 467 εἶεν· τὰ τῆς θεοῦ πρωτον malit N. 473 ἀδελφή δ' Fr. G. Schmidtus. 477 κακόν vitiosum, τέλος suasit Weilius, ἄκος Fr. G. Schmidtus, σαφές Wecklein, πάρος Herwerdenus. 478 δυσμαθές absurdum, ac fortasse ipse versus delendus cum Fr. G. Schmidtio. 481 μακράν N., μακρόν libri. χθονός Hirzelius, χρόνον libri. ἔσεσθ' αἰεὶ] ἔσεσθε δὴ Dobraeus. 482 νῶν libri. 483 κακοῖσι λυπεῖς] λυπεῖ κακοῖσιν Cobetus, servato νῶν. 486 damnavit Reiskius. 492 ἐνθάδ'] εἴπατ' Weilius. 495 Ἑλλήνων Elmsleius. 498 γένει Koechly, γονῇ Fr. G. Schmidtus, γύναι libri. 505 σοι] σή N. 514 ὥς γ' ἐν Badhamus. 515 sq. transposuit Badhamus in Eur. Ion. ed. Lond. a. 1853 p. XII. 516 τοῦδ' ἔρα Barnesius, τοῦθ' ὄρα Seidler. 518 ἰδεῖν Scaliger. 527 οὗς Ἑλλησιν N., εἰς Ἑλλήνας libri. 527 et 528 ante v. 521 collocat Vsener, qui 529 et 530 delet. 537 Ἀχιλεὺς δ' ὁ τῆς Canter, Θέτιδος δὲ τῆς Elmsleius. 539 ὥς ἴσασιν N., ὥς φασιν B. 541 παῖς δ' ἔτ' Hermannus. ἀπωρόμην Badhamus, ἀπωλόμην libri. 552 δεινός B. 559 ὥς φεῦ N., φεῦ ὥς εὔ libri. 566 ἀπώνατο N. 569 ἦστ' N. 571 τυφλῶν ὀνειρώων N. cf. Trag. adesp. fr. 268. 573—575 corrupti. 576 τί δ' ἡμεῖς οἱ γεννήτορες B pr. m., τί δ' ἡμῖν φίλτατοι (οἱ φίλοι Koechly) γεννήτορες Rauchensteinus. 580 μάλιστα τοῦτο N., μάλιστα γ' οὕτω libri. 587 σφε Marklandus, γε libri. 588 Ἀργόθεν Musgravius, ἀγγεῖλαι libri. 592 χοῦς ἐγὼ φιλῶ N., χοῦς καὶ γὰρ φίλους Heimsoethius. 593 σώθητι καὶ ζῇ Canter, σώθητ' ἐκεῖσε Musgravius. οὐ γλίσχρον Musgravius. 595 πόλις] νόμος N. 600 οὗτος δὲ μόχθων τῶν ἐμῶν ξυνέμπορος N. 598 suspectum habet N. 630—633 versuum initia absurde suppleta iudicat N., qui praetulerit 630 καὶ μὴν, 631 ὅσον γε, 632 πρέποντα γάρ, 633 ὑγρῶ τ' ἐλ. 633 κατασβέσω corruptum, κατασκεδῶ Geelius, καταψεκῶ Koechly. 637 μὴ μου βάλῃς B. genuina lectio nondum reperta. 642 λέγουσ' ἀπίστους Portus. 643 κατολοφυρόμεθα Weilius, κατολοφυρόμαι libri. 644 ἑανίσι βαρβάρων Elmsleius. 649 πόδ' Elmsleius, ποτ' libri. 650 ἄζηλά τοι Hermannus, ἄζηλα τοῖς libri. 652 διόλλυσαι] σὺ δὲ διόλλυσαι Monkus. 654 μέλων] μέλεος ὦν Koechly. 658 ταῦτά Elmsleius, ταὐτὸ libri. 658 Ἑλληνικῶς absurdum, Ἑλληνικῶν vel Ἑλληνικά N. 666 Ἀργεῖωτις N., Ἀργεῖα τις libri. 669 τᾶλλα δὲ Monkus. ταῦτά δ' ἐκφράσας ἔχεις Bergk. 679 σωθεῖς δ' Dobraeus, σώξουσ'.

libri, νοστεῖν Heimsoethius. 680 ἢ καφεδρεύσας Lobeckius. 682 suspectus Dindorfio. 687 ἐμέ Porsonus, κακά libri. 707 κήδη suspectum. 712 ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος] Ἑλλάδος προσωτάτω N. 718 corruptus. 719 θεοῦ σ' οὐ διέφθορέν γέ πω N., θεοῦ γ' οὐ διέφθειρέν (~~διέφθορέν~~ C) μέ πω libri. 720 καίπερ ἐγγύς ἐστῶτος φόνου Weilius. 729 τ' addidit Koechly. 731 χθόνα Kirchhoffius, δόμον Koechly. 736 suspectus Badhamo. 737 τῶνδε malit N. 742 πείσω apogr. Paris. duo, ναί· πείσω BC. 744 δώσεις N., δώσω libri. 749 γ' suspectum. 756 σελημάτων μέτα Koechly. 759 πολλοῖς κυρεῖ N. 761 ἀπαγγεῖλαι Elmsleius. 765 ἐμοί] ὁμοῦ Badhamus, ἅμα Heimsoethius. 773 λόγων Seidler. 782 τάχ' οὖν ἔροιτ' ἂν πῶς ἄπυστ' ἀπωχόμην Heimsoethius. 787 τάδ'] ταῦτ' Plut. Mor. p. 182 E. 793 ἀναπτυχᾶς Badhamus. 804 αὐτοῦ μέτοχον Heimsoethius, αὐτῷ μέλετον Weilius. 806 ἀλλ' ἢ Monkus. 811 ἀκοῇ Marklandus. Ἠλέκτρας codicis C corrector. versus suspectus. 814 οἷσθας N., οἷσθ' ἐν libri. 817 καὶ τόδ' εὐμίτοις πλοκαῖς ὕφος N. 818 μητρὸς ἃ ἐδέξω Kirchhoffius. 819 ὁ χρόνος μακρὸς ὦν temptabat N. 825 Οἰνόμαον ἐλών Elmsleius. 829 μολόντα vel φανέντα ante χθονὸς addi vult Koechly. 833 ὥς δ' αὐτως ἐμόν Herwerdenus. 844 τόδ' ἔτι Fixius, τὸ δέ τι libri. ἔλιπον alterum addidit Fixius. 834 sq. ἀγκαιαῖς σέ N., ἀγκάλαισι libri. 836 λόγοισιν] λέγοι τις Hartungius. 837 τυχαῖν N., τύχαι Elmsleius, ἐμοῦ ψυχᾶ (ψυχᾶ C) libri. 840 τάδ' ἐπέβα πρόσω N. 842 ἄτοπον] ἄφατον Herwerdenus. ἄδοναν Dindorfius. 847 ζῶας Blomfieldus, ζωᾶς libri. 852 ἐγὼ ἐγὼ μέλεος Kirchhoffius. 855 γὰρ τοι παρών Fr. G. Schmidtus, γὰρ οὖν παρών Weilius. 861 ἐκεῖ abesse malit N. 864 πατέρ' ἀπάτορ', ἀποτιμον ἔλαχον πότιμον N. 867 τύχα] τέχνα Herwerdenus. 876 πάλιν ἀπὸ ξένας Koechly. 880 πρίν ἔτι Hartungius. 881 παλαῖσαι fortasse B, πελάσσαι ci. N. 886 ἀνὰ Marklandus, ἄρα libri. 895 ἄρ' οὖν τάλαν Badhamus, ἂν οὖν τάδ' ἂν libri. 897 ἐξανύσει N., ἐξανύσας libri. 898 τοῖν μόνοι] δυσμόροι Herwerdenus. 901 ἀπαγγελῶ] ἐπίσταμαι malit N. 905 ὄμμα apogr. Paris. 906 βησόμεσθα] φενξόμεσθα N. 907 sq. emendatione indigent. 911 σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον] συλλαμβάνειν τὸ θεῖον temptabat N. 912 οὐδέν μ' ἐπίσχη (sic libri) μ' οὐδ'] ἐπίσches· οὐδέν γάρ μ' Koechly. 914 φίλα γὰρ ἐστι τᾶμ' ἐμοί Schoenius. 918 ὅδ' ἐστὶ γ'] ἔστιν δ' ὅδ' Dindorfius. 931 Ἐγινῶν Dindorfius. 934 sq. ante v. 932 collocat

Monk. 935 *στόμια* vitii suspectum. 942 ἔστ' ἐμὸν Koechly, ἐνθ' ἐμὸν Hermannus, ἔνθεν μοι libri. 943 δῆτ' Scaliger, δὴ γ' libri. εἰς Παλλάδος πόλισμ' Herwerdenus. 946 διὰ χειρῶν Badhamus. 953 et 954 ante 951 collocat Schoenius. 961 δίκην Elmsleius, δίκην τ' libri. 964 δ' addidit Elmsleius. 966 ὠλένη] εὐμενής Fr. G. Schmidtus. 970 Ἐρινῶν Dindorfus. 978 Ἀθάνας τ' — πόλει N. 983 φίλεισ' ᾧ B, φίλη σὺ καὶ scripserit N. 990 abesse malit N. 994—998 post v. 1003 transposuit Koechly. 995 τὴν θεὸν] τὸν λεῶν N. 998 πῶς οὐ Koechly, πῶς δ' οὐ libri. 999 εἰ μὲν εἰς ἐν ταῦθ' Marklandus. 1006 θανῶν] φροῦδος O. Hense. 1009 καὶ ζῶν Hartungius. 1010 ἐνταυθοῖ non est Euripideum. ἦν-περ καὶ τὸς (sic libri) ἐντεῦθεν περὶ Seidler. post 1014 quaedam excidisse coniecit Marklandus. 1019 ἥδε βούλευσις Marklandus. 1022 sq. suspectos habet N. 1023 δυναῖσθην Elmsleius. 1031 σαῖσι μανίαις Kirchhoffius, σαῖς ἀνίαις libri. 1036 ἔχονθ' N., ἔχουσ' libri. 1042 εἰπας] εἰ παρ' Reiskius. 1046 χοροῦ Winckelmannus, φόνου libri. 1047 ἔχειν Kirchhoffius. post 1050 Iphigeniae versum excidisse, v. 1051 Oresti, v. 1052 Iphigeniae tribuendum esse probabiliter coniecit Hirzelius de Eurip. in comp. diverbiis arte p. 54 sq. 1059 delet Paley. 1073 φθέρξασθε δῆτα N. 1088 πόλιν] πόλλ' N. 1097 ὀβλίαν N., λοχείαν libri. 1102 ᾠδῶνι Portus. φίλον vel φίλας Marklandus. 1106 λίβες Weilius. 1109 ὀλλυμένων Erfurdtius, ὀλομένων B. ἐπὶ Elmsleius, ἐν libri. 1112 νᾶσον N., νόστον libri. 1113 ἐν ᾧ τὰς Ἑλληνοφόνου N., ἐνθα τὰς ἐλαφοκτόνου libri. 1116 μελοθύτους N., μελοθύτας libri. βωμούςθ' Ἑλληνοθύτας Koechly, βωμούςθ' Ἑλληνοθύτους prae-tulerit N. 1117 ἄταν absurdum, αἶσαν scripsit Koechly, αἰῶ malit N. 1120 μεταβάλλει corruptum, τᾷ πάλαι Badhamus, θυ-μαλγεῖ Herwerdenus. 1128—1152 graviter laborant. 1134 πρό-τονος B. 1143 χοροὺς δ' ἱσταίην Badhamus, χοροῖς δὲ σταίην libri. 1144 πάροχος N., πάρεδρος Badhamus, παρθένος libri. femininum ἡ πάροχος notum ex Etym. M. p. 145, 32 et Eust. II. p. 557, 26. similiter τὴν παρὰ νυμφον commemorant Moeris, Photius, Hesychius, Thomas Mag.; πάροχος autem i. q. παρὰ-νυμφος. 1146 θιάσοις Badhamus. 1168 ἢ τὸ] ἢ τι Dobraeus. 1174 γ' Matthiae, τίδ' libri. 1177 φόνου] μύσους N. 1181 καὶ μὴν Monk. καὶ δὴ Dindorfus. 1182 τῶν] μῶν Badhamus. 1184 σώσης N., σώσαις libri. 1185 ζῆν καὶ] ζῆν B. 1192 πη-γαῖσι νασμῶν Vsener. 1206 δὲ] γε Elmsleius. 1209 ποίους λόγους

Elmsleius. 1210 συναντῶσιν Elmsleius, συναντῶεν libri. 1212 sq. transposuit Hermannus. 1213 γε δεῖ Hermannus, γ' οὐδείς libri. 1214 eiecit Dindorfius. 1222 ἀλλὰ γὰρ βαίνοντας ἔξω δωμαίων Kirchhoffius. 1227 corruptum, 1228 spurium iudicat N. 1235 τόν ποτε Hermannus. 1237 τίκτουσα supplet Schoenius. 1243 βακχευθεῖσαν Dobraeus. 1246 σκιερὸν κάτεχ' ἄλσος εὐφύλλου δάφνας Badhamus. 1249 σὺ δέ νιν ἔτι N. 1257 ὕπο Seidler, ὅπα Lehrsus, ὑπέρ libri. 1259 γὰς ἰὼν] γάιον N., γαῖων Kvičala. 1260 παῖδ'] παῖς Koechly. ἀπένασσευ ὁ temptabat N. 1260 sq. Λατῶος addidit N. 1266 δνοφερὰς Musgravius, δνοφερὰς γὰς libri. 1267 τὰν om. B. 1268 μαντεῖων Seidler, μαντεῖον libri. 1271 ὄρεξεν εἰς Δῖον θρόνον Badhamus, ἔλιξ' ἐκ Διὸς θρόνων libri. 1272 χθονίας N., χθονίαν libri. 1277 παῦσαι Badhamus, παύσειν N. ὀνείρους] ἐνοπίας Seidler, ἐνέρους Badhamus. 1278 ἀπὸ δὲ μαντοσύναν Marklandus, ἀπὸ δ' ἀδαμοσύναν Guil. Hoffmannus. 1299 τῶν πεπραγμένων μέρος] τῶνδε τῶν πεπραγμένων malit N., οἶδα, τῶν πεπραγμένων O. Hense. 1306 ἀγγελῶν Schaefer. 1308 ψόφον] φύβον B. 1309 ψευδῶς ἔλεγον] πῶς δ' ἔλεγον N., ἔψευδον Heimsoethius. 1325 ἀγχίπλου πόρον corrupta: ἀγχίπους ex hoc versu affert Hesychius. 1327 θαλασσίους Hermannus. 1333 sq. αὐτὴ δὲ χερσί — ἔστειχ' ὅπισθε N., αὐτὴ δ' ὀπισθε — ἔστειχε χερσί libri. 1334 ὕποπτά μοι Badhamus, ὕποπτα μέν libri. 1346 κατήρες Marklandus, κατήρει libri. 1349—1353 nondum emendati. 1358 νόμω N., λόγῳ libri. 1365 hoc loco incommodus. 1368 ἦσσαν Badhamus. 1369 θαμὰ Bergkii. 1371 corruptus. 1380 ἦν μὴ τέγξαι B, ἦν παρθένω τέγξαι Badhamus, ἦν ἱερίαν τέγξαι Koechly. 1386 ναῦται νεῶς] ναύτης λεῶς Fr. G. Schmidtus, νεανῖαι vel λωτίσματα malit N. 1387 τ' ἐκλευκαίνετε Scaliger, τε λευκαίνετε libri, τ' εὖ λευκαίνετε N. 1393 ἐπείχετο Piersonus. 1395 παλιμπρυνμηδόν ex Hesychii glossa Hermannus, qui ante hunc versum collocavit verba ταρσῶ κατήρει πύτυλον ἐπερωμένον ex versu 1346 arcessita. πάλιν προρήσι' Vnger Philol. vol. 20 p. 357. 1396 κέντρα N., κῦμα libri. 1404 εὐχερῶς N., ἐκ χερῶν B. post 1405 videntur quaedam excidisse. 1415 δ'] τ' Marklandus. 1418 sq. ἡ φόνου τοῦν Ἀυλίδι ἀμνημόνευτον (-τος malit N.) θεᾶν Badhamus. 1435 πορσύνεις N. post 1441 versum τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναψυχὰς addit C. 1456 Ἐρινῦν Dindorfius. 1457 cor-

cuptus. Ταυροπόλον ὑμνήσουσιν εἰς αἰὲ θεάν scripserit N. post 1468 quaedam excidisse statuit Brodaeus. 1469 sq. ἐξέσωσα δὲ καὶ πρίν σ' Schol. Ar. Ran. 685, ἐκώσασά σε καὶ πρίν γ' libri. 1486 χρεὼν] χοῖν Dindorfius. verum suspectum habet N.

ION

V. 1 νῶτοισιν φέρων N. (v. *Mélanges Gréco-Rom.* II p. 638.) 2 ἐκτρέβων θεῶν verba nondum emendata. sententiam si spectes, ἐκ τῶν Ὀκεανίδων μιᾶς requiritur. 5 Δελφούς τούσδε, γῆς ἔν' Wecklein. 10 παῖδ''] παῖδ' ἐξ B. 11 πρὸς ^{ους} ^{ας} βόροις πέτραις B, προσβόροις πέτραις C. 10—13 ταύτης ὑπ' ὀχθαυταῖσι προσβόροις πέτραις | παῖδ' ἐξ' Ἐρεχθέως γῆς ἄνακτος Ἀτθίδος | βίᾳ Κρέουσας Φοῖβος ἔξευξεν γάμοις coniecit Vsener *Rhein. Mus. N. F.* vol. 23 p. 151 sqq. 19 εὐτρόχῳ κύκλῳ verba corrupta, εὐκύκλῳ κύτει N. (*Eurip. Stud.* 2 p. 155.) 24 ἔτι Barnesius, ἐκεῖ libri. 32 ἀντ' ζυγάστρῳ N. 39 κύτος] πλέκος Herwerdenus. 40 ἐλικτὸν Hermannus. 46 ὑπέρ τε Kirchhoffius. 47 ὠμότηθ' · ὁ γὰρ θεὸς Kirchhoffius. 52 ἀμφιβώμιους στροφὰς Od. Mueller, ἀμφιβώμιος τραφεῖς Herwerdenus. 54 χρυσοφύλακα] ναοφύλακα N. 58 ὑπο] ἄπο Badhamus. 81 σφε addidit L. Dindorfius, ἐγὼ πρῶτιστος malit N. 82 λαμπρὰ] λευκὰ L. a Sybel. 83 κάμπτει Musgravius. 97 παιδρυνάμενοι N., ἀφυδρυνάμενοι libri. 98 στόμα δ' Kirchhoffius. φρουρεῖν L. Dindorfius. 101 corruptum videtur. 105 et 108 nondum emendati. 113 κάλλιστον Dobraeus. 118 * τὰν] γὰς τὰν Hermannus, φῦτὰν Fritzscheus, λευκὰν L. a Sybel. 120 ἱερὰν] ζαθέαν L. a Sybel. 124 ἄμαρ Dindorfius. 138 τὸ δ' Musgravius, τὸν δ' libri. Φοῖβου τοῦ libri, Φοῖβον τὸν Heathius. 147 ἀποχεύονται Dindorfius. 157 τοίχους Badhamus. 158 αὖ] εὖ Badhamus. 158 sq. Ζανὸς κᾶρυξ Dindorfius. 163 φοινικοβαφῇ N. 164 σ' ἄ] σ' ἂν N. 168 αἰμάξεις] οἰμῶξεις Wakefieldus, αἰάξεις N. 172 καρφύρας Dindorfius ex Hesych. v. καρφυραί. 178 ναοί θ' οἱ Φοῖβον] βωμοί τε θεοῦ Heimsoethius. 189 καλλιβλέφαρον Brodaeus, καλλίφαρον libri. 190 τᾷδ' Dobraeus. 194 ἀθρῶ N., ὁρῶ libri. 201 καὶ μὰν τόνδ''] bacchius requiritur. 203 πνέιουσιν malit N. 206 sq. τείχεσι corruptum, τύκαισιν vel τύ-

ποισιν homines docti. 210 γοργῶπιν N., γοργωπὸν libri. 221 ποδὶ βηλόν Hermannus, ποδὶ βαλόν Dindorfius, ποδί γ' libri. 226 ἔθυσας, 227 χρήσεις, 228 et 229 πάριθ' N. 233 με θεοῦ Hermannus, θεοῦ με libri, θεοῦ Hartungius. 237 γενναῖος εἶ τις Dobraeus. 251 οἴκοι] ἐκεῖ malit N. 255 ἀνερμήνευτα N., ἀνερεύνητα libri. unum Ionis verum hoc loco excidisse recte iudicat Heilandius. 264 τοσαῦτά γ' εὐτυχοῦμεν N. 266 θέλων Badhamus. 268 Ἐριχθόνιός γε verba vitiosa. 271 αἰσπερ Kirchhoffius. 275 εἶεν· τί δ'; ἄρ' ἀληθές ἢ μάτην ἔπος N. 280 ἦν] οὗς' N. 285 Πύθιος corruptum, Φοῖβος Matthiae, Πυθῶν Badhamus. 286 τιμᾶ γ' ἄτιμ' Bothius, τιμᾶ τιμᾶ libri. 288 nondum videtur persanatus. 304 εὐνάματα N. 315 ἀπανταχοῦ μοι Musgravius. 324 τίς] ἥτις libri. τάλαιν' ἄρ' ἢ τεκοῦσά σ', ἥτις ἦν ποτε Dobraeus. 324 et 325 post 326 collocari iubet Wecklein. 334 μαθεῖν] λαβεῖν N. 336 αἰδούμεθα] αἰδώς μ' ἔχει Kirchhoffius. 354 ταῦτ' ἂν — εἶχεν μέτρα Elmsleius, ταῦτόν — εἶχ' ἂν μέτρον libri. 355 et 356 hoc loco incommodos versui 344 inverso ordine subici malit N. 358 οὐ δίκαια δρᾶ μόνος] μοῦνος οὐ δίκαια δρᾶ N. 361 καὶ] μὴ Boissonadius. μὴ μ' ἐπ' οἶκτον Boissonadius, μὴ γ' ἐπ' οἶκτόν μ' libri. 368 δέ γ' ἦ] δέ χή Blomfieldus. 374 εἰς τοῦσχατον γὰρ Badhamus. 377 δι' οἰωνῶν πτεροῖς verba vitiosa. 382 μορφαῖς Stob. Flor. 98, 41. 383 ἀνθρώπων] ἐν θνητῶν Heimsoethius. βίον C et Stob. unde ἔνα δ' ἂν εὐτυχῇ — ἀνθρώπου βίον Heathius. 386 ὅς γ' οὐτ' ἔσωσας Dobraeus. 390 ἄλλως ἔδη * χοῦ N., ἀλλ' ἔαν χοῦ libri. δὴ post ἔδη suppleverit N., γὰρ Wecklein. 396 κάποβῇ N., καὶ προβῇ libri, κάμ' ὁλῇ vel κάβολῇ Stob. Flor. 74, 29. 397 ἐξελίσσομεν Stob. 404 ἀφίγμην Badhamus. 417 ἔχων δὴ — ἐχοῦντες στείχοιμ' ἂν Badhamus. 434 προσήκόν γ' οὐδέν N., προσήκει τ' οὐδας libri, προσήκε μ' οὐθέν Iustinus Martyr vol. 1 p. 128. 448 πάρος] πέρας Iustinus Martyr, πέρα Conington. 455 Προμαθεῖ Dindorfius. 459 Οὐλύμπου Badhamus. 462 μεσδόμφαλος N., μεσόμφαλος libri. 463 περιχορευομένων Wieseler. 467 σεμναὶ Φοῖβον B, σεμναί τε θεοῦ Heimsoethius. 473 θνατοῖς] βροτοῖς N. 475 κουροτρόφοι Musgravius. 477 corruptus. 486 βασιλικῶν θαλάμων θ' ὑπερ Heimsoethius. 487 κεδνῶν τέκνων C, κεδνότεκνοι Heimsoethius. 496 Ἀγλαύρου N. 506 λόγων Badhamus. 517 ἥδε γ' ἀρχή Badhamus. 523 corruptus. 524 πλεονόμων N., πνευμόνων libri. 525 γνώρισον Hermannus. 526 ἀμοί-

ρους N., ἀμούσους libri. ξένους] ξένε N. 528 ἐμοῦ BC, ἔφυ
 malit N. 536 κυρήσειν N. 542 οὐ] εἰ N. 545 νέον] λόγου B.
 546 γέ που Kirchhoffius, γ' ἔτι Cobetus. 548 τοῦτ' Hermannus.
 551 ἐν του L. Dindorfius, ἐν τῷ libri. 558 βουλοίμεσθ' ἂν ἄλλο
 Hartungius. 572 ὀρθῶς] ἄρτι L. a Sybel. 576 δάπεδα λατρείαν
 (vel θητείαν) Piersonus. 583 τ' Dindorfius, δ' libri. 588 γι-
 γνώσκω, πάτερ Dobraeus. 594 ***] ἐγὼ τὸ Fr. G. Schmidtius.
 598 εἶναι] ὄντες Herwerdenus. 600 μωρίαν τ' ὀφλήσομεν N.
 601 φόβου suspectum. 602 τῶν δ' ἐν λόγῳ Matthiae, τῶν δ'
 αὖ σοφῶν Badhamus. 605 ἔχοντες ἀξιώματος Badhamus, ἔχουσι
 ἀξιώματα libri, ἔχοντες ἀξιώμα τε Stob. Flor. 45, 4. 611 δ'
 delet Canter. 612 sq. suspecti. 614 et 615 eiecit N., 616 et
 617 Dindorfius. 620 versum absurdum proscipsit N. 621 τῆς
 πάλαι θρυλουμένης Stob. Flor. 49, 2. 624 βίον N., βίον libri.
 632 deleri vult Wecklein. 633 ἀκουσον, ὦ πάτερ Elmsleius. 641
 ὦν] ἐν N. 646 ἐμαντῶ libri, unde ξα δ' ἐμαντῶ ξῆν μ' Din-
 dorfius. 651 ἐλθὼν γάρ B. ἄρξασθαι] εὐξασθαι Hermannus.
 656 οὐχ ὡς Badhamus. 674 νόμοισιν Coningtonus, λόγοισιν
 libri. 676 πενθήρεις Dindorfius. 677 ἀλαλαγὰς Hermannus,
 ἄλλας γε libri. 679 εἰδῆ N., ἦδη B, ἴδῃ C. 685 σὰ γάρ μ'
 ἔσηνε θέσφατα Heimsoethius. 691 τάδε θεοῦ φῆμα (φάμα Din-
 dorfius, φάτις Heimsoethius) N., τόδε τ' εὐφημα B. 692 ἔχει
 δόμων τύχαν N., ἔχει δόλον τύχαν θ' libri, ὀχλεῖ δόμου τύχαν
 Heimsoethius. 693 τραφεῖς] φανεῖς Heimsoethius. 697—701
 graviter depravati. 712 ἦδη Reiskius, ἦ δῆ libri. 713 νέος νέου
 Hartungius. 722 ξένων N. 723 ἀλίσας ὁ πάρος libri, emendatio
 incerta. 737 τοῦ σοῦ παλαιοῦς ἐκ γένους Bothius, τοὺς σοῦς
 παλαιοῦς εὐγενεῖς Reiskius. 743 στείβων χθόνα Badhamus.
 744 ὅμμ' ὅταν βλέπη βραχύ Fr. G. Schmidtius. 745 μὴ πάρες
 κόπῳ Tyrwhittus, μὴ 'πάρεσκέ πω libri. 751 χάριν Elmsleius.
 gravior videtur corruptela. 755 νοσεῖς Musgravius. 756 εἶεν]
 αἰαῖ Fr. G. Schmidtius. 759 ὡς στέγεις γε Fr. G. Schmidtius.
 761 ἐς ἀγκάλας malit N. 767 πνευμόνων libri. 769 γόοι] πόνοι Fr.
 G. Schmidtius. 780 ἐντελῆ N. 782 nondum sanatus. 787 ναοῦ N.,
 θεοῦ libri. 801 ἀκῆρυκτον N., ἀκύρωτον libri. 807 κοινήν Kirch-
 hoffius. 826 καὶ πλέκων Heimsoethius. 828 καὶ τὸν — θέλων]
 καιρὸν εὐλαβούμενος τέλος Heimsoethius. 830 sq. suspectae fidei.
 832 πανούργους N., κακούργους libri. 833 μηχαναῖς Stephanus.
 836 καὶ τῶνδ' Dobraeus, καὶ τοῦθ' Badhamus. 844 ἦτοι ξίφος

Hartungius. 847 damnavit Dindorfius, 848 sq. Badhamus. 851 ὑπείσελθὼν Wakefieldus. 856 οὐδὲν Dobraeus, οὐδεὶς libri. 864 οὗ Dobraeus, οὐ libri. 865 στέρομαι παίδων, στέρομαι δ' οἴκων N. 866 φρούδη δ' ἐλπὶς, τὴν N. 877 ψυχὴ Dindorfius. κακοβουληθεῖς Badhamus, κακοβουλευθεῖς libri, κακὰ βουλευθεῖς Hermannus. 882 sq. ἄτ' — ἀχεῖ] ὅς τ' — ἀχεῖς Badhamus. 889 sq. ἀνθισμὸν (sic Musgravius) χρυσανταυγῇ, | κρόκεα πέταλα, φάρεσιν ἔδρεπον Hartungius. 895 sq. θεὸς ὁμεννέτας (ὁμεννέτας Dindorfius) | Κύπριδι χάριν πράσσων | ἄγες ἀναιδείᾳ Matthiae. 898 φρίκα πατρὸς Wecklein. 903 sq. πτανοῖς — θοίνα παῖς | σὸς καὶ ἐμὸς τλάμων Dindorfius. 916 ἀπευθῆς Kirchhoffius. 917 οἰκεία deleri iussit Hermannus, ex οἴμοι ortum putat Wecklein. 922 κάποις Kirchhoffius. 923 ἀνοίγεται N. 925 οἴκτου N., οὗτοι libri. 927—929 obscuri et corrupti. 392 ποῦ ἐκθεῖναι Dobraeus. πόλεως] χθονὸς Wecklein. 933 τύμβευμ'] θοίναμ' N. 934 σ' delet Dobraeus. 937 damnat Badhamus. 943 ξυμφαῖμεν ἂν L. Dindorfius. 945 τότε ἦν L. Dindorfius. 957 vix sanus. 959 πῶς; οἰκτρὰ Matthiae. 964 ὥς τί Hartungius. 968 σὲ καὶ πάτραν σὴν δυστυχοῦσαν Badhamus, οἶκον πατρῶον δυστυχοῦντά γ' Herwerdenus. 981 στείχοιμ'] θέλοιμ' N. 984 τοῦμὸν κακίζεις Badhamus. 995 Ἀθάνα — ἔχει N., Ἀθάναν — ἔχειν libri. 1011 φόνος Canter, φόνω libri. 1014 δ' ἀριθμὸν ὧν coniecit N., δὲ θρόμβος δν Wecklein. 1023 εἰσέρχεται libri. 1035 damnat Paleius. 1036 δεσπόσειν Dindorfius. 1064 οὗ N., ὦ B, ᾧ Badhamus. 1064 sq. ξίφος ὁ δαίμων ἐξάψειν B. medela probabilis desideratur. 1069 δόμων γ' ἑτέρους] δόμων πατρίων N. 1071 ὁμμάτων ἐν] ὅμμασι B, ὅμμασιν καὶ N. 1077 ἐννύχιος ἄνπνος ὄψεται Hartungius. 1082 sq. corrupti. 1084 χορευόμεναι] εἰλίσσόμεναι olim Dindorfius, qui nunc σέβουσι χοροῖς vel simile quid requirit. 1088 πόνον] πόνον τ' libri, δόμον N., πόλιν Fr. G. Schmidtus. 1089 ἀγρυπίας malit N. 1091 ἰέντες Hartungius. 1118 ἐξεῦρεν (ita libri) in ἔτευξεν mutat Herwerdenus. 1131 δαῖτας ἐστία φίλοις L. Dindorfius. 1133 σεμνῶν Dobraeus. 1135 sq. πρὸς μέσας θεοῦ — τελευτώσας βολάς Dindorfius. 1138 sq. spurios iudicat Paley. 1146 ῥάμμασιν Badhamus. 1148 φλόγα] πλάκα Wakefieldus, πτύχα Hartungius. 1170 sq. ἡδονὴν δαιτός, παρελθὼν Reiskius. 1171 πέδοι suspectum. 1195 Βυβλίνου Blomfieldus. 1196 μόχθω suspectum. 1198 ἀπεσπείσθη N. 1200 καθεῖσαν N., καθῆκαν libri. 1215 μόλις

Dindorfius. 1220 ὕπο] ἄπο N. 1221 φαρμάκοις ἐθνήσκομεν
Hartungius. 1223 οὐ] ἐν Reiskius. 1231 γὰρ φανερά] φανερά
γὰρ N., φανερά Dindorfius. 1233 sq. nondum emendati. 1253
μόλις Dindorfius. 1259 ἦν N., καὶ libri. 1261 ὄμμα] σῶμα N.
1271 ἐν συμμάχοις verba corrupta, ἐν συμφίρῳ temptabat N.
1273 δικτύων Dobraeus, δωμαίων libri. 1274 δύμους] πύλας
L. a Sybel. 1275 Ἀπόλλωνος βρέτας L. a Sybel. 1277 τῇ μητρὶ
Badhamus. 1280 νέαν πλέκουσ' ἐς βωμόν Heimsoethius. 1286
καὶ τ' ἔκτανές με (ἔκτανες σὺ N.) Musgravius, καὶ πειτ' ἔκτανες
libri. fortasse καὶ πειτ' ἔκαινες scribi praestat cum Heathio. 1288
πατέρα δ' οὐσίαν λέγω Hartungius, πατρός ἀπουσία λόγῳ Kirch-
hoffius. 1289 σὺ δ' οὐκέτι Dobraeus. 1296—1299 post 1303
collocavit N. 1298 οὐ λόγοις] συμμάχοις Hartungius. 1299 γ']
δ' Hermannus. 1300 τοῦ μέλλοντος ἔκτεινες Hartungius. 1303
ἀναρπάσει Cobetus. 1316 τοὺς δέ γ' ἐνδίκους Dobraeus. for-
tasse 1314 τοῖς μὲν γὰρ ἀδίκους scribi praestat. 1320 τρίποδα]
δῶμα Heimsoethius. 1321 θριγκοὺς τοῦσδ' Dobraeus. πύδα
Badhamus, ποδὶ libri. 1325 ἐλεγόμεσθ'] λεγόμεσθ' libri, λεγό-
μεθ' α' γ' Elmsleius. 1326 ὥς] αἷς Dobraeus. 1329 προγονοῖς
N., προγόνοις libri. 1331 μὴ δῆτα· λείπων δ' ἱερὰ N. 1335
ἔκμαθ' Hartungius. 1336 εὐνους δ' οὐσ' ὅς' ἂν λέξης ἐρεῖς
N. 1337 ἄγγους κύτος Iacobsius. 1341 σιγῇ] κρυφῇ N. cf.
Plut. Mor. p. 170 E: ἀλλὰ μισοῦσι 'σιγῇ (κρυφῇ Soph. Ant. 291)
κάρᾳ σείοντες'. 1343 σ' addidit Badhamus. 1354 μακαρία Bad-
hamus. 1356 πᾶσαν δ' ἐπελθὼν] ἧ πᾶσαν ἐλθὼν Heimsoethius.
Ἀσιάδ' Scaliger, Ἀσίαν libri ut videtur, Ἀσίδ' malit N. 1357
τάδ'] τάχ' L. Dindorfius. 1360 δέ γ' οὐνεκ' (debebat εἶνεκ')
Badhamus, ὅτου δ' ἐβούλεθ' οὐνεκ' apogr. Paris. et ut videtur
BC. 1364—1368 spurios esse vidit H. Hirzelius. 1372 οὐκ
ἐπέσχεν Dobraeus. 1377 φιλτάτης ἐπιστροφῆς N. 1388 οὐχ
N., οὐδ' libri. ὑπερβαίης ποτ' ἂν Barnesius, ὑπερβαίη τις ἂν
Wakefieldus. 1392 ἐκ τύχης θεηλάτου Badhamus. 1399 ut
spurium notavit N. 1404 οὐ μ' εἴργοιτ' ἂν Fr. G. Schmidtus.
1405 τῶν τ' ἔσω Tyrwhittus. 1406 λόγῳ corruptum, δόλῳ Bad-
hamus, βία Wecklein. 1410 vix sanus. 1416 λέγ' ὥς ἔχει τοι·
δεινὸν N. 1421 Γοργῶ L. Dindorfius. 1424 δεσμά θ' Mus-
gravius, θέσφαθ' libri. ἰδού, τάδ' ἔσθ' ὑφάσμαθ' ὥς σφ' εὐρί-
σκομεν Badhamus. 1426 εὐστοχεῖς Piersonus. 1427 δράκοντε
μαρμααῖροντε Porsonus, δράκοντες ἀρχαῖόν τι libri. 1428 λέγε

Dobraeus, λέγει libri. 1438 ἀσμένης L. Dindorfius, ἀσμένας libri. 1448 ἄδονά Dindorfius. 1453 πόθεν, ἰὰ γύναι, πόθεν ἔλαβες ἐμὸν N. 1456 τῆς ζόης Herwerdenus. 1457 τὰ πρόσθ' ἐδυστύχει Bothius. 1458 τέκνον post ἐκλοχεύει collocat Paley. 1461 ἄδονᾶς Matthiae. 1469 ἔδωχ' ἡμῖν θεός N. 1471 ἄλλοθεν] ἄλλοθὲν γε N., ἄλλοθεν σὺ Dindorfius. 1480 ἐλαιοφνᾶ Dindorfius. 1481 δόλια] σκολιὰ Herwerdenus. 1489 δ' ἐμᾶς] δὲ σᾶς Paley. 1490 sq. ἐξῆψα Fixius, ἐνῆψα libri. 1516 ἡλίον] αἰθέρος Badhamus. 1517 κατ' ἡμαρ ἐν παθεῖν malit N. 1525 προστίθης Elmsleius, προστιθεῖς B, προστιθεῖς C. 1537 ἀληθὲς Fr. G. Schmidtus, ἀληθῆς libri. 1540 ἐς N., εἰς libri. 1543 ἐγὼ γονὰς N. 1549 ὑπερτενῆς N., ὑπερτεγῆς Ahrens. 1557 μολεῖν] περᾶν malit N., dum modo genuinus sit v. 1558 proscriptus a Dindorfio. 1562 κομίζη σ' Lentingius, μόλης εἰς Fr. G. Schmidtus. 1577 ἐπώνυμοί τε κἀπιφύλιοι Badhamus. 1579 Γελέων Canter, Τελέων libri. post 1579 non nulla intercidisse probabiliter statuit Badhamus. 1581 ἐν φῦλον Hermannus, ἔμφυλον libri. ἔξουσ' suspectum. 1594 ἐπώνυμον Kirchhoffius. 1604 τοῦδ' ἀναψυχὰς N., τῆσδ' ἀναψυχῆς libri. 1605 κεῦδαίμον' N., εὐδαίμον' libri. 1607 ἐδεξάμεσθα Musgravius. 1608 καὶ τοῦτ' ἄπιστον ἦν ἐμοί Dobraeus. 1611 αἶδε δ'] χαίρει Kirchhoffius.

CYCLOPS

V. 2 εὐθένει Herwerdenus, εὐσθένει libri. 3 ἐκμανεῖς Scaliger. 13 ἐγὼ πυθόμενος] πειθόμενος B. 16 παῖδές τ' ἐπ' ἔρετμοῖς Seidler. 19 ἐμπνεύσας σκάφει O. Iahnus. 41 πᾶ N., πᾶ δὴ libri. 42 γενναίων δ' L. Dindorfius. 49 σὺ τὰδ' οὐ, κοῦ τὰδε N., οὐ τὰδ' οὐ, οὐ τᾶδε libri. 50 καὶ κλιτὺν N. 51—54 ὦ ὕπαγ', ὦ κεράστα, | ἢ ῥίψω πέτρον κατὰ σοῦ | Κύκλωπος ἀγροβάτα (vel ἀγρονόμου) | μηλοβότα στασιωρόν temptabat N. 56 θηλαῖσι γονὰς L. Dindorfius. 60 ἀμφιθαλεῖς Seidler, ἀμφιλαφῇ Hartungius, ἀμφιβαίνεις B, ἀμφιβάλεις C. 62 νομάς L. Dindorfius. 64 Βακχᾶν θυρσοφόρων N. 65 οὐ τυπάνων ἀραγμοί N. 66 et 67 transposuit Hermannus. 68 οὐ διενύματα N., οὐδ' ἐννύσσα μετὰ B. 74 οἰοπολαῶν N., οἰοπολεῖς libri. 84 σπουδὴν parum aptum. 86 τινὶ suspectum. 88 φέρουσι Elmsleius. 104 Σισύφον γόνον Schol. Soph. Ai. 190. 105

οὗτος] αὐτός L. Dindorfius. 108 ἥδησθα Matthiae, ἥδειςθα libri.
 118 οἰκοῦντες N., ἔχοντες libri. 122 μῆλων κρέα N. 124 τοι-
 γὰρ] καὶ γὰρ N. ante 129 quaedam excidisse coniecit Hermannus.
 130 Αἴτνην Reiskius, Αἴτνη libri. 132 συνδροῶμεν Dawesius.
 136 βοὸς] Διὸς Ath. XIV p. 658 C. 145 εἰσορᾷς Hartungius,
 ὡς ὁρᾷς libri. ante 147 duo aut plures versus videntur excidisse.
 153 γεῦσιν ὡς καλὴν ἔχει Hermannus coll. Antiatt. p. 87, 33.
 154 εἰλκες γὰρ αὐτόν N. 163 γε] τῶν Hermannus. 164 ἐκ-
 πιὼν Kirchhoffius. γ' ἂν] καὶ Paley. 165 μὴ ἀντιδούς Har-
 tungius. 184 κλωδὸν Dindorfius, κλοιὸν libri. 194 γὰρ] τᾶρ'
 Hartungius. 197 ποῦ δεινόν; Dobraeus. 198 μεγάλ' ἂν ἡ N.
 202 γε N., εὖ B. τὸν πάροιθε σώσομεν Hartungius. 203 τίς ἡ
 θυμηδία malit N. 217 γε σ'] σ' ἂν N. 219 ὅ γ' ἂν Casaubonus.
 245 ἐλόντος Dobraeus. 251 οὐ γὰρ οὖν Reiskius. 252 τὰ σά
 γ'] τὰ σ' codex, ταῦτ' Dindorfius. πρὸς οἴκους σους Heimsoethius.
 260 ἐπεὶ γ' ἐλήφθη Heathius. 261 κακῶς ἄρ' Lentingius, κα-
 κῶς γ' ἄρ' Kirchhoffius. 267 μὴ] μὴ οὐ malit N. 288 πρὸς
 οἴκους Heimsoethius. 293 Σουνίῳ Musgravius. 295 τὰ δ'
 Ἑλλάδος Kirchhoffius. ante 296 aliquot versus excidisse statuit
 Hartungius. 298 Αἴτνης Hermannus. 299 λόγους] νόμους Her-
 werdenus. 303 σέθεν] βορᾶς malit N. 305 δορυπετῇ N., δορυπετῇ
 codex. 307 παῖδάς τ' ἀπάτορας Wecklein. 313 γὰρ] μὲν Ald.
 315 καὶ λαλητικὸς malit N. 317 εὐμορφία N. 327 πέπλον] πέδον
 Musgravius, πίθον Hartungius. 329 βορρᾶς N., βορέας cod.
 336 κάμφαγεῖν Herwerdenus. 338 λυπεῖν τε N. 343 πα-
 τρῶν τόνδε λέβητά γ' cod. recepta Hermanni coniectura parum
 probabilis. 344 ἀμφέπει malit N. 349 γνώμην] ὠμὴν Reiskius.
 358 ὅπτα καὶ] ὅπτα κρέ' I. Krausius. 361 et 362 videntur cor-
 rupti. 363 ἄδε Dindorfius, ἥδε libri. 370 δωμάτων ἐφ'esτίους
 ξενικοὺς] μάταν ἐφ'esτίους Hermannus. 374 ἀνθρώπων delet
 Hermannus. 376 οὐκ ἔργοις Kirchhoffius. 380 εὐτραφέστατον
 Scaliger. 381 ἦστε N. 382 ἐπεὶ λεπαίαν τήνδ' ἐσῆλθομεν πέ-
 τραν N. 392 ἐπέστησεν Lobeckius. 393—395 nondum emen-
 dati. 404 ἔθηκεν N. 407 ἄλλοι Kirchhoffius. 410 αἰθέρ']
 αἰτὸν malit N. 434 πτέρυγα σαλεύει Musgravius. 439 sq.
 nondum emendati. τὸν φίλον σίφωνα δὴ χηρεύομεν τόνδ' οὐκ
 ἔχοντα καταφυγὴν Hermannus. καταφαγεῖν in κατ' αὐ φαγεῖν
 mutarit N. 448 κάτω N., κάτω libri. 449 ἡ προθυμία Mus-
 gravius. 450 δαί] δὴ N. 451 ἀπαλλάξω Casaubonus, ἀπαλλά-

ξαι libri. 458 sq. βαλῶ — ὄμμα τ' Piersonus. ἐκθύσω πυρί N. 462 κυκλήσω Musgravius. 469 ὥσπερ Dobraeus, ὥσπερ ἐκ libri. 471 πόνου N., φόνου libri. 372 ὄν] οὐ Reiskius. 475 ἐκθύσομεν Hertleinius, ἐκτρύσομεν B, ἐκθρύσομεν C. 490 σκαιὸς αἰοιδὸς Herwerdenus. καί] τάχα Hartungius. 504 ἥβη Lobeckius, ἥβης libri, ἥδει Herwerdenus. 507 μ' ὁ] με Boissonadius. 513 φίλος ὦν supplet Hermannus. 514 sq. ἀμμένει πάλαι σὸν | χρὸ' ἄγ', ὡς Dindorfius. 520 τούτου] θεοῦ Hermannus. 526 τιθῇ τις Porsonus, τιθεῖς B, τιθεῖ τις C, τιθῆς ἄν (vel τιθῆς νιν) Kirchhoffius. εὐμενῆς Kirchhoffius. 527 χοῆν N., χοῆ libri. σῶμ'] σ' ὡδ' N. 534 πληγὰς ὁ καῶμος λοῖδορόν θ' ὕβριν φέρει Ath. II p. 36 D. 535 μεθύω μὲν Reiskius. 538 γ' delet Hartungius. 547 κατάθες Scaliger. 559 τέ τι N., τ' ἔτι libri. 561 σοί γ'] σοῦσθ' Paley. 562 αἱ τρίχες] εὐτυκές N. 564 οὐκέτι N., οὐκ ἐμέ libri. 566 λάβ', ὦ — τέ μοι Dobraeus, λαβὼν — γέ μου libri. 574 βαλεῖ Musgravius. 577 μόλις N. 579 τοῦ] καὶ Heimsoethius. 581 οὐδ' αὖ φιλήσω, καὶ Χάριτες Heimsoethius. 586 τῆς Hermannus, τοῦ libri. 588 πεπωκότι Casaubonus. 591 τῷ δ'] ἐνθ' Hartungius. 594 πάντ' εὐτρέπισται κούδεν Kirchhoffius, πᾶν εὐτρεπές· δεῖ δ' οὐδεν N. 604 αὐτόν τε ναύτας τ'] αὐτοῖσι ναύταις Piersonus. 605 ἦ] οὐ Hermannus. 610 ξενοδοιτυμόνος Hermannus. 616 ἴτ' ὦ, μόρον πρᾶσσετ' ὦ Kirchhoffius. 641 ἡμῖν Dindorfius. 649 ἥδη Heathius, ἥδειν libri. 654 κινδυνεντέον Schol. Plat. p. 922 a 1. 661 ἐξ ὀδύνης συθείς Kirchhoffius. 665 ὡς ὀλώλαμεν] ἐξολώλαμεν N. 667 οὐδεν ὄντες verba corrupta. 668 τῆσδ' N., τάσδ' libri. 674 ὡς δὴ σύ] ὀλεῖς σύ Kirchhoffius. 684 πταίσας Reiskius. διαφεύγουσ' ἔτι N. 685 ἐπείγειν N., ἐπεὶ τῆδ' libri. 686 περιάγου, κείσε N., περιάγουσιν σε libri. 692 μ' N., γ' libri. 694 καλῶς γὰρ Kirchhoffius. 701 λέγω suspectum, λέγεις Paley. 704 τήνδ' ἀπορορήξας πέτραν Kirchhoffius, τρύφος ἀπορορήξας πέτρας N. 707 ποδί] πέτρας Kirchhoffius.

MEDEA

Argum. p. 193, 5 πρὸς] εἰς vel προσέτι coniecit N. 13 et 20 ἀφεψήσασα Elmsleius. 194, 5 τοῦ τε] ἐν τῷ περὶ Kirchhoffius. 7 πεφυλαχέναι N., πεφυλακέναι libri.

V. 11 τέκνοισι λανθάνουσα N., τέκνοισι ἀνδάνουσα libri.

13 αὐτὴ δὲ Stob. Flor. 74, 30, αὐτὴ τε libri, πάντῃ τε N.
 40—43 eiecit N. 45 ἄσεται Muretus. 50 τήνδ'] ταῖσδ' N. 58
 Μηδείας] δεσποίνης al. 68 παλαιότεροι Chr. pat. 1181. 87 et
 88, quorum priorem iam Brunckius damnavit, suspectos habet N.
 94 τινὰ vix sanum. 107 ἀνάξει C et Schol., ἀνάξει Elmsleius.
 109 μελανόσπλαγχνος Herwerdenus. 123 ἔμοι γοῦν Musgravius,
 ἔμοιγ' οὖν libri. εἰ μὴ μεγάλως] ἐπὶ μὴ μεγάλοις Th. Barthold.
 128 οὐδένα καιρὸν] οὐδὲν ἐπαρκεῖν N. 134 ὑπ' ἀμφιπύλου
 Schoenius. γόνον Elmsleius, βοὰν vel βοήν libri. 141 τήκει
 Elmsleius, τάκει libri. βιοτήν Dindorfius, βιοτὰν libri, βίοτον
 Elmsleius. 143 παραθελγομένη malit N. 149 ἀχὰν Elmsleius,
 ἰαχὰν libri. 151 ἀπλάτου Elmsleius, ἀπλάστου vel ἀπλήστου
 libri. 158 Ζεὺς σοι σύνδικος ἔσται· μὴ λίαν N. 159 εὐνή-
 ταν Brunckius, εὐνάταν Hermannus, εὐνέταν libri. post 167
 quaedam excidisse coniecit Kirchhoffius. 169 Ζῆνὰ θ'] Ζηνός
 N. 194 βίον — ἀκοάς verba corrupta. 219 ἔνεστιν Schol.,
 ἔνεστ' ἐν libri. 228 γινώσκεις Musgravius, γινώσκειν libri.
 234 τοῦτ' ἄλγιον meliores libri, τοῦθ' ὑπέρτερον coniecit N.
 239 μαθοῦσαν] γεγῶσαν malit N. 240 οἶφ' Musgravius,
 ὅπως Herwerdenus. 253 πόλις γὰρ Hartungius, γὰρ πόλις
 ἦδ' B, πόλις ἦδ' Ccd. πόλις θ' ἦδ' BC. 254 συνουσία]
 κοινωνία v. l. 259 τοσοῦτον δέ σου meliores libri, τοσόνδε δὴ
 σου N. τοσόνδε praeierat Kirchhoffius. 262 ut spurium notavit
 N. 264 κακὴ τ' ἐς Herwerdenus. ipsum versum abesse malit N.
 269 suspectus Herwerdeno. 269 δὲ καὶ] δέ σοι Herwerdenus.
 279 εὐπρόσωπος N., εὐπόριστος Herwerdenus. 284 τῷδε δει-
 ματι malit N. 288 suspectum habet N. 290 ἀπεχθέσθαι Elms-
 leius, ἀπέχθεσθαι libri. 291 μεταστένειν N., μέγα στένειν libri.
 292 με] γε Hirzelius. 305 deleri iussit Hirzelius. 312 ante 309
 collocari voluit Hirzelius. 321 λέγε] πλέκε Valckenarius. 325
 οὖν πείσεις N., ἂν πείσαις libri. 329 κᾶμοιγε Bothius. πόλις]
 πολὺ libri plerique. 335—337 inverso ordine legendos arbitratur
 R. Prinz. 336 οὐ δῆτα R. Prinz. 345 spurium censet N.
 355 sq. delevit N. 370 οὐκ ἂν προσεῖπον N. 373 ἐφῆκεν N.,
 ἀφῆκεν libri. 377 πρῶτον] μᾶλλον N. 383 θανοῦς' ὀφλήσω
 N. 405 τοῖσδ' Ἰάσονος Herwerdenus. 407 ἐπίστασαι δέ] ἔπειτ'
 ἄνασσαν Herwerdenus. 421 αἰοιδῶν C. 443 σῶν τε Porsonus,
 τῶνδε libri. 452 Ἰάσον' Elmsleius. 457 ἀνίης Victorius. 466
 εἰς ἀναΐδειαν Weilius. 480 ἀμφέπων Ald. 491 συγγνώστ' ἂν

ἦν BC. 494 θέσμι' (vel θέσμια) ἐν ἀνθρώποις BC, θέσμι' ἀνθρώποις BC cum Schol. Aeschin. p. 97, 30. θέσμι' ἐν βροτοῖς Weilius. 509 μακαρίαν Ἑλληνίδων v. l. 510 σεπτὸν N., πιστὸν libri, σεμνὸν Alexander Rhet. vol. 8 p. 451. 512 εἰ] ἡ Elmsleius. 526 ἐπεὶ σὴν N., ἐπειδὴ libri. 527 sq. σωτηρίας ναύκληρον N., ναυκληρίας σώτειραν libri. 538 κράτος N., χάριν cum v. l. θράσει libri. 549 μέγας suspectum. 564 ut spurium notavit N. 565 παίδων πέλει Elmsleius. 567 τὰ γ' ὄντ' ὀνῆσαι N. 573 ἄρ' Porsonus, γὰρ libri. 584 ὥς Matthiae, ὡς libri. 587 σιγῇ] λάθρα malit N. 588 οἶμαι N., οὖν σὺ BEb, οὖν Ca, οὖν μοι BC. 591 σ' εἶργεν N. 606 γάμοισι καταπροδοῦσά (vel γάμοισι πον προδοῦσά) σε Herwerdenus. 626 ὥστ' ἐπαυρέσθαι γάμον R. Prinz. 643 δῶματα N., δῶμα libri. 645 ἀμαχανίας Elmsleius. 650 δ' οὐκ] τίς Elmsleius. 654 μῦθον N., μύθων libri. 656 ὥκτισεν Musgravius, ὥκτιρε libri, οἰκτερεῖ malit N. 659 παρέστη Badhamus. 660 καθαρὰν Badhamus. 660 sq. ἀνοίξαντι BC. 664 φίλοις BB. 676 ἡ θεμιτὸν ἡμᾶς Heimsoethius. 695 ἡ που] ἡ γὰρ Elmsleius, οὗ που olim Witzschelius. 703 μὲν plerique libri om., συγγνωστὰ γὰρ λίαν σε N. 705 καινὸν] μεῖζον N. αὐ λέγεις] ἀγγέλλεις E, ἀγγελεῖς Chr. pat. 138. 708 καρτερεῖν] καρδίᾳ v. l. unde καρδίᾳ δὲ καρτερεῖ suasit Heimsoethius. 715 θάνοις vitiosum, θάλοις olim N., πέλοις Dindorfius. 717 παύσω γὰρ ὄντ' (vel παύσω σε φύντ') N. 723 sq. spurios esse vidit Hirzelius. 730 ante v. 727 collocavit R. Prinz. 729 proscripsit N. 732 suspectum habet N. 737 μὴ Hermannus, καὶ libri. 738 φίλος] φηλὸς N., σφαλερὸς Heimsoethius. ἀπικηρονκεύματα Schol., ἀπικηρονκεύμασι libri. 739 τάχ' Wyttenbachius, οὐκ libri. πίθοι σε N., πίθοιο libri. καὶ τὰ κηρονκεύματα οὐκ ἂν παρωθοῖς Heimsoethius. 741 ἔδειξας Meinekus, ἔλεξας libri, ἔθηκας olim N. ἐν λόγοις CBC, ὃ γύναι al. 746 πατέρα θ' Ἥλιον πατρός] Ἥλιου θ' ἄγνὸν σέβας v. l. 748 delevit N. 751 ζῶν] γῆς al. 752 Γῆν καὶ λαμπρὸν Ἥλιου φάος Kirchhoffius, γαῖαν λαμπρὸν θ' ἡλίου φάος vel γαῖαν λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς libri. Γαῖαν Ἥλιου θ' ἄγνὸν σέβας ex varietate ad 746 adnotata Musgravius. 754 παθεῖν Dindorfius. post 755 videntur aliquot versus excidisse. 756 πάντα] τὰμὰ N. 767 deleri iubet Hirzelius. 778 sq. damnavit Porsonus. item 777 suspectus. 781 λίπω σφε Burges, λιπούσα libri. 790 μὲν δὴ N., μέντοι libri. 816 σὼ παῖδε] σὸν σπέρμα BC. 828 κλεινο-

τάταν σοφίαν verba spuria arbitratur N. 835 ῥοαῖς libri. οὐ
 καλλινάον παρὰ Κηφισοῦ ῥοαῖς temptabat N. 836 τὰν deleverit
 N. 838 χώραν — αὔρας] αὔρας καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων
 coniecit N. sed gravior videtur corruptela. 846 πῶς] τίς Her-
 mannus. 850 μεθ' ἀγνῶν Herwerdenus, μετ' ἀστῶν Meinekius.
 854 πάντῃ σ' N., πάντες libri. 856 φρεσὶν Dindorfius. 857 τέκνων
 N., τέκνων libri. πόθεν θράσος ἢ φρένας ἢ χέρα νῶ σέθεν et in
 strophā πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν πόλις ἢ φίλων suasit Badhamus.
 867 οὐ τὰν ἀμάρτοις Porsonus. 882 ἐννοηθεῖς BC et Chr.
 pat. 806. 887 suspectum habet N. 894 δεῦτε] δεῦρο Elms-
 leius. 910 παρεμπολῶντι δευτέρους (δῶμασιν Dindorfius) πόσει
 Heimsoethius, παρεμπολῶντος ἀλλοίους πόσει libri. adiectivum
 ἀλλοῖος a tragoedia alienum. 913 eiecit N. 914 ὕμῶν Valcke-
 narius. 926 et 927 post v. 931 collocari iubet Hirzelius. 938
 ἀπαροῦμεν Elmsleius. 939 παῖδας δ' Weilius. 942 δάμαρτα
 σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πάρος R. Prinz, qui v. 943 deleri vult.
 945 Iasoni tribuebatur, Medae redditus est a R. Prinzio, cf. Schol.
 ἄλλων] πολλῶν malit N. 958 λέξεται Fr. G. Schmidtus. 960
 βασιλικὸν Wunder, βασίλειον libri. 964 λόγος] ἔπος L. a Sybel.
 966 sq. κεῖνα — τυραννεῖ ut suspecta notavit N. 978 ἀναδεσ-
 μῶν Porsonus, ἀναδέσμων libri, ἀναδεσμῶν Elmsleius. 981
 χεροῖν N, χεροῖν λαβοῦσα libri. 987 ἄταν] Αἰδαν N. 1001
 ἄλλα Matthiae. 1037 ἀλγεινόν τ' ἐγὼ Fr. G. Schmidtus. 1048
 παύομαι βουλευμάτων v. l. 1052 φρενός (φρενί B) interpola-
 toris esse coniecit Dindorfius. προέσθαι in προσέσθαι mutari vult
 Badhamus. 1056 μή ποτ'] μὴ σύ γ' al. θυμὲ θυμέ, μὴ ἐργάση
 τάδε N. 1058 ἐκεῖ] καὶ μὴ Hermannus. 1067 τληπαθεστάτην
 Etym. M. p. 675, 17 cod. Flor. in Milleri *Mélanges de litt. Gr.*
 p. 247. 1068 damnavit Piersonus. 1073 εὐδαιμονοίτην Elms-
 leius, εὐδαιμονοῖτον libri. τὸ δ' ἐνθάδε Herwerdenus. 1076 οὐ
 γάρ N., οὐκέτ' libri. 1077 οἷα τ' ἔθ' N., οἷα τε πρὸς BChc, οἷα
 τ' ἐς BC. 1078 δρᾶν μέλλω] τολμήσω v. l. 1080 suspectum
 habet Cobetus. 1087 δὲ Reiskius, δὲ δὴ BCEac, δέ τι B. 1088
 μίαν addidit Elmsleius. 1089 οὐκ Reiskius, κούκ libri. 1099
 ἀθρῶ N., ὄρῶ BEb, ἔσορῶ BC, εἶδον Weilius. 1109 κυρήσει
 Ald. et Schol., κυρήσαι vel κυρήσας libri. 1120 ἀγγελοῦντ'
 ἔπος N. 1130 ἐστίαν BC, οἰκίαν ceteri. 1139 οἴκων ex
 Scholiis Weilius, ὥτων libri. 1150 νεάνιδος χόλον BEc. 1158
 πατέρα καὶ τέκνα σέθεν B, τέκνα καὶ πόσιν σέθεν N. 1181

ἀνέλκων libri, ἐλίσσων Herwerdenus. 1182 τερμόνων ἂν ἥπτετο Musgravius. 1189 λεπτήν] λευκήν Ald. potius λεπτοί 1088 vitiosum videtur. 1193 χρυσοῦν Herwerdenus. 1194 ἐθάλπτο N. 1196 δυσπετής μαθεῖν N., δυσμαθής ἰδεῖν libri. 1205 παρελθὼν N., προσελθὼν libri. 1215 ἐξανασπάσαι vel ἐξαπαλλάξαι malit N. 1218 ἀπέσβη Scaliger. 1221 corruptus. 1223 ἀντιστροφὴν Chr. pat. 800 et fortasse Schol. 1234 πύλας] δόμους BC et Chr. pat. 878. 1243 μῆ] μῆ οὐ Elmsleius. ipsum verum spurium arbitratur N. 1252 ἀκτὶς Ἀελίου] Ἀελίου κύκλος Weilius. 1255 χρυσέας ἀπὸ γονᾶς Musgravius. 1256 θεοῦ — πίνειν] πίνειν δ' αἶμ' ἄμβροτον Weilius. 1259 sq. τάλαιναν φονίαν τ' Seidler, φονίαν τάλαινάν τ' libri, φονῶσαν (ita iam Kirchhoffius) ἀλαόν τ' Heimsoethius. 1262 ἄρα Kirchhoffius, ἄρα libri. 1265 φρενοβαρής Dindorfius, φρένα βαρὺς Hermannus. 1266 δυσσεβής N., δυσμενής libri. 1268 χαλεπὰ] σχέτλια Heimsoethius. 1269 sq. graviter laborant. συνωδὰ] σύννοια v. l. 1271 ποῖ] πῇ Dawesius. 1272 eiecit N. ante 1275 desiderantur duo versus trimetri iambici, nisi vero 1284 et 1285 spurii sunt. 1276 τέκνοις μοι δοκεῖ Weilius. 1280 ὃν Seidler, ὦν libri. 1281 μοίρα] τόλμα coniecit N. 1288 ὑπερβαίνουσα N. 1290 δῆτ' Elmsleius, δῆποτ' libri. 1295 Μήδεια τοισίδ' Canter, Μήδεια τοῖσδέ γ' vel (ita enim BC) Μήδεια τοῖσιν libri, Μῆδει' ἔτ' ἐστίν Heimsoethius. 1296 γῆς γε κρυφθῆναι Elmsleius, γῆς καλυφθῆναι Weilius. 1299 sq. ut suspectos notavit Dindorfius. 1304 sq. abesse malit N. 1316 τίσμαι φόνω (δίκη v. l.) verba corrupta, τίσουςαν φόνον coniecit Weilius. 1328 ἔργον δρωῶσα BC. 1333 τοιόνδ' N., τὸν σὸν (δ' addidit B) libri. 1351 ἡ μάκρ' ἂν — ἐναντία BC. 1357 ἀνατὶ] ἄτιμον al. 1359 πέδον] σπέος Musgravius, πέτρων Elmsleius, πέτρον Weilius. 1365 οὔτοι νυν Elmsleius, οὐ τοίνυν libri. 1367 σφ' ἄρ' ἠξίωσας Dindorfius. 1374 στύγει Weilius. 1386—1388 ut suspectos notavit N., unum verum 1387 tolli iubet Fritze. 1388 ἐμῶν] νέων Weilius. 1404 μάτην δ' BE. 1405 ὦ Ζεῦ, τὰ δ' ὀρεᾶς v. l. Schol. Ar. Ach. 119: ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον.

ORESTES

Argum. p. 243, 12 ante συνὼν codices addunt ἐπαγγελάμενος αὐτὸν εἰς τὸν βίον (al. ἐκ τοῦ βίου) προῖεσθαι. ante p. 244,

1 ex AB aliisque libris haec supplenda sunt: 'Ορέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἑρινύων δειματούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θάνατον, μέλλων φονεῦν Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοήθησε, διεκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδενὶ κεῖται ἡ μυθοποιία. 244, 8 κάμνων ὑπὸ μανίας καὶ κείμενος ἐπὶ malit N. 11 δὲ] γὰρ Kirchhoffius. ἀν addidit N. 12 πλησιαίτερον οὕτω παρακαθεζομένη libri plerique, πλησιαίτερον αὐτῷ (vel cum Porsono τούτῳ) παρακαθεζομένη N. 20 φαῦλοί εἰσιν N., φαῦλοι ἦσαν libri. 245, 10 γοῦν] δ' οὖν coniecit N. 32 Ναυπλιέω N. προσσχών Matthiae, προσχών codex. 246, 14 αὐτὸν Weilius, αὐτὴν cod. 28 εἰσελθόντες Matthiae, εἰσελθόντων cod. 247, 8 διαχείρισιν Matthiae, διαχείρησιν cod. 12 εἰς οὐρανούς] εἰς οὐρανὸν vel εἰς θεούς malit N.

V. 2 συμφορὰν θεήλατον AB et Schol. cf. Dio Chrysost. 4, 82 et Stob. Flor. 98, 42. 3 ἀνθρώπων A et Lucianus q. d. Ocyp. 167. 13 Ἔρις v. l. 24 ἄρσην δ' Elmsleius, ἄρσην τ' libri. 28 ἀδικίαν μὲν] ἁμαρτίαν Heimsoethius. 30 ἅπαντος Matthiae. φέρων Ald. 33 damnat Herwerdenus. 35 τ' addidit Reiskius. 38 Εὐμενίδας] δεινωπας Dindorfius. δεινοῖσιν αὖ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβοις Weilius. versum suspectum habebat N. 40 καθήγισται Reiskius. 51 damnavit Herwerdenus, 50 et 51 spurios iudicat Dindorfius. 54 ἐκπερῶν Sevinus. 69 ῥοπῆς N., ῥώμης libri. 74 ὅδε] ὅς Porsonus. ἔφν] ἔχει Heathius. ipsum versum eiecit Kirchhoffius. 82 spurium arbitratur Kirchhoffius. 84 ῥοπῆς Hartungius, πνοῆς libri. 86 εἶ] ἡ BF, αὖ coniecit N. 87 ἦκεις Eust. II. p. 146, 12 p. 809, 36 Od. p. 1856, 14. 97 οὐ θεμιστὸν Wunder, οὐχὶ θεμιστὸν A, οὐχὶ θεμιτὸν ceteri libri. 100 ὀρθῶς ἐλέγξας Reiskius, ὀρθῶς ἐλέγχεις Hartungius. ὀρθῶς γε λέξας' οὐ φίλως ἐμοὶ λέγεις Porsonus. 103 γ' Matthiae, τ' libri. 110 καλῶς B. 111 eiecit Hermannus. 118 ταρβοῦσά γε Herwerdenus. 119 πρενμενῇ v. l. 122 ἐμήν] ἐμέ cC. 128 παρ'] γὰρ Portus. 147 ὑπ' ἔροφον Dindorfius. 154 τίνα τύχαν εἴπω verba suspecta. 159 φερομένῳ δρεπομένῳ coniecit N. 171 ἄρα N., ἀνὰ libri. 171 sq. μεθεμένα κτύπου πόδα σὸν εἰλίξεις Porsonus, πόδα σὸν εἰλίξεις μεθεμένα κτύπου libri. 185 ἀπὸ δὲ λέχεος Hermannus. 185 sq. ἄσυχον Dindorfius. 186 παρέξεις φίλοις Hartungius. 188 θανεῖν θανεῖν Lachmannus. 189 οὐδὲ] οὔτε A, οὐ δὲ olim Dindorfius. 191 ἐξέθυσεν Φοῖβος Kingius. 200

ἰσονένυ' Porsonus. 228 *μανιάς* Schol., *μανίας* libri. 231 ἀνα-
 κύκλει vitiosum. 233 θέλεις πόδα Dindorfius. 238 ἑῶσιν εὖ
 A. 251 σύ τοι Plut. Mor. p. 88 C. 255 μὴ ἐπίσιξέ μοι malit N.
 257 ut spurium notavit N. 277 πνευμόνων N., πνευμόνων
 libri. 281 σε] σοι recentiores libri. 284 ἦνεσας N., ἐπένευσας
 libri. 286 ὃς δρᾶν μ' ἐπάρας (vel με πείσας) coniecit N., qui
 tamen 286 et 287 scribi malit ὃς τοῖς λόγοις μ' ἠΰφρανε, τοῖς
 δ' ἔργοισιν οὐ, δρᾶσαι μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον. 292 et
 293 spurios iudicat L. Dindorfius. 294 ᾧ κασιγνήτη, κάρα
 Brunckius. 304 προσεδρεῖα libri plerique. 315 ut spurium no-
 tavit N. 320 γόοις] θρήνοις Hermannus. 321 αἶτε suspectum.
 322 ἀμπολεῖσθ' N. 330 ἔλακεν delevit Hartungius. ἀνὰ δάπε-
 δον abesse malit N. ἀνὰ θέμεθλα γᾶς scribi vult Heimsoethius.
 331 μυχοί Triclinius, μυχοί γᾶς libri. 339 et 340 transponit
 Kirchhoffius 344 metro laborat. 347 τὸν ἀπὸ Ταντάλου verba
 abesse malit N. 349 πολλῇ δ' ἄβροσύνη al., πάνυ δ' ἄβροσύνη
 L. Dindorfius. 356 ἡδέως] ἄσμενος malit N. 360 ἐπησθόμην
 Heimsoethius. 361 seclisit Dindorfius. 367 ἀρκυστάτοις N.,
 πανυστάτοις libri. 374 θυγατρὸς] παιδὸς al. 381 σημανῶ]
 μηνύσω al. 383 ἀφύλλους Reiskius, ἀφύλλου libri. 386 κακοῖς
 suspectum. 391 παρὰ λόγον Dindorfius, παράλογόν libri. 393
 φεῖδον πολλάκις N. 394 εἰς με Elmsleius, εἰς ἐμὲ libri. 395
 τί χρῆμα πάσχεις] Ὁρέστα τλήμον Stob. Flor. 24, 5 et similiter
 Clemens Alex. Strom. VII p. 844. 402 ταλαίνης μητρὸς ἐξώγ-
 κουν τάφον v. l. 406 Πυλάδης γ' Kirchhoffius. 415 θάνατον]
 πατέρα γ' coniecit Weilius, φθίμενον Herwerdenus. 423 μη-
 τρῶν θεαί N. 424 ἔφην φίλος Brunckius, ἔφης κακός libri
 meliores. 429 ἥγνισαι τόδ' αἶμα κατὰ νόμον πόλεως coniecit N.
 430 ὅποι B. 432 Τροία Musgravius. 434 δι' ἐτέρων δ' Weilius.
 439 τί δρῶντες; ἢ τι καὶ σαφῶς εἰπεῖν ἔχεις; N. ex Schol.,
 atque εἰπεῖν ἔχεις ABF praebent. 441 sq. abesse malit Weilius.
 459 ἀπωλόμην, Μενέλαε] Μενέλα', ἀπωλόμεσθα Elmsleius.
 461 τοῖσιν ἡμαρτημένοις B et alii. 468 βάλω Seidler. 485 ἐν
 βαρβάροις] ἀφ' Ἑλλάδος v. l., quam sequitur scriptor epistolarum
 Apollon. Tyan. p. 49, 8 ed. Kays. 491 ἀγὼν ἀν' τί σοφίας εἴη
 N. (cf. Greg. Cor. in Rhet. vol. 7 p. 1272), ἀγὼν τίς σοφίας ἦκει
 libri. 493 γένετ' ABC, γέγονεν scripserit N. 497 τῆς ἐμῆς θυ-
 γατρὸς AC. κάρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς πληγείς ὑπο Hermannus,
 πληγείς γυναικός, τῆς ἐμῆς κόρης, πάρα Heimsoethius. 506

γεγονε Reisigius, γένετο B, ἐγένετο al. μητέρ' ἐγένετο Porsonus. 514 sq. φυγαῖσι δ' ὅσιοῦν, ὅστις αἶμ' ἔχων κυρεῖ (abiectis verbis οὐδ' εἰς ἀπάντημ' et ἀνταποκτείνειν δὲ μή) N. κυροῖ ABC. 531 μισεῖ σὺ Hermannus. 537 delet Hermannus, 536 et 537 deleverat Brunckius. 543 καὶ μὴ ᾧπισήμοις συμφοραῖς ᾧδύρετο Stob. Flor. 75, 10. 546 ἐγῶδ' Hermannus, ἐγὼ δ' libri. 547 ὅσιος δ' ἕτερον ABFc, ὅσιος δέ, γαῦρον coniecit N. 551 λόγῳ N., δυοῖν libri. 554 ut spurium notavit N. 556 κάλλιον ἀμυνεῖν Kirchhoffius, μάλλον ἀμῦναι AFC, μάλλον μ' ἀμῦναι al. 558 ἀθέοισιν N., ἰδίοισιν libri. 561 οἱ N., ὁ libri. 588—590 interpolatoris esse coniecit Dindorfius. 590 εὐναστήριον libri, cf. quae dixi *Eurip. Stud.* II p. 175. 592 νάει βροτοῖσι στόμα νέμων Clemens Alex. Protr. p. 65. 593 seclisit N. 595 sq. καὶ κτείνετε — οὐκ ἐγὼ spuria arbitratur N. 599 ὁ delet Porsonus. 608 abesse malit N. 609 ἀνάξεις libri meliores. 612 ὄχλον] χορόν al., λαόν Lex. rhet. Cantabr. p. 339, 11, λεών N. 613 οὐχ ἔκουσαν Canter, οὐκ ἄκουσαν libri. ἐπισείσω] ἀνασείσω vel ἐκπείσω al., ἐπισίξω malit N. 616 εἰς οὗς libri. 618 delet Paley. 622 δράσω τε πρὸς] τὸ δεύτερον Herwerdenus. 625 seclisit N. 632 ποῖ σὸν] τῷ σὸν vel τῷ σὺ N. 640 sq. veterum quidam damnarunt. 656 sq. σωτήριος στάς, ἡμέραν ἡμῶν ὑπερμίαν πονήσας malit N. 662 sq. corrupti videntur. 677 ταῦτ' Kirchhoffius. 684 καὶ χρῇ] πρόπει Heimsoethius. 686 καὶ χρῇ θανεῖν κτείνοντα Heimsoethius. ipsum verum spurium putabat Hermannus. 696 δῆμος] θυμὸς N. cf. Men. monost. 71 et Stob. Flor. 46, 5. 700 ἦν N., ὅταν libri. 701 ὅς' ἂν θέλης malit N., οἶον θέλεις Cobetus. 704 ἐλθὼν δ' ἐγὼ σοι Τυνδάρεων πειράσομαι v. l. 705 πεῖσαι] πεῖθων Weilius. 714—716 damnat Dindorfius. 718 τᾶλλα δ' οὐδέν AFC, τᾶλλ' ἀδύνατ' Wecklein. 730 πόλεως καταστάντ' (vel ἀθροισθέντ') εἰσιδὼν Heimsoethius. 734 κακὰ] λόγῳ malit N. 735 συγκатаσκάπτεις ἄρ' ἡμᾶς malit N. 737 εἰκότως ἔχει γυναικὸς κἄνδρα Heimsoethius. εἰκότως in εἰκὸς ἦν mutari voluit Hermannus. 747 τοῦτο γὰρ εἰδέναι ποθῶ B. unde τοῦτο γὰρ μαθεῖν ποθῶ conicere licuerit. 750 σπείρας πατήρ] κεκτημένος v. l. 771 οὐ προσῆκον μὲν B, οὐ προσῆκον ἐμὲ N., οὐ παρῆκομεν Heimsoethius. 772 πανούργους N. ex Schol., κακούργους libri. 775 ἔπραξας BC. 776 τιμωρᾶν γ' Kirchhoffius. μὴ οὐ Brunckius. 779 ἐστὶν ἐκβῆναι κακῶν B. 782 τὸ πρᾶγμ' et τὸ δοκεῖν libri meliores. verum spurium seclisit N. 784 ἂν μ'

ἐποικτίσει Hermannus. 789 καὶ χρόνῳ γε Heimsoethius, et γε praebet B. 793 suspectum habet Vsener. 805 ὧν] εἰς Paley. 812 χρυσείας Porsonus, χρυσείας libri. 812 sq. ὑπὲρ ἀρνὸς ἱερὸς ἦλνθε Τανταλίδαις coniecit N. 816 sq. ἐνθεν δ' αἱματόεις ἀμεί-|βων φόνῳ φόνος οὐ coniecit N. 820 τεμεῖν Porsonus, τέμνειν libri. 824 κακόνων vel κακόφρων coniecit N. 825 θανάτοιο γὰρ N. 828 σὰν deleverit cum Hartungio N. 834 οἶον οἶον ἔργον τελέσας] οἶον ἔργον τλὰς ὁ τάλας Hartungius. 835 ἐκβεβάνχευται Hermannus. 836 φόνου Hartungius. 844 οὐ που Hermannus. 848 δώσων] δραμών Hartungius, δραμεῖν Heimsoethius (cf. Chr. pat. 416 et 443). 852 delet Paley. 876 πόλιν] γρ. ὄχλον A. 879 φάσμ'] θαῦμ' B. 895—897 spurios arbitratur Dindorfius. 898 ἐπὶ τῷδ' ἠγόρευε FC, ἔπειτα δ' ἠγόρευε N. 904 ἠναγκασμένος vitiosum, ἐξωγκωμένος Heimsoethius. 907 ἡδύς τις λόγοις Musgravius. 916 spurium esse vidit Weilius. 921 τοῖς λόγοις θεῶν] τοῖς ἄλλων λόγοις Heimsoethius. 938 δέ] δὴ Weilius. χρεῶν] πρέπον N. 957—959 a quibusdam libris abfuisse tradunt Schol. 961 λευκῶν Hartungius. 962 τὰν addit Barnesius. 964 καλλίπαις ἀνασσα Heimsoethius, Περσέφασσα καλλίπαις (καλὴ παῖς v. l.) θεά libri. 972 ὃ τε μακαρτάτοις Weilius. 973 ζῆλος ὧν ποτ' οἴκοις Musgravius. 976 ἰὼ ἰῶ] ἰὼ ὦ Hartungius. 983 τε addidit Hermannus. χθονός τ' ἐξαμμέναν coniecit N. 983 sq. verba αἰωρόμασι πέτραι et φερομένην δίναισι ut suspecta notavit N. 986 ἔτεκεν et ἐμέθεν abesse malit N. 988 ποτανον Porsonus, τὸ πτανόν libri. 998 ὁπότε suspectum. 1000 ἱπποβῶτα Dindorfius, ἱπποβότα vel ἱπποβάτα libri. 1003 sq. προσαρμόσας' οἰόπων Weilius. 1006 Ζεὺς delet Weilius. 1007 αἰὶ addidit Hermannus. 1009 Κρησίδος Paley. 1016 ἐξιθύνων Elmsleius, ἰθύνων libri. 1019 νερτέρου ABFC, νερτέρας C. 1026 ὅτ' οὐκ ἐθ' Weilius, quod ipsum voluisse videtur Kirchhoffius. φέγγος εἰ θεοῦ τότε οὐκ ἔστ' ἐθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπώροις ὁρᾶν temptabat N. 1027 ἀπ'] ὑπ' al. 1030 ζῆν σ' ἐχρῆν ὅτ' F. 1031 μοι] μου A. ἀνανδρία AF. μὴ πρὸς θεῶν με περιβάλλης ἀνανδρία coniecit N. cf. Hermann adnot. 1033 μὴ οὐ στένειν Herwerdenus. 1038 γόνον] δόμον Aristophanes Byzantius. 1040 τρόπῳ] μόρῳ malit N. 1041 ξίφους] θράσους Herwerdenus. 1046 corruptus. 1047 μ' ἔτηξας Heimsoethius. post 1048 duos Electrae versus excidisse coniecit Kirchhoffius. 1049 ἐμοί N., ἐμόν libri. 1050 τάδ']

τόδ' Weilius. 1051 ἀμφοῖν Lobeckius. ipsum versum deleri malit N. 1056 θάνοις N., θανεῖν libri. 1063 φάσγανον Hartungius. 1064 βουλευμάσι B. 1082 ὄμμ' B. 1085 ἧ̃ που AF. 1086—1088 nondum emendati. coniecturas Scholiorum ope periclitati sunt Hartungius et Heimsoethius *Krit. Stud.* I p. 31. 1092 κατήνεσας N., ἐπήνεσα libri, ποτ' ἦνεσα Hartungius. 1106 ἔτοιμον ἔστιν] ἐμόν γ' ἔτοιμον Th. Bartholdus ex Schol. ἔσται καλῶς] ἐν εὐμαρεῖ Heimsoeth. ex Schol. 1109 οὐκ οἶδεν Ἀιδην N. 1112 κατόπτρων Aelianus N. A. 7, 25. 1122 γ'] σφ' Hartungius. 1123 ταῦθ' libri. 1135 χῶν Wecklein. 1145 delevit N. 1146 δόρυ] πόνους malit N. 1147 ζώην ἐγώ N. 1151 δυοῖν N., ἐνός libri. 1157 τὸ κῆδος Wecklein. 1170 ἐλεύθερος N. 1182 τὰ μέλλοντ' ἀγάθ' Hartungius. 1196 spurium esse suspicatur N. 1200 παρῇ corruptum, ῥυῇ N. 1208 ζῶν] σᾶς Hartungius. 1210 ὑμεναίοισι δεξιουμένην Wecklein. 1220 ἐν δόμοις A. 1224 suspectus Hermannō. 1227—1230 ut spurios notavit N., cf. Schol. p. 283, 21 ed. Dind., quem locum emendavit Kirchhoffius in minore editione. 1236 ἐπεγκέλευσα Musgravius, ἐπεβούλευσα AEFcC, ἐπεκέλευσα a. 1245 spurium iudicat N. 1246 τὰ προῶτ' ἀνὰ Πελασγόν Hartungius. 1251 στηθ'] σχέθ' Herwerdenus. 1267 κόρας διάδοτε Canter, κόραισι δίδοτε libri. βοτρυχῶν Bergk. versus nondum emendatus. 1269 πρόσσεχε Seidler, προσέρχεται libri. 1274 τρίβος Th. Bartholdus. 1284 ἀσυχία Dindorfius. 1285 σφαγίδα v. l. φοινίσσουσ' Kirchhoffius, qui choro hunc versum tribuit. 1292 ἀκμή N., ἀγών libri. 1295 σκοπεύουσ' ἀπαντᾷ N. cf. gramm. Ambros. n Append. Lex. Vindob. p. 285. 1300 ἐπίκουρος AF. 1302 φρονεύετε καίνετε ὅλλυτε] καίνετε καίνετε, θείνετε θείνετε Hermannus, ὅλλυτε καίνετε Weilius. 1303 πέμπετε] θείνετε v. l. 1304 ἔσω χροὸς Hermannus. 1307 δόρει — ὀπόθι Hermannus. 1309 σιδαρέοις Hermannus, σιδαρέοισι libri. 1318 δ' Porsonus, τ' libri. 1324 ἦντιν' ἔνδοθεν Hartungius. 1353 καὶ βοᾶν] ὁμοῦ βοᾷ Weilius. 1357 φόνον vitiosum, νεκρὸν Herwerdenus. 1360 τὰ μὲν γὰρ — τὰ δ' οὐ Weilius. 1362 ἐς Ἑλέναν φθόνος Weilius. 1366 βασιλικῶν Wunder, βασιλείων libri. 1369—1502 metro laborant. 1387 δυσελέναν σκύμνον Weilius. 1389 ὀτοτοῖ N. 1392 ἀβροσύνα Herwerdenus. 1393 et 1400 αὐθέκαστα malit N. 1395 ἀχάν Weilius. θανάτου] θρήνου Hartungius. 1401 δύο delet Hartungius. 1407 ἀσύχου Dindorfius. 1424 ματρο-

φόντας Dindorfius. 1430 βαρβάρους Kingius, βαρβάρουσι libri. 1431 λίνον] λίν' Weilius. 1433 ἔστ' ἐν πέδῳ Hermannus. 1434 ἐπιτύμβι' ἀγάλματα Herwerdenus. 1440 ἀπόστα δὲ malit N. 1457 οἱ δ' ἀμφὶ Paley. 1467 φυνγάδι δὲ ποδὶ Facius. 1482 φασγάνων] ξιφέων Heimsoethius. 1485 ἐγενόμεθ' libri. 1518 πᾶσι om. A recte. emendatio versus incerta. 1519 πέλας] σέλας Hartungius. 1530 ἐξηγείρετ' ἄν Weilius. 1533 εἰ δ' ἄρ' Weilius. 1534 σώζειν θέλῃ] σώσῃ θανεῖν al., σώζειν θέλων coniecit N. 1535 Πυλάδην vitiosum, τρίτον Elmsleius, φίλον Weilius. ipsum verum suspectum habet N. 1545 ἔχει] ἄγει malit N. δαίμων βροτοῖς] βροτοῖς θεός Weilius. 1547 sq. corrupti. 1547 ἔπαισεν ἔπαισε vel ἔπαισ' ἔπαισε al. 1550 spurium arbitratur N. 1561 δῶμα] κλείθρα B. 1589 τὸ πάρος Marklandus. 1593 φύγη Paley. 1596 πυρᾷ Kayser. 1598 deleri iussit Heilandus. 1608 θυγατρὸς ἀπαρεῖς φάσγανον N. 1611 θανεῖν E, κτανεῖν ceteri. αἰτοῦ πόλιν verba vix sana. 1614 σὲ Canter, σοὶ libri. 1620 γεῖσα τῶνδε τειχέων Heimsoethius. 1624 ζῆ δ' N., ζῆν libri. 1631 spurium iudicat N. 1646 τεθήσεται Porsonus. 1647 καλεῖν vitiosum, πέδον Valckenarius. 1650 βραβεῖς libri. 1651 suspectum habet N. 1653 ἦ ABF. 1655 Νεοπτόλεμος ἄξεσθαί νιν Elmsleius. 1658 ὧς] ᾧ A, ὃ B. κατήνεσας N., ποτ' ἦνεσας libri. 1670 πείσομαι τε Kirchhoffius. 1674 κατοικήσουσαν Weilius. 1679 νείκας A, νεῖκος Fc, νείκους al. 1684 Δίοις N., Διὸς libri. μελάθροισι πελῶ N. 1690 ναύταις suspectum. fortasse huc revocandum quod ad νίοις 1689 in AB adnotatur γρ. ὑγρᾶς.

RHESVS

Argum. p. 307, 2 πῦρ] δάλλης πυρὰν A, δέλλης πυρὰ N. 15 πολεμίου N., πολεμίων Kirchhoffius. 17 ἀνεχώρησαν N. 308, 6 ἔσσεσθαι] τὴν στρατείαν addit A. 10 ὑποφαίνειν Valckenarius, ὑπεμφαίνειν Dindorfius. 13 Δικαίαρχος N., δικαίαν libri. 22 τί δρῶμεν R. Morstadtus, παρῶμεν libri. 23 στράτευμα B, στρατεύματι A. 309, 5 κατασκοπεύοντες malit N. 6 τοῖς Ἑλλησι om. BC. 10 τοῦ δράματος] ὑπόκειται addiderit N.

V. 4 post 9 collocavit N. δέξαι τε N., δέξαίτο libri. 5 φυλακὴν] φρουρὰν ABC. 16 σε φοβεῖ addidit Dindorfius. 17 δό-

λος *ABC*. post ἐκ νυκτῶν libri addunt οὐκέτι (οὐκ ἔστι *ABC*)
 tanquam chori responsum: quod deleri olim iussit Dindorfius. 19
 τίν' ἔχων *N.*, εἰ μὴ τιν' ἔχων libri. 22 κοίτην Dindorfius, κοίταν
 libri. 25 ἀεῖραι Hermannus. 31 μόναραχοι suspectum, μόραρχοι
 Musgravius. 43 πυρσοῖς] φάεσι Dindorfius. 52 ἦλθες] ἦκεις
 Chr. pat. 1870 2299 2390. quod verbum praeferendum videtur.
 78 πύρ' αἰθεῖν Reiskius, πῦρ αἰθεῖν *B*, πυραίθειν ceteri libri.
 82 ὦδ' αἰσχροῦς *B*. 86 φίλοις] ἴσως Chr. pat. 99 et 1135.
 90 πύκαξε *BC* et Chr. pat. 91. 105 ἀνὴρ πρόβουλος Chr. pat.
 2367. 108 καλόν malit *N.* versum deleri iussit Herwerdenus.
 110 φλέγειν Musgravius. 116 περάσεις — τροπῇ δορός *C*.
 118 ἦν ἄρα verba vitiosa. 129 μαθόντος Piersonus. κατασκο-
 πους *Ch.* versus nondum emendatus. 130 γνώμην, ἀναξ] προ-
 θυμίαν *b*, προθυμίαν ἀναξ *c*, γνώμην ἐγώ Chr. pat. 1916 et
 similiter 2231, quod verum videtur. 138 κοίμα Piersonus,
 κόσμει libri. 142 λόγον *ABC*. 146 στρατόν *ABC*. 148 ὅς'
 ἂν *N.*, ὅταν libri. 150 θέλει] τολμᾷ Chr. pat. 1934, ubi tamen
 θέλει al. 164 λέγεις malit *N.* cf. Chr. pat. 1620 et 1968. 165
 πλὴν ἐμὴν τυραννίδα *N.* 169 αἰτήσεις *AB*. 171 Ἴλιον *bcA*.
 181 αἰτήσεις *AC*. 187 αὐτὰς *B*, αὐτὸς Dobraeus. 197 πόνος
 ὅδ' *N.*, πόμος δ' libri. 239 πέρσας τὸν Ἀχαιὸν Canter. 252
 ποτὶ Μυσῶν verba corrupta. 256 ἐπὶ γαῖαν *BC*, ἐπὶ γαῖα *bc*,
 ἐπὶ γαίας *AB*. versus nondum emendatus videtur. 274 μάχας]
 αἰχμᾶς Meinekius. 276 ἀρχῆς] ἀλκῆς ed. Ald. 285 νυκτὸς]
 μορφῇ Chr. pat. 2096 et 2452, ὄρφνη Vater. 296 στείχων δ'
 ἀνακτος verba vitiosa. 302 ἐν ἱππέλοισι Θρηκίοις ὄχοις] ἐν ἱπ-
 ποῖς (ι) Θρηκίοις τ' ὀχήμασιν *ABC*, ἐν ἱππέλοισι Θρηκ' ὀχή-
 μασιν *N.* 305 πέλτης δ' ἐπ'] πέλτης ἐπ' *BCh*, πέλτη δ' ἐπ' *ABC*.
 χρυσοκόλλητος τύπος *N.*, χρυσοκολλήτοις τύποις (δίφοροις *BC*)
 libri. 311 ἱππεῖς libri. 334 et 335 post 338 collocavit *N.*
 336 ὁ δ' *N.*, ὅδ' libri. 340 οὖν ὅδ' ἀγγέλου λόγῳ *N.*, οὖνεκ' (οὖν
 ἐκ *B*) ἀγγέλου λόγων libri, οὖν κατ' ἀγγέλου λόγον Wecklein.
 359 ἄδειν Bothius, ἰδεῖν *BCh*, εἰπεῖν *ABC*, αἰνεῖν Heimsoethius.
 368 σὺ σᾶ coniecit *N.* 378 καπρωθίμενον Elmsleius. 387 κατα-
 πνεῖ suspectum. 388 ἔσθλ' ἀπ' ἔσθλοῦ Dindorfius. 413 ἐν γένει
 Valckenarius. 423 τέμνω *N.* 425 λύπη πρὸς ἥπαρ] λύπη κατ'
 ἡμᾶρ vel ἀεὶ κατ' ἡμᾶρ *N.* 429 πορθμεύσων *BC*. 438 οὐχ
 ἄς Reiskius. τὰς ἐμὰς] ἐλνύσας Musgravius. 441 κρυσταλλό-
 πηγα vel κρυσταλλόπηκτον Kirchhoffius. 443 ὕστερος Cobetus,

ὑστερον libri. εἰς καιρὸν Chr. pat. 1728. 449 θατέρω Brunckius, θητέρω libri. 452 sq. ἐγὼ γὰρ ἀνὴρ τοὺς μέγ' ἀνθοῦντας δορὶ πέρσειν Ἀχαιοὺς N. 460 πρὶν τιν' οὔτε νῦν N., πρὶν οὔτε νῦν τιν' libri. 461 πῶς μὲν Badhamus. 462 Ἀχιλλεύς N., Ἀχιλλεύς libri. 464 τόδ' ἔτ' ἡμᾶρ Dindorfius. 465 ὅτῳ Musgravius, ὅπως libri. 466 ἄποινα σὰ φέροις λόγχῃ Hartungius. 468 πρᾶξιν παρέξω Musgravius. 479 ἀριστῆς Brunckius, ἀριστείας B, ἀριστεῖς bc, ἀριστεάς al., ἀρίστους Cobetus. 482 πόρσω Dindorfius. 492 ἀντᾶραι Musgravius, ἐντάξαι libri. 500 εἰς πλεῖστα Hermannus. 505 Ἰλλίου ed. Ald. 515 πετηνοῖς C. 517 μόρῳ] πότμῳ BC. 518 καταυλίσθητι Kirchhoffius, κατακλίθητι malit N. 525 δέχθαι ed. Ald., δέχεσθαι libri, μένειν Dindorfius. 528 τὰν ἐμὰν πρώτα; Lachmannus, τὰν ἐμάν; πρώτα libri. 533 ἔγρεσθε πρὸς] ἔξιτε πρὸς Hartungius. 535 ἄως δὴ πέλας, ἄμαρ L. a Sybel, ἄμαρ δὴ πέλας, ἄως malit N. 538 ἐκκληρώθη Dobraeus. 539 Κόροιβος L. Dindorfius. 546 in verbis καὶ μὴν αἰὼν latere videtur substantivum, unde Σιμόεντος pendeat. 550 μελοποιῶ ἀηδονὶς μερίμνῃ coniecit N. ac μερίμνῃ praebebat A. 557 πλάθει N., πελάθει libri. 561 τάχ' ἂν δ' εἴη φοβερόν (μοι deletum in ed. Ald.) Hermannus. 565 sq. ἢ κενὸς φοβεῖ φόβος N. 591 πῶς οὐ δεδρακότ'; Herwerdenus. δ' om. B²C. 694 πιθοῦ Bothius. τύχ.. B², τύχη C. εἶ δοίη τύχη, de quo iam Vater cogitavit, malit N. 595 λιπόντες vitiosum. τί δὴ θέλοντες N., ποῖ δὴ βλέποντες F. G. Schmidtus. 599 οὐ φανύω στόλῳ N. 602 μὴ οὐ πάντα malit N. 615 νύκτ' Herwerdenus. 623 πώλων ABC. post 659 quaedam excidisse arbitratur N. 670 ὑμῖν Valckenarius. 674 σῶζειν Elmsleius, σῶσαι libri. 675—682 inter duo hemichoria distribui iussit Badhamus Phil. X p. 337. 679 κινουσί] κτενοῦσι BC, καίνουσι N. 683 χορὴ εἰδέναι] χορὴν δύναι Ahrens. 685 post 686 collocat Badhamus et scribi iubet ἀλλὰ τὸν κτενοῦντα σέ | ἱστορῶ. OΔ. θάρσει, πέλας ἴθι. XO. παῖε παῖε παῖε πᾶς. 686 σὺ δὴ] σὺ BC, σὺ που Dindorfius. κατείδες; μᾶλλὰ Dindorfius. 701 νησιώτης N., νησιώτην libri. 705 τεκμαίρεσθαι δοκεῖ N., τεκμαίρεσθαι BC, τεκμαίρεσθαι τί μὴν ceterilibri. 738 Τρώων Hermannus. 753 ἐπικούρω Kirchhoffius. 759 τῷ φθίνοντι Herwerdenus. 762 ἡὔνασ' Ἐκτόρεια χεῖρ Dindorfius, Ἐκτορεία (Ἐκτορέα C) χεῖρ εὔνασε BC, εὔνασ' Ἐκτορεία (Ἐκτορεία B) χεῖρ AB. 765 φρουραῖσι malit N. 766 κληῖθρά τ' Musgravius. 778 οἶδ' ἐγὼ ABC. 784 τρίχῃ om. BC. 785 ἔρ-

ρεγκον N., ἔρεγκον libri. ἀρτηριῶν Musgravius, ἀντηρίδων libri. 786 θυμὸν suspectum. 790 sq. θερμὸς δὲ δυσθνητοῦντος ὥστε δεσπότου βάλλει με κρουνὸς αἵματος νεοσφαγοῦς malit N. 791 δυσθνητοῦντος N., δυσθνήσκοντος libri. 794 νεῖραν εἰς Bothius, νείαιραν (νειαίραν vel νελεραν al.) εἰς libri, νειάτην Chr. pat. 1213. 805 δύοσιζ' οὐ Musgravius, δυσοίζου libri. videtur alia requiri medela. 808 πῶς οἱ N., πῶς ᾧ libri. 811 ἐξεώσατε Herwerdenus. στρατόπεδον συνήκατε vel στρατόπεδα ξυνήκατε coll. Chr. pat. 2308 malit N. 812 δώσει BC, τίσει ABC. 816 ὁμώμοται Matthiae. 821 μέγ' ἄρ' ἔμοι μέγ' ᾧ Dindorfius, μέγας ἔμοι μέγας ᾧ libri. 822 κακὸν ἔμολεν Dindorfius, τότ' ἄρ' ἔμολον libri. 824 ναῦς Badhamus, ναυσὶ libri. 829 πάντων πάντη ἔγωγε temptabat N. 834 πλέκων δόλους N. 836 ut suspectum notavit N. 844 τίς ἂν N., τίς δ' libri. 853 sq. verba εἰ μὴ — κτανοῦσιν spuria iudicat N. 855 ἀλλ' ἀμήχανον τότε Kirchhoffius. 859 ἄρ' D, αὖ C, ἂν ceteri. ἀρχώμεσθα N., ἀρχοίμεσθα libri. 865 χρόνιος γὰρ ἤδη vel ὡς χρόνιος ἤδη coniecit N. 868 σὺ δὴ νόμιζε C, quod praeferendum. 872 οἶκος] ὁ μαῖκος D, μυχός N. 887 νεόδηκτον C et Chr. pat. 1456, νεόχηκτον B, νεόκηκτον ABC. 888 πέμπει vitiosum, αἴρει secundum Chr. pat. 1456 malit N. 889 φάσμα N., πῆμα libri. 903 φίλια et 914 ἀνδρῶν deleverit N. 905 κἀγὼ Chr. pat. 1283 et 1160, λύπην B²C, λύπη ceteri libri. 910 Ἑλλανα Badhamus, Ἑλένα libri. 912 ὑπὸ τ' Ἰλίῳ Hermannus. ὤλεσεν σέ τ' οἰκτρῶς Vater. 913 πόλεις δ' Badhamus. 931 ἀνάκτων malit N. 932 φιλαργμάτους Badhamus, φιλαιμάτους libri. 940 suspectum habet N. 957 post ὀφείλων duo hemistichia excidisse coniecit Herwerdenus. 961 δυστυχῶς διοίχεται N. 962 μελάγχμιον Barnesius, μελάγχιμον libri. 973 σεπτὸς Chr. pat. 1776. 974 ῥᾶον Musgravius, βαιὸν libri, μεῖον malit N. 977 Ἀχιλλέα libri. 978 οὐ] κοῦ Kirchhoffius. 995 νίκην Dindorfius, νίκαν libri, νικᾶν coniecit N.

TROADES

Argum. p. 345, 14 καὶ τὸν Ἀστυάνακτα κηδεύσασα Kirchhoffius.

V. 2 ποδί Aristid. vol. I p. 403. 23—27 post v. 44 collocandos probabiliter statuit G. Wagner. 23 θεοῦ AB. 24 suspectum habet N. 35 spurium iudicat N. 40 λάθρα BCh, οἰκτρὰ

AB, γρ. οἰκτρὰ B, ἀβρὰ N., θαλερὰ Maur. Schmidtus. 45—47
 deleri vult G. Wagner. 49 δὲ Dobraeus, τε libri. 59 νιν] νυν
AB, ποτ' N. 63 χορήζω μαθεῖν L. a Sybel. 68 τύχη *AB* et
 Cyrillus c. Iul. Vp. 175 A. 71 γ' om BC, unde κοῦ δεῖν' temptabat
 N. 75 δύστηνον] δύσνοστον *AB*. 79 δνοφώδη Dindorfius. 86
 σέβειν] τίειν Herwerdenus. 95 ἐκπορθῶν Hartungius. 97 ὥλεθ'
 ὕστερον] ἀνταπώλετο malit N. 98 πεδόθεν] θεόθεν ex Scholiis
 Th. Bartholdus. 99 δέρην τ' Hartungius. 100 βασιλεῖς libri.
 101 ἀνσχοῦ N. 108 συστελλόμενος Victorius, συστελλομένων
 libri. 113 κλίσεως Musgravius, κλίσιας vel κλίσιος libri. 119
 ἐπιούσ' Musgravius. 123 ἔραν *AB*, ἱρὰν N. 124 sq. corrupti:
 cf. M. Schmidt Veris. p. 23. 133 δυσκλείαν N., δύσκειαν
 libri. 136 Πρίαμον et Ἐκάβαν delet Lentingius, qui ἐμὲ δ' αὖ
 μελέαν scribi vult. 139 ἐφένδρους Hermannus. 141 ξυρικῇ
 Kirchhoffius. 146—148 μάτηρ πτανοῖς δ' | ὄρνισιν ὅπως
 ἐξάρξω γὼ | κλαγγάν, μολπὰν Th. Bartholdus. 159 ὦ τέκνον
 Hartungius. πρὸς ναῦς ἤδη] πρὸς ναυσὶν Kirchhoffius. 161
 τλάμων (μελέα C) delet Kirchhoffius. 171 ἔξω πέμψητ' N.
 177 ἐκπευσσομένα N. 193 sq. νεκῶν ἀμενηνὸν ἄγαλμα, |
 αἰαῖ, | ἣ τὰν προθύρων φυλακὰν κατέχουσ' Th. Bartholdus
 praeunte partim Hermann. 199 ἱστοῖσι libri. κερκίδα suspectum.
 200 ἐξαλαλάξω vel ἐξολολύξω ex Scholiis Th. Bartholdus. 211
 τὰς ἐχθίστας Hartungius. 225 Ἰονίῳ ναῦτα (vel ναῦται) πόντῳ
 libri, Ἰονίῳ ναίειν πόντῳ Dindorfius. 226 ἄν] τὰν malit N. 233
 δοῦλαι γὰρ δὴ] μῶν δέλαιαι N. 238 λόγον] ἔπος N. 239
 τότε φίλαι N, τότε τότε φίλαι libri. Τρωάδες *AB*, γυναιῖκες
 BCb. 246 σὺ δ' αὖθ' ἕκαστα N. 247 τίς τίς ἔλαχε N., τίς
 ἔλαχε BC, τίς ἄρ' ἔλαχε ceteri. 250 τί φῆς; ἣ Λακαίνα νύμφα
 δοῦλαν Dindorfius. 255 ἐτόξευσ'] ἔτρωσεν N. 260 τί δ' ὁ
 Musgravius, τί δὲ τὸ libri. 261 ποῦ μοι et 265 ταύταν (ταύτην
 B) delet Dindorfius. 271 ἄ Dindorfius, ἣ libri. χαλκεομήτορος
 Burges in Eur. Tro. ed. Cantabr. a. 1807 p. 29, χαλκεομήτορος
 vel χαλκεομίτορος libri. 272 Ἀνδρομάχῃ libri. 273 καὶ τήνδ'
 ταύτην Herwerdenus. 277 Ἰθακος N., Ἰθάκης libri. 282 δολίῳ
 τε ed. Ald. 285 sq. certam medelam vix admittunt. 287 πάντως
 Hermannus, πάντων libri. 310 ἰοῦ ἰοῦ Musgravius, ἰδοῦ ἰδοῦ libri.
 ceterum strophae et antistrophae initia aegre restitueris. 329
 νυν] νιν Musgravius. 332 ἄναγε πόδα σὸν] ἀναγέλασον BCb.
 335 βοᾶτε Fixius, βοάσατε C, βοάσατ' εὖ ceteri. 341 οὐ μάρ-

ψεις N. 346 σ' addidit Musgravius. 350 ἔσωφρονήκασ' σοφὴν
 ἔθηκαν Hartungius, σῶφρονα τεθείκασ' vel ἐς σῶφρον ἤκασ' N.
 356 βιαίως] αἰσίως BCh. 367 τοσόνδε δ' ἐκτός Schol. Eur. Or.
 268. 373 deleri vult I. Czwalina. 381 sq. οὐδὲ — δωρήσεται
 verba num integra sint dubitat N. 401 οὐκ αἰσχροὺς πέλει malit
 N. 409 οὐ τὰν Hermannus, οὐκ ἂν BCh, οὐκ οὖν AB. 417
 σοῦ μὲν Hermannus. 425 ἀπέχθημα] μίσθημα N. 431 πάθη
 N., παθεῖν libri. 432—435 spurios vel hoc saltem loco in-
 commodos arbitratur N. 436 ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης Scaliger, ὠμο-
 βρώς τ' ὀρειβάτης (γρ. ὠμόφρων ἐπιστάτης) A, ὠμοβροστορειβάτης
 B, ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης BCh. 440 ἔξουσίν ποτε Kirchhoffius.
 444 ἔξαντίσω BC, ἔξανθίζω b. 445 γημώμεθα AB. 447 στρατη-
 λάτα AB. 452 ἐκλέλοιπα δ' ἐορτάς BC, unde ἐκλέλοιπα δ' ὀρ-
 τάς coniecit N. 455 τοῦ στρατηγοῦ] τῶν Ἀτρείδων Cic. ad Att.
 7, 3, 5. 460 μακρὸν L. a Sybel. 474 ἤμην τύραννος Apsines
 Rhet. vol. 9 p. 581 (vol. 1 p. 394, 11 ed. Speng.) ac similiter
 Chr. pat. 537, ἤμεν τύραννοι libri. 476 ἀλλ' ὑπέρταθ', οἷα δὴ
 Heimsoethius. sed fortasse 478 laborat, ubi τοιάδε τεκοῦσα κομ-
 πάσειεν ἂν γυνή coniecit N. 479 καὶ ταῦτ' ἐπεῖδον Apsines.
 498 ἄρα N., ἓνα libri. 501 συμφοραῖς ἄγνευμα σόν] παρθέ-
 νευμα συμφοραῖς N. 509 δακρύοις vitiosum, ἄκραις vel πέ-
 τροις Hartungius. 510 νομίζετ', εὐτυχῆς N., νομίζετ', εὐτυχῶν
 F. G. Schmidtus. 527 νεανιῶν Bothius. 530 δόλιον suspectum.
 533 πενκάεντ' οὔρειον Fixius. 536 θεᾶ BCh et Schol. 542
 ἐν δέ] ἐπὶ δέ AB, quod verum videtur. 543 νύκτερον ἐπεὶ
 Hermannus. 550 ** ἔδωκεν ὕπνω] ἀπεδίωκε νυκτός Heimsoe-
 thius. 565 νεανιῶν Bothius. 566 κουροτρόφω AB. 570
 εἰρεσίᾳ μαστῶν verba corrupta. 572 δύστηνε Dindorfius, δύ-
 στανε libri. 575 Φθιώτης Dindorfius, Φθιώτας libri. 578
 ὦμοι Seidler, ἰώ μοί μοι libri. ἐμῶν Hermannus. 579 τόνδ'
 Hermannus. 585 κακῶν] ὦμοι Dindorfius. οἰκτρὰ] οἰκτρὰ γε
 libri, λαμπρὰ Hermannus. 595 σχετλία τάδε Seidler, σχέτλια
 τάδε libri, σχετλιώτατα malit N. 597 ὅτε] ὁ δέ AB, ἔτι N. 600
 ἦνεσε N., ἦνυσε libri. 602 ἐμὸν — ἐλοχεύθην verba suspecta.
 603 interpolatoris manum expertus videtur: ὦ τέκν', ἔρημα πο-
 λίσματ', ἔρημα δὲ δώματα πατρός coniecit N. 607 λάθεται —
 ἀδάκρυτος verba interpolata. 609 λύπας στένει Herwerdenus.
 610 Ἀργείων κόρους N. 620 ἔστι μοι] ἔστι τις Chr. pat. 41,
 ἔστ' ἔτι N. 624 ἐκεῖν' ὁ μοι Fixius. 627 ἀπέκλανσάμην N.,

καπεκοψάμην libri. 634 sq. seclussit Dindorfius. 638 hoc loco
 incommodum iure arbitratur Wecklein. 644 πλειστον Dindorfius
 ex Scholiis, πλειον libri. 647—656 suspectos habuit Seidler.
 647 ἐνθα suspectum, οὖν γε Chr. pat. 541. 652 εἰσεφρομένην
 N., εἰσεφρούμην libri. 655 ἥδη Heathius, ἥδειν libri. 664
 στέργουσ' Burges, στυγοῦσ' libri. 667 sq. spurios iudicat N.,
 661—672 damnat Dindorfius. 674 ξυνέσει] γνώμῃ Herwerdenus.
 679 ἡγεῖ Fixius, ἔχειν libri. 692 τύχη] φορᾷ Chr. pat. 628,
 quam scripturam falsam esse docuit Doeringius Philol. vol. 21
 p. 539. 694 πόλλ' ὁρᾶσα Hartungius. 695 παρεῖς' ἔχω Har-
 tungius. 703 ὠφέλημ' ἔν' εἴ ποτε libri, ὠφέλημ' εἶναι ποτε
 coniecit N. 704 ἐκ σοῦ] ἐξ οὗ B. ὕστερον] Ἰλιον B. 704 sq.
 num genuini sint dubitat N., 703—705 eiecit Dindorfius. 710
 μή με libri. 711 ἀγγέλματα suspectum. 716 λιπεῖν] μένειν
 scripserit N. 720 κακῶν N., γάμων libri. 731 sq. ἡμῖν τε πᾶς
 — οἷόν τε N., ἡμεῖς τε πρὸς — οἰοί τε libri. 734 οὐδ' αὖ
 Hartungius, οὐτ' αὖ libri. Ἀχαιοῖς B. 737 ταῖς τύχαις κεχηρη-
 μένη Hartungius, τὰς τύχας κεκτημένη libri. 742 sq. spurios
 arbitratur N. 746 γάμοι vitiosum, πικρά Heimsoethius. 747
 οὐ σφάγιον υἱὸν N., οὐ σφάγιον ἱνιν Kirchhoffius, οὐχ ὥς σφά-
 γιον libri. τέξουσα δὴ Fixius. 748 Ἀσιάτιδος BCGb, Ἀσίδος N.
 758 χρωτὸς] στόματος Wecklein. 770 spurium iudicat N., Din-
 dorfius 770 et 771 seclussit. 771 ante v. 767 collocandum su-
 spicatur N. 788 ἡμετέρας Tyrwhittus, ὕμετέρας libri. 804
 ἔβας alterum delet Seidler, contra πυρὸς πυρὸς 815 scribi vult
 Meinekius. 805 ἄμ' om. BCGb, ποτ' Dindorfius. 806 sq. ἀμε-
 τέραν — Ἑλλάδος] ἀμετέραν τὸ πάροιθε μολῶν ἀπ' οἴκων Heim-
 soethius. 817 sq. πιτύλοιν πυργώματα | Δαρδανίας Heimsoe-
 thius. 823 Ζανὸς Dindorfius, Ζηνὸς libri. 837 sq. unum in
 versum iungendi et similiter antistrophici versus (857 sq.). 850
 γαίας Kirchhoffius. 852 sq. τᾶσδε γὰς] τάδε γὰς BC, τᾶδε γᾶ
 Hartungius. 862 sq. spurios existimat Herwerdenus. 869 τὴν
 Λάκαιναν B. 877 Ἑλένης] αὐτῆς Herwerdenus. 891 ὁρᾶν
 Herwerdenus. 898 μισουμένη B. 901 εἰς ἀκριβὲς intellegi non
 potest, εἰς ἔλεγχον scripsit N. ἤλθεν Schol. ἀλλὰ πᾶς BCG,
 ἀλλ' ἅπας B, ἀλλ' ὁ πᾶς malit N. 910 μηδαμοῦ BCG, μηδαμῇ
 Fixius. 918 καὶ τὰ σ'] πάνδι' Herwerdenus. 919 ἀρχὰς ἥδ'
 ἔθηκε N. 924 τριῶν Wunder, τρισσῶν libri. 927 δ' Tzetzes
 Exeg. II. p. 39, 29, θ' libri. Ἀσιάδ' B, Ἀσίας BCG et Tzetzes,

'Ασιδ' N. 928, quem verum Tzetzes omittit, spurium iudicat N. 937 στέφανον εὐκλείας λαβεῖν N. 942 εἴτε καὶ Πάριν] εἴτ' ἀλάστορα N. corruptum ἀλάστωρ 941, ubi ὁ τησδε ληστήρ vel ὁ τησδ' ἀπάκτωρ scribendum conicit N. 946 φρονήσας' N., φρονοῦσ' libri. 962 δικαίως] δικασθεῖς' Herwerdenus. 969 τοῖς θεοῖσι] θεαῖσι vel ταῖς θεαῖσι libri, τοῖς θεοῖς Aristot. Rhet. 3, 17 p. 1418 b 21. 985 ἥσυχός σ' Hermannus, ἥσυχός γ' libri. ἥσυχος κατ' οὐρανὸν Heimsoethius. 991 σὺ γοῦν ἰδοῦσα N., ὃν ἰδοῦσα B, ὃν σὺ γ' ἰδοῦσα CG, ὃν εἰσιδοῦσα B. 997 τὰς σὰς ἐγκατοικίζειν τρυφάς malit N. 1015 καίτοι σ' ἐνουθέτου γε Burges. 1020—1022 graviter laborant. ὑβρίζειν δόμοις Lehrsius. βαρβάρων ὑπηρέταις μέγ' ἀγαθὸν ἦν σοι (vel ἡγοῦ) N. 1057 φήσει N., θήσει libri. 1072 εὐφάμοι Dindorfius. 1086 ᾄσσον Hermannus. 1087 ἵνα τύκη Hermannus. 1090 δάκρυσι κατηρεφῇ Th. Bartholdus. 1104 Αἰγαίου] ἀγνὸν Hermannus. 1105 ὅς N., ὅτε libri. 1117 πάθη N., πάθεα libri. 1126 Νεοπτόλεμος] δεσπότης Elmsleius. Νεοπτόλεμος et συμφοράς (1127) vocabula sedem mutasse conicit N. 1129 οὐ χάριν Seidler, ἡ χάριν libri. 1133 καὶ μ' ἡτήσατο N. 1140 spurium iudicat Herwerdenus. 1155 ὁρμήση Reiskius, ὁρμήσει BCG, ὁρμίση B. 1161 ἦστ' N. 1163 μυρίου N., μυρίους BCG, μυρίας B. 1172 οὐκ οἶσθ'] συνοῖσθ' Hartungius, quem debuisset potius κάτοισθ' scribere dicit Dindorfius. 1179 νῦν addidit N., δὴ Fixius, μοι ed. Ald. fortasse ex B. 1184 κομμους malit N. ἐπάξω N., ἀπάξω libri. 1188 πόνοι Dobraeus, ὕπνοι libri. 1189 ἄν σῶ Dobraeus, ἄν σε libri. 1196 σὸς] σῶ Dobraeus. 1203 sq. εὖ πράσσων δοκεῖ βέβαια χαίρειν Herwerdenus. 1204 τοῖς τρόποις verba vitiosa, δύστροποι coniecit N., ταῖς τροπαῖς Grotius. 1208 νεκρῶν vel νεκροῦ N. 1211 θοινώμενοι Seidler. 1220 om. BC. 1223 θανοῦσα] ταφεῖσα Th. Bartholdus ex Scholiis. 1239 ***] 'Εκάβη σὰς libri, θαρσήσας' Hermannus. 1243 om. C. ἔστρεψε τᾶν] ἀφανεῖς ἂν ὄντες B, ἔστρεψέ τ' ἄνω GB. versus nondum sanatus. 1245 διδόντες BC. ἀφθίτους N., ἀοιδοῖς BCG, ὑστέραν B. βροτῶν suspectum: μούσαις ἀοιδὰς ἐνδιδόντες ἀφθίτους coniecit N. 1246 ἄθλιον Dobraeus. 1247 δεῖ σφε N. 1251 μήτηρ Dindorfius, μάτηρ vel μάτερ libri. 1252 ἐν Porsonus, ἐπὶ libri. 1267 ἡχὴν Piersonus (cf. Chr. pat. 1755), ἡχῶ libri. 1273 ἦλθε N., ἦδη libri. 1277 ἐμπρέπουσ' N., ἐμπνέουσ' GB, ἀμπνέουσ' ceteri libri. 1278 ἀφηγήσει L. Din-

dorfius. 1298 sq. οὐράνια Seidler. 1300 et 1301 post τει-
χέων (1297) collocat Hermannus. 1300 μαλερῶ Herwerdenus.
1305 γεραία γ' Seidler. 1310 ἄλγος βοᾶς] ἀμβοᾶς coniecit N.,
ἄλγος αὐδοᾶς Heimsoethius. 1311 γ' delet Hermannus. 1315
κατακαλύψει BB, κατεκάλυψε Hermannus. 1316 ἀνοσίους L.
Dindorfius. 1325 κτύπημα Heimsoethius. 1329 τάλαιναν delet
Hermannus.

PHOENISSAE

Argum. p. 391, 19 ἔσφαξαν] ἔτρεψαν Hermannus. 392,
9—11 verbis laceris docemur Phoenissas Oenomaum Chrysippum
simul scenae commissas esse, quibus accesserit fabula satyrica ipsis
Alexandrinis grammaticis ignota. de tempore quo Phoenissas Euripides
ediderit testimonia habemus Schol. Ar. Av. 348 et Ran. 53.
Nausieratem archontem suffectum fuisse probabiliter homines docti
statuunt. 15 ἀποθανών vitiosum. 21 μεστὸν πολλῶν τε N.,
πολλῶν μεστόν τε libri. 23 ἐπεὶ δὲ καὶ al. ante ἐπεὶ quaedam
excidisse coniecit Trendelenburg. 27 προσέεραπται Tyrwhittus.
392, 28—397, 31 quae leguntur, a melioribus libris absunt, ex-
tant in codicibus Guelferbyitano et Barocciano. Thomae Magistri esse
docuit Dindorfius in Schol. Eurip. vol. 1 p. XVIII. cuius operis con-
feras vol. 3 p. 5—10. 393, 7 οἷ N., οἷ libri. 394, 2 τούτου N.,
τοῦτον libri. 13 ὥσπερ deleverit, verba ἐκλαθίμενος Λάιος
post θεσπισμάτων (v. 12) collocarit N. 24 ἀπαιδίαν recte libri.
395, 27 τοῦτο recte om. Barocc. 32 γίνονται] γίνεται libri,
κινεῖται Matthiae. 396, 17 τοῦ ἀέρος] ἐκ τοῦ ὄρους N. 24
ἐκείνου Barocc., ἐκεῖνον N. 397, 3 τούτῳ] αὐτῷ N. 13 ἐκά-
τερος malit N. 26 αὐτὰς δὲ] ταύτας γὰρ Barocc.

V. 7 τότε Dindorfius. 11 ἔφω] ἔμοι vel γεγώς Geelius.
ipsum verum eiecit Dindorfius. 27 damnavit Valckenarius, 26
et 27 spurios existimat Paley. 34 τοὺς τεκόντας Strab. XVI
p. 762. 38 ἄμφω suspectum. 59 μούσας v. l. Schol., αἰνιγμ' libri.
52 proscribit Bergkii. καὶ σκηπτρα χώρας ἄθλα τῆσδε
λαμβάνει v. l. 57 κόρας δὲ Wakefieldus, κόρας τε libri. 60
delet Valckenarius. 70 οἰκούντων Elmsleius. 81 λύσουσ' Val-
ckenarius. 86 βροτῶν Valckenarius. 100 παλαιᾶς Leutschius.
104 ποδὸς delet Heimsoethius. 112 φανῆλος N. 113 πολλοῖσι
δ' ἵπποις μυρίοις θ' N. 123 ὧ δέσποινα] ὡς εἴοικε Herwerdenus.

128 γίγαντί τε Seidler, γίγαντι delendum censet N 129 corruptus. 143 ut spurium notavit N. 153 πέρσων abesse malit N. 166 βάλοιμ' ἐν χρόνῳ Hermannus. 174 φιλαιμάτου al. χοαί Musgravius. 175 λιπαρόζωνος Burges in Eurip. Tro. p. 168. Λατοῦς Badhamus, ἃ Λατοῦς N., ἀελίου libri. vide quae dixi Eurip. Stud. 1 p. 70. 177 sq. versus corrupti. 183 κεραυνῶν τε N., κεραυνίον τε libri. 184 μεγαληγορίαν Valckenarius, μεγαλανορίαν libri. 187 δώσειν pendet a dicendi verbo, quod ubi exciderit nescimus. 188 Ποσειδωνείοις Ἀμνμωνείοις A fortasse recte. 191 χρυσεοβόστρυχε ABbc. 196 ὡς ταραγμὸς] ὃς θυραῖος Heimsoethius. 221 γενόμεαν λάτρεις N., λάτρεις γενόμεαν vel λάτρεις ἐγενόμεαν libri. 228 βακχειῶν AB. 230 περὶ κάξεις πολύκαρτον N. 234 ἱρὸν Dindorfius. 241 δαίμα δάιον φέρει Heimsoethius. 245 καλλίπυργος Heimsoethius, ἐπτάπυργος libri. 250 sq. φλέγει πυκνὸν ἀσπίδων νέφος Heimsoethius, νέφος ἀσπίδων πυκνὸν φλέγει libri. 252 σῆμα Heimsoethius ex Schol., σχῆμα libri. 259 sq. ὁρμῶν παῖς N., ὁρμᾶ παῖς ὃς libri. 271 spurium esse suspicatur N. 287 πόλεως N., χθονός libri. 300 θυγγάνειν Elmsleius. 302 sq. corrupti. 306 ἀντίβαλλε Heimsoethius. 309 graviter laborat. 320 sq. ἡ utroque loco delendum iudicavit Seidler. ποθεινὸς φίλοιςιν, ποθεινὸς δὲ Θήβαις N. 324 τέκνον] ὦ τέκνον Dindorfius. 337 καὶ delet Hermannus. 346 ὡς πρέπει delet N. 347 vix sanus. 361 τάρβος Grotius cum codice Kingii, τάρβους libri plerique. 364 ἐν δ' ἔπειθέ με N., ἐν δ' ἔθελγέ με Heimsoethius. 365 ἐσήγαγε N., εἰσήγαγε libri. 370 ναίω, τὸ δισσὸν ὅμμ' Reiskius. 375 —378, quorum versuum primum a libris nonnullis abfuisse tradunt Scholia, delevit Vsener. 378 τλήμονες libri fortasse recte. 381 φῦσαι Hermannus. 382 τὰκ τῶν θεῶν Herwerdenus. 383 ὅταν δ' Heimsoethius. 386 ταῦτ' N., ταῦτ' libri. 393 τῶν πολιτῶν v. l. 395 ἀλλ' εἰς] ὅπου Plut. Demetr. c. 14 et Lucianus Apol. c. 3 vol. 1 p. 710. 402 et 403 post v. 405 collocandos existimat N. 407 φίλη malit N. 408 ἔσχεθες ABC, ἔσχες c, ἔχων F. τίνα ποτ' ἐπινοίαν ἔχων Hermannus, καὶ τίν' ἐπινοίαν ἔχων Heimsoethius. 413 et 414 ante v. 409 transponendi videntur cum Iacobsio. 417 κατ' ἐπῆλθεν N., κατὰ γ' (κατὰ δ' recentiores nonnulli) libri. 436 suspectum habet N. 438 ὕμνηθέν suspectum similiter atque ὕμνούμενα quod in Soph. Ai. 292 legitur. 444 χωρεῖ] ἦκει v. l. 446 τήνδε σοὶ χάριν διδούς

(vel διδοὺς χάριν) N., τὴν χάριν δὲ σοὶ διδοὺς libri. 447 versum spurium abiecit N. 448 sq. nondum sanati. 449 πόλιν] πάλιν Hartungius, μόλις Badhamus. 473 sq. ἐγὼ δὲ πατὴρ ἐκφυγεῖν χρήζων ἀράς, τοῦμόν τε καὶ τὸ τοῦδ' ὁμῶς προσκεψάμεν temptabat N. 475 ab h. l. alienum et ποτε vitiosum arbitratur N. 479 μολεῖν Dindorfius. 480 ut suspectum notavit N. 483 ἐμῶν libri plerique. 486 et 487 damnat R. Prinz, certe 487 suspectus. 494 ἀνθέκαστα malit N. 499 τὰντὸν recentiores libri, quod praestat. 502 ὀνόμασιν Porsonus, ὀνομάσαι libri. 504 ἔλθοιμ' ἡλίου τ' ἐς ἀντολὰς vel ἔλθοιν χήλίου πρὸς ἀντολὰς N. 512 καὶ Hermannus, ταῖς libri. 519 μαθήσομαι Geelius, μεθήσομαι libri. 526 χρῆν, εἴ τι τῶν ἔργων κακόν coniecit N. 527 τοῦτ'] τόδ' E et Iohannes Dam. post Stob. Ecl. Gaisf. p. 717, 29. πικρόν] βαρὺ Ioh. Dam. 630 ἔχει τι δεῖξαι Stob. Flor. 115, 1. 533 et 534 ab h. l. alienos iudicat N. 541 μέρη] βάρη Herwerdenus. 548 καὶ τῷδ' ἀπονεῖμαι veteres libri, καὶ τῷδ' ἀπονεμεῖς Porsonus, ἴσον ἀπονεῖμαι N. 552 μοχθῶν πόλλ' ἔχειν Geelius. εὐδαίμονα N., ἐν δώμασι libri. 555—558 spurios arbitratur N., 558 iam Valckenarius proscripserat. 560 σώσειν Ab. 565 πορ-θουμένας] λελησμένας v. l., quod praeferendum. 567 damnavit Valckenarius, 566 et 567 Dindorfius. 566 ὀδυνηρὸς] δαπανηρὸς et πονηρὸς v. l., ὀλέθριος coniecit Geelius. 567 Θήβαισιν, ὀδυνηρὸς δὲ σοὶ Geelius. 570 πόλιν] πάτραν Oenomaus ap. Euseb. P. E. VI p. 259 C. 574 κεῖς σκυῖλα Valckenarius. 577 γένοιτ' ἀφ' Ἑλλήνων Dobraeus. 578 ὑπερδράμη Canter, ὑπεκ-δράμη libri, ὑπέριον γένηται Schol., ὑπέριον ἢ N. 588 ἀνά-λωται libri. 603 πλεῖον ab Euripide alienum, πλεῖστον recentiores quidam libri. 612 οὐ θέμις σοι Grotius, οὐ θεμιτόν σοι libri, οὐ θεμιστόν Wunder. 617 ante v. 613 collocat Schoenius. 626 γαῖαν] πάτραν v. l. 628 γεγώς] μολών Abc. 630 deleri voluit Valckenarius. 636 ἔξιθι χώρας libri, ἔξιοι χώρας N. 637 ἔθετό οἱ N. 643 sq. πυροφόρα νιν Ἀόνων | πεδί' ἔχρη τὸ θέ-σφατον Hermannus, ordinem versuum invertendum fuisse vidit Heimsoethius. πεδία μὲν τὸ θέσφατον πυροφόρα δόμων ἔχρησε libri. πεδία μιν correxerat Musgravius, πυροφόρ' Ἀόνων Valckenarius. 645 ὕδατος suspectum. 646 ὄντας Hermannus, γυίας libri. 648 καὶ delet Hermannus. 652 ἔλικος Hermannus. 664 ἔλεσε θηρὸς N. 667 φραδαῖσι Παλλάδος Hermannus. 674 εὐέλλοισι Musgravius, εὐαλίοις Hermannus. 676 sqq. καὶ σὲ δῆ,

Διὸς γένε- | θλόν τε καὶ προμάτορος | Ἰοῦς ἔκγονον, | κέκληκα
 βαρβάρῳ βοᾷ Heimsoethius. 680 ἰώ, βαρβάρουσι τ' ἐν λιταῖς
 Hermannus. 686 πάντων δὲ verba delet Heimsoethius. 699
 ἐπὴλθον vitiosum. 703 ἢ θέμις φρονεῖν N. 710 recte seclussit
 Dindorfius. 711 ὅπλ' ἐξελίξειν N. 716 τοῖς λόγοις] ἐν λόγοις
 N. 721 εὐβουλίας Schoenius. 733 κἀκεῖ] κάρτ' εὖ Herwer-
 denus, καλῶς N. 736 σοφωτέρῳ] σωτήριος N. 739 verba λόχων
 ἀνάσσειν ex 742 huc translata sunt. λόχων ἀνακτας Matthiae.
 747 graviter corruptus. οὐδὲν γὰρ ἕτερον θατέρου λελειμμένον
 temptabat N. 751 νέμειν δ' ἕκαστον N., ὄνομα δ' ἑκάστου libri.
 διατριβὴν πολλὴν ἔχει A, διατριβὴ πολλὴ λέγειν ceteri libri.
 756 delevit Valckenarius. 761 μητέρος N., μητρὸς δ' libri. 766
 ἐν δ' ἡμῖν ἀργὸν ἐστὶν AE. 770 ἄξοντα Valckenarius, λαβόντα
 libri. 778 αὐδῶ A, εἶπον ceteri. 788 χαροποιοί AFaC, μελο-
 ποιοί v. l. 789 ὀπλοφόρῳ Badhamus, ὀπλοφόροις libri. 790
 ἄσματι Badhamus, αἵματι libri. Θήβαις et Θήβας Schol., Θήβας
 libri. 792 οὐ πόδα θυρσομανῇ Musgravius. δινεῖς Geelius. 793
 ψαλλῶν Schol. et libri. versus corruptus. 796 θίῃσον ἔνοπλον
 verba vix sana. εὖοπλον Triclinius. 799 verba πῆματα γὰς βασι-
 λεῦσιν spuria arbitratur N. 807 πένθεα γαῖα N. Σφίγγ' ἀπο-
 μουςοτάταισι N., Σφιγγὸς ἀμουςοτάταισι libri. 810 ἀν] τὰν
 codex Kingii. 814 ἔφν φίλον Valckenarius. 815—817 οὐδ'
 εὐώδιον | παῖδες ματρὶ λόχευμα, μίασμα δὲ | πατρὸς ὁμαίμονος
 εἰς λέχος ἦλθον temptabat N. cf. Kirchhoffius et Heimsoethius
Krit. Stud. 1 p. 311. 821 Θήβα Dindorfius. 842 ἄστεως su-
 spectum, ἐστὶ νῶν coniecit N. 845 φίλοισιν εἰ N. 846 ἐσορ-
 μίσαι N. 847 ὥς παῖς ἔτ' ἀπτήν Hermannus. videtur aliud quid
 latere. 849 σπουδῇ] σπεύδων N. 851 αἶπος] ἄπος vel κᾶπος
 al., ἵπος Heimsoethius. 853 εἰσκομισθεῖς Herwerdenus. ante
 870 complures versus excidisse coniecit Kirchhoffius. 871 Θεῶν
 σωφρόνισμα Herwerdenus. 872 σκότῳ Wakefieldus. 878 τί
 οὐ δρῶν ποῖα] τί δρῶν ὁποῖα meliores libri, τί μὴ δρῶν ποῖα
 v. l., τί ν' οὐ δρῶν ποῖα probabiliter Porsonus. post hunc versum
 quaedam excidisse coniecit Kirchhoffius. 882 suspectum habet N.
 885 λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι Porsonus, λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις libri.
 886 πρῶτον ἦν] ἦν ἄκος N. ἐκεῖνο in ἴαμα mutari iussit Heim-
 soethius. 893 spurium iudicat N. 912 delevit Kirchhoffius,
 item 911 et 914 suspectos habet N. 913 Μενοικέα libri. 915
 τί φῆς; ἐμὸν παῖδ' ἔνεκα γῆς σφάξαι θέλεις v. l. 916 πέφηνε

Camper, πέφυκε libri. ἄπερ πέφυκε χρηστά, ἀνάγκη Heimsoethius. 917 λόγῳ N., χρόνῳ libri. 918 μεγάλα] κεδνὰ N. 924 δυσφύλακτ' suspectum. 933 sq. γῇ Κάδμου χοὰς δοῦναι N. γῇ δοῦναι χοὰς Κάδμου libri. 939 ὑμῖν bc. 943 Geelio suspectus. 967 κτείνειν malit N. 968 βίου Lobeckius, βίῳ libri. 977 ξένον BC. 980 πάτερ Schoenius, πάτερ μολεῖν libri. 990 sq. verba μὴ — εὖ ut spuria notavit N., 997 sq. Herwerdenus. 1006 Ζῆν'] Θεὸν Bartholdus ex Schol. 1209 τ' delet Hartungius. 1072 οὔπου Kirchhoffius. 1077 τοῦδ' ὥς cod. Harl. 1084 Ἀργεῖον Fixius. 1101 συνῆψεν suspectum. 1104 Νηίσταις Vnger, Νηίταις libri. 1116—1118 damnat Valckenarius. 1137 ἄχρειον αὐχμη' N. 1153 Ἀρκὰς αὐ' ἀργεῖος N., Ἀρκὰς ὦν ἀργεῖος Schoenius. 1158 om. A. 1165 Τυδέα libri. 1177 πετρούμενος] πυργώματα Heimsoethius. 1181 sq. verba ἐκτύπησε — πάντα abesse malit N. 1183—1185 ut spurios notavit N., 1184 iam Geelius deleri iusserat, qui βέλει pro μέλη 1183 scribi voluit. 1191 ἱππεῖς libri. 1194 ἄξονες δ' ἐπ' ἄξοσι νεκροί τε νεκροῖς Fritzscheus. 1199 om. libri multi, agnoscunt ABC. 1201 ἔχοιεν al. εἶην ἔτ' ἄν malit N. 1215 σοι Geelius, σοῖς libri. versus nondum sanatus. 1229 μεθεῖς suspectum. 1230 τῶμῳ] μόνῳ Valckenarius. 1232 πόλιν] μόνος AB, μόνῳ vel πάλιν vel δόμον al., θρόνους N. 1235 damnavit Valckenarius. 1239 abesse malit N. 1246 στήτην N., ἔσταν libri. 1252 et 1253 σὺ N., νῦν libri. 1253 κράτει N., κρατεῖς libri. 1255 ἐμπύρου τ' ἀκμῆς Geelius. 1256 corruptus. 1262 et 1263 notavit Valckenarius. 1263 στερεῖση Reiskius, στερήση libri. 1271—1273 φίλοις ἀντεῖς; IO. σὼ κασιγνήτω, τέκνον, ANT. πῶς εἶπας; IO. αἰχμῆς ἐς πάλην καθέστατον N. 1282 αὐτῇ Herwerdenus. 1292 αἰμάτων vitiosum, ἐγγέων Geelius, αἰχμάτων N. 1295 ἀχῆσω Elmsleius, ἰαχῆσω libri. 1298 βαλλόμεναι Musgravius. 1312 ἰέναι] οὐρίσαι Heimsoethius. 1323 spurium iudicat Kvichala. 1326 εἰς ἀσπίδ' ἥξειν] ἥξειν ἐς αἰχμὴν N. δόμων πέρι Valckenarius. 1335 γόνους Porsonus, λόγους libri. 1338 ἄλλα Porsonus. 1343 damnavit Geelius. 1350 sq. metro laborant. 1360 suspectum habet N. fortasse ante 1359 quaedam exciderunt. 1362 damnavit Valckenarius. δισσὼ στρατηγῶ διπτύχῳ στρατευμάτων suasit Heimsoethius. 1370 sq. spurios esse vidit Valckenarius. 1374 ἐκ χειρὸς verba vix sana. 1386 κερχνώμασιν malit Dindorfius. 1388 πᾶσιν N., πλείων libri. 1389 abiecit

N. 1396 γύν' ἄνωθεν Geelius. 1397 βία om. A, κάσις pro-
 posuit Schoenius, τάχα Dindorfius. 1425 ὅσον al., quod praestat.
 1427 κακά] ἔπη malit N. 1428 ἐπεὶ] ὡς γὰρ al. 1430 eiecit
 Valckenarius. 1434 μάτην N., μαστῶν libri. 1438 δύσθνητον
 A, δύστλητον ceteri. 1449 γοῦν] δὴ v. l. 1458 ἐν δὲ τοῖσι]
 σὺν τέκνοις δὲ v. l. 1465 eiecit Valckenarius. 1479 δυσποτ-
 μώτατοι coniecit N. 1485—1581 carmen difficillimum, quod
 nostris subsidiis nemo facile emendarit. 1489 καδομένα N. νε-
 κρῶν A. 1191 στολίδος — τρυφάν Porsonus. 1496 sq. χραν-
 θένθ' | αἵμασι δεινοῖς, αἵμασι λυγροῖς Heimsoethius. 1498
 τίνα] δὲ addunt recentiores quidam libri. 1502 τὰδ' αἵματα
 Musgravius, πεσήματα Kirchhoffius. 1504 πρόπαν libri plerique.
 1511 sq. σπέρματος ἀμερίου | τοσῶνδ' ἔτλα κακῶν N. 1516
 ἀμφὶ om. A. 1516 sq. ἀκροκόμοισι κλάδοις | ἐξομένα μονο-
 μάτορ' ὀδυρμὸν ἦσιν N. 1520 αἰῶ N., αἰῶνα libri. 1523 τίν'
 addidit Musgravius. 1527 γάλακτος] ταλαίνας N. 1529 νεκρῶν]
 δισσῶν v. l. 1533 ἐπὶ] ἐν N. 1535 μακρόπονον N., μακρό-
 πνουν vel μακρόπουν libri. ζόαν Dindorfius. 1537 sq. versus
 corrupti. 1549 τυφλόπλουν Geelius. 1551 πάρα δ' ἄξειν N.,
 τὰδ' ἀντεῖν libri. 1557 βρίδων φονίοισι Seidler. 1562 γ' ἔθ'
 Hermannus. 1581 ὃς τὰδε] ὅστις τᾶδε Hermannus. 1582 sq.
 spurios existimat Geelius. 1596 eiecit Valckenarius. εἴ τιν' ἄλλον
 ἀνθρώπων ποτέ Matthiae. 1600 αὐτὸς N., αὐθις libri. 1601
 sq. πεφνέειναι — ἐξ ἐμοῦ verba spuria notavit N. pro πεφνέειναι
 praebent δυσδαίμονα ABFC. 1604—1607 spurios esse agno-
 verunt Hartungius et Dindorfius. 1611 deleri iubet Dindorfius.
 1618 ἔστ' ἔτι Kirchhoffius. 1619 ἔτι νεάζων verba corrupta.
 1628 ἤδη] γο. δμῶας A. 1628 sq. δ' ὃς — ἦλθε verba spuria
 esse perspexit Porsonus. 1637 ἰοῦσαν] εἰσιοῦσαν libri meliores,
 τελοῦσαν Geelius. 1638 μίμνονσ' vel τηροῦσ' vel φρουροῦσ'
 Heimsoethius. 1637 et 1638 ab Euripide alienos esse probabi-
 liter statuit Dindorfius. 1647 ὃς ἐπίθου BC, ὃς ἐπέιθου AFbc,
 ὃς πείθει Hermannus, εἰ πείθει N. 1652 ἐχθαρτέος N., οὐκ
 ἐχθρὸς ὦν libri. 1653 graviter corruptus. ἔδωκε τὴν δίκην
 θανῶν πόλει temptabat N. 1654 et 1655 abesse malit N. 1672
 οὐ μὴ' ὧς γάμους — γόοις; Kirchhoffius. 1687 πίδω] θανῶν
 Ebc. πεσεῖν ἔπου — κείσομαι πεσῶν N. 1715 σὺ δὴ σύ μοι
 Hermannus. 1724 ἐλαύνων] ἐλαύνει cC, Κρέων ἐλαύνει tem-
 ptabat N. 1726 ἔτλας ἔτλας· οὐχ Hermannus. 1727 βροτῶν

ἀνολας Heimsoethius. 1740—1746 post 1757 collocari iussit Schoenius. 1743 ἐγὼ] ἐμῶν N., ἐγὼ σοῦ Musgravius. 1746 σκότῳ γὰρ N. 1761 αὐτὸς] αὐτὸς N. οἰκτρῶς recentiores quidam libri.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

- ΑΓΑ. ὦ πρέσβυ, δόμων τῶνδε πάροιθεν
στεῖχε. ΠΡ. στείχω. τί δὲ καινουργεῖς,
Ἀγάμεμνον ἄναξ; ΑΓΑ. σπεύσεις; ΠΡ. σπεύδω.
μάλα τοι γῆρας τοῦμὸν ἄνπνον
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὅξυ πάρεστιν. 5
- ΑΓΑ. τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει;
ΠΡ. Σείριος ἐγγὺς τῆς ἑπταπόρου
Πλειάδος ἄσσω ἐτι μεσσήρης.
- ΑΓΑ. οὐκ οὐν φθόγγος γ' οὐτ' ὀρνίθων
οὔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων 10
τόνδε κατ' Εὐρύππον ἔχουσιν.
- ΠΡ. τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς αἰσσεις,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;
ἐτι δ' ἡσυχία τῇδε κατ' Αὐλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων. 15
στείχωμεν ἔσω. ΑΓΑ. ζηλῶ σέ, γέρον,
ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
βίον ἐξεπέρασ' ἀγνώως ἀκλεής·
τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἦσσαν ζηλῶ.
- ΠΡ. καὶ μὴν τὸ καλὸν γ' ἐνταῦθα βίου. 20
- ΑΓΑ. τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν·
καὶ τὸ πρότιμον

γλυκὺν μὲν, λυπεῖ δὲ προσιστάμενον.
 τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'
 ἀνέτρεψε βίον, τοτὲ δ' ἀνθρώπων
 γινῶμαι πολλαὶ
 καὶ δυσάρεστοι διέκναισαν.

25

ΠΡ

οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστεύς·
 οὐκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευς' ἀγαθοῖς,
 Ἀγάμεμνον, Ἀτρεΰς.

30

δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·
 θνητὸς γὰρ ἔφυς. κἂν μὴ σὺ θέλῃς,
 τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.

σὺ δὲ λαμπιῆρος φάος ἀμπετάσας
 δέλτον τε γράφεις

35

τήνδ' ἦν πρὸ χειρῶν ἔτι βαστάξεις,
 καὶ ταῦτὰ πάλιν γράμματα συγχεῖς

καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὀπίσω
 ῥίπτεις τε πέδῳ πεύκην, θαλερὸν
 κατὰ δάκρυ χέων,

40

καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς
 μὴ οὐ μαίνεσθαι.

τί πονεῖς; τί νέον περὶ σοί, βασιλεῦ;
 φέρε κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.

πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·
 σῇ γὰρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως
 πέμπει φερνὴν

45

συννυμφοκόμον τε δίκαιον.

ΑΓΑ. ἐγένοντο Αἰήδα Θεστιάδι τρεῖς παρθένοι,
 Φοίβη Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος
 Ἑλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι
 μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανίαι.
 δειναὶ δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φόνος

50

ξυνίσταθ', ὅστις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
 τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρὶ, 55
 δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως
 ᾄψαιτ' ἄθραυστα. καὶ νιν εἰσῆλθεν τᾶδε,
 ὄρκους συνάψαι δεξιᾶς τε συμβαλεῖν
 μνηστῆρας ἀλλήλοισι καὶ δι' ἐμπύρων
 σπονδὰς καθεῖναι κἀπαράσασθαι τᾶδε, 60
 ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη,
 τούτῳ συναμυνεῖν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβῶν
 οἴχοιτο τόν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίῃ λέχους,
 κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκάψειν πόλιν
 Ἑλλην' ὁμοίως βάρβαρόν θ' ὅπλων μέτα. 65
 ἐπεὶ δ' ἐπιστώθησαν ἐμπέδως, γέρον
 ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενί,
 διδοὺς ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα,
 ὅτου πνοαὶ φέροισιν Ἀφροδίτης φίλαι.
 ἦ δ' εἴλεθ', ὅς σφε μήποτ' ὥφελεν λαβεῖν, 70
 Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
 κρίνων ὄδ', ὥς ὁ μῦθος Ἀργείων ἔχει,
 Λακεδαίμον', ἀνθηρὸς μὲν εἰμάτων στολῇ
 χρυσῷ τε λαμπρὸς βαρβάρῳ χλιδῆματι,
 ἐρῶν ἐρῶσαν ᾗχετ' ἐξαναρπάσας 75
 Ἑλένην πρὸς Ἰδῆς βούσταθμ', ἐκδημον λαβὼν
 Μενέλαον· ὃ δὲ καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας δρόμῳ
 ὄρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
 ὥς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡδικημένοις.
 τοῦντεῦθεν οὖν Ἕλληνες ἄξαντες δορί, 80
 τεύχη λαβόντες στενόπορ' Αὐλίδος βᾶθρα
 ἦκουσι τῆσδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ
 ἵπποις τε πολλοῖς ἄρμασίν τ' ἡσκημένοι.
 κἀμὲ στρατηγεῖν δῆτα Μενέλεω χάριν
 εἴλοντο, σύγγονόν γε. τᾶξίωμα δὲ 85

- ἄλλος τις ὄφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε.
 ἡθροισμένου δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,
 ἡμεσθ' ἀπλοῖα χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
 Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορία κεχρημένοις
 ἀνεῖλεν Ἰφιγένειαν ἣν ἔσπειρ' ἐγὼ 90
 Ἀρτέμιδι θῦσαι τῇ τόδ' οἰκούσῃ πέδον,
 καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν
 [θύσασι, μὴ θύσασι δ' οὐκ εἶναι τάδε].
 κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
 Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατόν, 95
 ὥς οὔ ποτ' ἂν τλᾶς θυγατέρα κτανεῖν ἐμὴν.
 οὐδ' ἤ μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον
 ἔπεισε τλῆναι δεινά. κἂν δέλτου πτυχαῖς
 γράψας ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν
 στέλλειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὥς γαμουμένην, 100
 τό τ' ἄξιωμα τάνδρὸς ἐκραυρούμενος,
 συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὔνεκ' οὐ θέλοι λέγων,
 εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἴσιν εἰς Φθίαν λέχος·
 πειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν,
 ψευδῇ συνάψας ἀμφὶ παρθένου γάμον. 105
 μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὥς ἔχει τάδε
 Κάλχας Ὀδυσσεὺς Μενέλεώς θ'. ἃ δ' οὐ καλῶς
 ἔγνων τότε, αὐτίς μεταγράφω καλῶς πάλιν
 εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιὰν
 λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες, γέρον. 110
 ἀλλ' εἰα χώρει τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν
 πρὸς Ἄργος. ἃ δὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
 λόγῳ φράσω σοι πάντα τὰ γγεγραμμένα·
 πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.
- ΠΡ. λέγε καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσση 117
 σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ. 118
- ΑΓΑ. πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν 115

δέλτοις, ὦ Αἰήδας ἔρνος, 116
 μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἱνιν πρὸς 119
 τὰν κολπώδη πτέρυν' Εὐβοίας 120
 Αὐλιν ἀκλύσταν.

εἰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
 παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.

[ΠΡ. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λέκτρων ἀπλακῶν 125
 οὐ μέγα φνυσῶν θυμὸν ἐπαρεῖ
 σοὶ σῆ τ' ἀλόχῳ;
 τόδε καὶ δεινόν. σήμαιν' ὅ τι φής.

ΑΓΑ. ὄνομ', οὐκ ἔργον παρέχων Ἀχιλεὺς
 οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ τι πράσσομεν,
 οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα 130
 νυμφεῖους εἰς ἀγκώνων
 εὐνάς ἐκδώσειν λέκτροις.]

ΠΡ. δεινὰ γ' ἐτόλμας, Ἀγάμεμνον ἄναξ,
 ὃς τῷ τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον
 φατίσας ἦγες σφάγιον Δαναοῖς. 135

ΑΓΑ. οἴμοι, γνώμας ἐξέεσταν,
 αἰαῖ, πίπτω δ' εἰς ἄταν.
 ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσω σὸν πόδα, γήρᾳ
 μηδὲν ὑπείκων. ΠΡ. σπεύδω, βασιλεῦ. 140

ΑΓΑ. μὴ νυν μήτ' ἀλσώδεις ἴζου
 κρήνας, μήθ' ὕπνῳ θελχθῆς.

ΠΡ. εὖφημα θρόει.

ΑΓΑ. πάντῃ δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων
 λεῦσσε, φυλάσσω μὴ τίς σε λάθῃ 145
 τροχαλοῖσιν ὅχοις παραμειψαμένη
 παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνῃ
 Δαναῶν πρὸς ναῦς. 148

ἦν γὰρ νιν πομπαῖς ἀντήσῃς, 150
 πάλιν ἐξόρμα, σεῖε χαλινούς,

- ἐπὶ Κυκλώπων εἰς θυμέλας. 152
- ΠΡ. ἔσται τάδε. ΑΓΑ. κλήθρων δ' ἐξόρμα. 149
- ΠΡ. πιστὸς δὲ φράσας τάδε πῶς ἔσομαι,
λέγε, παιδὶ σέθεν τῇ σῇ τ' ἀλόχῳ; 153
- ΑΓΑ. σφραγίδα φύλασσε' ἣν ἐπὶ δέλτῳ
τήνδε κομίζεις. ἴθι. λευκαίνει
τόδε φῶς ἥδη λάμπουσ' ἡὼς
πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελίου.
σύλλαβε μόχθων. 160
- θνητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος οὐδεὶς
οὐδ' εὐδαίμων.
οὐπω γὰρ ἔφυ τις ἄλυπος.
- ΧΟ. ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν στρ. 165
ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας,
Εὐρίπου διὰ χευμάτων
κέλσασα στενοπόροθμων,
Χαλκίδα πόλιν ἐμὰν προλιποῦσ',
ἀγχιάλων ὑδάτων τροφὸν
τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθούσας, 170
Ἀχαιῶν στρατιὰν ὥς * ἰδοίμαν
ἀγανῶν τε πλάτας ναυσιπόρους
ἡμιθέων, οὓς ἐπὶ Τροί-
αν ἐλάταις χιλιόναυσιν
τὸν ξανθὸν Μενέλαον 175
ἀμέτεροι πόσεις
ἐνέπουσ' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν
στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν, ἀπ'
Εὐρώτα δονακοτρόφου
Πάρις ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβε, 180
δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,

ὅτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις
 Ἦρα Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
 μορφᾷς ἅ Κύπρις ἔσχευ.
 πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ- ἀντ. 185
 τέμιδος ἦλυθον ὄρομένα,
 φοινίσσουσα παρῇδ' ἐμὰν
 αἰσχύνῃ νεοθαλεῖ,
 ἀσπίδος ἔρυμα καὶ κλισίας
 ὀπλοφόρους Δαναῶν θέλουσ' 190
 ἵππων τ' ὄχλον ιδέσθαι.
 κατεῖδον δὲ δύ' Αἴαντε συνέδρω
 τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον,
 τὸν Σαλαμῖνος στέφανον,
 Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις 195
 πεσσῶν ἠδομένους μορ-
 φαῖσι πολυπλόκοις,
 Παλαμῆδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
 δᾶνος, Διομῆδεά θ' ἠδο- 200
 ναῖς δίσκου κεχαρημένον,
 παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἄρεος
 ὄξον, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
 Λαέρτα τόκον, ἅμα δὲ Νι- 205
 ρῇ, κάλλιστον Ἀχαιῶν.
 τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν
 λαιψηροδρόμον Ἀχιλῆα,
 τὸν ἅ Θεῖς τέκε καὶ
 Χείρων ἐξεπόνασεν,
 εἶδον αἰγιαλοῖσι 210
 παρὰ τε κροκάλαις δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις.
 ἄμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
 πρὸς ἄρμα τέτρωρον

- ἐλίσσων περὶ νίκας. 215
 ὁ δὲ διφρηλάτας ἐβοᾷτ'
 Εὐμηλος Φερητιάδας,
 ᾧ καλλίστους ἰδόμαν
 χρυσοδαιδάλτους στομίους
 πώλους κέντρῳ θεινομένους, 220
 τοὺς μὲν μέσους ζυγίους,
 λευκοστίκτῳ τριχὶ βαλιούς,
 τοὺς δ' ἔξω σειροφόρους,
 ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,
 πυρσότριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ 225
 ποικιλοδέρμονας· οἷς παρεπάλλετο
 Πηλεΐδας σὺν ὅπλοισι παρ' ἄντυγα
 καὶ σύριγγας ἄρματείους. 230
 ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον
 καὶ θέαν ἀθέσφατον,
 τὰν γυναικεῖον ὄψιν ὁμμάτων
 ὥς πλήσαιμι, μείλινον ἄδονάν.
 καὶ κέρας μὲν ἦν 235
 δεξιὸν πλάτας ἔχων
 Φθιώτας ὁ Μυρμιδων Ἀρης
 πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.
 χρυσέαις δ' εἰκόσιν κατ' ἄκρα Νη-
 ρῆδες ἔστασαν θεαί, 240
 πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ.
 Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσήμετοι
 νᾶες ἔστασαν πέλας·
 ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας
 παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ· 245
 Καπανέως τε παῖς
 Σθένελος· Ἀτθίδος δ' ἄγων
 ἐξήκοντα ναῦς ὁ Θησέως

παῖς ἐξῆς ἐναυλόχει θεῶν
 Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων πτερω- 250
 τοῖσιν ἄρμασιν θετὸν
 εὖσημόν τε φάσμα ναυβάταις.
 Βοιωτῶν δ' ὄπλισμα ποντίας 255
 πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν
 σημείοισιν ἐστολισμένας·
 τοῖς δὲ Κάδμος ἦν
 χρύσειον δράκοντ' ἔχων
 ἄμφι ναῶν κόρυμβα·
 Αἴιτος δ' ὁ γηγενῆς
 ἄρχε ναῖου στρατοῦ· 260
 Φωκίδος δ' ἀπὸ χθονός,
 Λοκρὰς δὲ τοῖσδ' ἴσας ἄγων
 ἦν ναῦς Οἰλέως τόκος κλυτὰν
 Θροινιάδ' ἐκλιπὰν πόλιν.
 Μυκῆνας δὲ τὰς Κυκλωπίας 265
 παῖς Ἀτρεΰς ἐπεμπε ναυβάτας
 ναῶν ἑκατὸν ἡθροῖσμένους.
 σὺν δ' Ἄδραστος ἦν
 ταγός, ὥς φίλος φίλῳ,
 τὰς φυγούσας μέλαθρα 270
 βαρβάρων χάριν γάμων
 προᾶξιν Ἑλλὰς ὥς λάβοι.
 ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος
 Γερηνίου κατειδόμαν
 πρύμνας σῆμα ταυρόπουν ὄρᾱν, 275
 τὸν πάροικον Ἀλφεόν.
 Αἰνιάνων δὲ δωδεκάστολοι
 νᾶες ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουνεὺς 280

253 — 264 = 265 — 276

277 — 288 = 289 — 302

ἄρχε· τῶνδε δ' αὖ πέλας
 Ἕλιδος δυνάστωρες, 280
 οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαξε πᾶς λεώς·
 Εὐρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε·
 λευκήρετμον δ' Ἄρη
 Τάφριον ἦγεν, ὣν Μέγης ἄνασσε
 Φυλέως λόχευμα, 285
 τὰς Ἐχίνας λιπὼν * * * *
 νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους.
 Αἶας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἐντροφος ἀντ.
 δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε, 290
 τῶν ἄσσον ὥρμει πλάταισιν
 ἐσχάταισι συμπλέκων
 δῶδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσὶν· ὥς
 ἄιον καὶ ναυβάταν
 εἰδόμαν λεῶν· 295
 ᾧ τις εἰ προσαρμόσει
 βαρβάρους βάριδας,
 νόστον οὐκ ἀποίσεται,
 ἐνθάδ' οἶον εἰδόμαν
 νάιον πόρευμα, 300
 τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα συγκλήτου
 μνήμην σῶζομαι στρατεύματος.

- ΠΡ. Μενέλαε, τολμᾶς δεῖν', ἃ σ' οὐ τολμᾶν χρεῶν.
 ΜΕ. ἄπελθε· λίαν δεσπότηισι πιστὸς εἶ.
 ΠΡ. καλὸν γέ μοι τοῦνειδος ἐξωνείδισας. 305
 ΜΕ. κλαίοις ἄν, εἰ πράσσοις ἃ μὴ πράσσειν σε δεῖ.
 ΠΡ. οὐ χοῆν σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ ἔφερον.
 ΜΕ. οὐδέ γε φέρειν σε πᾶσιν Ἑλλήσιν κακὰ.
 ΠΡ. ἄλλοις ἀμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.
 ΜΕ. οὐκ ἂν μεθείμην. ΠΡ. οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι. 310

- ΜΕ. σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὸν καθαιμάξω κάρα.
- ΠΡ. ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ.
- ΜΕ. μέθες· μακροὺς δὲ δοῦλος ὦν λέγεις λόγους.
- ΠΡ. ὦ δέσποτ', ἀδικούμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς
ἐξαρχάσας ὅδ' ἐκ χειρῶν ἐμῶν βίᾱ, 315
'Αγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκη χρηῖσθαι θέλει.
- ΑΓΑ. ἔα·
τίς ποτ' ἐν πύλαισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκοσμία;
- ΜΕ. οὐμὸς οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.
- ΑΓΑ. σὺ δὲ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφίξαι, Μενέλεως, βίᾱ τ'
ἄγεις;
- ΜΕ. βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἵν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας
λάβω. 320
- ΑΓΑ. μῶν τρέσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, 'Ατρέως
γεγώς;
- ΜΕ. τήνδ' ὀρᾷς δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπη-
ρέτιν;
- ΑΓΑ. εἰσορῶ, καὶ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπάλλαξον χειρῶν.
- ΜΕ. οὐ, πρὶν ἂν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι τὰ γγεγραμ-
μένα.
- ΑΓΑ. ἦ γὰρ οἶσθ' ἂ μὴ σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντρ'
ἀνείς; 325
- ΜΕ. ὥστε σ' ἀλγῦναί γ', ἀνοιξας, ἂ σὺ κἄκ' εἰργάσω
λάθρα.
- ΑΓΑ. ποῦ δὲ κἄλλαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου
φρενός.
- ΜΕ. προσδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἄργους, εἰ στράτευμ'
ἀφίξεται.
- ΑΓΑ. τί δέ σε τὰμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου
τόδε;
- ΜΕ. ὅτι τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιξε· σὸς δὲ δοῦλος οὐκ
ἔφυν. 330

ΑΓΑ. οὐχὶ δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἔῤῃς ἐμέ;

ΜΕ. πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ
δ' αὐτίκα.

ΑΓΑ. εὖ κεκόμψευσαι· πονηρῶν γλῶσς' ἐπίφθονον
σοφή.

ΜΕ. νοῦς δ' ὁ μὴ βέβαιος ἄδικον κτῆμα κοῦ σαφὲς
φίλοις.

334

βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μῆτ' ὀργῆς ὕπο
ἀποτρέπου τάληθές, οὔτε κατατενω λίαν ἐγώ.

οἶσθ' ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,
τῷ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χρήζων, τῷ δὲ βούλεσθαι
θέλων,

ὥς ταπεινὸς ἦσθα πᾶσι, δεξιᾶς προσθιγγάνων 339
καὶ θύρας ἔχων ἀκλήστους τῷ θέλουσι δημοτῶν,
καὶ διδοὺς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι, κεί μὴ τις θέλοι,
τοῖς τρόποις ζητῶν πρίσθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέ-
σου;

καὶτ' ἐπεὶ κατέσχες ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους
τρόπους

τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὥς πρόσθεν
φίλος,

δυσπρόσιτος ἔσω τε κλήθρων σπάνιος. ἄνδρα δ'
οὐ χρεῶν

345

τὸν ἀγαθὸν πράσσοντα μεγάλα τοὺς τρόπους με-
θιστάναι,

ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις
ἡνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὖτυχῶν.
ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶθ' ἡῤ-
ρον κακόν.

ὥς δ' ἐς Αὔλιν ἦλθες αὖθις καὶ Πανελλήνων
στρατὸς

350

οὐρίας πομπῆς σπανίζων, Δαναΐδαι δ' ἀφιέναι 352
ναῦς διήγγελλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐ-
λίδι, 353

* * * * *

κἀμὲ παρεκάλεις· τί δράσω; τίν' ἀπορῶν εὖρω
πόρου, 356

ὥστε μὴ στερέντας ἀρχῆς ἀπολέσαι καλὸν κλέος;
κᾶτ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θύσαι κόρην
[Ἀρτέμιδι καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαις, ἡσθεὶς
φρένας] 359

ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἐκὼν,
οὐ βία, μὴ τοῦτο λέξης, σῇ δάμαρτι, παῖδα σὴν
δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὥς γαμου-
μένην.

οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ ὃς τάδ' ἤκουσεν σέθεν. 365
μυρίοι δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα·
ἐκπονοῦς' ἐκόντες, εἴτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,
τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐν-
δίκως,

ἄδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν.

Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς τάλαιπώρου στένω, 370
ἣ θέλουσα δρᾶν τι κεδνόν, βαρβάρους τοὺς οὐ-
δένας

καταγελῶντας ἐξανήσει διὰ σὲ καὶ τὴν σὴν κόρην.
μηδέν' ἄρα χρέους ἔκατι προστάτην θείμην χθονός,
μηδ' ὅπλων ἄρχοντα· νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην
ἔχειν·

οὐδὲν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν, 351

ὥς ἄνολβον εἶχες ὅμμα σύγχυσίν τε μὴ νεῶν
χιλίων ἄρχων τὸ Πριάμου πεδῖον ἐμπλήσας δορός. 355

κᾶθ' ὑποστρέψας λέληψαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς, 363
ὥς φρονεὺς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσει μάλιστά γε.

πόλεος ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἦν ἔχων τύχη.

ΧΟ. δεινὸν κασιγνήτοισι γίννεσθαι λόγους 376
μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

ΑΓΑ. βούλομαι σ' εἰπεῖν κακῶς αὖ, βραχέα, μὴ λίαν
ἄνω

βλέφαρα πρὸς τὰναιδὲς ἀγαγών, ἀλλὰ σωφρονε-
στέρως,

ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδεῖσθαι
φιλεῖ. 380

εἰπέ μοι, τί δεινὰ φυσᾶς αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων;
τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέρησαι; λέκτρα χρήστ' ἐρᾶς
λαβεῖν;

οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι παρασχεῖν. ὦν γὰρ ἐκτήσω,
κακῶς

ἦρχες. εἴτ' ἐγὼ δίκην δῶ σῶν κακῶν, ὃ μὴ σφαλεῖς;
ἦ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοῦμόν; ἀλλ' ἐν ἀγκά-
λαις 385

εὐπρεπῇ γυναιῖκα χρήξεις, τὸ λελογισμένον παρεῖς
καὶ τὸ καλόν, ἔχειν; πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαί.
εἰ δ' ἐγὼ γνούς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθην εὐ-
βουλίᾳ,

μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις ἀπολέσας κακὸν λέχος
ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ.
ᾧμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὄρκον οἱ κακόφρονες 391
φιλόγαμοι μνηστῆρες. ἦγε δ' ἐλπίς, οἶμαι μέν,
θεὸς

κᾶξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον ἢ σὺ καὶ τὸ σὸν σθένος.
οὓς λαβὼν στρατεύ'. ἔτοιμοι δ' εἰσὶ μωρία φρε-
νῶν.

οὐ γὰρ ἀσύνητον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι
τοὺς κακῶς παγέντας ὄρκους καὶ κατηναγκασμέ-
νους. 395

τὰμὰ δ' οὐκ ἀποκτενῶ γὼ τέκνα· κοῦ τὸ σὸν
μὲν εὖ

παρὰ δίκην ἔσται κακίστης εὐνιδος τιμωρία,
ἐμὲ δὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις,
ἄνομα δρωῶντα κοῦ δίκαια παῖδας οὓς ἐγεινάμην.
ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται καὶ σαφῇ καὶ ῥάδια· 400
εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τὰμ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

ΧΟ. οἶδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φείδεσθαι τέκνων.

ΜΕ. αἰαῖ, φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτήμην τάλας.

ΑΓΑ. εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι. 405

ΜΕ. δείξεις δὲ ποῦ μοι πατὴρ ἐκ ταύτου γεγώς;

ΑΓΑ. συνσωφρονεῖν σοι βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν.

ΜΕ. ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χορὴ φίλους.

ΑΓΑ. εὖ δρωῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.

ΜΕ. οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἑλλάδι; 410

ΑΓΑ. Ἑλλάς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

ΜΕ. σκῆπτρον νυν αὔχει, σὸν κασίγνητον προδούς.

[ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας,
φίλους τ' ἐπ' ἄλλους. ΑΓΓ. ὦ Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀγάμεμνον, ἦκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων, 415
ἦν Ἰφιγένειαν ὠνόμαζες ἐν δόμοις.

μήτηρ δ' ὀμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφθεῖς ἰδὼν,
χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἐκδημος ὢν.

ἀλλ' ὥς μακρὰν ἔτεινον, εὖρυτον παρὰ 420
κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν,
αὐταί τε πῶλοί τ'· εἰς δὲ λειμώνων χλόην
καθεῖμεν αὐτάς, ὥς βορᾶς γευσάιατο.

ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν
ἦκω· πέπυσται γὰρ στρατός, ταχεῖα γὰρ 425
διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.

πᾶς δ' εἰς θεῶν ὄμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
 σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· οἱ δ' εὐδαίμονες
 ἐν πᾶσι κλεινοὶ καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς.
 λέγουσι δ'· ὑμέναιός τις ἢ τί πράσσεται;
 ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἀναξ
 ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἂν ἤκουσας τάδε·

430

Ἀρτέμιδι προτελλίζουσι τὴν νεάνιδα,
 Αὐλίδος ἀνάσση. τίς νιν ἄξεταί ποτε;
 ἀλλ' εἶα, τὰπὶ τοισίδ' ἐξάρχου κανᾶ,
 στεφανοῦσθε κρᾶτα καὶ σύ, Μενέλεως ἀναξ,
 ὑμέναιον εὐτρέπιξε καὶ κατὰ στέγας
 λωτὸς βοάσθω καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος·
 φῶς γὰρ τόδ' ἦκει μακάριον τῇ παρθένῳ.

435

ΑΓΑ. ἐπήνεσ', ἀλλὰ στεῖχε δωμάτων ἔσω·

440

τὰ δ' ἄλλ' ἰούσης τῆς τύχης ἔσται καλῶς.]
 οἴμοι, τί φῶ δύστηνος; ἄρξομαι πόθεν;
 εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν.
 ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων
 πολλῶ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος.

445

ἢ δυσγένεια δ' ὥς ἔχει τι χρήσιμον.
 καὶ γὰρ δακρῦσαι ῥαδίως αὐτοῖς ἔχει,
 ἅπαντά τ' εἰπεῖν. τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
 ἀνολβα ταῦτα. προστάτην δὲ τοῦ βίου
 τὸν ὄγκον ἔχομεν τῷ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν.

450

ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
 τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὖθις αἰδοῦμαι τάλας,
 εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
 εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν;
 πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;

455

καὶ γὰρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ἅ μοι πάρα
 ἔλθοῦσ' ἄκλητος. εἰκότως δ' ἅμ' ἔσπετο
 θυγατρὶ νυμφεύσουσα καὶ τὰ φίλτατα

δώσους', ἔν' ἡμᾶς ὄντας εὐρήσει κακούς.
 τὴν δ' αὖ τάλαιναν παρθένον, τί παρθένον; 460
 Ἄιδης νιν ὥς ἔοικε νυμφεύσει τάχα,
 ὥς ᾤκτισ'· οἶμαι γάρ νιν ἱκετεύσειν τάδε·
 ὦ πάτερ, ἀποκτενεῖς με; τοιούτους γάμους
 γήμεας αὐτὸς χῶστις ἐστὶ σοι φίλος.
 παρῶν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται 465
 οὐ συνετὰ συνετῶς· ἔτι γάρ ἐστι νήπιος.
 αἰαῖ, τὸν Ἑλένης ὥς μ' ἀπώλεσεν γάμον
 γήμας ὁ Πριάμου Πάρις, ὃς εἰργασται τάδε.
 ΧΟ. κἀγὼ κατ'ὥκτειρ', ὥς γυναιῖκα δεῖ ξένην
 ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς καταστένειν. 470
 ΜΕ. ἀδελφέ, δός μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν.
 ΑΓΑ. δίδωμι· σὸν γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ' ἐγώ.
 ΜΕ. Πέλοπα κατόμνυμ', ὃς πατὴρ τοῦμοῦ πατρὸς
 τοῦ σοῦ τ' ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ' Ἀτρεά,
 ἧ μὴν ἐρεῖν σοι τὰπὸ καρδίας σαφῶς 475
 καὶ μὴ' πίτηδες μηδὲν ἄλλ' ὅσον φρονῶ.
 ἐγὼ σ' ἀπ' ὅσων ἐκβαλόντ' ἰδὼν δάκρυ
 ᾤκτειρα καὐτὸς ἀνταφῆκά σοι πάλιν
 καὶ τῶν παλαιῶν ἐξαφίσταμαι λόγων,
 οὐκ εἰς σέ δεινός· εἶμι δ' οὔπερ εἴ σὺ νῦν· 480
 καὶ σοι παραινῶ μὴτ' ἀποκτείνειν τέκνον
 μὴτ' ἀνθελέσθαι τοῦμόν. οὐ γὰρ ἔνδικον
 σέ μὲν στενάζειν, τὰμὰ δ' ἡδέως ἔχειν,
 θνήσκειν τε τοὺς σούς, τοὺς δ' ἐμοὺς ὀρᾶν φαιος.
 τί βούλομαι γάρ; οὐ γάμους ἐξαίρετους 485
 ἄλλους λάβοιμ' ἄν, εἰ γάμων ἱμείρομαι;
 ἀλλ' ἀπολέσας ἀδελφόν, ὃν μ' ἥκιστ' ἐχρῆν,
 Ἑλένην ἔλωμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τὰγαθοῦ;
 ἄφρων νέος τ' ἧ, πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγύθεν
 σκοπῶν ἐσεῖδον οἶον ἧν κτείνειν τέκνα. 490

ἄλλως τέ μ' ἔλεος τῆς ταλαιπώρου κόρης
 εἰσῆλθε, συγγένειαν ἐννοουμένῳ,
 ἢ τῶν ἐμῶν ἕκατι θύεσθαι γάμων
 μέλλει. τί δ' Ἑλένης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα;
 ἴτω στρατεία διαλυθεῖς' ἐξ Αὐλίδος. 495
 σὺ δ' ὄμμα παῦσαι δακρύοις τέργων τὸ σόν,
 ἀδελφέ, καμὲ παρακαλῶν εἰς δάκρυα.
 εἰ δέ τι κόρης σῆς θεσφάτων μέτεστί σοι,
 μὴ μοι μετέστω· σοὶ νέμω τοῦμόν μερος.
 ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ δεινῶν λόγων. 500
 εἰκὸς πέπονθα· τὸν ὁμόθεν πεφυκότα
 στέργων μετέπεσον. ἀνδρὸς οὐ κακοῦ τρόποι
 τοιοῖδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίστοις αἰεῖ.

ΧΟ. γενναῖ' ἔλεξας Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
 πρόποντα· προγόνους οὐ καταισχύνεις σέθεν. 505

ΑΓΑ. αἰνῶ σε, Μενέλεως, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
 ὑπέσθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.
 ταραχὴ δ' ἀδελφῶν διὰ τ' ἔρωτα γίγνεται
 πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπτυσα
 τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλοιν πικράν. 510
 ἀλλ' ἤκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
 θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπρᾶξαι φόνον.

ΜΕ. πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;

ΑΓΑ ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.

ΜΕ. οὐκ, ἦν νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστείλης πάλιν. 515

ΑΓΑ. λάθοιμι τοῦτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.

ΜΕ. τὸ ποῖον; οὔτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.

ΑΓΑ. Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ.

ΜΕ. οὐκ, ἦν θάνη γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές.

ΑΓΑ. τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν. 520

ΜΕ. κούδέν γ' ἄρεστόν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.

ΑΓΑ. ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας οὐμ' ἐσέρχεται;

- ΜΕ. ὃ μὴ σὺ φράξεις, πῶς ἂν ὑπολάβοιμ' ἔπος;
 ΑΓΑ. τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε.
 ΜΕ. οὐκ ἔστ' Ὀδυσσεὺς ὃ τι σὲ καμὲ πημανεῖ. 525
 ΑΓΑ. ποικίλος αἰὲλ πέφυκε τοῦ τ' ὄχλου μέτα.
 ΜΕ. φιλοτιμία μὲν ἐνέχεται, δεινῷ κακῷ.
 ΑΓΑ. οὐκοῦν δόκει νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις
 λέξειν ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο,
 καμ' ὥς ὑπέστην θῦμα καῖτα ψεύδομαι, 530
 Ἀρτέμιδι θύσειν· οἷς ξυναρπάσας στρατόν,
 σὲ καμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους κόρην
 σφάξαι κελεύσει. καὶ πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,
 ἐλθόντες αὐτοῖς τείχεσιν Κυκλωπίοις
 ξυναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν. 535
 τοιαῦτα τὰμὰ πῆματ'. ὦ τάλας ἐγώ,
 ὥς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.
 ἐν μοι φύλαξον, Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν
 ἐλθών, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε
 μάθῃ, πρὶν Αἰδῇ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβών, 540
 ὥς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πράσσω κακῶς.
 ὑμεῖς τε σιγὴν, ὦ ξένοι, φυλάσσετε.
 ΧΟ. μακάρες οἳ μετρίας θεοῦ 545
 μετὰ τε σωφροσύνας μετέ-
 σχον λέκτρων Ἀφροδίτας,
 γαλανεῖα χρησάμενοι
 μαινολῶν οἷστρον, ὅθι δὴ
 δίδυμ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας
 τόξ' ἐντείνεται χαρίτων,
 τὸ μὲν ἐπ' εὐαίῳσι πότμῳ, 550
 τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.
 ἀπενέπω νιν ἀμετέρων,
 Κύπρι καλλίστα, θαλάμων.

εἴη δέ μοι μετρία μὲν
 χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι, 555
 καὶ μετέχοιμι τᾷς Ἀφροδί-
 τας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν.
 διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν, 560
 διάφοροι δὲ τρόποι· τὸ δ' ὄρ-
 θῶς ἐσθλὸν σαφὲς αἶε·
 τροφαί θ' αἱ παιδευόμεναι
 μέγα φέρουσ' εἰς τὰν ἀρετάν·
 τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
 τὰν τ' ἐξαλλάσσουσιν ἔχει
 χάριν ὑπὸ γνώμας ἐσορᾶν 565
 τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
 κλέος ἀγῆρατον βιοτᾶ.
 μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,
 γυναιξὶν μὲν κατὰ Κύπριν
 κρυπτάν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ 570
 κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπλη-
 θῆς μείζω πόλιν αὖξει.
 ἔμολες, ᾧ Πάρις, ἦτε σύ γε
 βουκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης
 Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις, 575
 βάρβαρα συρίζων, Φρυγίων
 αὐλῶν Ὀλύμπου καλάμοις
 μιμήματα πνέων.
 εὖθῃλοι δὲ τρέφοντο βόες,
 ὅτι σε κρίσις ἔμηνε θεᾶν, 580
 ἃ σ' Ἑλλάδα πέμπει
 τῶν ἐλεφαντοδέτων πάροι-
 θεν δόμων, ὃς τᾷς Ἑλένας
 ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν
 ἔρωτα δέδωκας, 585

ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπιοάθης.

ὄθεν ἔρις ἔριν

Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσί τ' ἄγει

ἐς Τροίας πέργαμα.

ἰὼ ἰώ· μεγάλαι μεγάλων

590

εὐδαιμονίαι· τὴν τοῦ βασιλέως

ἴδεν' Ἰφιγένειαν ἄνασσαν

τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμνήστραν,

ὥς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασ'

ἐπὶ τ' εὐμήκεις ἤκουσι τύχας.

595

θεοί τοι κρείσσους οἷ τ' ὀλβοφόροι

τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι θνατῶν.

[στῶμεν, Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα,

τὴν βασίλειαν δεξώμεθ' ὄχων

ἄπο μὴ σφαλερῶς ἐπὶ γαῖαν,

600

ἀγανῶς δὲ χεροῖν μαλακῇ γνώμῃ,

μὴ ταρβήσῃ νεωστί μοι μολὸν

κλεινὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,

μηδὲ θόρυβον μηδ' ἐκπληξιν

ταῖς Ἀργείαις

605

ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν.]

ΚΑ. ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἷσιον ποιούμεθα,

τὸ σόν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν·

ἐλπίδα δ' ἔχω τιν' ὥς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις

πάρειμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων

610

ἔξω πορεύεθ' ἃς φέρω φερνὰς κόρη,

καὶ πέμπετ' εἰς μέλαθρον εὐλαβούμενοι.

σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, λείπε πωλικοὺς ὄχους,

ἄβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἄμα.

ὕμεῖς δὲ νεάνιδές νιν ἀγκάλαις ἐπι

615

δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων.

καί μοι χερός τις ἐνδότης στηρίγματα,

θάκους ἀπήνης ὥς ἂν ἐκλίπω καλῶς.

[αἶ δ' εἰς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικῶν ζυγῶν,
φοβερόν γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν· 620

καὶ παῖδα τόνδε τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον
λάζυσθ', Ὀρέστην· ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος.

τέκνον, καθεύδεις πωλικῷ δαμείς ὄχρῳ;

ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς·

ἄνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν 625

λήψει, τὸ τῆς Νηρηΐδος ἰσόθεον γένος.

ἐξῆς κάθησο δεῦρό μου ποδός, τέκνον,

πρὸς μητέρ', Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με

ξέναισι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δός,

καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσσειπε σὸν φίλον. 630

ΙΦ. ὦ μῆτερ, ὑποδραμοῦσά σ', ὀργισθῆς δὲ μή,
πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τὰμὰ περιβαλῶ.]

ΚΛ. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἀναξ,
ἤκομεν, ἐφειμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.

ΙΦ. [ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ, 635
ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν διὰ χρόνου.

ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῆς δὲ μή.]

ΚΛ. ἀλλ', ὦ τέκνον, χροή· φιλοπάτωρ δ' αἰεί ποτ' εἶ
μάλιστα παίδων τῶδ' ὅσους ἐγὼ ἔτεκον.

ΙΦ. ὦ πάτερ, ἐσεῖδόν σ' ἀσμένῃ πολλῷ χρόνῳ. 640

ΑΓΑ. καὶ γὰρ πατήρ σέ· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.

ΙΦ. χαῖρ'· εὖ δέ μ' ἀγαγὼν πρὸς σ' ἐποίησας, πάτερ.

ΑΓΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως φῶ τοῦτο καὶ μὴ φῶ, τέκνον.

ΙΦ. ἔα·

ὥς οὐ βλέπεις ἔκκλον, ἄσμενός μ' ἰδων.

ΑΓΑ. πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει. 645

ΙΦ. παρ' ἐμοὶ γενοῦ νῦν, μὴ πλὴ φροντίδας τρέπου.

ΑΓΑ. ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας κοῦκ ἄλλοθι.

ΙΦ. μέθες νυν ὀφρὺν ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.

ΑΓΑ. ἰδοὺ γέγηθά σ' ὥς γέγηθ' ὄρωϊν, τέκνον.

ΙΦ. κᾶπειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; 650

ΑΓΑ. μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ 'πιούσ' ἀπουσία.

ΙΦ. οὐκ οἶδ' ὅ τι φῆς, οὐκ οἶδα, φίλτατ' ἔμοι πάτερ.

ΑΓΑ. συνετὰ λέγουσα μᾶλλον εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις.

ΙΦ. ἀσύνητα νῦν ἐροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.

ΑΓΑ. παπαῖ. τὸ σιγαῖν οὐ σθένω· σέ δ' ἤνεσα. 655

ΙΦ. μέν', ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.

ΑΓΑ. θέλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι.

ΙΦ. ὅλοινο λοῖγχοι καὶ τὰ Μενέλεω κακά.

ΑΓΑ. ἄλλους ὀλεῖ πρόσθ' ἀμὲ διολέσαντ' ἔχει.

ΙΦ. ὥς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς. 660

ΑΓΑ. καὶ νῦν γέ μ' ἴσχει δὴ τι μὴ στέλλειν στρατόν.

ΙΦ. ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ὤκισθαι, πάτερ;

ΑΓΑ. οὐ μή ποτ' οἴκεῖν ὥφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.

ΙΦ. μακράν γ' ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;

ΑΓΑ. εἰς ταῦτόν, ὦ θύγατερ, ἦκεις σὺ πατρί. 665

ΙΦ. φεῦ·

εἶθ' ἦν καλὸν μοι σοί τ' ἄγειν σύμπλουν ἐμέ.

ΑΓΑ. ἔπεστι καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσει πατρός.

ΙΦ. σὺν μητρὶ πλεύσασ' ἢ μόνη πορεύσομαι;

ΑΓΑ. μόνη, μονωθεῖς ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.

ΙΦ. οὐ πού μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις, πάτερ; 670

ΑΓΑ. ἔασον. οὐ χρὴ τοιάδ' εἰδέναι κόρας.

ΙΦ. σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὖ τᾶκεῖ, πάτερ.

ΑΓΑ. θῦσαί με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.

ΙΦ. ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς χρὴ τό γ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.

ΑΓΑ. εἴσει σύ· χερσὶ βῶν γὰρ ἐστήξει πέλας. 675

ΙΦ. στήσομεν ἄρ' ἀμφὶ βωμόν, ὦ πάτερ, χορούς;

ΑΓΑ. ζηλῶ σέ μᾶλλον ἢ' μὲ τοῦ μηδὲν φρονεῖν.

χώρει δὲ μελάθρων ἐντὸς ὀφθῆναι κόραις,
πικρὸν φίλημα δοῦσα δεξιάν τ' ἔμοι,

- μέλλουσα δαρὸν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον. 680
 ὦ στέφρα καὶ παρῆδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,
 ὡς ἄχθος ὑμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις
 Ἑλένη τε· πᾶν τὸν λόγους· ταχεῖα γὰρ
 νοτὶς διώκει μ' ὁμμάτων ψαύσαντά σου.
 ἴθ' εἰς μέλαθρα. σὲ δὲ παραιτοῦμαι τάδε, 685
 Αἰήδας γένεθλον, εἰ κατωκτίσθην ἄραν,
 μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμὴν.
 ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως
 δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
 παῖδας παραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατὴρ. 690
 ΚΑ. οὐχ ᾧδ' ἀσύνητός εἰμι, πείσεσθαι δέ με
 καὐτὴν δόκει τάδ', ὥστε μὴ σε νουθετεῖν,
 ὅταν σὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην·
 ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχυανεῖ.
 τοῦνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας, 695
 γένους δὲ ποίου χάπόθεν, μαθεῖν θέλω.
 ΑΓΑ. Αἶγινα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωποῦ πατρός.
 ΚΑ. ταύτην δὲ θνητῶν ἢ θεῶν ἔξευξε τίς;
 ΑΓΑ. Ζεὺς· Αἰακὸν δ' ἔφυσεν, Οἰνῶνῃς πρόμον.
 ΚΑ. τοῦ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα; 700
 ΑΓΑ. Πηλεὺς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.
 ΚΑ. θεοῦ διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβῶν;
 ΑΓΑ. Ζεὺς ἡγγύησε καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
 ΚΑ. γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;
 ΑΓΑ. Χείρων ἔν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλίου βᾶθρα. 705
 ΚΑ. οὐ φασὶ Κενταύρειον ὠκίσθαι γένος;
 ΑΓΑ. ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.
 ΚΑ. θέτις δ' ἔθρεψεν ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;
 ΑΓΑ. Χείρων, ἔν' ἥθη μὴ μάθοι κακῶν βροτῶν.
 ΚΑ. φεῦ·
 σοφός γ' ὁ θρέψας χά διδοὺς σοφώτερος. 710

- ΑΓΑ. τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.
 ΚΑ. οὐ μεμπτός. οἶκεῖ δ' ἄστν ποῖον Ἑλλάδος;
 ΑΓΑ. Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὄροις.
 ΚΑ. ἐκεῖσ' ἀπάξεις σὴν ἐμήν τε παρθένου;
 ΑΓΑ. κείνῳ μελήσει ταῦτα τῷ κεκτημένῳ. 715
 ΚΑ. ἀλλ' εὐτυχοίτην. τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;
 ΑΓΑ. ὅταν σελήνης εὐτυχῆς ἔλθῃ κύκλος.
 ΚΑ. προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ;
 ΑΓΑ. μέλλω· πλὴν ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχῃ.
 ΚΑ. κᾶπειτα δαίσεις τοὺς γάμους ἐς ὕστερον; 720
 ΑΓΑ. θύσας γε θύμαθ' ἀμὲρ χορὴ θῦσαι θεοῖς.
 ΚΑ. ἡμεῖς δὲ θοῖνῃν ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;
 ΑΓΑ. ἐνθάδε παρ' εὐπρόμνοισιν Ἀργείων πλάταις.
 ΚΑ. καλῶς ἀναγκαίως τε· συνενέγκοι δ' ὁμῶς.
 ΑΓΑ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ γύναι; πιθοῦ δέ μοι. 725
 ΚΑ. τί χοῖμα; πέιθεσθαι γὰρ εἰθισμαι σέθεν.
 ΑΓΑ. ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὐπὲρ ἐσθ' ὁ νυμφίος,
 ΚΑ. μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ', ἀμὲρ δρᾶν χρεῶν;
 ΑΓΑ. ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναϊδῶν μετὰ.
 ΚΑ. ἡμᾶς δὲ ποῦ χορὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν; 730
 ΑΓΑ. χώρει πρὸς Ἄργος παρθένους τε τημέλει.
 ΚΑ. λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;
 ΑΓΑ. ἐγὼ παρέξω φῶς ὃ νυμφίοις πρόπει.
 ΚΑ. οὐχ ὁ νόμος οὗτος, σὺ δὲ φαῦλ' ἤγετ' ἰάδε.
 ΑΓΑ. οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ. 735
 ΚΑ. καλὸν τεκοῦσαν τὰμά μ' ἐκδοῦναι τέκνα.
 ΑΓΑ. καὶ τὰς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.
 ΚΑ. ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.
 ΑΓΑ. πιθοῦ. ΚΑ. μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργεῖαν θεάν.
 ἐλθὼν σὺ τᾶξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγώ, 740
 ἃ χορὴ παρεῖναι νυμφίοισι παρθένους.
 ΑΓΑ. οἶμοι· μάτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,

ἐξ ὁμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι θέλων.
 σοφρίζομαι δὲ καπλὶ τοῖσι φιλτάτοις
 τέχνας πορίζω, πανταχῇ νικώμενος. 745
 ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ
 κοινῇ τὸ τῆς θεοῦ φίλον, ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχές,
 ἐξιστορήσω εἴμι, μόχθον Ἑλλάδος.
 χορὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
 γυναιῖκα χρηστὴν κἀγαθὴν, ἢ μὴ γαμεῖν. 750
 XO. ἥξει δὴ Σιμόεντα καὶ στρ.
 δίνας ἀργυροειδεῖς
 ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς
 ἀνά τε ναυσὶν καὶ σὺν ὅπλοις
 Ἴλιον εἰς τὸ Τροίας 755
 Φοιβήιον δάπεδον,
 τὰν Κασάνδραν ἴν' ἀκούω
 ῥίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους
 χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας
 κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ 760
 μαντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι.
 στάσονται δ' ἐπὶ περγάμων ἀντ.
 Τροίας ἀμφὶ τε τείχη
 Τρῶες, ὅταν χάλκασπις Ἄρης
 πόντιος εὐπρόροισι πλάταις 765
 εἰρεσίᾳ πελάξῃ
 Σιμουντίοις ὀχετοῖς,
 τὰν τῶν ἐν αἰθέρι δισσωῶν
 Διοσκούρων Ἑλέναν
 ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων 770
 εἰς γὰρ Ἑλλάδα δοριπόνοις
 ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.
 [Πέργαμον δὲ Φρυγῶν πόλιν

λαῖτους περὶ πύργους
 κυκλώσας Ἄρει φονίῳ, 775
 λαιμοτόμους κεφαλὰς
 σπάσας, πόλισμα Τροίας
 πέρσας κατ' ἄκρας πόλιν,
 θήσει κόρας πολυκλαύστους
 δάμαρτά τε Πριάμου. 780
 ἃ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα
 πολύκλαντος ἐσεῖται
 πόσιν προλιποῦσα.] μήτ' ἐμοὶ
 μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
 ἐλπίς ἄδε ποτ' ἔλθοι, 785
 οἷαν αἱ πολύχρυσοι
 Ἀνδαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
 στήσουσι παρ' ἱστοῖς
 μυθεῦσαι τὰδ' ἐς ἀλλήλας·
 τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμου κόμας 790
 ῥῦμα δακρυόεν τανύσας
 πατρίδος ὀλλυμένας ἀπολωτιεῖ;
 διὰ σέ, τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνον,
 εἰ δὴ φάτις ἔτυμος,
 ὥς ἔτεκεν Ἀθήδα σ' 795
 ὄρνιθι πταμένῳ
 Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας,
 εἴτ' ἐν δέλτοις Πιερίσιν
 μῦθοι τὰδ' ἐς ἀνθρώπους
 ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως. 800

ΑΧ. ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ὁ στρατηλάτης;
 τίς ἂν φράσειε προσπόλων τὸν Πηλέως
 ζητοῦντά νιν παῖδ' ἐν πύλαις Ἀχιλλέας;
 οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρύπου πέλας.

- οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων 805
οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες ἐνθάδε
θάσσουσ' ἐπ' ἄκταις, οἱ δ' ἔχοντες εὐνιδας
καὶ παῖδας· οὕτω δεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως
τῆσδε στρατείας Ἑλλάδ' οὐκ ἄνευ θεῶν.
τοῦμόν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῶν· 810
ἄλλος δ' ὁ χορῆζων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει.
γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον ἡδὲ Πηλέα
μένω' πλὶ λεπταῖς ταισίδ' Εὐρύπου πνοαῖς,
Μυρμιδόνας ἰσχων· οἱ δ' ἀεὶ προσκείμενοι
λέγουσ'· Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; πόσον χρόνον 815
ἔτ' ἐκμετροῖσιν χορὴ πρὸς Ἰλίου στόλον;
δρᾷ δ', εἴ τι δράσεις, ἢ ἅπαρ' οἴκαδε στρατόν,
τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.
- ΚΑ. ὦ παῖ θεᾶς Νηρηΐδος, ἐνδοθεν λόγων
τῶν σῶν ἀκούσας' ἐξέβην πρὸ δωμαίων. 820
- ΑΧ. ὦ πότνι' αἰδώς, τήνδε τίνα λεύσσω ποτὲ
γυναῖκα, μορφὴν εὐπρεπῇ κεκτημένην;
- ΚΑ. οὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οἷς μὴ πάρος
προσῆκες· αἰνῶ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
- ΑΧ. τίς δ' εἷ; τί δ' ἦλθες Δαναιδῶν εἰς σύλλογον, 825
γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους;
- ΚΑ. Αἰήδας μὲν εἰμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι
ὄνομα, πόσις δέ μου στὴν Ἀγαμέμνων ἀναξ.
- ΑΧ. καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεὶ τὰ καίρια.
αἰσχροὺν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους. 830
- ΚΑ. μεῖνον· τί φεύγεις; δεξιάν τ' ἐμῇ χειρὶ
σύναψον, ἀρχὴν μακαρίων νυμφευμάτων.
- ΑΧ. τί φῆς; ἐγὼ σοὶ δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψαύοιμεν ὧν μή μοι θέμις.
- ΚΑ. θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς
παῖδ', ὦ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρηΐδος. 835

- ΑΧ. ποίους γάμους φής; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι.
εἰ μή τι παρανοοῦσα καινουργεῖς λόγον.
- ΚΛ. πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαι φίλους
καινοὺς ὁρῶσι καὶ γάμου μεμνημένους. 840
- ΑΧ. οὐπώποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σήν, γύναι,
οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων.
- ΚΛ. τί δῆτ' ἂν εἴη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμοὺς
θαύμαξ'· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰπὸ σοῦ.
- ΑΧ. εἴκαζε· κοινόν ἐστιν εἰκάξειν τάδε· 845
ἄμφω γὰρ οὐ ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
- ΚΛ. ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινά; μνηστεύω γάμους
οὐκ ὄντας, ὥς εἴξασιν· αἰδοῦμαι τάδε.
- ΑΧ. ἴσως ἐκερτόμησε καὶ μὲ καὶ σέ τις.
ἀλλ' ἀμελία δὸς αὐτὰ καὶ φάυλως φέρε. 850
- ΚΛ. χαῖρ'· οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
ψευδῆς γενομένη καὶ παθοῦσ' ἀνάξια.
- ΑΧ. καὶ σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ· πόσιν δὲ σὸν
στείχω ματεύσων τῶνδε δομάτων ἔσω. 854
- ΠΡ. ὦ ξέν', Αἰακοῦ γένεθλον, μεῖνον, ὦ σέ τοι λέγω,
τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ τὴν Αἰήδας κόρην.
- ΑΧ. τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; ὥς τεταρβηκῶς καλεῖ.
- ΠΡ. δοῦλος, οὐχ ἀβρύνομαι τῷδ'· ἡ τύχη γὰρ οὐκ ἔῃ.
- ΑΧ. τίνος; ἐμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τὰμὰ κάγαμέμνονος.
- ΠΡ. τῆσδε τῆς πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος
πατρός. 860
- ΑΧ. ἔσταμεν· φράξ', εἴ τι χρήσεις, ὦν μ' ἐπέσχεες
εἵνεκα.
- ΠΡ. ἢ μόνω παρόντε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις;
- ΚΛ. ὥς μόνοις λέγοις ἄν, ἔξω δ' ἔλθῃ βασιλικῶν δόμων.
- ΠΡ. ὦ τύχη πρόνοιά θ' ἡμή, σῶσαθ' οὓς ἐγὼ θέλω.
- ΑΧ. ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἀνοίσει χρόνον· ἔχει δ' ὄκνον
τινά. 865

- ΚΛ. δεξιᾶς ἕκατι μὴ μέλλ', εἴ τί μοι χορήξεις λέγειν.
- ΠΡ. οἶσθα δῆτά μ' ὅστις ὦν σοὶ καὶ τέκνοις εὖνους
ἔφυν.
- ΚΛ. οἶδά σ' ὄντ' ἐγὼ παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν.
- ΠΡ. ᾧτι μ' ἐν ταῖς σαῖσι φερναῖς ἔλαβεν Ἀγαμέμνων
ἄναξ.
- ΚΛ. ἦλθες εἰς Ἄργος μεθ' ἡμῶν κἄμους ἦσθ' αἰεὶ ποτε.
- ΠΡ. ὦδ' ἔχει. καὶ σοὶ μὲν εὖνους εἰμί, σῶ δ' ἦσσον
πόσει. 871
- ΚΛ. ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν οὔστινας στέγεις λόγους.
- ΠΡ. παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν.
- ΚΛ. πῶς; ἀπέπτυσ', ὦ γεραιέ, μῦθον· οὐ γὰρ εὖ
φρονεῖς.
- ΠΡ. φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τῆς ταλαιπώρου δέσρην.
- ΚΛ. ὦ τάλαιν' ἐγώ. μεμηνὼς ἄρα τυγχάνει πόσις; 876
- ΠΡ. ἀρτίφρων, πλὴν εἰς σέ καὶ σὴν παῖδα· τοῦτο δ'
οὐ φρονεῖ.
- ΚΛ. ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐπάγων ἀλαστόρων;
- ΠΡ. θέσφαθ', ὥς γέ φησι Κάλχας, ἵνα πορευῇται
στρατός.
- ΚΛ. ποῖ; τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα δ' ἦν πατὴρ μέλλει
κτανεῖν. 880
- ΠΡ. Δαρδάνου πρὸς δώμαθ', Ἑλένην Μενέλεως ὅπως
λάβῃ.
- ΚΛ. εἰς ἅρ' Ἰφιγένειαν Ἑλένης νόστος ἦν πεπρω-
μένος;
- ΠΡ. πάντ' ἔχεις· Ἀρτέμιδι θύσειν παῖδα σὴν μέλλει
πατὴρ.
- ΚΛ. ὁ δὲ γάμος παρεῖχε πρόφασιν, ἥ μ' ἐκόμισεν ἐκ
δόμων;
- ΠΡ. ἵν' ἀγάγοις χαίρουσ' Ἀχιλλεῖ παῖδα νυμφεύσουσα
σὴν. 885

ΚΛ. ὦ θύγατερ, ἦκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σὺ καὶ μήτηρ
σέθεν.

ΠΡ. οἴκτρ' ἀπάσχετον δὺ' οὔσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων
ἔτλη.

ΚΛ. οἴχομαι τάλαινα, δακρύων νάματ' οὐκέτι στέγω.

ΠΡ. εἶπερ ἄλγεινόν τὸ τέκνων στερομένην δακρυροοεῖν.

ΚΛ. σὺ δὲ τὰδ', ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἰδέναι πεπυ-
σμένος; 890

ΠΡ. δέλτον ὥχόμην φέρων σοι πρὸς τὰ πρὶν γεγραμ-
μένα.

ΚΛ. οὐκ ἐὼν ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην;

ΠΡ. μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις
τότ' εὔ.

ΚΛ. κατὰ πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν;

ΠΡ. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ' αἰ-
τιος. 895

ΚΛ. ὦ τέκνον Νηρῆδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;

ΑΧ. ἔκλυον οὔσαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως
φέρω.

ΚΛ. παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

ΑΧ. μέμφομαι καὶ γὰρ πόσει σῶ, κοῦχ ἀπλῶς οὕτω φέρω.

ΚΛ. οὐκ ἐπαιδεσθῆσόμεσθα προσπесεῖν τὸ σὸν γόνυ, 900
θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;
περὶ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον ἢ τέκνου πέρι;
ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ
τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ, μάτην μὲν, ἀλλ' ὅμως.
σοὶ καταστέψας' ἐγὼ νιν ἥγον ὥς γαμουμένην, 905
νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἵξεται,
ὅστις οὐκ ἤμυνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐξύγης,
ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις.
πρὸς γενειάδος δέ, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μητέρος·

ὄνομα γὰρ τὸ σὸν μ' ἀπώλεσ', ὃ σ' ἀμυνάθειν
χρεών. 910

οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον ἢ τὸ σὸν γόνυ,
οὐδὲ φίλος οὐδεὶς πελᾶ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
κλύεις

ὥμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφίγμαι δ', ὥσπερ εἰσορᾷς,
γυνή

ναυτικὸν στράτευμ' ἄναρχον καπὶ τοῖς κακοῖς
θρασύ,

χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἦν δὲ τολμῆσης σύμου
χεῖρ' ὑπερτεῖναι, σεσώσμεθ'· εἰ δὲ μή, οὐ σεσώ-
σμεθα. 916

ΧΟ. δεινὸν τὸ τίκτειν καὶ φέρει φίλτρον μέγα,
πᾶσιν τε κοινὸν ὥσθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

ΑΧ. ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἵρεται πρόσω·
ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσιν τ' ἀσχαλᾶν 920

μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.
λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοῖδ' εἰσὶν βροτῶν
ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μέτα.

ἔστιν μὲν οὖν ἵν' ἡδὺ μὴ λίσαν φρονεῖν,
ἔστιν δὲ χῶπου χρήσιμον γνώμην ἔχειν. 925

ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς
Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἀπλοῦς ἔχειν.

καὶ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ἦν μὲν ἡγῶνται καλῶς,
πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, οὐ πείσομαι.

ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν 930
παρέχων, Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.

σὲ δ', ὃ παθοῦσα σχέτλια πρὸς τῶν φιλτάτων,
ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν,

τοσοῦτον οἶκτον περιβαλὼν καταστελῶ,
κοῦποτε κόρη σὴ πρὸς πατρὸς σφαγήσεται, 935
ἐμὴ φρατισθεῖς· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκάς

ἐγὼ παρῆξω σῶ πόσει τοῦμόν δέμας.
 τοῦνομα γάρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἦρατο,
 τοῦμόν φονεύσει παῖδα σὴν. τὸ δ' αἴτιον
 πόσις σός· ἄγνόν δ' οὐκέτ' ἐστὶ σῶμ' ἐμόν, 940
 εἰ δὲ ἔμ' ὀλεῖται διὰ τε τοὺς ἐμοὺς γάμους
 ἢ δεινὰ τλᾶσα κούκ ἀνεκτὰ παρθένος,
 θαυμαστὰ δ' ὥς ἀνάξι' ἠτιμασμένη.
 ἐγὼ κάκιστος ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ,
 ἐγὼ τὸ μηδέν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 945
 ὥς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγώς,
 εἴπερ φονεύσει τοῦμόν ὄνομα σῶ πόσει.
 μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον
 Νηρέα, φυτουργὸν Θέτιδος ἢ μ' ἐγείνατο,
 οὐχ' ἄψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ, 950
 οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·
 ἢ Σίπυλος ἔσται πόλις ὄρισμα βαρβάρων,
 ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
 Φθίας δὲ τοῦνομ' οὐδαμοῦ κεκλήσεται.
 πικροὺς δὲ προχύτας χέρνιβας τ' ἐνάρξεται 955
 Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἔστ' ἀνὴρ,
 ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
 τυχῶν· ὅταν δὲ μὴ τύχη, διοίχεται;
 οὐ τῶν γάμων ἕκατι, μυρίαί κόραι
 θηρῶσι λέκτρον τοῦμόν, εἴρηται τόδε· 960
 ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρις' Ἀγαμέμνων ἄναξ·
 χρῆν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τοῦμόν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
 θήραμα παιδός· ἢ Κλυταιμνήστρα δ' ἐμοὶ
 μάλιστ' ἐπέισθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει.
 ἔδωκά τ' ἂν Ἑλλησιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 965
 ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος· οὐκ ἡρνούμεθ' ἂν
 τὸ κοινὸν αὔξειν ὧν μέτ' ἐστρατευόμην.
 νῦν δ' οὐδέν εἰμι παρὰ γε τοῖς στρατηλάταις,

ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς.
 τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν πρὶν εἰς Φρύγας 970
 ἔλθειν, φόνου κηλῖσιν αἵματος χρανῶ,
 εἰ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
 ἀλλ' ἡσύχαξε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
 μέγιστος, οὐκ ὦν· ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.
 ΧΟ. ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοῦ τ' ἄξια 975
 καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος, σεμνῆς θεοῦ.

ΚΑ. φεῦ·
 πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
 μηδ' ἐνδεῶς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
 αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινὰ 980
 μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἦν αἰνῶς ἄγαν.
 αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους,
 ἰδίᾳ νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνθος κακῶν γ' ἐμῶν.
 ἀλλ' οὖν ἔχει τοι σχῆμα, καὶ ἄπωθεν ἦ
 ἀνὴρ ὁ χρηστός, δυστυχοῦντας ὠφελεῖν.
 οἴκτειρε δ' ἡμᾶς· οἴκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν. 985
 ἢ πρῶτα μὲν σε γαμβρὸν οἰηθεῖς ἔχειν,
 κενὴν κατέσχον ἐλπίδ'· εἰτά σοι τάχα
 ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις
 θανοῦς ἐμὴ παῖς, ὃ σε φυλάξασθαι χρεῶν.
 ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη· 990
 σοῦ γὰρ θέλοντος παῖς ἐμὴ σωθήσεται.
 βούλει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ;
 ἀπαρθένευτα μὲν τάδ'· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
 ἦξει, δι' αἰδοῦς ὅμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον·
 εἰ δ' οὐ παρούσης ταῦτά τεύξομαι σέθεν, 995
 μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.
 ὅμως δ' ὅσον γε δυνατόν αἰδεῖσθαι χρεῶν.
 ΑΧ. σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἕξαιγ' ὅψιν εἰς ἐμήν,
 μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν, γύναι·

στρατὸς γὰρ ἀθρόος ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν 1000
λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
πάντως δέ μ' ἱκετεύοντες ἤξετ' εἰς ἴσον,
εἰ τ' ἀνικετεύτως· εἰς ἔμοι γὰρ ἐστ' ἀγὼν
μέγιστος ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.

ὥς ἔν γ' ἀκούσας ἴσθι, μὴ ψευδῶς μ' ἔρεῖν· 1005
ψευδῇ λέγων δὲ καὶ μάτην ἐγκερτομῶν
θάνοιμι· μὴ θάνοιμι δ', ἣν σῶσω κόρην.

ΚΛ. ὄναιο συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.

ΑΧ. ἄκουε δὴ νυν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχη καλῶς.

ΚΛ. τί τοῦτ' ἔλεξας; ὥς ἀκουστέον γέ σου. 1010

ΑΧ. πείθωμεν αὖθις πατέρα βέλτιον φρονεῖν.

ΚΛ. κακὸς τίς ἐστι καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.

ΑΧ. ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.

ΚΛ. ἡνυχρὰ μὲν ἐλπίς· ὅ τι δὲ χρή με δρᾶν φράσον.

ΑΧ. ἱκέτευ' ἐκείνον πρῶτα μὴ κτείνειν τέκνα· 1015
ἦν δ' ἀντιβαίνη, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.

[εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθετ', οὐ τοῦμὸν χρεὼν
χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν.

κἀγὼ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι,
στρατὸς τ' ἂν οὐ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα
λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον ἢ σθένει. 1021

καλῶς δὲ κρανθέντων πρὸς ἡδονὴν φίλοις
σοί τ' ἂν γένοιτο καὶ ἐμοῦ χωρὶς τάδε.]

ΚΛ. ὥς σῶφρον' εἶπας. δραστέον δ' ἅ σοι δοκεῖ.

ἦν δ' αὖ τι μὴ πράσσωμεν ὧν ἐγὼ θέλω, 1025

ποῦ σ' αὖθις ὀψόμεσθα; ποῖ χρή μ' ἀθλίαν
ἐλθοῦσαν εὔρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκουρον κακῶν;

ΑΧ. ἡμεῖς σε φύλακες οὗ χρεὼν φυλάξομεν,

μή τίς σ' ἰδὼν στείχουσιν ἐπτοημένην

Δαναῶν δι' ὄχλου· μηδὲ πατρῶον δόμον 1030

- αἰσχυν'· ὁ γάρ τοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος
 [κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἑλλησιν μέγας].
- ΚΑ.** ἔσται τάδ'· ἄρχε· σοί με δουλεύειν χρεών.
 εἰ δ' εἰσὶ θεοί, δίκαιος ὢν ἀνὴρ·
 ἐσθλῶν κυρήσεις· εἰ δὲ μή, τί δεῖ πονεῖν; 1035
- ΧΟ.** τίς ἄρ' ὑμέναιος διὰ λωτοῦ Λίβυος στρ.
 μετὰ τε φιλοχόρου κιθάρας
 συρίγγων θ' ὑπὸ καλαμοεσ-
 σῶν ἔστασεν ἰαχάν,
 ὅτ' ἀνὰ Πήλιον αἱ καλλιπλόκαμοι 1040
 Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν
 χρυσεοσάνδαλον ἔχνος
 ἐν γὰρ κρούουσαι
 Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον,
 μελωδοῖς Θέτιν ἀχήμασι τόν τ' Αἰακίδα 1045
 Κενταύρων ἀν' ὄρος κλέουσαι
 Πηλιάδα καθ' ὕλαν.
 ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς
 λέκτρων τρύφημα φίλον, 1050
 χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν
 ἐν κρατήρων γυάλοις,
 ὁ Φρύγιος Γανυμήδης.
 παρὰ δὲ λευκοφαῖ ψάμαθον
 εἰλίσσόμεναι κύκλια 1055
 πεντήκοντα κόραι Νηρῆως
 γάμους ἐχόρευσαν.
 ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόα ἀντ.
 θίασος ἔμολεν ἵπποβάτας
 Κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν 1060
 θεῶν κρατῆρά τε Βάκχου.
 μέγα δ' ἀνέκλαγον· ὦ Νηρηΐ κόρα,

- παῖδα σὲ Θεσσαλίᾳ μέγα φῶς
 μάντις ὁ φοιβάδα μοῦσαν
 εἰδὼς γεννάσειν 1065
 Χείρων ἐξονόμαζεν,
 ὃς ἦξει χθόνα λογγήρεσι σὺν Μυρμιδόνων
 ἀσπισταῖς Πριάμοιο κλεινὰν
 γαῖαν ἐκπυρώσω, 1070
 περὶ σώματι χρυσέων
 ὅπλων Ἑφαιστοπόνων
 κεκορυθμένος ἔνδυτ', ἐκ θεᾶς
 ματρὸς δωρήματ' ἔχων
 Θέτιδος, ἃ νιν ἔτικτε. 1075
 μακάριον τότε δαίμονες
 τᾶς εὐπάτριδος γάμον
 Νηρήδων ἔθεσαν πρώτας
 Πηλέως θ' ὑμεναίους.
 σὲ δ' ἐπὶ κᾶρα στέψουσι καλλικόμαν 1080
 πλόκαμον Ἀργεῖοί γ' ἁλιᾶν,
 ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθοῦσαν ὄρειαν
 μόσχον ἀκήρατον, βρότειον
 αἰμάσσοντες λαιμόν·
 οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ'
 ἐν ῥοιβδήσεσι βουκόλων, 1085
 παρὰ δὲ ματέρι νυμφοκόμον
 Ἰναχίδαις γάμον.
 ποῦ τὸ τᾶς αἰδοῦς
 ἢ τὸ τᾶς ἀρετᾶς ἔχει 1090
 σθένειν τι πρόσωπον;
 ὁπότε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει
 δύνασιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπι-
 σθεν θνατοῖς ἀμελεῖται,
 ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ, 1095

καὶ μὴ κοινὸς ἄγων βροτοῖς,
μὴ τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

ΚΛ. ἐξῆλθον οἴκων προσκοπούμενη πόσιν,
χρονίου ἀπόντα κἀκλελοιπότα στέγας.
ἐν δακρύοισι δ' ἡ τάλαινα παῖς ἐμή, 1100
πολλὰς λείσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
θάνατον ἀκούσας, ὃν πατὴρ βουλεύεται.
μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
ἀνόσια πράσσω ἀντίχ' εὐρεθήσεται. 1105

ΑΓΑ. Λήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
ἡῦρηχ', ἔν' εἴπω παρθένου χωρὶς λόγους
οὓς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρόπει.

ΚΛ. τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται;

ΑΓΑ. ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα· 1110
ὥς χερνιβες πάρεισιν ἡντρεπισμέναι,
προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χεροῖν,
μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἄς θεᾷ πεσεῖν χρεῶν
Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φυσήματα.

ΚΛ. τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου 1115
οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν εὖ λέγειν.
χώρει δὲ θύγατερ ἐκτός, οἶσθα γὰρ πατρὸς
πάντως ἂ μέλλει, χυπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ' Ὀρέστην σὸν κασίγνητον, τέκνον.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι. 1120

τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κἀμαυτῆς φράσω
ΑΓΑ. τέκνον, τί κλαίεις, οὐδ' ἔθ' ἡδέως ὀρᾷς,
εἰς γῆν δ' ἐρείσας ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;

ΚΛ. φεῦ·

τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
ἅπανσι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα 1125
[κὰν ὑστάτοισι κὰν μέσοισι πανταχοῦ].

ΑΓΑ. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἦκατε,
σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν ὁμμάτων.

ΚΛ. εἴφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.

ΑΓΑ. οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ μ'· ἐρωτᾶσθαι θέλω. 1130

ΚΛ. τὴν παῖδα τὴν σὴν τὴν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;

ΑΓΑ. ἔα·

τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἂ μή σε χοή.

ΚΛ. ἔχ' ἥσυχος,

κἀκεῖνό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.

ΑΓΑ. σὺ δ' ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύοις.

ΚΛ. οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. 1135

ΑΓΑ. ὦ πότνια μοῖρα καὶ τύχη δαίμων τ' ἐμός.

ΚΛ. κἀμός γε καὶ τῆσδ', εἷς τριῶν δυσδαιμόνων.

ΑΓΑ. τίς σ' ἠδίκησε; ΚΛ. τοῦτ' ἐμοῦ πεύθει πάρα;
ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.

ΑΓΑ. ἀπωλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου. 1140

ΚΛ. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἂ σὺ μέλλεις με δρᾶν
αὐτὸ δὲ τὸ σιγαῖν ὁμολογοῦντός ἐστί σου
καὶ τὸ στενάζειν πολλά. μὴ κάμης λέγων.

ΑΓΑ. ἰδὸν σιωπῶ· τὸ γὰρ ἀναίσχυντον τί δεῖ
ψευδῇ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ; 1145

ΚΛ. ἄκουε δὴ νυν· ἀνακαλύψομεν λόγους,
κοῦκἔτι παρῳδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.
πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὄνειδίσω,
ἐγῆμας ἄκουσάν με κἄλαβες βία,

τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανών, 1150

βρέφος τε τοῦμόν σῳ προσοφύρισας πάλῳ,
μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.

καὶ τῷ Διὸς τε παῖδ' ἐμῷ τε συγγόνῳ

ἵπποισι μαρμαίροντ' ἐπεστρατευσάτην·

πατὴρ δὲ πρόεδρος Τυνδάρεώς σ' ἐρρύσατο 1155

ἰκέτην γενόμενον, τὰμὰ δ' ἔσχεσ ἀν' λέχη.

οὐ σοι καταλλαχθεῖσα περὶ σέ καὶ δόμους
 συμμαρτυρήσεις ὥς ἄμεμπτος ἦ γυνή,
 εἰς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα καὶ τὸ σὸν
 μέλαθρον αὖξουσ', ὥστε σ' εἰσιόντα τε 1160
 χαίρειν θύραζε τ' ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν.
 σπάνιον δὲ θήρευν' ἀνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν
 δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναικ' ἔχειν.
 τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι
 τόνδ', ὦν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς. 1165
 κἄν τις σ' ἔρηται τίνος ἑκατί νιν κτενεῖς,
 λέξον, τί φήσεις; ἢ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
 Ἑλένην Μενέλεως ἵνα λάβῃ. καλόν γέ τοι
 κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι τέκνα.
 τᾶχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα. 1170
 ἄγ', ἣν στρατεύσῃ καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν,
 κακῇ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
 τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς,
 ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενούς,
 κενούς δὲ παρθενῶνας, ἐπὶ δὲ δακρύοις 1175
 μόνη κάθωμαι, τήνδε θρηνηδοῦσ' αἰέ·
 ἀπώλεσέν σ', ὃ τέκνον, ὃ φυτεύσας πατήρ,
 αὐτὸς κτανὼν, οὐκ ἄλλος οὐδ' ἄλλη χερί,
 τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους.
 ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον, 1180
 ἐφ' ἣ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμέναι
 δεξόμεθα δέξιν ἣν σε δέξασθαι χρεῶν.
 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν μήτ' ἀναγκάσης ἐμὲ
 κακὴν γενέσθαι περὶ σέ, μήτ' αὐτὸς γένῃ.
 εἶεν·
 θύσεις δὲ τὴν παῖδ'· ἐνθα τίνας εὐχὰς ἔρεις; 1185
 τί σοι κατεύξει τὰγαθόν, σφάζων τέκνον;
 νόστον πονηρόν, οἴκοθέν γ' αἰσχυρῶς ἰών;

ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαι τι σοί;
ἢ τᾶρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν,
εἰ τοῖσιν ἀνθένταισιν εὖ φρονήσομεν. 1190

ἦκων δ' ἐς Ἄργος προσπесεῖ τέκνοισι σοῖς;
ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέψεται
παίδων σ', εἴαν σφῶν προέμενος κτάνης τινά;
ταῦτ' ἦλθες ἤδη διὰ λόγων, ἢ σκηπτρά σοι
μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ; 1195

ὃν χρῆν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν·
βούλεσθ', Ἀχαιοί, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
κληῖρον τίθεσθε παῖδ' ὅτου θανεῖν χρεῶν.
ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μὴ σ' ἐξαίρετον
σφάγιον παρασχεῖν Δαναῖδαισι παῖδα σήν, 1200

ἢ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
οὐπερ τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μὲν ἢ τὸ σὸν
σώξουσα λέκτρον παιδὸς ἐστερήσομαι,
ἢ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπόροφον νεάνιδα
Σπάρτη κομίζουσ', εὐτυχῆς γενήσεται. 1205

τούτων ἄμειψαί μ' εἴ τι μὴ καλῶς λέγω·
εἰ δ' εὖ λέλεκται * * * μὴ κτάνης
τὴν σήν τε καμὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἔσεν.

ΧΟ. πιθοῦ. τὸ γὰρ τοι τέκνα συνσώζειν καλόν,
Ἀγάμεμνον· οὐδεὶς τοῖσδ' ἄν ἀντείποι βροτῶν.

ΙΦ. εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον, 1211
πεῖθαι ἐπάδουσ', ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας,
κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὓς ἐβουλόμην,
ἐνταῦθ' ἄν ἦλθον. νῦν δὲ τὰπ' ἐμοῦ σοφά,
δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν. 1215

ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
τὸ σῶμα τοῦμόν, ὅπερ ἔτικτεν ἦδε σοι,
μή μ' ἀπολέσης ἄωρον· ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς
λεύσσειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσης.

πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ· 1220
 πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦς' ἐμὸν
 φίλας χάριτας ἔδωκα κἀντεδεξάμην.
 λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'· ἄρά σ', ὦ τέκνον,
 εὐδαίμον' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι,
 ζῶσάν τε καὶ θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ; 1225
 οὐμὸς δ' ὅδ' ἦν αὖ περὶ σὸν ἑξαρτωμένης
 γένειον, οὗ νῦν ἀντιλάξυμαι χερί·
 τί δ' ἄρ' ἐγὼ σέ, πρέσβυν ἄρ' εἰσδέξομαι
 ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ,
 πόνων τιθηνοὺς ἀποδιδούσά σοι τροφάς; 1230
 τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
 σὺ δ' ἐπιλέλῃσαι, καί μ' ἀποκτεῖναι θέλεις.
 μὴ πρὸς σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρεΐως πατρὸς
 καὶ τῆσδε μητρός, ἣ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμέ
 νῦν δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει. 1235
 τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων
 Ἑλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῳ, πάτερ;
 βλέπον πρὸς ἡμᾶς, ὅμμα δὸς φίλημά τε,
 ἴν' ἄλλὰ τοῦτο κατθανοῦς' ἔχω σέθεν
 [μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆῃς λόγοις]. 1240
 ἀδελφέ, μικρὸς μὲν σὺ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
 ὅμως δὲ συνδάκρυσον, ἱκέτευσον πατρὸς
 τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἰσθημά τοι
 κἀν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
 ἰδοὺ σιωπῶν λίσσεται σ' ὅδ', ὦ πάτερ. 1245
 ἀλλ' αἰδεσαί με καὶ κατοίικτειρον βίον.
 ναί, πρὸς γενεῖου σ' ἀντόμεσθα δύο φίλῳ·
 ὃ μὲν νεοσσός ἐστιν, ἣ δ' ἠνύξημένη.
 ἐν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον·
 τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν, 1250

τὰ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ' ὃς εὐχεται
θανεῖν. κακῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ καλῶς θανεῖν.

ΧΟ. ὦ τλήμον Ἑλένη, διὰ σὲ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
ἀγῶν Ἀτρεΐδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας.

ΑΓΑ. ἐγὼ τὰ τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι καὶ τὰ μή, 1255
φιλαῶν ἔμαντοῦ τέκνα· μαινοίμην γὰρ ἄν.

δεινῶς δ' ἔχει μοι ταῦτα τολμῆσαι, γύναι,
δεινῶς δὲ καὶ μή· τοῦτο γὰρ προᾶξαί με δεῖ.
ὄραθ' ὅσον στράτευμα ναύφρακτον τόδε,
χαλκέων θ' ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι, 1260
οἷς νόστος οὐκ ἔστ' Ἰλίου πύργους ἐπι,

εἰ μή σε θύσω, μάντις ὥς Κάλχας λέγει,
οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν κλεινὸν βάθρον.
μέμνηε δ' ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ
πλεῖν ὥς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα, 1265
παῦσαι τε λέκτρων ἀρπαγὰς Ἑλληνικῶν·

οἱ τὰς ἐν Ἀργεὶ παρθένους κτενοῦσί μου
ὑμᾶς τε κἄμέ, θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς.

οὐ Μενελέως με καταδεδούλωται, τέκνον,
οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα, 1270
ἀλλ' Ἑλλάς, ἣ δεῖ, κἂν θέλω κἂν μὴ θέλω,
θῦσαι σε· τούτου δ' ἦσσαντες καθέσταμεν.

ἐλευθέραν γὰρ δεῖ νιν ὅσον ἐν σοί, τέκνον,
κἄμοι γενέσθαι, μηδὲ βαρβάρων ὕπο
Ἑλλήνας ὄντας λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ. 1275

ΚΑ. ὦ τέκνον, ὦ ξέναι,
οἱ γὰρ θανάτου τοῦ σοῦ μελέα.
φεύγει σε πατὴρ Ἄϊδη παραδούς.

ΙΦ. οἱ γὰρ, μῆτερ· ταῦτόν γὰρ δὴ
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης, 1280
κούκέτι μοι φῶς
οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος.

ὦ ἰώ.

νιφόβολον Φρυγῶν νάπος Ἰδας τ'
ὄρεα, Πρίαμος ὅθι ποτὲ βρέφος ἀπαλὸν ἔβαλε
ματρὸς ἀποπρὸ νοσφίσας

1286

ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι

Πάριν, ὃς Ἰδαῖος

Ἰδαῖος ἐλέγετ' ἐλέγετ' ἐν Φρυγῶν πόλει.

1290

μή ποτ' ὥφελεν τὸν ἄμφι

βουσὶ βουκόλον τραφέντ'

[Ἀλέξανδρον]

οἰκίσαι ἄμφι τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι

κρηναὶ Νυμφῶν κεῖνται

1295

λειμών τ' ἄνθεσι θάλλων

χλωροῖς, οὗ ῥοδόεντα

ἄνθε' ὑακίνθινά τε θεαῖσι δρέπειν·

ἐνθα ποτὲ Παλλὰς ἔμολε

1300

καὶ δολιόφρων Κύπρις

Ἦρα θ' Ἑρμῆς θ',

ὁ Διὸς ἄγγελος,

ἃ μὲν ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα

Κύπρις, ἃ δὲ δουρὶ Παλλὰς,

1305

Ἦρα τε Διὸς ἄνακτος

εὐναῖσι βασιλίσιν,

κρίσιν ἐπὶ στυγνὰν ἔριν τε

καλλονᾶς, ἔμοι δὲ θάνατον,

ὄνομα μὲν φέροντα Δαναΐδαισιν, ὧ κόραι,

1310

προθύματ' ἔλαβεν Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.

ὁ δὲ τεκῶν με τὰν τάλαιναν,

ὦ μᾶτερ ὦ μᾶτερ,

οἷχεται προδοὺς ἔρημον.

ὦ δυστάλαιν' ἐγὼ, πικρὰν

1315

πικρὰν ἰδοῦσα δυσελέην,

- φονεύομαι διόλλυμαι
 σφαγαῖσιν ἄνοσίοισιν ἄνοσιον πατρός.
 μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων
 πρύμνας ἅδ' Αὐλὶς δέξασθαι 1320
 τούσδ' εἰς ὄρμους εἰς Τροίαν
 ὥφελεν ἐλάταν πομπαίαν,
 μηδ' ἀνταίαν Εὐρύπῳ
 πνεῦσαι πομπὰν Ζεὺς, μειλίσσων
 αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνατῶν 1325
 λαίφεσι χαίρειν,
 τοῖσι δὲ λύπαν, τοῖσι δ' ἀνάγκαν,
 τοῖς δ' ἐξορῶν, τοῖς δὲ στέλλειν,
 τοῖσι δὲ μέλλειν.
 ἧ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, ἧ πολύμοχθον 1330
 ἀμερίων, τὸ χρεὼν δέ τι δύσποτμον
 ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.
 ἰὼ ἰώ,
 μεγάλα πάθρα, μεγάλα δ' ἄχρα
 Δαναῖδαις τιθεῖσα Τυνδαρίς κόρα. 1335
- ΧΟ. ἐγὼ μὲν οἴκτειρῶ σε συμφορᾷς κακῆς
 τυχοῦσαν, οἷας μήποτ' ὥφελος τυχεῖν.
- ΙΦ. ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.
- ΚΛ. τόν γε τῆς θεᾶς παῖδα, τέκνον, ᾧ σὺ δεῦρ' ἐλή-
 λυθας. 1339
- ΙΦ. διαχαλᾷτέ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὥς κρύψω δέμας.
- ΚΛ. τί δέ, τέκνον, φεύγεις; ΙΦ. Ἀχιλλέα τόνδ' ἰδεῖν
 αἰσχύνομαι.
- ΚΛ. ὥς τί δή; ΙΦ. τὸ δυστυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ
 φέρει.
- ΚΛ. οὐκ ἐν ἀβρότῃτι κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
 ἀλλὰ μίμν' οὐ σεμνότητος ἔργον, ἦν δυνάμεθα.

ΑΧ. ὦ γύναι τάλαινα, Αἰδώς θυγάτερ, ΚΑ. οὐ ψευδῆ
θροεῖς. 1345

ΑΧ. δειν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται ΚΑ. τίνα βοήν; σήμαινέ
μοι.

ΑΧ. ἀμφὶ σῆς παιδός, ΚΑ. πονηρὸν εἶπας οἴωνόν λόγων.

ΑΧ. ὥς χρεὼν σφάζαι νιν. ΚΑ. κοῦδεις ἐναντία λέγει;

ΑΧ. εἰς θόρυβον ἔγωγε καὐτὸς ἦλνυθον, ΚΑ. τίν', ὦ
ξένε;

ΑΧ. σῶμα λευσθῆναι πέτροισι. ΚΑ. μῶν κόρην σώζων
ἐμήν; 1350

ΑΧ. αὐτὸ τοῦτο. ΚΑ. τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ
θιγεῖν;

ΑΧ. πάντες Ἕλληνες. ΚΑ. στρατὸς δὲ Μυρμιδῶν οὐ
σοι παρῆν;

ΑΧ. πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρός. ΚΑ. δι' ἅρ' ὀλώλαμεν,
τέκνον.

ΑΧ. οἷ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἦσσαν. ΚΑ. ὑπεκρίνω
δὲ τί;

ΑΧ. τὴν ἐμήν μέλλουσαν εὐνὴν μὴ κτανεῖν, ΚΑ. δίκαια
γάρ. 1355

ΑΧ. ἦν ἐφήμισεν πατήρ μοι. ΚΑ. κάργοςθεν γ' ἐπέμ-
ψατο.

ΑΧ. ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ. ΚΑ. τὸ πολὺ γὰρ δει-
νὸν κακόν.

ΑΧ. ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι. ΚΑ. καὶ μαχεῖ πολλοῖσιν
εἷς;

ΑΧ. εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τούσδ'; ΚΑ. ὄναιο τῶν
φρενῶν.

ΑΧ. ἀλλ' ὀνησόμεσθα. ΚΑ. παῖς ἅρ' οὐκέτι σφαγή-
σεται; 1360

ΑΧ. οὐκ, ἐμοῦ γε ζῶντος. ΚΑ. ἤξει δ' ὅστις ἄψεται
κόρης;

- 4X. μυρίοι γ' ἄξει δ' Ὀδυσσεύς. ΚΑ. ἄρ' ὁ Σισύφου
γόνος;
- 4X. αὐτὸς οὗτος. ΚΑ. ἴδια πράσσω, ἢ στρατοῦ τα-
χθεὶς ὑπο;
- 4X. αἰρεθεὶς ἐκῶν. ΚΑ. πονηράν γ' αἰρεσιν, μαι-
φρονεῖν.
- 4X. ἀλλ' ἐγὼ στήσω νιν. ΚΑ. ἄξει δ' οὐχ ἐκοῦσαν
ἀρπάσας; 1365
- 4X. δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρας. ΚΑ. ἐμὲ δὲ τί χρὴ δρᾶν
τότε;
- 4X. ἀντέχου θυγατρός. ΚΑ. ὥς τοῦδ' εἵνεκ' οὐ σφα-
γήσεται.
- 4X. ἀλλὰ μὴν εἰς τοῦτό γ' ἥξει. ΙΦ. μῆτερ, εἰσακού-
σατε
τῶν ἐμῶν ἐπῶν· μάτην γάρ σ' εἰσορῶ θυμου-
μένην
σῶ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ ῥά-
διον. 1370
- τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας·
ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦθ' ὀρᾶν χρὴ, μὴ διαβληθῇ στρατῷ,
καὶ πλέον πράξωμεν οὐδέν, ὅδε δὲ συμφορὰς
τύχη.
- οἷα δ' εἰσῆλθὲν μ', ἄκουσον, μῆτερ, ἐννοουμένην
κατθανεῖν μὲν μοι δέδοκται· τοῦτο δ' αὐτὸ βού-
λομαι 1375
- εὐκλεῶς πράξαι παρεῖσά γ' ἐκποδῶν τὸ δυσγενές.
δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μῆτερ, ὥς καλῶς
λέγω·
- εἰς ἔμ' Ἑλλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
κἂν ἐμοὶ πορθμός τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατα-
σκαφαί,
- τας τε μελλούσας γυναικας ἦν τι δρωῶσι βάρβαροι,

μηκέθ' ἀρπάζειν ἔαν τὰς ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος, 1381
τὸν Ἑλένης τίσαντας ὄλεθρον, ἦντιν' ἦρπασεν
Πάρις.

ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσομαι, καί μου κλέος,
Ἑλλάδ' ὥς ἡλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.
καὶ γὰρ οὐδέ τοί τι λίαν ἐμὲ φιλοψυχεῖν χρεῶν 1385
πᾶσι γάρ μ' Ἑλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ.
ἀλλὰ μυρίοι μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
μυρίοι δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατρίδος ἡδίκημένης,
δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθροὺς χυπὲρ Ἑλλάδος
θανεῖν.

ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' οὔσα πάντα κωλύσει τάδε; 1390
τί τὸ δίκαιον τοῦτ'; ἔχοιμεν ἄρ' ἂν ἀντειπεῖν
ἔπος;

κἂπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης
μολεῖν

πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς εἴνεκ' οὐδὲ κατθανεῖν.
εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσω γυναικῶν μυρίων ὄρῳ
φάος.

εἰ δ' ἐβουλήθη * σῶμα τοῦμὸν Ἀρτεμις λαβεῖν,
ἐμποδῶν γενήσομαι γὰρ θνητὸς οὔσα τῇ θεῷ; 1396
ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τοῦμὸν Ἑλλάδι.
θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ'
ἐμή.

βαρβάρων δ' Ἑλληνας ἄρχειν εἰκός, ἀλλ' οὐ βαρ-
βάρους, 1400
μῆτερ, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύ-
θεροι.

ΧΟ. το μὲν σόν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει·
τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.

ΑΧ. Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν μέ τις θεῶν 1405

ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων.
 ζηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
 εὖ γὰρ τόδ' εἶπας ἀξίως τε πατρίδος·
 [τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦς', ὃ σου κρατεῖ,
 ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ τὰναγκαῖά τε.] 1410
 μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' ἐσέρχεται
 εἰς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναῖα γὰρ εἶ.
 ὄρα δ'· ἐγὼ γὰρ βούλομαι σ' εὖεργετεῖν
 λαβεῖν τ' ἐς οἴκους· ἄχθομαί τ', ἴστω Θέτις,
 εἰ μὴ σε σῶσω Δαναῖδαισι διὰ μάχης 1415
 ἐλθὼν· ἄθρησον, ὃ θάνατος δεινὸν κακόν.

ΙΦ. λέγω τάδ' * * * * *
 ἢ Τυνδαρις παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ μάχας
 ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνους· σὺ δ', ὦ ξένε,
 μὴ θνηῆσκε δι' ἐμέ μηδ' ἀποκτείνῃς τινά· 1420
 ἔα δὲ σῶσαί μ' Ἑλλάδ', ἣν δυνώμεθα.

ΑΧ. ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι
 λέγειν, ἐπεὶ σοι τάδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ
 φρονεῖς· τί γὰρ τάληθ' οὐκ εἶποι τις ἄν;
 ὅμως δ', ἴσως γὰρ καὶ μεταγνοίῃς τάδε, 1425
 [ὥς οὖν ἂν εἰδῇς τὰπ' ἐμοῦ λελεγμένα]
 ἐλθὼν τάδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
 ὥς οὐκ ἐάσω σ' ἀλλὰ κωλύσω θανεῖν.
 [χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
 ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέξης ἴδης. 1430
 οὐκουν ἐάσω σ' ἀφροσύνη τῇ σῇ θανεῖν·
 ἐλθὼν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πρὸς ναὸν θεᾶς
 καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ παρουσίαν.]

ΙΦ. μῆτερ, τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;
 ΚΑ. ἔχω τάλαινα πρόφασιν ὥστ' ἀλγεῖν φρένα. 1435
 ΙΦ. παῦσαί με μὴ κἀκίζε· τάδε δ' ἐμοὶ πιθοῦ.
 ΚΑ. λέγ', ὥς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσει, τέκνον.

- ΙΦ. μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχός,
μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχη πέπλους.
- ΚΛ. τί δὴ τόδ' εἶπας, τέκνον; ἀπολέσασά σε 1440
- ΙΦ. οὐ σύ γε· σέσωσμαι, κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεῆς ἔσει.
- ΚΛ. πῶς εἶπας; οὐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεῶν;
- ΙΦ. ἤκιστ', ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.
- ΚΛ. τί δὴ; τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;
- ΙΦ. βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα τῆς Διὸς κόρης. 1445
- ΚΛ. ἀλλ' ὦ τέκνον, σοὶ πείσομαι· λέγεις γὰρ εὖ.
- ΙΦ. ὥς εὐτυχοῦσά γ' Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.
- ΚΛ. τί δὴ κασιγνήταισιν ἀγγεῶν σέθεν;
- ΙΦ. μηδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἐξάψῃς πέπλους.
- ΚΛ. εἰπὼ δὲ παρὰ σοῦ φίλον ἔπος τι παρθένοις; 1450
- ΙΦ. χαίρειν γ'. Ὀρέστην τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.
- ΚΛ. προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη.
- ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις.
- ΚΛ. ἔσθ' ὅ τι κατ' Ἄργος δρῶσά σοι χάριν φέρω;
- ΙΦ. πατέρα τὸν ἀμὸν μὴ στύγει πόσιν τε σόν. 1455
- ΚΛ. δεινοὺς ἀγῶνας διὰ σέ δεῖ κεῖνον δραμεῖν.
- ΙΦ. ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.
- ΚΛ. δόλῳ δ', ἀγεννῶς Ἀτρεΰς τ' οὐκ ἄξιως.
- ΙΦ. τίς μ' εἰσιν ἄξων πρὶν σπαράσσεσθαι κόμην;
- ΚΛ. ἔγωγε μετὰ σοῦ ΙΦ. μὴ σύ γ'· οὐ καλῶς λέγεις.
- ΚΛ. πέπλων ἐχομένη σῶν ΙΦ. ἐμοί, μῆτερ, πιθοῦ, 1461
μέν'· ὥς ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε.
πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδ' εἰς τίς με πεμπέτω
Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.
- ΚΛ. ὦ τέκνον, οἴχει; ΙΦ. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω. 1465
- ΚΛ. λιποῦσα μητέρ'; ΙΦ. ὥς ὀρᾷς γ', οὐκ ἄξιως.
- ΚΛ. σχέες, μή με προλίπῃς. ΙΦ. οὐκ ἐῷ στάζειν δάκρυ
ὑμεῖς δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες,
παιᾶνα τῇμῃ συμφορᾷ Διὸς κόρην

"Αρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία. 1470

κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰδέσθω δὲ πῦρ
προχύταις καθαρσίοισι, καὶ πατήρ ἐμὸς
ἐνδεξιούσθω βωμόν· ὥς σωτηρίαν
"Ελλησι δώσους' ἔρχομαι νικηφόρον.
ἄγετέ με τὰν Ἰλίου στρ. 1475
καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.

στέφρα περίβολα δίδοτε, φέρε-
τε· πλόκαμος ὅδε καταστέφειν
χερνίβων γε παραῖς.

ἐλίσσεται ἄμφι ναὸν ἄμφι βωμόν 1480
τὰν ἄνασσαν "Αρτεμιν,

θεὰν μάκαιραν· ὥς ἐμοῖσιν, εἰ χρεῶν,
αἶμασι θύμασίν τε 1485
θέσφατ' ἐξαλείψω.

ὦ πότνια πότνια μάτερ, ὥς δάκρυνά γέ σοι
δώσομεν ἀμέτερα·
παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρόπει. 1490

ἰὼ ἰὼ νεάνιδες,
συνεπαείδεται "Αρτεμιν
Χαλκίδος ἀντίπορον,

ἵνα τε δόρατα μέμονε δαία 1495
δι' ἐμὸν ὄνομα τᾶσδ' Αὐλίδες
στενοπόροισιν ὄρμοις.

ἰὼ γὰρ μάτερ ὦ Πελασγία,
Μυκηναῖαί τ' ἐμαὶ θεράπναι.

ΧΟ. καλεῖς πόλισμα Περσέως, 1500
Κυκλωπίων πόνον χερῶν;

ΙΦ. ἔθρεψας Ἑλλάδι με φάος·
θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

ΧΟ. κλέος γὰρ οὗ σε μὴ λήπη.

- ΙΦ. ἰὼ ἰώ. 1505
 λαμπαδοῦχος ἄμέρα Δι-
 ός τε φέγγος, ἕτερον
 ἕτερον αἰῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
 χαῖρέ μοι, φίλον φάος. ἰὼ ἰώ.
- ΧΟ. ἴδεσθε τὰν Ἰλίου 1510
 καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν
 στείχουσιν, ἐπὶ κάρᾳ στέφρα
 * * * * * βαλομένην
 χερνίβων τε παγᾶς,
 βωμὸν διαίμονος θεᾶς * * *
 δανίσιν αἵματορρύτοις 1515
 θανοῦσαν εὐφυῇ τε σώματος δέσσην
 σφαγεῖσαν.
 εὐδροσοὶ πατρῶαι
 παγαὶ μένουσι χερνιβές τέ σε στρατός τ'
 Ἀχαιῶν θέλων
 Ἰλίου πόλιν μολεῖν. 1520
 ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν
 κλήσωμεν Ἀρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
 ὥς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.
 ὦ πότνια, θύμασιν βροτησίοις
 χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν 1525
 γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν
 καὶ δολόεντα Τροίας ἔδη,
 Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις
 Ἑλλάσι κλεινότατον στέφανον
 δὸς ἀμφὶ κάρᾳ θ' ἐὼν 1530
 κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι.

ΑΓΓ. ὦ Τυνδαρεία παῖ, Κλυταιμνήστρα, δόμων
 ἔξω πέρασον, ὥς κλύης ἐμῶν λόγων.

ΚΑ. φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην,
ταρβοῦσα τλήμων κᾶπτεπληγμένη φόβῳ, 1535
μὴ μοί τιν' ἄλλην ξυμπορὰν ἦκης φέρων
πρὸς τῇ παρούσῃ. ΑΓΓ. σῆς μὲν οὖν παιδὸς
πέρι

θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημεῖναι θέλω.

ΚΑ. μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράξ' ὅσον τάχος.
[ΑΓΓ. ἀλλ' ὦ φίλῃ δέσποινα, πᾶν πεύσει σαφῶς. 1540
λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἣν τι μὴ σφαλεῖσά μου
γνώμη ταράξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.
ἐπεὶ γὰρ ἰκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
Ἀρτέμιδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθεσφόρους,
ἴν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος, 1545
σὴν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος
ἠθροΐζεθ'. ὥς δ' ἐσεῖδεν Ἀγαμέμνων ἀναξ
ἐπὶ σφαγὰς στείχουσαν εἰς ἄλσος κόρην,
ἀνεστέναζε, κᾶμπαλιν στρέψας κάρα
δάκρυα προῆγεν, ὁμμάτων πέπλον προθείς. 1550
ἣ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον
ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πάτερ, πάρειμί σοι,
τοῦμὸν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος γαίας ὑπερ
θῦσαι δίδωμ' ἐκοῦσα πρὸς βωμὸν θεᾶς 1555
ἄγοντας, εἴπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε.
καὶ τοῦπ' ἐμ' εὐτυχεῖτε, καὶ νικηφόρου
δορὸς τύχοιτε πατρίδα τ' ἐξίκοισθε γῆν.
πρὸς ταῦτα μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ·
σιγῇ παρέξω γὰρ δέσρην εὐκαρδίως. 1560
τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησεν κλύων
εὐψυχίαν τε κᾶρετήν τῆς παρθένου.
στάς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τόδ' ἦν μέλον,
εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν στρατῷ·

Κάλχας δ' ὁ μάντις εἰς κανοῦν χρυσήλατον 1565
 ἔθηκεν ὅξυ χειρὶ φάσγανον σπάσας
 κολεῶν ἔσωθεν, κρᾶτά τ' ἔστεψεν κόρης.
 ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς
 λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρνιβας θ' ὁμοῦ,
 ἔλεξε δ' ὦ παῖ Ζηνός, ὦ θηροκτόνε, 1570
 τὸ λαμπρὸν εἰλίσσοις ἐν εὐφρόνῃ φάος,
 δέξαι τὸ θυμὰ τόδ' ὃ γέ σοι δωροῦμεθα
 στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὁμοῦ,
 ἄχραντον αἶμα καλλιπαρθένου δέρης,
 καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα 1575
 Τροίας τε πέργαμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
 εἰς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι πᾶς στρατός τ' ἔσθῃ βλέ-
 πων.

Ἰρεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπηύξατο,
 λαιμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἄν.
 ἐμοὶ δέ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν εἰσῆι φρενί, 1580
 κᾶστην νενευκῶς· θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὄρα·
 πληγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ἦσθετ' ἂν σαφῶς,
 τὴν παρθένον δ' οὐκ οἶδεν οὐ γῆς εἰσέδν.
 βοᾷ δ' Ἰερεὺς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατός,
 ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος 1585
 φάσμ', οὐ γέ μῃδ' ὀρωμένου πίσιτις παρῆν·
 ἔλαφος γὰρ ἄσπαίρους ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
 ἰδεῖν μεγίστη διαπρεπῆς τε τὴν θεάν,
 ἧς αἶματι βωμὸς ἐραίνεται ἄροδν τῆς θεοῦ.
 κἂν τῷδε Κάλχας πῶς δοκεῖς χαίρων ἔφη· 1590
 ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοῖρανοι κοινοῦ στρατοῦ,
 ὄρατε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
 προύθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρομόν;
 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,
 ὥς μὴ μιάνῃ βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ. 1595

ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὖρον
δίδωσιν ἡμῖν Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς.

πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
χώρει τε πρὸς ναῦν· ὥς ἡμέρα τῇδε δεῖ
λιπόντας ἡμᾶς Ἀυλίδος κόλλους μυχόνς 1600
Αἴγαιον οἶδμα διαπερᾶν. ἐπεὶ δ' ἅπαν
κατηνθρακώθη θυμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί,
τὰ πρόσφορ' ἠῦξαθ', ὥς τύχοι νόστου στρατός.
πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ' ὥστε σοι φράσαι
τάδε,

λέγειν θ' ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ 1605
καὶ δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα.
ἐγὼ παρὼν δὲ καὶ τὸ προᾶγμ' ὁρῶν λέγω·
ἢ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο.
λύπης δ' ἀφαίρει καὶ πόσει πάρες χόλον·
ἀπροσδόκητα δὲ βροτοῖσι τὰ τῶν θεῶν, 1610
σώζουσιν θ' οὐς φιλοῦσιν. ἡμαρ γὰρ τόδε
θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σὴν.

ΧΟ. ὥς ἦδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσας ἀγγέλου·
ξῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

ΚΛ. ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; 1615
πῶς σε προσείπω; πῶς δ' οὐ φῶ
παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους,
ὥς σου πένθους λυγροῦ πανσαίμαν;

ΧΟ. καὶ μὲν Ἀγαμέμνων ἀναξ στείχει,
τούσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φράζειν μύθους. 1620

ΑΓΑ. γύναι, θυγατρὸς ἔνεκ' ὀλβιοι γενοίμεθ' ἄν·
ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
χρὴ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον νεαγενῇ
στείχειν πρὸς οἴκους· ὥς στρατὸς πρὸς πλοῦν
ὄρε.

καὶ χαῖρε· χρόνιά γε τὰμά σοι προσφθέγματα 1625
Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.

ΧΟ. χαίρων, Ἀτρεΐδη, γῆν ἱκοῦ Φρυγίαν,
χαίρων δ' ἐπάνηκε,
κάλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἐλών.]

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΤΑΛΑΝΗΣ.

ΧΟΡΟΣ

ΒΟΥΚΟΛΟΣ

ΘΟΑΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστης κατὰ χρησμόν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου παρακινηθεὶς τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προηρεῖτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεῶς καὶ φανείς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς ἀνήχθη κατὰ τὸν 5 παρ' αὐτοῖς ἐθισμόν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων 10 γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας. προλογίζει δὲ ἡ Ἰφιγένεια.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΙΦ Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολῶν
 θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμειὶ κόρην,
 ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἐβλασθεν· Ἀτρεὺς δὲ παῖς
 Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγώ,
 τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς, 5
 ἣν ἀμφὶ δίναις ἅς θάμ' Εὐρύπιος πυκναῖς
 αὔραις ἐλίσσων κυανέαν ἄλα στρέφει,
 ἔσφαξεν Ἑλένης εἵνεχ', ὥς δοκεῖ, πατὴρ
 Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Ἀυλίδος.
 ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον 10
 Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
 τὸν καλλίνικον στέφανον Ἴλιον θέλων
 λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τοὺς θ' ὑβρισθέντας γάμους *ἡρ.*
 Ἑλένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φέρων.
 δεινῆς τ' ἀπλοίας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων, 15
 εἰς ἔμπυρ' ἤλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
 ὦ τῇσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
 Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμήσῃ χθονός,
 πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἀρτεμις
 λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι 20
 κάλλιστον, εὖξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.
 παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ

τίκτει, τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων,
 ἣν χρή σε θῦσαι. καί μ' Ὀδυσσέως τέχνηαι
 μητρὸς παρείλонт' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως. 25
 ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἡ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
 μεταρσία ληφθεῖς' ἐκαινόμην ξίφει·
 ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου
 Ἄρτεμις Ἀχαιοῦς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
 πέμψασά μ' εἰς τήνδ' ὥκισεν Ταύρων χθόνα, 30
 οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
 Θόας, ὃς ὠκὺν πόδα τιθεῖς ἴσον περοῖς
 εἰς τοῦνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
 ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερῖαν τίθησί με,
 ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἦδεται θεὰ 35
 Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοῦνομ' ἧς καλὸν μόνον,
 τὰ δ' ἄλλα — σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
 θύω γὰρ ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
 ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἑλλήν ἀνῆρ.
 κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει 40
 ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
 ἂ καὶνὰ δ' ἦκει νῦξ φέρουσα φάσματα,
 λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
 οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθενῶσι δ' ἐν μέσοις 45
 εὖδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
 φεύγειν δὲ κᾶξω στᾶσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
 δόμων πλίννοντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
 βεβλημένον πρὸς οὐδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
 μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὥς ἔδοξέ μοι, 50
 δόμων πατρῶων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
 ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν,
 κἀγὼ τέχνην τήνδ' ἣν ἔχω ξενοκτόνον
 τιμῶσ' ὑδραίνειν αὐτὸν ὥς θανούμενον,

κλαίουσα. τοῦναρ δ' ὥδε συμβάλλω τόδε· 55
 τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ.
 στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
 θνήσκουσι δ' οὓς ἂν χέρνιβες βάλῃσ' ἐμαί.
 [οὐδ' ἂν συνάψαι τοῦναρ εἰς φίλους ἔχω·
 Στροφιῶ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.] 60
 νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοᾶς
 ἀποῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν,
 σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωχ' ἡμῖν ἄναξ
 Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
 οὐπω τίνος πάρεισιν; εἴμ' εἴσω δόμων 65
 ἐν οἷσι ναίω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡ. ὄρα, φύλασσε μὴ τις ἐν στίβῳ βροτῶν.
 ΠΥ. ὄρῳ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.
 ΟΡ. Πυλάδην, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς;
 ΠΥ. ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεῶν. 71
 ΟΡ. καὶ βωμός, Ἑλλήν οὗ καταστάζει φόνος;
 ΠΥ. ἐξ αἱμάτων γοῦν ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.
 ΟΡ. θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκυλ' ὀρεᾶς ἡρτημένα;
 ΠΥ. τῶν κατθανόντων γ' ἀκροθίνια ξένων. 75
 ΟΡ. ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεῶν.
 ὦ Φοῖβε, ποῦ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
 χρόσας, ἐπειδὴ πατρὸς αἴμ' ἐτισάμην,
 μητέρα κατακτάς; διαδοχαῖς δ' Ἐρινύων
 ἡλαυνόμεσθα φυγάδες, ἐξεδροὶ χθονός, 80
 δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.
 ἐλθὼν δὲ σ' ἡρώτησα πῶς τροχῆλάτου
 μάνιας ἂν ἐλθοίμ' εἰς τέλος πόνων τ' ἐμῶν.
 σὺ δ' εἰπᾶς ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὄρους χθονός, 85

ἐνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν; 70

οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα. 84

ἐνθ' Ἀρτεμὶς σοι σύγγονος βωμοὺς ἔχει,
 λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασιν ἐνθάδε
 εἰς τούσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
 λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν ἢ τύχῃ τινί,
 κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ 90
 δοῦναι· τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα·
 καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνῶας ἔξειν πόνων.
 ἦκω δὲ πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν ἐνθάδε
 ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' Ἰστορῶ,
 Πυλάδῃ, σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου, 95
 τί δρωῖμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὄρας
 ὑψηλά· πότερα κλιμάκων προσαμβάσεις
 ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἄν;
 ἢ χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς,
 ᾧδ' οὐδὸν ἔσιμεν; ἦν δ' ἀνοίγοντες πύλας 100
 ληφθῶμεν εἰσβάσεις τε μηχανώμενοι,
 θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἐπι
 φεύγῶμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.
 ΠΤ. φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν οὐδ' εἰώθαμεν·
 τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον. 105
 ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
 κατ' ἄντρο' ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
 νεὼς ἄπωθεν, μή τις εἰσιδὼν σκάφος
 βασιλεῦσιν εἴπῃ κατὰ ληφθῶμεν βία.
 ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ, 110
 τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
 ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς.
 ὅρα δὲ γεῖσα τριγλύφων ὅποι κενὸν
 δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ ἀγαθοὶ
 τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμῶς. 115
 ΟΡ. οὕτω μακρὸν μὲν ἦλθομεν κώπῃ πόρον,
 ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν;

·ἀλλ'·εὖ·γὰρ·εἶπας,·πειστέον··χωρεῖν·χρεῶν·
·ὅποι·χθονὸς·κρύψαντε·λήσομεν·δέμας.

·οὐ·γὰρ·τὸ·τοῦ·θεοῦ·γ'·αἴτιον·γενήσεται· 120
·πεσεῖν·ἄκραντον·θέσφατον··τολμητέον··

·μόχθος·γὰρ·οὐδεὶς·τοῖς·νέοις·σκῆψιν·φέρει.

ΧΟ.·εὐφαιμείτ',·ὦ
·πόντου·δισσὰς·συγχωρούσας
·πέτρας·Εὐξείνου·ναίοντες.

125

ὦ·παῖ·τᾶς·Λατοῦς,
·Δίκτυνν'·οὐρεία,

·πρὸς·σάν·αὐλάν,·εὐστύλων
·ναῶν·χρυσήρεις·θρίγκους,
·πόδα·παρθένιον·ὅσιον·ὀσίας

130

·κληδούχου·δούλα·πέμπω,
·Ἑλλάδος·εὐίππου·πύργους
·καὶ·τείχη·χόρτων·τ'·εὐδένδρων
·ἐξαλλάξας'·Εὐρώπαν,

135

·πατρώων·οἰκῶν·ἔδρας.

·ἔμολον··τί·νέον;·τίνα·φροντίδ'·ἔχεις;

·τί·με·πρὸς·ναοὺς·ἄγαγες·ἄγαγες,

·ὦ·παῖ·τοῦ·τᾶς·Τροίας·πύργους
·ἐλθόντος·κλεινᾷ·σὺν·κῶπα

140

·χιλιοναύτα·μυριοτευχεῖ

*·Ἀτρειδᾶν·τῶν·κλεινῶν;

ΙΦ.·ὠὖ·δμωαί,

·δυσθρηνήτοις·ὥς·θρήνοις

·ἔγκειμαι,·τᾶς·οὐκ·εὐμούσου

145

·μολπᾶς·βοᾶν·ἀλύροις·ἐλέγοις,

·αἰαῖ,·κηδείοις·οἰκτοῖς,

·αἷ·μοι·συμβαίνουσ'·ἄται,

·σύγγονον·ἄμὸν·κατακλαιόμενα

·ζωᾶς,·οἷαν·ιδόμαν·ὄψιν·ὄνειρων

150

νυκτός, τᾷς ἐξῆλθ' ὄρφνα.

ὀλόμαν ὀλόμαν·

οὐκ εἶς' οἴκοι πατρῶοι·

οἴμοι φρουῶδος γέννα.

φεῦ φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων.

155

ἰὼ ἰὼ δαίμων, ὃς τὸν

μοῦνόν με κασίγνητον συλᾶς

Ἄιδα πέμψας, ᾧ τάσδε χοᾶς

μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων

160

ὑδραίνειν γαίης ἐν νότοις,

πηγὰς τ' οὐρείων ἐκ μόσχωι

Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβὰς

ξουθᾶν τε πόνημα μελίσσᾶν,

165

ἃ νεκροῖς θελκτήρια χεῖται.

ἄλλ' ἐνδος μοι πάγχρυσον

τεῦχος καὶ λοιβὰν Ἄιδα.

ὦ κατὰ γαίης Ἀγαμεμνόνιον

170

θάλος, ὥς φθιμένῳ τάδε σοι πέμπω·

δέξαι δ'· οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοι

ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω.

τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην

175

πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἐνθα δοκήμασι

κεῖμαι σφαχθεῖς' ἅ τλάμων.

ΧΟ. ἀντιψάλμους ῥῶδ' ὕμνον τ'

Ἀσιήταν σοι βάρβαρον ἀχάν

180

δεσποίνα γ' ἐξαυδάσω,

τὰν ἐν θρήνοισιν μοῦσαν,

νέκυσιν μέλεων τὰν ἐν μολπαῖς

Ἄιδας ὕμνεϊ δίχα παιάνων.

185

οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων

ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι,

* * πατρῶων οἴκων.

τίνος ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει
 βασιλέων ἀρχά;

190

μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει

δινευούσαις ἵπποις πταναῖς·

ἀλλάξας δ' ἐξ ἔδρας

ἱερὸν * * ὅμῳ ἀνγᾶς

ἄλιος. ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβρα

195

χρυσέας ἀρνὸς μελάθροισι ὀδύνα,

φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά τ' ἄχεσιν·

ἔνθεν τῶν πρόσθεν δμαθέντων

Τανταλιδᾶν ἐκβαίνει ποινά γ'

200

εἰς οἴκους· σπεύδει δ' ἀσπούδαστ'

ἐπὶ σοὶ δαίμων.

ΙΦ. ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων *ἔσθλη ἡ ἐπιχθονία μοι*

δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας

καὶ νυκτὸς κείνας· ἐξ ἀρχᾶς

205

λόχια στερορὰν παιδείαν

Μοῖραι συντείνουσιν θεαί,

ἀ μναστευθεῖς' ἐξ Ἑλλάνων,

ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις

Ἀήδας ἀτλάμων κούρα

210

σφάγιον πατρὶά λῶβα

καὶ θῦμ' οὐκ εὐγάθητον

ἔτεκεν, ἔτρεφεν, εὐκταίαν *ἔσθλη*

ἱππέοις ἐν δίφροισιν

ψαμάθων Αὐλίδος ἐπιβᾶσαν

215

νύμφαν, οἴμοι, δύσνυμφον

τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἰατ'.

νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα

δυσχόρτους οἴκους ναίω

ἄγαμος ἄτεκνος, ἄπολις ἄφιλος,

220

οὐ τὰν Ἄργει μέλπους' Ἦραν

οὐδ' ἴστοις ἐν καλλιφθόγγοις
 κερκίδι Παλλάδος Ἀτθίδος εἰκῶ
 καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'
 αἰμόρραντον δυσφόρμιγγα 225
 ξείνων αἰμάσσουσ' ἄταν βωμούς,
 οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων αὐδάν,
 οἰκτρὸν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
 καὶ νῦν κείνων μὲν μοι λάθρα,
 τὸν δ' Ἀργεὶ δμαθέντα κλαίω 230
 σύγγρονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμᾶστίδιον
 ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος
 ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέροισι τ'
 Ἀργεὶ σκηπτουῖχον Ὀρέσταν. 235

- ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
 βουφορβὸς ἦκει, σήμανῶν τί σοι νέον.
- ΒΟΥ. Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
 ἄκουε καίνῶν ἐξ ἐμοῦ κηρύγματων.
- ΙΦ. τί δ' ἔστι τοῦ παρόντος ἐκπλήσσον λόγου; 240
- ΒΟΥ. ἤκουσιν εἰς γῆν, κυανέαν Συμπληγάδα
 πλάτῃ φυγόντες, δίπτυχοι νεάνηαι,
 θεῶ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
 Ἀρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα
 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ ποιουμένη. 245
- ΙΦ. ποδαποί; τίνας γῆς σχῆμ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
- ΒΟΥ. Ἕλληνες· ἐν τοῦτ' οἶδα κοῦ περαιτέρω.
- ΙΦ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
- ΒΟΥ. Πυλάδης ἐκλήξεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.
- ΙΦ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομ' ἦν; 250
- ΒΟΥ. οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
- ΙΦ. ποῦ δ' εἶδεν αὐτοὺς κἀντυχόντες εἴλετε;
- ΒΟΥ. ἄκραῖς ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἄξένου πόρου. *+ Κυρ. αὐτῶν ἀπὸ τοῦ*
- ΙΦ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;

- ΒΟΤ. βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ. 255
- ΙΦ. ἐκεῖσε δὴ ᾧ πάνελθε, ποῦ νιν εἴλετε
 τρόπῳ θ' ὁποίῳ τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.
 χρόνιοι γὰρ ἤκουσ', ἐξ οὗτου βωμὸς θεᾶς
 Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς.
- ΒΟΤ. ἐπεὶ τὸν εἰσρέοντα διὰ Συμπληγάδων 260
 βοῦς ὑλοφορβὸς πόντον εἰσεβάλλομεν,
 ἦν τις διαρρῶξ κυμάτων πολλῶ σάλῳ
 κοιλωπὸς ἄγμος, πορφυρευτικάι στέγαι.
 ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδε τις νεανίας 265
 βουφορβὸς ἡμῶν, κἀνεχώρησεν πάλιν
 ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἶχνος.
 ἔλεξε δ' οὐχ ὁρᾶτε; δαίμονές τινες
 θάσσουσιν οἶδε. θεοσεβῆς δ' ἡμῶν τις ὢν
 ἀνέσχε χεῖρε καὶ προσηύξατ' εἰσιδῶν·
 ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ, 270
 δέσποτα Παλαῖμον, ἴλεως ἡμῖν γενοῦ,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἅκταῖς θάσσετον Διοσκόρῳ,
 ἢ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρηίδων χορόν.
 ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς, 275
 ἐγελασεν εὐχαῖς, ὑαυτίλους δ' ἐφθαρμένους
 θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
 κλύοντας ὥς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
 ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
 θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τὰπιχώρια. 280
 καὶ ἐν τῇ περὶ τῶν πέτρων ἄτερος λιπὼν ξένοιν
 ἔσθη ἅρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
 κἀπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 μανίαις ἀλαίνων, καὶ βῶα κυναγὸς ὥς·
 Πυλάδῃ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὁρᾷς 285
 Αἰδου δράκαιναν, ὥς με βούλεται κτανεῖν

δειναῖς ἐχίδναις εἰς ἔμ' ἐστομωμένη·
 ἢ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φόνον
 πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν
 ἔχουσα, πέτρην ὄχθον, ὥς ἐπεμβάλη. 290
 οἶμοι κτενεῖ με· ποῖ φύγω; παρῆν δ' ὄρᾱν
 οὐ ταῦτα μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἡλλάσσετο
 φθογγάς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
 ἃ "φασκ' Ἑρινῦς ἰέναι μυκήματα. 295
 ἡμεῖς δὲ συσταλέντες, ὥς θανούμενοι,
 σιγῇ καθήμεθ'· ὃ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
 μόσχους ὀρούσας εἰς μέσας λέων ὅπως,
 παῖει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευράς ἰείς,
 δοκῶν Ἑρινῦς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε,
 ὥς αἵματηρὸν πέλαγος ἐξανθεῖν ἄλός. 300
 κἂν τῷδε πᾶς τις, ὥς ὄρᾳ βουφόρβια
 πίπτοντα καὶ πορθούμεν', ἐξωπλίζετο,
 κόχλους τε φουσῶν συλλέγων τ' ἐργωρίους·
 πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους
 φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα. 305
 πολλοὶ δ' ἐπληρώθημεν οὐ μακροῦ χρόνου.
 πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεῖς,
 στάζων ἀφρῶ γένειον· ὥς δ' ἐσείδομεν
 προὔργου πέσόντα, πᾶς ἀνὴρ ἔσχεν πόνον
 βάλλων ἀράσσαν· ἄτερος δὲ τοῖν ξένῳιν 310
 ἀφρόν τ' ἀπέψη σώματός τ' ἐτημέλει
 πέπλων τε προυκάλυπτεν εὐπήνους ὑφάς,
 καραδοκῶν μὲν τὰπιόντα τραύματα,
 φίλον δὲ θεραπεύεισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν.
 ἔμφρων δ' ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος 315
 ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
 καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
 ὄρωξέ θ'· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτρους

βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι.

οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσθ' ἠκούσαμεν· 320

Πυλάδῃ, θανούμεθ', ἀλλ' ὅπως θανούμεθα

κάλλισθ'· ἐπὶ μοι, φάσγανον σπάσας χειρὶ.

ὥς δ' εἶδομεν δίπᾳλτα πολεμίων ξίφῃ,

φυγῇ λεπταίας ἐξεπίπλαμεν νάπας.

ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι 325

ἔβαλλον αὐτοὺς· εἰ δὲ τούσδ' ὠσαίατο, αὐτοὺς

αὐθις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσον πέτροις.

ἀλλ' ἦν ἄπιστον· μυρίων γὰρ ἐκ χειρῶν

οὐδεὶς τὰ τῆς θεοῦ θύματ' ἠντύχει βαλὼν.

μόλις δὲ νιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα, 330

κύνκλῳ δὲ περιβαλόντες ἐξεκλέψαμεν

πέτροισι χειρῶν φάσγαν', εἰς δὲ γῆν γόνυ

καμάτῳ καθεῖσαν. πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς

κομίζομέν νιν. ὃ δ' ἐσίδων ὅσον τάχος

εἰς χέρνιβας τε καὶ σφαγεῖ' ἐπεμπέ σοι. 335

εὐχου δὲ τοιάδ' ὧ νεᾶνί σοι ξένων

σφαγία παρεῖναι· καὶ ἀναλίσκες ξένους

τοιούσδε, τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον

[δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς].

ΧΟ. θαυμάστ' ἔλεξας τὸν φανένθ', ὅστις ποτὲ 340

Ἑλληνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον·

ΙΦ. εἶεν. σὺ μὲν κόμιζε τοὺς ξένους μολῶν·

τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα.

ὧ καρδίᾳ τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους

γαληνὸς ἦσθα καὶ φιλοικτίρμων αἰεὶ, 345

εἰς θοῦμόφυλον ἀναμετρομένην δάκρυ,

Ἑλλήνας ἄνδρας ἠνίκ' εἰς χέρας λάβοις.

νῦν δ' ἐξ οὐνείρων οἷσιν ἠγριώμεθα,

δύσνουν με λήψεσθ', οἷτινές ποθ' ἤκετε. 350
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές, ἡσθόμην, φίλαι·
 οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις
 αὐτοὶ καλῶς πράξαντες οὐ φρονοῦσιν εὖ.
 ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,
 οὐ πορθμῖς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας 355
 Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσε,
 Μενέλεων θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετιμωρησάμην,
 τὴν ἐνθάδ' Αὐλὴν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ,
 οὐ μ' ὥστε μόσχον Δαναῖδαι χειρούμενοι
 ἐσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. 360
 οἴμοι· κακῶν γὰρ τῶν τότε οὐκ ἀμνημονῶ,
 ὅσας γενείου χειρὸς ἐξήκόντισα
 γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένα,
 λέγουσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
 νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὲ 365
 σέθεν κατακτείνοντος Ἀργεῖαί τε νῦν
 ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, αὐλεῖται δὲ πᾶν
 μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.
 Αἰδῆς Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως,
 ὃν μοι προτείνας πόσιν, ἐν ἀρμάτων μ' ὅχοις 370
 εἰς αἵματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλω.
 ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλυμμάτων
 ἔχουσ', ἀδελφόν τ' οὐκ ἀνειλόμην χερσίν,
 ὃς νῦν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα
 συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὥς ἰοῦσ' εἰς Πηλέως 375
 μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
 εἰσαῦθις, ὥς ἦξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
 ὦ τληῆμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἶων καλῶν
 ἔρρεῖς, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων.

* * * * *

τά τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα,

380

εργαίης καὶ αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὥς ἐγὼ ἐπ' ἐκείνου

379

ἥτις βροτῶν μὲν ἦν τις ἄφηται φόνου,
 βωμῶν ἀπείργει, μύσαρὸν ὥς ἡγουμένη,
 αὐτὴ δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔτικτεν ἡ Διὸς δάμαρ 385
 Αἰγυπία τοσαύτην ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν οὖν
 τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἐστιάματα
 ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾶ,
 τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους,
 εἰς τὴν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ. 390
 οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

ΧΟ. κύνειαι κύνειαι σύνοδοι θαλάσσας, στρ.
 ἔν' οἰστῖρος ὁ ποτώμενος Ἀργόθεν
 ἄξενον ἐπ' οἶδμα διεπέρασε * * 395
 Ἀσιήτιδα γαῖαν
 Εὐρώπας διαμείψας.
 τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὐνδρον δονακόχλοα
 λιπόντες Εὐρώταν 400
 ἢ ρεύματα σεμνὰ Διόκας
 ἔβασαν ἔβασαν ἄμικτον αἶαν, ἐνθα κούρῃ
 δία τέγγει
 βωμοὺς καὶ περικίονας 405
 ναοὺς αἶμα βρότειον;
 ἢ ῥοθίοις εἰλατίναις δικρότοισι κώπαις ἀντ.
 ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα
 νάιον ὄχημα λινόπόροισι τ' αὐραῖς, 410
 φιλόπλουτον ἄμιλλαν
 αὖξοντες μελάθροισιν;
 φίλα γὰρ ἐλπίς ἐγένετ' ἐπὶ πῆμασι βροτῶν
 ἄπληστος ἀνθρώποις, 415

392 — 406 = 407 — 420

ἢ καὶ λοχείας ἢ νεκροῦ θίγη χειρὶν,

382

ὄλβου βάρος οἱ φέρονται
 πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε βαρβάρους περῶντες
 κεινᾷ δόξᾳ.

γνώμα δ' οἷς μὲν ἄκαιρος ὄλ-
 βου, τοῖς δ' εἰς μέσον ἦκει. 420
 πῶς πέτρας τὰς συνδρομάδας, στρ.

πῶς Φινεΐδας ἀύπνους
 ἀκτὰς ἐπέρασαν
 παρ' ἄλιον αἰγιάλῳ ἐπ' Ἀμφιτρίτας 425

ῥοθίῳ δραμόντες,
 ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
 Νηρηίδων χοροὶ
 μέλπουσιν ἐγκύκλιοι,
 πλησιιστίοισι πνοαῖς, 430

συριζόντων κατὰ πρύμναν
 εὐναίων πηδαλίων
 αὔραισιν νοτίαις
 ἢ πνεύμασι Ζεφύρου,
 τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν, 435

λευκὰν ἀκτάν, Ἀχιλλῆος
 δρόμους καλλισταδίους,
 ἄξινον κατὰ πόντον;
 εἶθ' εὐχαῖσιν δεσποσύνοις
 Ἀήδας Ἑλένα φίλα παῖς 440

ἐλθοῦσα τύχοι τὰν
 Τρωάδα λιποῦσα πόλιν, ἵν' ἀμφὶ χαίτα
 δρόσον αἵματηρὰν
 εἰλιχθεῖσα λαιμοτόμῳ
 δεσποίνας χειρὶ θάνοι 445

ποινὰς δοῦσ' ἀντιπάλους.
 ἦδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν

δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐκ γᾶς
 πλωτήρων εἴ τις ἔβα,
 δουλείας ἐμέθεν
 450
 δειλαίας πανσίπονος·
 καὶ γὰρ ὀνειράσι συμβαίην
 δόμοις πόλει τε πατρώα,
 τερπνῶν ὕμνων ἀπόλαν-
 σιν κοινὰν χάριν ὄλβω.
 455
 ἄλλ' οἷδε χέρας δεσμοῖς δίδυμοι
 συνερεισθέντες χωροῦσι, νέον
 πρόσφαγμα θεᾶς· σιγᾶτε, φίλοι.
 τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ
 ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει·
 460
 οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλακεν
 βουφορβὸς ἀνὴρ.

ὦ πότνι', εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως
 πόλις ἦδε τελεῖ, δέξαι θυσίας,
 ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὀσίας
 465
 Ἑλλήσι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦ. εἶεν·

τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὥς καλῶς ἔχη
 φροντιστέον μοι. μέθετε τῶν ξένων χέρας,
 ὥς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὦσι δέσμιοι.
 470
 ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε
 ἃ χρὴ πλὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται.
 φεῦ·

τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε
 πατήρ τ'; ἀδελφὴ τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει,
 ὅϊων στερεῖσα διπτύχων νεανιῶν
 ἀνάδελφος ἔσται. τὰς τύχας τίς οἶδ' ὅτι
 475
 τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
 εἰς ἀφανὲς ἔρπει, κούδεν οἶδ' οὐδεὶς κἀκόν·

ἢ γὰρ τύχη παρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές.
 πόθεν ποθ' ἦκετ', ὦ ταλαίπωροι ξένοι;
 ὥς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα, 480
 μακρὰν δ' ἀπ' οἴκων χθονὸς ἔσεσθ' αἰεὶ κάτω.

ΟΡ. τί ταῦτ' ὁδύρει, καπὶ τοῖς μέλλουσι νῶ
 κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἰ ποτ', ὦ γύναι;
 οὔτοι νομίζω σοφόν, ὃς ἂν μέλλων θανεῖν
 οἴκῳ τὸ δεῖμα τοῦλέθρου νικᾶν θέλῃ, 485
 [οὐχ ὅστις Ἀἰδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτιρίζεται,]
 σωτηρίας ἀνελπισ· ὥς δὴ ἐξ ἐνὸς
 κακῶ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
 θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἔαν χρεῶν.
 ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνῃ σὺ· τὰς γὰρ ἐνθάδε 490
 θυσίας ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν.

ΙΦ. πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
 Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.

ΟΡ. ὅδ', εἴ τι δὴ σοὶ τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.

ΙΦ. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνας γεγώς; 495

ΟΡ. τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον λάβοις, γύναι;

ΙΦ. πότερον ἀδελφῶ μητρός ἐστον ἐκ μιᾶς;

ΟΡ. φιλότῃ γ' ἐσμέν, οὐ κασιγνήτω γένει.

ΙΦ. σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;

ΟΡ. τὸ μὲν δίκαιον δυστυχεῖς καλοῖμεθ' ἂν. 500

ΙΦ. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὲς τῇ τύχῃ.

ΟΡ. ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελώμεθ' ἂν.

ΙΦ. τί δὲ φθονεῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;

ΟΡ. τὸ σῶμα θύσεις τοῦμόν, οὐχὶ τοῦνομα.

ΙΦ. οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας ἥτις ἐστὶ σοι; 505

ΟΡ. ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὥς θανουμένῳ.

ΙΦ. χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κωλύει τί σε;

ΟΡ. τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.

ΙΦ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἰ κεῖθεν γεγώς;

- ΟΡ. ἐκ τῶν Μυκηναῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι. 510
- ΙΦ. φυγάς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἣ ποία τύχη;
- ΟΡ. φεύγω τρόπον γε δὴ τιν' οὐχ ἐκὼν ἐκὼν. 512
- ΙΦ. καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἀργούς μολῶν. 515
- ΟΡ. οὐκ οὖν ἐμαντῶ γ'· εἰ δὲ σοί, σὺ τοῦτ' ἔρα. 516
- ΙΦ. ἄρ' ἂν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω;
- ΟΡ. ὥς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυσπραξίας. 514
- ΙΦ. Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἣς ἀπανταχοῦ λόγος. 517
- ΟΡ. ὥς μή ποτ' ὄφελόν γε μηδ' ἰδὼν ὄναρ.
- ΙΦ. φασὶν νῦν οὐκέτ' οὕσαν οἴχεσθαι δορί.
- ΟΡ. ἔστιν γὰρ οὕτως οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε. 520
- ΙΦ. Ἑλένη δ' ἀφίκεται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
- ΟΡ. ἦκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
- ΙΦ. καὶ ποῦ 'στι; καὶ μοι γάρ τι προυφείλει κακόν.
- ΟΡ. Σπάρτη ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ.
- ΙΦ. ὦ μῖσος οὗς' Ἑλλησιν, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ. 525
- ΟΡ. ἀπέλαυσα καὶ γὰρ δὴ τι τῶν κείνης γάμων.
- ΙΦ. νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένεθ', ὥς κηρύσσεται;
- ΟΡ. ὥς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦς' ἀνιστορεῖς.
- ΙΦ. πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρῆσθαι θέλω.
- ΟΡ. ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς· λέξω δ' ἐγώ. 530
- ΙΦ. Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
- ΟΡ. ὄλωλεν, ὥς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
- ΙΦ. ὦ πότνι', ὥς εὔ. τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
- ΟΡ. οὐπω νενόσθηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὥς λόγος.
- ΙΦ. ὅλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτρην τυχῶν. 535
- ΟΡ. μηδὲν κατεύχου· πάντα τὰ κείνου νοσεῖ.
- ΙΦ. Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρηίδος ἔστι παῖς ἔτι;
- ΟΡ. οὐκ ἔστιν· ἄλλως λέκτρ' ἔγρημ' ἐν Αὐλίδι.
- ΙΦ. δόλια γάρ, ὥς ἴσασι νῦν πεπονθότες. οὐκ ἔστιν
- ΟΡ. τίς εἰ ποθ'; ὥς εὔ πυνθάνει τὰφ' Ἑλλάδος. 540
- ΙΦ. ἐκεῖθεν εἰμι· παῖς ἔτ' οὗς' ἀπαρχόμην.

- ΟΡ. ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τάκει, γύναι.
- ΙΦ. τί δ' ὁ στρατηγός, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;
- ΟΡ. τίς; οὐ γὰρ ὃν γ' ἐγὼδα τῶν εὐδαιμόνων.
- ΙΦ. Ἀτρέως ἐλέγετο δὴ τις Ἀγαμέμνων ἀναξ. 545
- ΟΡ. οὐκ οἶδ'· ἄπελθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.
- ΙΦ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξένε.
- ΟΡ. τέθνηχ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
- ΙΦ. τέθνηκε; ποῖα συμφορᾷ; τάλαιν' ἐγώ.
- ΟΡ. τί δ' ἐστέναξας τοῦτο, μῶν προσῆκέ σοι; 550
- ΙΦ. τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω.
- ΟΡ. δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
- ΙΦ. ὦ πανδάκρυτος ἢ κτανοῦσα χῶ θανών.
- ΟΡ. παῦσαι νυν ἤδη μῆδ' ἐρωτήσης πέρα.
- ΙΦ. τοσόνδε γ', εἰ ζῇ τοῦ τάλαιπώρου δάμαρ. 555
- ΟΡ. οὐκ ἔστι· παῖς νιν ὃν ἔτεχ', οὗτος ὥλεσεν.
- ΙΦ. ὦ συνταραχθεὶς οἶκος, ὥς τί δὴ θέλων;
- ΟΡ. πατρὸς θανόντος αἵματι μωρούμενος.
- ΙΦ. ὥς φεῦ· κακὸν δίκαιον εἰσεπράξατο.
- ΟΡ. ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ δίκαιος ὢν. 560
- ΙΦ. λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον;
- ΟΡ. λέλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν.
- ΙΦ. τί δέ; σφαγείσης θυγατρὸς ἔστι τις λόγος;
- ΟΡ. οὐδεὶς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὀρᾷν φάος.
- ΙΦ. τάλαιν' ἐκείνη χῶ κτανὼν αὐτὴν πατήρ. 565
- ΟΡ. κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο.
- ΙΦ. ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἀργεὶ πατρός;
- ΟΡ. ἔστ', ἄθλιός γε, κοῦδαμοῦ καὶ πανταχοῦ.
- ΙΦ. ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρειτ'· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.
- ΟΡ. οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι 570
- πτηνῶν ὀνείρων εἰδὼν ἄψευδέστεροι.
- πολὺς ταραγμὸς ἐν τε τοῖς θεοῖς ἐνι
- κᾶν τοῖς βροτείοις· ἐν δὲ λυπεῖται μόνον,

ὅτ' οὐκ ἄφρων ὦν μάντεων πεισθεὶς λόγοις
ὄλωλεν ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.

575

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τί δ' ἡμῶν * * οἱ γεννήτορες;
ἄρ' εἰσὶν; ἄρ' οὐκ εἰσὶ; τίς φράσσειεν ἄν;

ΙΦ. ἀκούσατ'· εἰς γὰρ δὴ τιν' ἤκομεν λόγον,
ὕμιν τ' ὄνησιν ὧ ξένοι σπεύδουσ' ἅμα

καί μοι. τὸ δ' εὖ μάλιστα τοῦτο γίνεται,
εἰ πᾶσι ταύτῳ προᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.

580

θέλοις ἄν, εἰ σῶσαιμί σ', ἀγγεῖλαι τί μοι στίχων μ
πρὸς Ἄργος ἐλθὼν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
δέλτον τ' ἐνεργεῖν, ἣν τις οἰκτεῖρας ἐμὲ
ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν

585

φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὑπο
θνήσκειν σφε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἡγουμένης;

οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις Ἀργόθεν μολῶν
εἰς Ἄργος αὖθις τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς

πέμπειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.

590

σὺ δ', εἰ γάρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενὴς
καὶ τὰς Μυκῆνας οἶσθα· χοῦς καὶ γὰρ θέλω,
σώθῃτι καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχροὺς λαβὼν
κούφῳ ἑκατὶ γραμμάτων σωτηρίαν.

οὗτος δ', ἐπεὶ περ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεῶ γενέσθω θυμὰ χωρισθεὶς σέθεν.

595

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας τᾶλλα πλὴν ἓν, ὧ ξένη·

τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ'· ἐμοὶ βάρος μέγα.

ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς συμφοράς·

οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.

600

οὐκ οὖν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
χάριν τίθεσθαι καὶ τὸν ἐκδῦναι κακῶν.

ἀλλ' ὡς γενέσθω· τῷδε μὲν δέλτον δίδου,

πέμπει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·

ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων

605

αἷσχιστον ὅστις καταβαλὼν εἰς ξυμφορὰς
αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὦν φίλος,
ὃν οὐδὲν ἤσπον ἢ μὲ φῶς ὀρᾶν θέλω.

ΙΦ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὥς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ῥίξης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος. 610

τοιοῦτος εἶη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων
ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγώ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅς' οὐχ ὀρῶσά νιν.

ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμφομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ· πολλὴ δέ τις 615
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.

ΟΡ. θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;

ΙΦ. ἐγώ· θεᾶς γὰρ τήνδε προστροπὴν ἔχω.

ΟΡ. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κούκ εὐδαίμουνα.

ΙΦ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον. 620

ΟΡ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας;

ΙΦ. οὔκ· ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίβομαι.

ΟΡ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἵστορεῖν με χρή.

ΙΦ. εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.

ΟΡ. τάφος δὲ ποῖος δέξεται μ', ὅταν θάνω; 625

ΙΦ. πῦρ ἱερὸν ἐνδον χάσμα τ' εὐρώπὸν πέτρας.

ΟΡ. φεῦ·

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστείλειεν ἄν;

ΙΦ. μάταιον εὐχὴν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,
ἡὔξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.

οὐ μὴν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὦν, 630

ἀλλ' ὦν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγώ 'λλείψω χάριν.

πολὺν τε γὰρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,

ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,

καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόρρουτον γάνος

ξουθῆς μελίσσης εἰς πυρὰν βαλῶ σέθεν. 635

ἀλλ' εἰμι δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων

- οἶσ'ω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μὴ 'μοῦ λάβῃς.
 φυλάσσειτ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.
 ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινὶ
 πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ, 640
 καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας οὓς δοκεῖ θανεῖν
 λέγουσα πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.
 καταλοφυρόμεθα σὲ τὸν χερνίβων 645
 ῥανίσι * * *
- μελόμενον αἵμακταῖς. 645
- ΟΡ. οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξέναι.
 ΧΟ. σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ἰὼ νεανία, 650
 σεβόμεθ', εἰς πάτραν
 ὅτι πόδ' ἐπεμβάσει.
- ΠΤ. ἄξιηλά τοι φίλοισι, θνησκόντων φίλων. 650
 ΧΟ. ὦ σχέτλιοι πομπαί.
 φεῦ φεῦ, διόλλυσαι.
 αἰαῖ αἰαῖ.
 πότερος ὁ μέλλων;
 ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν, 655
 σὲ πάρος ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, πέπονθας ταῦτ' αὖ πρὸς θεῶν ἐμοί;
 ΠΤ. οὐκ οἶδ'· ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με.
 ΟΡ. τίς ἐστὶν ἡ νεᾶνις; ὥς Ἑλληνικῶς 660
 ἀνῆρεθ' ἡμᾶς τοὺς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνοους
 νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἴωνοις σοφὸν
 Κάλχαντ'· Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
 Ἀγαμέμνον' ὥς ᾤκτειρ' ἀνηρώτα τέ με
 γυναιῖκα παιδᾶς τ'· ἔστιν ἡ ξένη γένος 665
 ἐκεῖθεν Ἀργεῖωτις· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 δέλτον τ' ἐπεμπε καὶ τὰδ' ἐξεμάνθανεν,
 ὥς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσοι καλῶς.
- ΠΤ. ἐφθῆς με μικρόν· ταῦτ' αὖ φθάσας λέγεις,

πλὴν ἐν· τὰ γὰρ τοι βασιλέων παθήματα 670
 ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.
 ἀτὰρ διῆλθον χῆτερον λόγον τινά.

ΟΡ. τίν' ; εἰς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.

ΠΤ. αἰσχροὺς θανόντος σοῦ βλέπειν ἡμᾶς φάος,
 κοινῇ τε πλεύσας, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν. 675

καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κекτήσομαι
 Ἄργει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
 1. δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,
 προδοὺς σε, σωθεὶς δ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος
 ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασι 680

2. ῥάψαι μόρον σοι· σῆς τυραννίδος χάριν,
 ἔγκληρον ὥς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
 1. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρεὶ συνεκπνεῦσαί μέ σοι
 καὶ συσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας, 685
 φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.

ΟΡ. εὐφημα φώνει· τὰμὰ δεῖ φέρειν ἐμέ·
 1. ἀπλᾶς δὲ λύπας ἐξόν, οὐκ οἶσω διπλᾶς.
 ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κάπονειδιστον λέγεις,
 ταῦτ' ἔστιν ἡμῖν, εἰ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ 690
 κτενω· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἔμ' οὐ κακῶς ἔχει,
 πράσσονθ' ἅ πράσσω πρὸς θεῶν, λιπεῖν βίον.
 σὺ δ' ὄλβιός τ' εἰ καθαρά τ' οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
 μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῇ καὶ δυστυχῇ.

1. σωθεὶς δὲ παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου 695

κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
 ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν, οὐδ' ἅπαις δόμος
 πατρῷος οὐμὸς ἐξαλειφθεῖη ποτ' ἂν.

1. ἀλλ' ἔρπε καὶ ζῇ καὶ δόμους οἴκει πατρός.
 ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλῃς, 700
 πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκῆπτω τάδε·

- τύμβον τε χῶσον κἀπίθες μνημεῖά μοι,
 καὶ δάκρυ' ἀδελφῇ καὶ κόμας δότω τάφῳ.
 ἄγγελλε δ' ὥς ὅλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
 γυναικός, ἀμφὶ βωμὸν ἀγνισθεὶς φόνῳ. 705
 καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
 ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὀρῶν πατρός.
 καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατον σ' ἡὔρον φίλων
 ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί,
 ὦ πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθῃ κακῶν. 710
 ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος μάντις ὦν ἐψεύσατο·
 τέχνην δὲ θέμενος ὥς προσώταθ' Ἑλλάδος
 ἀπήλας· αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.
 ᾧ πάντ' ἐγὼ δοὺς τὰμὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις,
 μητέρα κατακτὰς αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι. 715
 ΠΤ. ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
 οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 θανόντα μᾶλλον ἢ βλέπονθ' ἔξω φίλον.
 ἅτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ σ' οὐ διέφθορέν γέ πω
 μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγὺς ἔστηκας φόνου. 720
 ἅλλ' ἔστιν ἔστιν ἢ λίαν δυσπραξία
 λίαν διδοῦσα μεταβολάς, ὅταν τύχη.
 ΟΡ. σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη
 γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾶ.
 ΙΦ. ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρευτρεπίζετε 725
 τᾶνδον μολόντες τοῖς ἐφ'esτῶσι σφαγῇ.
 δέλτου μὲν αἶδε πολύθυροι διαπτυχαί,
 ξένοι, πάρεισιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
 ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις τ' ἀνὴρ
 ὅταν τε πρὸς τὸ θάρος ἐκ φόβου πέσῃ. 730
 ἐγὼ δὲ ταρβῶ μὴ ἀπονοστήσας χθονὸς
 θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς
 ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.

- ΟΡ. τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
- ΙΦ. ὄρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς 735
πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
- ΟΡ. ἢ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;
- ΙΦ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
- ΟΡ. ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου.
- ΙΦ. δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγεῖλειεν ἄν; 740
- ΟΡ. ἢ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
- ΙΦ. πείσω σφε, καὐτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος.
- ΟΡ. ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὄρκον ὅστις εὐσεβής.
- ΙΦ. δώσεις, λέγειν χρή, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
- ΠΥ. τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. 745
- ΙΦ. κἀγὼ σὲ σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
- ΠΥ. τίν' οὖν ἐπόμενυς τοισίδ' ὄρκιον θεῶν;
- ΙΦ. Ἄρτεμιν, ἐν ἧσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
- ΠΥ. ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.
- ΙΦ. εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὄρκον ἀδικοίης ἐμέ; 750
- ΠΥ. ἄνοστος εἶην· τί δὲ σὺ, μὴ σώσασά με;
- ΙΦ. μήποτε κατ' Ἄργος ξῶς ἔχνης θείην ποδός.
- ΠΥ. ἄκουε δὴ νυν ὃν παρήλθομεν λόγον.
- ΙΦ. ἀλλ' οὔτις ἔστ' ἄκαιρος, ἦν καλῶς ἐχη.
- ΠΥ. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἦν τι ναῦς πάθη, 755
χῆ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
ἀφανῆς γένηται, σῶμα δ' ἐκσώσω μόνον,
τὸν ὄρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
- ΙΦ. ἀλλ' οἷσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ·
τάνόντα κἀγγεγραμμέν' ἐν δέλτου πτυχαῖς 760
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἦν μὲν ἐκσώσεως γραφήν,
αὕτη φράσει σιγᾶσα τἀγγεγραμμένα·
ἦν δ' ἐν θαλάσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. 765

- ΠΤ. καλῶς ἔλεξας· τῶν τε σῶν ἐμοῦ θ' ὕπερ.
 σήμαινε δ' ὃ χρὴ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
 πρὸς Ἄργος ὃ τι τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν.
- ΙΦ. ἄγγελλ' Ὀρέστη, παιδὶ τὰ γαμέμνονος·
 ἢ ὕν Αὐλίδι σφαγεῖς ἐπιστέλλει τάδε 770
 ζῶς Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶς ἔτι.
- ΟΡ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦς ἦκει πάλιν;
- ΙΦ. ἦ δ' ἦν ὁρᾷς σύ· μὴ λόγοις ἐκπλησσέ με.
 κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὃ σὺναιμε, πρὶν θανεῖν,
 ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετάστησον θεᾶς 775
 σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω.
- ΟΡ. Πυλάδην, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' ἠύρήμεθα;
- ΙΦ. ἦ σοῖς ἀραία δώμασιν γενήσομαι,
 Ὀρέσθ', ἴν' αὐθις ὄνομα δις κλύων μάθης.
- ΟΡ. ὦ θεοί. ΙΦ. τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς,
- ΟΡ. οὐδέν· πέραινεν δ' ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε. 781
- ΙΦ. (τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἅπιστ' ἀφίξομαι.)
 λέγ'· οὐνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεᾷ
 Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', ἦν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
 δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν, 785
 εἰς τήνδε δ' ὥκισ' αἶαν· αἶδ' ἐπιστολαί,
 τάδ' ἐστὶ τὰν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
- ΠΤ. ὦ ῥαδίλοις ὄρκοισι περιβαλοῦσά με,
 κάλλιστα δ' ὁμόσας, οὐ πολὺν στήσω χρόνον,
 τὸν δ' ὄρκον ὃν κατώμος ἐμπεδώσομεν. 790
 ἰδού, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
 Ὀρέστα, τῆσδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
- ΟΡ. δέχομαι· παρεῖς δὲ γραμμάτων διαπτυχάς,
 τὴν ἡδονὴν προῶτ' οὐ λόγοις αἰρήσομαι.
 ὦ φιλτάτῃ μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος 795
 ὅμως σ' ἀπίστω περιβαλὼν βραχίονι
 εἰς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θανμάστ' ἐμοί.

ΧΟ. ξειν', οὐδ' δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόσπολον

ὡς συγκασιγνήτη τε καὶ ταύτου πατρὸς 800

Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
ἔχουσ' ἀδελφόν, οὐδ' δοκοῦσ' ἔξειν ποτέ.

ΙΦ. ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσει λέγων;
τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἦ τε Ναυπλία.

ΟΡ. οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγονος. 805

ΙΦ. ἀλλ' ἡ Δάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο;

ΟΡ. Πέλοπός γε παιδὶ παιδός, οὗ 'κπέφυκ' ἐγώ.

ΙΦ. τί φῆς; ἔχεις τι τῶνδ' ἐμοὶ τεκμήριον;

ΟΡ. ἔχω· πατρῶων ἐκ δόμων τι πυνθάνου.

ΙΦ. οὐκοῦν λέγειν μὲν χρή σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ. 810

ΟΡ. λέγοιμ' ἂν· ἄκουε πρῶτον Ἥλέκτρα τάδε.

Ἀτρέως Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν;

ΙΦ. ἤκουσα, χρυσῆς ἄρουρ' οὔνεκ' ἦν πέρι.

ΟΡ. ταῦτ' οὖν ὑφήνασ' οἶσθας εὐπῆνοις ὑφαῖς;

ΙΦ. ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπταις φρενῶν. 815

ΟΡ. εἰκὼ τ' ἐν ἱστοῖς ἡλίου μετάστασιν;

ΙΦ. ὑφήνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.

ΟΡ. καὶ λούτρ' ἐς Αὔλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα;

ΙΦ. οἶδ'· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὦν μ' ἀφείλετο.

ΟΡ. τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν; 820

ΙΦ. μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοῦμοῦ τάφῳ.

ΟΡ. ἃ δ' εἶδον αὐτός, τάδε φράσω τεκμήρια·

Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρός,

ἣν χερσὶ πάλλων παρθένον Πισάτιδα

ἐκτῆσαθ' Ἴπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανών, 825

ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.

ΙΦ. ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἰ,

ἔχω σ', Ὀρέστα, τηλύγετον

·χθονὸς ἀπὸ πατρίδος ἰδὼν ἄ μοι.

Ἀργόθεν, ὦ φίλος.

830

ΟΡ. καὶ γὰρ σε τὴν θανούσαν, ὥς δοξάζεται.

κατὰ δὲ δάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾷ
τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.

ΙΦ. πότε ἔτι βρέφος ἔλιπον ἔλιπον ἀγκάλαις

σὲ νεαρὸν τροφοῦ νεαρὸν ἐν δόμοις.

835

ὦ κρεῖσσον ἢ λόγοισιν εὐτυχῶν τυχῶν.

τί φῶ; θαυμάτων πέρα καὶ λόγου

πρόσω τάδ' ἐπέβα.

840

ΟΡ. τὸ λοιπὸν εὐτυχοῦμεν ἀλλήλων μέτα.

ΙΦ. ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι.

δέδοικα δ' ἐκ χειρῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα

ἀμπαμένους φύγῃ.

ὦ Κυκλωπίδες ἐστίαι, ὦ πατρίς,

845

Μυκῆνα φίλα,

χάριν ἔχω ^{ἐλπίσας} ζῶας, χάριν ἔχω τροφᾶς,

ὅτι μοι συνομαίμονα ^{ἀδελφόν}

τόνδε δόμοισιν ἐξεθρέψω φάος.

ΟΡ. γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, εἰς δὲ συμφοράς,

850

ὦ σύγγον', ἡμῶν δυστυχῆς ἔφυ βίος.

ΙΦ. ἐγὼ μέλεος οἶδ', ὅτε φάσγανον

^{λευχίης} δέρεα θῆκῃ μοι μελεόφρων πατήρ,

ΟΡ. οἴμοι· δοκῶ γὰρ οὐ παρών· σ' ὄρᾶν ἐκεῖ. ^{ἐκείθεν}

855

ΙΦ. ἀννυμέναιος, ὦ σύγγον', Ἀχιλλέως

εἰς κλισίαν λέκτρων

δόλι' ὅτ' ἀρόμαν.

παρὰ δὲ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι.

860

φεῦ φεῦ χειρὶ βων ἐκεῖ. ^{ἀδελφόν}

ΟΡ. ὦ μωξὰ καὶ γὰρ τόλμαν ἦν ἔτλη πατήρ.

ΙΦ. ἀπάτορ ἀπάτορα πότμον ἔλαχον. ^{ἀδελφόν}

ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ. ^{ῥήματα}

865

ΟΡ. εἰ σὸν γ' ἀδελφόν, ὦ τάλαινα, ἀπώλεσας
δαίμονος τύχα τινός. *ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα.*

ΙΦ. ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας. δειν' ἔτλαν
δειν' ἔτλαν, ὦμοι σύγγρονε. παρὰ δ' ὀλίγον 870
ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον ἐξ ἐμῶν

δαῖχθεις χερσῶν.

ἄ, δ' ἐπ' αὐτοῖς τίς τελευτά; *ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα.*

τίς τυχα μοι συγκυρήσει;

τίνα σοι πόρον εὐρομένηα 875

πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω

πατρίδ' ἐς Ἀργεῖαν,

πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῶ 880

πελάσαι; τόδε σὸν, ὦ μελέα ψυχά,

χρέος ἀνευρίσκειν.

πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναῖ,

ἀλλὰ ποδῶν διπᾶ; *ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα.* 885

θανάτῳ πελάσεις ἀνὰ βάρβαρα φῦλα *ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα.*

καὶ δι' ὁδοὺς ἀνοδοὺς στείχων· διὰ κινανέας μὴν

στενοποροῦν πέτρας μακρὰ κέλευθα να- 890

τοῖσιν δρασμοῖς.

τάλαινα, τάλαινα.

τίς ἄρ' οὔν, τάλαν, ἢ θεὸς ἢ βροτὸς ἢ 895

τί τῶν ἀδοκῆτων *ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα.*

πόρον εὐπορον ἐξανύσει,

δυοῖν τοῖν μόνοιιν Ἀτρεΐδαιιν

κακῶν ἔκλυσιν; *ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα.*

ΧΟ. ἐν τοῖσι θανμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα 900

τάδ' εἶδον αὐτῇ κοῦ κλύουσ' ἀπαγγελῶ. *ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα.*

ΠΥ. τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὅψιν φίλων,

ὄρεστα, χειρῶν περίβολας εἰκὸς λαβεῖν. *ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα. ἢ ἀσπίδα.*

λῆξαντα δ' οἰκτῶν καπ' ἐκεῖν ἐλθεῖν χρεῶν,

ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας 905

λαβόντες ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ ἑκάντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.

ΟΡ. καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμά μιν μέλειν
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἦν δέ τις πρόθυμος ἦ, ^{οὐδὲν μὲν ἐν χειρὶ}
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει. ^{καὶ οὐδὲν μὲν ἐν χειρὶ}

ΙΦ. οὐδέν μ' ἐπίσχει γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγου
πρῶτον πυθέσθαι τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον ^{εἶχεν}
εἵληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.

ΟΡ. ^{μετὰ τὴν τύχην} τῷδε ξυνοικεῖ βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα. 915

ΙΦ. οὗτος δὲ ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς;

ΟΡ. Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλήζεται πατήρ.

ΙΦ. ὅδ' ἐστί γ' Ἀτρεΰς θυγατρός; ὁμογενὴς ἐμός; ^{οὐκ ἔστι}

ΟΡ. ἀνεπιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος. ^{οὐκ ἔστι}

ΙΦ. οὐκ ἦν τοῦδ' οὗτος ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με. 920

ΟΡ. οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἅπαις τινά.

ΙΦ. χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.

ΟΡ. καμός γε σωτήρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.

ΙΦ. τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;

ΟΡ. σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ. 925

ΙΦ. ἡ δ' αἰτία τίς ἀνδ' ὅτου κτείνει πόσιν;

ΟΡ. ἕα τὰ μητρός· οὐδὲ σοὶ κλύειν καλόν.

ΙΦ. σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει;

ΟΡ. Μενέλαος ἄρχει· θυγάδες ἐσμέν ἐκ πάτρας.

ΙΦ. ^{ἀφ' ὧν} οὐ ποῦ νοσοῦντας θεῖος ὑβρίσεν δόμους; 930

ΟΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἑρινύων δαίμα' ἐκβάλλει χθονός.

ΙΦ. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς ἀνθ' ἡ γῆ ἐλθης μάνεις;

ΟΡ. ὥφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι.

ΙΦ. ἔγνωκα, μητρός σ' εἶνεκ' ἡλᾶστρουν θεαί.

ΟΡ. ὥσθ' αἵματηρὰ στομὶ ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. 935

ΙΦ. τί γὰρ ποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθημεν σας πόδα;

ΟΡ. Φοῖβον κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην. ^{οὐκ ἔστι}

ΙΦ. τί χοῖμα δράσων; ῥητὸν ἢ σιγῶμενον;

ΟΡ. λέγοιμ' ἂν· ἀρχαὶ δ' αἶδε μοι πολλῶν πόνων.

· ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ' ἃ σιγῶμεν κακὰ

εἰς χεῖρας ἤλθε, μεταδρομαῖς Ἑρινύων

ἡλαννόμεσθα φυγάδες, ἔστ' ἐμὸν πόδα

εἰς τὰς Ἀθήνας δῆτ' ἐπεμψε Λοξίας,

δίκην παρασχεῖν παῖς ἀνωνύμοις θεαῖς

ἔστιν γὰρ ὅσια ψῆφος, ἦν Ἄρει ποτὲ

Ζεὺς εἶσατ' ἐκ τοῦ δὴ χειρῶν μιάσματος.

· ἐλθὼν δ' ἐκέῖσε, πρῶτα μὲν μ' οὐδεὶς ξένων

ἐκὼν ἐδέξαθ', ὥς θεοῖς στυγνομένον·

οὐ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι

παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταῦτῳ στέγει,

σιγῇ δ' ἐτεκτινεντ' ἀποφθεγκτον μ', ὅπως

δαίτῳ γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα,

εἰς δ' ἄγρος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου

μέτρομα πληρώσαντες εἶχον ἡδονήν.

· κἀγὼ ἔξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίου, 955

ἤλθουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,

μέγα στενάζων, οὐνὲκ ἡ μητρὸς φωνῆς.

· κλύω δ' Ἀθηναίοισι ταμα δυστυχῇ

τελετὴν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μενεῖν

χοῖρες ἄγρος Παλλάδος τιμᾶν λεῶν. 960

· ὥς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἤκου, ἐς δίκην

ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον.

τὸ δ' ἄλλο πρόσβειρ' ἤπερ ἦν Ἑρινυν.

εἶπὼν δ' ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς περὶ

Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι 965

ψήφους διεροῦμαι· Πάλλας ὠλένη,

νικῶν δ' ἀπῆρα φονία πειρατήρια.

οἶσαι μὲν οὖν ἔχοντο πεισθεῖσαι δίκη,

ψήφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὠρίσαντ' ἔχειν.

- ὅσαι δ' Ἑρινύων οὐκ ἐπέισθησαν νόμῳ, 970
 δρόμοις ἀνδροτύοισιν ἡλάστρουν μ' αἰεί,
 ἕως ἐς ἄγνον ἦλθον αὖ Φοῖβου πέδον, ^{ἡδύθυον}
 καὶ προσθεὺν αὐτῶν ἑκταθεῖς, ἡῆστις βορᾶς,
 ἐπωμὸς αὐτοῦ βίον ἀπορρηξείν θανών,
 εἰ μὴ με σώσει, Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσεν. 975
 ἐντεῦθεν αὐτὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λακῶν
 Φοῖβός μ' ἐπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
 ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρῦσαι χθονί.
 ἀλλ' ἦν περ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν,
 σύμπραξον ἦν γὰρ θεᾶς κατὰσχωμεν βρέτας, 980
 μανιῶν τε λήξω καὶ σὲ πολυκώπων σκάφει
 στείλας Μυκήναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
 ἀλλ' ὦ φιληθεῖς, ὦ κασίγνητον κᾶρα,
 σῶσον πατρῶον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·
 ὥς τ' αὖ ὅλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν, 985
 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.
- ΧΟ. δεινὴ τις ὁργὴ δαίμόνων ἐπέξεσε
 τὸ Τανταλεῖον σπέρμα διὰ πονων τ' ἄγει.
- ΙΦ. τὸ μὲν προθύμον, πρὶν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω
 Ἄργει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγον', εἰσιδεῖν. 990
 θελῶ δ' ἄπερ σὺ, σέ τε μεταστήσαι πονων
 νοσοῦντα τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
 θυμουμένη, πατρῶον ὀρθῶσαι πάλιν. 995
 ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται, 999
 ἄγαλμά τ' οἴσεις καὶ ἐπ' εὐπρόμνου νεῶς
 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
 τοῦτο δὲ χωρισθεῖς, ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
 σὺ δ' ἂν τὸ σάυτου θεόμενος εὐ νοσίου τύχοις. 1003
 σφαγῆς τε γὰρ σῆς χειρ' ἀπαλλάξαιμεν ἄν 994
 σώσαιμί τ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω
 δέδοικα καὶ τύραννον, ἥνίκ' ἂν κενὰς

κρηπίδας εὖρη λαΐνας ἀγάλατος.
 πῶς οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἐνεστί μοι λόγος; 998
 οὐ μὴν τι φεύγω γ', οὐδὲ μ' εἰ θανεῖν χρεών, 1004
 σῶσαι τὰ σ', οὐ γάρ ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων
 θανὼν ποθεινός, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενή.

ΟΡ. οὐκ ἂν γενοίμην σου τε καὶ μητρὸς φονεύς.
 ἄλλος τὸ κείνης αἷμα κοινοφρονὶ δὲ σοὶ
 καὶ ξὴν θέλωμ' ἂν καὶ θανῶν λαχεῖν ἴσον.
 ἄξω δέ σ', ἥνπερ μὴ αὐτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, 1010
 πρὸς οἶκον, ἥ σου κατθανῶν μενῶ μετὰ.
 γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσθ' ἦν τόδε
 Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐδέσπισε
 κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμα Παλλάδος
 καὶ σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γάρ 1015
 συνθέεις τὰδ' εἰς ἓν νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.

ΙΦ. πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ὥστε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν,
 λαβεῖν θ' ἂ βουλόμεσθα; τῇδε γάρ νοσεῖ
 νόστος πρὸς οἴκους· ἡ δὲ βούλησις παρα.

ΟΡ. ἄρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἂν; 1020

ΙΦ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.

ΟΡ. ἀλλ' εἰ σὲ σῶσει καμέ, κινδυνευτέον.

ΙΦ. οὐκ ἂν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ἦνεσα.

ΟΡ. τί δ', εἰ με ναῶ τῷδε κρύψειας λάθρα;

ΙΦ. εἰς' ἐνδον ἱεροῦ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν. 1027

ΟΡ. οἴμοι διεφθάρμεσθα· πῶς σωθείμεν ἂν;

ΙΦ. ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξευρημα τι.

ΟΡ. ποῖόν τι; δόξης μεταδος, ὡς κάρῳ μάθω. 1030

ΙΦ. γαίης σαῖσι μανταῖς χρήσομαι σοφίσμασιν.

ΟΡ. δεινὰ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας.

ΙΦ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἀργεὺς μολεῖν.

ΙΦ. ὡς δὴ σκοτὸς λαβόντες ἐσωθείμεν ἂν; 1025

ΟΡ. κλεπτῶν γὰρ ἡ νύξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.)

- ΟΡ. χοῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερθάνεις.
- ΙΦ. ὥς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεᾶ, 1035
- ΟΡ. τίν' αἰτίαν ἔχονθ'; ὑποπτεύω τι γάρ.
- ΙΦ. οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ὅσιον δῶσω φόνω.
- ΟΡ. τί δῆτα, μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἀλίσκεται;
- ΙΦ. πόντου σε πηγαῖς ἀγνίσαι βουλήσομαι,
- ΟΡ. ἐτ' ἐν δομοισὶ βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν. 1040
- ΙΦ. κάκεινο νύχαι, σοῦ διγόντος ὥς, ἐρῶ.
- ΟΡ. ποῦ δῆτα; πόντου νοτερόν εἶπας ἐκβολὴν;
- ΙΦ. οὐ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν.
- ΟΡ. σὺ δ' ἢ τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας;
- ΙΦ. ἐγώ· θιγέιν γὰρ ὅσιόν ἐστ' ἐμοὶ μόνῃ. 1045
- ΟΡ. Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τεταξεται χοροῦ;
- ΙΦ. ταὐτὸν χεροῖν σοὶ λέξεται μίασμ' ἔχων.
- ΟΡ. λάθρα δ' ἄνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε;
- ΙΦ. πείσασα μυθοῖς· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμι γέ.
- ΟΡ. καὶ μὴν νεῶς γέ· πῖτυλος εὐήρης παρὰ. 1050
- ΙΦ. σοὶ δὴ μέλειν χορὴ τ' ἄλλ' ὅπως ἔξει καλῶς.
- ΟΡ. ἐνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρουφαί ταδε.
- ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους,
εὗρισκ'· ἔχει τοι δύνάμιν εἰς οἶκτον γυνή.
τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἂν πάντα συμβαίῃ καλῶς. 1055
- ΙΦ. ᾧ φίλταται γυναιῖκες, εἰς ὑμᾶς βλέπω,
καὶ τᾶμ' ἐν ὑμῖν ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχειν
ἢ μηδὲν εἶναι καὶ στερηθῆναι πάτρας
φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλτάτης τε συγγόνου,
καὶ πρῶτα μὲν μοι τοῦ λόγου τὰδ' ἀρχέτω. 1060
- γυναιῖκές ἐσμεν, φιλόφρον Ἀλλήλαις γένος,
σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέςταται.
σιγήσασθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονησάτε
φυγὰς. καλὸν τοι γλῶσσο· ὅτῳ πιστὴ παρῇ.
ὁρᾶτε δ' ὥς τρεῖς μίαν τύχην τοὺς φιλιότατους 1065

^{νοῦν} ἢ γῆς πατρώας νόστος ἢ θανεῖν ἔχει.
 σωθεῖσα δ' ὥς ἂν καὶ σὺ κοινῶν^{ἴνα ἡμεῖς ὡς ἡμεῖς} τυχῆς,
 σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σε δεξιάς,
 σὲ καὶ σ' ἱκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηίδος^{παριῆς}
 γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων 1070
 [μητρὸς πατρός τε καὶ τέκνων ὅτῳ κυρεῖ],
 τί φατέ; τίς ὑμῶν φησιν ἢ τίς οὐ θέλει,
 φθέγγασθε, ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουςὼν λόγους
 ὄλωλα καὶ γὰρ καὶ κασίγνητος τάλας.

ΧΟ. θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώζον μόνον. 1075

ὥς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,

ΙΦ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὃν ἐπισκῆπτεις πέρι.
 ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαιμονες.

σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν εἰσβαίνειν δόμους.
 ὡς αὐτίχ' ἤξει τῆσδε κοῖρανός χθονός, 1080

θυσίαν ἐλέγξων, εἰ κατεῖργασται, ξένων.

ὦ πότνι, ἥπερ μ' Ἀυλίδος κατὰ πτυχὰς

δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερρός,

σῶσόν με καὶ νῦν τοῦσδε τ' ἢ τὸ Λοξίου

οὐκέτι βροτοῖσι διὰ σ' ἐτήτυμον στόμα. 1085

ἀλλ' εὐμενῆς ἐκβηθι βαρβαροῦ χθονός

εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρόπει

ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα.

ΧΟ. ὄρνις, ἃ παρὰ πέτρinas 1090

πόντον θειράδας, ἄλκυων,

ἔλεγον οἰκτρὸν αἰεδαίς,

εὐζύνετον ζυνετοῖσι βοαν,

ὅτι ποσὶν κελαδεῖς αἰ μολπαῖς,

ἐγὼ σοι παραβάλλομαι

θρήνους, ἅπτερος ὄρνις, 1095

ποθοῦς Ἑλλάνων ἀγόρους,

ποθοῦσ' Ἀρτεμιν ὀλβίαν, ^{ἡ δὲ τοι γὰρ ἐγὼ εἶμι} ἡ λοχίαν
 ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἶκετ'
 φοίνικά θ' ἄβροκόμαν ^{καὶ ἡ γὰρ ἐγὼ}
 δάφναν τ' εὐερνέα καὶ

1106

γλανκᾶς θαλλὸν ἱρὸν ἐλαίας,
 Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν, ^{ἡ γὰρ ἐγὼ} ἡ φίλον ἡμῶν ἡ δὲ Λατοῦ
 λίμναν θ' εἰλίσσουνσαν ὕδωρ
 κύκλιον, ἔνθα κύκνος μελω-
 δὸς Μούσας θεραπεύει.

1105

ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες, ^{οἶσιν}
 αἰ παρηίδας εἰς ἐμὰς

ἀντ.

ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
 ὀλλυμένων ἐπὶ ναυσὶν ἔβαν ^{ἐξ ἡμῶν}
 πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις.

1110

ἡ δὲ ἐγὼ Χρυσίην
 ἡ ξαχρύνσου δὲ δι' ἐμπολᾶς ^{καὶ ἡ γὰρ ἐγὼ}
 νᾶσον βάρβαρον ἦλθον,
 ἐν ᾗ τᾶς Ἑλληνοφόνου ^{ἡ γὰρ ἐγὼ}
 θεᾶς ἀμφίπολον κόραν ^{ἡ γὰρ ἐγὼ}
 παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω

1115

βωμούς τε μηλοθύτους, ^{ἡ γὰρ ἐγὼ}
 ζηλοῦσ' ἄταν διὰ παν- ^{ἡ δὲ ἐγὼ}
 τὸς δυσδαίμον'· ἐν γὰρ ἀνάγκαις
 οὐ κάμνει σύντροφος ὦν

ἡ μεταβάλλει
 μεταβάλλει δυσδαιμονία;
 το δὲ μετ' εὐτυχίαν κακοῦ- ^{ἡ δὲ ἐγὼ}
 σθαι θνατοῖς βαρὺς αἰὼν.

1120

καὶ σὲ μὲν, πότνι', Ἀργεῖα ^{ἡ γὰρ ἐγὼ}
 πεντηκόντορος οἶκον ἄξει· ^{ἡ δὲ ἐγὼ}
 συρίζων δ' ὁ κηροδέτας
 κάλαμος οὐρείου Πανὸς
 κῶπαις ἐπιθωνῆξει, ^{ἡ γὰρ ἐγὼ}

1125

1123 — 1137 = 1138 — 1151

ἡ τὰν ἐνδομίαν ἡ οὐρεὶαν αἰτῶν ἡ δὲ ἐνδομίαν

¹ ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις ἔχων
² κέλαδον ἑπτατόνου λύρας
³ ἀείδων ἄξει λιπαρὰν
⁴ εὖ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.

1130

ἐμὲ δ' αὐτοῦ προλιποῦ-
 σα βήσει ροθίοις πλάταις.
 ἀέρι δ' ἰστία πρότονοι κατὰ
 προῶραν ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδες
 ναὸς ὠκυπόμπου.
 λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίην,
 ἐνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ
 οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων
 πτέρυγας ἐν νώτοις ἄμοις
 λήξαιμι θαάζουσα.

1140

χοροὺς δ' ἰσταίην, ὅθι καὶ
 πάροχος εὐδοκίμων γάμων,
 παρὰ πόδ' ἐλίσσουσα φίλας
 ματρὸς ἡλίκων διασους,
 ἐς ἀμίλλας χαρίτων,
 χλιδᾶς ἀβροπλούτοιο
 εἰς ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα φάρεα
 καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα γένυσιν

1150

** ἐσκίαζον.

ΘΟ. ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων γυνή
 Ἑλληνίς; ἥδη τῶν ξένων κατήρξατο,
 ἀδύτοις τ' ἐν ἄγνοις σῶμα δάπτονται πυρί;

1155

ΧΟ. ἦδ' ἐστίν, ἥ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.

ΘΟ. ἔα·
 τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων,
 Ἀγαμέμνωνος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις,
 ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.

ΘΟ. τί δ' ἐστίν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις;

1160

ΙΦ. ἀπέπτυσ'· ὅσῃα γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.

ἢ προσιμιάζει οὐκ ὑπεράδωξεν. 189
 ΘΟ. τί προσιμιάζει νεοχμόν; ἐξ αὐτὰ σαφῶς.

ΙΦ. οὐ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἡγοευσασθ', ἀναξ.

ΘΟ. τί τοῦ κιδιδάξαν τοῦτό σ'; ἡ δόξαν λέγεις;

ΙΦ. βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἔδρας ἀπεστράφη. 1165

ΘΟ. αὐτόματον, ἥ νιν σεισμὸς ἐστρεψε χθονός;

ΙΦ. αὐτόματον· ὅψιν δ' ὁμμάτων ^{ἐκείνη} ξυνήρμωσεν.

ΘΟ. ἡ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος; 142

ΙΦ. ἡδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.

Ⲑⲟ. ἄλλ' ἡ̅ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι; 1170

ΙΦ. οἴκειον ἦλθον τον φονον κεκτημένοι.

ΘΟ. ^{τοῦτο} τίν' ; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν ^{ἐκείνου} πεπτώκαμεν.

ΙΦ. μητέρα κατειργάσαντο κοινῶν^{ἀνέμοι} ἔξοι.

ΘΟ. Ἀπολλων, οὐδ' ἐν βαρβάροις γ' ἔτλη τις ἄν.

ΙΦ. πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. 1175

ΘΟ. ἡ τῶνδ' ἑκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;

ΙΦ. σεμνον γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου.

ΘΟ. μῖασμα δ' ἔγνωσ τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;

ΙΦ. ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.

ΘΟ. σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὥς ἦσθου καλῶς. 1180

ΙΦ. καὶ νῦν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδὺ μοι φρενῶν.

ΘΟ. τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντέ σοι;

ΙΦ. τὸν μόνον Ὁρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.

ΘΟ. ὡς δὴ σφε σῶσης ἡδοναῖς ἀγγεμάτων.

ΓΦ. καὶ πατέρα γε ξῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν. 1185

ΘΟ. σὺ δ' εἰς τὸ τῆς θειοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.

ἸΦ. πᾶσαν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἣ μ' ἀπώλεσεν.

ⓈO. τί δὴ τα δρωμεν, φράξε, τοῖν ξένοιον πέρι;

1Φ. τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.

ΘΟ. οὐκ οὖν ἐν ἐργῳ χειριβες ξίφος τε σὸν; 1190

1Φ. ἀγνοῖς καθάρμοις πρώτα νιν νίψαι θελω.

ΘΟ. πηγαῖσιν υδατων ἢ θαλασσία δρόσῳ;

superior: lary & hyacynth.

- ΙΦ. ^{αὐτῶν}θάλασσα κλύξει πάντα τάνθρωπων κακά.
 ΘΟ. ^{οὐ γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲν ὅσον ἡ θάλασσα} ὀσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πεσοιεν ἄν.
 ΙΦ. καὶ τὰμά γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι. 1195
 ΘΟ. ^{οὐ γὰρ} οὐκ οὖν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων;
 ΙΦ. ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν.
 ΘΟ. ^{ἀντὶ τούτου} ἄγ' ἔνθα χρήξεις· οὐ φιλῶ τ' ἄρρηθ' ὄρα·ν.
 ΙΦ. ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρότας.
 ΘΟ. εἶπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτονος. 1200
 ΙΦ. οὐ γάρ ποτ' ἂν νιν ἡραμην βαθρων ἄπο.
 ΘΟ. δίκαιος ἡνσέβεια καὶ προμηθία. ^{δικαίαν οὐκ ἔστιν ἡ βία καὶ ἡ προμήθεια}
 ΙΦ. οἴσθ' αὖ νυν ἅ μοι γενέσθω; ΘΟ. σὸν τὸ σημαίνειν
 τόδε.
 ΙΦ. δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες. ΘΟ. ποῖ δέ σ' ἐκφύ-
 γοιεν ἄν;
 ΙΦ. πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδέν. ΘΟ. ἴτ' ἐπὶ δεσμά,
 πρόσπολοι. 1205
 ΙΦ. ἀκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους, ΘΟ. ἔσται
 τάδε.
 ΙΦ. κραῖτα κρύψαντες πέπλοισιν. ΘΟ. ἡλίου πρόσθεν
 φλογός.
 ΙΦ. σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν. ΘΟ. οἶδ' ὁμαρτή-
 σουσί σοι.
 ΙΦ. καὶ πόλει πέμψον τιν' ὅστις σημανεῖ ΘΟ. ποίας
 τύχας;
 ΙΦ. ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας. ΘΟ. μὴ συναντῶσιν
 φόνῳ; 1210
 ΙΦ. μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί. ΘΟ. στείχε καὶ σή-
 μαινε σύ.
 ΙΦ. καὶ φίλων γε δεῖ μάλιστα ΘΟ. τοῦτ' ἔλεξας εἰς
 ἐμέ. 1213
 ΙΦ. μηδέν' εἰς ὅψιν πελάζειν. ΘΟ. εὖ γε κηδεύεις
 πόλιν. 1212

ΙΦ. σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν τῇ θεῷ ΘΟ. τί
 χοῆμα δρῶ; 1215

ΙΦ. ἄγνισον πυρσῷ μέλαθρον. ΘΟ. καθαρὸν ὡς μόλης
 πάλιν;

ΙΦ. ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι, ΘΟ. τί χροί με
 δρᾶν;

ΙΦ. πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι. ΘΟ. μὴ παλαμναῖον
 λάβω;

ΙΦ. ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν, ΘΟ. τοῦδ' ὄρος τίς
 ἐστί μοι;

ΙΦ. θαυμάσης μηδέν. ΘΟ. τὰ τῆς θεοῦ πράσσ' ἐπὶ
 σχολῆς κυλῶς. 1220

ΙΦ. εἰ γὰρ ὡς θέλω καθαρμὸς ὅδε πέσοι. ΘΟ. συνεύ-
 χομαι.

ΙΦ. τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμαίων ὄρῳ ξένους
 καὶ θεᾶς κόσμον νεογνούς τ' ἄρνας, ὡς φόνον
 φόνον
 μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τὰ τ' ἄλλ'
 ὅσα

προϋθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια. 1225
 ἐκποδῶν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
 εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χειρὰς ἀγνεύει θεοῖς
 ἢ γάμον στείχει συνάψων ἢ τόκοις βαρύνεται,
 φεύγετ' ἐξίστασθε, μὴ τῷ προσπέσῃ μύσος τόδε.
 ὦ Διὸς Αἰητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἦν νύψω
 φόνον 1230

τῶνδε καὶ θύσσω οὐ χροί, καθαρὸν οἰκήσεις
 δόμον,
 εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τᾶλλα δ' οὐ λέγουσ',
 ὅμως

τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω,
θεά.

- ΧΟ. εὖπαις ὁ Λατοῦς γόνος, στρ.
 ὃν ποτε Ἀηλιάσιν 1235
 καρποφόροις γνάλοις
 * * * χρυσοκόμαν
 ἐν κιθάρα σοφόν, ἅ τ' ἐπὶ τόξων
 εὖστοχίᾳ γάνυται, φέρειν ἵνιν
 ἀπὸ δειράδος εἰναλίας, 1240
 λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσ'
 ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων,
 τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ
 Παρνάσιον κορυφάν,
 ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων 1245
 σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνῳ,
 γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε
 μαντεῖον χθόνιον.
 ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας
 ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων 1250
 ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαν-
 τείων δ' ἐπέβας ζαθέων,
 τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ
 θάσσεις, ἐν ἄψευδεῖ θρόνῳ
 μαντείας βροτοῖς 1255
 θεσφάτων νέμων
 ἀδύτων ὕπο, Κασταλίας ῥεέθρων
 γείτων, μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον.
 Θέμιν δ' ἐπεὶ γᾶς ἰὼν ἄνθρωπον 1260
 παῖδ' ἀπενάσματο Λα-
 τῶος ἀπὸ ζαθέων
 χρηστηρίων, νύχια

χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματ' ὀνείρων,
οὔ ποτέσιν μεροπῶν τά τε πρῶτα
τά τ' ἐπειδ' ὅς' ἔμελλε τυχεῖν

1265

ὑπνου κατὰ δνοφεράς
εὐνάς φράζον· Παῖα δὲ τὰν
μαντείων ἀφείλετο τιμὰν
Φοῖβον φθόνῳ θυγατρός·

ταχύπους δ' ἐς Ὀλυμπον ὄρμαθεις ἄναξ
χέρα παιδνὸν ὄρεξεν εἰς Αἴον θρόνον

1270

Πυθίων δόμων χθονίας ἀφε-

λεῖν θεᾶς μῆνιν νυχίους τ' ἐνοπίας.
γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα

πολύχρυσά θέλων λατρεύματα σχεῖν·

1275

ἐπὶ δ' ἔσεισεν κόμαν,

παῦσεν νυχίους ὀνείρους,

ἀπὸ δὲ λαθοσύναν
νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν,

καὶ τιμὰς πάλιν

1280

θῆκε Δοξία,

πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρόνῳ

θάρσση βροτοῖς θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓΓ. ὦ ναοφύλακες βώμιοί τ' ἐπιστάται, 1284-1489

Θόας ἄναξ γῆς τῆσδε ποῦ κρυεῖ βεβώς;

1285

καλεῖτ' ἀναπτύξαντες εὐγομφοὺς πύλας

ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;

ΑΓΓ. βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανῖαι

Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων

1290

φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε καὶ σεμνὸν βρέτας

λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.

ΧΟ. ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις

ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ σῦθεῖς.

ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ναοῦ

ΑΓΓ. ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα. 1295

ΧΟ. οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ ^{οὐκ} στείχε ^{καὶ} δῖωκέ νιν
ὅπου κυρησας τοῦσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.

ΑΓΓ. ὀραῖτ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος·
μέτεστι χύμιν τῶν πεποραγμένων μέρος.

ΧΟ. ^{καὶ} μαινέι; τί δ' ^{ἡμῖν} τῶν ξένων δρασμοῦ μετὰ; 1300
οὐκ εἰ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;

ΑΓΓ. οὐ πρὶν γ' ἂν εἴπῃ τοῦπος ἐρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγρὸς χθονός. ^{ὡς}
ὡὴ χαλᾷτε κληῖθρα, τοῖς ἔνδον λέγω,
καὶ δεσπότη σημῆναθ' οὔνεκ' ἐν πύλαις 1305

πάρεμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.
ΘΟ. τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τοδ' ἴστησιν βοήν,
πύλας ἀράξας καὶ ψόφον πέμψας ἔσω;

ΑΓΓ. ψευδῶς ἔλεγον αἶδε καὶ μ' ἀπῆλαννον δόμων,
ὡς ἐκτὸς εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310

ΘΟ. τί προσδοκᾶσαι κέρδος ἢ θηρώμεναι;

ΑΓΓ. αὐθις τὰ τῶνδε σημαυνῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶν ^ἡ παρόντ' ἄκουσον. ἢ νεᾶνις ἢ ἠνθάδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει', ἔξω χθονὸς
σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς 1315

ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.

ΘΟ. πῶς φῆς; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;

ΑΓΓ. σῴζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θανυμάσει.

ΘΟ. τὸν ποῖον; ἄρ' ὃν Τυνδαρεὺς τίκτει κόρη;

ΑΓΓ. ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεὰ καθωσιώσατο. 1320

ΘΟ. ὦ θαῦμα, πῶς σε μείζον ὀνομασας τυχῶ;

ΑΓΓ. μὴ ὑταῦθα τρέψῃς σὴν φρεν', ἀλλ' ἄκουέ μου·
σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλυὼν ἐκφροντισὸν

διωγμὸν ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται.

ΘΟ. λέγ'; εὐ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχίπλου πόρον 1325

αεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοῦμὸν δόρυ.

ΑΓΓ. ἐπεὶ πρὸς ἄκτας ἤλθομεν θαλασσίας,
 οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὠρμισμένη,
 ἡμᾶς μὲν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπεμπεις ξένων
 ἔχοντας, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω
 Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπορρητόν φλόγα
 θύουσα καὶ καθαυρόν ὃν μετῴχετο.
 αὐτὴ δὲ χερσὶ δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοι
 ἔστειχ' ὅπισθε. καὶ τάδ' ἦν ὑποπτὰ μοι,
 ἥρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ.
 χρόνῳ δ' ἔν' ἡμῖν δρᾶν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
 ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
 μέλη μαγεύουσ', ὡς νόνον νίζουσα δῆ.
 ἐπεὶ δὲ δάφου ἡμεῖς ἡμεῖνοι χρόνον,
 ἐσῆλθεν ἡμᾶς μὴ λυθέντες οἱ ξένοι
 κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοίατο.
 φόβῳ δ' ἂ μὴ χοῖν εἰσδρᾶν καθήμεθα
 σιγῇ· τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὸς λόγος,
 στείχειν ἔν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένους.
 κἀνταῦθ' ὀρώμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος
 τάρσῳ κατῆρες, πίτυλον ἐπερωμένον,
 ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
 ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
 ἐλευθέρους προμνηθεὺς ἐστῶτας νεῶς.
 κοντοῖς δὲ προῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων
 ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας
 σπεύδοντες ἡγοῦν διὰ χερῶν προμνησίαι
 πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοι καθίεσαν.
 ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
 δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 προμνησίαν τε, καὶ δι' εὐθυνητορίας
 οἴακας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνου νεῶς.
 λόγοι δ' ἐχώρουν· τί νύ νόμῳ πορθημεῖτε

1330

1335

1340

1345

1350

1355

κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους; ^{ἱερείῃ}
 τίνος τίς ὦν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; ^{ἀπαρτὴν δαίτην} 1360
 ὃ δ' εἶπ'· Ὀρέστης τῆσδ' ὅμαιμος, ὡς μάθης,
 Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι ^{ἡλικίᾳ}
 λαβὼν ἀδελφήν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
 ἀλλ' οὐδὲν ἦσσον εἰχόμεσθα τῆς ξένης
 καὶ πρὸς σ' ἔπεσθαι διεβιαζόμεσθά νιν, 1365
 ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
 κεινοί τε γὰρ σίδηρον οὐκ εἶχον χεροῖν
 ἡμεῖς τε· πυγμαῖ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
 καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα
 εἰς πλευρὰ καὶ πρὸς ἥπαρ ἤκοντίζετο, 1370
 ὥστε ξυνάπτειν καὶ συναποκαμεῖν μέλη. ^{ἀπὸ μακρῶν}
 δεινοῖς δὲ σημάτωντροισιν ἐσφραγισμένοι
 ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν, οἳ μὲν ἐν κάρῳ
 κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἳ δ' ἐν ὄμμασιν·
 ὄχθοις δ' ἐπισταθέντες εὐλαβεστέρωσ ^{ὑπὸ τοῦ φόβου} 1375
 ἐμαρνάμεσθα καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
 ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται πρύμνης ἐπι
 σταθέντες τοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι προσῶ.
 καὶ τῷδε, δεινὸς γὰρ κλύδων ὥκειλε ναῦν
 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν * * * τέγξαι πόδα, ^ἢ 1380
 λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερόν,
 βὰς εἰς θάλασσαν καπὶ κλίμακος θορῶν, ^{ἡμῶν δὲ ἄρματα, ἀναρτήσασμεν}
 ἔσθην ἀδελφήν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς,
 τό τ' οὐρανοῦ πέσσημα, τῆς Διὸς κόρης
 ἄγαλμα. ^{ἡμῶν} νᾶος δ' ἐκ μέσῃς ἐφθέγγετο ^{ἡμῶν} 1385
 βοή τις· ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται νεώς,
 λάβεσθε κώπης ῥόθιά τ' ἐκλευκαίνετε· ^{ἡμῶν θάλασσαν, ἀγέτω}
 ἔχομεν γὰρ ὦνπερ εἵνεκ' ἄξενον πόρον
 Συμπληγάδων ἐσώθεν εἰσεπλεύσαμεν.
 οἳ δὲ στεναγμὸν ἠδὺν ἐκβρουχόμενοι 1390

ἡμῶν δὲ ἄρματα, ἀναρτήσασμεν

*ἐν θαλάσσει**οὐρα*
ἐπαισαν ἄλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
λιμένος, ἐχώρει· στόμια διαπερῶσα δὲ*αὐτοῖν*
λάβρω κλύδωνι σὺμπέσουσ' ἠπείγετο·
δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης νεὼς
ᾧθι πάλιν προμνήσι· οἱ δ' ἐκαρτέρουν
πρὸς κεντρὰ λακτίζοντες· εἰς δὲ γῆν πάλιν αὐτὴν
κλύδων παλίσρους ἦγε νῆαυ. σταθεῖσα δὲ
Ἀγαμέμνωνος παῖς ἠύξατ'· ὦ Λητοῦς κόρη,
σῶσον με τὴν σὴν ἱερίαν πρὸς Ἑλλάδα
ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς. 1395*ἐκ βαρβάρου γῆς*
φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
φιλεῖν δὲ καὶ τοὺς ὁμαίμοντας δόκει.
ναῦται δ' ἐπηνυμήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
παιᾶνα, γυμνὰς εὐχερῶς ἐπωμίδας
κώπη προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος. 1405*ἐκ βαρβάρου γῆς*
μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ἦει σκάφος·
ᾧ μὲν τις εἰς θάλασσαν ὠρμήθη ποσὶν,
ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξάνηπτεν ἀγκύλας.
κάρῳ μὲν εὐθύς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην,
σοὶ τὰς ἐκείθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας. 1410*ἐκ βαρβάρου γῆς*
ἀλλ' ἔρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χερσὶν·
εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
οὐκ ἔστιν ἐλπίς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
πόντου δ' ἀνάχτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ
δεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος. 1415*ἐκ βαρβάρου γῆς*
καὶ νῦν παρῆξει τὸν Ἀγαμέμνωνος γόνον
σοὶ καὶ πολίταις, ὥς ἔοικεν, ἐν χερσὶν
λαβεῖν ἀδελφὴν θ', ἢ φόνον τὸν Αὐλίδι
ἀμνημόνευτον θεῶν προδοῦς· ἀλίσχεται.
ΧΟ. ὦ τλήμων Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα 1420
θανεῖ πάλιν μολοῦσα δεσποτῶν χέρας.*ἐκ βαρβάρου γῆς*
ΘΟ. ὦ πάντες ἄστοι τῆσδε βαρβάρου χθονός,
οὐκ εἶα πάλοις ἐμβαλόντες ἡνίας
παράκτιοι δραμεῖσθε κἄκβολὰς νεὼς
Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ 1425*ἐκ βαρβάρου γῆς*
σπεύδοντες ἀνδράς δυσσεβεῖς θηράσετε,
οἱ δ' ὠκυπομποὺς ἔλξετ' εἰς πόντον πλάτας
ὥς ἐκ θαλάσσης ἐκ τε γῆς ὑπεύμασι
λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας

οίψωμεν, ἢ σκόλοψι πῆξωμεν δέμας. 1430
 ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἱστορας βουλευμάτων ἀδμήτορας
 γυναικας αὐθις, ἥνικ' ἂν σχολὴν λάβω,
 ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην καὶ κενὴν ἔχοντες
 σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἥσυχoi. 1435
 ΑΘ. ποῖ ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμένους, ἄναξ
 Θόας; ἄκουσόν τῆσδ' Ἀθηναίᾳς λόγους.
 παῦσαι διώκων ῥεῦμα τ' ἐξορμῶν στρατοῦ.
 πεπρωμένος γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
 δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τὸν τ' Ἑρινύων χόλον
 φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος εἰσπέμψων δέμας 1440
 ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα.
 πρὸς μὲν σ' ὅδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
 δοκέεις Ὀρέστην ποντίῳ λαβὼν σάλλω,
 ἥδ' ἢ Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα 1445
 πόντου τίθῃσι νῶτα πορθμένων πλάτῃ.
 μαθὼν δ' Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,
 κλύεις γὰρ αὐτὴν καίπερ οὐ παρὼν θεᾶς,
 χώρει λαβὼν ἄγαλμα σύγγονόν τε σὴν.
 ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμητους μόλῃς,
 χώρός τις ἐστίν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις 1450
 ὄροις, γείτων δειραδὸς Καρυστίας,
 ἱερὸς, Ἀλὰς νιν οὐμὸς ὀνομάζει λεῶς·
 ἐνταῦθα τεύξας ναὸν ἵδρυσαι βρέτας,
 ἐπώνυμον γῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν,
 οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα 1455
 οἷστροις Ἑρινύων. Ἄρτεμιν δὲ νιν βροτοὶ
 τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεᾶν.
 νόμον τε θὲς τόνδ'· ὅταν ἐορτάξῃ λεῶς,
 τῆς σῆς σφαγῆς ἅποιν', ἐπισχέτω ξίφος 1460
 δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς αἷμα τ' ἐξανιέτω,
 ὁσίας ἔκατι θεᾶ θ' ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
 σὲ δ' ἄμφι σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
 Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς
 οὐ καὶ τεθάρπει κατθανοῦσα, καὶ πέπλων 1465
 ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπῆνους ὑφάς,
 ἃς ἂν γυναικες ἐν τόκοις ψυχορραγεῖς
 λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς

^{ἡ ἑστία}
Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι
γνώμης δικαίας εἶνεκ', ἐξέσωσα δὲ
καὶ πρὶν σ' Ἀρείοις ἐν πάροις ψήφους ἶσας, 1470

^{ἡρίδμου}
κρίνας', Ὀρέστα· καὶ νόμισμ' ἔσται τόδε, ^{καὶ νόμισμα ἔσται}
^{ἡ δὲ} νικᾶν ἰσῆρεϊς ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ· ^{καὶ δὲ}
^{ἡ δὲ} ἄλλ' ἐκκομίζου σὴν κασιγνήτην χθονος, ^{καὶ δὲ}
Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θέας. ^{καὶ δὲ}

ΘΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις 1475

^{ἡ δὲ} ὅστις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὁρθῶς φρονεῖ. ^{μυσοῦ}
^{ἡ δὲ} ἐγὼ δ' Ὀρέστη τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς ^{ἡ δὲ}
βέβηκ', ἀδελφῇ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ ^{ἡ δὲ}
πρὸς τοὺς σθένοντάς θεοὺς ἀμιλλᾶσθαι καλόν;
ἴτωσαν εἰς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλατι 1480
γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
γυναῖκας, ὥσπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται.

^{ἡ δὲ} Πανσῶ δὲ λόγῃην ἣν ἐπαίρομαι ξένοις, ^{ἡ δὲ}
νεῶν τ' ἐρετμᾶ, σοὶ τὰδ' ὥς δοκεῖ, θεᾶ. 1485

ΑΘ. [αἰνῶ· τὸ γὰρ ^{ἡ δὲ} χρεῶν σου τε καὶ θεῶν κρατεῖ.] ^{ἡ δὲ}
ἴτ' ὦ πνοαί, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγώ,
σώζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

ΧΘ. ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης ^{ἡ δὲ} 1490
μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.

ἀλλ' ὦ σεμνὴ παρὰ τ' ἀθανάτοις
καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνα,

δράσομεν οὕτως ὥς σὺ κελεύεις.

μάλα γὰρ τερπνὴν κἀνέλπιστον

φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι. 1495

[ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμον ^{ἡ δὲ} βίον καὶ ^{ἡ δὲ} βίον καὶ ^{ἡ δὲ} βίον
βίον κατέχοις ^{ἡ δὲ}
καὶ μὴ λήροις στεφανοῦσα.] ^{ἡ δὲ}

ION.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΡΑΠΑΙΝΙΔΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.
ΚΡΕΟΥΣΑ.

ΞΟΤΘΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΚΡΕΟΥΣΗΣ.

ΠΥΘΙΑ ἥτοι ΠΡΟΦΗΤΙΣ.

ΑΘΗΝΑ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθίδεωσ Ἀπόλλων φθείρας ἔγκνου
ἐποίησεν ἐν Ἀθήναις· ἥ δὲ τὸ γεννηθὲν ὑπὸ τὴν ἀκρό-
πολιν ἐξέβηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ
τῆς λοχείας μάρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ἐρ-
μῆς ἀνελόμενος εἰς Δελφοὺς ἦνεγκεν· εὐροῦσα δ' ἡ 5
προφήτις ἀνέθρεψε. τὴν Κρέουσαν δὲ Ξοῦθος ἔγρημε·
συμμαχήσας γὰρ Ἀθηναίοις τὴν βασιλείαν καὶ τὸν τῆς
προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον. τοῦτῳ μὲν οὖν ἄλλος
παῖς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτι-
δος οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὃ δὲ ἀγνοῶν ἐδού-10
λευσε τῷ πατρί.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

Ι Ω Ν.

ΕΡ. Ἄτλας, ὁ χαλκίοισι νώτοις οὐρανὸν
 θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκτρίβων, θεῶν
 μιᾶς ἔφυσε Μαΐαν, ἣ' μ' ἐγείνατο
 Ἑρμῆν μεγίστῳ Ζηνί, δαιμόνων λάτριν.
 ἦκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἔν' ὀμφαλὸν 5
 μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνωδεῖ βροτοῖς
 τὰ τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων ἀεί.
 ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
 τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
 οὐ' παῖδ' Ἑρεχθέως Φοῖβος ἔξευξεν γάμοις 10
 βία Κρέουσαν, ἔνθα προσβόρους πέτρας
 Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
 Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.
 ἀγνώς δὲ πατρί, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
 γαστροῦς διήνεγκ' ὄγκον· ὥς δ' ἤλθεν χρόνος, 15
 τεκοῦς' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος
 εἰς ταῦτόν ἄντρον οὐ' περ ἠνυάσθη θεῷ
 Κρέουσα, κακτίθησιν ὥς θανούμενον
 κοίλῃς ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
 προγόνων νόμον σῶξουσα τοῦ τε γηγενοῦς 20
 Ἑριχθονίου· κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
 φρουρῶ παραξεύασα φύλακε σώματος

δισσῶ δράκοντε, παρθένους Ἀγλαυρίσι
 δίδωσι σώζειν· ὅθεν Ἑρεχθίδαις ἔτι
 νόμος τις ἔστιν ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις 25
 τρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἦν εἶχε παρθένος χλιδὴν
 τέκνῳ προσάψας' ἔλιπεν ὥς θανουμένῳ.
 καὶ μ' ὦν ἀδελφὸς Φοῖβος αἰτεῖται τάδε·
 ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἶσθα γὰρ θεᾶς πόλιν, 30
 λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
 αὐτῷ σὺν ἄγγει σπαργάνοισί θ' οἷς ἔχει
 ἔνεγκε Δελφῶν τὰμὰ πρὸς χρηστήρια
 καὶ θῆς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν.
 τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γὰρ ἔστιν, ὥς εἰδῆς, ὁ παῖς, 35
 ἡμῖν μελήσει. Λοξία δ' ἐγὼ χάριν
 πρᾶσσων ἀδελφῷ πλεκτὸν ἐξάρας κύτος
 ἦνεγκα καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἐπι
 τίθηναι ναοῦ τοῦδ', ἀναπτύξας κύτος
 ἐλκικτὸν ἀντίπηγος, ὥς ὀρῶθ' ὁ παῖς: 40
 κυρεῖ δ' ἅμ' ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ
 προφητῆτις εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ·
 ὅψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδὶ νηπίῳ
 ἐθαύμασ' εἴ τις Δελφίδων τλαίῃ κόρη
 λαθραῖον ὠδῖν' εἰς θεοῦ ῥῖψαι δόμον, 45
 ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν·
 οἴκτῳ δ' ἀφῆκεν ὠμότητα, καὶ θεὸς
 συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ μὴ' κπεσεῖν δόμων.
 τρέφει δέ νιν λαβοῦσα· τὸν σπεύραντα δὲ
 οὐκ οἶδε Φοῖβον οὐδὲ μητέρ' ἧς ἔφνυ, 50
 ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
 νέος μὲν οὖν ὦν ἀμφιβωμίους τροφὰς
 ἡλᾶτ' ἀθύρων· ὥς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
 Δελφοὶ σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ

ταμίαν τε πάντων πιστόν, ἐν δ' ἀνακτόροις 55
θεοῦ καταξῆθ' ἀεὶ σεμνὸν βίον.

Κρέουσα δ' ἡ τεκοῦσα τὸν νεανίαν
Ξούθῳ γαμεῖται συμφορᾶς τοιαῆσδ' ὕπο.
ἦν ταῖς Ἀθήναις τοῖς τε Χαλκωδοντίδαις,
οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοῖδα, πολέμιος κλύδων· 60

ὃν συμπονήσας καὶ ξυνεξελὼν δορὶ
γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
οὐκ ἐγγενὴς ὢν, Αἰόλου δὲ τοῦ Διὸς
γεγὼς Ἀχαιός· χρόνια δὲ σπείρας λέχη
ἄτεκνός ἐστι, καὶ Κρέουσ'· ὢν εἴνεκα 65

ἦκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε,
ἔρωτι παίδων. Λοξίας δὲ τὴν τύχην
εἰς τοῦτ' ἐλαύνει, κοῦ λέληθεν, ὥς δοκεῖ.

δώσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
Ξούθῳ τὸν αὐτοῦ παῖδα, καὶ πεφυκέναι 70
κείνου σφε φήσει, μητρὸς ὥς ἐλθὼν δόμους
γνωσθῆ Κρεούσῃ, καὶ γάμοι τε Λοξίου
κρυπτοὶ γένωνται παῖς τ' ἔχη τὰ πρόσφορα.

Ἴωνα δ' αὐτόν, κτίστορ' Ἀσιάδος χθονός,
ὄνομα κεκληῆσθαι θήσεται καθ' Ἑλλάδα. 75

ἀλλ' εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
τὸ κρανθὲν ὥς ἂν ἐκμάθω παιδὸς πέρι.

ὁρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
τόνδ', ὥς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῆ πυλώματα
δάφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', οὗ μέλλει τυχεῖν, 80

Ἴων' ἐγὼ σφε πρῶτος ὀνομάξω θεῶν.

ΙΩΝ. ἄρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
ἥλιος ἤδη λάμπει κατὰ γῆν,
ἄστρα δὲ φεύγει πῦρ τόδ' ἀπ' αἰθέρος
εἰς νύχθ' ἱεράν, 85

Παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαί

καταλαμπόμεναι τὴν ἡμερίαν
ἄψιδα βροτοῖσι δέχονται.
σμήρνης δ' ἀνύδρου καπνὸς εἰς ὀρόφους
Φοίβου πέτεται. 90
θάσσει δὲ γυνὴ τρίποδα ζάθεον
Δελφίς, αἰείδουσ' Ἑλλησι βοάς,
ὥς ἂν Ἀπόλλων κελαδήσῃ.
ἀλλ' ὦ Φοίβου Δελφοὶ θέραπες,
τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς 95
βαίνετε δίνας, καθαραῖς δὲ δρόσοις
παιδρυνάμενοι στείχετε ναοὺς·
στόμα τ' εὖφημον φρουρεῖτ' ἀγαθόν,
φήμας τ' ἀγαθὰς
τοῖς ἐθέλουσιν μαντεύεσθαι 100
γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν.
ἡμεῖς δὲ πόνους οὓς ἐκ παιδὸς
μοχθοῦμεν αἰεὶ, πτόρθοισι δάφνης
στέφεσιν θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
καθαρὰς θήσομεν ὑγραῖς τε πέδον 105
ξανίσιν νοτερόν, πτηνῶν τ' ἀγέλας,
αἱ βλάπτουσιν σέμν' ἀναθήματα,
τόξοισιν ἐμοῖς φυγάδας θήσομεν·
ὥς γὰρ ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γεγὼς
τοὺς θρέψαντας 110
Φοίβου ναοὺς θεραπεύω.
ἄγ' ὦ νεηθαλὲς ὦ 115
καλλίστας προπόλευμα δάφνας,
ἃ τὰν Φοίβου θυμέλαν
σαίρεις ὑπὸ ναοῖς
κήπων ἐξ ἀθανάτων,
ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱερὰι

- * τὰν ἄεναον παγὰν
ἐκπροῦεῖσαι,
μυρσίνας ἱερὰν φόβαν, 120
ἧ σαίρω δάπεδον θεοῦ
παναμέριος ἅμ' ἄλλου
πτέρυγι θοᾷ
λατρεύων τὸ κατ' ἡμαρ.
ὦ Παιὰν ὦ Παιάν, 125
εὐαίων εὐαίων
εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ.
καλὸν γε τὸν πόνον, ὦ
Φοῖβε, σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω
τιμῶν μαντεῖον ἔδραν· 130
κλεινὸς δ' ὁ πόνος μοι
θεοῖσιν δούλαν χέρ' ἔχειν,
οὐ θνατοῖς ἀλλ' ἀθανάτοις·
εὐφάμους δὲ πόνους μοχθεῖν
οὐκ ἀποκάμνω. 135
Φοῖβός μοι γενέτωρ πατήρ·
τὸν βόσκοντα γὰρ εὐλογῶ,
τὸ δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατέρος
ὄνομα λέγω,
Φοῖβου τοῦ κατὰ ναόν. 140
ὦ Παιὰν ὦ Παιάν,
εὐαίων εὐαίων
εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ.
ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
δάφνας ὄλκοις, 145
χρυσέων δ' ἐκ τευχέων ῥίψω
γαίας παγάν,
ἂν ἀποχεύονται
Κασταλίας δῖναι,

- νοτερόν ὕδωρ βάλλων,
 ὅσιος ἀπ' εὐνᾶς ὦν. 150
 εἴθ' οὕτως αἰεὶ Φοῖβω
 λατρεύων μὴ παυσαίμαν,
 ἢ παυσαίμαν ἀγαθᾶ μοῖρα.
 ἔα ἔα·
 φοιτᾷς ἥδη λείπουσιν τε
 πτανοὶ Παρνασοῦ κοίτας· 155
 αὐδᾷ μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς
 μηδ' εἰς χρυσήρεις οἴκους.
 μάρψω σ' αὖ τόξοις, ὦ Ζηνὸς
 κῆρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
 ἰσχὺν νικῶν. 160
 ὅδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει
 κύκνος· οὐκ ἄλλα
 φοινικοφαῖ πόδα κινήσεις;
 οὐδέν σ' ἅ φόρμιγξ ἅ Φοῖβου
 σύμμολπος τόξων ῥύσαιτ' ἄν· 165
 πάραγε πτέρυγας,
 λίμνας ἐπὶ βατὰς Δηλιάδος·
 αἰμάξεις, εἰ μὴ πείσει,
 τὰς καλλιφθόγγους ᾠδὰς.
 ἔα ἔα· 170
 τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσέβα:
 μῶν ὑπὸ θριγκοῦς εὐναίας
 καρφηρὰς θήσων τέκνοις;
 ψαλμοὶ σ' εἰρξουσιν τόξων.
 οὐ πείσει; χωρῶν δίνας
 τὰς Ἀλφειοῦ παιδούργει 175
 ἢ νάπος Ἰσθμιον,
 ὥς ἀναθήματα μὴ βλάπτηται
 ναοὶ θ' οἱ Φοῖβου.

κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι
 τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φάμας
 θνατοῖς· οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
 Φοίβῳ δουλεύσω, κοῦ λήξω
 τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.

HMIX. οὐκ ἐν ταῖς ξαθέαις Ἀθά-
 ναις εὐκλινες ἦσαν αὖ-
 λαὶ θεῶν μόνον, οὐδ' ἀγνι-
 ἀτιδες θεραπείαι·
 ἀλλὰ καὶ παρὰ Λοξία
 τῷ Λατοῦς διδύμων προσώ-
 πων καλλιβλέφαρον φῶς.

HMIX. ἰδοὺ τάνδ' ἄθρησον,
 Λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
 χρυσέαις ἄρπαις ὁ Διὸς παῖς·
 φίλα, πρόσιδ' ὅσσοις.

HMIX. ἀθρῶ. καὶ πέλας ἄλλος αὖ-
 τοῦ πανὸν πυρίφλεκτον αἶ-
 ρει τις· ἄρ' ὃς ἑμαῖσι μυ-
 θεύεται παρὰ πῆναις
 ἀσπιστὰς Ἰόλαος, ὃς
 κοινοὺς αἰρόμενος πόρους
 Δίῳ παιδὶ συναντλεῖ;

HMIX. καὶ μὰν τόνδ' ἄθρησον
 πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππου·
 τὰν πῦρ πνέουσαν ἐναίρει
 τρισώματον ἀλκάν.

HMIX. παντᾶ τοι βλέφαρον διώ-
 κω. σκέψαι κλόνον ἐν τείχε-
 σι λαῖνοισι Γιγάντων.

184 — 193 = 194 — 204

205 — 218 = 219 — 236

ΗΜΙΧ. ὦδε δερκόμεθ', ὦ φίλαι, *

ΗΜΙΧ. λεύσσεις οὖν ἐπ' Ἐγκελάδῳ
γοργῶπιν πάλλουσαν ἵτυν;

210

ΗΜΙΧ. λεύσσω Παλλάδ' ἐμὰν θεόν.

ΗΜΙΧ. τί γάρ, κεραυνὸν
ἀμφίπυρον ὄβριμον ἐν Διὸς
ἐκηβόλοισι χερσίν;

ΗΜΙΧ. ὄρῳ, τὸν δάιον

Μίμαντα πυρὶ καταιθαλοῖ.

215

καὶ Βρόμιος ἄλλον ἀπολέμοισι
κισσίνοισι βάκτροις
ἐναίρει Γᾶς τέκνων ὁ Βακχεύς.

ΧΟ. σέ τοι τὸν παρὰ ναὸν αὐ-
δῶ· θέμις γυάλων ὑπερ-
βῆναι λευκῶ ποδὶ βαλόν;

ἀντ.

220

ΙΩΝ. οὐ θέμις, ὦ ξέναι.

ΧΟ. οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν,

ΙΩΝ. αὖδα· τί θέλεις;

ΧΟ. ἄρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν
γᾶς Φοίβου κατέχει δόμος;

ΙΩΝ. στέμμασί γ' ἐνδυτόν, ἀμφὶ δὲ γοργόνες.

ΧΟ. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾶ.

225

ΙΩΝ. εἰ μὲν ἐθύσατε πέλανον πρὸ δόμων
καί τι πυθέσθαι χοήζετε Φοίβου,
πάριτ' εἰς θυμέλας, ἐπὶ δ' ἀσφάκτοις
μήλοισι δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.

ΧΟ. ἔχω μαθοῦσα·

230

θεοῦ δὲ νόμον οὐ παραβαίνομεν·
ἃ δ' ἐκτός, ὄμμα τέρψει.

ΙΩΝ. πάντα θεᾶσθ', ὅ τι καὶ θέμις, ὄμμασι.

ΧΟ. μεθεῖσαν δεσπόται
με θεοῦ γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν.

ΙΩΝ. δμῳαὶ δὲ τίνων κλήξεσθε δόμων;

ΧΟ. Παλλάδος ἔνοικα τρόφιμα μέλαθρα
τῶν ἐμῶν τυράννων.

235

παρούσας δ' ἄμφι τᾶσδ' ἐρωτᾷς.

ΙΩΝ. γενναιότης σοι, καὶ τρόπων τεκμήριον
τὸ σχῆμ' ἔχεις τόδ', ἥτις εἴ ποτ', ὦ γύναι.
γνοίῃ δ' ἂν ὥς τὰ πολλά γ' ἀνθρώπου πέρι
τὸ σχῆμ' ἰδῶν τις εἰ πέφυκεν εὐγενής.
ἔα·

240

ἄλλ' ἐξέπληξάς μ', ὄμμα συγκλήσασα σὸν
δακρύοις θ' ὑγράνας' εὐγενῇ παρηίδα,
ὥς εἶδες ἄγνὰ Δοξίου χρηστήρια.

τί ποτε μερίμνης εἰς τόδ' ἦλθες, ὦ γύναι;
οὐ πάντες ἄλλοι γύαλα λεύσσοντες θεοῦ
χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρροεῖ;

245

ΚΡ. ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν οὐκ ἀπαιδεύτως ἔχει
εἰς θαύματ' ἐλθεῖν δακρύων ἐμῶν πέρι·
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τούσδ' Ἀπόλλωνος δόμους
μνήμην παλαιὰν ἀνεμετροησάμην τινά·

250

οἴκοι δὲ τὸν νοῦν ἔσχον ἐνθάδ' οὐσά περ.
ὦ τλήμονες γυναιῖκες· ὦ τολμήματα
θεῶν. τί δῆτα; ποῖ δίκην ἀνοίσομεν,
εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;

ΙΩΝ. τί χρῆμ' ἀνερμήνευτα δυσθυμεῖ, γύναι;

255

ΚΡ. οὐδέν· μεθῆκα τόξα· τὰπὶ τῷδε δὲ
ἐγὼ τε σιγῶ καὶ σὺ μὴ φρόντιζ' ἔτι.

ΙΩΝ. τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίου πατρὸς
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεῶν;

ΚΡ. Κρέουσα μὲν μοι τοῦνομ', ἐκ δ' Ἐρεχθίδεως
πέφυκα, πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.

260

ΙΩΝ. ὦ κλεινὸν οἰκοῦσ' ἄστρ' γενναίων τ' ἄπο
τραφεῖσα πατέρων, ὥς σε θαυμάζω, γύναι.

ΚΡ. τοσαῦτα κεῦτυχοῦμεν, ὦ ξέν', οὐ πέρα.

ΙΩΝ. πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὥς μεμύθευται βροτοῖς, 265

ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς, ὦ ξέν'; ἐκμαθεῖν θέλω.

ΙΩΝ. ἐκ γῆς πατρός σου πρόγονος ἔβλασθεν πατήρ;

ΚΡ. Ἐριχθόνιός γε· τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεῖ.

ΙΩΝ. ἦ καί σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο;

ΚΡ. εἰς παρθένους γε χειρας, οὐ τεκοῦσά νιν. 270

ΙΩΝ. δίδωσι δ', ὥσπερ ἐν γραφῇ νομίζεται;

ΚΡ. Κέκροπός γε σώζειν παισὶν οὐχ ὀρώμενον.

ΙΩΝ. ἤκουσα λῦσαι παρθένους τεῦχος θεᾶς.

ΚΡ. τοιγὰρ θανοῦσαι σκόπελον ἤμαξαν πέτρας.

ΙΩΝ. εἶεν·

τί δαί τόδ'; ἄρ' ἀληθὲς ἢ μάτην λόγος; 275

ΚΡ. τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; καὶ γὰρ οὐ κάμνω σχολῇ.

ΙΩΝ. πατήρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔθυσσε συγγόνους;

ΚΡ. ἔτλη πρὸ γαίης σφάγια παρθένους κτανεῖν.

ΙΩΝ. σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς κασιγνήτων μόνη;

ΚΡ. βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις. 280

ΙΩΝ. πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτει χθονός;

ΚΡ. πληγαὶ τριαίνης ποντίου σφ' ἀπώλεσαν.

ΙΩΝ. Μακρὰ δὲ χῶρός ἐστ' ἐκεῖ κεκλημένος;

ΚΡ. τί δ' ἱστορεῖς τόδ'; ὥς μ' ἀνέμνησάς τινας.

ΙΩΝ. τιμᾷ σφε Πύθιος ἀστραπαὶ τε Πύθιαι; 285

ΚΡ. τιμᾷ γ' ἄτιμ'· ὥς μήποτ' ὠφελόν σφ' ἰδεῖν.

ΙΩΝ. τί δέ; στυγεῖς σὺ τοῦ θεοῦ τὰ φίλτατα;

ΚΡ. οὐδέν· ξύνοιδ' ἄντροισιν αἰσχύνην τινά.

ΙΩΝ. πόσις δὲ τίς σ' ἔγρημ' Ἀθηναίων, γύναι;

ΚΡ. οὐκ ἀστός, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός. 290

ΙΩΝ. τίς; εὐγενῇ νιν δεῖ πεφυκέναι τινά.

ΚΡ. Εὐϋθός, πεφυκὼς Αἰόλου Διός τ' ἄπο.

ΙΩΝ. καὶ πῶς ξένος σ' ὦν ἔσχευ οὔσαν ἐγγενῇ;

ΚΡ. Εὐβοί' Ἀθήναις ἔστι τις γείτων πόλις·

- ΙΩΝ. ὄροις ὑγροῖσιν, ὥς λέγουσ', ὠρισμένη. 295
- ΚΡ. ταύτην ἔπερσε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί.
- ΙΩΝ. ἐπίκουρος ἐλθών; κατὰ σὸν γαμεῖ λέχος;
- ΚΡ. φερνάς γε πολέμου καὶ δορὸς λαβὼν γέρας.
- ΙΩΝ. σὺν ἀνδρὶ δ' ἦκεις ἢ μόνη χρηστήρια;
- ΚΡ. σὺν ἀνδρὶ. σηκοῖς δ' ἐνστρέφει Τροφωνίου. 300
- ΙΩΝ. πότερα θεατῆς ἢ χάριν μαντευμάτων;
- ΚΡ. κείνου τε Φοίβου θ' ἐν θέλων μαθεῖν ἔπος.
- ΙΩΝ. καρποῦ δ' ὕπερ γῆς ἦκετ', ἢ παίδων πέρι;
- ΚΡ. ἄπαιδές ἐσμεν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα.
- ΙΩΝ. οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πάποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ; 305
- ΚΡ. ὁ Φοῖβος οἶδε τὴν ἐμὴν ἀπαιδίαν.
- ΙΩΝ. ὦ τλῆμον, ὥς τ' ἄλλ' εὐτυχοῦς' οὐκ εὐτυχεῖς.
- ΚΡ. σὺ δ' εἰ τίς; ὥς σου τὴν τεκοῦσαν ὠλβισα.
- ΙΩΝ. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δοῦλος εἰμί τ', ὦ γύναι.
- ΚΡ. ἀνάθημα πόλεως, ἢ τινος πραθεῖς ὕπο; 310
- ΙΩΝ. οὐκ οἶδα πλὴν ἐν· Λοξίου κεκλήμεθα.
- ΚΡ. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὐθις, ὦ ξέν', ἀντοικτείρομεν.
- ΙΩΝ. ὥς μὴ εἰδόθ' ἦτις μ' ἔτεκεν ἐξ ὅτου τ' ἔφυν.
- ΚΡ. ναοῖσι δ' οἰκεῖς τοισίδ' ἢ κατὰ στέγας;
- ΙΩΝ. ἅπαν θεοῦ μοι δῶμ', ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος. 315
- ΚΡ. παῖς δ' ὦν ἀφίκου ναὸν ἢ νεανίας;
- ΙΩΝ. βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
- ΚΡ. καὶ τίς γάλακτι σ' ἐξέθρεψε Δελφίδων;
- ΙΩΝ. οὐπάποτ' ἔγνων μαστόν· ἢ δ' ἐθρεφέ με
- ΚΡ. τίς, ὦ ταλαίπωρ'; ὥς νοσοῦς' ἡῦρον νόσους. 320
- ΙΩΝ. Φοίβου προφητῆς, μητέρ' ὥς νομίζομεν.
- ΚΡ. εἰς δ' ἄνδρ' ἀφίκου τίνα τροφήν κεκτημένος;
- ΙΩΝ. βωμοί μ' ἔφερβον οὐπιῶν τ' αἰεὶ ξένος.
- ΚΡ. τάλαινά σ' ἢ τεκοῦσα, τίς ποτ' ἦν ἄρα.
- ΙΩΝ. ἀδίκημά του γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως. 325
- ΚΡ. ἔχεις δὲ βίοντον; εὖ γὰρ ἥσκησαι πέπλοις.

ΙΩΝ. τοῖς τοῦ θεοῦ κοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν.

ΚΡ. οὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς;

ΙΩΝ. ἔχω γὰρ οὐδέν, ᾧ γύναι, τεκμήριον.

ΚΡ. φεῦ·

πέπονθέ τις σῇ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γυνή, 330

ΙΩΝ. τίς; εἰ πόνου μοι ξυλλάβοι, χαίροισιν ἄν.

ΚΡ. ἥς εἶνεκ' ἦλθον δεῦρο πρὶν πόσιν μολεῖν.

ΙΩΝ. ποῖόν τι χρήζουσ'; ὡς ὑπουργήσω, γύναι.

ΚΡ. μάντευμα κρυπτὸν δεομένη Φοῖβου μαθεῖν.

ΙΩΝ. λέγοις ἄν· ἡμεῖς τᾷλλα προξενήσομεν. 335

ΚΡ. ἄκουε δὴ τὸν μῦθον· ἄλλ' αἰδούμεθα.

ΙΩΝ. οὐ τᾶρα πράξεις οὐδέν· ἀργὸς ἦ θεός.

ΚΡ. Φοῖβω μιγῆναί φησί τις φίλων ἐμῶν,

ΙΩΝ. Φοῖβω γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ', ᾧ ξένη.

ΚΡ. καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρα πατρός. 340

ΙΩΝ. οὐκ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται.

ΚΡ. οὐ φησιν αὐτῇ· καὶ πέπονθεν ἄθλια.

ΙΩΝ. τί χρῆμα δράσας, εἰ θεῷ συνεζύγη;

ΚΡ. τὸν παῖδ' ὃν ἔτεκεν ἐξέθηκε δωμάτων.

ΙΩΝ. ὁ δ' ἐκτεθεὶς παῖς ποῦ ἔστιν; εἰσορᾷ φάος; 345

ΚΡ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς. ταῦτα καὶ μαντεύομαι.

ΙΩΝ. εἰ δ' οὐκέτ' ἔστι, τί νι τρόπῳ διεφθάρη;

ΚΡ. θῆρας σφε τὸν δύστηνον ἐλπίζει κτανεῖν.

ΙΩΝ. ποίῳ τόδ' ἔγνω χρωμένη τεκμηρίῳ;

ΚΡ. ἐλθοῦς ἴν' αὐτὸν ἐξέθηκ', οὐχ ἡὔρ' ἔτι. 350

ΙΩΝ. ἦν δὲ σταλαγμὸς ἐν στίβῳ τις αἵματος;

ΚΡ. οὐ φησι· καί τοι πόλλ' ἐπεστράφη πέδον.

ΙΩΝ. χρόνος δὲ τίς τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ;

ΚΡ. σοὶ ταῦτ' ἂν ἥβης, εἶπερ ἦν, εἶχεν μέτρα.

ΙΩΝ. ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τεκοῦσα δ' ἄθλια. 355

ΚΡ. οὐκ οὖν ἔτ' ἄλλον ὕστερον τίκτει γόνον.

ΙΩΝ. τί δ', εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβῶν;

ΚΡ. τὰ κοινὰ χαίρων οὐ δίκαια δρᾷ μόνος.

ΙΩΝ. οἴμοι· προσωδὸς ἡ τύχη τῶμῳ πάθει.

ΚΡ. καὶ σ', ὦ ξέν', οἶμαι μητέρ' ἀθλίαν ποθεῖν. 360

ΙΩΝ. καὶ μή μ' ἐπ' οἶκτον ἔξαγ' οὗ 'λελήσμεθα.

ΚΡ. σιγῶ· πέραινε δ' ὦν σ' ἀνιστορῶ πέρι.

ΙΩΝ. οἶσθ' οὖν ὃ κάμνει τοῦ λόγου μάλιστά σοι;

ΚΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνη τῇ ταλαιπώρῳ νοσεῖ;

ΙΩΝ. πῶς ὁ θεὸς ὃ λαθεῖν βούλεται μαντεύσεται; 365

ΚΡ. εἶπερ καθίξει τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.

ΙΩΝ. αἰσχύνεται τὸ προᾶγμα· μὴ 'ξέλεγχέ νιν.

ΚΡ. ἀλγύνεται δέ γ' ἡ παθοῦσα τῇ τύχῃ.

ΙΩΝ. οὐκ ἔστιν ὅστις σοι προφητεύσει τάδε.

ἐν τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασιν κακὸς φανεῖς 370

Φοῖβος δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι

δράσειεν ἂν τι πῆμ'· ἀπαλλάσσου, γύναι·

τῷ γὰρ θεῷ τάναντί' οὐ μαντευτέον.

εἰς γὰρ τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἂν,

εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐκπονήσομεν 375

φράζειν ἂ μὴ θέλουσιν ἢ προβωμίους

σφαγαῖσι μήλων ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς.

ἂν γὰρ βία σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν,

ἀνόνητα κεκτήμεσθα τάγάθ', ὦ γύναι·

ἂ δ' ἂν διδῶς' ἐκόντες, ὠφελούμεθα. 380

ΧΟ. πολλάί γε πολλοῖς εἰσι συμφοραὶ βροτοῖς,

μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν. ἐν δ' ἂν εὐτυχὲς

μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίῃ.

ΚΡ. ὦ Φοῖβε, κακέτ' κἀνθάδ' οὐ δίκαιος εἶ

εἰς τὴν ἀποῦσαν, ἧς πάρεισιν οἱ λόγοι. 385

σὺ δ' οὔτ' ἔσωσας τὸν σὸν ὃν σῶσαί σ' ἐχοῖν,

οὔθ' ἰστορούσῃ μητρὶ μάντις ὦν ἐρεῖς,

ὥς εἰ μὲν οὐκέτ' ἔστιν, ὀγκωθῇ τάφῳ,

εἰ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρὸς εἰς ὄψιν ποτέ.

ἄλλως ἔδῃ * χοῖν τὰδ', εἰ πρὸς τοῦ θεοῦ 390
 κωλυόμεσθα μὴ μαθεῖν ἃ βούλομαι.
 ἀλλ' ὧ ξέν', εἰσορῶ γὰρ εὐγενῆ πόσιν
 Εὐϋθον πέλας δὴ τόνδε τὰς Τροφωνίου
 λιπόντα θαλάμας, τοὺς λελεγμένους λόγους
 σίγα πρὸς ἄνδρα, μὴ τιν' αἰσχύνην λάβω 395
 διακονοῦσα κρυπτά, κάποβῃ λόγος
 οὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ἐξειλίσσομεν.
 τὰ γὰρ γυναικῶν δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας,
 κὰν ταῖς κακαῖσιν ἀγαθαὶ μεμιγμέναι
 μισούμεθ'· οὕτω δυστυχεῖς πεφύκαμεν. 400

ΞΟΥ. πρῶτον μὲν ὁ θεὸς τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων
 λαβὼν ἀπαρχὰς χαιρέτω, σύ τ', ὧ γύναι.
 μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξέπληξ' ὀρρωδία;

ΚΡ. οὐδέν γ'· ἀφίκου δ' εἰς μέριμναν. ἀλλὰ μοι
 λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίου φέρεις, 405
 παίδων ὅπως νῶν σπέρμα συγκραθήσεται;

ΞΟΥ. οὐκ ἤξιωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν
 μαντεύμαθ'· ἐν δ' οὖν εἶπεν, οὐκ ἄπαιδά με
 πρὸς οἶκον ἦξειν οὐδὲ σ' ἐκ χρηστηρίων.

ΚΡ. ὧ πότνια Φοίβου μήτερ, εἰ γὰρ αἰσίως 410
 ἔλθοιμεν, ἃ τε νῶν συμβόλαια πρόσθεν ἦν
 ἐς παῖδα τὸν σόν, μεταπέσοι βελτίονα.

ΞΟΥ. ἔσται τὰδ'· ἀλλὰ τίς προφητεύει θεοῦ;

ΙΩΝ. ἡμεῖς τὰ γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,
 οἷ πλησίον θάσσουσι τρίποδος, ὧ ξένε, 415
 Δελφῶν ἀριστῆς, οὗς ἐκλήρωσεν πάλος.

ΞΟΥ. καλῶς· ἔχω δὲ πάνθ' ὅσων ἐχρήζομεν.
 στείχοιμ' ἂν εἴσω· καὶ γάρ, ὥς ἐγὼ κλύω,
 χρηστήριον πέπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
 κοινὸν πρὸ ναοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ 420
 τῇδ', αἰσία γάρ, θεοῦ λαβεῖν μαντεύματα.

σὺ δ' ἀμφὶ βωμούς, ὧ γύναι, δαφνηφόρους
λαβοῦσα κλῶνας, εὐτέκνους εὐχου θεοῖς
χρησμούς μ' ἐνεργεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.

ΚΡ. ἔσται τάδ' ἔσται. Λοξίας δ' ἐὰν θέλῃ 425
νῦν ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
ἅπας μὲν οὐ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος,
ὅσον δὲ χρήζει, θεὸς γάρ ἐστι, δέξομαι.

ΙΩΝ. τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν 430
κρυπτοῖσιν ἀεὶ λοιδοροῦσ' αἰνίσσεται,
ἥτοι φιλοῦσά γ' ἥς ὑπερμαντεύεται,
ἥ καὶ τι σιγῶσ' ὧν σιωπᾶσθαι χρεῶν;
ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἑρεχθίδος τί μοι
μέλει, προσῆκόν γ' οὐδέν; ἀλλὰ χρυσέαις
πρόχοισιν ἐλθὼν εἰς ἀπορραντήρια 435
δρόσον καθήσω. νουθετητέος δέ μοι
Φοῖβος, τί πάσχει· παρθένους βία γαμῶν
προδίδωσι, παῖδας ἐκτεκνούμενος λάθρα
θυνήσκοντας ἀμελεῖ. μὴ σύ γ'· ἀλλ' ἐπεὶ κρατεῖς,
ἀρετὰς δίδωκε. καὶ γὰρ ὅστις ἂν βροτῶν 440
κακὸς πεφύκη, ζημιοῦσιν οἱ θεοί.

πῶς οὖν δίκαιον τοὺς νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
γράψαντας αὐτοὺς ἀνομίαν ὀφλισκάνειν;
εἰ δ', οὐ γὰρ ἔσται, τῷ λόγῳ δὲ χρήσομαι,
δίκας βιαιῶν δώσειτ' ἀνθρώποις γάμων, 445
σὺ καὶ Ποσειδῶν Ζεὺς θ' ὃς οὐρανοῦ κρατεῖ,
ναοὺς τίνοντες ἀδικίας κενώσετε.

τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος
σπεύδοντες ἀδικεῖτ'. οὐκέτ' ἀνθρώπους κακοὺς
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν κακὰ 450
μιμούμεθ', ἀλλὰ τοὺς διδάσκοντας τάδε.

ΧΟ. σὲ τὰν ὠδίνων λοχιᾶν στρ.

ἀνειλείθυιαν, ἐμὴν
 Ἀθάναν ἱκετεύω,
 Προμηθεῖ Τιτᾶνι λοχευ- 455
 θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
 κορυφὰς Διός, ὧ μάκαιρα Νίκα,
 μόλε Πύθιον οἶκον,
 Ὀλύμπου χρυσέων θαλάμων
 πταμένα πρὸς ἀγνιάς, 460
 Φοιβήιος ἔνθα γᾶς
 μεσσόμφαλος ἐστία
 παρὰ χορευομένῳ τρίποδι
 μαντεύματα κραίνει,
 σὺ καὶ παῖς ἅ Λατογενής, 465
 δύο θεαὶ δύο παρθένοι,
 κασίγνηται σεμναὶ τοῦ Φοίβου.
 ἱκετεύσατε δ', ὧ κόραι,
 τὸ παλαιὸν Ἑρεχθέως
 γένος εὐτεκνίας χρόνιου καθαροῖς 470
 μαντεύμασι κῦρσαι.
 ὑπερβαλλούσας γὰρ ἔχει
 θνατοῖς εὐδαιμονίας
 ἀκίνητον ἀφορμάν,
 τέκνων οἷς ἂν καρποτρόφοι 475
 λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
 πατρίοισι νεάνιδες ἦβαι,
 διαδέκτορα πλοῦτον
 ὥς ἔξοντες ἐκ πατέρων
 ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις. 480
 ἀλκὰ τε γὰρ ἐν κακοῖς
 σὺν τ' εὐτυχίαις φίλον,
 δορί τε γὰρ πατρίᾳ φέρει
 σωτήριον ἀλκάν.

αυτ.

ἔμοι μὲν πλούτου τε πάρος 485
 βασιλικῶν τ' εἶεν θαλάμων
 τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν γε τέκνων.
 τὸν ἄπαιδα δ' ἀποστυγῶ
 βίον ὧς τε δοκεῖ ψέγω·
 μετὰ δὲ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς 490
 εὖπαιδος ἐχοίμαν.
 ὦ Πανὸς θακῆματα καὶ
 παραυλίζουσα πέτρα
 μυχώδεσι Μακραιῖς,
 ἵνα χοροὺς στείβουσι ποδοῖν 495
 Ἀγραύλου κόραι τρίγονοι
 στάδια χλοερὰ πρὸ Παλλάδος
 ναῶν, συρίγγων
 ὑπ' αἰόλας ἰαχᾶς
 ὕμνων, ὅταν αὐλλίοις 500
 συρίζῃς, ὦ Πάν,
 τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
 ἵνα τεκοῦσά τις
 παρθένος, ὦ μελέα, βρέφος
 Φοίβῳ, πτανοῖς ἐξώρισε θοίναν
 θηροσί τε φοινίαν δαῖτα, πικρῶν γάμων 505
 ὕβριν. οὐτ' ἐπὶ κερκίσιν οὔτε λόγοις
 φάτιν ἄιον εὐτυχίας μετέχειν
 θεόθεν τέκνα θνατοῖς.

ΙΩΝ. πρόσπολοι γυναιῖκες, αἱ τῶνδ' ἄμφι κρηπίδας
 δόμων 510

θυοδόκων φρούρημ' ἔχουσαι δεσπότην φυλάσσετε,
 ἐκλέλοιπ' ἤδη τὸν ἱερὸν τρίποδα καὶ χρηστήριον
 Ξοῦθος, ἣ μίμνει κατ' οἶκον ἱστορῶν ἀπαιδίαν;

ΧΟ. ἐν δόμοις ἔστ', ὦ ξέν· οὐπω δῶμ' ὑπερβαίνει
 τόδε.

ὥς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος τῶνδ' ἀκούομεν πυλῶν
 δοῦπον, ἐξιόντα τ' ἤδη δεσπότην ὄρᾱν πάρα. 516
 ΞΟΥ. ὦ τέκνον, χαῖρ'· ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέ-
 πουςά μοι.

ΙΩΝ. χαίρομεν· σὺ δ' εὖ φρόνει γε, καὶ δὴ ὄντ' εὖ
 πράξομεν.

ΞΟΥ. δὸς χερὸς φίλημά μοι σῆς σώματός τ' ἀμφιπτυχάς.

ΙΩΝ. εὖ φρονεῖς μὲν; ἢ σ' ἔμηνε θεοῦ τις, ὦ ξένε,
 βλάβη; 520

ΞΟΥ. οὐ φρονῶ, τὰ φίλταθ' εὐρῶν εἰ φιλεῖν ἐφίεμαι;

ΙΩΝ. παῦε· μὴ ψαύσας τὰ τοῦ θεοῦ στέμματα ῥήξης
 χερσί.

ΞΟΥ. ἄψομαι· κοῦ ῥυσιάζω, τὰμὰ δ' εὐρίσκω φίλα.

ΙΩΝ. οὐκ ἀπαλλάξει, πρὶν εἴσω τόξα πλενμόνων λαβεῖν;

ΞΟΥ. ὥς τί δὴ φεύγεις με σαυτοῦ γνωρίσας τὰ φίλ-
 τατα; 525

ΙΩΝ. οὐ φιλῶ φρενῶν ἀμοίρους καὶ μεμηνότας ξένους.

ΞΟΥ. κτεῖνε καὶ πίμπρη· πατρὸς γάρ, ἣν κτάνης, ἔσει
 φονεύς.

ΙΩΝ. ποῦ δέ μοι πατὴρ σύ; ταῦτ' οὖν οὐ γέλως κλύειν
 ἐμοί;

ΞΟΥ. οὐ· τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι τὰμὰ σημῆνειεν ἄν.

ΙΩΝ. καὶ τί μοι λέξεις; ΞΟΥ. πατὴρ σός εἰμι καὶ συ
 παῖς ἐμός. 530

ΙΩΝ. τίς λέγει τὰδ'; ΞΟΥ. ὅς σ' ἔθρεψεν ὄντα Λοξίας
 ἐμόν.

ΙΩΝ. μαρτυρεῖς σαυτῷ. ΞΟΥ. τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθὼν
 χρηστήρια.

ΙΩΝ. ἐσφάλης αἰνιγμ' ἀκούσας. ΞΟΥ. οὐκ ἄρ' ὄρθ'
 ἀκούομεν;

ΙΩΝ. ὁ δὲ λόγος τίς ἐστι Φοίβου; ΞΟΥ. τὸν συναντή-
 σαντά μοι

ΙΩΝ. τίνα συνάντησιν; ΞΟΥ. δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ
θεοῦ 535

ΙΩΝ. συμφορᾶς τίνος κυρῆσαι; ΞΟΥ. παῖδ' ἐμὸν πεφυ-
κέναι.

ΙΩΝ. σὸν γεγῶτ', ἢ δῶρον ἄλλων; ΞΟΥ. δῶρον, ὄντα
δ' ἐξ ἐμοῦ.

ΙΩΝ. πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν; ΞΟΥ. οὐκ
ἄλλω, τέκνον.

ΙΩΝ. ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἦκει; ΞΟΥ. δύο μίαν θαυμά-
ζομεν.

ΙΩΝ. ἐκ τίνος δέ σοι πέφυκα μητρός; ΞΟΥ. οὐκ ἔχα
φράσαι. 540

ΙΩΝ. οὐδὲ Φοῖβος εἶπε; ΞΟΥ. τερφθεὶς τοῦτο, κεῖν'
οὐκ ἠρόμην.

ΙΩΝ. γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός; ΞΟΥ. οὐ πέδον τίκτει
τέκνα.

ΙΩΝ. πῶς ἂν οὖν εἶην σός; ΞΟΥ. οὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ'
εἰς τὸν θεόν.

ΙΩΝ. φέρε λόγων ἀψώμεθ' ἄλλων. ΞΟΥ. ταῦτ' ἄμει-
νον, ὦ τέκνον.

ΙΩΝ. ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον; ΞΟΥ. μωρία γε τοῦ
νέου. 545

ΙΩΝ. πρὶν κόρην λαβεῖν Ἐρεχθέως; ΞΟΥ. οὐ γὰρ ὕστε-
ρόν γε πω.

ΙΩΝ. ἄρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας; ΞΟΥ. τῷ χρόνῳ γε συν-
τρέχει.

ΙΩΝ. κατὰ πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο, ΞΟΥ. ταῦτ' ἀμη-
χανῶ.

ΙΩΝ. διὰ μακρᾶς ἐλθὼν κελεύθου; ΞΟΥ. τοῦτο καμ'
ἀπαιολᾷ.

ΙΩΝ. Πυθίαν δ' ἦλθες πέτραν πρὶν; ΞΟΥ. εἰς φανάς
γε Βακχίου. 550

ΙΩΝ. προξένων δ' ἔν του κατέσχες; ΞΟΥ. ὅς με Δελ-
φίσιν κόραις

ΙΩΝ. ἐθιάσσευσ', ἥ πῶς τάδ' αὐδᾶς; ΞΟΥ. Μαινάσιν γε
Βακχίου

ΙΩΝ. ἔμφορον' ἥ κάτοινον ὄντα; ΞΟΥ. Βακχίου πρὸς
ἡδοναῖς

ΙΩΝ. τοῦτ' ἐκεῖν' ἴν' ἐσπάρημεν. ΞΟΥ. ὁ πότμος ἐξηῦ-
ρεν, τέκνον.

ΙΩΝ. πῶς δ' ἀφικόμεσθα ναούς; ΞΟΥ. ἔκβολον κόρης
ἴσως. 555

ΙΩΝ. ἐκπεφεύγαμεν τὸ δοῦλον. ΞΟΥ. πατέρα νυν δέχου,
τέκνον.

ΙΩΝ. τῷ θεῷ γοῦν οὐκ ἀπιστεῖν εἰκός. ΞΟΥ. εὖ φρο-
νεῖς ἄρα.

ΙΩΝ. καὶ τί βουλόμεσθ' ἄλλο ΞΟΥ. νῦν ὁρᾶς ἂ χρή
σ' ὁρᾶν.

ΙΩΝ. ἥ Διὸς παιδὸς γενέσθαι παῖς; ΞΟΥ. ὃ σοί γε γί-
γνεται.

ΙΩΝ. ἥ θίγω δῆθ' οἷ μ' ἔφυσαν; ΞΟΥ. πιθόμενός γε
τῷ θεῷ. 560

ΙΩΝ. χαῖρέ μοι, πάτερ, ΞΟΥ. φίλον γε φθέγμ' ἐδεξά-
μην τόδε.

ΙΩΝ. ἡμέρα θ' ἥ νῦν παροῦσα. ΞΟΥ. μακάριόν γ'
ἔθηκέ με.

ΙΩΝ. ὦ φίλη μῆτερ, πότ' ἄρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρὶν ἥτις εἰ ποτ' εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἂν δυναί-
μεθα. 565

ΧΟ. κοιναὶ μὲν ἡμῖν δωμαίων εὐπραξίαι·
ὅμως δὲ καὶ δέσποιναν εἰς τέκν' εὐτυχεῖν
ἐβουλόμην ἂν τοὺς τ' Ἐρεχθίδεω δόμους
ΞΟΥ. ὦ τέκνον, εἰς μὲν σὴν ἀνεύρεσιν θεὸς

- ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ συνῆψ' ἐμοί τε σέ,
 σύ τ' αὖ τὰ φίλταθ' ἡὔρες οὐκ εἰδὼς πάρος.
 ὃ δ' ἥξας ὀρθῶς, τοῦτο κᾶμ' ἔχει πόθος,
 ὅπως σύ τ', ὦ παῖ, μητέρ' εὐρήσεις σέθεν,
 ἐγὼ θ' ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς. 570
 χρόνῳ δὲ δόντες ταῦτ' ἴσως εὔροιμεν ἄν. 575
 ἀλλ' ἐκλιπὼν θεοῦ δάπεδ' ἀλητείαν τε σὴν
 εἰς τὰς Ἀθήνας στεῖχε κοινόφρων πατρί,
 οὗ σ' ὄλβιον μὲν σκῆπτρον ἀναμένει πατρός,
 πολὺς δὲ πλοῦτος· οὐδὲ θάτερον νοσῶν
 δυοῖν κεκλήσει δυσγενὴς πένης θ' ἅμα, 580
 ἀλλ' εὐγενὴς τε καὶ πολυκτῆμων βίου.
 σιγᾶς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις
 εἰς φροντίδας τ' ἀπῆλθες, ἐκ δὲ χαρμονῆς
 πάλιν μεταστὰς δεῖμα προσβάλλεις πατρί;
 ΙΩΝ. οὐ ταῦτόν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων 585
 πρόσωθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὄρωμένων.
 ἐγὼ δὲ τὴν μὲν συμφορὰν ἀσπάζομαι,
 πατέρα σ' ἀνευρών· ὦν δὲ γιγνώσκω πέρι
 ἄκουσον. εἶναι φασὶ τὰς αὐτόχθονας
 κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐπείσακτον γένος, 590
 ἵν' εἰσπεσοῦμαι δύο νόσω κεκτημένος,
 πατρός τ' ἐπακτοῦ καὐτὸς ὦν νοθαγενής.
 καὶ τοῦτ' ἔχων τοῦνειδος, ἀσθενὴς μὲν ὦν,
 * * * μηδὲν κοῦδένων κεκλήσομαι·
 ἦν δ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεος ὀρμηθεὶς ζυγὸν 595
 ζητῶ τις εἶναι, τῶν μὲν ἀδυνάτων ὑπο
 μισησόμεσθα· λυπρὰ γὰρ τὰ κρείσσονα·
 ὅσοι δὲ χρηστοὶ δυνάμενοί τ' εἶναι σοφοὶ
 σιγῶσι κοῦ σπεύδουσιν εἰς τὰ πράγματα,
 γέλῳτ' ἐν αὐτοῖς μωρίαν τε λήψομαι 600
 οὐχ ἡσυχάζων ἐν πόλει φόβου πλέα.

τῶν δ' αὖ λογίων τε χρωμένων τε τῇ πόλει
 εἰς ἀξίωμα βὰς πλεον φρουρήσομαι
 ψήφοισιν. οὕτω γὰρ τάδ', ὦ πάτερ, φιλεῖ·
 οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξιώματος 605
 τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι.
 ἐλθὼν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἐπηλυς ὦν
 γυναικὰ θ' ὥς ἄτεκνον, ἣ κοινουμένη
 τὰς συμφοράς σοι πρόσθεν, ἀπολαχοῦσα νῦν
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς, 610
 πῶς δ' οὐχ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
 ὅταν παραστῶ σοὶ μὲν ἐγγύθεν ποδός,
 ἣ δ' οὔσ' ἄτεκνος τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς; 613
 ἄλλως τε τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω, πάτερ, 618
 ἄπαιδα γηράσκουσιν· οὐ γὰρ ἀξία
 [πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν οὔσ' ἀπαιδίαν νοσεῖν]. 620
 τυραννίδος δὲ τῆς μάτην αἰνουμένης
 τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τὰν δόμοισι δὲ
 λυπηρά· τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής,
 ὅστις δεδοικὼς καὶ παραβλέπων βίου
 αἰῶνα τείνει; δημότης ἂν εὐτυχῆς 625
 ξὴν ἂν θέλοιμι μᾶλλον ἢ τύραννος ὦν,
 ὧ τοὺς πονηροὺς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
 ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ κατθανεῖν φοβούμενος.
 εἴποις ἂν ὥς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
 πλουτεῖν τε τερπνόν· οὐ φιλῶ ψόγους κλύειν 630
 ἐν χερσὶ σῶζων ὕλβον οὐδ' ἔχειν πόνους·
 εἴη δ' ἔμοιγε μέτρια μὴ λυπουμενῶ.

κατ' ἣ προδοὺς σύ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπης
 ἣ τὰμὰ τιμῶν δῶμα συγγέας ἔχης;
 ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανασίμων
 γυναικες εὖρον ἀνδράσιν διαφθοράς.

ἃ δ' ἐνθάδ' εἶχον ἀγάθ' ἄκουσόν μου, πάτερ·
 τὴν φιλτάτην μὲν πρῶτον ἀνθρώποις σχολὴν
 ὄχλον τε μέτριον, οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ 635
 πονηρὸς οὐδεὶς· κεῖνο δ' οὐκ ἀνασχετόν,
 εἶκειν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς κακίοισιν.
 θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἢ λόγοισιν ἢ βροτῶν,
 ὑπηρετῶν χαίρουσιν, οὐ γοωμένοις.
 καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμπον, οἱ δ' ἦκον ξένοι, 640
 ὥσθ' ἡδυς αἰὲν καινὸς ὢν καινοῖσιν ἦ.
 ὃ δ' εὐκτὸν ἀνθρώποισι, καὶν ἄκουσιν ἦ,
 δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος ἢ φύσις θ' ἅμα
 παρεῖχε τῷ θεῷ. ταῦτα συννοούμενος
 κρείσσω νομίζω τὰνθάδ' ἢ τὰ κεῖ, πάτερ. 645
 ἔα δ' ἔμ' αὐτοῦ ξῆν· ἴση γὰρ ἡ χάρις,
 μεγάλοισι χαίρειν σμικρὰ θ' ἡδέως ἔχειν.

ΧΟ. καλῶς ἔλεξας, εἴπερ οὐς ἐγὼ φιλῶ
 ἐν τοῖσι σοῖσιν εὐτυχήσουσιν λόγοις.

ΕΩΤ. παῦσαι λόγων τῶνδ', εὐτυχεῖν δ' ἐπίστασο· 650
 θέλω γὰρ οὐπὲρ σ' ἡῦρον ἄρξασθαι, τέκνον,
 κοινῆς τραπέζης δαῖτα πρὸς κοινὴν πεσών,
 θῦσαι θ' ἅ σου πρὶν γενέθλι' οὐκ ἐθύσαμεν.
 καὶ νῦν μὲν ὥς δὴ ξένον ἄγων σ' ἐφέστιον
 δείπνοισι τέρψω· τῆς δ' Ἀθηναίων χθονὸς 655
 ἄξω θεατὴν δῆθεν, ὥς οὐκ ὄντ' ἐμόν.
 καὶ γὰρ γυναικα τὴν ἐμὴν οὐ βούλομαι
 λυπεῖν ἄτεκνον οὐσαν αὐτὸς εὐτυχῶν.
 χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων προσάξομαι
 δάμαρτ' ἔαν σε σκῆπτρα τᾶμ' ἔχειν χθονός. 660
 Ἴωνα δ' ὀνομάζω σε τῇ τύχῃ πρέπον,
 ὀθούνεκ' ἀδύτων ἐξιόντι μοι θεοῦ
 ἶχνος συνῆψας πρῶτος. ἀλλὰ τῶν φίλων
 πλήρωμ' ἀθροίσας βουθύτῳ σὺν ἡδονῇ

πρόσειπε, μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν. 665
 ὑμῖν δὲ σιγᾶν, δμῳίδες, λέγω τάδε,
 ἢ θάνατον εἰπούσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμήν.

ΙΩΝ. στείχοιμ' ἄν· ἐν δὲ τῆς τύχης ἄπεστί μοι·
 εἰ μὴ γὰρ ἦτις μ' ἔτεκεν εὐρήσω, πάτερ,
 ἀβίωτον ἡμῖν· εἰ δ' ἐπεύξασθαι χρεῶν, 670
 ἐκ τῶν Ἀθηναίων μ' ἢ τεκοῦσ' εἴη γυνή,
 ὥς μοι γένηται μητροθέν παρρησία.
 καθαρὰν γὰρ ἦν τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένος,
 καὶ τοῖς νόμοισιν ἄστος ἦ, τό γε στόμα
 δοῦλον πέπαται κοῦκ ἔχει παρρησίαν. 675

ΧΟ. ὁρῶ δάκρυα καὶ πενθίμους στρ.
 ἀλαλαγὰς στεναγμάτων τ' εἰσβολάς,
 ὅταν ἐμὰ τύραννος εὐπαιδίαν
 πόσιν ἔχοντ' εἰδῇ,
 αὐτὴ δ' ἄπαις ἦ καὶ λελειμμένα τέκνων. 680
 τίν', ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς ἔχρη-
 σας ὑμνωδίαν;
 πόθεν ὁ παῖς ὅδ' ἀμφὶ ναοὺς σέθεν
 τροφίμος ἐξέβα, γυναικῶν τίνος;
 οὐ γὰρ με σαίνει 685
 θέσφατα, μή τιν' ἔχη δόλον.
 δειμαίνω συμφορὰν
 ἐφ' ὃ ποτε βάσεται.
 ἄτοπος ἄτοπα γὰρ παραδίδωσί μοι 690
 τάδε θεοῦ φήμα.
 ἔχει δόμων τύχαν ὁ παῖς
 ἄλλων τραφεὶς ἐξ αἱμάτων.
 τίς οὐ τάδε ξυνοίσεται;
 φίλαι, πότερ' ἐμᾶ δεσποίνα 695
 τάδε τορῶς ἐς οὓς γεγωνήσομεν,

πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχουσ' ἐλπίδων
μέτοχος ἦν τλάμων;
νῦν δ' ἦ μὲν ἔρρει συμφοραῖς, ὃ δ' εὐτυχεῖ,
πολιὸν εἰσπεσοῦσα γῆρας, πόσις δ' 700
ἀτίετος φίλων.

μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμους
μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσεν τύχας.
ὅλοιτ' ὅλοιτο

πόττιαν ἔξαπαφὼν ἐμάν· 705
καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
καλλίφλογα πέλανον ἐπὶ
πυρὶ καθαγνίσας· τὸ δ' ἐμὸν εἴσεται
* * * * *

710

* * τυραννίδος φίλα.

ἤδη πέλας δείπνων κυρεῖ
παῖς καὶ πατὴρ νέος νέων.

ὠὲ δειράδες Παρνασοῦ πέτρας
ἔχουσαι σκόπελον οὐράνιον θ' ἔδραν, 715
ἵνα Βάκχιος ἀμφιπύρους ἀνέχων πεύκας
λαιψηρὰ πηδᾷ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις.
μή τί ποτ' εἰς ἐμὴν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς,
νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν θάνοι. 720

στενομένα γὰρ ἂν πόλις ἔχοι σκῆψιν
ξενικὸν εἰσβολάν.

ἄλλις ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὦν
Ἐρεχθεὺς ἄναξ.

KP ὦ πρόεβν παιδαγῶγ' Ἐρεχθέως πατρὸς 725
τοῦμοῦ ποτ' ὄντος, ἡνίκ' ἦν ἔτ' ἐν φάει,
ἔπαιρε σαντὸν πρὸς θεοῦ χρηστήρια,
ᾧς μοι συνησθῆς, εἴ τι Λοξίας ἄναξ
θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγγατο·
σὺν τοῖς φίλοις γὰρ ἡδὺ μὲν πράσσειν καλῶς· 730

ὃ μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακόν,
 εἰς ὅμματ' εὖνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύν.
 ἐγὼ δέ σ', ὥσπερ καὶ σὺ πατέρ' ἐμόν ποτε,
 δέσποιν' ὅμως οὐδ' ἀντικηδεύω πατρός.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων 735

ἦθη φυλάσσεις κοῦ καταισχύνας' ἔχεις
 τοὺς σοὺς παλαιοὺς ἐκρόνους αὐτόχθονας.
 ἔλχ' ἔλκε πρὸς μέλαθρα καὶ κόμιζέ με.
 αἰπεινά τοι μαντεῖα· τοῦ γήρως δέ μοι
 συνεκπονοῦσα κῶλον ἱατρὸς γενοῦ.

740

ΚΡ. ἔπου νυν· ἴχνος δ' ἐκφύλασσε' ὅπου τίθης.

ΠΑΙ. ἰδού.

τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ.

ΚΡ. βάκτρον δ' ἐρείδου περιφερῇ στίβον χθονός.

ΠΑΙ. καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.

ΚΡ. ὀρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ πάρες κόπῳ.

745

ΠΑΙ. οὐκ οὖν ἐκὼν γε· τοῦ δ' ἀπόντος οὐ κρατῶ.

ΚΡ. γυναῖκες, ἱστῶν τῶν ἐμῶν καὶ κερκίδος
 δούλευμα πιστόν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις
 βέβηκε παίδων ὧν περ εἶνεχ' ἦκομεν;
 σημήνατ'· εἰ γὰρ ἀγαθὰ μοι μηνύσετε,
 οὐκ εἰς ἀπίστους δεσπότης βαλεῖς χαράν.

750

ΧΟ. ἰὼ δαῖμον.

ΚΡ. τὸ φροῖμιον μὲν τῶν λόγων οὐκ εὐτυχές.

ΧΟ. ἰὼ τλαῖμον.

ΚΡ. ἀλλ' ἦ τι θεσφάτοισι δεσποτῶν νοσῶ;

755

ΧΟ. εἶεν· τί δρωῖμεν, θάνατος ὧν κεῖται πέρι;

ΚΡ. τίς ἦδε μοῦσα, χῶ φόβος τίνων πέρι;

ΧΟ. εἰπῶμεν ἢ σιγῶμεν; ἢ τί δράσομεν;

ΚΡ. εἴφ'· ὥς ἔχεις γε συμφορὰν τιν' εἰς ἐμέ.

ΧΟ. εἰρήσεταιί τοι, κεί θανεῖν μέλλω διπλῇ.

760

οὐκ ἔστι σοι, δέσποιν', ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν' οὐδὲ μαστιῶ σῶ προσαρμόσαι ποτέ.

ΚΡ. ὦμοι, θάνοιμι.

ΠΑΙ. θύγατερ. ΚΡ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ συμφορᾶς.
ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος ἄβιον, ὦ φίλοι.

ΠΑΙ. διοιχόμεσθα, τέκνον.

765

ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ·

διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πλεν-
μόνων τῶνδ' ἔσω.

ΠΑΙ. μήπω στενάξης, ΚΡ. ἀλλὰ πάρεισι γόοι.

ΠΑΙ. πρὶν ἂν μάθωμεν, ΚΡ. ἀγγελίαν τίνα μοι;

770

ΠΑΙ. εἰ ταῦτ' ἀπράσσων δεσπότης τῆς συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνη σὺ δυστυχεῖς.

ΧΟ. κύνῳ μὲν, ὦ γεραίέ, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν, ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα.

773

ΚΡ. τόδ' ἐπὶ τῷδε κακὸν ἄκρον ἔλακες ἔλακες
ἄχος ἐμοὶ στένειν.

ΠΑΙ. πότερα δὲ φῦναι δεῖ γυναικὸς ἢ τινος
τὸν παῖδ' ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;

ΧΟ. ἤδη πεφυκὸτ' ἐκτελῇ νεανίαν
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· παρῇ δ' ἐγώ.

780

ΚΡ. πῶς φῆς; ἄφατον ἄφατον ἀναύδητον
λόγον ἐμοὶ θροεῖς.

ΠΑΙ. καῖμοιγε. πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεραίνεται
σαφέστερόν μοι φράζε, χῶστις ἔσθ' ὁ παῖς.

785

ΧΟ. ὅτῳ ξυναντήσκειν ἐκ ναοῦ συθεῖς
πρώτῳ πόσις σός, παῖδ' ἔδωκ' αὐτῷ θεός.

ΚΡ. ὁτοτοτοῖ· τὸ δ' ἐμὸν ἄτεκνον ἄτεκνον ἔλαβεν
ἄρα βίοτον, ἐρημίᾳ δ' ὀρφανοὺς
δόμους οἰκήσω.

790

ΠΑΙ. τίς οὖν ἐχρήσθη; τῷ συνῆψ' ἔχνος ποδὸς
πόσις ταλαίνης; πῶς δὲ ποῦ νιν εἰσιδῶν;

- ΧΟ. οἶσθ', ὦ φίλη δέσποινα, τὸν νεανίαν
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; οὗτος ἔσθ' ὁ παῖς. 795
- ΚΡ. ἂν' ὑγρόν ἀμπαιήν αἰθέρα πόρσω γαί-
ας Ἑλλαντίας, ἀστέρας ἐσπέρους,
οἶον οἶον ἄλγος ἐπαθον φίλοι.
- ΠΑΙ. ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάξει πατήρ; 800
οἶσθ', ἣ σιωπῇ τοῦτ' ἀκήρυκτον μένει;
- ΧΟ. Ἰων', ἐπείπερ πρῶτος ἦντησεν πατρί.
μητρὸς δ' ὁποίας ἐστίν, οὐκ ἔχω φράσαι.
φροῦδος δ', ἔν' εἰδῆς πάντα τὰπ' ἐμοῦ, γέρον,
παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια, 805
σκηναὶς ἐς ἱερὰς τῆσδε λαθραίως πόσις,
κοινῇ ξυνάψων δαῖτα παιδὶ τῷ νέῳ.
- ΠΑΙ. δέσποινα, προδεδόμεσθα, σὺν γάρ σοι νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρὸς καὶ μεμηχανημένως
ὑβριζόμεσθα δωμάτων τ' Ἐρεχθέως 810
ἐκβαλλόμεσθα· καὶ σὸν οὐ στυγῶν πόσιν
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον ἢ κεῖνον φιλῶν·
ὅστις σε γήμας ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν
καὶ δῶμα καὶ σὴν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος 815
λάθρα πέφηνεν· ὥς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω·
ἐπεὶ σ' ἄτεκνον ἦσθετ', οὐκ ἔστεργέ σοι
ὅμοιος εἶναι τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν,
λαβὼν δὲ δοῦλα λέκτρα νυμφεύσας λάθρα
τὸν παῖδ' ἔφυσεν, ἐξενωμένον δέ τω 820
Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν· ὃ δ' ἐν θεοῦ
δόμοισιν ἄφετος, ὥς λάθροι, παιδεύεται.
νεανίαν δ' ὥς ἦσθετ' ἐκτεθραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἐπεισε δεῦρ' ἀπαιδίας χάριν.
καὶ σὺ δ' ὁ θεὸς οὐκ ἐψεύσαθ', ὅδε δ' ἐψεύσατο 825
πάλαι τρέφων τὸν παῖδα, καῖπλεκεν πλοκάς

τοιιάσδ' · ἄλουν μὲν ἀνέφερ' εἰς τὸν δαίμονα,
 λαθὼν δὲ καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων
 τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἔμελλε γῆς.
 καινὸν δὲ τοῦνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον, 830
 Ἰων, ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο.

ΧΟ. οἴμοι, πανούργους ἄνδρας ὡς αἰὲς στυγῶ,
 οἳ συντιθέντες τᾶδ' ἔτα μηχανὰς
 κοσμοῦσι. φαῦλον χρηστὸν ἂν λαβεῖν φίλον
 θέλοιμι μᾶλλον ἢ κακὸν σοφώτερον. 835

ΠΑΙ. καὶ τῶνδ' ἀπάντων ἔσχατον πείσει κακόν·
 ἀμήτορ', ἀναρίθμητον, ἐκ δούλης τινὸς
 γυναικός, εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγει.
 ἀπλοῦν ἂν ἦν γὰρ τὸ κακόν, εἰ παρ' εὐγενοῦς
 μητρός, πιθάν σε, σὴν λέγων ἀπαιδίαν, 840
 ἐσώκισ' οἴκους· εἰ δὲ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν,
 τῶν Αἰόλου νιν χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
 ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν·
 ἢ γὰρ ξίφος λαβοῦσαν ἢ δόλω τινὶ
 ἢ φαρμάκοισι σὸν κατακτεῖναι πόσιν 845
 καὶ παῖδα, πρὶν σοὶ θάνατον ἐκ κείνων μολεῖν.
 [εἰ γὰρ γ' ὑφήσεις τοῦδ', ἀπαλλάξει βίου·
 δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς ἓν ἐλθόντοιν στέγος,
 ἢ θάτερον δεῖ δυστυχεῖν ἢ θάτερον.]
 ἐγὼ μὲν οὖν σοὶ καὶ συνεκπονεῖν θέλω, 850
 καὶ συμφρονεύειν παῖδ' ἐπεισελθὼν δόμοις
 οὐ δαῖθ' ὀπλίζει, καὶ τροφεῖα δεσπότης
 ἀποδοὺς θανεῖν τε ζῶν τε φέγγος εἰσορᾶν.
 ἔν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει,
 τοῦνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων 855
 οὐδὲν κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ἦ.
 ΧΟ. καὶ γὰρ, φίλη δέσποινα, συμφορὰν θέλω
 κοινουμένην τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ ζῆν καλῶς.

- ΚΡ. ὦ ψυχά, πῶς σιγάσω;
 πῶς δὲ σκοτίας ἀναφήνω 860
 εὐνάς, αἰδοῦς δ' ἀπολειφθῶ;
 τί γὰρ ἐμπόδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
 πρὸς τίν' ἀγῶνας τιθέμεσθ' ἄρετῆς,
 οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονεν;
 στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων, 865
 φρουῖν δ' ἐλπίδες, ἃς διαθέσθαι
 χρήζουσα καλῶς οὐκ ἐδυνήθην,
 σιγῶσα γάμους,
 σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.
 ἀλλ' οὐ τὸ Διὸς πολύαστρον ἔδος 870
 καὶ τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεῶν
 λίμνης τ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος
 πότνιαν ἄκταν
 οὐκέτι κρύψω λέχος, ὥς στέρωνων
 ἀπονησαμένη ῥᾶων ἔσομαι. 875
 στάξουσιν κόραι δακρύοισιν ἐμαί,
 ψυχὰ δ' ἄλγεϊ κακοβουληθεῖς
 ἔκ τ' ἀνθρώπων ἔκ τ' ἀθανάτων,
 οὓς ἀποδείξω
 λέκτρων προδότας ἀχαρίστους. 880
 ὦ τὰς ἐπταφθόγγου μέλπων
 κιθάρας ἐνοπάν, ἅτ' ἀγραύλοισ
 κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἄχεϊ
 μουσᾶν ὕμνους εὐαχήτους,
 σοὶ μομφάν, ὦ Λατοῦς παῖ, 885
 πρὸς τάνθ' αὐγὰν αὐδάσω.
 ἦλθές μοι χρυσῶ χαίταν
 μαρμαίρων, εὐτ' εἰς κόλπους

στρ.

- κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον
 ἀνθίζειν χρυσανταυγῇ· 890
 λευκοῖς δ' ἔμφυς καρποῖσιν
 χειρῶν εἰς ἄντρον κοίτας
 κραυγὰν ὦ μᾶτέρ μ' αὐδῶσαν
 θεὸς ὁμευνέτας 895
 ἄγες ἀναιδεία
 Κύπριδι χάριν πράσσων.
 τίκτω δ' ἅ δύστανός σοι
 κοῦρον, τὸν φρίκα ματρὸς
 εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σάν,
 ἵνα με λέχεσι μέλεα μέλεος 900
 ἐξεύξω τὰν δύστανον.
 οἴμοι μοι· καὶ νῦν ἔρρει
 πτανοῖς ἀρπασθεῖς θοίνα
 παῖς μοι καὶ σὸς τλάμων,
 σὺ δὲ κιθάρα κλάζεις 905
 παιᾶνας μέλπων.
 ὦή, τὸν Λατοῦς αὐδῶ,
 ὃς ὁμφὰν κληροῖς
 πρὸς χρυσέους θάκους καὶ
 γαίας μεσσήρεις ἔδρας, 910
 εἰς οὓς αὐδὰν καρύξω·
 ἰὼ κακὸς εὐνάτωρ,
 ὃς τῷ μὲν ἐμῷ νυμφεύτῃ
 χάριν οὐ προλαβὼν
 παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίζει· 915
 ὁ δ' ἐμὸς γενέτας καὶ σὸς ἀμαθῆς
 οἴωνοις ἔρρει συλαθείς, [οἰκεῖα]
 σπάργαντα ματέρος ἐξαλλάξας.
 μισεῖ σ' ὁ Δᾶλος καὶ δάφνας
 ἔρνεα φοίνικα παρ' ἀβροκόμαν, 920

ἐνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο
 Λατὼ Δίοισί σε καρποῖς.

ΧΟ. οἴμοι, μέγας θησανυρὸς ὥς ἀνοίγνυται
 κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ, οἴκτου σὸν βλέπων ἐμπίπλαμαι 925
 πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
 κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί,
 πρύμνηθεν αἶρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο,
 οὓς ἐβαλοῦσα τῶν παρεστώτων κακῶν
 μετῆλθες ἄλλων πημάτων καινὰς ὁδοὺς. 930

τί φῆς; τίνα λόγον Δοξίου κατηγορεῖς;
 ποῖον τεκεῖν φῆς παῖδα; ποῦ θεῖναι πόλεως
 θηρσὶν φίλον τύμβευμ'; ἄνελθέ μοι πάλιν.

ΚΡ. αἰσχύνομαι μέν σ', ὦ γέρον, λέξω δ' ὅμως.

ΠΑΙ. ὥς συστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις. 935

ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα Κεκροπίας πέτρας
 [πρόσβορον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκουмен];

ΠΑΙ. οἶδ', ἐνθα Πανὸς ἄδυτα καὶ βωμοὶ πέλας.

ΚΡ. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.

ΠΑΙ. τίν'; ὥς ἀπαντᾷ δάκρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις. 940

ΚΡ. Φοίβω ξυνῆψ' ἄκουσα δύστηνον γάμον.

ΠΑΙ. ὦ θύγατερ· ἄρ' ἦν ταῦθ' ἃ γ' ἠσθόμην ἐγώ;

ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἀληθῆ δ' εἰ λέγεις, φαίμεν ἄν.

ΠΑΙ. νόσον κρυφαίαν ἠνίκ' ἔστενες λάθρα;

ΚΡ. τοῦτ' ἦν· ἃ νῦν σοι φανερὰ σημαίνω κακά. 945

ΠΑΙ. καὶ τ' ἐξέκλεψας πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;

ΚΡ. ἔτεκον· ἀνάσχου ταῦτ' ἐμοῦ κλύων, γέρον.

ΠΑΙ. ποῦ; τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;

ΚΡ. μόνη κατ' ἄντρον οὔπερ ἐξεύχθην γάμοις.

ΠΑΙ. ὁ παῖς δὲ ποῦ 'στιν, ἵνα σὺ μηκέτ' ἦς ἄπαις; 950

ΚΡ. τέθνηκεν, ὦ γεραίέ, θηρσὶν ἐκτεθεῖς.

ΠΑΙ. τέθνηκ'; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἥρκεσεν;

- ΚΡ. οὐκ ἤρκεσ'· "Αἰδου δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.
- ΠΑΙ. τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύ γε.
- ΚΡ. ἡμεῖς, ἐν ὄρφνῃ σπαργανώσαντες πέπλοις. 955
- ΠΑΙ. οὐδὲ ξυνήδει σοί τις ἔκθεσιν τέκνου;
- ΚΡ. αἱ ξυμποραί γε καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
- ΠΑΙ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
- ΚΡ. πῶς δ'; οἴκτρὰ πολλὰ στόματος ἐκβαλοῦς' ἔπη.
- ΠΑΙ. φεῦ·
τλήμων σὺ τόλμης, ὃ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν. 960
- ΚΡ. εἰ παῖδά γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.
- ΠΑΙ. μαστὸν διώκοντ' ἢ πρὸς ἀγκάλαις πεσεῖν;
- ΚΡ. ἐνταῦθ', ἵν' οὐκ ὦν ἄδικ' ἐπασχεν ἐξ ἐμοῦ.
- ΠΑΙ. σοὶ δ' ἐς τί δόξ' εἰσῆλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
- ΚΡ. ὥς τὸν θεὸν σῶσοντα τὸν γ' αὐτοῦ γόνον. 965
- ΠΑΙ. οἴμοι, δόμων σῶν ὄλβος ὥς χειμάζεται.
- ΚΡ. τί κρᾶτα κρύψας, ὦ γέρον, δακρυρροεῖς;
- ΠΑΙ. σὲ καὶ πατέρα σὸν δυστυχοῦντας εἰσορῶν.
- ΚΡ. τὰ θνητὰ τοιαῦτ'· οὐδὲν ἐν ταύτῳ μένει.
- ΠΑΙ. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων, θύγατερ, ἀντεχώμεθα. 970
- ΚΡ. τί γάρ με χρὴ δρᾶν; ἀπορία τὸ δυστυχεῖν.
- ΠΑΙ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνου θεόν.
- ΚΡ. καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς οὐς' ὑπερδράμω;
- ΠΑΙ. πίμπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρηστήρια.
- ΚΡ. δέδοικα· καὶ νῦν πημάτων ἄδην ἔχω. 975
- ΠΑΙ. τὰ δυνατὰ νυν τόλμησον, ἄνδρα σὸν κτανεῖν.
- ΚΡ. αἰδούμεθ' εὐνὰς τὰς τόθ' ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
- ΠΑΙ. σὺ δ' ἀλλὰ παῖδα τὸν ἐπὶ σοὶ πεφηνότα.
- ΚΡ. πῶς; εἰ γὰρ εἴη δυνατόν· ὥς θέλοιμί γ' ἄν.
- ΠΑΙ. ξιφηφόρους σοὺς ὀπλίσας' ὀπάονας. 980
- ΚΡ. στείχοιμ' ἄν· ἀλλὰ ποῦ γενήσεται τόδε;
- ΠΑΙ. ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, οὗ θοινᾶ φίλους.
- ΚΡ. ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δοῦλον ἀσθενές.

- ΠΑΙ. ὦμοι, κακίξει. φέρε, σύ νυν βούλευέ τι.
 ΚΡ. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια καὶ δραστήρια. 985
- ΠΑΙ. ἀμφοῖν ἂν εἶην τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
 ΚΡ. ἄκουε τοίνυν· οἶσθα γηγενῇ μάχην;
 ΠΑΙ. οἶδ', ἣν Φλέγρᾳ Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.
 ΚΡ. ἐνταῦθα Γοργόν' ἔτεκε Γῆ, δεινὸν τέρας.
 ΠΑΙ. ἧ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον, θεῶν πόνον; 990
 ΚΡ. ναί· καὶ νιν ἔκτειν' ἡ Διὸς Παλλὰς θεά.
 ΠΑΙ. ἄρ' οὐτός ἐσθ' ὁ μῦθος ὃν κλύω πάλοι; 994
 ΚΡ. ταύτης Ἀθάνᾳ δέρος ἐπὶ στέροισι ἔχει.
 ΠΑΙ. ἣν αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδος στολήν;
 ΚΡ. τόδ' ἔσχεν ὄνομα θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ. 997
 ΠΑΙ. ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας; 992
 ΚΡ. θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὠπλισμένον. 993
 ΠΑΙ. τί δῆτα, θύγατερ, τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος; 998
 ΚΡ. Ἑριχθόνιον οἶσθ' ἢ οὐ; τί δ' οὐ μέλλεις, γέρον;
 ΠΑΙ. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἔξανῆκε γῆ; 1000
 ΚΡ. τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ
 ΠΑΙ. τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
 ΚΡ. δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος Γοργοῦς ἄπο.
 ΠΑΙ. ἰσχὺν ἔχοντας τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
 ΚΡ. τὸν μὲν θανάσιμον, τὸν δ' ἀκεσφόρον νόσων. 1003
 ΠΑΙ. ἐν τῷ καθάψας' ἀμφὶ παιδὶ σώματος;
 ΚΡ. χρυσοῖσι δεσμοῖς· ὃ δὲ δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
 ΠΑΙ. κείνου δὲ κατθανόντος εἰς σ' ἀφίκετο;
 ΚΡ. ναί· καὶ καρπῷ γ' αὖτ' ἐγὼ χερὸς φέρω.
 ΠΑΙ. πῶς οὖν κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς; 1010
 ΚΡ. κοίλης μὲν ὅστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνος
 ΠΑΙ. τί τῷδε χρῆσθαι; δύνασιν ἐκφέρει τίνα;
 ΚΡ. νόσους ἀπείργει καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
 ΠΑΙ. ὁ δεύτερος δ' ἀριθμὸς ὃν λέγεις τί δρᾷ;
 ΚΡ. κτείνει, δρακόντων ἰὸς ὢν τῶν Γοργόνων. 1015

ΠΑΙ. εἰς ἓν δὲ κραθέντ' αὐτὸν ἢ χωρὶς φορεῖς;

ΚΡ. χωρὶς· κακῶ γὰρ ἐσθλὸν οὐ συμμίσγνυται.

ΠΑΙ. ὦ φιλάττη παῖ, πάντ' ἔχεις ὅσων σε δεῖ.

ΚΡ. τούτῳ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὁ κτείνων ἔσει.

ΠΑΙ. ποῦ καὶ τί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμόν.

ΚΡ. ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τοῦμὸν μόλῃ. 1021

ΠΑΙ. οὐκ εὖ τόδ' εἶπας· καὶ σὺ γὰρ τοῦμὸν ψέγεις.

ΚΡ. πῶς; ἄρ' ὑπείδου τοῦθ' ὃ κἄμ' ἐσέρχεται;

ΠΑΙ. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι, κεί μὴ κτενεῖς.

ΚΡ. ὀρθῶς· φθονεῖν γὰρ φασὶ μητρυνᾶς τέκνοις. 1025

ΠΑΙ. αὐτοῦ νυν αὐτὸν κτεῖν', ἵν' ἀρνήσει φόρους.

ΚΡ. προλάξυμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.

ΠΑΙ. καὶ σὸν γε λήσεις πόσιν ἅ σε σπεύδει λαθεῖν.

ΚΡ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; χειρὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν
 χούσωμ' Ἀθάνας τόδε, παλαιὸν ὄργανον, 1030

ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα πόσις,
 δείπνων ὅταν λήγῃσι καὶ σπονδὰς θεοῖς
 μέλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τόδε
 κάθες βαλὼν εἰς πῶμα τῷ νεανίᾳ,
 [ἰδίᾳ δέ, μὴ τι πᾶσι, χωρίσας ποτὸν] 1035

τῷ τῶν ἐμῶν μέλλοντι δεσπόζειν δόμων.
 κἄνπερ διέλθῃ λαιμόν, οὐποθ' ἔξεται
 κλεινὰς Ἀθήνας, κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.

ΠΑΙ. σὺ μὲν νυν εἴσω προξένων μέθες πόδα·
 ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ' ἐκπονήσομεν. 1040

ἄγ', ὦ γεραιὲ πούς, νεανίας γενοῦ
 ἔργοισι, κεί μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι.
 ἐχθρὸν δ' ἐπ' ἄνδρα στεῖχε δεσποτῶν μέτα,
 καὶ συμφόνενε καὶ συνεξαίρει δόμων.

τὴν δ' εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν 1045

τιμᾶν· ὅταν δὲ πολεμίους δρᾶσαι κακῶς
 θέλῃ τις, οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος.

ΧΟ. Εἰνοδία θυγάτερ Δάματρος, ἃ τῶν στρ.
 νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις
 καὶ μεθαμερίων, ὅδωσον δυσθανάτων 1050
 κρατήρων πληρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει
 πότνια πότνι' ἐμὰ χθονίας
 Γοργοῦς λαιμοτόμων ἀπὸ σταλαγμῶν 1055
 τῷ τῶν Ἑρεχθιδᾶν
 δόμων ἐφαπτομένῳ·
 μηδέ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων
 πόλεως ἀνάσσοι
 πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἑρεχθιδᾶν. 1060
 εἰ δ' ἀτελῆς θάνατος σπουδαί τε δεσποί- ἀντ.
 νας, ὅ τε καιρὸς ἄπεισι τόλμας,
 οὗ νυν ἐλπίς ἐφαίνεται, ἥ θηκτὸν ξίφος ἥ
 λαιμῶν ἐξάψει βρόχον ἀμφι δειρῆν, 1065
 πάθεισι πάθεα δ' ἐξανύτουσ'
 εἰς ἄλλας βιότου κάτεισι μορφάς.
 οὐ γὰρ δόμων γ' ἐτέρους
 ἄρχοντας ἀλλοδαποὺς 1070
 ξῶσά ποτ' ὁμμάτων ἐν φαενναῖς
 ἀνέχοιτ' ἂν ἀνγαῖς
 ἃ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων.
 αἰσχύνομαι τὸν πολύμυνον στρ.
 θεόν, εἰ παρὰ καλλιχόροισι παγαῖς 1075
 λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων
 ὄψεται ἐννύχιος ἄνπνος ὢν,
 ὅτε καὶ Διὸς ἀστερωπὸς
 ἀνεχόρευσεν αἰθήρ,
 χορεύει δὲ σελάνα 1080
 καὶ πεντήκοντα κόραι

1048—1060 = 1061—1073

1074—1089 = 1090—1105

Νηρέος, αἶ κατὰ πόντον
 ἀενάων τε ποταμῶν
 δίνας χορευόμεναι,
 τὰν χρυσοστέφανον κόραν
 καὶ ματέρα σεμνάν·
 ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν
 ἄλλων πόνον εἰσπесῶν
 ὁ Φοίβειος ἀλάτας.

1085

ὄρα' ὅσοι δυσκελάδοισιν
 κατὰ μοῦσαν ἰόντες αἰδέεθ' ὕμνοις
 ἀμέτερα λέχεα καὶ γάμους
 Κύπριδος ἀθεμίτους ἀνοσίους,
 ὅσον εὐσεβίᾳ κρατοῦμεν
 ἄδικον ἄροτον ἀνδρῶν.

ἀντ. 1090

παλίμψαμος ἀοιδὰ
 καὶ μοῦσ' εἰς ἄνδρας ἵτω
 δυσκέλαδος ἀμφὶ λέκτρων.

1095

δείκνυσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
 παίδων ἀμνημοσύναν,
 οὐ κοινὰν τεκέων τύχαν

1100

οἴκοισι φυτεύσας
 δεσποίνᾳ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
 ἄλλαν θέμενος χάριν
 νόθου παιδὸς ἔκυρσεν.

1105

ΘΕ. κλεινὴν, γυναικας, ποῦ κόρην Ἐρεχθέως
 δέσποιναν εὗρω; πανταχῇ γὰρ ἄστεως
 ζητῶν νιν ἐξέπλησα κοῦκ ἔχω λαβεῖν.

ΧΘ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξύνδουλε; τίς προθυμία
 ποδῶν ἔχει σε, καὶ λόγους τίνας φέρεις;

1110

ΘΕ. θηρώμεθ'· ἀρχαὶ δ' ἀπιχώριοι χθονὸς
 ζητοῦσιν αὐτήν, ὥς θάνῃ πετρουμένη.

- ΧΟ. οἴμοι, τί λέξεις; οὔτι που λελήμεθα
κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπορίζουσαι φόνον;
- ΘΕ. ἔγνωσ· μεθέξεις δ' οὐκ ἐν ὑστάτοις κακοῦ. 1115
- ΧΟ. ὥφθη δὲ πῶς τὰ κρυπτὰ μηχανήματα;
- ΘΕ. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσωμένον
ἐξηῦρεν ὁ θεός, οὐ μιανθῆναι θέλων.
- ΧΟ. πῶς; ἀντιάζω σ' ἰκέτις ἐξείπειν τάδε.
πεπυσμέναι γὰρ εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν, 1120
ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εἴθ' ὀρᾶν φάος.
- ΘΕ. ἐπεὶ θεοῦ μαντεῖον ὥχετ' ἐκλιπὼν
πόσις Κρεούσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν
πρὸς δεῖπνα θυσίας θ' ἄς θεοῖς ὠπλίζετο,
ἔοῦθος μὲν ὥχετ' ἐνθα πῦρ πηδᾷ θεοῦ 1125
βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
δεύσειε δισσὰς παιδὸς ἀντ' ὀπηρίων,
λέξας· σὺ μὲν νῦν, τέκνον, ἀμφήρεις μένων
σκηναὶς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασιν.
θύσας δὲ γενέταις θεοῖσιν ἦν μακρὸν χρόνον 1130
μένω, παροῦσι δαῖτες ἔστωσαν φίλοις.
λαβὼν δὲ μόσχους ὥχεθ'· ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶς ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων
ὀρθοστάταις ἰδρύεθ' ἡλίου φλόγα
καλῶς φυλάξας, οὔτε πρὸς μέσας [βολὰς] 1135
ἀκτῖνας, οὔτ' αὖ πρὸς τελευτώσας [βίον],
πλέθρου σταθμήσας μῆκος εἰς εὐγωνίαν,
μέτρον ἔχουσιν τοῦν μέσῳ γε μυρίων
ποδῶν ἀριθμόν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην καλῶν. 1140
λαβὼν δ' ὑφάσμαθ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα
κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὀρᾶν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πέπλων,
ἀνάθημα Δίου παιδός, οὗς Ἡρακλῆς

Ἀμαξόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῶ. 1145
 ἐνῆν δ' ὑφάνται γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαί·
 Οὐρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ·
 ἵππους μὲν ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα
 Ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν Ἑσπέρου φάος.
 μελάμπεπλος δὲ Νυξ ἀσεύρωτον ζυγοῖς 1150
 ὄχημ' ἐπαλλεν· ἄστρο δ' ὠμάρτει θεᾶ.
 Πλειὰς μὲν ἦει μεσοπόρου δι' αἰθέρος,
 ὃ τε ξιφήρης Ὠρίων· ὑπερθε δὲ
 Ἄρκτος στρέφουσ' οὐραῖα χρυσήρει πόλῳ.
 κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω 1155
 μηνὸς διχήρης, Ῥάδες τε ναυτίλοις
 σαφέστατον σημεῖον, ἥ τε φωσφόρος
 Ἔως διώκουσ' ἄστρο. τοίχοισιν δ' ἐπι
 ἡμπισχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
 εὐηρέτους ναῦς ἀντίας Ἑλληνίσιν, 1160
 καὶ μιξόθηρας φῶτας ἱππείας τ' ἄγρας
 ἐλάφων λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
 κατ' εἰσόδους δὲ Κέκροπα θυγατέρων πέλας
 σπείραισιν εἰλίσσοντ', Ἀθηναίων τινὸς
 ἀνάδημα, χρυσέους τ' ἐν μέσῳ συσσιτίῳ 1165
 κρατῆρας ἔστησ'· ἐν δ' ἄκροισι βᾶς ποσὶ
 κῆρυξ ἀνεῖπε τὸν θέλοντ' ἐγχωρίων
 εἰς δαῖτα χωρεῖν. ὥς δ' ἐπληρώθη στέγη,
 στεφάνοισι κοσμηθέντες εὐόχθου βορᾶς
 ψυχὴν ἐπλήρουν. ὥς δ' ἀνεῖσαν ἡδονήν, 1170
 * * παρελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον
 ἔσθη, γέλων δ' ἔθηκε συνδείπνοις πολύν,
 πρόθυμα πράσσων· ἔκ τε γὰρ κρωσσῶν ὕδωρ
 χεροῖν ἐπεμπε νίπτρα καῖξεθυμῖα
 σμύρνης ἰδρωῖτα χρυσέων τ' ἐκπωμάτων 1175
 ἦρχ', αὐτὸς αὐτῷ τόνδε προστάξας πόνον.

ἐπεὶ δ' ἐς ἀνλούς ἦκον ἐς κρατῆρά τε
 κοινόν, γέρον ἔλεξ'· ἀφαρπάζειν χρεὼν
 οἴνηρά τεύχη σμικρά, μεγάλα δ' εἰσφέρειν,
 ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' οἷδ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν. 1180
 ἦν δὴ φερόντων μόχθος ἀργυρηλάτους
 χρουσέας τε φιάλας· ὃ δὲ λαβὼν ἐξαίρετον,
 ὡς τῷ νέῳ δὴ δεσπότη χάριν φέρων,
 ἔδωκε πλήρες τεύχος, εἰς οἶνον βαλὼν
 ὃ φασὶ δοῦναι φάρμακον δραστήριον 1185
 δέσποιναν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλίποι φάος·
 κούδεις τὰδ' ἦδεν· ἐν χεροῖν ἔχοντι δὲ
 σπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι
 βλασφημίαν τις οἶκετῶν ἐφθέρξατο·
 ὃ δ' ὡς ἐν ἱερῷ μάντεσιν τ' ἐσθλοῖς τραφεῖς, 1190
 οἶωνόν ἔθετο κακέλευσ' ἄλλον νέον
 κρατῆρα πληροῦν· τὰς δὲ πρὶν σπονδὰς θεοῦ
 δίδωσι γαίᾳ, πᾶσί τ' ἐκσπένδειν λέγει.
 σιγῇ δ' ὑπῆλθεν. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δρόσου
 κρατῆρας ἱερούς Βιβλίνου τε πώματος. 1195
 κὰν τῷδε μόχθῳ πτηνὸς εἰσπίπτει δόμους
 κῶμος πελειῶν· Δοξίου γὰρ ἐν δόμοις
 ἄτρεστα ναίουσ'· ὡς δ' ἀπέσπεισαν μέθυ,
 εἰς αὐτὸ χεῖλη πώματος κεχρημέναι
 καθεῖσαν, εἵλκον δ' εὐπτέρους ἐς αὐχένας. 1200
 καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεοῦ·
 ἣ δ' ἔξετ' ἐνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος,
 ποτοῦ τ' ἐγεύσατ', εὐθυς εὐπτερον δέμας
 ἔσεισε ἀβάκχευσεν, ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὅπα
 ἀξύνετον αἰάζουσ'· ἐθάμβησεν δὲ πᾶς 1205
 θοινατόρων ὄμιλος ὄρνιθος πόνους·
 θνήσκει δ' ἀπασπαίρουσα, φοινικοσκελεῖς
 κηλὰς παρεῖσα. γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη

ὑπὲρ τραπέξης ἥχ' ὁ μαντευτὸς γόνος,
 βοᾷ δέ· τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτανεῖν; 1210
 σήμαινε, πρέσβυ· σὴ γὰρ ἡ προθυμία,
 καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα.
 εὐθύς δ' ἐρευνᾷ γραῖαν ὠλένην λαβών,
 ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὥς ἄλόντ' ἔχοι.
 ὥφθη δὲ καὶ κατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγισ 1215
 τόλμας Κρεούσης πώματός τε μηχανάς.
 θεῖ δ' εὐθύς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας
 ὁ πυθόχορηστος Αοξίου νεανίας,
 κὰν κοιράνοισι Πυθικοῖς σταθεὶς λέγει·
 ᾧ γὰρ σεμνὴ, τῆς Ἑρεχθέως ὑπο 1220
 ξένης γυναικὸς φαρμάκοισι θνήσκομεν.
 Δελφῶν δ' ἄνακτες ὥρισαν πετρορριφῇ
 θανεῖν ἐμὴν δέσποιναν οὐ ψήφῳ μιᾷ,
 τὸν ἱερὸν ὥς κτείνουσαν ἐν τ' ἀνακτόροις
 φόνον τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις 1225
 τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν·
 παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα,
 τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.

ΧΟ. οὐκ ἔστ' οὐκ ἔστιν θανάτου
 παρατροπὰ μελέα μοι· 1230
 φανερὰ γὰρ φανερὰ τάδ' ἤδη
 σπονδᾶς ἐκ Διονύσου
 βοτρυῶν θοᾶς ἐχίδνας
 σταγόσι μιγνυμένας φόνῳ·
 φανερὰ θύματα νερτέρων, 1235
 συμφοραὶ μὲν ἐμῷ βίῳ,
 λεύσιμοι δὲ καταφθοραὶ δεσποίνῃ.
 τίνα φυγὰν περόεσσαν ἢ
 χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν
 πορευθῶ, θανάτου λεύσιμον ἄταν 1240

ἀποφεύγουσα, τεθρίππων
ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσ',
ἢ πρύμνας ἐπὶ ναῶν;
οὐκ ἔστι λαθεῖν, ὅτε μὴ χοήξων
θεὸς ἐκκλέπτει.

1245

τί ποτ', ὦ μελέα δέσποινα, μένει
ψυχῇ σε παθεῖν; ἄρα θέλουσαι
δραῖσαί τι κακὸν τοὺς πέλας αὐταί
πεισόμεθ', ὥσπερ τὸ δίκαιον;

1249

KP. πρόσπολοι, διωκόμεσθα θανασίμους ἐπὶ σφαγᾶς,
Πυθίᾳ ψήφῳ κρατηθεῖς, ἔκδοτος δὲ γίγνομαι.

XO. ἴσμεν, ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς, ἔν' εἴ
τύχης.

KP. ποῖ φύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ οἴκων προύλαβον μόγισ
πόδα,
μὴ θανεῖν· κλοπῇ δ' ἀφῖγμαι διαφυγοῦσα πολε-
μίους.

XO. ποῖ δ' ἂν ἄλλος' ἢ 'πὶ βωμόν; KP. καὶ τί μοι
πλέον τόδε;

1255

XO. ἰκέτιν οὐ θέμις φονεύειν. KP. τῷ νόμῳ δέ γ'
ὄλλυμαι.

XO. χειρία γ' ἄλουσα. KP. καὶ μὴν οἷδ' ἀγωνισταὶ
πικροὶ

δεῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις. XO. ἴξε νυν πυρᾶς ἔπι.
ἦν θάνης γὰρ ἐνθάδ' οὔσα, τοῖς ἀποκτείνασί σε
προστροπαιον αἶμα θήσεις· οἰστέον δὲ τὴν τύχην.

ΙΩΝ. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρός,
οἷαν ἐχιδναν τήνδ' ἔφυσας ἢ πυρὸς

1261

δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,

ἢ τόλμα πᾶς' ἔνεστιν, οὐδ' ἥσσω ἐφύ

Γοργοῦς σταλαγμαῶν, οἷς ἔμελλέ με κτανεῖν.

1265

ἔσθλοῦ δ' ἔκκυρσα δαίμονος, πρὶν εἰς πόλιν

1269

- μολεῖν Ἀθηναίων χυπὸ μητροιὰν πεσεῖν. 1270
 ἐν συμμαχοῖς γὰρ ἀνεμετροησάμην φρένας
 τὰς σάς, ὅσον μοι πῆμα δυσμενῆς τ' ἔφους·
 εἴσω γὰρ ἄν με περιβαλοῦσα δικτύων
 ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς Αἶδου δόμους. 1274
 ἴδεσθε τὴν πανοῦργον, ἐκ τέχνης τέχνην 1279
 οἴαν ἐπλεξε· βωμὸν ἔπηξεν θεοῦ,
 ὥς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων. 1281
 ἀλλ' οὔτε βωμὸς οὔτ' Ἀπόλλωνος δόμος 1275
 σώσει σ'. ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς ἐμοὶ κρείσσων πάρα
 καὶ μητρὶ τῇμῃ· καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
 ἄπεστιν αὐτῆς, τοῦνομ' οὐκ ἄπεστί πω. 1278
 λάξυσθ', ἴν' αὐτῆς τοὺς ἀκηράτους πλόκους 1266
 κόμης καταξήνωσι Παρνασοῦ πλάκες,
 ὅθεν πετραῖον ἄλμα δισκηθήσεται. 1268
 ΚΡ. ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ 1282
 ὑπέρ τ' ἐμαντῆς τοῦ θεοῦ θ' ἴν' ἔσταμεν.
 ΙΩΝ. τί δ' ἐστὶ Φοίβῳ σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
 ΚΡ. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν. 1283
 ΙΩΝ. κατ' ἔκτανες σὺ φαρμάκοις τὸν τοῦ θεοῦ;
 ΚΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἦσθα Λοξίου, πατρὸς δὲ σοῦ.
 ΙΩΝ. ἀλλ' ἐγενόμεσθα, πατρὸς δ' οὐσίαν λέγω.
 ΚΡ. οὐκ οὐκ οὐκ ἦσθα; νῦν δ' ἐγώ, σὺ δ' οὐκέτ' εἶ.
 ΙΩΝ. οὐκ εὐσεβὴς γε· τὰμὰ δ' εὐσεβῇ τότ' ἦν. 1290
 ΚΡ. ἔκτεινά σ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
 ΙΩΝ. οὔτοι σὺν ὅπλοις ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα.
 ΚΡ. μάλιστα· ἀπίμπρας γ' Ἐρεχθίδος δόμους.
 ΙΩΝ. ποιοῖσι πανοῖς ἢ πυρὸς ποία φλογί;
 ΚΡ. ἐμελλες οἰκεῖν τᾶμ', ἐμοῦ βίᾳ λαβών. 1295
 ΙΩΝ. καῖπειτα τοῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ; 1300
 ΚΡ. ὥς μὴ θάνοιμί γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.
 ΙΩΝ. φθονεῖς ἅπαις οὕς', εἰ πατὴρ ἐξηῦρέ με.

- ΚΡ. σὺ τῶν ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους; 1303
- ΙΩΝ. πατρός γε γῆν διδόντος ἦν ἐκτίησατο. 1296
- ΚΡ. τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετῆν τῆς Παλλάδος;
- ΙΩΝ. ὅπλοισιν αὐτὴν οὐ λόγοις ἐρρύσατο.
- ΚΡ. ἐπίκουρος οἰκήτωρ γ' ἂν οὐκ εἴη χθονός. 1299
- ΙΩΝ. ἡμῖν δέ γ' ἀλλὰ πατρικῆς οὐκ ἦν μέρος; 1304
- ΚΡ. ὅς' ἀσπίς ἔγχος θ'· ἦδε σοὶ παμπησία. 1305
- ΙΩΝ. ἔκλειπε βωμὸν καὶ θεηλάτους ἔδρας.
- ΚΡ. τὴν σὴν ὅπου σοι μητέρ' ἐστὶ νουθέτει.
- ΙΩΝ. σὺ δ' οὐχ ὑφέξεις ζημίαν, κτείνουσ' ἐμέ;
- ΚΡ. ἦν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδ' ἐμε σφάξαι θέλῃς.
- ΙΩΝ. τίς ἡδονή σοι θεοῦ θανεῖν ἐν στέμμασι; 1310
- ΚΡ. λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεσθ' ὑπο.
- ΙΩΝ. φεῦ.
- δεινόν γε, θνητοῖς τοὺς νόμους ὥς οὐ καλῶς
 ἔβηκεν ὁ θεὸς οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς·
 τοὺς μὲν γὰρ ἀδίκους βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν,
 ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὐδὲ γὰρ ψαύειν καλὸν 1315
 θεῶν πονηρὰν χεῖρα· τοῖσι δ' ἐνδίκοις
 ἰερὰ καθίζειν, ὅστις ἡδικεῖτ', ἐχρῆν,
 καὶ μὴ πλὶ ταῦτ' οὗτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον
 τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα τόν τε μὴ θεῶν πάρα.
- ΠΥ. ἐπίσχες, ὦ παῖ· τρίποδα γὰρ χρηστήριον 1320
 λιποῦσα θριγκοῦ τοῦδ' ὑπερβάλλω πόδα
 Φοίβου προφητὶς, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
 σῶζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.
- ΙΩΝ. χαῖρ' ὦ φίλη μοι μήτερ, οὐ τεκοῦσά περ.
- ΠΥ. ἀλλ' οὖν ἐλεγόμεσθ'· ἡ φάτις δ' οὗ μοι πικρά.
- ΙΩΝ. ἤκουσας ὥς μ' ἔκτεινεν ἦδε μηχαναῖς; 1326
- ΠΥ. ἤκουσα· καὶ σύ γ' ὦμὸς ὦν ἀμαρτάνεις.
- ΙΩΝ. οὐ χρή με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;
- ΠΥ. προγονοῖς δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεὶ ποτε.

- ΙΩΝ. ἡμεῖς δὲ μητρονιᾷς γε πάσχοντες κακῶς. 1330
 ΠΥ. μὴ ταῦτα· λείπων ἱερὰ καὶ στείχων πάτρην
 ΙΩΝ. τί δὴ με δρᾶσαι νουθετούμενον χρεῶν;
 ΠΥ. καθαρὸς Ἀθήνας ἔλθ' ὑπ' οἴωνων καλῶν.
 ΙΩΝ. καθαρὸς ἅπας τοι πολεμίους ὃς ἂν κτάνῃ. 1334
 ΠΥ. μὴ σύ γε· παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' οὓς ἔχω λόγους.
 ΙΩΝ. λέγοις ἄν· εὖνους δ' οὓς' ἐρεῖς ὅς' ἂν λέγῃς.
 ΠΥ. ὀρᾷς τόδ' ἄγγος χερὸς ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς;
 ΙΩΝ. ὀρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν στέμμασιν.
 ΠΥ. ἐν τῇδὲ σ' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ.
 ΙΩΝ. τί φῆς; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος. 1340
 ΠΥ. σιγῇ γὰρ εἶχον αὐτά· νῦν δὲ δείκνυμεν.
 ΙΩΝ. πῶς οὖν ἐκρυπτες τόδε λαβοῦς' ἡμᾶς πάλαι;
 ΠΥ. ὁ θεὸς ἐβούλετ' ἐν δόμοις σ' ἔχειν λάτριν.
 ΙΩΝ. νῦν δ' οὐχὶ χρήζει; τῷ τόδε γυνῶναί με χρή;
 ΠΥ. πατέρα κατειπὼν τῇσδὲ σ' ἐκπέμπει χθονός. 1345
 ΙΩΝ. σὺ δ' ἐκ κελευσμάτων ἢ πόθεν σῴζεις τάδε;
 ΠΥ. ἐνθύμιόν μοι τότε τίθησι Δοξίας
 ΙΩΝ. τί χοῆμα δρᾶσαι; λέγε, πέραινε σοὺς λόγους.
 ΠΥ. σῶσαι τόδ' εὖρημ' εἰς τὸν ὄντα νῦν χρόνον.
 ΙΩΝ. ἔχει δέ μοι τί κέρδος ἢ τίνα βλάβην; 1350
 ΠΥ. ἐνθάδε κέκρυπται σπάργαν' οἷς ἐνῆσθα σύ.
 ΙΩΝ. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα;
 ΠΥ. ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βούλεται· πάροιθε δ' οὔ.
 ΙΩΝ. ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα.
 ΠΥ. λαβὼν νυν αὐτὰ τὴν τεκοῦσαν ἐκπώνει. 1355
 ΙΩΝ. πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὄρους;
 ΠΥ. γνώσει τάδ' αὐτός. τοῦ θεοῦ δ' ἕκατί σε
 ἔθρεψά τ', ὦ παῖ, καὶ τάδ' ἀποδίδωμί σοι,
 ἃ κεῖνος ἀκέλευστόν μ' ἐβουλήθη λαβεῖν
 σῶσαί θ'· ὅτου δέ γ' εἵνεκ', οὐκ ἔχω λέγειν. 1360
 ἥδει δὲ θνητῶν οὔτις ἀνθρώπων τάδε

ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἔν' ἦν κεκρυμμένα.
καὶ χαῖρ'· ἴσον γάρ σ' ὥς τεκοῦς' ἀσπάζομαι.

[ἄρξαι δ' ὅθεν σὴν μητέρα ζητεῖν σε χορή·
πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε 1365
εἰς τούσδε ναοὺς ἐξέθηκε παρθένος,
ἔπειτα δ' εἴ τις Ἑλλάς· ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
ἅπαντα Φοῖβου θ', ὃς μετέσχε τῆς τύχης.]

ΙΩΝ. φεῦ φεῦ· κατ' ὅσων ὥς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ,
ἐκέλσε τὸν νοῦν δούς, ὅθ' ἡ τεκοῦσά με 1370
κρυφαῖα νυμφευθεῖς' ἀπημποῖα λάθρα
καὶ μαστὸν οὐχ ὑπέσχευ· ἀλλ' ἀνώνυμος
ἐν θεοῦ μελάθροισι εἶχον οἰκέτην βίον.

τὰ τοῦ θεοῦ μὲν χρηστά, τοῦ δὲ δαίμονος
βαρέα· χρόνον γὰρ ὅν μ' ἐχρῆν ἐν ἀγκάλαις 1375
μητρὸς τρυφῆσαι καὶ τι τερφθῆναι βίον,
ἀπεστερήθην φιλτάτης μητρὸς τροφῆς.

τλήμων δὲ χῆ τεκοῦσά μ', ὥς ταῦτὸν πάθος
πέπονθε, παιδὸς ἀπολέσασα χαρμονάς.
καὶ νῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπηγ' οἶσω θεῷ 1380
ἀνάθην, ἔν' εὖρω μηδὲν ὦν οὐ βούλομαι.

εἰ γὰρ με δούλη τυγχάνει τεκοῦσά τις,
εὐρεῖν κάκιον μητέρ' ἢ σιγῶντ' ἔαν.
ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθηναι τήνδε σοῖς.
καίτοι τί πάσχω; τοῦ θεοῦ προθυμία 1385
πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ' ὃς σέσωκέ μοι.
ἀνοικτέον τάδ' ἐστὶ καὶ τολμητέον.

τὰ γὰρ πεπρωμέν' οὐχ ὑπερβαίην ποτ' ἄν.
ὦ στέμμαθ' ἱερά, τί ποτέ μοι κεκεύθατε,
καὶ σύνδεθ', οἷσι τᾶμ' ἐφρουρήθη φίλα; 1390
ἰδοὺ περίπτυνγ' ἀντίπηγος εὐκύκλου
ὥς οὐ γεγήρακ' ἐκ τινος θεηλάτου,

εὐρώς τ' ἄπεστι πλεγμάτων· ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνος πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασιν.

KP. τί δῆτα φάσμα τῶν ἀνελπίστων ὄρω; 1395

ΙΩΝ. σίγα σύ· πολλὴ καὶ πάροιθεν ἦσθά μοι.

KP. οὐκ ἐν σιωπῇ τὰμά· μὴ με νουθέτει.
ὄρω γὰρ ἄγρος οὐξέθηκ' ἐγὼ ποτε
[σέ γ', ὦ τέκνον μοι, βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον,]
Κέκροπος ἐς ἄντρα καὶ Μακρὰς πετρηρεφεῖς. 1400
λείψω δὲ βωμὸν τόνδε, κεῖ θανεῖν με χρή.

ΙΩΝ. λάζυσθε τήνδε· θεομανῆς γὰρ ἦλατο
βωμοῦ λιποῦσα ξόανα· δεῖτε δ' ὠλένας.

KP. σφάζοντες οὐ λήγοιτ' ἄν· ὥς ἀνθέξομαι
καὶ τῆσδε καὶ σοῦ τῶν τε σῶν κεκρυμμένων. 1405

ΙΩΝ. τὰδ' οὐχὶ δεινά; ὀυσιάζομαι λόγῳ.

KP. οὐκ, ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὐρίσκει φίλος.

ΙΩΝ. ἐγὼ φίλος σός; κατὰ μ' ἔκτεινες λάθρα;

KP. παῖς γ', εἰ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.

ΙΩΝ. παῦσαι πλέκουσα· λήψομαί σ' ἐγὼ καλῶς. 1410

KP. εἰς τοῦθ' ἰκοίμην, τοῦδε τοξεύω, τέκνον.

ΙΩΝ. κενὸν τόδ' ἄγρος ἢ στέγει πλήρωμά τι;

KP. σά γ' ἐνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε.

ΙΩΝ. καὶ τοῦνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν;

KP. καὶν μὴ φράσω γε, κατθανεῖν ὑφίσταμαι. 1415

ΙΩΝ. λέγ'. ὥς ἔχει τι δεινὸν ἢ τόλμη γέ σου.

KP. σκέψασθ' ὃ παῖς ποτ' οὐς ὕφασμ' ὕφην' ἐγώ.

ΙΩΝ. ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.

KP. οὐ τέλεον, οἷον δ' ἐκδίδαγμα κερκίδος.

ΙΩΝ. μορφὴν ἔχον τίν'; ὥς με μὴ ταύτῃ λάβῃς. 1420

KP. Γοργῶν μὲν ἐν μέσοισιν ἡτρίοις πέπλων.

ΙΩΝ. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκκυννηγετεῖ πότμος;

KP. κεκρασπέδωται δ' ὄφειν αἰγίδος τρόπον.

ΙΩΝ. ἰδοῦ.

τόδ' ἔσθ' ὕφασμα δεσμά θ', ὥς εὐρίσκομεν.

ΚΡ. ὦ χρόνιον ἰστών παρθένευμα τῶν ἐμῶν. 1425

ΙΩΝ. ἔστιν τι πρὸς τῷδ', ἢ μόνῳ τῷδ' εὐτυχεῖς;

ΚΡ. δράκοντε μαρμαίροντε παγχρόνῳ γέννι.

ΙΩΝ. δώρημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ἐντρέφειν; λέγε.

ΚΡ. Ἐριχθονίου γε τοῦ πάλαι μιμήματα.

ΙΩΝ. τί δρᾷν, τί χρῆσθαι, φράζε μοι, χρυσώματι; 1430

ΚΡ. δέραια παιδὶ νεογόνῳ φέρειν, τέκνον.

ΙΩΝ. ἐνεισιν οἷδε· τὸ δὲ τρίτον ποθῶ μαθεῖν.

ΚΡ. στέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ἦν πρῶτ' Ἀθάνας σκόπελος ἐξηνέγκατο,
ὅς, εἴπερ ἔστιν, οὔ ποτ' ἐκλείπει χλόην, 1435
θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀγρηάτου γεγώς.

ΙΩΝ. ὦ φιλτάτη μοι μήτερ, ἄσμενός σ' ἰδὼν
πρὸς ἀσμένης πέπτωκα σὰς παρηίδας.

ΚΡ. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ κρεῖσσον ἡλίου,
συγγνώσεται γὰρ ὁ θεός, ἐν χεροῖν σ' ἔχω, 1440
ἄελπτον εὔρημ', ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων
χθόνιον μετὰ Περσεφόνας τ' ἐδόκουν ναίειν.

ΙΩΝ. ἀλλ' ὦ φίλη μοι μήτερ, ἐν χεροῖν σέθεν
ὁ κατθανὼν τε κοῦ θανὼν φαντάζομαι.

ΚΡ. ἰὼ ἰὼ, λαμπρᾶς αἰθέρος ἀμπτυχαί,
τίν' αὐδὰν ἀύσω 1445
βοάσω; πόθεν μοι
συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά; πόθεν
ἐλάβομεν χαράν;

ΙΩΝ. ἐμοὶ γενέσθαι πάντα μᾶλλον ἂν ποτε, 1450
μήτερ, παρέστη τῶνδ', ὅπως σός εἰμ' ἐγώ.

ΚΡ. ἔτι φόβῳ τρέμω.

ΙΩΝ. μῶν οὐκ ἔχειν μ' ἔχουσα; ΚΡ. τὰς γὰρ ἐλπίδας
ἀπέβαλον πρόσω.

ὡς γύναι, πόθεν πόθεν ἔλαβες ἐμὸν
βρέφος ἐς ἀγκάλας;

τὶν' ἀνὰ χεῖρα δόμους ἔβα Λοξίου;

1455

ΙΩΝ. θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τὰπίλοιπα τῆς τύχης
εὐδαιμονοῖμεν, ὥς τὰ πρόσθε δυστυχῇ.

ΚΡ. τέκνον, οὐκ ἀδάκρυτος ἐκλοχεύει,
γόοις δὲ ματρὸς ἐκ χειρῶν ὀρίζει·

νῦν δὲ γενειάσιν παρὰ σέθεν πνέω

1460

μακαριωτάτας τυχοῦς' ἡδονᾶς.

ΙΩΝ. τοῦμὸν λέγουσα καὶ τὸ σὸν κοινῶς λέγεις.

ΚΡ. ἄπαιδες οὐκέτ' ἐσμέν οὐδ' ἄτεκνοι·

δῶμ' ἐστιοῦται, γὰρ δ' ἔχει τυράννους·

ἀνῆβᾶ δ' Ἐρεχθεύς,

1465

ὃ τε γηγενέτας δόμος οὐκέτι νύκτα

δέσκεται, ἀελίου δ' ἀναβλέπει λαμπάσιν.

ΙΩΝ. μῆτερ, παρῶν μοι καὶ πατὴρ μετασχέτω
τῆς ἡδονῆς τῆσδ' ἧς ἔδωχ' ὑμῖν ἐγώ.

ΚΡ. ὦ τέκνον, τί φῆς; οἶον οἶον ἀνελέγχομαι.

1470

ΙΩΝ. πῶς εἶπας; ΚΡ. ἄλλοθεν γέγονας, ἄλλοθεν.

ΙΩΝ. ὦ μοι· νόθον με παρθένευμ' ἔτικτε σόν;

ΚΡ. οὐχ ὑπὸ λαμπάδων οὐδὲ χορευμάτων

ὑμέναιος ἐμός,

1475

τέκνον, ἔτικτε σὸν κᾶρα.

ΙΩΝ. αἰαῖ· πέφυκα δυσγενῆς, μῆτερ, πόθεν;

ΚΡ. ἴστω Γοργοφόνα, ΙΩΝ. τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΚΡ. ἂ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς

τὸν ἐλαιοφυῇ πάγον θάσσει.

1480

ΙΩΝ. * * λέγεις μοι δόλια κοῦ σαφῇ τάδε.

ΚΡ. παρ' ἀηδόνιον πέτραν Φοῖβῳ

ΙΩΝ. τί Φοῖβον αὐδᾶς;

ΚΡ. κρυπτόμενον λέχος ἡνᾶσθην.

ΙΩΝ. λέγ'· ὥς ἐρεῖς τι κεδνὸν εὐτυχές τέ μοι.

1485

- KP. δεκάτῳ δέ σε μηνὸς ἐν
κύκλῳ κρύφριον ὠδὲν' ἔτεκον Φοίβῳ.
- ΙΩΝ. ὦ φίλτατ' εἰποῦς', εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
- KP. παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρος
σπάργαν' ἀμφίβολά σοι τάδ' ἐξ- 1490
ῆψα, κερκίδος ἐμᾶς πλάνους.
γάλακτι δ' οὐκ ἐπέσχον, οὐδὲ μαστῶ
τροφεῖα ματρὸς οὐδὲ λουτρὰ χειροῦν,
ἀνὰ δ' ἄντρον ἔρημον οἰωνῶν
γαμφηλαῖς φόνευμα θοίναμά τ' εἰς 1495
Ἄιδαν ἐκβάλλει.
- ΙΩΝ. ὦ δεινὰ τλᾶσα μῆτερ.
- KP. ἐν φόβῳ καταδεθεῖσα σὰν
ψυχὰν ἀπέβαλον, τέκνον·
ἔκτεινά σ' ἄκουσ'. 1500
- ΙΩΝ. ἐξ ἐμοῦ τ' οὐχ ὅσι' ἔθνησκες.
- KP. ἰὼ· δειναὶ μὲν τότε τύχαι,
δεινὰ δὲ καὶ τάδ'· ἐλίσσόμεσθ' ἐκεῖθεν
ἐνθάδε δυστυχίαισιν 1505
εὐτυχίαις τε πάλιν,
μεθίσταται δὲ πνεύματα.
μενέτω· τὰ πάροιθεν ἅλῃς κακά· νῦν δ'
ἐγένετό τις οὗρος ἐκ κακῶν, ὦ παῖ.
- XO. μηδεὶς δοκεῖτω μηδὲν ἀνθρώποις ποτὲ 1510
ἄελπτον εἶναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.
- ΙΩΝ. ὦ μεταβαλοῦσα μυροῖους ἤδη βροτῶν
καὶ δυστυχῆσαι καὶ ὅστις αὖ πρᾶξαι καλῶς,
τύχῃ, παρ' οἷαν ἤλθομεν στάθμην βίου,
μητέρα φονεῦσαι καὶ παθεῖν ἀνάξια. 1515
φεῦ·
ἄρ' ἐν φαενναῖς ἡλίου περιπτυχαῖς
ἔνεστι πάντα τάδε κατ' ἡμέραν μαθεῖν;

- φίλον μὲν οὖν σ' εὖρημα, μήτερ, ἡῦρομεν,
 καὶ τὸ γένος οὐδὲν μεμπτόν ἐσθ' ἡμῖν τόδε·
 τὰ δ' ἄλλα πρὸς σέ βούλομαι μόνην φράσαι. 1520
 δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὓς σοι τοὺς λόγους εἶπεν θέλω
 καὶ περικαλύψαι τοῖσι πράγμασι σκότον.
 ὄρα σύ, μήτερ, μὴ σφαλεῖς ἅ παρθένοις
 ἐγγίγνεται νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους,
 ἔπειτα τῷ θεῷ προστίθης τὴν αἰτίαν, 1525
 καὶ τοῦμόν αἰσχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
 Φοῖβω τεκεῖν με φῆς, τεκοῦς' οὐκ ἐκ θεοῦ.
 ΚΡ. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἄρμασίν ποτε
 Νίκην Ἀθάναν Ζηνὶ γηγενεῖς ἐπι,
 οὐκ ἔστιν οὔτις σοι πατὴρ θνητῶν, τέκνον, 1530
 ἀλλ' ὅσπερ ἐξέθρεψε Λοξίας ἀναξ.
 ΙΩΝ. πῶς οὖν τὸν αὐτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλω πατρὶ
 Ξούθου τε φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
 ΚΡ. πεφυκέναι μὲν οὐχί, δωρεῖται δέ σε
 αὐτοῦ γεγῶτα· καὶ γὰρ ἂν φίλος φίλῳ 1535
 δοίη τὸν αὐτοῦ παῖδα δεσπότην δόμων.
 ΙΩΝ. ὁ θεὸς ἀληθὲς ἢ μάτην μαντεύεται,
 ἔμοῦ ταράσσει, μήτερ, εἰκότως φρένα.
 ΚΡ. ἄκουε δὴ νυν ἅμ' ἐσηλθεν, ὦ τέκνον·
 εὐεργετῶν σε Λοξίας ἐς εὐγενῇ 1540
 δόμον καθίζει· τοῦ θεοῦ δὲ λεγόμενος,
 οὐκ ἔσχες ἂν ποτ' οὔτε παγκλήρους δόμους
 οὔτ' ὄνομα πατρός. πῶς γάρ, οὐ γ' ἐγὼ γάμους
 ἐκρυπτον αὐτὴ καὶ σ' ἀπέκτεινον λάθρα;
 ὃ δ' ὠφελῶν σε προστίθης ἄλλω πατρί. 1545
 ΙΩΝ. οὐχ ᾧδε φάυλως αὐτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
 ἀλλ' ἱστορήσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους,
 εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρὸς εἴτε Λοξίου.
 ἕα· τίς οἴκων θυοδόκων ὑπερτελὴς
 ἀντήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν; 1550
 φεύγωμεν, ὦ τεκοῦσα, μὴ τὰ δαιμόνων
 ὀρῶμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὀρᾶν.
 ΑΘ. μὴ φεύγετ'· οὐ γὰρ πολεμίαν με λεύσσετε.
 ἀλλ' ἔν τ' Ἀθήναις κἀνθάδ' οὔσαν εὐμενῇ.
 ἐπώνυμος δὲ σῆς ἀφικόμην χθονός, 1555
 Παλλὰς, δρόμῳ σπεύσας Ἀπόλλωνος πάρα.

ὃς εἰς μὲν ὄψιν σφαῶν μολεῖν οὐκ ἤξιόν,
 μὴ τῶν πάροιθε μέμψις εἰς μέσον μόλη,
 ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
 ὥς ἡδε τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρός, 1560
 δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, οὐ φύσασί σε,
 ἀλλ' ὥς νομίζης οἶκον εὐγενέστατον.
 ἐπεὶ δ' ἀνεώχθη πρᾶγμα μηνυθὲν τόδε,
 θανεῖν σε δείσας μητρὸς ἐκ βουλευμάτων
 καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχαναῖς ἐρρύσατο. 1565
 ἔμελλε δ' αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ
 ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωριεῖν ταύτην τε σήν,
 σέ θ' ὥς πέφυκας τῆσδε καὶ Φοίβου πατρός.
 ἀλλ' ὥς περαίνω πρᾶγμα, καὶ χρησμούς θεῶν,
 ἐφ' οἷσιν ἔξευξ' ἄρματ', εἰσακούσατον. 1570
 λαβοῦσα τόνδε παῖδα Κεκροπίαν χθόνα
 χώρει, Κρέουσα, κείς θρόνους τυραννικούς
 ἵδρυσον· ἐκ γὰρ τῶν Ἐρεχθίδεω γεγῶς
 δίκαιος ἄρχειν τῆς ἐμῆς ὅδε χθονός.
 ἔσται δ' ἂν Ἑλλάδ' εὐκλεής· οἱ τοῦδε γὰρ 1575
 παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ῥίξης μιᾶς,
 ἐπῶνυμοι γῆς κάπιφυλλίου χθονός
 λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἷ ναίουσ' ἐμόν.
 Γελέων μὲν ἔσται πρῶτος· εἶτα δεύτερος....
 Ὅπλητες Ἀργαδῆς τ' ἐμῆς τ' ἀπ' αἰγίδος 1580
 ἐν φυλον ἔξουσ' Αἰγικορῆς· οἱ τῶνδε δ' αὖ
 παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ
 Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις
 χέρσους τε παράλους, ὃ σθένος τῇμῃ χθονὶ
 δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἡπείροιν δυοῖν 1585
 πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς
 Εὐρωπίας τε· τοῦδε δ' ὀνόματος χάριν
 Ἴωνες ὀνομασθέντες ἔξουσιν κλέος.
 Ξούθῳ δὲ καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος,
 Δῶρος μὲν, ἐνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται 1590
 πόλις· κατ' αἶαν Πελοπίαν δ' ὁ δεύτερος
 Ἀχαιοί, ὃς γῆς παραλίας Ῥίου πέλας
 τύραννος ἔσται, κάπισημανθήσεται
 κείνου κεκληθῆναι λαὸς ὄνομ' ἐπῶνυμος.
 καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἔπραξε· πρῶτα μὲν 1595

ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γινῶναι φίλους·
 ἐπεὶ δ' ἔτι κτες τόνδε παῖδα κἀπέθου
 ἐν σπαργάνοισιν, ἀρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας
 Ἑρμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος,
 ἔθροφές τ' οὐδ' εἶλασεν ἐκπνεῦσαι βίον. 1600
 νῦν οὖν σιωπά, παῖς ὅδ' ὥς πέφυκε σός,
 ἵν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἡδέως ἔχη,
 σύ τ' αὖ τὰ σαντῆς ἀγάθ' ἔχουσ' ἴης, γύναι.
 καὶ χαίρει· ἐκ γὰρ τοῦδ' ἀναψυχὰς πόνων
 κενυδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι. 1605

ΙΩΝ. ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστία
 σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα· πείθομαι δ' εἶναι πατρός
 Λοξίου καὶ τῆσδε· καὶ πρὶν τοῦτο δ' οὐκ ἀπιστον ἦν.

ΚΡ. τὰ μὰ νῦν ἄκουσον· αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρίν,
 οὔνεχ' οὐ ποτ' ἡμέλῃσε παιδὸς ἀποδίδωσί μοι. 1610
 αἶδε δ' εὐωποὶ πύλαι μοι καὶ θεοῦ χρηστήρια,
 δυσμενῇ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χέρας
 ἡδέως ἐκκορηνάμεσθα καὶ προσεννέπω πύλας.

ΑΘ. ἦνεσ' οὔνεκ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦς· αἰεί ποτε
 χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, εἰς τέλος δ' οὐκ
 ἀσθενῇ. 1615

ΚΡ. ὦ τέκνον, στείχωμεν οἴκους. ΑΘ. στείχεθ', ἔψομαι
 δ' ἐγώ.

ΙΩΝ. ἀξία γ' ἡμῶν ὁδουρός. ΚΡ. καὶ φιλοῦσά γε πτόλιν.

ΑΘ. εἰς θρόνους δ' ἵζου παλαιούς. ΙΩΝ. ἄξιον τὸ
 κτῆμά μοι.

ΧΟ. ὦ Διὸς Αἰητοῦς τ' Ἀπολλων, χαῖρ'· ὅτῳ δ' ἐλεύ-
 νεται

συμποραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρσεῖν χρεών·
 εἰς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων, 1621
 οἱ κακοὶ δ', ὥσπερ πεφύκασ', οὔ ποτ' εὐ πράξειαν
 ἄν.

K Y K Λ Ω Ψ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΕΙΛΗΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΤΥΡΩΝ.

ΟΛΤΣΣΕΥΣ

ΚΤΚΛΩΨ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου εἰς Σικελίαν ἀπερορίφη, ἔνθα ὁ Πολύφημος· εὖρων δὲ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς Σατύρους, οἶνον δοὺς ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα παρ' αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ' ὁ Πολύφημος ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ιδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σειληνὸς δὲ τον ξένον ληστεύοντα καταλαβεῖν φησι. * * *

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

Κ Υ Κ Λ Ω Ψ.

ΣΕΙ. ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
 νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τοῦμόν ηὐθένει δέμας·
 πρῶτον μὲν ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὑπο
 Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὥχου τροφούς·
 ἐπειθ' ὅτ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς
 ἐνδέξιός σφ' ποδὶ παρασπιστῆς γεγῶς
 Ἐγκέλαδον ἰτέαν μέσῃν θενῶν δορὶ
 ἔκτεινα. φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
 οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκυλ' ἐδειξα Βακχίῳ.
 καὶ νῦν ἐκείνων μεῖζον' ἐξαντλῶ πόνον. 5
 ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
 ληστῶν ἐπῶρσεν, ὥς ὁδηθείης μακράν,
 ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
 σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
 αὐτὸς λαβὼν ηὐθυνον ἀμφῆρες δόρυ, 10
 παῖδές τ' ἐρετμοῖς ἤμενοι, γλαυκὴν ἄλλα
 ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐξήτουν σ', ἄναξ.
 ἥδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
 ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
 ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν, 20
 ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
 Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρο' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.

τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ᾧ λατρεύομεν
Πολύφημον. ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων 25
ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
μένων τέταγμαί τάσδε, τῷ τε δυσσεβεῖ 30
Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει
σαίρειν σιδηρᾷ τῇδ' ἐμ' ἀρπάγῃ δόμους,
ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' αὖτ' εἰσδεχόμεθα. 35
ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορᾷ
ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε ᾧτε Βακχίῳ
κώμοις συνασπίζοντες Ἀλθαΐας δόμους
προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι; 40
XO πᾶ μοι γενναίων πατέρων στρ.
γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
πᾶ δὴ μοι νίσει σκοπέλους;
οὐ τᾷδ' ὑπὴνέμος αὔρα
καὶ ποιηρὰ βοτάνη, 45
δινᾷέν θ' ὕδωρ ποταμῶν.
ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν-
τρων, οὗ σοι βλαχαὶ τεκέων;
ψύττα, σὺν τὰδ' οὗ, κοῦ τὰδε νεμεῖ,
* * κλιτὺν δροσεράν; 50
ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου·
ὑπαγ' ᾧ ὑπαγ' ᾧ κεράστα,
μηλοβότα στασιωρὸν

Κύκλωπος ἄγροβάτα.

σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·

ἀντ. 55

δέξαι θηλαῖσι σποράς,

ἄς λείπεις ἄρνων θαλάμοις.

ποθοῦσί σ' ἄμερόκοιτοι

βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

εἰς αὐλάν ποτ', ἀμφιθαλεῖς

60

ποιηροὺς λείπουσα νομούς,

Αἰτναίων εἴσει σκοπέλων;

οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ

Βάκχαι τε θυρσοφόροι,

οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοί,

65

οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες

67

κρήναις παρ' ὑδροχύτοις,

66

οὐ δινεύματα Νυμφᾶν.

Ἰακχον Ἰακχον ᾧδᾶν

μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,

70

ἂν θηρεύων πετόμαν

Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.

ὦ φίλος ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολῶν

ξανθὰν χαίταν σείεις;

75

ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος

θητεύω Κύκλωπι

τῷ μονοδέρκεα, δρυῖλος ἀλαίνων

σὺν τᾷδε τράγου χλαίνα μελέα

80

σᾶς χωρὶς φιλλίας.

ΣΕΙ. σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' εἰς πετρηρεφῇ

ποιμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.

ΧΟ. χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;

ΣΕΙ. ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος

85

κώπης τ' ἀνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ

στείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχέσι

τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,
κρωσσούς θ' ὑδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι.
τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην

90

Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην
τὴνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
τὴν ἀνδροβρωῖτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
ἀλλ' ἥσυχoi γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.

95

ΟΔ. ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει
βορὰν ὁδηῖσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
τί χοῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν εἰσβαλεῖν.
Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ. 100
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.

ΣΕΙ. χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἰ φράσον πάτραν τε σήν.

ΟΔ. Ἴθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἀναξ.

ΣΕΙ. οἶδ' ἄνδρα κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.

ΟΔ. ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λαιδόρει δὲ μή. 105

ΣΕΙ. πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;

ΟΔ. ἐξ Ἰλίου γε καπὸ Τρωικῶν πόνων.

ΣΕΙ. πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατρῶας χθονός;

ΟΔ. ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἤρπασαν βίᾳ.

ΣΕΙ. παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί. 110

ΟΔ. ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;

ΣΕΙ. ληστὰς διώκων, οἱ Βρόμιον ἀνήρπασαν.

ΟΔ. τίς δ' ἦδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσί νιν;

ΣΕΙ. Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.

ΟΔ. τείχη δὲ ποῦ' στι καὶ πόλεως πυργώματα; 115

ΣΕΙ. οὐκ εἶσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.

ΟΔ. τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;

ΣΕΙ. Κύκλωπες ἄντρ' οἰκοῦντες, οὐ στέγας δόμων.

ΟΔ. τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;

- ΣΕΙ. νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός. 120
 ΟΔ. σπείρουσι δ', ἢ τῷ ξῶσι, Δήμητρος στάχυν;
 ΣΕΙ. γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.
 ΟΔ. Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ροάς;
 ΣΕΙ. ἦκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
 ΟΔ. φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους; 125
 ΣΕΙ. γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
 ΟΔ. τί φῆς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
 ΣΕΙ. οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
 * * * * *
- ΟΔ. αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἢ δόμων ἔσω;
 ΣΕΙ. φροῦδος πρὸς Αἴτνην, θῆρας ἰχνεύων κυσίν. 130
 ΟΔ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾷσον, ὥς ἀπαίρωμεν χθονός;
 ΣΕΙ. οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρῶῃμεν ἄν.
 ΟΔ. ὁδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
 ΣΕΙ. οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
 ΟΔ. ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον. 135
 ΣΕΙ. καὶ τυρὸς ὀπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
 ΟΔ. ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
 ΣΕΙ. σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
 ΟΔ. οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
 ΣΕΙ. ὦ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι. 140
 ΟΔ. καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
 ΣΕΙ. ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγώ ποτ' ἀγκάλαις;
 ΟΔ. ὁ Βακχίου παῖς, ὥς σαφέστερον μάθης.
 ΣΕΙ. ἐν σέλμασι νεῶς ἔστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;
 ΟΔ. ὅδ' ἄσκος, ὃς κεύθει νιν· εἰσορᾷς, γέρον; 145
 ΣΕΙ. οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
 ΟΔ. ναὶ δις τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἄσκοῦ ῥυῇ.
 ΣΕΙ. καλήν γε κρήνην εἶπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.
 ΟΔ. βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
 ΣΕΙ. δίκαιον· ἢ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ. 150

ΟΔ. καὶ μὴν ἐφέλω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.

ΣΕΙ. φέρ' ἐγκάναξον, ὥς ἀναμνησθῶ πιών.

ΟΔ. ἰδού. ΣΕΙ. παπαιάξ, ὥς καλήν ὀσμὴν ἔχει.

ΟΔ. εἶδες γὰρ αὐτήν; ΣΕΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραί-
νομαι.

ΟΔ. γεῦσαί νυν, ὥς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον. 155

ΣΕΙ. βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
ᾶ ᾶ ᾶ.

ΟΔ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;

ΣΕΙ. ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.

ΟΔ. πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν. 160

ΣΕΙ. χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.

ΟΔ. ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.

ΣΕΙ. δρᾶσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.

ὥς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλिका μαινοίμην μίαν,
πάντων Κυκλώπων ἀντιδούς βοσκήματα, 165

ρίψας τ' ἐς ἄλμην λισσάδος πέτρας ἄπο,
ἄπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.

ὥς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·

ἴν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξαυιστάναι

μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου 170

ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα

κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐκ ὠνήσομαι

τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν

κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;

ΧΟ. ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσωμέν τί σοι. 175

ΟΔ. καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.

ΧΟ. ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;

ΟΔ. καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.

ΧΟ. οὐκουν ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,

ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μερει, 180

ἐπεὶ γε πολλοὺς ἦδεται γαμουμένη;

τὴν προδότιν, ἢ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
 περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
 κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
 ἔξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον 185
 λῶστον λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
 φῦναι γυναικῶν ὥφελ', εἰ μὴ' μοι μόνῳ.

ΣΕΙ. ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμνίων βοσκήματα,
 ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηγάδων ἀρνῶν τροφαί,
 πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα. 190
 φέρεσθε, χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
 βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὖλου.
 οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;

ΟΔ. ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;

ΣΕΙ. ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπὲρ ἂν λάθοιτέ γε. 195

ΟΔ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύνων μολεῖν ἔσω.

ΣΕΙ. οὐ δεινόν· εἰςὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.

ΟΔ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μέγала γ' ἡ Τροία στένοι,
 εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα· μυρίον δ' ὄχλον
 Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν Ἀσπίδι. 200
 ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
 ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γε σῶσομεν.

ΚΥ. ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἢ θάθυμία;
 τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
 οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα. 205
 πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
 ἢ πρὸς τε μαστοῖς εἰσι χύπὸ μητέρων
 πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τευχέει
 πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;

τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ 210
 δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.

ΧΟ. ἰδού, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύνφαμεν,
 τά τ' ἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρομαι.

- ΚΤ. ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
- ΧΟ. πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔστω μόνον 215
- ΚΤ. ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
- ΧΟ. ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἣν θέλῃς, ὅλον πίθου.
- ΚΤ. μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
- ΧΟ. ὃν ἂν θέλῃς σύ· μὴ' μὲ καταπίῃς μόνον.
- ΚΤ. ἦκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι 220
 πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
 ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς ἀνάλις;
 λησταί τινες κατέσχον ἢ κλωπες χθόνα;
 ὁρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
 στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους, 225
 τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
 πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
- ΣΕΙ. ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
- ΚΤ. ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κρατ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
- ΣΕΙ. ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.
- ΚΤ. οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἅπο; 231
- ΣΕΙ. ἔλεγον ἐγὼ τὰδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα
 καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῶντος ἦσθιον
 τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δῆσαντες δὲ σὲ
 κλωῶ τριπήχει κατὰ τὸν ὀμφαλὸν μέσον 235
 τὰ σπλάγχν' ἐφασκον ἐξαμήσεσθαι βία,
 μάστιγι τ' εὖ τὸ νῶτον ἀπολέψειν σέθεν,
 κἄπειτα συνδήσαντες εἰς θάδῳλια
 τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
 πέτρους μοχλεύειν, ἣ' ὧς μυλῶνα καταβαλεῖν. 240
- ΚΤ. ἄληθες; οὐκουν κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰὼν
 θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
 ἐπιθείς ἀνάψεις; ὥς σφαγέντες αὐτίκα
 πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἀνθρακος
 θερμὴν ἔδοντος δαῖτ' ἄτερ κρεανόμων, 245

τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα·
ὥς ἔκπλεως γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόου·
ἄλλης λεόντων ἐστί μοι θοινωμένω
ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.

ΣΕΙ. τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ὧ δέσποτα, 250
ἡδίων' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
ἄλλοι πρὸς ἄντρα τὰ σά γ' ἀφίκοντο ξένοι.

ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
ἡμεῖς βορᾶς χρῆζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
σῶν ἄσσον ἄντρων ἤλθομεν νεὸς ἄπο. 255
τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
ἀπημποῖα τε καὶ δίδου πιεῖν λαβῶν
ἐκὼν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βία.
ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὧν φησιν λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά. 260

ΣΕΙ. ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'. **ΟΔ.** εἰ ψεύδομαι.

ΣΕΙ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὧ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὶ τὰς τε Νηρέως κόρας,
μὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος, 265
ἀπώμοσ', ὧ κάλλιστον ὧ Κυκλώπιον,
ὧ δεσποτίσκει, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
ξένοισι χορήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
οἱ παῖδες ἀπόλουνθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.

ΧΟ. αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χορήματα 270
περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.

ΚΤ. ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθους
μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὧ ξένοι; 275
ποδαποί, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;

ΟΔ. Ἰθακῆσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,

πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.

ΚΥ. ἢ τῆς κακίστης οὐ μετήλθεθ' ἄρπαγὰς 280
Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;

ΟΔ. οὔτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.

ΚΥ. αἰσχροὺν στρατεύμα γ', οἵτινες μιᾷς χάριν
γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν Φρυγῶν.

ΟΔ. θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν. 285

ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους ξένους
κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῇ θέσθαι γνάθοις·
οὐ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν ναῶν ἔδρας 290
ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.

ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα

Γεραίστιοί τε καταφυγαί, τά θ' Ἑλλάδος 295

δύσφορά γ' ὀνειδίη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.

νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἐπιστρέφει,
ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους 300

ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
οὐκ ἄμφι βουπόροισι πηχθέντας μέλη
ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πληῖσαι σέθεν.

ἄλλῃς δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχέρωσ' Ἑλλάδα,
πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δοριπετὴ φόνον, 305

ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὄλεσε
πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
σὺ συμπυρῶσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
ποῖ τρέφεται τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ,

πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς 310
τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.

ΣΕΙ. παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
μηδὲν λίπης τοῦδ'· ἦν δὲ τὴν γλῶσσαν δάκνης,
κομπὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ. 315

ΚΥ. ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
ἄκρας δ' ἐναλίας ἄς καθίδρυσται πατὴρ
χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυνστήσω λόγῳ;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε, 320
οὐδ' οἶδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει
ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,

ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχω σκηνώματα,
ἣ μόσχον ὀπτὸν ἣ τι θήρειον δάκος 325
δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.

ὅταν δὲ βορρᾶς χιόνα Θορήκιος χέῃ,
δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν 330
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
ἣ γῆ δ' ἀνάγκη, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ,
τίκτουσα ποίαν τὰμὰ πιαίνει βοτά.

ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων· 335
ὥς τοῦμπιεῖν γε καὶ φαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν.
Ζεὺς οὔτος ἀνθρώποισι τοῖσι σῶφροσι,
λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἱ δὲ τοὺς νόμους
ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,

κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ 340
οὐ παύσομαι δρῶν εὖ κατεσθίων τε βέ.

ξένια δὲ λήψει τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ὦ,
 πῦρ καὶ πατρῶον τόδε λέβητά θ', ὃς ξέσας
 σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
 ἀλλ' ἔρπετ' εἶσω, τῷ κατ' αὐλίον θεῷ
 ἔν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με. 345

ΟΛ αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
 θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
 γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
 ὦ Παλλάς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά,
 νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
 πόνους ἀφῆγμαι κἀπὶ κινδύνου βάρθρα.
 σὺ τ', ὦ φαεινῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
 Ζεῦ ξένι', ὄρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
 ἄλλως νομίζει Ζεὺς, τὸ μηδὲν ὦν, θεός. 355

ΧΟ. εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
 ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι
 ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἅπο χναύειν,
 βρύκειν, κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
 δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι κλινομένῳ. 360
 μή μοι μὴ προδίδου·
 μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
 χαιρέτω μὲν αὐλὶς ἄδε,
 χαιρέτω δὲ θυμάτων
 ἀποβώμιος ἄν' ἔχει θυσίαν 365
 Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
 κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ·
 νηλής, ὦ τλαῖμον, ὅστις
 δωμάτων ἐφρῆστίους ξενικοὺς 370
 ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων,
 κόπτων βρύκων,
 ἐφθὰ τε δαινύμενος μυσαροῖσιν ὁδοῦσιν
 ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων κρέα.

- ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δειν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω 375
 κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ' οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
- ΧΟ. τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνονται σέθεν
 φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
- ΟΔ. δισσοὺς γ' ἄθρήσας κἀπιβαστάσας χεροῖν,
 οἷ σαρκοῦς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος. 380
- ΧΟ. πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
- ΟΔ. ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν [χθόνα],
 ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
 κορμούς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἐπι,
 τρισσῶν ἀμαξῶν ὥς ἀγώγιμον βάρους. 385
- ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
 ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
 κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὥς δεκάμορον,
 μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν εἰσχέας γάλα.
 σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν 390
 πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
 καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέξεσεν πυρί,
 ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
 ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ,
 Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις. 395
 ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 Ἄιδου μαγείῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
 ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τιτι
 τὸν μὲν λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον,
 τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός, 400
 παίων πρὸς ὀξὺν στόνυχᾳ πετραίου λίθου,
 ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
 λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί,
 τὰ δ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη.
 ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἅπ' ὀφθαλμῶν χέων 405
 ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κἀδιακόνουν·

ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χοῦť.
 ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν, 410
 εἰσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
 σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλάς ἀμπέλων ἅπο
 θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. 415
 ὃ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
 ἐδέξατ' ἐσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύνσας
 κἀπῆνεσ' ἄρας χεῖρα· φίλτατε ξένων,
 καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
 ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὥς ἐπησθόμην ἐγώ, 420
 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
 τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 καὶ δὴ πρὸς ῥῥᾶς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεργχέων
 ἄλλην ἐπ' ἄλλη σπλάγχν' ἐθέρομαινον ποτῶ.
 ἄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς 425
 ἄμους', ἐπήχει δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 σιγῇ, σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
 ἀλλ' εἶπατ' εἶτε χορήζετ' εἴτ' οὐ χορήσετε
 φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 ναίειν μέλαθρα Ναϊδων νυμφῶν μέτα. 430
 ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν.
 ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ ἀποκερδαίνων ποτοῦ,
 ὥσπερ πρὸς ἕξῳ τῇ κύλικι λελημμένος
 πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ, νεανίας γὰρ εἶ,
 σῶθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον 435
 Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερεῖ.
 ΧΟ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἰδοίμεν ἡμέραν,
 Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κᾶρα.

- ὥς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 χηρεύομεν, τὸν δ' οὐκ ἔχομεν καταφαγεῖν. 440
- ΟΔ. ἄκουε δὴ νυν ἣν ἔχω τιμωρίαν
 θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῇν.
- ΧΟ. λέγ', ὥς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἦδιον ψόφον
 κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
- ΟΔ. ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει 445
 Κύκλωπας ἥσθεις τῷδε Βακχίου ποτῶ.
- ΧΟ. ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν δρυμοῖσί νιν
 σφάξαι μενοινᾷς ἢ πετρῶν ὥσαι κάτα.
- ΟΔ. οὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἢ πιθυμία.
- ΧΟ. πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι. 450
- ΟΔ. κῶμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξω, λέγων
 ὥς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
 μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
 ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος,
 ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις, 455
 ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
 εἰς πῦρ καθήσω· καὶ ὅταν κεκαυμένον
 ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν εἰς μέσῃν βαλὼν
 Κύκλωπος ὄψιν ὄμματ' ἐκτήξω πυρί.
 ναυπηγίαν δ' ὥσει τις ἀρμόξων ἀνὴρ 460
 διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
 οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασσφόρῳ
 Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῶ κόρας.
- ΧΟ. ἰὸν ἰού,
 γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν. 465
- ΟΔ. καῖπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
 νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
 διπλαῖσι κώπαις τῇσδ' ἀποστελῶ χθονός.
- ΧΟ. ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ

καὶ γὰρ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα 470
δαλοῦ; πόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.

ΟΔ. δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός, ὃν ξυλληπτέον.

ΧΟ. ὥς καὶ ἅμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρους,
εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν. 475

ΟΔ. σιγαῖτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
χῶτταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πείθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
καίτοι φύγοιμ' ἄν, ἀκβέβηκ' ἄντρον μυχῶν· 480
ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

ΧΟ. ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας 485
λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
σκαιὸς ἀπρωδὸς καὶ κλαυσόμενος 490
χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων.
φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
τὸν ἀπαίδευτον.

πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.
μάκαρ ὅστις εὐιάξει στρ. 495

βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων,
ἐπὶ δεμνίοισι τ' ἄνθος
χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας 500

- μυρόχριστος λιπαρόν βό-
 στρυχον, αὐδᾶ δέ· θύραν τίς οἶξει μοι;
 ΚΥ. παπαπαῖ, πλέως μὲν οἴνου, ἀντ.
 γάννυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
 σκάφος ὀλκᾶς ὥς γεμισθεῖς 505
 ποτὶ σέλμα γαστροῦς ἄκρας.
 ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων
 ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις,
 ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
 φέρε μοι, ξεῖνε, φέρε', ἄσκον ἐνδος μοι. 510
 ΧΟ. καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς ἀντ. β'
 καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων.
 * * * φιλεῖ τις ἡμᾶς.
 λύχνα δ' ἀμμένει δαία σὸν
 χροά χῶς τέρεινα νύμφα 515
 δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
 στεφάνων δ' οὐ μία χροιά
 περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.
 ΟΔ. Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
 τούτου τρίβων εἰμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι. 520
 ΚΥ. ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
 ΟΔ. μέγιστος ἀνθρώποισιν εἰς τέρψιν βίου.
 ΚΥ. ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.
 ΟΔ. τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
 ΚΥ. θεὸς δ' ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων; 525
 ΟΔ. ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
 ΚΥ. οὐ τοὺς θεοὺς χρῆν σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
 ΟΔ. τί δ', εἰ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
 ΚΥ. μισῶ τὸν ἄσκον· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
 ΟΔ. μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεῦθύμει, Κύκλωψ. 530
 ΚΥ. οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
 ΟΔ. ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανεῖ.

- ΚΥ. διδούς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
 ΟΔ. πυγμαῖς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
 ΚΥ. μεθύωμεν· ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψεύσειέ μου. 535
 ΟΔ. ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χορὴ μένειν.
 ΚΥ. ἡλίθιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
 ΟΔ. ὅς δ' ἂν μεθυσθεῖς γ' ἐν δόμοις μένῃ, σοφός.
 ΚΥ. τί δρωμεν, ὦ Σειληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
 ΣΕΙ. δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ; 540
 ΚΥ. καὶ μὴν λαχνῶδές γ' οὔδας ἀνθηροῦ χλόη.
 ΣΕΙ. καὶ πρὸς γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
 ΚΥ. * * * * *
- ΣΕΙ. κλίθητί νῦν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
 ΚΥ. τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὅπισθ' ἐμὸν τίθης; 545
 ΣΕΙ. ὥς μὴ παριῶν τις καταλάβῃ. ΚΥ. πίνειν μὲν οὔν
 κλέπτων σὺ βούλει· κάτθες αὐτὸν εἰς μέσον.
 σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τούνομ' ὅ τι σε χορὴ καλεῖν.
 ΟΔ. Οὔτιν' χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
 ΚΥ. πάντων σ' ἐταίρων ὕστατον θοινάσομαι. 550
 ΣΕΙ. καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
 ΚΥ. οὔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
 ΣΕΙ. οὔκ, ἀλλ' ἐμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
 ΚΥ. κλαύσει, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
 ΣΕΙ. ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ. 555
 ΚΥ. ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
 ΣΕΙ. πῶς οὔν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
 ΚΥ. ἀπολεῖς· δὸς οὔτως. ΣΕΙ. ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν
 γε σέ
 στέφανον ἴδω λαβόντα, γεύσωμαί τέ τι.
 ΚΥ. ὄνοχόος ἄδικος. ΣΕΙ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὧνος γλυ-
 κύς. 560
 ἀπομυκτέον δέ σοί γ', ὅπως λήψει πιεῖν.
 ΚΥ. ἰδού, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἰ τρίχες τέ μου.

- ΣΕΙ. θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, καὶ τ' ἔκπιδε,
ὥσπερ μ' ὄρας πίνοντα ᾧσπερ οὐκέτι.
- ΚΤ. ᾧ ᾧ, τί δράσεις; ΣΕΙ. ἡδέως ἡμύστισα. 565
- ΚΤ. λάβ', ᾧ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.
- ΟΔ. γιννώσκεται γοῦν ἄμπελος τῇμῃ χειρί.
- ΚΤ. φέρ' ἔρχεόν νυν. ΟΔ. ἐρχέω, σίγα μόνον.
- ΚΤ. χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πῖη πολύν.
- ΟΔ. ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης. 570
συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χορὴ τῷ πάματι.
- ΚΤ. παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
- ΟΔ. καὶ μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖς·
ἦν δ' ἐκλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος. 575
- ΚΤ. ἰοὺ ἰοῦ,
ὥς ἐξένευσα μόγισ' ἄκρατος ἢ χάρις·
ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον
λεύσσω τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας. 580
οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἅλῃς Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κάλλιστα νῆ τὰς Χάριτας. ἦδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
- ΣΕΙ. ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ; 585
- ΚΤ. ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάξω γ' ἐγὼ 'κ τῆς Δαρδάνου.
- ΣΕΙ. ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
- ΧΟ. μέμφει τὸν ἐραστὴν κἀντροφᾶς πεπωκότα;
- ΣΕΙ. οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
- ΟΔ. ἄγε δὴ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα, 590
ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος
τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα,
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν.

παρηντρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν
Κύκλωπος ὄψιν· ἄλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσει. 595

ΧΟ. πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.
χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν
ἀπάλαμνον, ὥς σοι τάνθ' ἀδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ.

ΟΔ. Ἦφαιστ' ἀναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
λαμπρὸν πυρώσας ὅμ' ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ, 600
σύ τ' ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ἵπνε,
ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μὴ' πλὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσέα
ὑπ' ἀνδρός, ᾧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. 605
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεῶν,
τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσουνα.

ΧΟ. λήψεται τὸν τράχηλον
ἐντόνως ὁ καρκίνος
τοῦ ξένων δαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα 610
φωσφόρους ὀλεῖ κόρας·
ἤδη δαλὸς ἡνθρακωμένος
κρύπτεται εἰς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον ἔρνος. 615
ἀλλ' ἴτω Μάρων, πρᾶσσέτω·
μαινομένου ἕξελέτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὥς πῖη κακῶς.
κἀγὰ τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον 620
ποθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν.
ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;

ΟΔ. σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἥσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ, 625
οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπεσθαί τινα,
ὥς μὴ' ξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρὶ.

- ΧΟ. σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
- ΟΔ. ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν 630
ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
- ΧΟ. οὐκ οὖν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
Κύκλωπος; ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα.
- ΗΜ. ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακρότερον πρὸ τῶν θυρῶν 635
ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
- ΗΜ. ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
- ΗΜ. ταῦτ' οὖν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
- ΟΔ. ἐστῶτες ἐσπάσθητε; ΗΜ. καὶ τά γ' ὄμματα 640
μέστ' ἐστὶν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
- ΟΔ. ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἶδε σύμμαχοι.
- ΧΟ. ὅτι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία; 645
ἀλλ' οἶδ' ἐπρωδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον
στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
- ΟΔ. πάλαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις 650
χρησθαι μ' ἀνάγκη. χεῖρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν
φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
- ΧΟ. δρᾶσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ. 655
ὦ ὦ,
γενναιότατ' ὠθεῖτε, σπεύδετε.
ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν
θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα.
τύφετ' ὦ, καίετ' ὦ

τὸν Αἴτνας μηλονόμον.

660

τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς
δράσῃ τι μάταιον.

ΚΥ. ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.

ΧΟ. καλός γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.

ΚΥ. ὦμοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ὀλώλαμεν.

665

ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
σταθεῖς φάραγγος τῆσδ' ἐναρμόσσω χέρας.

ΧΟ. τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ; ΚΥ. ἀπωλόμην.

ΧΟ. αἰσχρός γε φαίνει. ΚΥ. καπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.

670

ΧΟ. μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας;

ΚΥ. Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'. ΧΟ. οὐκ ἄρ' οὐδεὶς σ' ἠδίκηι;

ΚΥ. Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον. ΧΟ. οὐκ ἄρ' εἴ τυ-
φλός;

ΚΥ. ὥς δὴ σύ. ΧΟ. καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείῃ τυφλόν;

ΚΥ. σκώπτεις. ὁ δ' Οὐτίς ποῦ 'στιν; ΧΟ. οὐδαμοῦ,
Κύκλωψ.

675

ΚΥ. ὁ ξένος, ἔν' ὀρθῶς ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,
ὁ μικρός, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσε.

ΧΟ. δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύν.

ΚΥ. πρὸς θεῶν, πεφεύγας' ἢ μένουσ' εἴσω δόμων;

ΧΟ. οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
λαβόντες ἐστήκασι. ΚΥ. ποτέρας τῆς χερρός;

680

ΧΟ. ἐν δεξιᾷ σου. ΚΥ. ποῦ; ΧΟ. πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
ἔχεις; ΚΥ. κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίου
παίσας κατέαγα. ΧΟ. καὶ σε διαφεύγουσί γε;

ΚΥ. οὐ τῇδ' ἐπείγειν εἶπας; ΧΟ. οὔ· ταύτῃ λέγω.

685

ΚΥ. πῇ γάρ; ΧΟ. περιάγου, κείσε, πρὸς τὰριστερά.

ΚΥ. οἴμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.

ΧΟ. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν ΟΥΤΙΣ ἐστί σου.

- ΚΥ. ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ; ΟΔ. τηλοῦ σέθεν
φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε. 690
- ΚΥ. πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;
ΟΔ. ὅπερ μ' ὁ φύσας ὠνόμαξ' Ὀδυσσέα.
δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρῶσαμεν,
εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην. 695
- ΚΥ. αἰᾶτ' παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφῆξιν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον. 700
- ΟΔ. κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεὼς σκάφος
ἦσ' πρὶ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.
- ΚΥ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλὼν. 705
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,
δι' ἀμφιτροῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.
- ΧΟ. ἡμεῖς δὲ συνναῦται γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.

M H Δ E I A.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΜΗΔΕΙΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΙΑΣΩΝ.

ΑΙΓΕΤΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΑΙΔΕΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μή-
 δειαν, ἐγγυᾶται καὶ τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βα-
 σιλέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ ἡ
 Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κορίν-
 θου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μέναι καὶ τυ- 5
 χοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παίδων πέμ-
 πει τῇ Γλαύκῃ ἐσθῆτα καὶ χρυσοῦν στέφανον, οἷς ἐκεί-
 νη χρησαμένη διαφθείρεται· καὶ ὁ Κρέων δὲ περιπλα-
 κείς τῇ θυγατρὶ ἀπώλετο. Μήδεια δὲ τοὺς ἐαυτῆς
 παῖδας ἀποκτείνασα ἐπὶ ἄρματος δρακόντων πετρω- 10
 τῶν ὁ παρ' Ἡλίου ἔλαβεν ἔποχος γενομένη ἀποδιδρά-
 σκει εἰς Ἀθήνας καὶ κεῖ Αἰγεί τῷ Πανδίωνος γαμεῖται.
 Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης φασὶν ὡς ἡ Μήδεια ἀνε-
 ψήσασα τὸν Ἰάσωνα νέον ποιήσκει. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ Αἰδονος ὁ τοὺς νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως· 15

αὐτίκα δ' Αἰδονα θῆκε φίλον κόρον ἡβῶντα,
 γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσι,
 φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησιν.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ ὅτι καὶ
 τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψή- 20
 σασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησι τὸν Ἰάσωνα τρόπον
 τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι· ἐγκελεύεσθαι
 γὰρ αὐτὴν οὕτως ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς κατακοι-

μηθῆναι, μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσούσης γοῦν τῆς πρῦμνης τῷ Ἰάσονι τελευτῆσαι αὐτόν.

τὸ δράμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος 5 διασκευάσας, ὡς Δικαίάρχος τοῦ τε Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι. μέμφονται δὲ αὐτῷ τὸ μὴ πεφυλαχέναι τὴν ὑπόκρισιν τῇ Μηδεῖα, ἀλλὰ προσεεῖν εἰς δάκρυα, ὅτε ἐπεβούλευσεν Ἰάσονι καὶ τῇ γυναικί. ἐπαινεῖται δὲ ἡ εἰσβολὴ διὰ τὸ παθητικῶς 10 ἄγαν ἔχειν καὶ ἡ ἐπεξεργασία 'μηδ' ἐν νάπαισι' καὶ τὰ ἑξῆς. ὅπερ ἀγνοήσας Τιμαχίδας τῷ ὑστέρῳ φησὶ πρώτῳ κεχρηῆσθαι, ὡς Ὅμηρος·

εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

15

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ἰάσονα ἔχθραν τῷ ἐκείνου γεγαμηκέναι τὴν Κρέοντος θυγατέρα ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην καὶ Κρέοντα καὶ τοὺς ἰδίους υἱούς, ἐχωρίσθη δὲ Ἰάσονος Αἰγεί συνοικήσουσα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖ- 20 ται ἡ μυθοποιία.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίνθῳ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων. προλογίζει δὲ τροφὸς Μηδείας. ἐδιδάχθη ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος Ὀλυμπιάδος πξ' ἔτει α'. πρῶτος Εὐφορίων, 25 δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης Μηδεῖα, Φιλοκτήτη, Δίκτυι, Θερισταῖς σατύροις. οὐ σώζεται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ,

ΤΡ. *Εἴθ' ὦφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος
 Κόλχων ἐς αἶαν κυανέας Συμπληγάδας,
 μηδ' ἐν νάπαισι Πηλίου πεσεῖν ποτε
 τμηθεῖσα πεύκη, μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας
 ἀνδρῶν ἀριστέων οἳ τὸ πάγχρυσον δέρος* 5
*Πελίᾳ μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
 Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας
 ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖς Ἰάσονος,
 οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
 πατέρα κατάρκει τήνδε γῆν Κορινθίαν* 10
*ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισι, λανθάνουσα μὲν
 φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,
 αὐτὴ δὲ πάντα ξυμφέρουσ' Ἰάσωνι·
 ἥπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
 ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.* 15
*νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
 προδοὺς γὰρ αὐτοῦ τέκνα δεσπότιν τ' ἐμὴν
 γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται,
 γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός·
 Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἡτιμασμένη* 20
*βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς
 πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται*

οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.
 κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖς ἀλγηδόσι,
 τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, 25
 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθετ' ἠδίκημένη,
 οὔτ' ὅμ' ἐπαίρους' οὔτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
 πρόσωπον· ὥς δὲ πέτρος ἢ θαλάσσιος
 κλύδων ἀκούει νουθετουμένη φίλων·
 ἦν μὴ ποτε στρέψασα πάλλευκον δέσρην 30
 αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀποιμῶξιν φίλου
 καὶ γαῖαν οἴκους θ', οὓς προδοῦς' ἀφίκετο
 μετ' ἀνδρὸς ὅς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
 ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὑπο
 οἶον πατρώας μὴ ἀπολείπεσθαι χθονός. 35
 στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὀρώσ' εὐφραίνεται.
 δέδοικα δ' αὐτὴν μὴ τι βουλεύσῃ νέον·
 βαρεῖα γὰρ φρήν, οὐδ' ἀνέξεται κακῶς
 πάσχουσ'· ἐγῶ δα τήνδε, δειμαίνω τέ νιν. 39
 δεινὴ γάρ· οὔτοι ῥαδίως γε συμβαλὼν
 ἔχθραν τις αὐτῇ καλλίνικον οἷσεται. 44
 ἀλλ' οἷδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπανυμένοι
 στείχουσι, μητρὸς οὐδὲν ἐννοοῦμενοι
 κακῶν· νέα γὰρ φροντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ. 45

ΠΑΙ. παλαιὸν οἴκων κτῆμα δεσποίνης ἐμῆς,
 τί πρὸς πύλαισι τήνδ' ἄγουσ' ἐρημίαν 50
 ἔστηκας, αὐτὴ θροεμένη σαυτὴ κακά;
 πῶς σοῦ μόνη Μήδεια λείπεσθαι θέλει;
ΤΡ. τέκνων ὅπαδὲ πρέσβυ τῶν Ἰάσονος,

μὴ θηκτὸν ὥσθι φάσγανον δι' ἥπατος,
 σιγῇ δόμους εἰσβάς, ἔν' ἔστρωται λέχος,
 ἢ καὶ τύραννον τόν τε γήμαντα κτάνῃ
 κᾶπειτα μείζω συμφορὰν λάβῃ τινά. 40

χρηστοῖσι δούλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς πίτνουντα καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. 55
ἐγὼ γὰρ εἰς τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγρηδόνος,
ὥσθ' ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῳ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο Μηδείας τύχας.

ΠΑΙ. οὐπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;

ΤΡ. ζηλω σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. 60

ΠΑΙ. ὦ μῶρος, εἰ χρή δεσπότας εἰπεῖν τόδε·
ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.

ΠΑΙ. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.

ΤΡ. μή, πρὸς γενείου, κρύπτε σύνδουλον σέθεν· 65
σιγὴν γάρ, εἰ χρή, τῶνδε θήσομαι πέρι.

ΠΑΙ. ἤκουσά του λέγοντος οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοὺς προσελθῶν, ἔνθα δὴ παλαιάτατοι
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδαρ,
ὥς τοῦσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας 70
σὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοῖρανός χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.

ΤΡ. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει; 75

ΠΑΙ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κοῦκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.

ΤΡ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξηντληκέναι.

ΠΑΙ. ἀτὰρ σύ γ', οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τόδε 80
δέσποιναν, ἡσύχαξε καὶ σίγα λόγον.

ΤΡ. ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἶος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὅλοιτο μὲν μή· δεσπότης γὰρ ἔστ' ἐμός·
ἀτὰρ κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἀλίσκεται.

ΠΑΙ. τίς δ' οὐχὶ θυνητῶν; ἄρτι γιγνώσκεις τόδε, 85

ὥς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
εἰ τούσδε γ' εὐνῆς εἵνεκ' οὐ στέργει πατήρ.

ΤΡ. ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων ἔσω, τέκνα.
σὺ δ' ὥς μάλιστα τούσδ' ἐρημώσας ἔχε 90
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένη.
ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην
τοῖσδ' ὥς τι δρασείουσαν· οὐδὲ παύσεται
χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκήψαι τινα.
ἐχθρούς γε μέντοι, μὴ φίλους, δράσειέ τι. 95

ΜΗ. ἰώ,
δύστανος ἐγὼ μελέα τε πόνων,
ἰώ μοί μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;
ΤΡ. τόδ' ἐκεῖνο, φίλοι παῖδες· μήτηρ
κινεῖ κραδίαν, κινεῖ δὲ χόλου.
σπεύδετε θάσσον δώματος εἴσω, 100
καὶ μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς,
μηδὲ προσέλθῃτ', ἀλλὰ φυλάσσεσθ'
ἄγριον ἦθος στυγεράν τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.

ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὥς τάχος εἴσω. 105
δῆλον δ' ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
νέφος οἰμωγῆς ὥς τάχ' ἀνάψει
μείζονι θυμῷ· τί ποτ' ἐργάσεται
μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαυστος
ψυχὴ δηχθεῖσα κακοῖσιν; 110

ΜΗ. αἰαῖ,
ἔπαθον τλάμων ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρμῶν· ὦ κατάρατοι
παῖδες ὀλοισθε στυγεράς ματρὸς
σὺν πατρί, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.

ΤΡ. ἰώ μοί μοι, ἰὼ τλήμων. 115

τί δέ σοι παῖδες πατρὸς ἀμπλακίας
μετέχουσι; τί τούσδ' ἔχθεις; οἴμοι,
τέκνα, μή τι πάθηθ' ὥς ὑπεραλγῶ.
δεινὰ τυράννων λήματα καί πως
ὀλίγ' ἀρχόμενοι πολλὰ κρατοῦντες
χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσιν. 120

τὸ γὰρ εἰθιῖσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισιν
κρεῖσσον· ἐμοὶ γοῦν, εἰ μὴ μεγάλως,
ὀχυρῶς γ' εἴη καταγρηράσκειν.
τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἶπεῖν
τοῦνομα νικᾷ, χρῆσθαι τε μακροῦ
λῶστα βροτοῖσιν· τὰ δ' ὑπερβάλλοντ'
οὐδένα καιρὸν δύναται θνητοῖς·
μεῖζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
δαίμων, οἴκοις ἀπέδωκεν. 130

ΧΟ. ἔκλυον φωνάν, ἔκλυον δὲ βοᾶν
τᾷς δυστάνου
Κολχίδος, οὐδέ πω ἦπιος· ἀλλὰ, γεραιά,
λέξον· ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω μελάθρου γόον
ἔκλυον· 135

οὐδὲ συνήδομαι, ὦ γύναι, ἄλγεσι δώματος,
ἐπεὶ μοι φίλον κέκρανται.

ΤΡ. οὐκ εἰσὶ δόμοι· φροῦδα γὰρ ἦδη
τάδ'· ὃ μὲν γὰρ ἔχει λέκτρα τυράννων,
ἢ δ' ἐν θαλάμοις τήκει βιοτήν
δέσποινα, φίλων οὐδενὸς οὐδὲν
παραθαλαπομένη φρένα μύθοις. 140

ΜΗ. αἰᾶτ,
διά μου κεφαλᾷς φλόξ οὐρανία
βαίη· τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;
φεῦ φεῦ· θανάτῳ καταλυσαίμαν
βιοτὰν στυγεράν προλιποῦσα. 145

- ΧΟ. ἄιες, ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς, στρ.
 ἀχὰν οἴαν ἅ δύστανος
 μέλπει νύμφα; 150
 τίς σοί ποτε τᾶς ἀπλάτου *μυρομένη*
 κοίτας ἔρος, ὦ ματαία,
 σπεύσει θανάτου τελευτάν;
 μηδὲν τόδε λίσσου.
 εἰ δὲ σὸς πόσις 155
 καινὰ λέχη σεβίζει,
 κείνῳ τόδε μὴ χαράσσει.
 Ζεὺς σοι τάδε συνδικήσει. μὴ λίαν
 τάκου δυρομένα σὸν εὐνάταν.
- ΜΗ. ὦ μεγάλα Θέμι καὶ πότνι' Ἄρτεμι, 160
 λεύσσεθ' ἅ πάσχω, μεγάλοις ὄρκοις
εὐνομένη ἐνδησαμένα τὸν κατάρατον
 πόσιν; ὅν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοιμ'
 αὐτοῖς μελάθροισ διακναιομένους, *κατακναιόμενα*
 οἳ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν. 165
 ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὦν ἀπενάσθην
 αἰσχυρῶς τὸν ἐμὸν κτείναςα κάσιν.
- ΤΡ. κλύεθ' οἷα λέγει κἀπιβοᾶται
 Θέμιν εὐκταίαν Ζῆνι θ', ὃς ὄρκων
 θνητοῖς ταμίας νενόμισται; 170
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἔν τιμι μικρῷ
 δέσποινα χόλον καταπαύσει.
- ΧΟ. πῶς ἂν ἐς ὅψιν τὰν ἀμετέραν ἀντ.
 ἔλθοι μύθων τ' αὐδαθέντων
 δέξαιτ' ὁμφάν,
 εἴ πως βαρύθυμον ὄργαν
 καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
 μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον 175

φίλοισιν ἀπέστω.

ἀλλὰ βᾶσά νιν

180

δεῦρο πόρευσον οἴκων

ἔξω, φίλα καὶ τὰδ' αὔδα·

σπεῦσον πρὶν τι κακῶσαι τοὺς εἴσω·

πένθος γὰρ μεγάλως τόδ' ὀρμᾶται.

ΤΡ. δρᾶσω τὰδ'· ἀτὰρ φόβος εἰ πείσω

δέσποιναν ἐμήν·

185

μόχθου δὲ χάριν τήνδ' ἐπιδώσω.

καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνης

ἀποταυροῦται δμωσίν, ὅταν τις

μῦθον προφέρων πέλας ὀρμηθῇ.

σκαιοὺς δὲ λέγων κούδέν τι σοφοὺς

190

τοὺς πρόσθε βροτοὺς οὐκ ἂν ἀμάρτοις,

οὔτινες ὕμνους ἐπὶ μὲν θαλίαις

ἐπὶ τ' εἰλαπίναις καὶ παρὰ δείπνοις

ἠῦροντο βίου τερπνὰς ἀκοάς·

στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας

195

ἠῦρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις

ῥῥαῖς παύειν, ἐξ ὧν θάνατοι

δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.

καίτοι τάδε μὲν κέρδος ἀκεῖσθαι

μολπαῖσι βροτούς· ἵνα δ' εὐδαιπνοὶ

200

δαῖτες, τί μάρτην τείνουσι βοήν;

τὸ παρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὐτοῦ

δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.

ΧΟ. ἱαχὰν ἄιον πολύστονον γόων,

λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾷ

205

τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόνυμφον·

θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα

τὰν Ζανὸς ὀρκίαν Θέμιν,

ᾧ νιν ἔβασεν

Ἑλλάδ' ἐς ἀντίπορον
 δι' ἄλα νύχιον ἐφ' ἄλμυρὰν
 πόντου κλῆδ' ἀπέραντον.

210

ΜΗ. Κορίνθιαι γυναῖκες, ἐξῆλθον δόμων,
 μή μοί τι μέμψησθ' · οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν 215
 σεμνοὺς γεγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
 τοὺς δ' ἐν θυραίοις · οἳ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς
 δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν.
 δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστιν ὀφθαλμοῖς βροτῶν,
 ὅστις πρὶν ἀνδρὸς σπλάγχχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς 220
 στυγεῖ δεδορκώς, οὐδὲν ἡδίκημένους.
 χρὴ δὲ ξένου μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει ·
 οὐδ' ἄστον ἦνεσ' ὅστις αὐθάδης γεγῶς
 πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.
 ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὼν τόδε 225
 ψυχὴν διέφθαρκ' · οἴχομαι δὲ καὶ βίου
 χάριν μεθεῖσα κατθανεῖν χορήξω, φίλαι.
 ἐν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα, γιγνώσκεις καλῶς,
 κἀκίστος ἀνδρῶν ἐκβέβηχ' οὐμὸς πόσις.
 πάντων δ' ὅς' ἐστ' ἐμψυχα καὶ γνώμην ἔχει 230
 γυναῖκές ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν ·
 ἄς πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπερβολῇ
 πόσιν πρίασθαι δεσπότην τε σώματος
 λαβεῖν · κακοῦ γὰρ τοῦτό γ' ἄλγιον κακόν ·
 κἂν τῷδ' ἀγῶν μέγιστος, ἢ κακὸν λαβεῖν 235
 ἢ χρηστόν. οὐ γὰρ εὐκλεεῖς ἀπαλλαγὰι
 γυναιξίν, οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.
 εἰς καινὰ δ' ἦθη καὶ νόμους ἀφιγμένην
 δεῖ μάντιν εἶναι, μὴ μαθοῦσαν οἰκοθεν,
 ὅτῳ μάλιστα χρήσεται συνευνέτη. 240
 κἂν μὲν τὰδ' ἡμῖν ἐκπονουμέναισιν εὖ
 πόσις ξυνοικῇ μὴ βία φέρων ζυγόν,

ξηλωτὸς αἰών· εἰ δὲ μή, θανεῖν χρεών.
 ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθεται ξυνών,
 ἔξω μολῶν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης, 245
 ἢ πρὸς φίλον τιν' ἢ πρὸς ἥλικας τραπείς·
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν.
 λέγουσι δ' ἡμᾶς ὥς ἀκίνδυνον βίου
 ζῶμεν κατ' οἴκους, οἳ δὲ μάρνανται δορί·
 κακῶς φρονοῦντες· ὥς τοῖς ἂν παρ' ἀσπίδα 250
 στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ τεκεῖν ἅπαξ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ κᾶμ' ἥκει λόγος·
 σοὶ μὲν πόλις γὰρ ἔστι καὶ πατὴρ δόμοι
 βίου τ' ὄνησις καὶ φίλων συνουσία,
 ἐγὼ δ' ἔρημος ἀπολις οὗς' ὑβρίζομαι 255
 πρὸς ἀνδρός, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμένη,
 οὐ μητέρ', οὐκ ἀδελφόν, οὐχὶ συγγενῇ
 μεθορμίσασθαι τῆσδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
 τοσοῦτον οὖν σου τυγχάνειν βουλήσομαι,
 ἣν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐξευρεθῇ 260
 πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν
 [τὸν δόντα τ' αὐτῷ θυγατέρ' ἦν τ' ἐγῆματο],
 σιγᾶν. γυνὴ γὰρ τᾶλλα μὲν φόβου πλέα,
 κακὴ δ' ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν·
 ὅταν δ' ἐς εὐνὴν ἡδικημένη κυρῇ, 265
 οὐκ ἔστιν ἄλλη φρὴν μαιφονωτέρα.

ΧΟ. δρᾶσον τάδ'· ἐνδίκως γὰρ ἐκτίσει πόσιν,
 Μήδεια. πενθεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχας. *τιμὴν ῥησίνην*

ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆσδ' ἀνακτα γῆς
 στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων. 270

ΚΡ. σὲ τὴν σκυθρωπὸν καὶ πόσει θυμουμένην,
 Μήδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν
 φυγάδα λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῇ τέκνῳ,
 καὶ μή τι μέλλειν· ὥς ἐγὼ βραβεὺς λόγου

τοῦδ' εἰμὶ κοῦκ ἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν, 275
 πρὶν ἂν σε γαίης τερμόνων ἔξω βάλῃ.

ΜΗ. αἰαῖ· πανώλης ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 ἐχθροὶ γὰρ ἐξιᾷσι πάντα δὴ κάλων, *καὶ ἐκείνων τῶν*
 κοῦκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις.

ἐρήσομαι δὲ καὶ κακῶς πάσχουσ' ὅμως, 280
 τίνος μ' ἔκατι γῆς ἀποστέλλεις, Κρέον;

ΚΡ. δέδοικά σ', οὐδὲν δεῖ παραμπέχειν λόγους,
 μή μοι τι δράσης παῖδ' ἀνῆκεστον κακόν.
 συμβάλλεται δὲ πολλὰ τοῦδε δείματος·
 σοφὴ πέφυκας καὶ κακῶν πολλῶν ἰδρύς, 285
 λυπεῖ δὲ λέκτρων ἀνδρὸς ἐστερημένη.

κλύω δ' ἀπειλεῖν σ', ὥς ἀπαγγέλλουσί μοι,
 τὸν δόντα καὶ γήμαντα καὶ γαμουμένην
 δράσειν τι. ταῦτ' οὖν πρὶν παθεῖν φυλάξομαι.
 κρείσσον δέ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπεχθέσθαι, γύναι,
 ἢ μαλθακισθένθ' ὕστερον μεταστένειν. 291

ΜΗ. φεῦ φεῦ·

οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, Κρέον,
 ἔβλαψε δόξα μεγάλα τ' εἰργασται κακά.
 χορὴ δ' οὐπόθ' ὅστις ἀρτίφρων πέφυκ' ἀνὴρ
 παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς· 295

χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας
 φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῇ.
 σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ προσφέρων σοφὰ
 δόξεις ἀχρεῖος κοῦ σοφὸς πεφυκέναι·

τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον 300
 κρείστων νομισθεὶς λυπρὸς ἐν πόλει φανεῖ.
 ἐγὼ δὲ καὐτὴ τῇσδε κοινωνῶ τύχης.
 σοφὴ γὰρ οὕσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,

[τοιῖσδ' αὖ προσάντης· εἰμὶ δ' οὐκ ἄγαν σοφή.] 305
 σὺ δ' αὖ φοβεῖ με· μή τι πλημμελὲς πάθῃς;
 οὐχ ᾧδ' ἔχει μοι, μὴ τρέσῃς ἡμᾶς, Κρέον,
 ᾧστ' εἰς τυράννους ἄνδρας ἐξαμαρτάνειν.
 τί γὰρ σὺ μ' ἠδίκηκας; ἐξέδου κόρην
 ὅτῳ σε θυμὸς ἤγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν 310
 μισῶ· σὺ δ', οἶμαι, σωφρονῶν ἔδρας τάδε.
 καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν οὐ φθονῶ καλῶς ἔχειν.
 νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε· τήνδε δὲ χθόνα
 ἑᾶτέ μ' οἰκεῖν· καὶ γὰρ ἠδικοημένοι
 σιγησόμεσθα, κρεισσόνων νικώμενοι. 315

ΚΡ. λέγεις ἀκοῦσαι μαλθάκ', ἀλλ' εἴσω φρενῶν
 ὀρρωδία μοι μή τι βουλεύῃς κακόν,
 τοσῶδε δ' ἤσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι·
 γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος, ὥς δ' αὕτως ἀνὴρ,
 ῥάων φυλάσσειν ἢ σιωπηλὸς σοφός. 320
 ἀλλ' ἔξιθ' ὥς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε
 ὥς ταῦτ' ἄραρε, κοῦκ ἔχεις τέχνην ὅπως
 μενεῖς παρ' ἡμῖν οὔσα δυσμενὴς ἐμοί.

ΜΗ. μή, πρὸς σε γονάτων τῆς τε νεογάμου κόρης.

ΚΡ. λόγους ἀναλοῖς· οὐ γὰρ οὖν πείσεις ποτέ. 325

ΜΗ. ἀλλ' ἐξελᾶς με κοῦδὲν αἰδέσει λιτάς;

ΚΡ. φιλῶ γὰρ οὐ σὲ μᾶλλον ἢ δόμους ἐμούς.

ΜΗ. ᾧ πατρίς, ὥς σου κάρτα νῦν μνείαν ἔχω.

ΚΡ. πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πόλις.

ΜΗ. φεῦ φεῦ, βροτοῖς ἔρωτες ὥς κακὸν μέγα. 330

ΚΡ. ὅπως ἂν, οἶμαι, καὶ παραστῶσιν τύχαι.

ΜΗ. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὃς αἷτιος κακῶν.

ΚΡ. ἔρπ' ᾧ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.

ΜΗ. πονοῦμεν ἡμεῖς κοῦ πόνων κεχρήμεθα.

ΚΡ. τάχ' ἐξ ὀπαδῶν χειρὸς ὥσθήσει βία. 335

ΜΗ. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλὰ σ' αἰτοῦμαι, Κρέον —

ΚΡ. ὄχλον παρέξεις, ὥς ἔοικας, ὦ γύναι.

ΜΗ. φευξοῦμεθ'· οὐ τοῦθ' ἰκέτευσά σοῦ τυχεῖν.

ΚΡ. τί δ' αὖ βιάζει κοῦκ ἀπαλλάσσει χθονός;

ΜΗ. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν 340

καὶ ξυμπερᾶναι φροντίδ' ἧ φευξοῦμεθα,
παισὶν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
οὐδὲν προτιμᾷ μηχανήσασθαι τέκνοις.

οἴκτειρε δ' αὐτούς· καὶ σύ τοι παίδων πατὴρ 345

πέφυκας· εἰκὸς δ' ἐστὶν εὖνοιάν σ' ἔχειν.
τοῦμοῦ γὰρ οὗ μοι φροντίς, εἰ φευξοῦμεθα,
κείνους δὲ κλαίω συμφορᾷ κεχρημένους.

ΚΡ. ἥκιστα τοῦμὸν λῆμ' ἔφν τυραννικόν,
αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα· 350

καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἑξαμαρτάνων, γύναι,
ὅμως δὲ τεύξει τοῦδε· προυννέπω δέ σοι,
εἴ σ' ἡ' πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ
καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονός,
θανεῖ· λέλεκται μῦθος ἀψευδῆς ὅδε.

ΧΟ. δύστανε γύναι, 357

φεῦ φεῦ, μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψει; τίνα προξενίαν
ἢ δόμον ἢ χθόνα σωτήρα κακῶν
ἔξευρήσεις;

ὥς εἰς ἄπορόν σε κλύδωνα θεός,
Μῆδεια, κακῶν ἐπόρευσε. 360

ΜΗ. κακῶς πέπρακται πανταχῇ· τίς ἀντερεῖ;
ἀλλ' οὔτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖτέ πω. 365
ἔτ' εἰς' ἀγῶνες τοῖς νεωστὶ νυμφίοις
καὶ τοῖσι κηδεύσασιν οὐ σμικροὶ πόνοι.

νῦν δ', εἰ μένειν δεῖ, μίμν' ἔφ' ἡμέραν μίαν· 355
οὐ γάρ τι δράσας δεινὸν ὦν φόβος μ' ἔχει.

δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαί ποτε,
εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην;
οὐδ' ἄν προσεῖπον οὐδ' ἄν ἡψάμην χεροῖν. 370

ὃ δ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκετο
ὥστ' ἐξὸν αὐτῷ τᾶμ' ἐλεῖν βουλευμάτων
γῆς ἐκβαλόντι, τήνδ' ἐφῆκεν ἡμέραν
μεῖναι μ', ἐν ἣ τρεῖς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν νεκροὺς
θήσω, πατέρα τε καὶ κόρην πόσιν τ' ἐμόν. 375

πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς,
οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ προῶτον ἐγχειρῶ, φίλαι,
πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
ἢ θηκτὸν ὥσω φάσγανον δι' ἥπατος,
σιγῇ δόμους εἰσβάσ' ἵν' ἔστρωται λέχος. 380

ἀλλ' ἔν τί μοι πρόσαντες· εἰ ληφθῆσομαι
δόμους ὑπερβαίνουσα καὶ τεχνωμένη,
θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κράτιστα τὴν εὐθείαν, ἣ πεφύκαμεν
σοφαὶ μάλιστα, φαρμάκοις αὐτοὺς ἐλεῖν. 385
εἶεν·

καὶ δὴ τεθνᾶσι· τίς με δέξεται πόλις;
τίς γῆν ἄσυλον καὶ δόμους ἐχεγγύους
ξένος παρὰσχὼν ῥύσεται τοῦμὸν δέμας;
οὐκ ἔστι. μείνας' οὖν ἔτι σμικρὸν χρόνον,
ἦν μὲν τις ἡμῖν πύργος ἀσφαλῆς φανῇ, 390
δόλῳ μέτειμι τόνδε καὶ σιγῇ φόνον·

ἦν δ' ἐξελαύνῃ ξυμφορὰ μ' ἀμήχανος,
αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεῖ μέλλω θανεῖν,
κτενῶ σφε, τόλμης δ' εἶμι πρὸς τὸ καρτερόν.
οὐ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν ἦν ἐγὼ σέβω 395
μάλιστα πάντων καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην,
Ἐκάτην μυχοῖς ναίουσαν ἐστίας ἐμῆς,
χαίρων τις αὐτῶν τοῦμὸν ἀλγυνεὶ κέαρ.

πικροὺς δ' ἐγὼ σφιν καὶ λυγροὺς θήσω γάμους,
πικρὸν δὲ κῆδος καὶ φυγὰς ἐμὰς χιθονός. 400

ἀλλ' εἶα· φείδου μηδὲν ὧν ἐπίστασαι,
Μήδεια, βουλεύουσα καὶ τεχνωμένη·
ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἄγων εὐψυχίας.
ὄρῳ ἃ πάσχεις; οὐ γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις, 405
γεγῶσαν ἐσθλοῦ πατρὸς Ἑλλίου τ' ἄπο.
ἐπίστασαι δέ· πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
γυναῖκες εἰς μὲν ἐσθλ' ἀμνηχανώταται,
κακῶν δὲ πάντων τέκτονες σοφώταται.

ΧΟ. ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί, στρ. 410
καὶ δίκαια καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
ἀνδράσι μὲν δόλιαί βουλαί, θεῶν δ'
οὐκέτι πίστις ἄραρε.

τὰν δ' ἐμὰν εὐκλειαν ἔχειν βιοτὰν 415
στρέφουσι φᾶμαι·

ἔρχεται τιμὰ γυναικείῳ γένει·
οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναικας ἔξει. 420
μοῦσαι δὲ παλαιγενέων λήξουσ' αἰοιδᾶν ἀντ.

τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
οὐ γὰρ ἐν ἀμετέρῳ γνώμα λύρας
ᾧπασε θέσπιν αἰοιδᾶν 425

Φοῖβος, ἀγῆτωρ μελέων· ἐπεὶ ἀντ-
άχης' ἂν ὕμνον
ἀρσένων γέννα· μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει
πολλὰ μὲν ἀμετέραν ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν. 430
σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας στρ.
μαινομένῃ καρδίᾳ, διδύμας ὀρίσασα πόντου
πέτρας· ἐπὶ δὲ ξένα

410—420 = 421—430

431—438 = 439—445

ναίεις χθονί, τᾶς ἀνάνδρου 435
κοίτας ὀλέσασα λέκτρον,
τάλαινα, φυγὰς δὲ χώρας
ἄτιμος ἐλαύνει.

βέβακε δ' ὄρκων χάρις, οὐδ' ἔτ' αἰδῶς ἀντ.
Ἑλλάδι τᾷ μέγαλα μένει, αἰθερία δ' ἀνέπτα. 440
σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,
δύστανε, μεθορμίσασθαι
μόχθων πάρα, σῶν τε λέκτρων
ἄλλα βασιλεία κρείσσω
δόμοις ἐπανεῖστα. 445

ΙΑ. οὐ νῦν κατεῖδον προῶτον ἀλλὰ πολλάκις
τραχεῖαν ὀργὴν ὥς ἀμήχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν
κούφως φερούσῃ κρείσσόνων βουλευμάτα,
λόγων ματαίων εἵνεκ' ἐκπεσεῖ χθονός. 450
κάμοι μὲν οὐδὲν προῶγμα· μὴ παύσῃ ποτὲ
λέγουσ' Ἰάσων ὥς κάκιστός ἐστ' ἀνὴρ·
ἃ δ' εἰς τυράννους ἐστὶ σοὶ λελεγμένα,
πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ.
κάγῳ μὲν αἰὲ βασιλέων θυμουμένων 455
ὀργὰς ἀφήρουν καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν·
σὺ δ' οὐκ ἀντίεις μωρίας, λέγουσ' αἰὲ
κακῶς τυράννους· τοιγὰρ ἐκπεσεῖ χθονός.
ὅμως δὲ κακ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις
ἦκω, τὸ σὸν δὲ προσκοπούμενος, γύναι, 460
ὥς μῆτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς
μῆτ' ἐνδεής του. [πόλλ' ἐφέλκεται φυγῇ
κακὰ ξὺν αὐτῇ.] καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,
οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.

ΜΗ. ὦ παγκάκιστε, τοῦτο γὰρ σ' εἰπεῖν ἔχω 465
γλώσση μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν,

ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες ἔχθιστος γεγώς ;
 οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία,
 φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν, 470
 ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
 πασῶν, ἀναίδει· εὖ δ' ἐποίησας μολῶν,
 ἐγὼ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
 ψυχὴν κακῶς σε καὶ σὺ λυπήσει κλύων.
 ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν. 475
 ἔσωσά σ', ὥς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
 ταῦτόν συνεισέβησαν Ἀργῶν σκάφος,
 πεμφθέντα ταύρων πυρπυρόων ἐπιστάτην
 ξεύγλαισι καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γυήν·
 δράκοντά θ', ὃς πάγχρυσον ἀμπέχων δέρας 480
 σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις ἄυπνος ὢν,
 κτείνασ' ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
 αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοὺς
 τὴν Πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἰκόμην
 σὺν σοί, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα, 485
 Περίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν,
 παίδων ὑπ' αὐτοῦ, πάντα δ' ἐξείλον φόβον.
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν, ὃ κάκιστ' ἀνδρῶν, παθὼν
 προύδωκας ἡμᾶς, καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
 παίδων γεγῶτων· εἰ γὰρ ἦσθ' ἅπαις ἔτι, 490
 συγγνωστὸν ἦν σοι τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους.
 ὄρκων δὲ φρούδη πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
 εἰ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότε οὐκ ἄρχειν ἔτι,
 ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τὰ νῦν,
 ἐπεὶ σύνοισθαι γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὖορκος ὢν. 495
 φεῦ δεξιὰ χεὶρ ἦς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
 καὶ τῶνδε γονάτων, ὥς μάτην κεχρώσμεθα

κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
 ἄγ', ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι,
 δοκοῦσα μὲν τί πρὸς γε σοῦ πράξειν καλῶς; 500
 ὅμως δ' ἔρωτηθῆις γὰρ αἰσχίων φανεῖ.
 νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρός δόμους,
 οὓς σοι προδοῦσα καὶ πάτραν ἀφικόμην;
 ἢ πρὸς ταλαίνας Πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν
 δέξαιντό μ' οἴκοις ὧν πατέρα κατέκτανον. 505
 ἔχει γὰρ οὕτω τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
 ἐχθρὰ καθεστήχ', οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
 δρᾶν, σοὶ χάριν φέρουσα πολεμίους ἔχω.
 τοιγάρ με πολλὰς μακαρίαν ἂν Ἑλλάδα
 ἔσθηκας ἀντὶ τῶνδε· θαυμαστὸν δέ σε 510
 ἔχω πόσιν καὶ σεπτὸν ἢ τάλαιν' ἐγώ,
 εἰ φεύξομαί γε γαῖαν ἐκβεβλημένη,
 φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνους,
 καλόν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,
 πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε. 515
 ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ἢ
 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,
 ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
 οὐδείς χαρακτήρ ἐμπέφυκε σώματι;
 XO. δεινὴ τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει, 520
 ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
 IA. δεῖ μ', ὡς ἔοικε, μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
 ἀλλ' ὥστε ναὸς κεδνὸν οἰακοστροφον
 ἄκροισι λαίφους κρᾶσπέδοις ὑπεκδραμεῖν
 τὴν σὴν στομαργον, ὦ γύναι, γλωσσαλγίαν. 525
 ἐγὼ δ', ἐπεὶ σὴν καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
 Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 ναύκληρον εἶναι θεῶν τε ἀνθρώπων μόνην.
 σοὶ δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτός, ἀλλ' ἐπίφθορος

- λόγος διελθεῖν, ὥς Ἔρως σ' ἠνάγκασε
 τόξοις ἀφύκτοις τοῦμόν ἐκσῶσαι δέμας.
 ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὸ θήσομαι λίαν·
 ὅπη γὰρ οὖν ὦνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
 μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
 εἴληφας ἢ δέδωκας, ὥς ἐγὼ φράσω. 530
 πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
 γαῖαν κατοικεῖς καὶ δίκην ἐπίστασαι
 νόμοις τε χρῆσθαι μὴ πρὸς ἰσχύος κράτος·
 πάντες δέ σ' ἥσθοντ' οὕσαν Ἑλληνες σοφὴν
 καὶ δόξαν ἔσχες· εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις 540
 ὄροισιν ὦκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
 εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις
 μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
 εἰ μὴ' πλῆθμος ἢ τύχη γένοιτό μοι.
 τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι 545
 ἔλεξ'· ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,
 ἐν τῷδε δεῖξω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σῶφρων, εἴτα σοὶ μέγας φίλος
 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν· ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος. 550
 ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονὸς
 πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
 τί τοῦδ' ἂν εὖρημ' ἠῦρον εὐτυχέστερον
 ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φρυγᾶς γεγώς;
 οὐχ, ἢ σὺ κνίζεις, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος, 555
 καινῆς δὲ νύμφης ἰμέρω πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων·
 ἅλῃς γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι·
 ἀλλ' ὥς τὸ μὲν μέγιστον οἰκοῖμεν καλῶς
 καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γινώσκων ὅτι 560
 πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδῶν φίλος,

παῖδας δὲ θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν
 σπείρας τ' ἀδελφούς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις
 [εἰς ταὐτὸ θείην καὶ ξυναρτήσας γένος]
 εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ, 565
 ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις
 τὰ ζῶντ' ὀνηῖσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
 οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἰ σε μὴ κνίζοι λέχος.
 ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἦκεθ' ὥστ' ὀρθομένης
 εὐνῆς γυναικὲς πάντ' ἔχειν νομίζετε, 570
 ἣν δ' αὖ γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος,
 τὰ λῶστα καὶ κάλλιστα πολεμιώτατα
 τίθεσθε. χρῆν ἄρ' ἄλλοθεν ποθεν βροτοὺς
 παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος.
 χοῦτως ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν. 575

ΧΟ. Ἰᾶσον, εὖ μὲν τούσδ' ἐκόσμησας λόγους·
 ὅμως δ' ἐμοιγε, κεί παρὰ γνώμην ἐρῶ,
 δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δοᾶν.

ΜΗ. ἡ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὢν σοφὸς λέγειν 580
 πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει·
 γλώσση γὰρ αὐχῶν τ' ἄδικ' εὖ περιστελεῖν,
 τολμᾷ πανουργεῖν· ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
 ὥς καὶ σὺ μὴ νυν εἰς ἐμ' εὐσχήμων γένῃ
 λέγειν τε δεινός· ἐν γὰρ ἐκτενεῖς σ' ἔπος. 585

χρῆν σ', εἴπερ ἦσθα μὴ κακός, πείσαντά με
 γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
 ΙΑ. καλῶς γ' ἂν, οἶμαι, τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
 εἰ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
 τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον. 590

ΜΗ. οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
 πρὸς γῆρας οὐκ εὐδοξον ἐξέβαινέ σοι.

ΙΑ. εὖ νυν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς εἶνεκα

γῆμαί με λέκτρα βασιλέων ἃ νῦν ἔχω,
 ἀλλ' ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλων 590
 σὲ καὶ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους
 φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δώμασι.

ΜΗ. μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
 μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίξει φρένα

ΙΑ. οἶσθ' ὥς μετένξει καὶ σοφωτέρα φανεῖ;
 τὰ χρηστὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ,
 μηδ' εὐτυχοῦσα δυστυχῆς εἶναι δόκει. 600

ΜΗ. ὕβριξ', ἐπειδὴ σοὶ μὲν ἔστ' ἀποστροφή,
 ἐγὼ δ' ἔρημος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα.

ΙΑ. αὐτὴ τὰδ' εἶλον· μηδέν' ἄλλον αἰτιῶ. 605

ΜΗ. τί δρῶσα; μῶν γαμοῦσα καὶ προδοῦσά σε;

ΙΑ. ἄρα's τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένῃ.

ΜΗ. καὶ σοῖς ἀραία γ' οὔσα τυγχάνω δόμοις.

ΙΑ. ὥς οὐ κρινοῦμαι τῶνδ' εἰ σοὶ τὰ πλείονα.
 ἀλλ' εἴ τι βούλει παισὶν ἢ σπαντῆς φυγῇ 610
 προσωφάλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
 λέγ'· ὥς ἔτοιμος ἀφθόνῳ δοῦναι χερὶ
 ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δράσουσί σ' εὖ.
 καὶ ταῦτα μὴ θέλουσα μωρανεῖς, γύναι·
 λήξασα δ' ὀργῆς κερδανεῖς ἀμείνονα. 615

ΜΗ. οὔτ' ἂν ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἄν,
 οὔτ' ἂν τι δεξαίμεσθα, μήθ' ἡμῖν δίδου·
 κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.

ΙΑ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
 ὥς πάνθ' ὑπουργεῖν σοὶ τε καὶ τέκνοις θέλω· 620
 σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τὰγάθ', ἀλλ' αὐθαδία
 φίλους ἀπωθεῖ· τοιγὰρ ἀλγυνεὶ πλέον.

ΜΗ. χῶρει· πόθῳ γὰρ τῆς νεοδμήτου κόρης
 αἶρεῖ χρονίζων δωμάτων ἐξώπιος·

νύμφευ· ἴσως γάρ, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, 625
 γαμεῖς τοιοῦτον ὥστε σ' ἀρνεῖσθαι γάμον.

- ΧΟ. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄγαν στρ.
 ἐλθόντες οὐκ εὐδοξίαν
 οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν
 ἀνδράσιν· εἰ δ' ἄλλῃς ἔλθοι 630
 Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὐχαρις οὕτως.
 μήποτ', ὦ δέσποιν', ἐπ' ἐμοὶ
 χρυσέων τόξων ἐφείλῃς
 ἱμέρω χρίσας' ἄφνικτον οἰστόν.
 στέργοι δέ με σωφροσύνα, ἀντ. 635
 δώρημα κάλλιστον θεῶν·
 μηδέ ποτ' ἀμφιλόγους ὀρ-
 γὰς ἀκόρεστά τε νείκη
 θυμὸν ἐκπλήξας' ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις
 προσβάλοι δεινὰ Κύπρις, ἀ- 640
 πτολέμους δ' εὐνὰς σεβίζουσ'
 ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν.
 ὦ πατρίς, ὦ δώματα, μὴ στρ.
 δῆτ' ἀπολις γενοίμαν
 τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα 645
 δυσπέρατον αἰῶν',
 οἰκτρότατον ἀχέων.
 θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην
 ἀμέραν τάνδ' ἐξανύσασα· μό-
 χθων δ' οὐκ ἄλλος ὑπερθεῖν ἢ 650
 γὰς πατρίας στέρεσθαι.
 εἶδομεν, οὐκ ἐξ ἐτέρων
 μῦθον ἔχω φράσασθαι·
 σὲ γὰρ οὐ πόλις, οὐ φίλων τις 655

627 — 634 = 635 — 642

643 — 651 = 652 — 662

ᾧκτισεν παθοῦσαν

δεινότατα παθέων.

ἀχάριστος ὅλοιθ' ὅτῳ πάρεστι

μὴ φίλους τιμᾶν καθαρὰν ἀνοί-

ξαντα κλῆδα φρενῶν· ἐμοὶ

μὲν φίλος οὐποτ' ἔσται.

560

ΑΙ. Μήδεια, χαῖρε· τοῦδε γὰρ προοίμιον

κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους.

ΜΗ. ὦ χαῖρε καὶ σύ, παῖ σοφοῦ Πανδίουνος,

Αἰγεῦ. πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστροφᾷ πέδον;

565

ΑΙ. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.

ΜΗ. τί δ' ὀμφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἐστάλης;

ΑΙ. παίδων ἐρευνῶν σπέρμ' ὅπως γένοιτό μοι.

ΜΗ. πρὸς θεῶν, ἅπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον;

670

ΑΙ. ἅπαιδές ἐσμεν δαίμονός τινος τύχη.

ΜΗ. δάμαρτος οὔσης, ἣ λέχους ἄπειρος ὢν;

ΑΙ. οὐκ ἐσμεν εὐνῆς ἄζυγες γαμηλίου.

ΜΗ. τί δῆτα Φοῖβος εἶπέ σοι παίδων πέρι;

ΑΙ. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη.

675

ΜΗ. θέμις μὲν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;

ΑΙ. μάλιστ', ἐπεὶ τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.

ΜΗ. τί δῆτ' ἔχρησε; λέξον, εἰ θέμις κλύειν.

ΑΙ. ἄσκοῦ με τὸν προύχοντα μὴ λῦσαι πόδα,

ΜΗ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τίν' ἐξίκη χθόνα;

680

ΑΙ. πρὶν ἂν πατρώαν ἀνθις ἐστίαν μόλω.

ΜΗ. σὺ δ' ὥς τί χρήζων τήνδε ναυστολεῖς χθόνα;

ΑΙ. Πιτθεὺς τις ἔστι γῆς ἄναξ Τροϊζηνίας.

ΜΗ. παῖς ὥς λέγουσι Πέλοπος εὐσεβέστατος.

ΑΙ. τούτῳ θεοῦ μάντευμα κοινῶσαι θέλω.

685

ΜΗ. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.

ΑΙ. καί μοι γε πάντων φίλτατος δορυξένων.

ΜΗ. ἀλλ' εὐτυχοίης καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς.

- ΑΙ. τί γὰρ σὸν ὄμμα χρώς τε συντέτηχ' ὅδε;
 ΜΗ. Αἶγεῦ, κάκιστος ἔστι μοι πάντων πόσις. 690
 ΑΙ. τί φήσ; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
 ΜΗ. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ παθῶν.
 ΑΙ. τί χοῆμα δράσας; φράξε μοι σαφέστερον.
 ΜΗ. γυναικ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότην δόμων ἔχει.
 ΑΙ. ἧ που τετόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε; 695
 ΜΗ. σάφ' ἴσθ'· ἄτιμοι δ' ἐσμέν οἱ πρὸ τοῦ φίλοι.
 ΑΙ. πότερον ἐρασθεῖς ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
 ΜΗ. μέγαν γ' ἔρωτα· πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
 ΑΙ. ἴτω νυν, εἴπερ ὥς λέγεις ἐστὶν κακός.
 ΜΗ. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἡράσθη λαβεῖν. 700
 ΑΙ. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινέ μοι λόγον.
 ΜΗ. Κρέων, ὃς ἄρχει τῆσδε γῆς Κορινθίας.
 ΑΙ. συγγνωστὰ [μὲν] γὰρ ἦν σε λυπεῖσθαι, γύναι.
 ΜΗ. ὄλωλα· καὶ πρὸς γ' ἐξελαύνομαι χθονός.
 ΑΙ. πρὸς τοῦ; τόδ' ἄλλο καινὸν αὖ λέγεις κακόν. 705
 ΜΗ. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας.
 ΑΙ. εἴ δ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.
 ΜΗ. λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖν δὲ βούλεται.
 ἀλλ' ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος
 γονάτων τε τῶν σῶν ἱκεσία τε γίγνομαι, 710
 οἴκτειρον οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα
 καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς,
 δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον.
 οὕτως ἔρως σοὶ πρὸς θεῶν τελεσφόρος
 γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις. 715
 εὔρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον ἡῤῥηκας τόδε·
 παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα καὶ παίδων γονὰς
 σπεῖραί σε θήσω· τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
 ΑΙ. πολλῶν ἕκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν,
 γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν, 720

- ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς·
 εἰς τοῦτο γὰρ δὴ φρουῖδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
 [οὐῖτα δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἔλθούσης χθόνα,
 πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὧν.]
 τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι· 725
 ἐκ τῆσδε μὲν γῆς οὐ σ' ἄγειν βουλήσομαι· 726
 ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω. 730
 αὐτὴ δ' εἰάνπερ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
 μενεῖς ἄσυχλος κοῦ σε μὴ μεθῶ τι. 727
 [ἐκ τῆσδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα.] 729
- ΜΗ.** ἔσται τάδ'· ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι 731
 τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
- ΑΙ.** μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
- ΜΗ.** πέποιθα· Πελίου δ' ἐχθρός ἐστί μοι δόμος 735
 Κρέων τε. τούτοις δ', ὀρκίοισι μὲν ζυγεῖς,
 ἄγουσιν οὐ μεθεῖ' ἂν ἐκ γαίης ἐμέ·
 λόγοις δὲ συμβὰς μὴ θεῶν ἐνώμοτος
 φίλος γένοι' ἂν ἀπικηρυκεύματα
 τάχ' ἂν πίθοι σε· τὰμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῇ,
 τοῖς δ' ὄλβος ἔστι καὶ δόμος τυραννικός. 740
- ΑΙ.** πολλὴν ἔδειξας ἐν λόγοις προμηθίαν·
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, δρᾶν τάδ' οὐκ ἀφίσταμαι.
 ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστατα,
 σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι,
 τὸ σόν τ' ἄραρε μᾶλλον· ἐξηγοῦ θεούς. 745
- ΜΗ.** ὅμνυ πέδον Γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρός
 τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος,
 μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς σῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν ποτε,
 μήτ' ἄλλος ἦν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν 750
 χρήξῃ, μεθήσειν ζῶν ἐκουσίῳ τρόπῳ.

ΑΙ. τί χρῆμα δράσειν ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε. 748

- ΑΙ. ὄμνυμι Γῆν καὶ λαμπρὸν Ἥλιου φάος
 θεοὺς τε πάντας ἔμμενεῖν ἅ σου κλύω.
- ΜΗ. ἄρκεϊ· τί δ' ὄρκῳ τῷδε μὴ' μμένων πάθοις;
- ΑΙ. ἃ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν. 755
- ΜΗ. χαίρων πορεύου· πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
 καὶ γὰρ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
 πράξας' ἃ μέλλω καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι.
- ΧΟ. ἀλλὰ σ' ὁ Μαίᾱς πομπαῖος ἄναξ
 πελάσσειε δόμοις, ὧν τ' ἐπίνοιαν 760
 σπεύδεις κατέχων πράξεως, ἐπεὶ
 γευναῖος ἀνὴρ,
 Αἰγεῦ, παρ' ἔμοι δεδόκησαι.
- ΜΗ. ὦ Ζεῦ Δίκη τε Ζηνὸς Ἥλιου τε φῶς,
 νῦν καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλοι, 765
 γεννησόμεσθα κεῖς ὁδὸν βεβήκαμεν·
 νῦν ἐλπίς ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς τίσειν δίκην.
 οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἢ μάλιστ' ἐκάμνομεν
 λιμὴν πέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
 ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων, 770
 μολόντες ἅστυ καὶ πόλισμα Παλλάδος.
 ἦδη δὲ πάντα τὰμά σοι βουλεύματα
 λέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
 πέμψας' ἐμῶν τιν' οἴκετῶν Ἰάσονα
 εἰς ὅσιν ἐλθεῖν τὴν ἐμὴν αἰτήσομαι· 775
 μολόντι δ' αὐτῷ μαλθακοὺς λέξω λόγους,
 ὥς καὶ δοκεῖ μοι ταῦτα καὶ καλῶς ἔχει,
 [γάμους τυράννων οὓς προδοὺς ἡμᾶς ἔχει
 καὶ ξύμφορ' εἶναι καὶ καλῶς ἐγνωσμένα·]
 παῖδας δὲ μεῖναι τοὺς ἐμοὺς αἰτήσομαι, 780
 οὐχ ὥς λίπω σφε πολεμίας ἐπὶ χθονός
 [ἐχθροῖσι παῖδας τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι],
 ἀλλ' ὥς δόλοισι παῖδα βασιλέως κτάνω.

πέμψω γὰρ αὐτοὺς δῶρ' ἔχοντας ἐν χερσίν,
 [νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα,] 785
 λεπτόν τε πέπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον·

κἄνπερ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροῖ,
 κακῶς ὀλεῖται πᾶς θ' ὃς ἂν θίγῃ κόρης·
 τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
 ἐνταῦθα μὲν δὴ τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον· 790

ᾧμωξα δ' οἶον ἔργον ἔστ' ἐργαστέον
 τούντεὔθεν ἡμῖν· τέκνα γὰρ κατακτενῶ
 τᾶμ'· οὔτις ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται·

δόμον τε πάντα συγγέας' Ἰάσονος
 ἔξειμι γαίης, φιλάτων παίδων φόνον 795
 φεύγουσα καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
 οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν, φίλαι.

ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος; οὔτε μοι πατρὶς
 οὔτ' οἶκος ἔστιν οὔτ' ἀποστροφὴ κακῶν.
 ἡμάρτανον τόθ' ἡνίκ' ἐξελίμπανον 800

δόμους πατρώους, ἀνδρὸς Ἑλληνος λόγοις
 πεισθεῖς, ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
 οὔτ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεται ποτε
 ζῶντας τὸ λοιπὸν οὔτε τῆς νεοζύγου

νύμφης τεκνώσει παῖδ', ἐπεὶ κακὴν κακῶς 805
 θανεῖν σφ' ἀνάγκη τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
 μηδεῖς με φαύλην κάσθενῇ νομιζέτω
 μηδ' ἡσυχάαν, ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
 βαρεῖαν ἐχθροῖς καὶ φίλοισιν εὐμενῇ·
 τῶν γὰρ τοιούτων εὐκλεέστατος βίος. 810

ΧΟ. ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον,
 σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα καὶ νόμοις βροτῶν
 ξυλλαμβάνουσα δρᾶν σ' ἀπεννέπω τάδε.

ΜΗ. οὐκ ἔστιν ἄλλως· σοὶ δὲ συγγνώμη λέγειν
 τὰδ' ἐστί, μὴ πάσχουσιν ὥς ἐγὼ κακῶς. 815

- ΧΟ. ἀλλὰ κτανεῖν σὼ παῖδε τολμήσεις, γύναι;
 ΜΗ. οὐτῶ γὰρ ἂν μάλιστα δηχθεῖν πόσις.
 ΧΟ. σὺ δ' ἂν γένοιό γ' ἀθλιωτάτη γυνή.
 ΜΗ. ἴτω· περισσοὶ πάντες οὖν μέσῳ λόγοι.
 ἀλλ' εἴα χώρει καὶ κόμιζ' Ἰάσονα· 820
 εἰς πάντα γὰρ δὴ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
 λέξις δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ δεδογμένων,
 εἴπερ φρονεῖς εὖ δεσπόταις γυνή τ' ἔφους.
 ΧΟ. Ἐρεχθεῖδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι στρ.
 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς 825
 χώρας ἀπορθήτου τ' ἀποφερβόμενοι *μεγίστου*
 [κλεινοτάταν σοφίαν], ἀεὶ διὰ λαμπροτάτου
 βαίνοντες ἄβρῳς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἄγνᾶς 830
 ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
 ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι·
 τοῦ καλλινάου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοᾶς *μεγίστου* ἀντ. 835
 τὰν Κύπριν κλήζουσιν ἀφυσσαμέναν
 χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων αὖρας·
 ἀεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν 840
 χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τᾷ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς. 845
 πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν στρ.
 ἢ πόλις ἢ φίλων
 πόμπιμός σε χώρα
 τὰν παιδολέτειραν ἔξει,
 τὰν οὐχ ὅσιαν μετ' ἄλλων; 850
 σκέψαι τεκέων πλαγάν,
 σκέψαι φόνον οἶον αἶρει.
 μή, πρὸς γονάτων σε πάντως

824 — 834 = 835 — 845

846 — 855 = 856 — 865

πάντῃ σ' ἱκετεύομεν,
 τέκνα φονεύσῃς. 855
 πόθεν θράσος ἢ φρενὸς ἢ
 αὐτ.
 χειρὶ, τέκνον, σέθεν
 καρδίᾳ τε λήψει,
 δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
 πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα 860
 τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν
 στήσεις; φόνω οὐ δύνασται,
 παίδων ἱκετᾶν πιτνόντων,
 τέρξαι χεῖρα φοινίαν
 τλάμονι θυμῷ. 865

- ΙΑ. ἤκω κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὔσα δυσμενῆς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοις τοῦδε γ', ἀλλ' ἀκούσομαι
 τί χοῆμα βούλει καινὸν ἐξ ἐμοῦ, γύναι.
 ΜΗ. Ἰᾶσον, αἰτοῦμαί σε τῶν εἰρημένων
 συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φέρειν 870
 εἰκός σ', ἐπεὶ νῦν πόλλ' ὑπείργασται φίλα.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην,
 κάλοιδόρησα· σχετλία, τί μαίνομαι
 καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευούσιν εὔ,
 ἐχθρὰ δὲ γαίης κοιράνοις καθίσταμαι 875
 πόσει θ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
 γήμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις
 ἐμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι
 θυμοῦ; τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;
 οὐκ εἰσὶ μὲν μοι παῖδες, οἶδα δὲ χθόνα 880
 φεύγοντας ἡμᾶς καὶ σπανίζοντας φίλων;
 ταῦτ' ἐννοήσας ἡσθόμην ἀβουλίαν
 πολλὴν ἔχουσα καὶ μάτην θυμουμένη.
 νῦν οὖν ἐπαινῶ σὺ φρονεῖν τέ μοι δοκεῖς

κῆδος τόδ' ἡμῖν προσλαβών, ἐγὼ δ' ἄφρων, 885
 ἢ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων
 [καὶ ξυμπεραίνειν καὶ παρυστάναι λέχει]
 νύμφην τε κηδεύουσαν ἥδεσθαι σέθεν.
 ἀλλ' ἐσμὲν οἷόν ἐσμεν, οὐκ ἐρῶ κακόν,
 γυναικες· οὐκουν χρῆν σ' ὁμοιοῦσθαι κακοῖς 890
 οὐδ' ἀντιτείνειν νήπι' ἀντὶ νηπίων.

παριέμεσθα, καὶ φάμεν κακῶς φρονεῖν
 τότ', ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλευμαι τόδε.
 ὦ τέκνα τέκνα, δεῦτε, λείπετε στέγας,
 ἐξέλθετ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε 895
 πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα
 τῆς πρόσθεν ἐχθρας εἰς φίλους μητρὸς μέτα·
 σπονδαὶ γὰρ ἡμῖν καὶ μεθέστηκεν χόλος.
 λάβεσθε χεῖρὸς δεξιᾶς· οἴμοι κακῶν.
 ὥς ἐννοοῦμαι δὴ τι τῶν κεκρυμμένων. 900
 ἄρ', ὦ τέκν', οὕτω καὶ πολὺν ζῶντες χρόνον
 φίλην ὀρεῖξέτ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ,
 ὥς ἀρτίδακρὺς εἰμι καὶ φόβου πλέα.
 χρόνῳ δὲ νεῖκος πατρὸς ἐξαιρουμένη
 ὅψιν τέρειναν τήνδ' ἐπλησα δακρύων. 905

ΧΟ. κάμοι κατ' ὅσων χλωρὸν ὠρμήθη δάκρυ·
 καὶ μὴ προβαίη μεῖζον ἢ τὸ νῦν κακόν.

ΙΑ. αἰνῶ γύναι τάδ', οὐδ' ἐκεῖνα μέμφομαι·

εἰκὸς γὰρ ὁργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γένος
 γάμους παρεμπολαῶντι * * * πόσει. 910

ἀλλ' εἰς τὸ λῶον σὸν μεθέστηκεν κῆαρ,
 ἔγνωσ δὲ τὴν νικῶσαν ἀλλὰ τῷ χρόνῳ
 [βουλὴν· γυναικὸς ἔργα ταῦτα σῶφρονος].

ὕμῖν δὲ παῖδες οὐκ ἀφροντίστως πατὴρ
 πολλὴν ἔθηκε σὺν θεοῖς προμηθίαν· 915
 οἶμαι γὰρ ὑμᾶς τῆσδε γῆς Κορινθίας

- τὰ προῶτ' ἔσσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔτι.
 ἀλλ' αὐξάνεσθε· τᾶλλα δ' ἐξεργάζεται
 πατήρ τε καὶ θεῶν ὅστις ἐστὶν εὐμενής·
 ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλος 920
 μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν ὑπερτέρους.
 αὕτη, τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
 στρέψασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα,
 κούκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχει λόγον;
 ΜΗ. οὐδέν· τέκνων τῶνδ' ἐννοουμένη πέρι. 925
 ΙΑ. θάρσει νυν· εὖ γὰρ τῶνδε θήσομαι πέρι.
 ΜΗ. δράσω τάδ'· οὗτοι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις·
 γυνὴ δὲ θῆλυ κἀπὶ δακρύοις ἔφυ.
 ΙΑ. τί δὴ, τάλαινα, τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;
 ΜΗ. ἔτικτον αὐτούς· ζῆν δ' ὅτ' ἐξηύχου τέκνα, 930
 εἰσῆλθέ μ' οἶκος εἰ γενήσεται τάδε.
 ἀλλ' ὦνπερ εἵνεκ' εἰς ἐμοὺς ἦκεις λόγους,
 τὰ μὲν λέλεκται, τῶν δ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
 ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀποστεῖλαι δοκεῖ,
 κάμοι τάδ' ἐστὶ λῶστα, γιγνώσκω καλῶς, 935
 μήτ' ἐμποδῶν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς
 ναίειν, δοκῶ γὰρ δυσμενὲς εἶναι δόμοις,
 ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν φυγῇ,
 παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χειρί,
 αἰτοῦ Κρέοντα τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα. 940
 ΙΑ. οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι, πειρᾶσθαι δὲ χρή.
 ΜΗ. σὺ δ' ἀλλὰ σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι πατρὸς
 γυναικα παῖδας τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα.
 ΙΑ. μάλιστα, καὶ πείσειν γε δοξάξω σφ' ἐγώ.
 ΜΗ. εἴπερ γυναικῶν ἐστὶ τῶν ἄλλων μία. 945
 συλλήφομαι δὲ τοῦδέ σοι κἀγὼ πόνου·
 πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρ' ἃ καλλιστεύεται
 τῶν νῦν ἐν ἀνθρώποισιν, οἶδ' ἐγώ, πολύν,

λεπτὸν τε πεπλον καὶ πλόκον χρυσήλατον
παῖδας φέροντας. ἀλλ' ὅσον τάχος χρεῶν 950
κόσμον κομίζειν δεῦρο προσπόλων τινά.

εὐδαιμονήσει δ' οὐχ ἔν ἀλλὰ μυρία,
ἀνδρός τ' ἀρίστου σοῦ τυχοῦς' ὁμευνέτου
κεκτημένη τε κόσμον ὃν ποθ' Ἥλιος
πατρὸς πατὴρ δίδωσιν ἐκγόνοισιν οἷς. 955

λάξυσθε φερνὰς τάσδε, παῖδες, εἰς χέρας
καὶ τῇ τυράννῳ μακαρία νύμφη δότε
φέροντες· οὔτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται.

ΙΑ. τί δ', ὦ ματαία, τῶνδε σὰς κενοῖς χέρας;
δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασιλικὸν πέπλων, 960
δοκεῖς δὲ χρυσοῦ; σῶξε, μὴ δίδου τάδε.

εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγου τινὸς
γυνή, προθήσει χρημάτων, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ΜΗ μή μοι σύ· πείθειν δῶρα καὶ θεοὺς λόγος·
χρυσὸς δὲ κρείσσω μυρίων λόγων βροτοῖς. 965

κείνης ὁ δαίμων [κεῖνα νῦν αὔξει θεός·
νέα τυραννεῖ]· τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς
ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', οὐ χρυσοῦ μόνον.
ἀλλ' ὦ τέκν', εἰσελθόντε πλουσίους δόμους

πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότην δ' ἐμήν, 970
ἱκετεύετ' ἐξαιτεῖσθε μὴ φεύγειν χθόνα,
κόσμον διδόντες· τοῦδε γὰρ μάλιστα δεῖ,
εἰς χεῖρ' ἐκείνην δῶρα δέξασθαι τάδε.

ἔθ' ὥς τάχιστα· μητρὶ δ' ὦν ἐρᾷ τυχεῖν
εὐάγγελοι γένοισθε πράξαντες καλῶς. 975

ΧΟ. νῦν ἐλπίδες οὐκέτι μοι παίδων ζόας, στρ.
οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἤδη.
δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεσμῶν
δέξεται δύστανος ἄταν·

976 — 982 = 983 — 989

ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμα θήσει τὸν Ἄϊδα 980
κόσμον αὐτὰ χεροῖν.

πείσει χάρις ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλον ἀντ.
χρυσότευκτόν τε στέφανον περιθέσθαι.
νερτέροις δ' ἤδη πάρα νυμφοκομήσει. 985

τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται
καὶ μοῖραν θανάτου δύστανος· ἄταν δ'
οὐχ ὑπερφεύξεται.

σὺ δ', ὦ τάλαν, ὦ κακόννυμφε στρ. 990

κηδεμῶν τυράννων,
παισὶν οὐ κατειδῶς
ὄλεθρον βιοτᾷ προσάγεις, ἀλόχῳ
τε σᾶ στυγερόν θάνατον.

δύστανε μοίρας, ὅσον παροίχει. 995

μεταστένομαι δὲ σὸν ἄλγος, ἀντ.

ὦ τάλαινα παίδων

μᾶτερ, ἃ φονεύσεις

τέκνα νυμφιδίων ἔνεκεν λεχέων,

ἃ σοι προλιπὼν ἀνόμως 1000

ἄλλη ξυνοικεῖ πόσις στυγνῶ.

ΠΑΙ. δέσποιν', ἀφείνται παῖδες οἷδε σοὶ φυγῆς,

καὶ δῶρα νύμφη βασιλῆς ἀσμένη χεροῖν

ἐδέξατ'· εἰρήνη δὲ τὰ κεῖθεν τέκνοις.

ἔα.

τί συγχυθεῖς ἔστηκας ἥνικ' εὐτυχεῖς; 1005

ΜΗ. αἰαῖ.

ΠΑΙ. τὰδ' οὐ ξυνωδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.

ΜΗ. αἰαῖ μάλ' αὐθις. ΠΑΙ. μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην
οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου; 1010

990 — 995 = 996 — 1001

τί σὴν ἔστρεψας ἔμπαλιν παρηίδα,
κοῦν ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δεχει λόγον; 1006

ΜΗ. ἤγγειλας οἷ' ἤγγειλας· οὐ σὲ μέμφομαι.

ΠΑΙ. τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα καὶ δακρυρροεῖς;

ΜΗ. πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
καὶ γὰρ κακῶς φρονουῖς' ἐμηχανησάμην.

ΠΑΙ. θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι. 1015

ΜΗ. ἄλλους κατὰξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.

ΠΑΙ. οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεξύγης τέκνων.
κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.

ΜΗ. δράσω τάδ'. ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω
καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν. 1020

ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ

οἰκήσεται' αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·

ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἴμι δὴ φυγὰς,
πρὶν σφῶν ὄνασθαι κάπιδεῖν εὐδαίμονας, 1025

πρὶν λέκτρα καὶ γυναικὰ καὶ γαμηλίους
εὐνὰς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.

ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.

ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,

ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνοις, 1030

στερρὰς ἐνεγκοῦς' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
ἦ μὲν ποθ' ἢ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας

πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,

ξηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ
γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐστερημένη 1035

λυπρὸν διάξω βίον ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις

ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.

φεῦ φεῦ· τί προσδέρεσθ' ἐμ' ὄμμασιν, τέκνα; 1040
τί προσγελάτε τὸν πανύστατον γέλων;

αἰαῖ· τί δράσω; καρδίᾳ γὰρ οἴχεται,

γυναῖκες, ὅμμα φαιδρὸν ὥς εἶδον τέκνων.
 οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλευματα
 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς. 1045
 τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
 λυποῦσαν αὐτήν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἔγωγε. χαιρέτω βουλευματα.
 καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν
 ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμούς ἀξημίους; 1050
 τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
 τὸ καὶ προέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενός.
 χωρεῖτε παῖδες εἰς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ
 θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
 αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ. 1055
 ᾧ ᾧ.

μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ [ποτ'] ἐργάσῃ τάδε·
 ἕασον αὐτούς, ᾧ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
 ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί με.
 μὰ τοὺς παρ' Αἰδη νερτέρους ἀλάστορας,
 οὗτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ 1060
 παῖδας παρήσω τοὺς ἐμούς καθυβρίσαι.
 πάντως πέπρωται ταῦτα κοῦκ ἐκφεύξεται.
 καὶ δὴ πλὴν κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισι δὲ 1065
 νύμφη τύραννος ὄλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
 ἀλλ' εἰμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδόν,
 [καὶ τοῦσδε πέμψω τλημονεστέρα ἐτι]
 παῖδας προσειπεῖν βούλομαι. δότ', ᾧ τέκνα,
 δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα. 1070
 ᾧ φιλτάτη χεῖρ, φίλτατον δέ μοι κάρα
 καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,

πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρεή,
 ἡμεῖς κτενοῦμεν οὔτερ ἐξεφύσαμεν. 1062

εὐδαιμονοίτην, ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
 πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
 ὦ μαλθακὸς χρῶς πνεῦμά θ' ἥδιστον τέκνων. 1075
 χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐ γάρ εἰμι προσβλέπειν
 οἷα τ' ἔθ' ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
 καὶ μανθάνω μὲν οἷα δοῶν μέλλω κακά·
 θυμὸς δὲ κρείσσω τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
 ὅσπερ μεγίστων αἷτιος κακῶν βροτοῖς. 1080

ΧΟ. πολλάκις ἤδη
 διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον
 καὶ πρὸς ἀμίλλας ἦλθον μείζους
 ἢ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν·
 ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μοῦσα καὶ ἡμῖν, 1085
 ἢ προσομιλεῖ σοφίας ἔνεκεν·
 πάσαισι μὲν οὐ· παῦρον δὲ γένος
 (μίαν ἐν πολλαῖς εὔροις ἂν ἴσως)
 οὐκ ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.
 καί φημι βροτῶν οὔτινές εἰσιν 1090
 πᾶμπαν ἄπειροι μηδ' ἐφύτευσαν
 παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν
 τῶν γειναμένων.
 οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην
 εἴθ' ἠδὲ βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν 1095
 παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες
 πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·
 οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις
 γλυκερὸν βλάστημ', ἀθρῶ μελέτη
 κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον· 1100
 πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς
 βίότον θ' ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις·
 ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
 εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς

- μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.
 ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἦδη 1105
 πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν·
 καὶ δὴ γὰρ ἅλις βιοτὴν ἡῦρον,
 σῶμά τ' ἐς ἥβην ἤλυθε τέκνων
 χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρήσει
 δαίμων οὗτος, φροῦδος ἐς Αἶδην 1110
 θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
 πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
 τήνδ' ἔτι λύπην ἀνιαιροτάτην
 παίδων ἔνεκεν
 θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν; 1115
 ΜΗ. φίλαι, πάλαι δὴ προσμένουσα τὴν τύχην
 καραδοκῶ τ' ἀκεῖθεν οἷ προβήσεται.
 καὶ δὴ δέδορκα τόνδε τῶν Ἰάσονος
 στείχοντ' ὀπαδῶν· πνεῦμα δ' ἡρεθισμένον
 δείκνυσιν ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν. 1120
 ΑΓΓ. ὦ δεινὸν ἔργον παρὰ νόμῳ εἰργασμένη
 Μήδεια, φεῦγε φεῦγε, μήτε ναῖαν τοῦ πατρὸς
 λιποῦς' ἀπήνην μήτ' ὄχον πεδοστιβῆ.
 ΜΗ. τί δ' ἄξιόν μοι τῆσδε τυγχάνει φυγῆς;
 ΑΓΓ. ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως κόρη 1125
 Κρέων θ' ὁ φύσας φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.
 ΜΗ. κάλλιστον εἶπας μῦθον, ἐν δ' εὐεργέταις
 τὸ λοιπὸν ἦδη καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔσει.
 ΑΓΓ. τί φῆς; φρονεῖς μὲν ὀρθὰ κοῦ μαίνει, γύναι,
 ἥτις τυράννων ἐστὶν ἡμισμένην 1130
 χαίρεις κλύουσα κοῦ φοβεῖ τὰ τοιάδε;
 ΜΗ. ἔχω τι καὶ γὰρ τοῖσι σοῖς ἐναντίον
 λόγοισιν εἰπεῖν· ἀλλὰ μὴ σπέρχου, φίλος,
 λεξον δ' ὅπως ὥλοντο· δις τόσον γὰρ ἂν
 τέρψεαις ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως. 1135

Μέδεια

- ΑΓΓ ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δίπτυχος γονὴ
 σὺν πατρὶ καὶ παρῆλθε νυμφικοὺς δόμους,
 ἦσθημεν οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν κακοῖς
 δμῶες· δι' οἴκων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος
 σὲ καὶ πόσιν σὸν νεῖκος ἐσπεῖσθαι τὸ πρὶν. 1140
 κυνεῖ δ' ὁ μὲν τις χεῖρ', ὃ δὲ ξανθὸν κάρα
 παίδων· ἐγὼ δὲ καὐτὸς ἡδονῆς ὕπο
 στέγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἄμ' ἐσπόμεν.
 δέσποινα δ' ἦν νῦν ἀντὶ σοῦ θαυμάζομεν,
 πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίδα, 1145
 πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς Ἰάσονα·
 ἔπειτα μέντοι προυκαλύψατ' ὄμματα
 λευκὴν τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν παρηγίδα,
 παίδων μυσαχθεῖς· εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
 ὀργὰς ἀφῆρει καὶ χόλον νεάνιδος 1150
 λέγων τάδ'· οὐ μὴ δυσμενῆς ἔσει φίλοις,
 παύσει δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
 φίλους νομίζουσ' οὔσπερ ἂν πόσις σέθεν,
 δέξει δὲ δῶρα καὶ παραιτήσῃ πατρὸς
 φρυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ' ἐμὴν χάριν; 1155
 ἢ δ' ὥς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα· καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας σέθεν,
 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπίσχετο,
 χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχους 1160
 λαμπρῶ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος.
 κἄπειτ' ἀναστᾶς· ἐκ θρόνων διέρχεται
 στέγας, ἄβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί,
 δῶροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις 1165
 τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπομένη.
 τοῦνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν·

χροιάν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
 χωρεῖ τρέμουσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
 θρόνοισιν ἐμπεσουῖσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν. 1170
 καὶ τις γεραία προσπόλων δόξασά που
 ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινὸς θεῶν μολεῖν
 ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὀρᾷ διὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἄφρον, ὁμμάτων τ' ἀπὸ
 κόρας στρέφουσιν, αἷμά τ' οὐκ ἐνὸν χοῦ· 1175
 εἴτ' ἀντίμολπον ἤκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐθύς δ' ἢ μὲν εἰς πατρὸς δόμους
 ὥρμησεν, ἢ δὲ πρὸς τὸν ἀοτίως πόσιν,
 φράσουσα νύμφης συμφοράς· ἅπασα δὲ
 στέργη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν. 1180
 ἦδη δ' ἂν ἔλκων κῶλον ἐκπλέθρου δρόμου
 ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἀνθήπτετο·
 ἢ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
 δεινὸν στενάξας ἢ τάλαιν' ἠγείρετο·
 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο. 1185
 χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος
 θαυμαστὸν ἴει νᾶμα παμφάγου πυρός·
 πέπλοι δὲ λεπτοί, σῶν τέκνων δωρήματα,
 λεπτὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.
 φεύγει δ' ἀναστᾶς ἐκ θρόνων πυρουμένη, 1190
 σείουσα χαίτην κρατὰ τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
 ῥῖψαι θέλουσα στέφανον· ἄλλ' ἀραρότως
 σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
 ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσως τ' ἐλάμπετο.
 πίτνει δ' ἐς οὐδας συμφορᾷ νικωμένη, 1195
 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσπετηὲς μαθεῖν·
 οὗτ' ὁμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
 οὗτ' εὐφυὲς πρόσωπον, αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
 ἔσταξε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρὶ,

^{ὁ δὲ} σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε ^{ἢ οὐδὲν} πεύκινον δάκρυ 1200
 γναθμοῖς ἀδήλοις φαρμάκων ἀπέρρεον,
 δεινὸν θέαμα· πᾶσι δ' ἦν φόβος θιγεῖν
 νεκροῦ· τύχην γὰρ εἶχομεν διδάσκαλον.
 πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσία
 ἄφνω παρελθὼν δῶμα προσπίτνει νεκρῷ· 1205
 ὦμωξε δ' εὐθύς, καὶ περιπτύξας δέμας
 κυνεῖ προσαυδῶν τοιάδ'· ὦ δύστηνε παῖ,
 τίς σ' ὦδ' ἀτίμως δαιμόνων ἀπώλεσε;
 τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
 τίθησιν; οἴμοι, συνθάνοιμί σοι, τέκνον. 1210
 ἐπεὶ δὲ θορήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
 χρήζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας
 προσεείχεθ' ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης
 λεπτοῖσι πέπλοις, δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα·
 ὃ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ, 1215
 ἢ δ' ἀντελάζυτ'· εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
 σάρκας γεραιᾶς ἐσπάρασσ' ἀπ' ὀστέων.
 χρόνῳ δ' ἀπέστη καὶ μεθ' ἧχ' ὁ δύσμορος
 ψυχὴν· κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
 κεῖνται δὲ νεκροὶ παῖς τε καὶ γέρον πατὴρ 1220
 πέλας, ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά.
 καὶ μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγος·
 γνώσει γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀποστροφὴν.
 τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν,
 οὐδ' ἂν τρέσας εἰποῖμι τοὺς σοφοὺς βροτῶν 1225
 δοκοῦντας εἶναι καὶ μεριμνητὰς λόγων
 τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
 θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν εὐδαίμων ἀνὴρ·
 ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος εὐτυχέστερος
 ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ. 1230

- ΧΟ. ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάπτειν ἐνδίκως Ἰάσονι.
ὦ τλήμον, ὥς σου συμφορὰς οἴκτείρομεν,
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς Ἄιδου πύλας
οἴχει γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος. 1235
- ΜΗ. φίλαι, δέδοκται τοῦργον ὥς τάχιστα μοι
παῖδας κτανούσῃ τῇσδ' ἀφορμᾷσθαι χθονὸς
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρα χειρί.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρόη, 1240
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
ἀλλ' εἰ' ὀπλίζου, καρδία. τί μέλλομεν
[τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακὰ];
ἄγ' ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμή, λαβὲ ξίφος,
λάβ', ἔρπε πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν βίου, 1245
καὶ μὴ κακισθῆς μηδ' ἀναμνησθῆς τέκνων
ὥς φίλταθ', ὥς ἔτικτες· ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν,
κᾶπειτα θορήναι· καὶ γὰρ εἰ κτενεῖς σφ', ὅμως
φίλοι γ' ἔφυσαν, δυστυχῆς δ' ἐγὼ γυνή. 1250
- ΧΟ. ἰὼ Γᾶ τε καὶ παμφαῆς στρ.
ἀκτὶς Ἀελίου, κατίδεν' ἴδετε τὰν
ὀλομένηαν γυναιῖκα, πρὶν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χεῖρ' αὐτοκτόνου·
σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας γονᾶς 1255
ἔβλασταν, θεοῦ δ' αἵματι πίτνειν
φόβος ὑπ' ἀνέρων.
ἀλλὰ νιν, ὦ φᾶος διογενές, κάτειρ-
γε κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων τάλαι-
ναν φοινίαν τ' Ἐρινὺν ὑπ' ἀλαστόρων. 1260

μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων, ἀντ.

ἄρα μάταν γένος φίλιον ἔτεκες, ὦ

κυανεῶν λιποῦσα Συμπληγάδων

πετρῶν ἄξυνωτάταν εἰσβολάν.

δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρὺς 1267

χόλος προσπίτνει καὶ δυσσεβῆς

φόνος ἀμείβεται;

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ μιᾷ-

σματ' ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις συνω-

δὰ θεόθεν πίτνont' ἐπὶ δόμοις ἄχῃ. 1270

ΠΑΙΔΕΣ. οἴμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;

ΧΟ. ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων; στρ.

ὦ τλαῖμον, ὦ κακοτυχὲς γύναι.

παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον 1275

δοκεῖ μοι τέκνοις.

ΠΑΙΔΕΣ. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρῆξat' ἐν δέοντι γάρ·

ὥς ἐγγὺς ἦδη γ' ἐσμέν ἀρκύων ξίφους.

ΧΟ. τάλαιν', ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-

ρος, ἅτις τέκνων ὃν ἔτεκες 1280

ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς.

μίαν δὲ κλύω μίαν τῶν πάρος ἀντ.

γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις,

Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς

δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλλῃ. 1285

πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνῳ

τέκνων δυσσεβεῖ,

ἄκτῃς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,

δυοῖν τε παῖδοιν συνθανοῦσ' ἀπόλλυται.

τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ 1290

γυναικῶν λέχος πολύπονον,

1273 — 1281 = 1282 — 1292

οὐκ οἶδ', ἀδεῖπ' ἐφίλτατ' ὀλλύμεσθα γάρ.

1272

ὅσα βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακά.

- ΙΑ. γυναικες αἶ τῇσδ' ἐγγὺς ἔστατε στέγης,
 ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δαίν' εἰργασμένη
 Μῆδεια τοισίδ', ἣ μεθέστηκεν φυγῇ; 1295
 δεῖ γάρ νιν ἥτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω,
 ἣ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,
 εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.
 [πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονὸς
 ἀθῶος αὐτῇ τῶνδε φεύξεσθαι δόμων;] 1300
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω·
 κείνην μὲν οὖς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς,
 ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσώσω βίον,
 μή μοι τι δράσῃσ' οἱ προσήκοντες γένει,
 μητρῶον ἐκπράσσοντες ἀνόσιον φόνον. 1305
- ΧΟ. ᾧ τλῆμον, οὐκ οἶσθ' οἷ κακῶν ἐλήλυθας,
 Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τούσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους.
- ΙΑ. τί δ' ἔστιν; ἣ που κ' αὖ' ἀποκτείνει θέλει;
- ΧΟ. παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρῶα σέθεν.
- ΙΑ. οἷμοι τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι. 1310
- ΧΟ. ὥς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
- ΙΑ. ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς ἣ ἔξωθεν δόμων;
- ΧΟ. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄψει φόνον.
- ΙΑ. χαλᾶτε κλῆδας ὥς τάχιστα, πρόσπολοι,
 ἐκλύεθ' ἄρμους, ὥς ἴδω διπλοῦν κακόν, 1315
 τοὺς μὲν θανόντας, τὴν δὲ τίσωμαι φόνῳ.
- ΜΗ. τί τάσδε κινεῖς κάναμοχλεύεις πύλας,
 νεκροὺς ἐρευνῶν κἀμὲ τὴν εἰργασμένην;
 παῦσαι πόνου τοῦδ'· εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,
 λέγ' εἴ τι βούλει, χειρὶ δ' οὐ ψαύσεις ποτέ. 1320
 τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἥλιος πατήρ
 δίδωσιν ἡμῖν, ἔρμα πολεμίας χερὸς.

- ΙΑ.** ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
 θεοῖς τε καὶ μοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
 ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος 1325
 ἔτλης τεκοῦσα καὶ μ' ἄπαιδ' ἀπώλεσας·
 καὶ ταῦτα δράσας ἥλιόν τε προσβλέπεις
 καὶ γαῖαν, ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
 ὅλοι'· ἐγὼ δὲ νῦν φρονῶ, τότ' οὐ φρονῶν
 ὅτ' ἐκ δόμων σε βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς 1330
 Ἑλλήν' εἰς οἶκον ἡγόμην, κακὸν μέγα,
 πατρός τε καὶ γῆς προδότιν ἢ σ' ἐθρέψατο.
 τοιόνδ' ἀλάστορ' εἰς ἔμ' ἔσκηψαν θεοί·
 κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν κάσιν παρέστιον,
 τὸ καλλίπρῳρον εἰσέβης Ἀργοῦς σκάφος. 1335
 ἦρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε, νυμφευθεῖσα δὲ
 παρ' ἀνδρὶ τῷδε καὶ τεκοῦσά μοι τέκνα,
 εὐνῆς ἑκατι καὶ λέχους σφ' ἀπώλεσας.
 οὐκ ἔστιν ἥτις τοῦτ' ἂν Ἑλληνὶς γυνή
 ἔτλη ποθ', ὣν γε πρόσθεν ἡξίουν ἐγὼ 1340
 γῆμαί σε, κῆδος ἐχθρὸν ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
 λείαναι, οὐ γυναιῖκα, τῆς Τυρσηνίδος
 Σκύλλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν σε μυρίοις ὀνειδέσει
 δάκοιμι· τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος· 1345
 ἔρρ', αἰσχροποιὲ καὶ τέκνων μαιφόνε.
 ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν δαίμον' αἰάζειν πάρα,
 ὃς οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι,
 οὐ παῖδας οὓς ἔφυσα καῖξεθρεψάμην
 ἔξω προσειπεῖν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα. 1350
- ΜΗ.** μακρὰν ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντίον
 λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἡπίστατο
 οἷ' ἐξ ἐμοῦ πέπονθας οἷά τ' εἰργάσω·

- σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τᾶμ' ἀτιμάσας λέχη
 τερπνὸν διάξειν βίοτον ἐγγελαῶν ἐμοί, 1355
 οὐδ' ἢ τύραννος οὐδ' ὁ σοὶ προσθεὶς γάμους
 Κρέων ἀνατὶ τῇσδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
 πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει
 καὶ Σκύλλαν ἢ Τυρσηνὸν ᾧκησεν πέδον·
 τῆς σῆς γὰρ ὡς χρὴ καρδίας ἀνθηψάμην 1360
- ΙΑ. καὐτὴ γε λυπεῖ καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.
 ΜΗ. σάφ' ἴσθι· λύει δ' ἄλγος, ἣν σὺ μὴ ᾔγγελᾷς.
 ΙΑ. ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε.
 ΜΗ. ὦ παῖδες, ὡς ὦλεσθε πατρῴα νόσφ.
 ΙΑ. οὔτοι νυν ἡμὴ δεξιὰ σφ' ἀπώλεσεν. 1365
 ΜΗ. ἀλλ' ὕβρις οἷ τε σοὶ νεοδμητῆς γάμοι.
 ΙΑ. λέχους σφέ γ' ἡξίωσας εἵνεκα κτανεῖν;
 ΜΗ. σμικρὸν γυναικὶ πῆμα τοῦτ' εἶναι δοκεῖς;
 ΙΑ. ἦτις γε σώφρων· σοὶ δὲ πάντ' ἐστὶν κακά.
 ΜΗ. οἷδ' οὐκέτ' εἰσὶ· τοῦτο γὰρ σε δήξεται. 1370
 ΙΑ. οἷδ' εἰσὶν ὦμοι σῶ κάρα μιᾶστορες.
 ΜΗ. ἴσασιν ὅστις ἦρξε πημονῆς θεοί.
 ΙΑ. ἴσασι δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρένα.
 ΜΗ. στυγεῖ· πικρὰν δὲ βᾶξιν ἐχθαίρω σέθεν.
 ΙΑ. καὶ μὴν ἐγὼ σὴν· ῥάδιοι δ' ἀπαλλαγαί. 1375
 ΜΗ. πῶς οὖν; τί δράσω; κάρτα γὰρ κἀγὼ θέλω.
 ΙΑ. θάψαι νεκρούς μοι τούσδε καὶ κλαῦσαι πάρες.
 ΜΗ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ σφᾶς τῇδ' ἐγὼ θάψω χερί,
 φέρους' ἐς Ἥρας τέμενος Ἀκραίας θεοῦ,
 ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ, 1380
 τύμβους ἀνασπῶν· γῇ δὲ τῇδε Σισύφου
 σεμνὴν ἐορτὴν καὶ τέλη προσάφομεν
 τὸ λοιπὸν ἀντὶ τοῦδε δυσσεβοῦς φόνου.
 αὐτὴ δὲ γαῖαν εἰμι τὴν Ἐρεχθίδεως,

Αἰγεί συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος. 1385

[σὺ δ', ὥσπερ εἰκός, κατθανεῖ κακὸς κακῶς,
'Αργοῦς κᾶρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γάμων ἰδών.]

ΙΑ. ἀλλὰ σ' Ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων
φονία τε Δίκη. 1390

ΜΗ. τίς δὲ κλύει σου θεὸς ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόρκου καὶ ξειναπάτου;

ΙΑ. φεῦ φεῦ, μυσαρὰ καὶ παιδολέτορ.

ΜΗ. στεῖχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.

ΙΑ. στείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων. 1395

ΜΗ. οὐπω θορηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.

ΙΑ. ὦ τέκνα φίλτατα. ΜΗ. μητρί γε, σοὶ δ' οὔ.

ΙΑ. κᾶπειτ' ἔκανες; ΜΗ. σέ γε πημαίνουσ'.

ΙΑ. ὦμοι, φιλίου χρηῖζω στόματος
παίδων ὃ τάλας προσπτύξασθαι. 1400

ΜΗ. νῦν σφε προσανδᾶς, νῦν ἀσπάξει,
τότ' ἀπώσάμενος. ΙΑ. δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακοῦ χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

ΜΗ. οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.

ΙΑ. Ζεῦ, τὰδ' ἀκούεις ὥς ἀπελανυνόμεθ', 1405

οἷά τε πάσχομεν ἐκ τῆς μυσαρᾶς
καὶ παιδοφόνου τῆσδε λεαίνης;

ἀλλ' ὅπόσον γοῦν πάρα καὶ δύναιμαι
τάδε καὶ θορηνῷ κάπιθεάζω,

μαρτυρόμενος δαίμονας ὧς μοι 1410

τέκν' ἀποκτείνας' ἀποκωλύεις

ψαῦσαί τε χεροῖν θάψαι τε νεκρούς,

οὓς μήποτ' ἐγὼ φύσας ὄφελον

πρὸς σοῦ φθιμένους ἐπιδέσθαι.

ΧΟ. πολλῶν ταμίας Ζεὺς ἐν' Ὀλύμπῳ, 1415

πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἤνρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΕΛΕΝΗ.

ΧΟΡΟΣ

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΤΥΝΔΑΡΕΩΣ.

ΠΥΛΛΑΔΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ΦΡΥΞ.

ΑΠΟΛΛΩΝ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος
 ἀνεῖλεν Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν· μητροκτονή-
 σαι δὲ τολμήσας, παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἔμπα-
 νῆς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρη-
 μένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ ἔμελλον κοινὴν 5
 Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τοῦ τί δεῖ παθεῖν
 τὸν ἀσεβήσαντα· κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς
 πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλε,
 μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ παρακαλούμενος ὑπ'
 Ὁρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων 10
 μᾶλλον ἠὺλαβήθη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις,
 ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὁρέστην. *** συνὼν
 δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ συνεβούλευσε
 πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν Ἑλένην ἀποκτεί-
 ναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύ- 15
 σθησαν τῆς ἐλπίδος θεῶν τὴν Ἑλένην ἀρπασάντων·
 Ἠλέκτρα δὲ Ἑρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν εἰς χεῖρας
 αὐτοῖς· οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον. ἐπιφανεῖς
 δὲ Μενέλαος καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ
 τέκνου στερούμενον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασί- 20
 λεια πορθεῖν· οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἠπέλιψαν.
 ἐπιφανεῖς δὲ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς
 διακομίζειν, Ὁρέστη δὲ Ἑρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν,
 Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συνοικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ
 φόνου Ἄργους ἄρχειν.

ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ·
 ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιω-
 τίδων Ἠλέκτρας, αἱ καὶ παραγίνονται ὑπὲρ τῆς τοῦ
 Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. προλογίζει δὲ
 5 Ἠλέκτρα. τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν κατα-
 στροφήν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματός ἐστι τοιαύτη.
 πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασίλεια ὑπόκειται Ὀρέ-
 στῆς κάμνων καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ἐπὶ κλινιδίον,
 ᾧ προσκαθέζεται πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖ-
 10 ται δὲ τί δήποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται· οὕτω
 δὲ μᾶλλον ἂν ἐδόκει τὸν ἀδελφὸν τημελεῖν, πλησιαί-
 τερον παρακαθεζομένη. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ
 ποιητὴς διασκευάσαι· διηγέσθη γὰρ ἂν ὁ Ὀρέστῆς,
 ἄρτι καὶ μόγις καταδαρθεὶς, πλησιαίτερον αὐτῷ τῶν
 15 κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἐστι δὲ ὑπο-
 νοῆσαι τοῦτο ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ· ὅσῃ
 σίγα, λεπτὸν ἵχνος ἀρβύλης· πιθανὸν οὖν ταύτην
 εἶναι τὴν πρόφασιν τῆς τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δράμα
 τῶν ἐπὶ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χεῖριστον δὲ τοῖς
 20 ἥθεσι· πλὴν γὰρ Πυλάδου πάντες φαῦλοί εἰσιν.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Ὅτε κατὰ τῶν Τρώων ἡ Ἑλλὰς ὥρμησεν, Ἀγα-
 μέμνων στρατηγὸς ἠρθέθη παντὸς τοῦ στόλου, ἅτε προ-
 ἔχειν τῶν ἄλλων δοκῶν ἀρχῆς τε μεγέθει καὶ πλήθει
 25 νεῶν· ἑκατὸν γὰρ ναῦς εἰς τὴν τοῦ στόλου συντέλειαν
 εἰσέφερε. καὶ ὃς μέλλων ἀνάγεσθαι καταλείπει τῶν
 οἴκοι πραγμάτων αὐτοῦ ἐπιμελητὴν καὶ προστάτην
 Αἴγισθον. ἐπεὶ δὲ πολὺς ἦν ὁ χρόνος καὶ Ἀγαμέ-
 μνων οὐκέτ' ἐπανήει, οἷα δὴ πολλὰ γίνεται, συνῆλ-
 30 θεν ἀθέσμως Αἴγισθος Κλυταιμνήστρᾳ τῇ τοῦ Ἀγα-

μέμνονος γυναικί. μαθόντες δὲ Κλυταιμνήστρα καὶ
 Αἴγισθος τὴν τε Τροίαν ἀλοῦσαν καὶ Ἀγαμέμνονα
 μετὰ τῶν ἄλλων οἵκαδε πλέοντα, βουλευόμενοι τοῦτον
 τῆς οἰκίας ἐπειλημμένον ἀποκτενεῖν, ἵνα μὴ τούτῳ
 γνωσθέντος τοῦ σφῶν πονηρεύματος αὐτοὶ παραδο- 5
 θεῖεν θανάτῳ· ὃ δὴ καὶ ἤνυσαν καὶ ἐπανελθόντα τὸν
 Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνουσι. χιτῶνα γὰρ μὴ διεξόδους
 κεφαλῆς καὶ χειρῶν ἔχοντα μετὰ τὸ λουτρὸν ἐνδι-
 δύσκουσι καὶ ἐν τῷ πελέκει τοῦτον φονεύουσι. με-
 ταξὺ γοῦν τοῦ Ἀγαμέμνονος φόνου Ἡλέκτρα τὸν 10
 ἀδελφὸν Ὀρέστην, ἵνα μὴ καὶ οὗτος ἀναιρεθῇ,
 κλέψασα καὶ τινι δοῦσα παιδαγωγῷ εἰς Φωκίδα παρὰ
 Στρόφιον πέμπει, φίλον καὶ συγγενῆ τοῦ πατρὸς αὐ-
 τῆς τυγχάνοντα. Ὀρέστης δὲ εἰς ἄνδρας ἦκων, παρα-
 λαβὼν Πυλάδην τὸν παῖδα Στροφίου, ἐφ' ᾧ μετ' αὐ- 15
 τοῦ Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν τιμωρῆσαιτο, κα-
 ταλαμβάνει λάθρα τὸ Ἄργος. καὶ χρησμὸν παρὰ τοῦ
 Πυθίου δεξάμενος τοῦτο ποιεῖν, πρῶτον μὲν ἐρχεται
 πρὸς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον καὶ θύει, εἰτά τι μηχανᾷ-
 ται τοιόνδε. τὸν γὰρ παιδαγωγὸν ᾧ παρὰ τῆς Ἡλέκ- 20
 τρας πάλαι πιστευθεὶς ἦκεν, ὥς ἐφημεν, εἰς τὴν
 Φωκίδα, τοῦτον προπέμπει εἰς Αἴγισθον καὶ Κλυται-
 μνήστραν λέγοντα ὥς Ὀρέστης ἐν Πυθικοῖς ἄθλοις
 ἀνηρέθη καὶ νῦν ἄνδρες τὰ τούτου ὅστ' ἐν κιβωτίῳ
 κομίζουσιν, ἵνα πατρώων γοῦν τάφων τύχη. ὑπαχθέν- 25
 τες δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀπάτῃ Κλυταιμνήστρα καὶ Αἴγι-
 σθος, ἵνα μὴ μακρολογῶ, ἀναιροῦνται ὑπὸ Ὀρέστου
 καὶ Πυλάδου, πρώτη μὲν Κλυταιμνήστρα, ὕστερος δὲ
 Αἴγισθος. μητροκτονήσας τοίνυν Ὀρέστης Ἑρινύσι
 παραχρῆμα τὴν δίκην ἔδωκε μανείς. Μενέλαος δὲ 30
 ἐκ Τροίας ἐλθὼν, ὕστερος γὰρ Ἀγαμέμνονος ἐπανῆκε,
 καὶ τῷ Ναυπλίῳ λιμένι προσσχών, νυκτὸς μὲν Ἑλέ-

νην εἰσπέμπει πρὸς Μυκῆνας, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐ-
 τὸς εἰσῆει, καὶ τὸν Ὀρέστην μεμνηνότεν εὐρῶν, πα-
 ρακαλεῖται μὲν ὑπὸ Ὀρέστου καὶ Ἠλέκτρας σῶσαι
 αὐτούς· ὁ γὰρ τῆς Κλυταιμνήστρας πατήρ Τυνδά-
 5 ρεως πάντας Ἀργείους κατ' αὐτῶν ἐκίνησεν, ἵνα
 τούτους ὡς μητροκτόνους ἀνέλοιεν· ὡς δὲ τὸν Τυν-
 δάρεω ἀντιλέγοντα εὔρε, καὶ ἅμα καὶ αὐτὸς ὑπολο-
 γιζόμενος ὡς εἰ Ὀρέστης ἀναιρεθεῖη βασιλεὺς αὐτὸς
 ἔσται τοῦ Ἀργεῶς, οὐκ ᾔθελεν Ὀρέστην τε καὶ τῇ
 10 ἀδελφῇ συμμαχεῖν, ἀλλὰ τὸ τῶν Ἀργείων πλῆθος
 ἔλεγεν εὐλαβεῖσθαι. πρῶτον μὲν οὖν Ὀρέστης καὶ
 Τυνδάρεως διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, ὃ μὲν ὡς οὐ
 δικαίως ἀνείλετο Κλυταιμνήστραν δεικνύς, Ὀρέστης
 δὲ ὡς καὶ μάλα δικαίως, εἰ καὶ μυριάκις αὐτὸν ἔδει
 15 τεθνάναι. ἔπειτα ἐκκλησίας ἐν ἀκροπόλει Μυκηνῶν
 γενομένης καὶ συνιόντων τῶν προυχόντων ἐν Ἀργεῖ,
 Ὀρέστης ὑπὸ Πυλάδου φοράδην ἐκέῖσε κομίζεται. λό-
 γων δὲ πολλῶν γινομένων καὶ τῶν μὲν βοηθούντων
 Ὀρέστη, τῶν δὲ ἐναντιουμένων, τέλος ἐνίκησαν οἱ
 20 κακοί, καὶ κατακρίνεται Ὀρέστης αὐτὸς τε καὶ ἡ
 ἀδελφὴ λίθοις βληθέντες ἀποθανεῖν. Ὀρέστης δὲ
 ἐπηγγείλατο πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοχειρίᾳ ἑαυτὸν καὶ
 τὴν ἀδελφὴν ἀποσφάζει. καὶ ὁ φίλος Πυλάδης καὶ
 παρὰ τὴν συμφορὰν φίλος ἔμεινε καὶ κοινωνεῖν αὐτῷ
 25 τῆς τελευτῆς ἡξίωσε προθυμότατα. ἐπεὶ δὲ σφίσι τοῦτι
 παθεῖν προύκειτο, συμβουλεύει Πυλάδης Μενέλεω
 πρῶτον τιμωρίαν λαβεῖν, λέγων ὡς οὐ δεῖ τοῦτον
 τρυφᾶν ἡμῶν ἀπιόντων. ὅθεν εἰσελθόντες εἶσω τῶν
 βασιλείων Ἐλένης δῆθεν δεησόμενοι, ἵνα μὴ περιίδῃ
 30 σφᾶς ὀλλυμένους, ἀλλὰ χεῖρα ὀρέξῃ καὶ Μενέλεω καὶ
 ἅκοντα πρὸς σωτηρίαν κινήσῃ, ἐπεὶ ταύτην φονεύειν
 ἐμελλον, ταύτης μὲν ἡμαρτον, ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀρ-

πασθείσης κελεύσει Διός, Ἑρμιόνην δὲ συλλαμβά-
 νουσιν ἐκ τοῦ τῆς Κλυταιμνήστρας τάφου ἐπανή-
 κουσιν· πρῶην γὰρ αὐτὴν Ἑλένη πεπόμφει τῇ ἀδελ-
 φῇ θύσουσαν. λαβόντες δὲ Ἑρμιόνην καὶ ἐνδοθεν
 τὰς τῶν βασιλείων ἀσφαλίσαντες πύλας, ἀνῆλθον ἐν 5
 μετεώρῳ τῶν βασιλείων, ἔχοντές τε τὴν Ἑρμιόνην καὶ
 ξίφος πρὸς τῇ δέρῃ αὐτῆς καὶ μέλλοντες μετὰ τὴν
 ταύτης διαχείρισιν, ἂν μὴ σφᾶς Μενέλεως σῶσῃ, καὶ
 τοὺς δόμους ὑφάψειν πυρί. Μενέλεως μὲν ὑπὸ τού-
 των Ἑλένην τεθνάναι μαθὼν, ἵνα κἂν σῶσῃ τὴν παῖδα 10
 ἐλθὼν, ἥρξατο πορθεῖν τὰ βασίλεια· ἐπιφανεῖς δὲ
 Ἀπόλλων διήλλαξε τούτους, Ἑλένην μὲν εἰς οὐρανοὺς
 φήσας διακομίσαι, Μενέλεων δὲ ἑτέραν λαβεῖν κελεύ-
 σας γυναῖκα, Ὁρέστη δὲ Ἑρμιόνην συνάψαι μετὰ τὴν
 τοῦ φόνου κάθαρσιν· ἧς Ἀθήνησιν ἔτυχε μετὰ Ἑρι- 15
 νύων εἰς Ἄρειον πάγον κριθεῖς, ὅτε καὶ καταδικα-
 σθῆναι μέλλοντα ὑπὸ πάντων θεῶν Ἀθηνᾶ ψῆφον
 βαλοῦσα νικῆσαι τοῦτον ἐποίησε. καὶ οὕτως Ὁρέστης
 ὕστερον Ἑρμιόνην γυναῖκα λαμβάνει κατὰ τὸ τοῦ
 Ἀπόλλωνος θέσπισμα καὶ Ἄργους κρατεῖ, Πυλάδῃ δὲ 20
 Ἥλέκτρῳ δίδωσι τὴν καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ κατεγ-
 γυηθεῖσαν τούτῳ. ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσα τραγωδία σύμ-
 φωνον ἔχει καὶ τὸ τέλος· ἐκ λύπης γὰρ ἄρχεται καὶ
 εἰς λύπην τελευτᾷ· τὸ παρὸν δὲ δρᾶμά ἐστιν ἐκ τραγι-
 κοῦ κωμικόν· λήγει γὰρ εἰς τὰς παρ' Ἀπόλλωνος διαλ- 25
 λαγὰς ἐκ συμφορῶν εἰς εὐθυμίαν κατηντηκός· ἡ δὲ
 κωμωδία γέλωσι καὶ εὐφροσύναις ἐνύφονται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛ Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος
 οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
 ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
 ὁ γὰρ μακάριος, κοῦκ ὀνειδίξω τύχας,
 Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος 5
 κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρῳ
 ἄερι ποτᾶται καὶ τίνει ταύτην δίκην,
 ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς ἄνθρωπος ὦν
 κοινῆς τραπέξης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
 ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον. 10
 οὗτος φυντεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεὺς ἔφνυ,
 ᾧ στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν θεὰ
 ἔριν Θυέστη πόλεμον ὄντι συγγόνῳ
 θέσθαι· τί τᾶρρητ' ἀναμετρούσασθαί με δεῖ;
 ἔδαισε δ' οὖν νιν τέκν' ἀποκτείνας Ἀτρεὺς· 15
 Ἀτρεὺς δέ, τὰς γὰρ ἐν μέσῳ σιγῶ τύχας,
 ὁ κλεινὸς εἰ δὴ κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἔφνυ
 Μενέλεώς τε Κρήσσης μητρὸς Ἀερόπης ἄπο.
 γαμεῖ δ' ὃ μὲν δὴ τὴν θεοῖς στυγουμένην
 Μενέλαος Ἑλένην, ὃ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος 20
 ἐπίσημον εἰς Ἑλλήνας Ἀγαμέμνων ἄναξ·
 ᾧ παρθένου μὲν τρεῖς ἔφνυμεν ἐκ μιᾶς,

Χρυσόθεμις Ἰφιγένειά τ' Ἠλέκτρα τ' ἐγώ,
 ἄρσην δ' Ὀρέστης, μητρὸς ἀνοσιωτάτης,
 ἣ πόσιν ἀπείρω περιβαλοῦσ' ὑφάσματι 25
 ἔκτεινεν· ὦν δ' ἕκατι, παρθένω λέγειν
 οὐ καλόν· ἐῷ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν.
 Φοῖβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
 πείθει δ' Ὀρέστην μητέρ' ἢ σφ' ἐγείνατο
 κτεῖναι, πρὸς οὐχ ἅπαντας εὐκλειαν φέρον. 30
 ὅμως δ' ἀπέκτειν' οὐκ ἀπειθήσας θεῷ·
 καὶ γὰρ μετέσχον, οἷα δὴ γυνή, φόνου
 Πυλάδης θ' ὃς ἡμῖν συγκατείργασται τάδε.
 ἐντεῦθεν ἀγρία συντακεῖς νόσῳ νοσεῖ
 τλήμων Ὀρέστης ὅδε πεσών τ' ἐν δεμνίοις 35
 κεῖται, τὸ μητρὸς δ' αἷμά νιν τροχηλατεῖ
 μανίαισιν· ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεὰς
 Εὐμενίδας, αἰ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
 ἕκτον δὲ δὴ τόδ' ἡμᾶρ ἐξ ὅτου σφαγαῖς
 θανοῦσα μήτηρ πυρὶ καθήγνισται δέμας, 40
 ὦν οὔτε σῖτα διὰ δέξης ἐδέξατο,
 οὐ λούτρ' ἔδωκε χρωτί· χλανιδίων δ' ἔσω
 κρυφθεῖς, ὅταν μὲν σῶμα κουφισθῇ νόσου,
 ἔμφρων δακρύει, ποτὲ δὲ δεμνίων ἄπο
 πηδᾶ δρομαῖος, πῶλος ὧς ἀπὸ ζυγοῦ. 45
 ἔδοξε δ' Ἄργει τῷδε μήθ' ἡμᾶς στέγαις,
 μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα
 μητροκτονοῦντας· κυρία δ' ἦδ' ἡμέρα,
 ἐν ἣ διοίσει ψῆφον Ἀργείων πόλις,
 εἰ χορὴ θανεῖν νῶ λευσίμῳ πετρώματι 50
 [ἢ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν].
 ἐλπίδα δὲ δὴ τιν' ἔχομεν ὥστε μὴ θανεῖν·
 ἦκει γὰρ εἰς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
 λιμένα δὲ Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάτῃ

ἀκταῖσιν ὄρμεϊ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον 55
 ἄλαισι πλαγχθεῖς· τὴν δὲ δὴ πολύστονον
 Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μή τις εἰσιδὼν
 μεθ' ἡμέραν στείχουσαν, ὣν ὑπ' Ἰλίῳ
 παῖδες τεθνῶσιν, εἰς πέτρων ἔλθῃ βολάς,
 προύπεμψεν εἰς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω 60
 κλαίουσ' ἀδελφὴν συμφορὰν τε δωμάτων.
 ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παραψυχὴν·
 ἦν γὰρ κατ' οἴκους ἔλιφ', ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει,
 παρθένον ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκεν τρέφειν
 Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο, 65
 ταύτῃ γέγηθε κἀπιλήθεται κακῶν.
 βλέπω δὲ πᾶσαν εἰς ὁδόν, πότ' ὄψομαι
 Μενέλαον ἦκονθ'· ὥς τὰ γ' ἄλλ' ἐπ' ἀσθενοῦς
 ῥοπῆς ὀχούμεθ', ἦν τι μὴ κείνου πάρα
 σωθῶμεν. ἄπορον χρῆμα δυστυχῶν δόμος. 70

ΕΛ. ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε κἀγαμέμνονος,
 παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἥλέκτρι χρόνου,
 πῶς, ὦ τάλαινα, σύ τε κασίγνητός τε σὸς
 τλήμων Ὀρέστης μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφν;
 προσφθέγμασιν γὰρ οὐ μιáινομαι σέθεν, 75
 εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἀμαρτίαν.
 καίτοι στένω γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον
 ἐμῆς ἀδελφῆς, ἦν, ἐπεὶ πρὸς Ἴλιον
 ἔπλευσ' ὅπως ἔπλευσα θεομανεῖ πότμῳ,
 οὐκ εἶδον, ἀπολειφθεῖσα δ' ἀιάζω τύχας. 80

ΗΛ. Ἑλένη, τί σοι λέγοιμ' ἂν ἅ γε παροῦσ' ὀρᾷς,
 ἐν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
 ἐγὼ μὲν ἄυπνος πάρεδρος ἀθλίῳ νεκρῷ,
 νεκρὸς γὰρ οὗτος εἵνεκα σμικρᾷς ῥοπῆς,
 θάσσω· τὰ τούτου δ' οὐκ ὄνειδίζω κακά. 85

σὺ δ' εἰ μακαρία μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις,
ἦκετον ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.

ΕΛ. πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὄδε;

ΗΛ. ἐξ οὐπερ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν.

ΕΛ. ὦ μέλεος, ἡ τεκοῦσά θ', ὥς διώλετο. 90

ΗΛ. οὕτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπείρηκεν κακοῖς.

ΕΛ. πρὸς θεῶν, πίθοι' ἄν δῆτά μοι τι, παρθένε;

ΗΛ. ὥς ἄσχολός γε συγγόνου προσεδριά.

ΕΛ. βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;

ΗΛ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν; 95

ΕΛ. κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς.

ΗΛ. σοὶ δ' οὐ θεμιστὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;

ΕΛ. δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.

ΗΛ. ὁπὲρ γε φρονεῖς εὖ, τότε λιποῦσ' αἰσχυρῶς δόμους.

ΕΛ. ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις. 100

ΗΛ. αἰδῶς δὲ δὴ τίς σ' εἰς Μυκηναίους ἔχει;

ΕΛ. δέδοικα πατέρα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν.

ΗΛ. δεινὸν γὰρ Ἀργεῖ γ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα.

ΕΛ. σύ νυν χάριν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.

ΗΛ. οὐκ ἄν δυναίμην μητρὸς εἰσβλέψαι τάφον. 105

ΕΛ. αἰσχυρόν γε μέντοι προσπόλους φέρειν τάδε.

ΗΛ. τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;

ΕΛ. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.

ΗΛ. καὶ μὴν τῖνοι γ' ἄν τῇ τεθνηκυῖα τροφάς.

ΕΛ. καλῶς ἔλεξας, πείθομαι τέ σοι, κόρη. 110

ὦ τέκνον ἐξελθ', Ἑρμιόνη, δόμων πάρος
καὶ λαβὲ χοὰς τάσδ' ἐν χεροῖν κόμας τ' ἐμάς·
ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
μελίκρατ' ἄφες γάλακτος οἰνωπόν τ' ἄχνην, 115
καὶ στᾶσ' ἐπ' ἄκρου χώματος λέξον τάδε·

καὶ πέμπομέν γε θυγατέρ'· εὖ γάρ τοι λέγεις.

111

- 'Ελένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς,
 φόβῳ προσελθεῖν μνηῆμα σόν, ταρβοῦσά τε
 Ἀργεῖον ὄχλον. εὐμενῇ δ' ἄνωγέ νιν
 ἐμοί τε καὶ σοὶ καὶ πόσει γνώμην ἔχειν 120
 τοῖν τ' ἀθλίῳιν τοῖνδ' οὕς ἀπώλεσεν θεός.
 ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμήν,
 ἅπανθ' ὑπισχνοῦ νερτέρων δωρήματα.
 ἴθ' ὦ τέκνον μοι, σπεῦδε καὶ χοὰς τάφῳ
 δοῦς' ὥς τάχιστα τῆς πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ. 125
 ΗΛ. ὦ φύσις, ἐν ἀνθρώποισιν ὥς μέγ' εἶ κακόν,
 σωτήριόν τε τοῖς καλῶς κεκτημένοις.
 εἶδετε παρ' ἄκρας ὥς ἀπέθρισεν τρίχας,
 σῶζουσα κάλλος; ἔστι δ' ἡ πάλαι γυνή.
 θεοὶ σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας 130
 καὶ τόνδε πᾶσάν θ' Ἑλλάδ'. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
 αἶδ' αὖ πάρεσι τοῖς ἐμοῖς θρηνηήμασι
 φίλαι ξυνωδοί· τάχα μεταστήσουσ' ὕπνου
 τόνδ' ἡσυχάζοντ', ὅμμα δ' ἐκτήξουσ' ἐμὸν
 δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμνηνότα. 135
 ὦ φίλταται γυναιῖκες, ἡσύχῳ ποδὶ
 χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μηδ' ἔστω κτύπος.
 φιλία γὰρ ἡ σὴ πρευμανῆς μέν, ἀλλ' ἐμοὶ
 τόνδ' ἐξεγεῖραι συμφορὰ γενήσεται.
 ΧΟ. σῖγα σῖγα, λεπτόν ἔχνος ἀρβύλης 140
 τίθετε, μὴ κτυπεῖτ'.
 ΗΛ. ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκεῖσ', ἀποπρό μοι κοίτας.
 ΧΟ. ἰδού, πείθομαι.
 ΗΛ. ἃ ἃ σύριγγος ὅπως πνοὰ λεπτοῦ 145
 δόνακος, ὦ φίλα, φώνει μοι.
 ΧΟ. ἴδ', ἀτρεμαῖον ὥς ὑπόροφον φέρω
 βοάν. ΗΛ. ναὶ οὕτως

κάταγε κάταγε, πρόσιθ' ἄτρεμας, ἄτρεμας ἴθι·
 λόγον ἀπόδος ἐφ' ὃ τι χρέος ἐμόλετέ ποτε. 150
 χρόνια γὰρ πεσὼν ὅδ' εὐνάζεται.

ΧΟ. πῶς ἔχει; λόγου μετάδος, ὦ φίλα, ἀντ.
 [τίνα τύχαν εἶπω;] τίνα δὲ συμφορὰν;

ΗΛ. ἔτι μὲν ἐμπνέει, βραχὺ δ' ἀναστένει. 155

ΧΟ. τί φῆς; ὦ τάλας.

ΗΛ. ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα κινήσεις ὕπνου
 γλυκυτάταν φερομένῳ χάριν,

ΧΟ. μέλεος ἐχθίστων θεόθεν ἐργμάτων, 160
 τάλας. ΗΛ. φεῦ μόχθων.

ἄδικος ἄδικα τότ' ἄρ' ἔλακεν ἔλακεν, ἀπό-
 φονον ὅτ' ἐπὶ τρίποδι Θέμιδος ἄρ' ἐδίκασε
 φόνον ὁ Λοξίας ἐμᾶς ματέρος. 165

ΧΟ. ὀρᾶς; ἐν πέπλοισι κινεῖ δέμας. στρ.

ΗΛ. σὺ γάρ νιν, ὦ τάλαινα,
 θωύξας' ἔβαλες ἐξ ὕπνου.

ΧΟ. εὐδειν μὲν οὖν ἔδοξα.

ΗΛ. οὐκ ἀφ' ἡμῶν, οὐκ ἀπ' οἴκων 170
 πάλιν ἄρα μεθεμένα κτύπου
 πόδα σὸν εἰλίξεις;

ΧΟ. ὑπνώσσει. ΗΛ. λέγεις εὖ.
 πότνια, πότνια νύξ,
 ὑπνοδότειρα τῶν πολυπόνων βροτῶν, 175
 ἐρεβόθεν ἴθι, μόλε μόλε κατὰπτερος
 τὸν Ἀγαμεμνόνιον ἐπὶ δόμον.

ὑπὸ γὰρ ἀλγέων ὑπὸ τε συμφορᾶς 180
 διοιχόμεθ', οἰχόμεθα. κτύπον ἡγάγετ'· ουχὶ σῖγα
 σῖγα φυλασσομένα

στόματος ἀνακέλαδον ἀπὸ λέχεος ἧ - 185
 συχον ὕπνου χάριν παρέξεις, φίλα;

- ΧΟ. θρόει, τίς κακῶν τελευτὰ μένει; ἀντ.
- ΗΛ. θανεῖν· τί δ' ἄλλο;
οὐδὲ γὰρ πόθον ἔχει βορᾶς.
- ΧΟ. πρόδηλος ἄρ' ὁ πότμος. 190
- ΗΛ. ἐξέθυσεν Φοῖβος ἡμᾶς
μέλεον ἀπόφονον αἷμα δοῦς
πατροφόνου ματρός.
- ΧΟ. δίκαιά μιν. ΗΛ. καλῶς δ' οὔ.
ἔκανες ἔθανες, ὦ
τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ' ὥλεσας
πατέρα τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος·
ὀλόμεθ' ἰσονέκνυες, ὀλόμεθα. 200
- σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τό τ' ἐμὸν οἴχεται
βίου τὸ πλέον μέρος ἐν στοναχαῖσί τε καὶ γόοισι
δάκρυσί τ' ἐννυχίοις. 205
- ἄγαμος, ἐπιδ', ἄτεκνος ἄτε βίοτον ἅ
μέλεος εἰς τὸν αἶν ἐλκω χρόνον.
- ΧΟ. ὄρα παροῦσα, παρθέν' Ἥλέκτρα, πέλας,
μὴ κατθανών σε σύγγονος λέληθ' ὅδε·
οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει τῷ λίκν παρειμένῳ. 210
- ΟΡ. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὥς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.
ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὥς εἰ σοφὴ
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκταία θεός.
πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην; 215
- ἀμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν.
- ΗΛ. ὦ φίλταθ', ὥς μ' ἠΰφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
βούλει θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;
- ΟΡ. λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δ' ὁμορξον ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πέλανον ὀμμάτων τ' ἐμῶν. 220
- ΗΛ. ἰδού· τὸ δούλευμ' ἡδύ, κοῦκ ἀναίνομαι
ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.

- ΟΡ. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά, καὶ χυμώδη κόμην
ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσσω κόραις.
- ΗΛ. ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κᾶρα, 225
ὥς ἡγρίωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας.
- ΟΡ. κλινόν μ' ἐς εὐνήν αὐθις· ὅταν ἀνῆ νόσος
μανιάς, ἀναρθρός εἰμι κᾶσθενῶ μέλη.
- ΗΛ. ἰδοῦ. φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
ἀνιαρὸν ὃν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως. 230
- ΟΡ. αὐθις μ' ἐς ὀρθὸν στῆσον, ἀνακύκλει δέμας·
δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.
- ΗΛ. ἦ καπὶ γαίας ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
χρόνιον ἵχνος θεῖς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
- ΟΡ. μάλιστα· δόξαν γὰρ τόδ' ὑγείας ἔχει. 235
κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῇ.
- ΗΛ. ἄκουε δὴ νῦν, ὦ κασίγνητον κᾶρα,
ἕως ἐῷσί σ' εὖ φρονεῖν Ἑρινύες.
- ΟΡ. λέξεις τι καινόν· κεί μὲν εὖ, χάριν φέρεις·
εἰ δ' εἰς βλάβην τιν', ἅλις ἔχω τοῦ δυστυχεῖν. 240
- ΗΛ. Μενέλαος ἦκει, σοῦ κασίγνητος πατρός,
ἐν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαθ' ὥρμιστα νεῶν.
- ΟΡ. πῶς εἶπας; ἦκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς
ἀνὴρ ὁμογενὴς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;
- ΗΛ. ἦκει, τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου, 245
Ἑλένην ἀγόμενος Τρωικῶν ἐκ τειχέων.
- ΟΡ. εἰ μόνος ἐσώθη, μᾶλλον ἂν ζηλωτὸς ἦν·
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, κακὸν ἔχων ἦκει μέγα.
- ΗΛ. ἐπίσημον ἔτεκε Τυνδάρεως εἰς τὸν ψόγον
γένος θυγατέρων δυσκλεές τ' ἂν Ἑλλάδα. 250
- ΟΡ. σύ νυν διάφερε τῶν κακῶν· ἔξεστι γὰρ·
καὶ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
- ΗΛ. οἴμοι, κασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσεται,
ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν, ἄρτι σωφρονῶν.

- ΟΡ. ὦ μήτερ, ἵκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι 255
τὰς αἱματωποὺς καὶ δρακοντῶδεις κόρας.
[αὗται γὰρ αὗται πλησίον θρώσκουσί μου.]
- ΗΛ. μέν', ὦ ταλαίπωρ', ἀτρέμα σοῖς ἐν δεμνίοις.
ὄρα's γὰρ οὐδὲν ὦν δοκεῖς σάφ' εἶδέναι.
- ΟΡ. ὦ Φοῖβ', ἀποκτενοῦσί μ' αἱ κυνώπιδες 260
γοργῶπες ἐνέρων ἱερῖαι, δειναὶ θεαί.
- ΗΛ. οὔτοι μεθήσω· χεῖρα δ' ἐμπλέξασ' ἐμήν
σχήσω σε πηδᾶν δυστυχῇ πηδήματα.
- ΟΡ. μέθες· μί' οὔσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων
μέσον μ' ὀχμάξεις, ὥς βάλλης εἰς Τάρταρον. 265
- ΗΛ. οἴ' γὰρ τάλαινα, τίν' ἐπικουρίαν λάβω,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα;
- ΟΡ. δὸς τόξα μοι κερουλκά, δῶρα Λοξίου,
οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνασθαι θεάς,
εἴ μ' ἐκφοβοῖεν μανιάσιν λυσσῆμασιν. 270
βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χερσί,
εἰ μὴ ἕαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
οὐκ εἰσακούετ'; οὐχ ὄρα'θ' ἐκηβόλων
τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;
ᾄ ᾄ·
τί δῆτα μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθέρα 275
πτεροῖς· τὰ Φοίβου δ' αἰτιᾶσθε θέσφατα.
ἔα·
τί χρῆμ' ἀλύω, πνεῦμ' ἀνεῖς ἐκ πλευμόνων;
ποῖ ποῖ ποθ' ἡλάμεσθα δεμνίων ἄπο;
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὄρω.
σύγγonne, τί κλαίεις κροᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων; 280
αἰσχύνομαί σε μεταδιδούς πόνων ἐμῶν
ὄχλον τε παρέχων παρθένω νόσοις ἐμαῖς.
μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι συντήκου κακῶν·
σὺ μὲν γὰρ ἦνεσας τὰδ', εἰργασται δ' ἐμοὶ

μητροῦν αἷμα· Λοξία δὲ μέμφομαι, 285
 ὅστις μ' ἐπάρας ἔργον ἀνοσιώτατον,
 τοῖς μὲν λόγοις ἠΰφρανε, τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ.
 οἶμαι δὲ πατέρα τὸν ἐμόν, εἰ κατ' ὄμματα
 ἐξιστόρουν νιν, μητέρ' εἰ κτεῖναί με χρή, 290
 πολλὰς γενείου τοῦδ' ἂν ἐκτεῖναι λιτὰς
 μήποτε τεκούσης εἰς σφαγὰς ὥσαι ξίφος,
 εἰ μήτ' ἐκεῖνος ἀναλαβεῖν ἔμελλε φῶς,
 ἐγὼ θ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν κακά.
 καὶ νῦν ἀνακάλυπτ', ὃ κασίγνητον κάρα,
 ἐκ δακρύων τ' ἄπελθε, κεί μάλ' ἀθλίως 295
 ἔχομεν· ὅταν δὲ τᾶμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς,
 σύ μου τὸ δεινὸν καὶ διαφθαρὲν φρενῶν
 ἰσχναινε παραμυθοῦ θ'· ὅταν δὲ σὺ στένης,
 ἡμᾶς παρόντας χρή σε νουθετεῖν φίλα·
 ἐπικουρίαι γὰρ αἶδε τοῖς φίλοις καλαί. 300
 ἀλλ' ὃ τάλαινα, βᾶσα δωμάτων ἔσω
 ὕπνω τ' ἄνπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός,
 σῆτόν τ' ὄρεξαι λουτρά τ' ἐπιβαλοῦ χροῖ.
 εἰ γὰρ προλείψεις μ' ἢ προσεδριά νόσον
 κτήσει τιν', οἰχόμεσθα· σὲ γὰρ ἔχω μόνην 305
 ἐπίκουρον, ἄλλων ὥς ὄρεᾶς ἔρημος ὢν.

ΗΛ. οὐκ ἔστι· σὺν σοὶ καὶ θανεῖν αἰρήσομαι
 καὶ ζῆν· ἔχει γὰρ ταῦτόν· ἦν σὺ κατθάνῃς,
 γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι,
 ἀνάδελφος ἀπάτωρ ἄφιλος; εἰ δὲ σοὶ δοκεῖ, 310
 δρᾶν χρή τάδ'. ἀλλὰ κλῖνον εἰς εὐνὴν δέμας,
 καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν κᾶκφοβοῦν σ' ἐκ δεμνίων
 ἄραν ἀποδέχου, μένε δ' ἐπὶ στρωτοῦ λέχους.
 κἂν μὴ νοσῇς γάρ, ἀλλὰ δοξάζεις νοσεῖν
 [κάματος βροτοῖσιν ἀπορία τε γίγνεται]. 315

ΧΟ. αἰᾶ.

στρ.

δρομάδες ὦ πτεροφόροι

ποτνιαδες θεαί,

ἄβάκχευτον αἰ θίασον ἐλάχετ' ἐν

δάκρυσι καὶ γόοις,

320

μελάγχρωτες Εὐμενίδες, αἵτε τὸν

ταναὸν αἰθέρ' ἀμπάλλεσθ', αἵματος

τινύμεναι δίκαν, τινύμεναι φόνον,

καθικετεύομαι καθικετεύομαι,

τὸν Ἀγαμέμνονος

325

γόνον ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι λύσσας

μανιάδος φοιταλέου. φεῦ μόχθων,

οἴων, ὦ τάλας, ὄρεχθεις ἔρρεις,

τρίποδος ἄπο φάτιν, ἂν ὁ Φοῖβος

[ἔλακεν] ἔλακε, δεξάμενος [ἄνὰ δάπεδον]

330

ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.

ὦ Ζεῦ,

ἄντ.

τίς ἔλεος, τίς ὄδ' ἄγων

φόνιος ἔρχεται,

θοάξων σε τὸν μέλεον, ᾧ δάκρυα

335

δάκρυσι συμβάλλει

πορεύων τις εἰς δόμον ἀλαστόρων

ματέρος αἷμα σᾶς, ὅ σ' ἀναβακχεύει;

κατολοφύρομαι κατολοφύρομαι.

ὁ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς·

340

ἄνὰ δὲ λαῖφος ὥς

τις ἀκράτου θοᾶς τινάξας δαίμων

κατέκλυσεν δεινῶν πόνων, ὥς πόντου

λάβροις ὀλεθροῖσιν ἐν κύμασιν.

τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον

345

ἔτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων

[τὸν ἀπὸ Ταντάλου] σέβεσθαι με χρή;
καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει,
Μενέλαος ἄναξ, πολὺ δ' ἄβροσύνη
δῆλος ὁρᾶσθαι 350

τῶν Τανταλιδῶν ἐξ αἵματος ὦν.
ὦ χιλιόναυν στρατὸν ὀρμήσας
εἰς γῆν Ἀσίαν,
χαῖρ', εὐτυχία δ' αὐτὸς ὁμιλεῖς,
θεόθεν πράξας ἅπερ ἡὔχου. 355

ME. ὦ δῶμα, τῇ μὲν σ' ἡδέως προσδέρκομαι
Τροίαθεν ἐλθὼν, τῇ δ' ἰδὼν καταστένω·
κύκλω γὰρ εἰλιχθεῖσαν ἀθλίους κακοῖς
οὐπώποτ' ἄλλην μᾶλλον εἶδον ἐστίαν.

Ἀγαμέμνονος μὲν γὰρ τύχας ἡπιστάμην 360

[καὶ θάνατον, οἷω πρὸς δάμαρτος ὤλετο,]
Μαλέα προσίσχων προῦραν· ἐκ δὲ κυμάτων
ὁ ναυτίλοισι μάντις ἐξήγγειλέ μοι
Νηρέως προφήτης Γλαῦκος ἀψευδῆς θεός,
ὅς μοι τόδ' εἶπεν ἐμφανῶς κατασταθείς· 365

Μενέλαε, κεῖται σὸς κασίγνητος θανὼν,
λουτροῖσιν ἀλόχου περιπεσὼν ἀρκυστάτοις.
δακρύων δ' ἐπλησεν ἐμέ τε καὶ ναύτας ἐμούς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαύω χθονός,
ἥδη δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένης, 370

δοκῶν Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
φίλαισι χερσὶ περιβαλεῖν καὶ μητέρα,
ὥς εὐτυχοῦντας, ἔκλυον ἀλιτύπων τινὸς
τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς ἀνόσιον φόνον.
καὶ νῦν ὅπου στὶν εἶπατ', ὦ νεάνιδες, 375
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὃς τὰ δεῖν' ἔτλη κακά.
βρέφος γὰρ ἦν τότε ἐν Κλυταιμνήστρας χεροῖν.

- ὅτ' ἐξέλειπον μέλαθρον εἰς Τροίαν ἰών,
 ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίζαιμ' ἂν εἰσιδών.
- OP. ὅδ' εἴμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς. 380
 ἐκὼν ἐγὼ σοι τὰμὰ σημανῶ κακά.
 τῶν σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω
 ἱκέτης, ἀφύλλους στόματος ἐξάπτων λιτάς·
 σῶσόν μ'· ἀφίξαι δ' αὐτὸν εἰς καιρὸν κακῶν.
- ME. ὦ θεοί, τί λεύσσω; τίνα δέδορκα νερτέρων; 385
- OP. εὖ γ' εἶπας· οὐ γὰρ ξῶ κακοῖς, φάος δ' ὀρῶ.
- ME. ὥς ἠγρώσσαι πλόκαμον ἀνχμηρόν, τάλας.
- OP. οὐχ ἢ πρόσσοψίς μ', ἀλλὰ τὰργ' αἰκίζεται.
- ME. δεινὸν δὲ λεύσσεις ὁμμάτων ξηραῖς κόραις.
- OP. τὸ σῶμα φρουῶδον· τὸ δ' ὄνομ' οὐ λέλοιπέ με. 390
- ME. ὦ παρὰ λόγον μοι σὴ φανεῖς· ἀμορφία.
- OP. ὅδ' εἰμὶ μητρὸς τῆς ταλαιπώρου φονεύς.
- ME. ἤκουσα· φείδου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακά.
- OP. φειδόμεθ'· ὁ δαίμων δ' εἰς με πλούσιος κακῶν.
- ME. τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσιν νόσος; 395
- OP. ἡ σύνεσις, ὅτι σύννοιδά δειν' εἰργασμένος.
- ME. πῶς φῆς; σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές.
- OP. λύπη μάλιστά γ' ἢ διαφθείρουσά με,
- ME. δεινὴ γὰρ ἢ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.
- OP. μανίαι τε, μητρὸς αἵματος τιμωρίαι. 400
- ME. ἤρξω δὲ λύσεως πότε; τίς ἡμέρα τότ' ἦν;
- OP. ἐν ἧ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκουν τάφῳ.
- ME. πότερά κατ' οἴκους ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;
- OP. νυκτὸς φυλάσσω δόστων ἀναλρεσιν.
- ME. παρῆν τις ἄλλος, ὃς σὸν ὥρθευεν δέμας; 405
- OP. Πυλάδης, ὁ συνδρωὶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνον.
- ME. φαντασμάτων δὲ τάδε νοσεῖς ποίῳν ὕπο;
- OP. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ προσφερεῖς κόρας.
- ME. οἶδ' ἄς ἔλεξας, ὀνομάσαι δ' οὐ βούλομαι.

- ΟΡ. σεμναὶ γάρ· εὐπαίδευτα δ' ἀποτρέπει λέγειν. 410
 ΜΕ. αὐταὶ σε βακχεύουσι συγγενεῖ φόνῳ;
 ΟΡ. οἴμοι διωγμῶν, οἷς ἐλαύνομαι τάλας.
 ΜΕ. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.
 ΟΡ. ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν ἀναφορὰ τῆς ξυμφορᾶς
 ΜΕ. μὴ θάνατον εἴπῃς· τοῦτο μὲν γὰρ οὐ σοφόν. 415
 ΟΡ. Φοῖβος, κελεύσας μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.
 ΜΕ. ἀμαθέστερός γ' ὢν τοῦ καλοῦ καὶ τῆς δίκης.
 ΟΡ. δουλεύομεν θεοῖς, ὅ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.
 ΜΕ. καῖτ' οὐκ ἀμύνει Λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
 ΟΡ. μέλλει· τὸ θεῖον δ' ἔστι τοιοῦτον φύσει. 420
 ΜΕ. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται πνοαί;
 ΟΡ. ἕκτον τόδ' ἤμαρ· ἔτι πυρὰ θερμὴ τάφου.
 ΜΕ. ὥς ταχὺ μετῆλθόν σ' αἶμα μητέρος θεαί.
 ΟΡ. οὐ σοφός, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφυν φίλος.
 ΜΕ. πατρὸς δὲ δῆ τι σ' ὠφελεῖ τιμωρία; 425
 ΟΡ. οὐπῶ· τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω.
 ΜΕ. τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις δράσας τάδε;
 ΟΡ. μισούμεθ' οὕτως ὥστε μὴ προσεννέπειν.
 ΜΕ. οὐδ' ἥγνισαι σὸν αἶμα κατὰ νόμον χεροῖν;
 ΟΡ. ἐκκλήρομαι γὰρ δωμάτων ὅπη μόλω. 430
 ΜΕ. τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνται σε γῆς;
 ΟΡ. Οἶαξ, τὸ Τροίας μῖσος ἀναφέρων πατρί.
 ΜΕ. ξυνῆκα· Παλαμήδους σε τιμωρεῖ φόνου.
 ΟΡ. οὐ γ' οὐ μετῆν μοι· διὰ τριῶν δ' ἀπόλλυμαι.
 ΜΕ. τίς δ' ἄλλος; ἧ που τῶν ἀπ' Αἰγίσθου φίλων; 435
 ΟΡ. οὗτοί μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις τὰ νῦν κλύει.
 ΜΕ. Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ' ἔᾶ σ' ἔχειν πόλις;
 ΟΡ. πῶς, οὔτινες ζῆν οὐκ ἐῷσ' ἡμᾶς ἔτι;
 ΜΕ. τί δρωῖντες ὅ τι καὶ σαφὲς ἔχεις εἰπεῖν ἐμοί;
 ΟΡ. ψῆφος καθ' ἡμῶν οἴσεται τῇδ' ἡμέρᾳ. 440
 ΜΕ. φεύγειν πόλιν τήνδ' ἢ θανεῖν ἢ μὴ θανεῖν;

- ΟΡ. θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι.
- ΜΕ. καὶ οὐχὶ φεύγεις γῆς ὑπερβαλὼν ὄρους;
- ΟΡ. κύκλῳ γὰρ εἰλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις.
- ΜΕ. ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν ἢ πρὸς Ἀργείας χερός; 445
- ΟΡ. πάντων πρὸς ἀστῶν, ὡς θάνω· βραχὺς λόγος.
- ΜΕ. ὦ μέλεος, ἦκεις ξυμφορᾶς εἰς τοῦσχατον.
- ΟΡ. εἰς σ' ἐλπίς ἡμῇ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.
ἀλλ' ἀθλίως πράσσουσιν εὐτυχῆς μολῶν
μετάδος φίλοισι σοῖσι σῆς εὐπραξίας, 450
καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε,
ἀλλ' ἀντιλάξου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει,
χάριτας πατρῷας ἐκτίνων ἐς οὓς σε δεῖ.
ὄνομα γάρ, ἔργον δ' οὐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι
οἱ μὴ πλὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι. 455
- ΧΟ. καὶ μὴν γέροντι δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ
ὁ Σπαρτιάτης Τυνδάρεως, μελάμπεπλος
κουρᾶ τε θυγατρὸς πενθίμῳ κεκαρμένος.
- ΟΡ. ἀπωλόμην, Μενέλαε· Τυνδάρεως ὅδε
στείχει πρὸς ἡμᾶς, οὗ μάλιστ' αἰδῶς μ' ἔχει 460
εἰς ὅμματ' ἐλθεῖν τοῖσιν ἐξειργασμένοις.
καὶ γάρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ
φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνωνος
παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Αἴδα θ' ἅμα,
τιμῶντέ μ' οὐδὲν ἦσσον ἢ Διοσκόρῳ· 465
οἷς, ὦ τάλαινα καρδία ψυχὴ τ' ἐμή,
ἀπέδωκ' ἀμοιβὰς οὐ καλὰς. τίνα σκότον
λάβω προσώπῳ; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος
θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;
- ΤΤ. ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν, 470
Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
χοὰς χεόμενος ἔκλυον ὡς εἰς Ναυπλίαν
ἦκοι σὺν ἀλόχῳ πολυετῆς σεσωσμένος.

ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω
στὰς ἀσπάσασθαι, χρόνιος εἰσιδὼν φίλον. 475

ΜΕ. ὦ πρέσβυ χαῖρε, Ζηνὸς ὁμόλεκτρον κάρα.

ΤΤ. ὦ χαῖρε καὶ σὺ Μενέλεως, κήδευμ' ἐμόν.
ἔα· τὸ μέλλον ὥς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸ δωμαίων δράκων
στίλβει νοσώδεις ἀστραπὰς, στύγῃμ' ἐμόν. 480
Μενέλαε, προσφθέγγει νιν ἀνόσιον κάρα;

ΜΕ. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστίν ἐκγονος.

ΤΤ. κείνου γὰρ ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;

ΜΕ. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.

ΤΤ. βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις. 485

ΜΕ. Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί.

ΤΤ. καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρότερον εἶναι θέλειν.

ΜΕ. πᾶν τοῦξ ἀνάγκης δοῦλόν ἐστ' ἐν τοῖς σοφοῖς.

ΤΤ. κέκτησό νυν σὺ τοῦτ', ἐγὼ δ' οὐ κτήσομαι.

ΜΕ. ὀργὴ γὰρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν. 490

ΤΤ. πρὸς τόνδ' ἄγων ἂν τί σοφίας εἴη πέρι;
εἰ τὰ καλὰ πᾶσι φανερά καὶ τὰ μὴ καλὰ,
τούτου τίς ἀνδρῶν ἐγένετ' ἀσυνετώτερος,
ὅστις τὸ μὲν δίκαιον οὐκ ἐσκέψατο
οὐδ' ἦλθεν ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον; 495

ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίου
πληγείς θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπὲρ κάρα,
αἵσχιστον ἔργον, οὐ γὰρ αἰνέσω ποτέ,
χορὴν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην 500
ὀσίαν διώκοντ' ἐκβαλεῖν τε δωμαίων
μητέρα· τὸ σῶφρόν τ' ἔλαβεν ἀντὶ συμφορᾶς,
καὶ τοῦ νόμου τ' ἂν εἴχετ' εὐσεβής τ' ἂν ἦν.
νῦν δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε μητέρι.

κακὴν γὰρ αὐτὴν ἐνδίκως ἡγούμενος, 505
αὐτὸς κακίων γέγονε μητέρα κτανών.

ἐρήσομαι δέ, Μενέλεως, τοσόνδε σε·
 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
 ᾧ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
 κᾶπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον 510
 λύσει, πέρας δὴ ποῖ κακῶν προβήσεται;
 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλοι·
 εἰς ὁμμάτων μὲν ὄψιν οὐκ εἶων περᾶν
 οὐδ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἶμ' ἔχων κυρεῖ,
 φυγαῖσι δ' ὁσιοῦν, ἀνταποκτείνειεν δὲ μή. 515
 αἶε γὰρ εἷς ἔμελλ' ἐνέξεσθαι φόνῳ,
 τὸ λοισθιον μῖασμα λαμβάνων χεροῖν.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναικῆς ἀνοσίους,
 πρώτην δὲ θυγατέρ', ἣ πόσιν κατέκτανεν·
 Ἑλένην τε τὴν σὴν ἄλοχον οὔ ποτ' αἰνέσω 520
 οὐδ' ἂν προσείποιμ'· οὐδὲ σὲ ζηλῶ, κακῆς
 γυναικὸς ἐλθόνθ' εἵνεκ' εἰς Τροίας πέδον.
 ἄμυνῶ δ' ὅσον περ δυνατός εἰμι τῷ νόμῳ,
 τὸ θηριῶδες τοῦτο καὶ μισαιφόνον
 παύων, ὃ καὶ γῆν καὶ πόλεις ὄλλυσ' αἶε. 525
 ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε
 ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν ἱκετεύουσά σε
 μήτηρ; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τᾶκεῖ κακά,
 δακρυόις γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτῆκω τάλας.
 ἐν δ' οὖν λόγοισι τοῖς ἑμοῖς ὁμορροθεῖ. 530
 μισεῖ γε πρὸς θεῶν καὶ τίνεις μητρὸς δίκας,
 μανίαις ἀλαίνων καὶ φόβοις. τί μαρτύρων
 ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ', ἢ γ' εἰσορᾶν πάρα;
 ὥς οὖν ἂν εἰδῆς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
 μὴ πρᾶσ' ἐναντί', ὠφελεῖν τοῦτον θέλων, 535
 ἕα δ' ὑπ' ἀστυῶν καταφονευθῆναι πέτροις.

ἢ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.

537

θυγάτηρ δ' ἐμὴ θανούσ' ἐπραξεν ἔνδικα·
 ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦδ' εἰκὸς ἦν αὐτὴν θανεῖν.
 ἐγὼ δὲ τ' ἄλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ, 540
 πλὴν εἰς θυγατέρας· τοῦτο δ' οὐκ εὐδαιμονῶ.

ΧΟ. ζηλωτὸς ὅστις ἠτύχῃσεν εἰς τέκνα

καὶ μὴ' πισημούς συμφορὰς ἐκτήσατο.

ΟΡ. ᾧ γέρον, ἐγὼ τοι πρὸς σὲ δειμαίνω λέγειν,

ὅπου γε μέλλω σὴν τι λυπήσειν φρένα. 545

ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδῶν 548

τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σόν, ὃ μ' ἐκπλήσσει λόγου,
 καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι· νῦν δὲ σὴν ταρβῶ τρίχα. 550

ἐγὼ δ', ἀνόσιός εἰμι μητέρα κτανών, 546

ὅσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα, τιμωρῶν πατρί. 547

τί χρῆν με δρᾶσαι; δύο γὰρ ἀντίθες λόγῳ· 551

πατήρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
 τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλου πάρα.

[ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν.]

ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτῃ 555

κάλλιον ἀμυνεῖν τῆς ὑποστάσης τροφάς·

ἢ σὴ δὲ θυγάτηρ, μητέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,

ἀθρόοισιν ὑμεναίοισι κούχλ' σώφροσιν

εἰς ἀνδρὸς ἥει λέκτρο'· ἐμαντόν, ἦν λέγω

κακῶς ἐκείνην, ἐξεργῶ· λέξω δ' ὅμως. 560

Αἰγισθὸς ἦν οἱ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.

τοῦτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἔθυσα μητέρα,

ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.

ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὥς πετρῶθῆναί με χρῆ,

ἄκουσον ὥς ἄπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ. 565

εἰ γὰρ γυναιῖκες εἰς τόδ' ἤξουσιν θράσους,

ἄνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι

εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,

παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἄν ὀλλύναι πόσεις

ἐπὶ κλημ' ἐχούσαις ὅ τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ 570
 δεῖν', ὥς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
 μισῶν δὲ μητέρ' ἐνδίκως ἀπώλεσα,
 ἥτις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων
 πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην
 προὔδωκε κοῦκ ἔσωσ' ἀκήρατον λέχος· 575
 ἐπεὶ δ' ἄμαρ τοῦσ' ἦσθετ', οὐχ αὐτῇ δίκην
 ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὥς μὴ δίκην δοίῃ πόσει,
 ἐξημίωσε πατέρα καπέκτειν' ἐμόν.
 πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμνήσθην θεῶν,
 φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ μητέρος 580
 σιγῶν ἐπῆνουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
 οὐκ ἂν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἑρινύσιν;
 ἢ μητρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαί,
 τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἡδίκημένῳ;
 σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ', ὦ γέρον, κακὴν 585
 ἀπώλεσάς με· διὰ τὸ γὰρ κείνης θράσος
 πατρὸς στερηθεὶς, ἐγενόμην μητροκτόνος.
 ὄρᾳς Ὀδυσσεύς ἄλοχον· οὐ κατέκτανε
 Τηλέμαχος· οὐ γὰρ ἐπεγράμει πόσει πόσιν,
 μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγίης εὐνατήριον. 590
 ὄρᾳς, Ἀπόλλων ὃς μεσομφάλους ἔδρας
 ναίων βροτοῖσι στόμα νέμει σαφέστατον,
 [ὦ πειθόμεσθα πάνθ' ὅσ' ἂν κεῖνος λέγῃ,]
 τούτῳ πιθόμενος τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.
 ἐκεῖνον ἠγεῖσθ' ἀνόσιον [καὶ κτείνετε· 595
 ἐκεῖνος ἡμαρτ', οὐκ ἐγώ]. τί χρῆν με δρᾶν;
 ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέρουσί μοι
 μίasma λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
 εἰ μὴ ὁ κελεύσας ῥύσεται με μὴ θανεῖν;
 ἀλλ' ὥς μὲν οὐκ εὖ μὴ λέγ' εἰργασται τάδε, 600
 ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.

γάμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσιν βροτῶν,
μακάριος αἰὼν· οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
τά τ' ἔνδον εἰσὶ τά τε θύραζε δυστυχεῖς.

ΧΟ. αἶε γυναικες ἐμποδῶν ταῖς συμφοραῖς 605
ἔφρυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχέστερον.

ΤΤ. ἐπεὶ θρασύνει κοῦχ ὑποστέλλει λόγῳ,
οὕτω δ' ἀμείβει μ' ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένα,
μᾶλλον μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον·
καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων 610
ᾧν εἵνεκ' ἦλθον θυγατρὶ κοσμήσων τάφον.
μολῶν γὰρ εἰς ἐκκλητην Ἀργείων ὄχλον
ἐκοῦσαν οὐχ ἐκοῦσαν ἐπισείσω πόλιν
σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ, λεύσιμον δοῦναι δίκην.

μᾶλλον δ' ἐκεῖνη σοῦ θανεῖν ἐπαξία, 615
ἢ τῇ τεκούσῃ σ' ἡγρώσῃ, ἐς οὔς αἶε
πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
ὄνειράτ' ἀγγέλλουσα τὰ γαμέμνονος,
καὶ τοῦθ' ὃ μισήσειαν Αἰγίσθου λέχος
οἱ νέεστεροι θεοί, καὶ γὰρ ἐνθάδ' ἦν πικρόν, 620
ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαιστῶ πυρί.

Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λέγω δράσσω τε πρὸς·
εἰ τοῦμόν ἔχθρος ἐναριθμεῖ κῆδός τ' ἐμόν,
μὴ τῷδ' ἀμύνειν φόνον ἐναντίον θεοῖς·

[ἔα δ' ὑπ' ἀστῶν καταφονευθῆναι πέτραις,] 625
ἢ μὴ πῖβαινε Σπαρτιάτιδος χθονός.

τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι, μηδὲ δυσσεβεῖς
ἔλη παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους·
ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.

ΟΡ. στεῖχ', ὥς ἀθορύβως οὐπιὼν ἡμῖν λόγος 630
πρὸς τόνδ' ἵκηται, γῆρας ἀποφυγῶν τὸ σόν.

Μενέλαε, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς,
διπλῆς μερίμνης διπτύχους ἰὼν ὁδούς;

- ΜΕ.** ἔασον· ἐν ἑμαυτῷ τι συννοούμενος,
 ὅποι τράπωμαι τῆς τύχης ἀμηχανῶ. 635
- ΟΡ.** μή νυν πέραινε τὴν δόκησιν, ἀλλ' ἔμοις
 λόγους ἀκούσας πρόσθε, βουλεύου τότε.
- ΜΕ.** λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας. ἔστι δ' οὐ σιγὴ λόγου
 κρείσσω γένοιτ' ἄν, ἔστι δ' οὐ σιγῆς λόγος.
- ΟΡ.** λέγοιμ' ἂν ἥδη. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων 640
 ἐπίπροσθέν ἐστι καὶ σαφεῇ μᾶλλον κλύειν.
 ἔμοι σὺ τῶν σῶν, Μενέλεως, μηδὲν δίδου,
 ἃ δ' ἔλαβες ἀπόδος πατρὸς ἐμοῦ λαβὼν πάρα.
 οὐ χρήματ' εἶπον· χρήματ', ἣν ψυχὴν ἐμὴν
 σώσης, ἅπερ μοι φίλτατ' ἐστὶ τῶν ἐμῶν. 645
 ἀδικῶ· λαβεῖν χρή μ' ἀντὶ τοῦδε τοῦ κακοῦ
 ἀδικόν τι παρὰ σοῦ· καὶ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
 ἀδίκως ἀθροίσας Ἑλλάδ' ἦλθ' ὑπ' Ἴλιον,
 οὐκ ἑξαμαρτῶν αὐτός, ἀλλ' ἁμαρτίαν
 τῆς σῆς γυναικὸς ἀδικίαν τ' ἰώμενος. 650
 ἐν μὲν τόδ' ἡμῖν ἀνθ' ἐνὸς δοῦναί σε χρή.
 ἀπέδοτο δ', ὥς χρή τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
 τὸ σῶμ' ἀληθῶς, σοὶ παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν,
 ὅπως σὺ τὴν σὴν ἀπολάβοις ξυνάορον.
 ἀπότισον οὖν μοι ταῦτ' οὗτ' ἐκεῖ λαβὼν, 655
 μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὕπερ
 σωτήριος στάς, μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη.
 ἃ δ' Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου,
 ἔῶ σ' ἔχειν ταῦθ'· Ἑρμιόνην μὴ κτεῖνε σύ.
 δεῖ γάρ σ' ἐμοῦ πράσσοντος ὥς πράσσω τὰ νῦν 660
 πλέον φέρεσθαι, καὶ μὲ συγγνώμην ἔχειν.
 ψυχὴν δ' ἐμὴν δὸς τῷ ταλαιπώρῳ πατρὶ
 καμῆς ἀδελφῆς, παρθένου μακρὸν χρόνον·
 θανὼν γὰρ οἶκον ὀρφανὸν λείψω πατρός.
 ἐρεῖς ἀδύνατον· αὐτὸ τοῦτο· τοὺς φίλους 665

ἐν τοῖς κακοῖς χορὴ τοῖς φίλοισιν ὠφελεῖν·
 ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῶ, τί δεῖ φίλων;
 ἀρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς ὠφελεῖν θέλων.
 φιλεῖν δάμαρτα πᾶσιν Ἑλλήσιν δοκεῖς·
 κοῦχ ὑποτρέχων σε τοῦτο θωπεῖα λέγω· 670
 ταύτης ἱκνοῦμαί σ'. ὦ μέλεος ἐμῶν κακῶν,
 εἰς οἶον ἦκω. τί δὲ ταλαιπωρεῖν με δεῖ;
 ὑπὲρ γὰρ οἴκου παντὸς ἵκετεύω τάδε.
 ὦ πατρός ὅμαιμε θεῖε, τὸν κατὰ χθονὸς
 θανόντ' ἀκούειν τάδε δόκει, ποτωμένην 675
 ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ, καὶ λέγειν ἄγῶ λέγω
 ταῦτ' εἰς τε δάκρυα καὶ γόους καὶ συμφοράς.
 εἶρηκα κἀπήτηκα τὴν σωτηρίαν,
 θηρῶν δ' πάντες κοῦκ ἐγὼ ζητῶ μόνος.
 ΧΟ. κἀγὼ σ' ἱκνοῦμαι καὶ γυνή περ οὔσ' ὅμως 680
 τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν· οἷός τε δ' εἶ.
 ΜΕ. Ὅρέστ', ἐγὼ τοι σὸν καταιδοῦμαι κἄρα
 καὶ συμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι·
 καὶ χορὴ γὰρ οὕτω τῶν ὁμαιμόνων κακὰ
 συνεκκομίζει, δύναμιν ἣν διδῶ θεός 685
 [θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους].
 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χορήζω τυχεῖν.
 ἦκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
 ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἁλώμενος,
 σμικρὰ σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων. 690
 μάχη μὲν οὖν ἂν οὐχ ὑπερβαλοίμεθα
 Πελασγὸν Ἄργος· εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
 δυναίμεθ', ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν.
 σμικροῖσι γὰρ τὰ μεγάλα πῶς ἔλοι τις ἂν
 πόνοισιν; ἀμαθὲς καὶ τὸ βούλεσθαι τάδε. 695
 ὅταν γὰρ ἦβᾷ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσών,
 ὅμοιον ὥστε πῦρ κατασβέσαι λάβρον·

εἰ δ' ἡσύχως τις αὐτὸς ἐντείνουντι μὲν
 χαλῶν ὑπεῖκοι καιρὸν εὐλαβούμενος,
 ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν· ἦν δ' ἀνῆ πνοάς, 700
 τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως ὅσον θέλεις.
 ἔνεστι δ' οἶκτος, ἐνὶ δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
 καραδοκοῦντι κτῆμα τιμιώτατον.

ἐλθὼν δὲ Τυνδάρεῶν τέ σοι πειράσομαι
 πόλιν τε πεῖσαι τῷ λίαν χοῆσθαι καλῶς. 705
 καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ
 ἔβαψεν, ἔσθῃ δ' αὖτις, ἦν χαλᾷ πόδα.
 μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν προθυμίας,
 μισοῦσι δ' ἄστοι· δεῖ δέ μ', οὐκ ἄλλως λέγω,
 σῶζειν σε σοφία, μὴ βία τῶν κρεισσόνων. 710

ἀλκῇ δέ σ' οὐκ ἂν, ἥ σὺ δοξάζεις ἴσως,
 σῶσαιμ' ἂν· οὐ γὰρ ῥάδιον λόγχῃ μιᾷ
 στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν ἅ σοι πάρα.
 οὐ γάρ ποτ' Ἄργους γαῖαν εἰς τὸ μαλθακὸν
 προσηγρόμεσθα· νῦν δ' ἀναγκάως ἔχει 715
 δούλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι τῆς τύχης.

ΟΡ. ὦ πλὴν γυναικὸς εἵνεκα στρατηλατεῖν
 τ' ἄλλ' οὐδέν, ὦ κᾶνιστε τιμωρεῖν φίλοις·
 φεύγεις ἀποστραφεῖς με, τὰ δ' Ἀγαμέμνωνος 720
 φροῦδ' ; ἄφιλος ἦσθ' ἄρ', ὦ πάτερ, πράσσω
 κακῶς.

οἷμοι προδέδομαι, κούκét' εἰδὼν ἐλπίδες,
 ὅποι τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
 οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
 ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν 725
 Πυλάδην δρόμῳ στείχοντα Φωκέων ἄπο,
 ἡδεῖαν ὄψιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
 κρείσσω γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾷ.

ΠΤ. θαῤσσον ἢ με χοῆν προβαίνων ἰκόμην δι' ἄστεως,

σύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς σα-
φῶς, 730

ἐπὶ σὲ σύγγρονόν τε τὴν σήν, ὥς κτενοῦντας αὐ-
τίκα.

τί τάδε; πῶς ἔχεις, τί πράσσεις; φίλταθ' ἡλίκων
ἔμοι

καὶ φίλων καὶ συγγενείας· πάντα γὰρ τάδ' εἰ σύ
μοι.

ΟΡ. οἰχόμεσθ', ὥς ἐν βραχεῖ σοι τὰμὰ δηλώσω κακά.

ΠΥ. συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν
φίλων. 735

ΟΡ. Μενέλεως κάκιστος εἷς με καὶ κασιγνήτην ἐμήν.

ΠΥ. εἰκότως, κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίγνεσθαι κακόν.

ΟΡ. ὥσπερ οὐκ ἔλθὼν ἔμοιγε ταῦτόν ἀπέδωκεν μο-
λῶν.

ΠΥ. ἧ γὰρ ἐστὶν ὥς ἀληθῶς τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα;

ΟΡ. χρόνιος· ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φί-
λοις. 740

ΠΥ. καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν;

ΟΡ. οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν.

ΠΥ. ποῦ 'στιν ἡ πλείστους Ἀχαιῶν ὥλεσεν γυνὴ μία;

ΟΡ. ἐν δόμοις ἔμοῖσιν, εἰ δὴ τούσδ' ἐμοὺς καλεῖν
χρεῶν.

ΠΥ. σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σοῦ κασιγνήτῳ πα-
τρός; 745

ΟΡ. μή μ' ἰδεῖν θανόνθ' ὑπ' ἀστῶν καὶ κασιγνήτην
ἐμήν.

ΠΥ. πρὸς θεῶν, τί πρὸς τάδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι
θέλω.

ΟΡ. ἡὺλαβεῖθ', ὃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι.

ΠΥ. σκῆψιν εἰς ποῖαν προβαίνων; τοῦτο πάντ' ἔχω
μαθών.

ΟΡ. οὗτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίστας θυγατέρας σπείρας
πατήρ. 750

ΠΤ. Τυνδάρεων λέγεις· ἴσως σοι θυγατέρος θυμού-
μενος.

ΟΡ. αἰσθάνει. τὸ τοῦδε κῆδος μᾶλλον εἴλετ' ἢ πα-
τρός.

ΠΤ. κούκ ἐτόλμησεν πόνων σῶν ἀντιλάξυσθαι παρῶν;

ΟΡ. οὐ γὰρ αἰχμητῆς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

ΠΤ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἴ μεγίστοις, καί σ' ἀναγκαῖον θα-
νεῖν. 755

ΟΡ. ψῆφον ἄμφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι
χρεῶν.

ΠΤ. ἦ κρινεῖ τί χοῖμα; λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρ-
χομαι.

ΟΡ. ἦ θανεῖν ἦ ζῆν· ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.

ΠΤ. φεῦγέ νυν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.

ΟΡ. οὐχ ὀρᾷς; φυλασσόμεσθα φρουρίοισι πανταχῇ. 760

ΠΤ. εἶδον ἄστεως ἀγνιάς τεύχεσιν πεφραγμένας.

ΟΡ. ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυρρηγρούμεθα.

ΠΤ. καμέ νυν ἐροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.

ΟΡ. πρὸς τίνος; τοῦτ' ἂν προσείη τοῖς ἐμοῖς κακοῖς
κακόν.

ΠΤ. Στρόφιος ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα θυμωθεὶς
πατήρ. 765

ΟΡ. ἴδιον ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἐγκλημά τι;

ΠΤ. ὅτι συνηράμην φόνον σοι μητρός, ἀνόσιον λέγων.

ΟΡ. ὦ τάλας, εἴοικε καὶ σὲ τὰμὰ λυπήσειν κακά.

ΠΤ. οὐχὶ Μενέλεω τρόποισι χρώμεθ'· οἴστέον τάδε.

ΟΡ. οὐ φοβεῖ μή σ' Ἄργος ὥσπερ καῖμ' ἀποκτεῖναι
θέλῃ; 770

ΠΤ. οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε, Φωκέων δὲ γῆ.

- ΟΡ. δεινὸν οἱ πολλοί, πανούργους ὅταν ἔχωσι προ-
στάτας.
- ΠΥ. ἀλλ' ὅταν χρηστοὺς λάβωσι, χρηστὰ βουλευούσ'
αἰεί.
- ΟΡ. εἶεν. εἰς κοινὸν λέγειν χρή. ΠΥ. τίνας ἀναγκαίου
πέρι;
- ΟΡ. εἰ λέγοιμ' ἀστοῖσιν ἔλθων ΠΥ. ὥς ἔδρασας ἔν-
δικα; 775
- ΟΡ. πατρὶ τιμωρῶν ἐμαντοῦ; ΠΥ. μὴ λάβωσί σ'
ἄσμενοι.
- ΟΡ. ἀλλ' ὑποπτήξας σιωπῇ κατθάνω; ΠΥ. δειλὸν τόδε.
- ΟΡ. πῶς ἂν οὖν δρῶν; ΠΥ. ἔχεις τιν', ἣν μένης, σω-
τηρίαν;
- ΟΡ. οὐκ ἔχω. ΠΥ. μολόντι δ' ἐλπίς ἐστι σωθῆναι κα-
κῶν;
- ΟΡ. εἰ τύχοι, γένοιτ' ἄν. ΠΥ. οὐκ οὖν τοῦτο κρεῖσσον
ἢ μένειν; 780
- ΟΡ. ἀλλὰ δῆτ' ἔλθω; ΠΥ. θανὼν γοῦν ὧδε κάλλιον
θανεῖ.
- [ΟΡ. καὶ τὸ προᾶγμά γ' ἐνδικόν μοι. ΠΥ. τῷ δοκεῖν
εὖχου μόνον.]
- ΟΡ. εὖ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε. ΠΥ. μᾶλλον ἢ
μένων.
- ΟΡ. καί τις ἂν γέ μ' οἰκτίσειε ΠΥ. μέγα γὰρ ἡγένηιιά
σου.
- ΟΡ. θάνατον ἀσχάλλων πατρῶον. ΠΥ. πάντα ταῦτ' ἐν
ὄμμασιν. 785
- ΟΡ. ἰτέον, ὥς ἄνανδρον ἀκλεῶς κατθανεῖν. ΠΥ. αἰνῶ
τάδε.
- ΟΡ. ἢ λέγωμεν οὖν ἀδελφῇ ταῦτ' ἐμῇ; ΠΥ. μὴ πρὸς
θεῶν.

ΟΡ. δάκρυα γοῦν γένοιτ' ἄν. ΠΥ. οὐκ οὐτος οἶω-
νός μέγας;

ΟΡ. δηλαδὴ σιγᾶν ἄμεινον. ΠΥ. τῷ χρόνῳ δὲ κερ-
δανεῖς.

ΟΡ. κεῖνό μοι μόνον πρόσαντες, ΠΥ. τί τόδε καινὸν
αὖ λέγεις; 790

ΟΡ. μὴ θεαί μ' οἴστῳ κατάσχωσ'. ΠΥ. ἀλλὰ κηδεύσω
σ' ἐγώ.

ΟΡ. δυσχερὲς ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός. ΠΥ. οὐκ ἔμοιγε
σοῦ.

ΟΡ. εὐλαβοῦ λύσσης μετασχεῖν τῆς ἐμῆς. ΠΥ. τόδ' οὖν
ἴτω.

ΟΡ. οὐκ ἄρ' ὀκνήσεις; ΠΥ. ὄκνος γὰρ τοῖς φίλοις κα-
κὸν μέγα.

ΟΡ. ἔρπε νυν οἷαξ ποδός μοι. ΠΥ. φίλα γ' ἔχων κη-
δεύματα. 795

ΟΡ. καί με πρὸς τύμβον πόρευσον πατρός. ΠΥ. ὡς τί
δὴ τόδε;

ΟΡ. ὥς νιν ἵκετεύσω με σῶσαι. ΠΥ. τό γε δίκαιον ὧδ'
ἔχει.

ΟΡ. μητέρος δὲ μηδ' ἰδοίμι μνημα. ΠΥ. πολεμία γὰρ
ἦν.

ἀλλ' ἔπειγ', ὥς μὴ σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων
ἔλῃ, 799

περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ νωχελῇ νόσῳ,
ὥς ἐγὼ δι' ἄστεώς σε σμικρὰ φροντίζων ὄχλου
οὐδὲν αἰσχυρθεὶς ὀχῆσω. ποῦ γὰρ ὦν δείξω φίλος,
εἴ σε μὴ 'ν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;

ΟΡ. τοῦτ' ἐκεῖνο, κτᾶσθ' ἐταίρους, μὴ τὸ συγγενὲς
μόνον·

ὥς ἀνὴρ ὅστις τρόποισι συντακῇ, θυραῖος ὦν, 805
μυρρίων κρείστων ὁμαίμων ἀνδρὶ κεκτῆσθαι φίλος.

- ΧΟ ὁ μέγας ὄλβος ἅ τ' ἀρετὰ
 μέγα φρονούσ' ἀν' Ἑλλάδα καὶ
 παρὰ Σιμωνντίοις ὀχετοῖς
 πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας Ἀτρεΐδαις 810
 πάλαι παλαιᾷς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
 ὁπότε χρυσείας ἔρις ἀρνὸς
 ἦλυθε Τανταλίδαις,
 οἰκτρότατα θοινάματα καὶ
 σφάγια γενναίων τεκέων· 815
 ὅθεν φόνῳ φόνος ἐξαμεί-
 βων δι' αἵματος οὐ προλεί-
 πει δισσοῖσιν Ἀτρεΐδαις.
 τὸ καλὸν οὐ καλόν, τοκέων
 πυριγενεῖ τεμεῖν παλάμα 820
 χροά, μελάνδετον δὲ φόνῳ
 ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι·
 τὸ δ' αὖ κακουργεῖν ἀσέβεια μαινόλις
 κακοφρόνων τ' ἀνδρῶν παράνοια.
 θανάτου γὰρ ἀμφὶ φόβῳ 825
 Τυνδαρις ἰάχησε τάλαι-
 να· τέκνον, οὐ τολμᾷς ὅσια
 κτείνων σὰν ματέρα, μὴ πατρώ-
 αν τιμῶν χάριν ἐξανά-
 ψη δύσκληϊαν ἐς αἰεί. 830
 τίς νόσος ἢ τίνα δάκρυα καὶ
 τίς ἔλεος μείζων κατὰ γᾶν
 ἢ ματροκτόνον αἷμα χειρὶ θέσθαι;
 οἶον οἶον ἔργον τελέσας
 βεβάκχευται μανίαις, 835
 Εὐμενίσιν θήραμα φόνῳ
 δρομάσι δινεύων βλεφάροις

Ἀγαμεμνόνιος παῖς.

ὦ μέλεος, ματρός ὅτε

χρυσεοπηνήτων φαρέων

μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδὼν

σφάριον ἔθετο ματέρα, πατρώ-
ων παθέων ἀμοιβάν.

840

ΗΛ. γυναιῖκες, ἣ̃ που τῶνδ' ἀφώρμηται δόμων
τλήμων Ὀρέστης θεομανεῖ λύσση δαμείς;

845

ΧΟ. ἥκιστα· πρὸς δ' Ἀργεῖον οἴχεται λεῶν,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δῶσων, ἐν ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς χρεῶν.

ΗΛ. οἶμοι· τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;

ΧΟ. Πυλάδης· ἔοικε δ' οὐ μακρὰν ὁδ' ἄγγελος
λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.

850

ΑΓ. ὦ τλήμων, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου
Ἀγαμέμνονος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους
ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦκω φέρων.

ΗΛ. αἰαῖ, διοιχόμεσθα· δῆλος εἰ λόγῳ.

855

[κακῶν γὰρ ἦκεις, ὥς ἔοικεν, ἄγγελος.]

ΑΓ. ψήφῳ Πελασγῶν σὸν κασίγνητον θανεῖν
καὶ σ', ὦ τάλαιν', ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΗΛ. οἶμοι· προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη
πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις.

860

ἀτὰρ τίς ἀγών, τίνες ἐν Ἀργείοις λόγοι
καθεῖλον ἡμᾶς ἀπεκύρωσαν θανεῖν;
λέγ', ὦ γεραιέ· πότερα λευσίμῳ χερὶ
ἢ διὰ σιδήρου πνεῦμ' ἀπορροῆξάι με δεῖ,
κοινὰς ἀδελφῷ συμφορὰς κεκτημένην;

865

ΑΓ. ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθέσθαι δεόμενος τά τ' ἀμφὶ σοῦ
τά τ' ἀμφ' Ὀρέστου· σῶ γὰρ εὖνοϊαν πατρὶ
αἰεί ποτ' εἶχον, καὶ μ' ἔφερβε σὸς δόμος

πένητα μὲν, χοῆσθαι δὲ γενναῖον φίλοις. 870
 ὁρῶ δ' ὄχλον στείχοντα καὶ θάσσοντ' ἄκραν,
 οὗ φασι πρῶτον Δαναὸν Αἰγύπτῳ δίκας
 διδόντ' ἀθροῖσαι λαὸν εἰς κοινὰς ἔδρας.
 ἄστων δὲ δὴ τιν' ἠρόμην ἄθροισμ' ἰδὼν·
 τί καινὸν Ἄργει; μῶν τι πολεμίων πάρα 875
 ἄγγελμ' ἀνεπτέρωκε Δαναῖδων πόλιν;
 ὃ δ' εἶπ'· Ὀρέστην κεῖνον οὐχ ὁρᾷς πέλας
 στείχοντ', ἀγῶνα θανάσιμον δραμούμενον;
 ὁρῶ δ' ἄελπτον φάσμ', ὃ μήποτ' ὦφελον,
 Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ, 880
 τὸν μὲν κατηφῇ καὶ παρειμένον νόσφ,
 τὸν δ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
 νόσημα κηδεύοντα παιδαγωγία.
 ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλος,
 κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε· τίς χοῆξει λέγειν, 885
 πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν ἢ μὴ χρεῶν
 μητροκτονοῦντα; καπὶ τῷδ' ἀνίσταται
 Ταλθύβιος, ὃς σῶ πατρὶ συνεπόρθει Φοῦρας.
 ἔλεξε δ' ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὦν αἰὲ
 διχόμυθα, πατέρα μὲν σὸν ἐκπαγλούμενος, 890
 σὸν δ' οὐκ ἐπαινῶν σύγγονον, καλοὺς κακοὺς
 λόγους ἐλίσσων, ὅτι καθισταίῃ νόμους
 εἰς τοὺς τεκόντας οὐ καλοὺς· τὸ δ' ὅμμ' ἀεὶ
 φαιδρωπὸν ἐδίδου τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
 τὸ γὰρ γένος τοιοῦτον· ἐπὶ τὸν εὐτυχῇ 895
 πηδῶσ' αἰὲ κήρυκες· ὃδε δ' αὐτοῖς φίλος,
 ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἧ.
 ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Διομήδης ἄναξ.
 οὔτος κτανεῖν μὲν οὔτε σ' οὔτε σύγγονον
 εἶα, φυγῇ δὲ ζημιοῦντας εὖσεβεῖν. 900
 ἐπεροδόθησαν δ' οἱ μὲν ὥς καλῶς λέγροι,

οἱ δ' οὐκ ἐπήνουν. καπὶ τῷδ' ἀνίσταται
 ἀνὴρ τις ἄθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει,
 Ἀργεῖος οὐκ Ἀργεῖος, ἠναγκασμένος,
 θορούβῳ τε πίσυνος κάμαθεῖ παρρησίᾳ, 905
 πιθανὸς ἔτ' ἄστονους περιβαλεῖν κακῷ τινι.
 [ὅταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς
 πεῖθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
 ὅσοι δὲ σὺν νῶ χρήστὰ βουλευούσ' αἰεὶ,
 κἂν μὴ παραυτίκ', αὐθὶς εἰσι χρήσιμοι 910
 πόλει. θεᾶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν προστάτην
 ἰδόνθ'· ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίγνεται
 τῷ τοὺς λόγους λέγουσι καὶ τιμωμένῳ.]
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην καὶ σ' ἀποκτεῖναι πέτροις
 βάλλοντας· ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους 915
 [τῷ σφῶ κατακτείνουσι τοιοῦτους λέγειν].
 ἄλλος δ' ἀναστὰς ἔλεγε τῷδ' ἐναντία,
 μορφῇ μὲν οὐκ εὖωπός, ἀνδρείος δ' ἀνὴρ,
 ὀλιγάκις ἄστν κἀγορᾶς χραίνων κύκλον,
 αὐτουργός, οἵπερ καὶ μόνοι σῶζουσι γῆν, 920
 ξυνετὸς δὲ χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
 ἀκέραιος, ἀνεπίπληκτον ἡσκηκῶς βίον·
 ὃς εἶπ' Ὀρέστην παῖδα τὸν Ἀγαμέμνονος
 στεφανοῦν, ὃς ἡθέλησε τιμωρεῖν πατρί,
 κακὴν γυναικὰ κᾶθεον κατακτανῶν, 925
 ἢ κεῖν' ἀφήρει, μήθ' ὀπλίξεσθαι χεῖρα
 μήτε στρατεύειν ἐκλιπόντα δῶματα,
 εἰ τᾶνδον οἴκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
 φθείρουσιν, ἀνδρῶν εὐνιδας λωβώμενοι.
 καὶ τοῖς γε χρηστοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο, 930
 κούδεις ἔτ' εἶπε. σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγρονος,
 ἔλεξε δ'· ὦ γῆν Ἰνᾶχου κεκτημένοι,

πάλαι Πελασγοί, Δαναῖδες δεύτερον, 933

ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἤσسون ἢ πατρὶ
 ἔκτεινα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος 935
 ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἄν
 θνήσκοντες, ἢ γυναιξὶ δουλεύειν χρεῶν.
 τοῦναντίον δὲ δράσεται ἢ δρᾶσαι χρεῶν.
 νῦν μὲν γὰρ ἡ προδοῦσα λέκτρο' ἐμοῦ πατρὸς
 τέθνηκεν· εἰ δὲ δὴ κατακτενεῖτέ με, 940
 ὁ νόμος ἀνεῖται, κοῦ φθάνοι θνήσκων τις ἄν,
 ὥς τῆς γε τόλμης οὐ σπάνις γενήσεται.
 ἀλλ' οὐκ ἔπειθ' ὅμιλον, εὖ δοκῶν λέγειν.
 νικᾷ δ' ἐκεῖνος ὁ κακὸς ἐν πλήθει λέγων,
 ὃς ἡγόρευε σύγγονον σέ τε κτανεῖν. 945
 μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρούμενος θανεῖν
 τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
 ὑπέσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίον
 σὺν σοί. πορεύει δ' αὐτὸν ἐκκλητῶν ἄπο
 Πυλάδης δακρύων· σὺν δ' ὁμαρτοῦσιν φίλοι 950
 κλαίοντες οἰκτεῖροντες· ἔρχεται δέ σοι
 πικρὸν θέαμα καὶ πρόσσοψις ἀθλία.
 ἀλλ' εὐτρέπιξε φάσγαν' ἢ βρόχον δέσρη,
 ὥς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος· ἡγύγεια δὲ
 οὐδέν σ' ἐπωφέλῃσεν, οὐδ' ὁ Πύθιος 955
 τρίποδα καθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
 ΧΟ. ὦ δυστάλαινα παρθέν', ὥς ξυνηρεφές
 πρόσωπον εἰς γῆν σὸν βαλοῦσ' ἄφθογγος εἶ,
 ὥς εἰς στεναγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.
 ΗΛ. κατάρχομαι στεναγμόν, ὦ Πελασγία, στρ. 960
 τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχά διὰ παρηίδων,
 * αἵματηρὸν ἄταν,
 κτύπον τε κρατὸς, ὃν ἔλαχ' ἅ κατὰ χθονὸς
 νερτέρων καλλίπαις ἄνασσα.

ἰαχεῖτω δὲ γὰρ Κυκλωπία, 965
 σίδαρον ἐπὶ κάρᾳ τιθεῖσα κούριμον,
 πήματ' οἴκων.
 ἔλεος ἔλεος ὅδ' ἔρχεται
 τῶν θανουμένων ὕπερ,
 στρατηλατῶν Ἑλλάδος ποτ' ὄντων. 970
 βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων ἄντ.
 πρόπασα γέννα Πέλοπος ὃ τ' ἐπὶ μακαρίοις
 ζηλωτὸς ὦν ποτ' οἶκος·
 φθόνος νιν εἶλε θεόθεν, ἃ τε δυσμενῆς 975
 φοινία ψῆφος ἐν πολίταις.
 ἰὼ ἰὼ, πανθάκρυτ' ἐφ' ἀμέρων
 ἔθνη πολύπονα, λεύσσεθ', ὥς παρ' ἐλπίδας
 μοῖρα βαίνει.
 ἔτερα δ' ἕτερος ἀμείβεται
 πήματ' ἐν χρόνῳ μακροῷ· 980
 βροτῶν δ' ὁ πᾶς ἀστάθμητος αἰὼν.
 μόλοιμι τὰν οὐρανοῦ
 μέσον χθονός τε τεταμέναν [αἰωρήμασι]
 [πέτραι] ἀλύσεισι χρυσέαισι [φερομέναν]
 [δίναισι] βῶλον ἐξ Ὀλύμπου,
 ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀναβοάσω
 γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ 985
 ὃς ἔτεκεν ἔτεκε γενέτορας ἐμέθεν δόμων,
 οἳ κατεῖδον ἄτας,
 ποτανὸν μὲν δῖωγμα πῶλων
 τεθριπποβάμονι στόλῳ Πέλοψ ὅτε
 πελάγεσι διεδίφρευσε, Μυρτίλου φόνον 990
 δικῶν ἐς οἶδμα πόντου,
 λευκοκύμοσιν
 πρὸς Γεραιστίαις
 ποντίων σάλων

ἥοσιν ἄρματεύσας.

ὄθεν δόμοισι τοῖς ἐμοῖς

995

ἦλθ' ἄρὰ πολύστονος,

λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκου,

τὸ χρυσόμαλλον ἄρνὸς ὁπότε

ἐγένετο τέρας ὅλοον ὅλοον

Ἀτρεὺς ἵπποβότα·

1000

ὄθεν Ἑρὶς τό τε περρωτὸν

ἁλίου μετέβαλεν ἄρμα,

τὰν πρὸς ἐσπέραν κέλευθον

οὐρανοῦ προσαρμόσασα

μονόπωλον ἐς Ἀῶ,

ἑπταπόρου τε δρόμημα Πελειάδος

1005

εἰς ὁδὸν ἄλλαν Ζεὺς μεταβάλλει,

τῶνδ' ἐτ' ἀμείβει αἰὲς θανάτους θανά-

των τά τ' ἐπώνυμα δεῖπνα Θυέστου

λέκτρα τε Κρήσας Ἀερόπας δολί-

ας δολίοισι γάμοις· τὰ πανύστατα δ'

1010

εἰς ἐμὲ καὶ γενέταν ἐμὸν ἦλυθε

δόμων πολυπόνοις ἀνάγκαις.

ΧΟ. καὶ μὴν ὅδε σὸς σύγγονος ἔρπει

ψήφῳ θανάτου κατακυρωθεῖς,

ὃ τε πιστότατος πάντων Πυλάδης

ἰσάδελφος ἀνὴρ,

1015

ἐξιθύνων νοσερὸν κῶλον,

ποδὶ κηδοσύνῳ παράσειρος.

ΗΛ. οἶ' γὰρ πρὸ τύμβου γὰρ σ' ὀρώσ' ἀναστένω,

ἀδελφέ, καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς.

οἶ' γὰρ μάλ' αὖθις ὥς σ' ἰδοῦσ' ἐν ὄμμασι

1020

πανυστάτην πρόσοψιν ἐξέστην φρενῶν.

ΟΡ. οὐ σίγ' ἀφείσα τοὺς γυναικείους γόους

στέρξεις τὰ κρανθέντ' ; οἴκτρ' αὖ μὲν τὰδ', ἀλλ
ὅμως

[φέρειν ἀνάγκη τὰς παρεστώσας τύχας].

- ΗΛ. καὶ πῶς σιωπῶ; φέγγος εἰσορᾷν θεοῦ 1025
τόδ' οὐκέθ' ἡμῖν τοῖς ταλαιπῶροις μέτα.
- ΟΡ. σὺ μὴ μ' ἀπόκτειν'· ἄλλ' ἀπ' Ἀργείας χερὸς
τέθνηχ' ὁ τλήμων· τὰ δὲ πᾶρόντ' ἔα κακά.
- ΗΛ. ὦ μέλεος ἦβης σῆς, Ὀρέστα, καὶ πότμου
θανάτου τ' ἁώρου. ζῆν ἐχρῆν σ', ὅτ' οὐκέτ' εἶ.
- ΟΡ. μὴ πρὸς θεῶν μοι περιβάλλης ἀνανδρίαν, 1031
εἰς δάκρυα πορθμεύουσ' ὑπομνήσει κακῶν.
- ΗΛ. θανούμεθ'· οὐχ οἷόν τε μὴ στένειν κακά.
πᾶσιν γὰρ οἴκτρ' ἢ φίλῃ ψυχῇ βροτοῖς.
- ΟΡ. τόδ' ἤμαρ ἡμῖν κύριον· δεῖ δ' ἢ βρόχους 1035
ἅπτειν κρεμαστοὺς ἢ ξίφος θήγειν χερσί.
- ΗΛ. σὺ νῦν μ', ἀδελφέ, μὴ τις Ἀργείων κτάνῃ
ὑβρισμα θέμενος τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον.
- ΟΡ. ἄλλ' ἄλλ' τὸ μητρὸς αἵμ' ἔχω· σὲ δ' οὐ κτενῶ,
ἀλλ' αὐτόχειρι θνήσχ' ὅτ' βούλει τρόπῳ. 1040
- ΗΛ. ἔσται τὰδ'· οὐδὲν σοῦ ξίφους λελεῖψομαι·
ἀλλ' ἀμφιθεῖναι σῇ δέρῃ θέλω χέρας.
- ΟΡ. τέρεπον κενὴν ὄνησιν, εἰ τερπνὸν τόδε
θανάτου πέλας βεβῶσι, περιβαλεῖν χέρας.
- ΗΛ. ὦ φίλτατ', ὦ ποθεινὸν ἠδιστόν τ' ἔχων 1045
τῆς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα καὶ ψυχὴν μίαν.
- ΟΡ. ἔκ τοί με τήξεις· καί σ' ἀμείψασθαι θέλω
φιλότῃ χειρῶν. τί γὰρ ἔτ' αἰδοῦμαι τάλας;
ὦ στέρν' ἀδελφῆς, ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμοί,
τὰδ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους 1050
προσφθέρματ' ἀμφὶ τοῖς ταλαιπῶροις πάρα.
- ΗΛ. φεῦ·

πῶς ἂν ξίφος νῶ ταῦτόν, εἰ θέμις, κτάνοι
καὶ μνημα δέξαιθ' ἔν, κέδρου τεχνάσματα;

ΟΡ. ἥδιστ' ἂν εἴη ταῦθ'· ὀρᾷς δὲ δὴ φίλων
ὥς ἐσπανίσμεθ', ὥστε κοινωνεῖν τάφου. 1055

ΗΛ. οὐδ' εἴφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θάνοις σπουδὴν ἔχων,
Μενέλαος ὁ κακός, ὁ προδότης τοῦμοῦ πατρός;

ΟΡ. οὐδ' ὄμμ' ἔδειξεν, ἀλλ' ἐπὶ σκήπτροις ἔχων
τὴν ἐλπίδ', ἠὺλαβεῖτο μὴ σῶζειν φίλους.
ἀλλ' εἰ' ὅπως γενναῖα κἀγαμέμνονος 1060
δράσαντες κατθανούμεθ' ἀξιώτατα.

κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδείξαι [θέλω],
παίσας πρὸς ἥπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεῶν
ὅμοια πρᾶσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.

Πυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς,
καὶ κατθανόντοιν εὖ περιστείλον δέμας 1066

θάψον τε κοινῇ πρὸς πατρός τύμβον φέρων.
καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὥς ὀρᾷς, πορεύομαι.

ΠΥ. ἐπίσχες. ἔν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
εἰ ζῆν με χρήζειν σοῦ θανόντος ἥλπισας. 1070

ΟΡ. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα;

ΠΥ. ἥρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἐταιρείας ἄτερ;

ΟΡ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὥς ἐγὼ τάλας.

ΠΥ. σὺν σοί γε κοινῇ· ταῦτά καὶ πάσχειν με δεῖ.

ΟΡ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ σύνθνησκέ μοι. 1075

σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἐμοὶ δ' οὐκ ἔστι δῆ,
καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμήν.
γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότημου τῆσδ' ἐσφάλης,
ἣν σοι κατηγγύησ', ἐταιρείαν σέβων·

σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών, 1080

κῆδος δὲ τοῦμόν καὶ σὸν οὐκέτ' ἔστι δῆ.

ἀλλ' ὦ ποθεινὸν ὄνομ' ὀμιλίας ἐμῆς,

- χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοί γε μὴν·
οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα.
- ΠΥ. ἢ πολὺ λέλειψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων. 1085
μήθ' αἷμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
μὴ λαμπρὸς αἰθήρ, εἴ σ' ἐγὼ προδούς ποτε
ἐλευθερώσας τοῦμὸν ἀπολίποιμί σε.
καὶ συγκατέκτανον γάρ, οὐκ ἄρνήσομαι,
καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὧν σὺ νῦν τίνεις δίκας· 1090
καὶ ξυνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ.
ἐμὴν γὰρ αὐτήν, ἧς λέχος κατήνεσας,
κρίνω δάμαρτα· τί γὰρ ἐρῶ καλόν ποτε
γῆν Δελφίδ' ἐλθὼν Φωκέων ἀκρόπολιν,
ὃς πρὶν μὲν ὑμᾶς δυστυχεῖν φίλος παρῇ, 1095
νῦν δ' οὐκέτ' εἰμὶ δυστυχοῦντί σοι φίλος;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ταῦτα μὲν κάμοι μέλει.
ἐπεὶ δὲ κατθανούμεθ', εἰς κοινούς λόγους
ἔλθωμεν, ὥς ἂν Μενέλεως ξυνδυστυχῇ.
- ΟΡ. ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τοῦτο κατθάνοιμ' ἰδῶν. 1100
- ΠΥ. πιθοῦ νυν, ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς.
- ΟΡ. μενῶ, τὸν ἐχθρὸν εἴ τι τιμωρήσομαι.
- ΠΥ. σίγα νυν· ὥς γυναιξὶ πιστεύω βραχύ.
- ΟΡ. μηδὲν τρέσῃς τάσδ'· ὥς πάρεις' ἡμῖν φίλαι.
- ΠΥ. Ἑλένην κτάνωμεν, Μενέλεω λύπην πικράν. 1105
- ΟΡ. πῶς; τὸ γὰρ ἔτοιμον ἔστιν, εἴ γ' ἔσται καλῶς.
- ΠΥ. σφάξαντες. ἐν δόμοις δὲ κρύπτεται σέθεν.
- ΟΡ. μάλιστα· καὶ δὴ πάντ' ἀποσφραγίζεται.
- ΠΥ. ἀλλ' οὐκέθ', Αἰδὴν νυμφίον κεκτημένην.
- ΟΡ. καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάοντας. 1110
- ΠΥ. τίνας; Φρυγῶν γὰρ οὐδέν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.
- ΟΡ. οἷους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας.
- ΠΥ. τρυφὰς γὰρ ἥκει δεῦρ' ἔχουσα Τρωικάς;
- ΟΡ. ὥσθ' Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.

- ΠΥ. οὐδὲν τὸ δοῦλον πρὸς τὸ μὴ δοῦλον γένος. 1115
 ΟΡ. καὶ μὴν τόδ' ἔρξας δις θανεῖν οὐχ ἄξιόμαι.
 ΠΥ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν, σοί γε τιμωρούμενος.
 ΟΡ. τὸ προῖγμα δήλου καὶ πέραιν', ὅπως λέγεις.
 ΠΥ. εἴσιμεν ἐς οἴκους δῆθεν, ὥς θανούμενοι.
 ΟΡ. ἔχω τοσοῦτον, τὰπίλοιπα δ' οὐκ ἔχω. 1120
 ΠΥ. γόους πρὸς αὐτὴν θησόμεσθ' ἃ πάσχομεν.
 ΟΡ. ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἐνδοθεν κεχαρμένην.
 ΠΥ. καὶ νῦν παρέσται ταῦθ' ἅπερ κείνη τότε.
 ΟΡ. ἔπειτ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
 ΠΥ. κρύπτ' ἐν πέπλοισι τοισίδ' ἔξομεν ξίφη. 1125
 ΟΡ. πρόσθεν δ' ὁπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται;
 ΠΥ. ἐκκλήσομεν σφαῖς ἄλλον ἄλλοσε στέργης.
 ΟΡ. καὶ τόν γε μὴ σιγῶντ' ἀποκτείνειν χρεῶν.
 ΠΥ. εἴτ' αὐτὸ δηλοῖ τοῦργον οἷ τείνειν χρεῶν.
 ΟΡ. Ἑλένην φονεύειν· μανθάνω τὸ σύμβολον. 1130
 ΠΥ. ἔγνωσ' ἄκουσον δ' ὥς καλῶς βουλεύομαι.
 εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν
 ξίφος μεθεῖμεν, δυσκλεῆς ἂν ἦν φόνος·
 νῦν δ' ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος δώσει δίκην,
 ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν τ' ἀπώλεσεν τέκνα, 1135
 νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.
 ὀλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς,
 σοὶ πολλὰ κάμοι κέδν' ἀρώμενοι τυχεῖν,
 κακῆς γυναικὸς οὔνεχ' αἰμ' ἐπράξαμεν.
 ὁ μητροφόντης δ' οὐ καλεῖ ταύτην κτανών, 1140
 ἀλλ' ἀπολιπὼν τοῦτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον πεσεῖ,
 Ἑλένης λεγόμενος τῆς πολυκτόνου φονεύς.
 οὐ δεῖ ποτ' οὐ δεῖ Μενέλεων μὲν εὐτυχεῖν,
 τὸν σὸν δὲ πατέρα καὶ σὲ καὶ ἀδελφὴν θανεῖν,

μητέρα τ', ἐῷ τοῦτ', οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν, 1145

δόμους τ' ἔχειν σούς, δι' Ἀγαμέμνωνος δόρυ 1146
 λαβόντα νύμφην· μὴ γὰρ οὖν ζῶην ἔτι,
 ἢν μὴ π' ἐκείνη φάσγανον σπασώμεθα.

ἢν δ' οὖν τὸν Ἑλένης μὴ κατάσχωμεν φόνον,
 προήσαντες οἴκους τοῦσδε κατθανοῦμεθα. 1150
 δυοῖν γὰρ οὐ σφαλέντες ἔξομεν κλέος,
 καλῶς θανόντες ἢ καλῶς σεσσωμένοι.

ΧΟ. πάσαις γυναιξὶν ἄξια στυγεῖν ἔφν
 ἢ Τυνδαρίς παῖς, ἢ κατήσχυνεν γένος.

ΟΡ. φεῦ·

οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφής, 1155
 οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι
 τὸ πλῆθος ἀντάλλαγμα γενναίου φίλου.

σὺ γὰρ τὰ τ' εἰς Αἰγισθον ἐξηῦρες κακὰ
 καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί,
 νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν 1160
 κοῦκ ἐκποδὼν εἶ. παύσομαί σ' αἰνῶν, ἐπεὶ

βάρος τι καὶ τῷδ' ἐστίν, αἰνεῖσθαι λίαν.
 ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνέων ψυχὴν ἐμὴν
 δρᾶσας τι χρήζω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανεῖν,
 ἵν' ἀνταναλώσω μὲν οἷ με προὔδοσαν, 1165
 στένωσι δ' οἷπερ κα' μ' ἔθηκαν ἄθλιον.

Ἀγαμέμνωνός τοι παῖς πέφυχ', ὃς Ἑλλάδος
 ἦρξ' ἄξιωθείς, οὐ τύραννος, ἀλλ' ὅμως
 ῥώμην θεοῦ τιν' ἔσχ'· ὃν οὐ καταισχυνῶ
 δοῦλον παρασχὼν θάνατον, ἀλλ' ἐλευθέρως 1170
 ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.

ἐνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', εὐτυχοῖμεν ἄν,
 εἰ ποθεν ἄελπτος παραπέσοι σωτηρία
 κτανοῦσι μὴ θανοῦσιν· εὐχομαι τὰδε.

ὃ βούλομαι γὰρ ἡδὺ καὶ διὰ στόμα 1175
 πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα.

- ΗΛ. ἐγώ, κασίγνητ', αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοὶ τῷδέ τ' ἐκ τρίτων τ' ἐμοί.
- ΟΡ. θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
ἐπεὶ τὸ συνετόν γ' οἶδα σῇ ψυχῇ παρόν. 1180
- ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν καὶ σὺ δεῦρο νοῦν ἔχε.
- ΟΡ. λέγ' ὥς τὸ μέλλειν ἀγάθ' ἔχει τιν' ἡδονήν.
- ΗΛ. Ἐλένης κάτοισθα θυγατέρ'; εἰδότη ἡρόμην.
- ΟΡ. οἶδ', ἣν ἔθρεψεν Ἑρμιόνην μήτηρ ἐμή.
- ΗΛ. αὕτη βέβηκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον. 1185
- ΟΡ. τί χρῆμα δράσους; ὑποτίθης τίν' ἐλπίδα;
- ΗΛ. χοᾶς κατασπείδουσ' ὑπὲρ μητρὸς τάφου.
- ΟΡ. καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας εἰς σωτηρίαν;
- ΗΛ. συλλάβεθ' ὄμηρον τήνδ', ὅταν στείλῃ πάλιν.
- ΟΡ. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τρισσοῖς φίλοις; 1190
- ΗΛ. Ἐλένης θανούσης, ἣν τι Μενέλεως σὲ δοῶ
ἢ τόνδε κἀμέ, πᾶν γὰρ ἐν φίλον τόδε,
λέγ' ὥς φρονεύσεις Ἑρμιόνην· ξίφος δὲ χρὴ
δέσῃ πρὸς αὐτῇ παρθένου σπάσαντ' ἔχειν.
κἂν μὲν σε σῶξῃ μὴ θανεῖν χοῆζων κόρην 1195
Μενέλαος, Ἐλένης πτωῶν ἰδὼν ἐν αἵματι,
μέθες πεπᾶσθαι πατρὶ παρθένου δέμας·
ἣν δ' ὄξυθύμου μὴ κρατῶν φρονήματος
κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένου δέσῃν.
καὶ νιν δοκῶ, τὸ πρῶτον ἦν πολὺς παρῇ, 1200
χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχχνον· οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω
σωτηρίας ἔπαλξιν. εἴρηται λόγος.
- ΟΡ. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκτημένη,
τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρόπον, 1205
ὥς ἀξία ξῆν μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔφυς.
Πυλάδῃ, τοιαύτης ἄρ' ἀμαρτήσῃ τάλας
γυναικὸς ἢ ζῶν μακάριον κτήσῃ λέχος.

- ΠΤ. εἰ γὰρ γένοιτο, Φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
καλοῖσιν ὕμεναίοισιν ἄξιουμένη. 1210
- ΟΡ. ἤξει δ' ἐς οἴκους Ἑρμιόνη τίνος χρόνου;
ὥς τᾶλλα γ' εἶπας, εἶπερ εὐτυχήσομεν,
κάλλισθ', ἐλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός.
- ΗΛ. καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ.
τοῦ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει. 1215
- ΟΡ. καλῶς· σὺ μὲν νῦν, σύγγον' Ἠλέκτρα, δόμων
πάρος μένουσα παρθένου δέχου πόδα·
φύλασσε δ' ἦν τις, πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξύμμαχος τις ἢ κασίγνητος πατρός
ἐλθὼν ἐς οἴκους φθῇ, γέγωνέ τ' εἰς δόμους, 1220
ἢ σανίδα παίσας· ἢ λόγους πέμψας· ἔσω.
ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἀγῶν' ὀπλιζώμεσθα φασγάνῳ χέρας
[Πυλάδῃ· σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνοους].
ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ, 1225
καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπίκουρον μολεῖν
[τοῖς δεομένοισι. διὰ σέ γὰρ πάσχω τάλας
ἀδίκως· προδέδομαι δ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
δίκαια πράξας· οὗ θέλω δάμαρθ' ἐλὼν
κτεῖναι· σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ]. 1230
- ΗΛ. ὦ πάτερ, ἱκοῦ δῆτ', εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς
τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ.
- ΠΤ. ὦ συγγένεια πατρός ἐμοῦ, κάμας λιτάς,
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον, ἔκωσον τέκνα.
- ΟΡ. ἔκτεινα μητέρ', ΠΤ. ἡψάμην δ' ἐγὼ ξίφους. 1235
- ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπενεκέλευσα κἀπέλυσ' ὄκνου.
- ΟΡ. σοί, πάτερ, ἀρήγων. ΗΛ. οὐδ' ἐγὼ προὔδωκά σε.
- ΠΤ. οὐκουν ὄνειδῇ τάδε κλύων ῥύσει τέκνα;
- ΟΡ. δακρύοις κατασπένδω σ'. ΗΛ. ἐγὼ δ' οἴκτοισί γε.
- ΠΤ. παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα. 1240

εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί,
 κλύει. σὺ δ', ὦ Ζεῦ πρόγονε καὶ Δίκης σέβας,
 δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ' ἐμοί τε τῇδέ τε·
 τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἰς ἀγών, δίκη μία
 [ἧ ζῆν ἅπασιν ἧ θανεῖν ὀφείλεται]. 1245

ΗΛ. Μυκηνίδες ὦ φίλιναι, στρ.
 τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων.

ΧΟ. τίνα θροεῖς αὐδάν, πότνια; παραμένει
 γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναϊδῶν πόλει. 1250

ΗΛ. στήθ' αἰ μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
 αἰ δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον εἰς φρουρὰν δόμων.

ΧΟ. τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις,
 ἐννεπέ μοι, φίλα.

ΗΛ. φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι 1255
 σταθεῖς ἐπὶ φοίνιον αἶμα
 πῆματα πῆμασιν ἐξεύρη.

ΗΜΙΧ. χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
 τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.

ΗΜΙΧ. καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὃς πρὸς ἐσπέραν φέρει. 1260

ΗΛ. δόχμιά νυν κόρας διάφερ' ὁμμάτων
 ἐκεῖθεν ἐνθάδ', εἴτα παλινσκοπιάν.

ΗΜΙΧ. ἔχομεν ὥς θροεῖς. 1265

ΗΛ. ἐλίσσετέ νυν βλέφαρον ἀντ.
 κόρας διάδοτε διὰ βοστρύχων πάντη.

ΗΜΙΧ. ὅδε τίς ἐν τρίβῳ; πρόσσεχε, τίς ὃδ' ἄρ' ἀμ-
 φὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνῆρ; 1270

ΗΛ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', ὦ φίλιναι· κεκρυμμένους
 θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖσιν φανεῖ.

ΗΜΙΧ. ἄφοβος ἔχε· κενός, ὦ φίλα,
 στίβος ὃν οὐ δοκεῖς.

ΗΛ. τί δέ; τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει; 1275

1246 — 1265 = 1266 — 1285

δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τιν',
εἰ τὰδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς.

ΗΜΙΧ. καλῶς τὰ γ' ἐνθένδ'· ἀλλὰ τὰπὶ σοῦ σκόπει·
ὥς οὔτις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται.

ΗΜΙΧ. εἰς ταῦτόν ἤκεις· καὶ γὰρ οὐδὲ τῇδ' ὄχλος. 1280

ΗΛ. φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀκοὰν βάλῳ·
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον ἐν ἡσυχίᾳ
σφάγια φοινίσσειν; 1285

οὐκ εἰσακούουσ'· ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.

ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη;

τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὁρμήσας
ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμίξει. 1290

σκέψασθέ νυν ἄμεινον· οὐχ ἔδρας ἀκμῇ·

ἀλλ' αἰ μὲν ἐνθάδ', αἰ δ' ἐκεῖσ' ἐλίσσετε.

ΧΟ. ἀμείβω κέλευθον σκοποῦσα πάντα. 1295

ΕΛ. ἰὼ Πελασγὸν Ἄργος, ὅλλυμαι κακῶς.

ΗΜΙΧ. ἠκούσαθ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.

ΗΜΙΧ. Ἐλένης τὸ κώκυμ' ἐστίν, ὥς ἀπεικᾶσαι.

ΗΛ. ὦ Διός, ὦ Διὸς ἀέναον κράτος,
ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖσι φίλοισι πάντως. 1300

ΕΛ. Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρῶν μ' οὐκ ὠφελεῖς.

ΗΛ. φρονεῦετε καίνετε ὅλλυτε,
δίπτυχα δίστομα φάσγανα πέμπετε
ἐκ χερὸς ἴεμενοι
τὰν λιποπάτορα λιπόγαμόν θ', ἃ πλείστους 1305
ἔκανεν Ἑλλάνων

δορὶ παρὰ ποταμὸν ὀλομένους, ὅθι

δάκρυα δάκρυσι συνέπεσε σιδαρεῖσι
βέλεσιν ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου δίνας. 1310

ΧΟ. σιγᾶτε σιγᾶτ'· ἡσθόμην κτύπου τινὸς
κέλευθον εἰσπεσόντος ἀμφὶ δῶματα.

ΗΛ. ὦ φίλτατ' ἡ γυναικες, εἰς μέσον φόνον

ἥδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.
 στείχει γὰρ εἰσπεσοῦσα δικτύων βρόχους. 1315
 καλὸν τὸ θήραμ', ἦν ἄλφ', γενήσεται.
 πάλιν κατάστηθ' ἡσύχω μὲν ὄμματι,
 χροῶ δ' ἀδήλω τῶν δεδραμένων πέρι·
 καὶ γὰρ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
 ὥς δῆθεν οὐκ εἰδυῖα τάξειργασμένα. 1320

ὦ παρθέν', ἦκεις τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον
 στέψασα καὶ σπείσασα νεοτέροις χοάς;
 EP. ἦκω, λαβοῦσα πρευμένειαν. ἀλλὰ μοι
 φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
 τηλουρὸς οὔσα δωμαίων κλύω βοήν. 1325

ΗΛ. τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.

EP. εὐφημος ἴσθι· τί δὲ νεώτερον λέγεις;

ΗΛ. θανεῖν Ὀρέστην καὶ μ' ἔδοξε τῇδε γῇ.

EP. μὴ δῆτ', ἐμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.

ΗΛ. ἄραρ' ἀνάγκης εἰς ζυγὸν καθέσταμεν. 1330

EP. ἦ τοῦδ' ἓκατι καὶ βοή κατὰ στέγας;

ΗΛ. ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι προσπεσὼν βοᾷ

EP. τίς; οὐδὲν οἶδα μᾶλλον, ἦν σὺ μὴ λέγῃς.

ΗΛ. τλήμων Ὀρέστης μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.

EP. ἐπ' ἀξίοισι τάρ' ἀνευφημεῖ δόμος. 1335

ΗΛ. περὶ τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγγαιτό τις;

ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μετὰσχεσ' ἱκεσίας φίλοις,

σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβία,

Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.

ἀλλ' ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῇς, 1340

οἴκτειρον ἡμᾶς καπικούφισον κακῶν.

ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι·

σωτηρίας γὰρ τέρεμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.

EP. ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα.

σώθηθ' ὅσον γε τοῦτ' ἐμ'. ΗΛ. ὦ κατὰ στέγας 1345

- φίλοι ξιφήρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;
 ΕΡ. οἶ γὰρ τίνας τούσδ' εἰσορῶ; ΟΡ. σιγᾶν χρεῶν·
 ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοί, σωτηρία.
- ΗΛ. ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσγανον δὲ πρὸς δέξη
 βαλόντες ἥσυχάζεσθ', ὥς εἰδῇ τόδε 1350
 Μενέλαος, οὐνεκ' ἄνδρας, οὐ Φρύγας κακούς,
 εὐρώων ἔπραξεν οἷα χρὴ πρᾶσσειν κακούς.
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ φίλοι, στρ.
 κτύπον ἐγείρετε, κτύπον καὶ βοᾶν
 πρὸ μελᾶθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος
 μὴ δεινὸν Ἀργείοισιν ἐμβάλη φόβον, 1355
 βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
 πρὶν ἐτύμως ἰδῶ τὸν Ἑλένας φόνον
 καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,
 ἢ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα·
 τὰς μὲν γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. 1360
 διὰ δίκας ἔβα θεῶν
 νέμεσις ἐς Ἑλέναν.
 δακρυόισι γὰρ Ἑλλάδ' ἅπασαν ἐπλησε,
 διὰ τὸν ὀλόμενον ὀλόμενον Ἰδαῖον
 Πάριν, ὃς ἄγαγ' Ἑλλάδ' εἰς Ἴλιον. 1365
 ἀλλὰ κτυπεῖ γὰρ κληῖθρα βασιλικῶν δόμων,
 σιγήσατ'· ἔξω γὰρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν,
 οὗ πευσόμεσθα τὰν δόμοις ὅπως ἔχει.
- ΦΡ. Ἀργεῖον ξίφος ἐκ θανάτου πέφευγα
 βαρβάροις εὐμάρισιν, 1370
 κεδρωτὰ παστάδων ὑπὲρ τέραμνα
 Δωρικός τε τριγλύφους,
 φροῦδα φροῦδα, γᾶ γᾶ,
 θαρβάροισι δρασμοῖς.

αἰαῖ· πᾶ φύγω, ξέναι,
 1375
 πολιὸν αἰθέρ' ἄμ-
 πτάμενος ἢ πόντον, Ὀκεανὸς ὃν
 ταυρόκρανος ἀγκάλαις ἐλίσ-
 σων κυκλοῖ χθόνα;

ΧΟ. τί δ' ἔστιν, Ἑλένης πρόσπολ', Ἰδαῖον κᾶρα; 1380

ΦΡ. Ἴλιον Ἴλιον, ὥμοι μοι, Φρυγίον
 ἄστν καὶ καλλίβωλον Ἴ-
 δας ὄρος ἱερὸν, ὥς σ' ὀλόμενον στένω,
 ἁρμάτειον ἁρμάτειον
 μέλος βαρβάρῳ βοᾷ, διὰ τὸ τᾶς
 1385
 ὀρνιθόγονον ὄμμα κυκνόπτερον
 καλλοσύνας Αἰήδας σκύμνου δυσελένας,
 ξεστῶν περγάμων Ἀπολλωνίων
 ἐρινύν· ὅτοτοῖ·
 ἰαλέμων ἰαλέμων
 1390

Δαρδανία τλάμων Γανυμήδεος
 ἱπποσύνα, Διὸς εὐνέτα.

ΧΟ. σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖθ' ἕκαστα τὰν δόμοις.

[τὰ γὰρ πρὶν οὐκ εὖγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω.]

ΦΡ. αἰλινον αἰλινον ἀρχὰν θανάτου
 1395

βάρβαροι λέγουσιν, αἰαῖ,

Ἀσιάδι φωνᾷ,

βασιλέων ὅταν αἶμα χυθῇ κατὰ γᾶν ξίφεσιν
 σιδαρῆοισιν Αἶδα.

ἦλθον δόμους, ἴν' αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω,
 1400

λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμῳ·

τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλήζετο,

ὃ δὲ παῖς Στροφίου, κακόμητις ἀνὴρ,

οἶος Ὀδυσσεύς, σιγᾷ δόλιος,

πιστὸς δὲ φίλοις, θρασὺς εἰς ἀλκάν,
 1405

ξυνετὸς πολέμου, φόνιός τε δράκων.

ἔρροι τὰς ἡσύχου προνοί-
ας κακοῦργος ὦν.

οὔ δὲ πρὸς θρόνους ἔσω
μολόντες ἄς ἔγῃμ' ὁ τοξότας Πάρις
γυναικός, ὅμμα δακρύοις

1410

πεφυρμένοι, ταπεινοὶ
ἔξονθ', ὃ μὲν τὸ κεῖθεν, ὃ δὲ
τὸ κεῖθεν, ἄλλος ἄλλοθεν πεφραγμένοι.

περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεσίους
ἔβαλον ἔβαλον Ἑλένας ἄμφω.

1415

ἀνὰ δὲδρομάδες ἔθορον ἔθορον
ἀμφίπολοι Φρύγες·

προσεῖπε δ' ἄλλος ἄλλον πεσὼν ἐν φόβῳ,
μή τις εἴη δόλος.

κἀδόκει τοῖς μὲν οὔ,

1420

τοῖς δ' ἐς ἀρκυστάταν

μηχανὰν ἐμπλέκειν

παῖδα τὰν Τυνδαρίδ' ὁ

μητροφόντας δράκων.

ΧΟ σὺ δ' ἦσθα ποῦ τότ'; ἢ πάλαι φεύγεις φόβῳ; 1425

ΦΡ. Φρυγίοις ἔτυχον Φρυγίοισι νόμοις

παρὰ βόστρυχον αὔραν αὔραν

Ἑλένας Ἑλένας εὐπᾶγι κύκλῳ

πτερίνῳ πρὸ παρηίδος ἄσσω

βαρβάροις νόμοισιν.

1430

ἃ δὲ λίνον ἡλακάτα

δακτύλοις ἔλισσε,

νῆμά θ' ἵετο πέδῳ,

σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλματα

συστολίσαι χοῆζουσα λίνῳ,

1435

φάρεα πορφύρεα, δῶρα Κλυταιμνήστρα.

προσεῖπεν δ' Ὀρέστας

Λάκαιναν κόραν· ὦ
 Διὸς παῖ, θῆς ἵχνος
 πέδῳ δεῦρ' ἀποστᾶσα κλισμοῦ,
 Πέλοπος ἐπὶ προπάτορος
 ἔδραν παλαιᾶς ἐστίας,
 ἵν' εἰδῆς λόγους ἐμούς.
 ἄγει δ' ἄγει νιν· ἅ δ' ἐφείπετ',
 οὐ πρόμαντις ὦν ἔμελλεν·
 ὁ δὲ συνεργὸς ἄλλ' ἐπρασσ'
 ἰὼν κακὸς Φωκεύς·
 οὐκ ἐκποδὼν ἔτ', ἀλλ' αἰὲ κακοὶ Φρύγες;
 ἔκλησε δ' ἄλλον ἄλλος' ἐν στέγαις·
 τοὺς μὲν ἐν σταθμοῖσιν ἱππικοῖσι,
 τοὺς δ' ἐν ἐξέδραισι, τοὺς δ' ἐκεῖσ' ἐκείθεν
 ἄλλον ἄλλοσε διαρμόσας ἀποπρὸ δεσποίνης.
 τί τοῦπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίγνετο;
 Ἰδαία μᾶτερ μᾶτερ
 ὀβρίμα ὀβρίμα, αἰαῖ,
 φρονίων παθῶν ἀνόμων τε κακῶν
 ἅπερ ἔδρακον ἔδρακον ἐν δόμοις τυράννων.
 ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
 ξίφη σπάσαντες ἐν χεροῖν,
 ἄλλος ἄλλοσε
 δίνασεν ὄμμα, μή τις παρὼν τύχῃ.
 ὥς κάπροι δ' ὀρέστεροι γυναικὸς ἀντίοι στα-
 θέντες
 ἐννέπουσι· κατθανεῖ
 κατθανεῖ, κακὸς σ' ἀποκτείνει πόσις,
 κασιγνήτου προδοῦς
 ἐν Ἄργει θανεῖν γόνον.
 ἅ δ' ἀνίαχεν ἴαχεν, ὦμοι μοι·
 λευκὸν δ' ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέροινις,

ΧΟ
 ΦΡ.

1440

1445

1450

1455

1460

1465

κτύπησε κραῖτα μέλεον πλαγᾶ·
 φυγᾶ δὲ ποδὶ τὸ χροσεοσάνδαλον
 ἶχνος ἔφερεν ἔφερεν·
 ἐς κόμας δὲ δακτύλους δικῶν Ὀρέστας,
 Μυκηνίδ' ἀρβύλαν προβάς,
 ὦμοις ἀριστεροῖσιν ἀνακλάσας δέσρην,
 παλαιν λαϊμῶν ἔμελλεν
 ἔσσω μέλαν ξίφος.

1470

ΧΟ. ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέρας Φρύγες;

ΦΡ. ἰαχᾶ δόμων θύρετρα καὶ σταθμούς
 μοχλοῖσιν ἐκβαλόντες, ἐνθ' ἐμίμνομεν,
 βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης,
 ὃ μὲν πέτρους, ὃ δ' ἀγκύλας,
 ὃ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.
 ἔναντα δ' ἦλθεν

1475

Πυλάδης ἀλίαςτος, οἶος οἶος
 Ἔκτωρ ὁ Φρύγιος ἢ τρικόρουθος Αἴας,
 ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι Πριαμίσιν·
 φασγάνων δ' ἀκμὰς συνήψαμεν.

1480

τότε δὴ τότε διαπρεπεῖς ἐγένοντο Φρύγες,
 ὅσον Ἄρεος ἀλκὰν ἦσσαντες Ἑλλάδος
 ἐγενόμεσθ' αἰχμᾶς.

1485

ὃ μὲν οἰχόμενος φυγὰς, ὃ δὲ νέκυς ὦν,
 ὃ δὲ τραῦμα φέρων, ὃ δὲ λισσόμενος,
 θανάτου προβολάν·

ὑπὸ σκότον δ' ἐφεύγομεν·

νεκροὶ δ' ἐπιπτον, οἳ δ' ἔμελλον, οἳ δ' ἔκειντ'.

ἔμολε δ' ἅ τάλαιν' Ἑρμιόνα δόμους

1490

ἐπὶ φόνῳ χαμαιπετεῖ ματρός, ἃ νιν ἔτεκεν τλά-
 μων.

ἄθυρσοι δ' οἷά νιν δραμόντε Βάκχαι
 σκύμνον ἐν χεροῖν ὀρεΐαν

ξυνήρπασαν· πάλιν δὲ τὰν Διὸς κόραν
 ἐπὶ σφαγὰν ἔτεινον· ἃ δ' ἐκ θαλάμων
 ἐγένετο διαπρὸ δωμαίων ἄφαντος,
 ὦ Ζεῦ καὶ γὰ καὶ φῶς καὶ νύξ,
 ἦτοι φαρμάκοισιν ἢ μάγων
 τέχναισιν ἢ θεῶν κλοπαῖς.
 τὰ δ' ὕστερ' οὐκέτ' οἶδα· δρα-
 πέτην γὰρ ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα.
 πολύπουα δὲ πολύπουα πάθεα

1495

1500

Μενέλαος ἀνασχόμενος ἀνόνητον ἀπὸ
 Τροίας ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀμείβει καινὸν ἐκ καινῶν τόδε·
 ξιφηφόρον γὰρ εἴσορῳ πρὸ δωμαίων
 βαίνοντ' Ὀρέστην ἐπτοημένῳ ποδί.

1505

ΟΡ. ποῦ ἔστιν οὗτος ὃς πέφευγεν ἐκ δόμων τοῦμὸν
 ξίφος;

ΦΡ. προσκυνῶ σ', ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι προσ-
 πίτνων.

ΟΡ. οὐκ ἐν Ἰλίῳ τάδ' ἐστίν, ἀλλ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.

ΦΡ. πανταχοῦ ξῆν ἡδὺ μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώ-
 φροσιν.

ΟΡ. οὔτι που κραυγὴν ἔθηκες Μενέλεω βοηδρομεῖν;

ΦΡ. σοὶ μὲν οὖν ἔγωγ' ἀμύνειν· ἀξιώτερος γὰρ εἶ.

1511

ΟΡ. ἐνδίκως ἢ Τυνδάρειος ἄρα παῖς διώλετο;

ΦΡ. ἐνδικώτατ', εἰ γε λαιμοὺς εἶχε τριπτύχους θα-
 νεῖν.

ΟΡ. δειλίᾳ γλώσση χαρίζει, τᾶνδον οὐχ οὔτω φρο-
 νῶν.

ΦΡ. οὐ γάρ, ἥτις Ἑλλάδ' αὐτοῖς Φρυγῇ διελυμήνατο;

ΟΡ. ὅμοσον, εἰ δὲ μή, κτενῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὴν
 χάριν.

1516

ΦΡ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατώμοσ', ἣν ἂν εὐορκοῖμ' ἐγώ.

- ΟΡ. ὦδε καὶ Τροίᾳ σίδηρος [πᾶσι] Φρυξὶν ἦν φόβος;
- ΦΡ. ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεί-
φόνον.
- ΟΡ. μὴ πέτρος γένη δέδοικας, ὥστε Γοργόν' εἰσιδών;
- ΦΡ. μὴ μὲν οὖν νεκρός· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ κάτοιδ' ἐγὼ
κάρᾳ. 1521
- ΟΡ. δοῦλος ὢν φοβεῖ τὸν Αἰδην, ὅς σ' ἀπαλλάξει κα-
κῶν;
- ΦΡ. πᾶς ἀνὴρ, καὶ δοῦλος ἦ τις, ἦδεται τὸ φῶς ὀρῶν.
- ΟΡ. εὖ λέγεις, σῶζει σε σύνεσις· ἀλλὰ βαῖν' εἴσω
δόμων.
- ΦΡ. οὐκ ἄρα κτενεῖς μ'; ΟΡ. ἀφείσαι. ΦΡ. καλὸν ἔπος
λέγεις τόδε. 1525
- ΟΡ. ἀλλὰ μεταβουλευσόμεσθα. ΦΡ. τοῦτο δ' οὐ καλῶς
λέγεις.
- ΟΡ. μῶρος, εἰ δοκεῖς με τλῆναι σὴν καθαιμάξαι δέρον·
οὔτε γὰρ γυνὴ πέφυκας οὔτ' ἐν ἀνδράσιν σύ
γ' εἶ.
- τοῦ δὲ μὴ στῆσαι σε κραυγὴν εἶνεκ' ἐξῆλθον
δόμων·
- ὅξυ γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν Ἄργος ἐξεγείρεται. 1530
- Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω ξί-
φους·
- ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρούχοις γαυρού-
μενος·
- εἰ γὰρ Ἄργείους ἐπάξει τοῖσδε δώμασιν λαβών,
τὸν Ἑλένης φόνον διώκων, κάμῃ μὴ σῶζειν θέλῃ
σύγγονόν τ' ἐμὴν Πυλάδην τε τὸν τάδε ξυνδρῶν-
τά μοι, 1535
- παρθένον τε καὶ δάμαρτα δύο νεκρῶ κατόψεται.
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ τύχα, ἀντ.

ἕτερον εἰς ἀγῶν', ἕτερον αὖ δόμος
φοβερὸν ἀμφὶ τοὺς Ἀτρεΐδας πίτνει.

ΗΜΙΧ. τί δοῶμεν; ἀγγέλλωμεν εἰς πόλιν τάδε;
ἢ σῖγ' ἔχωμεν; ΗΜΙΧ. ἀσφαλέστερον, φίλοι. 1540

ΗΜΙΧ. ἴδε πρὸ δωμάτων ἴδε προκηρύσσει
θοάζων ὃδ' αἰθέρος ἄνω καπνός.

ΗΜΙΧ. ἄπτουσι πεύκας ὥς πυρώσοντες δόμους
τοὺς Τανταλείους, οὐδ' ἀφίστανται φόνου.

ΧΟ. τέλος ἔχει δαίμων βροτοῖς, 1545
τέλος ὅπα θέλει.

μεγάλα δέ τις ἂ δύναμις· δι' ἀλάστορ'
ἔπεσ' ἔπεσε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων
διὰ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.

ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων
πέλας

[ὀξύπουν, ἡσθημένον που τὴν τύχην ἢ νῦν πάρα].
οὐκέτ' ἂν φθάνοιτε κληῖθρα συμπεραίνοντες μο-
χλοῖς, 1551

ὦ κατὰ στέγας Ἀτρεΐδαι. δεινὸν εὐτυχῶν ἀνὴρ
πρὸς κακῶς πράσσοντας, ὥς σὺ νῦν, Ὀρέστα, δυσ-
τυχεῖς.

ΜΕ. ἦκω κλύων τὰ δεινὰ καὶ δραστήρια
δισσοῖν λεόντοιν· οὐ γὰρ ἄνδρ' αὐτῷ καλῷ. 1555

ἦκουσα γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξυνάορον
ὥς οὐ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται,
κενὴν ἀκούσας βᾶξιν, ἣν φόβῳ σφαλεῖς
ἦγγειλέ μοί τις. ἀλλὰ τοῦ μητροκτόνου
τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολὺς γέλως. 1560

ἀνοιγέτω τις δῶμα· προσπόλοις λέγω
ᾧθελὴν πύλας τάσδ', ὥς ἂν ἀλλὰ παῖδ' ἐμὴν
ῥυσώμεθ' ἀνδρῶν ἐκ χειρῶν μισαιφόνων
καὶ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν

- λάβωμεν, ἥ δ' εἰ ξυνθανεῖν ἐμῇ χειρὶ
τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον. 1565
- OP. οὗτος σύ, κληῖθρων τῶνδε μὴ ψαύσης χειρὶ,
Μενέλαον εἶπον, ὃς πεπύργωσαι θράσει·
ἢ τῶδε θριγκῶ κρᾶτα συνθραύσω σέθεν,
ῥήξας παλαιὰ γεῖσα, τεκτόνων πόνον. 1570
- ME. μοχλοῖς δ' ἄραρε κληῖθρα, σῆς βοηδρόμου
σπουδῆς ἅ σ' εἴρξει, μὴ δόμων εἴσω περᾶν.
- ME. ἔα, τί χρῆμα; λαμπάδων ὁρῶ σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τοῦσδε πυργηρουμένους,
ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρη. 1575
- OP. πότερον ἐρωτᾷν ἢ κλύειν ἐμοῦ θέλεις;
- ME. οὐδέτερόν· ἀνάγκη δ', ὥς ἔοικε, σοῦ κλύειν.
- OP. μέλλω κτανεῖν σου θυγατὲρ', εἰ βούλει μαθεῖν.
- ME. Ἐλένην φονεύσας ἐπὶ φόνῳ πράσσεις φόνον;
- OP. εἰ γὰρ κατέσχον μὴ θεῶν κλεφθεὶς ὕπο. 1580
- ME. ἄρνεῖ κατακτὰς κάφ' ὕβρει λέγεις τάδε;
- OP. λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν· εἰ γὰρ ὥφελον
- ME. τί χρῆμα δρᾶσαι; παρακαλεῖς γὰρ εἰς φόβον.
- OP. τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς Αἰδοῦ βαλεῖν.
- ME. ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χῶσω τάφῳ. 1585
- OP. θεοὺς ἀπαίτει· παῖδα δὲ κτενῶ σέθεν.
- ME. ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πράσσει φόνον.
- OP. ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προύδωκας θανεῖν.
- ME. οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ παρὸν αἷμα μητέρος;
- OP. οὐκ ἂν κάμοιμι τὰς κακὰς κτείνων αἰεὶ. 1590
- ME. ἢ καὶ σύ, Πυλάδην, τοῦδε κοινωνεῖς φόνον;
- OP. φησὶν σιωπῶν· ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.
- ME. ἀλλ' οὔτι χαίρων, ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.
- OP. οὐ φευξόμεσθα· πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.
- ME. ἢ γὰρ πατρῶον δῶμα πορθήσεις τόδε; 1595
- OP. ὥς μὴ γ' ἔχῃς σύ, τήνδ' ἐπισφάξας πυρὶ.

- ME. κτεῖν'· ὥς κτανῶν γε τῶνδ' ἐμοὶ δώσεις δίκην.
 [OP. ἔσται τάδ'. ME. ᾗ ᾗ, μηδαμῶς δράσεις τάδε.]
 OP. σίγα νυν, ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσων κακῶς.
 ME. ἣ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; OP. καὶ κρατεῖν γε γῆς. 1600
 ME. ποίας; OP. ἐν Ἄργει τῷδε τῷ Πελασγικῷ.
 ME. εὖ γοῦν θίγοις ἂν χειρὶ βῶν OP. τί δὴ γὰρ οὐ;
 ME. καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβάλοις. OP. σὺ δ' ἂν
 καλῶς;
 ME. ἄγνός γάρ εἰμι χεῖρας. OP. ἄλλ' οὐ τὰς φρένας.
 ME. τίς δ' ἂν προσείποι σ'; OP. ὅστις ἐστὶ φιλοπά-
 τωρ. 1605
 ME. ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ'; OP. εὐδαίμων ἔφν.
 ME. οὐκ οὖν σὺ γ'. OP. οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.
 ME. ἅπαιρε θυγατρὸς φάσαντον. OP. ψευδὴς ἔφνς.
 ME. ἀλλὰ κτενεῖς μου θυγατέρ'; OP. οὐ ψευδὴς ἔτ' εἰ.
 ME. οἴμοι, τί δράσω; OP. πειθ' ἐς Ἀργεῖους μο-
 λῶν 1610
 ME. πειθὼ τίς; OP. ἡμᾶς μὴ θανεῖν αἰτοῦ πόλιν.
 ME. ἣ παῖδά μου φονεύσεθ'; OP. ᾧδ' ἔχει τάδε.
 ME. ᾧ τλήμονι Ἑλένη, OP. τὰμὰ δ' οὐχὶ τλήμονα;
 ME. σὲ σφάγιον ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν, OP. εἰ γὰρ τόδ'
 ἦν.
 ME. πόνους πονήσας μυρίους. OP. πλήν γ' εἰς ἐμέ. 1615
 ME. πέπονθα δεινά. OP. τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελής.
 ME. ἔχεις με. OP. σαντὸν σὺ γ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
 ἀλλ' εἰ, ὕφαπτε δώματ', Ἠλέκτρα, τάδε·
 σὺ τ', ᾧ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε,
 Πυλάδῃ, κάταιθε γεῖσα τειχέων τάδε. 1620
 ME. ᾧ γὰρ Δαναῶν ἱππίου τ' Ἄργους κτίται,
 οὐκ εἰ ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
 πᾶσαν γὰρ ὑμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν·
 ζῆ δ', αἶμα μητρὸς μυσαρὸν ἐξεργασμένος.

- ΑΠ. Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον, 1625
 Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὦν καλῶ,
 σύ θ' ὅς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρη
 Ὅρέσθ', ἵν' εἰδῆς οὓς φέρων ἦκω λόγους.
 Ἐλένην μὲν ἦν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὦν
 ἦμαρτες, ὀργὴν Μενέλεω ποιούμενος, 1630
 [ἥδ' ἐστίν, ἦν ὀρᾷτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,]
 σεσωσμένη τε κοῦ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
 ἐγὼ νιν ἐξέσωσα κἀπὸ φασγάνου
 τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἦρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
 Ζηνὸς γὰρ οὔσαν ξῆν νιν ἄφθιτον χρεών, 1635
 Κάστορί τε Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
 σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
 ἄλλην δὲ νύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβών,
 ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι
 Ἑλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας ξυνήγαγον, 1640
 θανάτους τ' ἔθηκαν, ὥς ἀπαντλοῖεν χθονὸς
 ὕβρισμα θνητῶν ἀφθόνου πληρώματος.
 τὰ μὲν καθ' Ἐλένην ᾧδ' ἔχει· σὲ δ' αὖ χρεών,
 Ὅρέστα, γαίας τῆσδ' ὑπερβαλόνθ' ὄρους
 Παρράσιον οἰκεῖν δάπεδον ἐνιαυτοῦ κύκλον. 1645
 κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον
 Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὅρέστειον [καλεῖν].
 ἐνθὲνδε δ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν
 δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου
 Εὐμενίσιν τρισσαῖς· θεοὶ δέ σοι δίκης βραβῆς 1650
 πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
 ψῆφον διοίσουσ', ἐνθα νικῆσαί σε χρή.
 ἐφ' ἧς δ' ἔχεις, Ὅρέστα, φάσγανον δέσση,
 γῆμαι πέπρωταί σ' Ἑρμιόνην· ὅς δ' οἶεται
 Νεοπτόλεμος γαμεῖν νιν, οὐ γαμεῖ ποτε. 1655
 θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα Δελφικῷ ξίφει,

δίκας Ἀχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντά με.

Πυλάδῃ δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ὥς κατήνεσας,
δός· ὁ δ' ἐπιὼν νιν βίωτος εὐδαίμων μένει.

Ἄργους δ' Ὀρεστην, Μενέλεως, ἔα κρατεῖν, 1660

ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,
φερνὰς ἔχων δάμαρτος, ἥ σε μυρίοις
πόντοις διδοῦσα δεῦρ' αἰεὶ διήνυσε.

τὰ πρὸς πόλιν δὲ τῷδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
ὅς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξηνάγκασα. 1665

ΟΡ. ὦ Λοξία μαντεῖε σῶν θεσπισμάτων·

οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.

καίτοι μ' ἐσῆει δεῖμα μή τινος κλύων

ἀλαστόρων δόξαιμι σὴν κλύειν ὅπα.

ἀλλ' εὖ τελεῖται, πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις. 1670

ἰδὼν μεθίημι Ἑρμιόνην ἀπὸ σφαγῆς,

καὶ λέκτρ' ἐπήνεσ', ἠνίκ' ἂν διδῷ πατήρ.

ΜΕ. ὦ Ζηνὸς Ἑλένη χαῖρε παῖ· ζηλῶ δέ σε

θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.

Ὀρέστα, σοὶ δὲ παῖδ' ἐγὼ κατεγγυῶ, 1675

Φοίβου λέγοντος· εὐγενῆς δ' ἀπ' εὐγενοῦς

γῆμας ὄναιο καὶ σὺ χῶ διδοὺς ἐγώ.

ΑΠ. χωρεῖτέ νυν ἕκαστος οἷ προστάσσομεν,

νείκας τε διαλύεσθε. ΜΕ. πείθεσθαι χρεῶν.

ΟΡ. κἀγὼ τοιοῦτος· σπένδομαι δὲ συμφοραῖς, 1680

Μενέλαε, καὶ σοῖς, Λοξία, θεσπίσμασιν.

ΑΠ. ἴτε νυν καθ' ὁδόν, τὴν καλλίστην

θεῶν Εἰρήνην τιμῶντες· ἐγὼ δ'

Ἑλένην Δίοις μελάθροισι πελάσω,

λαμπρῶν ἄστρον πόλον ἐξανύσας, 1685

ἔνθα παρ' Ἥρα τῇ θ' Ἥρακλέους

Ἥβῃ πάρεδρος θεὸς ἀνθρώποις

ἔσται σπονδαῖς ἔντιμος αἰεὶ,

σὺν Τυνδαρίδαις τοῖς Διὸς υἱοῖς,
ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

1690

ΧΟ. ὦ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

P H Σ O Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ.

ΕΚΤΩΡ.

ΑΙΝΕΙΑΣ.

ΔΟΛΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΡΗΣΟΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΑΡΙΣ.

ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ.

ΜΟΥΣΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκτωρ τοῖς Ἑλλήσιν ἐπικοιτῶν ἀκούσας αὐτοὺς πῦρ καίειν, εὐλαβήθη μὴ φύγωσιν. ἐξοπλίζειν δὲ διε-
 γνωκῶς τὰς δυνάμεις μετενόησεν Αἰνείου συμβουλευ-
 σαντος ἡσυχάζειν, κατάσκοπον δὲ πέμψαντας δι' ἐκεί-
 νου τὴν ἀλήθειαν ἱστορῆσαι. Δόλωνα δὲ πρὸς τὴν 5
 χρεῖαν ὑπακούσαντα ἐκπέμπεσθαι . . . τόπον εἰς τὴν
 παρεμβολὴν ἀφώρισεν αὐτῷ. ἐπιφανέντες δὲ οἱ περὶ
 τὸν Ὀδυσσεά, καὶ Δόλωνα μὲν ἀνηρηκότες, ἐπὶ δὲ
 τὴν Ἑκτορος κατηντηκότες σκηνὴν πάλιν ὑπέστρεφον
 οὐχ εὐρόντες τὸν στρατηγόν. οὐς Ἀθηναῖ ἐπιφανεῖσα 10
 κατέσχευ. καὶ τὸν μὲν Ἑκτορα ἐκέλευσε μὴ ζητεῖν, Ῥή-
 σον δὲ ἀναιρεῖν ἐπέταξε· τὸν γὰρ ἐκ τούτου κίνδυνον
 μείζονα ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλήσιν, ἐὰν βιώσῃ. τούτοις δὲ
 ἐπιφανεῖς Ἀλέξανδρος . . . ἐπίστασθαι
 πολέμου παρουσίαν. ἔξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀθηναῖς, ὡς 15
 δῆθεν ὑπὸ Ἀφροδίτης, ἄπρακτος ὑπέστρεψε· οἱ δὲ
 περὶ Διομήδην φονεύσαντες Ῥῆσον ἐχωρίσθησαν. καὶ
 ἡ συμφορὰ τῶν ἀνηρημένων καθ' ὅλον ἦλθε τὸ στρά-
 τευμα. παραγενομένου δὲ Ἑκτορος ἵνα αὐτὸς περιγί-
 νηται τῶν πεπραγμένων, τετρωμένος ὁ τοῦ Ῥήσου 20
 ἐπιμελητῆς δι' αὐτοῦ φησὶν Ἑκτορος τὸν φόνον γεγε-

νῆσθαι. τοῦ δὲ Ἑκτορος ἀπολογουμένου τὴν ἀλήθειαν
 αὐτοῖς ἐμήνυσεν ἢ τοῦ Ῥήσου μήτηρ ἢ Μοῦσα νεκρὸν
 κομίζουσα τὸ σῶμα. κατοδυρομένη δὲ καὶ τὸν ἐπιπλα-
 κέντα αὐτῇ Στρυμόνα διὰ τὸ τοῦ παιδὸς πένθος καὶ
 5 τὸν ἐξ ἐκείνου γεγεννημένον Ῥῆσον, οὐδ' Ἀχιλλεῖ φη-
 σιν ἀδάκρυτον ἔσεσθαι, τῷ κοινῷ τῶν ἐπιφανῶν θα-
 νάτῳ τὴν ἰδίαν παραμυθουμένη λύπην.

τοῦτο τὸ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν, Εὐριπί-
 δου δὲ μὴ εἶναι. τὸν γὰρ Σοφοκλείου μᾶλλον ὑποφαί-
 10 νειν χαρακτῆρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὥς γνή-
 σιον ἀναγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ
 πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ.

πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται. ὁ γοῦν Δικαίαρχος
 ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν
 15 οὕτως·

νῦν εὐσέληνον φέγγος ἢ διφρήλατος.
 ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρό-
 λογος, πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρόπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα
 ἄν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν.
 20 ἔχει δὲ οὕτως·

ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
 Παλλὰς, τί δρῶμεν; οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι
 μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
 νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορός,
 25 λόγῃ βιαίως Ἑκτορος στροβούμενοι.
 ἔμοι γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀλγέων ἄκος,
 ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεῶν
 κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
 καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἔμοι θεῶν,
 30 εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
 Πριάμου βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ῥῆσος μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψι-
 χόρης Μουσῶν μιᾶς παῖς, Θρακῶν δὲ ἡγούμενος εἰς
 Ἴλιον παραγίνεται νυκτός, στρατευομένων Τρώων παρὰ
 ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διο-
 μήδης κατάσκοποι ὄντες ἀναιροῦσιν, Ἀθηναῖς αὐτοῖς 5
 ὑποθεμένης· μέγαν γὰρ ἔσσεσθαι τοῖς Ἑλλησι κίνδυνον
 ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα τὸ τοῦ παιδὸς
 σῶμα ἀνείλετο. ὥς ἐν παρόδῳ δὲ διαλαμβάνει καὶ περὶ
 τοῦ φόνου τοῦ Δόλωνος.

ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ χορὸς συνέ-10
 στηκεν ἐκ φυλάκων Τρωικῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι.
 περιέχει δὲ τὴν νυκτεγεροσίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ρ Η Σ Ο Σ

- ΧΟ.** Βᾶθι πρὸς εὐνάς
 τὰς Ἑκτορέους τις υπασπιστῶν
 ἄγρυπνος βασιλέως ἢ τευχοφόρων, 3
 οἳ τετράμοιρον νυκτὸς φυλακὴν 5
 πάσης στρατιᾶς προκάθηνται.
 ὄρθου κεφαλὴν πῆχυν ἐρείσας,
 λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν,
 λείπε χαμεύνας φυλλοστρώτους, 9
 δέξαι τε νέων κληδόνα μύθων, 4
 Ἑκτορὶ καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι. 10
- ΕΚ.** τίς ὄδ'; ἢ φίλιος φθόγγος; τίς ἀνὴρ;
 τί τὸ σῆμα; θρόει·
 τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
 κοίτας πλάθουσ'; ἐνέπειν χρή.
- ΧΟ.** φύλακες στρατιᾶς. **ΕΚ.** τί φέρει θορύβω; 15
- ΧΟ.** θάρσει. **ΕΚ.** θαρσῶ. μῶν τις σε φοβεῖ
 λόχος ἐκ νυκτῶν;
 τί σὺ γὰρ φυλακὰς προλιπὼν κινεῖς
 στρατιάν; τί ν' ἔχων νυκτηγορίαν;
 οὐκ οἶσθα δορὸς πέλας Ἀργείου 20
 νυχίαν ἡμᾶς
 κοίτην πανόπλους κατέχοντας;

- ΧΟ. ὀπλίζου χέρα, συμμάχων,
 Ἔκτορ, βᾶθι πρὸς εὐνάς,
 ὅτρυνον ἔγχος αἰρεῖν, ἀφύπνισον,
 πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον,
 ἀρμόσατε ψαλίοις ἵππους.
 τίς εἶσ' ἐπὶ Πανθοῖδαν,
 ἧ τὸν Εὐρώπας, Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν;
 ποῦ σφαγίων ἔφοροι;
 ποῦ δὲ γυμνήτων μόναρχοι;
 τοξοφόροι δὲ Φρυγῶν
 ξεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.
 ΕΚ. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν,
 τὰ δὲ θαρσύνεις, κούδ' ἐν καθαρώς·
 ἀλλ' ἧ Κρονίου Πανὸς τρομερᾷ
 μάστιγι φοβεῖ; [φυλακὰς δὲ λιπὼν
 κινεῖς στρατιάν·] τί θροεῖς; τί σε φῶ
 νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν
 οὐδ' ἐν τρανώς ἀπέδειξας.
 ΧΟ. πύρ' αἰθεῖ στρατὸς Ἀργόλας,
 Ἔκτορ, πᾶσαν ἀν' ὄρφναν,
 διυπετῇ δὲ νεῶν πυρσοῖς σταθμά.
 πᾶς δ' Ἀγαμεμνονίαν προσέβα στρατὸς
 ἐννύχιος θορύβῳ σκηναῦν,
 νέαν τιν' ἐφιέμενοι
 βᾶξιν. οὐ γάρ πω πάρος ὦδ' ἐφοβήθη
 ναυσιπόρος στρατιά.
 σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
 ἦλυθον ἄγγελος, ὥς
 μήποτε τιν' ἐς ἐμὲ μέμψιν εἶπης.
 ΕΚ. εἰς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
 ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ

λαθόντες ὄμμα τοῦμόν αἵρεσθαι φρυγὴν
μέλλουσι· σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία. 55

ὦ δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας
θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.

εἰ γὰρ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
λαμπτήρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ, 60

πρὶν ναῦς πυρῶσαι καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν
κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερσί.

κἀγὼ μὲν ἦ πρόθυμος ἵεναι δόρυ
ἐν νυκτὶ χρῆσθαι τ' εὐτυχεῖ ρύμη θεοῦ·
ἀλλ' οἱ σοφοί με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες 65

μάντεις ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
κἄπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.

οἷ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκίων
βουλάς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
ἀλλ' ὥς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ 70

τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν λῆξαι θ' ὕπνου,
ὥς ἂν τις αὐτῶν καὶ νεῶν θρώσκων ἐπι

νῶτον χαραχθεὶς κλίμακας ῥάνη φόνῳ,
οἷ δ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελημμένοι
Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαπονεῖν. 75

ΧΟ. Ἔκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·
ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.

ΕΚ. τίς γὰρ πύρ' αἰθεῖν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;

ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ὕποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῇ φρενί.

ΕΚ. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε. 80

ΧΟ. οὐπω πρὶν ἦσαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.

ΕΚ. οὐδ' ὥδέ γ' αἰσχωρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.

ΧΟ. σὺ ταῦτ' ἐπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.

ΕΚ. ἀπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὀπλίξειν χεῖρα.

- ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' Αἰνέας καὶ μάλα σπουδῇ ποδὸς 85
στείχει, νέον τι προῶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.
- ΑΙ. Ἐκτορ, τί χοῖμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ
νυκτηγοροῦσι καὶ κεκίνηται στρατός;
- ΕΚ. Αἰνέα, πυκάζου τεύχεσιν δέμας σέθεν. 90
- ΑΙ. τί δ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
λόχος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην;
- ΕΚ. φεύγουσιν ἄνδρες ἀπιβαίνουσιν νεῶν.
- ΑΙ. τί τῶνδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
- ΕΚ. αἶθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός· 95
καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐς αὔριον,
ἀλλ' ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμήσειν χθονός.
- ΑΙ. σὺ δ' ὥς τί δράσων πρὸς τὰδ' ὀπλίζει χέρας;
- ΕΚ. φεύγοντας αὐτοὺς ἀπιθρόσκοντας νεῶν 100
λόγχῃ καθέξω ἀπικείσομαι βαρὺς·
αἰσχροὺν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακὸν
θεοῦ διδόντος πολεμίους ἄνευ μάχης
φεύγειν ἔασαι πολλὰ δράσαντας κακά.
- ΑΙ. εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὖβουλος, ὥς δραῖσαι χερί. 105
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς.
ὅστις πυρὸς λαμπτήρας ἐξήρθη κλύων
φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν 110
τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
καίτοι περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονὸς
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
νικώμενος μὲν τήνδε μὴ οὐ μόλῃς πόλιν· 115
πῶς γὰρ περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός;

- πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦς' ἱππηλάται,
 ἦν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας;
 νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
 ὅς σ' οὐκ ἔάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα 120
 οὐδ' ὦδ' Ἀχαιοὺς ὥς δοκεῖς ἀναρπάσαι.
 αἰῶν γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται θράσει.
 ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἦσυχον παρ' ἀσπίδας
 εὔδειν ἐῷμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
 κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὅς ἂν θέλῃ, 125
 πέμπειν δοκεῖ μοι· καὶ μὲν αἶρωνται φυγὴν,
 στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ·
 εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἦδ' ἄγχι φρυκτωρία,
 μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου
 βουλευσόμεσθα· τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ. 130
 ΧΟ. τάδε δοκεῖ, τάδε μεταθέμενος νόει. στρ.
 σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κράτη.
 τί γὰρ ἄμεινον ἢ
 ταχυβάταν νεῶν κατόπταν μολεῖν
 πέλας ὅ τί ποτ' ἄρα δαίτοις 135
 πυρὰ κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων δαίεται;
 ΕΚ. νικᾷτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
 στείχων δὲ κοίμα συμμαχούς· τάχ' ἂν στρατὸς
 κινούτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
 ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατάσκοπον. 140
 καὶ μὲν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
 σὺ πάντ' ἀκούσει καὶ παρὼν εἴσει λόγους·
 ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὀρμώμενοι,
 σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει,
 ὥς οὐ μενοῦντά μ'· ἀλλὰ προσμίσξω νεῶν 145
 ὀλκοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατῷ.

- ΑΙ. πέμφ' ὥς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
 σὺν σοὶ δ' ἔμ' ὅψει καρτεροῦνθ' ὅσ' ἂν δέῃ.
- ΕΚ. τίς δῆτα Τρώων οἱ πάρεσιν ἐν λόγῳ
 θέλει κατόπτῃς ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν; 150
 τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;
 τίς φησιν; οὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
 πόλει πατροφῶν συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
- ΔΟ. ἐγὼ πρὸ γαίης τόνδε κίνδυνον θέλω
 ῥίψας κατόπτῃς ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν, 155
 καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλευμάτων
 ἦξω· πλὶ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
- ΕΚ. ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπολις
 Δόλων· πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον
 νῦν δις τόσῳ τέθεικας εὐκλεέστερον. 160
- ΔΟ. οὔκουν πονεῖν μὲν χρή, πονοῦντα δ' ἄξιον
 μισθὸν φέρεσθαι; παντὶ γὰρ προκείμενον
 κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίττει διπλῆν.
- ΕΚ. ναί, καὶ δίκαια ταῦτα κοῦκ ἄλλως λέγω.
 τάξαι δὲ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος. 165
- ΔΟ. οὐ σῆς ἐρῶμεν πολιόχου τυραννίδος.
- ΕΚ. σὺ δ' ἀλλὰ γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ.
- ΔΟ. οὐκ ἐξ ἐμαντοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.
- ΕΚ. χρυσὸς πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσῃ γέρας.
- ΔΟ. ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίου σπανίζομεν. 170
- ΕΚ. τί δῆτα χορήξεις ὧν κέκευθεν Ἴλιος;
- ΔΟ. ἐλὼν Ἀχαιοὺς δῶρά μοι ξυναίνεσον.
- ΕΚ. δώσω· σὺ δ' αἶτει πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
- ΔΟ. κτεῖν', οὐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρα.
- ΕΚ. οὐ μὲν τὸν Ἰλέως παῖδά μ' ἐξαίτεῖ λαβεῖν; 175
- ΔΟ. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι.
- ΕΚ. τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;
- ΔΟ. καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.

ΕΚ. καὶ μὴν λαφύρων γ' αὐτὸς αἰρήσει παρών.

ΔΟ. θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμους. 180

ΕΚ. τί δῆτα μεῖζον τῶνδ' ἐμ' αἰτήσει γέρας;

ΔΟ. ἵππους Ἀχιλλέως· χορὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν
ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοις δαίμονος.

ΕΚ. καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερᾶς ἵππων ἐμοί·
ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφυκότες 185

τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον·

δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ

Πηλεῖ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι, πόντιος.

ἀλλ' οὐ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι
κάλλιστον οἴκοις κτῆμ' Ἀχιλλέως ὄχον. 190

ΔΟ. αἰνῶ· λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν

δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.

σέ δ' οὐ φθονεῖν χορὴ· μυρὶ' ἔστιν ἄλλα σοί,

ἐφ' οἷσι τέρπει τῆσδ' ἀριστεύων χθονός.

ΧΟ. μέγας ἀγών, μέγала δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν· ἀντ. 195
μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔσει.

πόνος ὅδ' εὐκλεής·

μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν.

τὰ θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα,

τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται. 200

ΔΟ. στείχοιμ' ἄν· ἐλθὼν δ' ἐς δόμους ἐφέστιος

σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι,

κἀκεῖθεν ἦσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.

ΧΟ. εἴπ' εἴ τιν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἔξεις στολήν.

ΔΟ. πρέπουσαν ἔργῳ κλωπικοῖς τε βήμασιν. 205

ΧΟ. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χορὴ σοφόν τι μανθάνειν·

λέξον, τίς ἔσται τοῦδε σώματος σαγῇ;

ΔΟ. λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἄψομαι δορὰν

καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κέρα,

βάσιν τε χερσὶ προσθήαν καθαρμόσας 210

καὶ κῶλα κῶλοις, τετράπουν μιμήσομαι
 λύκου κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον,
 τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.
 ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδί,
 δίβαμος εἴμι· τῇδε σύγκειται δόλος. 215

ΧΟ. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς ἐκέϊσε καὶ πάλιν
 πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἄναξ.
 ἔχεις δὲ τοῦργον, εὐτυχεῖν μόνον σε χρή.

ΔΟ. σωθήσομαί τε καὶ κτανῶν Ὀδυσσέως
 οἷσω κᾶρα σοι, σύμβολον δ' ἔχων σαφές 220
 φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
 ἢ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναιμάκτῳ χειρὶ
 ἦξω πρὸς οἴκους πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.

ΧΟ. Θυμβραῖε καὶ Δάλιε καὶ Λυκίας 225
 ναὸν ἐμβατεύων,
 Ἄπολλον, ὃ δία κεφαλά, μόλε τοξήρης, ἱκοῦ ἐν-
 νύχιος

καὶ γενοῦ σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς
 ἄγεμὼν καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαίς, 230
 ὃ παγκρατές, ὃ Τροῖας
 τείχῃ παλαιὰ δείμας.

μόλοι δὲ ναυκλήρια, καὶ στρατιᾶς 235
 Ἑλλάδος διόπτας
 ἵκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας οἴκων πατρὸς
 Ἰλιάδας.

Φθιάδων δ' ἵππων ποτ' ἐπ' ἄντυγι βαίῃ,
 δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιὸν Ἄρη,
 τὰς πόντιος Αἰακίδα 240
 Πηλεῖ δίδωσι daίμων.

ἐπεὶ πρό τ' οἴκων πρό τε γᾶς ἔτλα μόνος στρ.

224 — 232 — 233 — 241

242 — 252 — 253 — 263

ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν· ἄγαμαι
 λήματος· ἦ σπανία 245
 τῶν ἀγαθῶν, ὅταν ἦ
 δυσάλιον ἐν πελάγει καὶ σαλεύῃ
 πόλις. ἔστι Φρυγῶν τις ἔστιν ἄλκιμος· 250
 ἐνὶ δὲ Θράσος ἐν αἰχμᾷ· ποτὶ Μυσῶν, ὃς ἐμὴν
 συμμαχίαν ἀτίζει.
 τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβῆς σφαγεὺς ἀντ.
 οὐτάσει ἐν κλισίαις, τετράπουν 255
 μῦμον ἔχων ἐπὶ γᾶν
 θηρός; ἔλοι Μενέλαν,
 κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόνιον κρᾶτ' ἐνέγκοι
 Ἑλένα κακόγαμβρον ἐς χέρας γόον, 260
 ὃς ἐπὶ πόλιν, ὃς ἐς γᾶν Τροίαν χιλιόναυν ἦλυθ'
 ἔχων στρατεῖαν.

ΑΓΓ. ἀνάξ, τοιούτων δεσπότησιν ἄγγελος
 εἶην τὸ λοιπὸν οἶά σοι φέρω μαθεῖν. 265

ΕΚ. ἦ πόλλ' ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·
 καὶ γὰρ σὺ ποιμένας δεσπότης τευχεσφόροις
 ἦκειν ἔοικας ἀγγελῶν ἵν' οὐ πρόπει.
 οὐκ οἶσθα δῶμα τοῦμὸν ἢ θρόνους πατρός,
 οἷ χοῖν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα ποίμνια; 270

ΑΓΓ. σκαιοὶ βοτῆρές ἐσμεν· οὐκ ἄλλως λέγεις.
 ἀλλ' οὐδὲν ἥσσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.

ΕΚ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσκυλείους τύχας·
 μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.

ΑΓΓ. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα· 275
 ἀνὴρ γὰρ ἀρχῆς μυρίας στρατηλατῶν
 στείχει φίλος σοὶ σύμμαχος τε τῇδε γῇ.

ΕΚ. ποίας πατρῷας γῆς ἐρημώσας πέδον;

ΑΓΓ. Θρήκης· πατρός δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.

ΕΚ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα; 280

ΑΓΓ. ἔγνωσ· λόγου δὲ δις τόσου μ' ἐκούφισας.

ΕΚ. καὶ πῶς πρὸς Ἰδης ὀργάδας πορεύεται,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξίτου;

ΑΓΓ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
νυκτὸς γὰρ οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατόν, 285

κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερός.

φόβον δ' ἀγρώσταις, οἷ κατ' Ἰδαῖον λέπας
οἰκοῦμεν αὐτόρριζον ἐστίαν χθινοῦς,
παρέσχε δρυμὸν νυκτὸς ἐνθηρον μολών.
πολλῇ γὰρ ἡχῇ Θρηκίος ῥέων στρατὸς 290

ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες ἔμεν
ποίμνας πρὸς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μόλη
λεηλατήσων καὶ σὰ πορθήσων σταθμά,
πρὶν δὴ δι' ὧτων γῆρουν οὐχ Ἑλληνικὴν
ἐδεξάμεσθα καὶ μετέστημεν φόβου. 295

στείχων δ' ἄνακτος προυξερευνητὰς ὁδοῦ
ἀνιστόρησα Θρηκίοις προσφθέγμασιν,
τίς ὁ στρατηγὸς καὶ τίνος κεκλημένος
στείχει πρὸς ἄστν Πριαμίδασι σύμμαχος. 300

καὶ πάντ' ἀκούσας ὧν ἐφιέμην μαθεῖν,
ἔστην· ὁρῶ δὲ Ρῆσον ὥστε δαίμονα
ἔστῳτ' ἐν ἱππέοισι Θρηκίοις ὄχοις.

χρυσῇ δὲ πλάστιγξ ἀνχένα ξυγγηφόρου
πώλων ἔκλῃε χιόνος ἐξανγεστέρων.

πέλτης δ' ἐπ' ὧμων χρυσοκόλλητος τύπος 305
ἔλαμπε· Γοργῶν δ' ὥς ἀπ' αἰγίδος θεᾶς
χαλκῇ μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος
πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.

στρατοῦ δὲ πληθὸς οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ
θέσθαι δύναί' ἂν, ὥς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν, 310

πολλοὶ μὲν ἱππῆς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
πολλοὶ δ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος

γυμνῆς ὁμαρτῇ, Θρηκίαν ἔχων στολήν.
 τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεστ' ἀνὴρ,
 ὃν οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποσταθεὶς δορὶ
 ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.

315

ΧΟ. ὅταν πολίταις εὐσταθῶσι δαίμονες,
 ἔρπει κατάντης ξυμφορὰ πρὸς τάγαθά.

ΕΚ. πολλούς, ἐπειδὴ τοῦμόν εὐτυχεῖ δόρυ
 καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστίν, εὐρήσω φίλους.
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἵτινες πάλαι
 μὴ ξυμπονοῦσιν, ἥνικ' ἐξώστης Ἄρης
 ἔθραυε λαίφῃ τῆσδε γῆς μέγας πνέων.

320

Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἶος ἦν Τροίᾳ φίλος·
 ἦκει γὰρ εἰς δαῖτ', οὐ παρὼν κυνηγέταις
 αἰροῦσι λείαν οὐδὲ συγκαμῶν δορὶ.

325

ΧΟ. ὀρθῶς ἀτίξεις κἀπίμομπος εἰ φίλοις·
 δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.

ΕΚ. ἀρκοῦμεν οἱ σῶζοντες Ἴλιον πάλαι.

ΧΟ. πέποιθας ἤδη πολεμίους ἥρηκέναι;

330

ΕΚ. πέποιθα· δέλξει τοῦπιὸν σέλας θεοῦ.

ΧΟ. ὄρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.

ΕΚ. μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.

ὃ δ' οὖν ἐπέπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὔ,
 ξένος δὲ πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων·
 χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο.

336

ΧΟ. ἄναξ, ἀπαθεῖν συμμάχους ἐπίφθονον.

334

ΑΓΓ. φόβος γένοιτ' ἂν πολεμίους ὀφθεὶς μόνον.

335

ΕΚ. σύ τ' εὖ παραινεῖς καὶ σὺν καιρῶς σκοπεῖς.

339

ὁ χρυσοτευχῆς οὖν ὅδ' ἀγγέλου λόγῳ
 Ῥῆσος παρέσται τῇδε σύμμαχος χθονί.

340

ΧΟ. Ἀδράστεια μὲν ἅ Διὸς παῖς

στρ.

εἰργοὶ στομάτων φθόνον·

φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι
 ψυχᾷ προσφιλές ἐστὶν εἰπεῖν. 345
 ἦκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
 ἦκεις, ἐπλάθης Φρυγίαν πρὸς αὐλὰν
 ἀσπαστός, ἐπεὶ σε χρόνῳ
 Πιερίς μάτηρ ὅ τε καλλιγέφυ-
 ρος ποταμὸς πορεύει 350
 Στρυμών, ὅς ποτε τᾶς μελωδοῦ ἄντ.
 Μούσας δι' ἀκηράτων
 δινηθεὶς ὑδροειδῆς
 κόλπων σὰν ἐφύτευσεν ἦβαν.
 σύ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος 355
 ἦκεις διφρεύων βαλῖαῖσι πώλοισ.
 νῦν, ὦ πατρίς ὦ Φρυγία,
 ξὺν θεῷ νῦν σοι τὸν ἐλευθέριον
 Ζῆνα πάρεστιν ἄδειν.
 ἄρά ποτ' αὖθις ἅ παλαιὰ 360 στρ.
 Τροία τοὺς προπότας παναμερεῦσει
 θιάσους ἐρώτων
 ψαλμοῖσι καὶ κυλίκων οἶνοπλανήτοις
 ἐπιδεξίαις ἀμίλλαις,
 κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν 365
 Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς;
 ὦ φίλος, εἶθε μοι
 σᾶ χειρὶ καὶ σῷ δορὶ πρά-
 ξας τὰδ' ἐς οἶκον ἔλθοις.
 ἐλθέ, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον 370 ἄντ.
 Πηλεΐδα προβαλοῦ κατ' ὄμμα πέλταν
 δοχμίαν πεδαίρων
 σχιστὰν παρ' ἄντυγα, πώλους ἐρεθίζων
 δίβολόν τ' ἄκοντα πάλλων.

360 — 369 = 370 — 379

σὲ γὰρ οὔτις ὑποστάς
 Ἀργείας ποτ' ἐν ἼΗρας δαπέδοις χορεύσει·
 ἀλλὰ νιν ἄδε γὰ
 καταφθίμενον Θρηκὶ μόρφῳ
 φίλτατον ἄχθος οἴσει.
 ἰὼ ἰώ.

375

380

μέγας ὦ βασιλεῦ, καλόν, ὦ Θρήκη,
 σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.
 ἶδε χρυσόδετον σώματος ἀλκήν,
 κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους,
 παρὰ πορπάκων κελαδοῦντας.
 θεός, ὦ Τροία, θεὸς αὐτὸς Ἄρης,
 ὁ Στρυμόνιος πῶλος ἀοιδοῦ
 Μούσης ἦκων καταπνεῖ σε.

385

PH. χαῖρ', ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς,
 Ἔκτορ· παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω.
 χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα καὶ προσήμενον
 πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
 τείχῃ πάρειμι καὶ νεῶν πρήσων σκάφῃ.

390

EK. παῖ τῆς μελωδοῦ μητέρος Μουσῶν μιᾷς
 Θρηκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλω λέγειν
 τάληθές ἀεὶ κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.
 πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
 ἐλθόντα, καὶ μὴ τοῦπὶ σ' Ἀργείων ὑπο
 Τροίαν ἐᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
 οὐ γάρ τι λέξεις ὥς ἄκλητος ὢν φίλοις
 οὐκ ἦλθες οὐδ' ἡμυνας οὐδ' ἐπεστράφης.
 τίς γάρ σε κῆρυξ ἢ γερουσία Φρυγῶν
 ἐλθοῦς' ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει;
 ποίων δὲ δώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;
 σὺ δ' ἐγγενῆς ὢν βάρβαρός τε βαρβάρους
 Ἑλλήσιν ἡμᾶς προῦπιες τὸ σὸν μέρος.

395

400

405

καίτοι σε μικρᾷς ἐκ τυραννίδος μέγαν
 Θρηκῶν ἄνακτα τῇδ' ἔθηκ' ἐγὼ χερί,
 ὅτ' ἄμφι Πάργαιόν τε Παιόνων τε γῆν
 Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα
 ἔρρηξα πέλτην, σοὶ δὲ δουλώσας λεὼν 410
 παρέσχον· ὦν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
 φίλων νοσοῦντων ὕστερος βοηδρομεῖς.
 οἱ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
 πάλαι παρόντες, οἷ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις
 κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει, 415
 οἷ δ' ἐν θ' ὅπλοισι καὶ παρ' ἱππέοις ὅχοις
 ψυχρὰν ἄησιν δίψιόν τε πῦρ θεοῦ
 μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεμνίοις
 πυκνὴν ἄμυστιν ὥς σὺ δεξιούμενοι.
 ταῦθ', ὥς ἂν εἰδῆς Ἑκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον, 420
 καὶ μέμφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.
 PH. τοιοῦτός εἰμι καὶ τὸς, εὐθεῖαν λόγων
 τέμνων κέλευθον, κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.
 ἐγὼ δὲ μεῖζον ἢ σὺ τῇσδ' ἀπὼν χθονὸς
 λύπη πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην· 425
 ἀλλ' ἀγκιτέρωμαι γαῖά μοι, Σκύθης λεώς,
 μέλλουσι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν
 ξυνῆψε πόλεμον· Εὐξένου δ' ἀφικόμην
 πόντου πρὸς ἄκτας, Θρηκα πορθμεύσας στρατόν.
 ἐνθ' αἱματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν Σκύθης 430
 ἦντλεῖτο λόγχῃ Θρηξ τε συμμιγῆς φόνος.
 τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορὰ πέδον
 Τροίας ἰκέσθαι σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
 ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὀμηρεύσας τέκνα,
 τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν, 435
 ἥκω περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
 τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περὶ δόρσιματα,

οὐχ ὥς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας,
 οὐδ' ἐν ξαχρούσοις δώμασιν κοιμώμενος,
 ἀλλ' οἷα πόντον Θορήκιον φουσήματα 440
 κρυσταλλόπηκτα Παίονάς τ' ἐπεξάρει,
 ξὺν τοῖσδ' ἄνπνος οἶδα τλὰς πορπάμασιν.
 ἀλλ' ὕστερος μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως·
 σὺ μὲν γὰρ ἤδη δέκατον αἰχμάξεις ἔτος
 κούδεν περαίνεις, ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας 445
 ῥίπτεις κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργεῖους Ἄρην·
 ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίου καταρκέσει
 πέρσαντι πύργους ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν
 κτεῖναι τ' Ἀχαιοὺς· θατέρῃ δ' ἀπ' Ἰλίου
 πρὸς οἶκον εἴμι, συντεμῶν τοὺς σοὺς πόνους. 450
 ὑμῶν δὲ μή τις ἀσπίδ' ἄρηται χερί·
 ἐγὼ γὰρ ἔξω τοὺς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ
 πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὕστερος μολῶν.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ. στρ.

φίλα θροεῖς, φίλος Διόθεν εἰ· μόνον 455
 φθόνον ἄμαχον ὕπατος
 Ζεὺς θέλοι ἀμφὶ
 σοῖς λόγοισιν εἰργεῖν.
 τὸ δὲ νάιον Ἀργόθεν δόρου
 οὔτε πρίν τιν' οὔτε νῦν 460
 ἀνδρῶν ἐπόρευσε σέθεν κρείσσω. πῶς μοι
 Ἀχιλεὺς τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναίτο,
 πῶς δ' Αἴας ὑπομεῖναι;
 εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἤμαρ εἰσίδοιμ', ἄναξ,
 ὅτῳ πολυφόνου 465
 χειρὸς ἀποινάσαιο λόγχα.

ΡΗ. τοιαῦτα μὲν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
 πρᾶξαι παρῆξω· σὺν δ' Ἀδραστείᾳ λέγω,

ἐπειδὴν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
 θῶμεν θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλης, 470
 ξύν σοι στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω
 καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορί,
 ὥς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.

EK. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ
 πόλιν νεμοίμην ὥς τὸ πρίν ποτ' ἀσφαλῆ, 475
 ἢ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.

τὰ δ' ἀμφί τ' Ἄργος καὶ νομὸν τὸν Ἑλλάδος
 οὐχ ὥδε πορθεῖν ῥάδι', ὥς λέγεις, δορί.

PH. οὐ τούσδ' ἀριστης φασιν Ἑλλήνων μολεῖν;

EK. κοῦ μεμφόμεσθὰ γ', ἀλλ' ἄδην ἐλαύνομαι. 480

PH. οὐκ οὖν κτανόντες τούσδε πᾶν εἰργάσμεθα;

EK. μή νυν τὰ πόρρω τὰ γγύθεν μεθεὶς σκόπει.

PH. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή.

EK. πολλῆς γὰρ ἄρχω κἀνθάδ' ὦν τυραννίδος.
 ἀλλ' εἴτε λαιὸν εἴτε δεξιὸν κέρας, 485
 εἴτ' ἐν μέσοισι συμμαχοῖς, πάρεστί σοι
 πέλτην ἐρεῖσαι καὶ καταστῆσαι στρατόν.

PH. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἕκτορ, θέλω.

εἰ δ' αἰσχροὺς ἡγεῖ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν
 πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον, 490
 τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.

EK. οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἀντᾶραι δόρυ.

PH. καὶ μὴν λόγος γ' ἦν ὥς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.

EK. ἔπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων
 στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ. 495

PH. τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;

EK. Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡσᾶσθαι δοκεῖ
 ᾧ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατος
 κρότημ' Ὀδυσσεύς, λῆμά τ' ἀρκούντως θρασὺς
 καὶ πλεῖστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας. 500

- ὃς εἰς Ἀθάνας σηκὸν ἔννυχος μολῶν
κλέψας ἄγαλμα ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει.
ἦδη δ' ἀγύρτης πτωχικὴν ἔχων στολὴν
εἰσῆλθε πύργους, πολλὰ δ' Ἀργείοις κακὰ
ἤρᾱτο, πεμφθεὶς Ἴλιον κατάσκοπος· 505
κτανῶν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν
ἐξῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόχοις εὐρίσκεται
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας
θάσσω· κακῷ δὲ μερμέρῳ παλαίωμεν.
- PH. οὐδεὶς ἀνὴρ εὐψυχος ἄξιοι λάθρα 510
κτεῖναι τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
τοῦτον δ' ὃν ἵξειν φῆς σὺ κλωπικὰς ἔδρας
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμπεύρας ῥάχιν
στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον. 515
ληστὴν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα δεῖ νιν τῷδε καθθανεῖν μόρῳ.
- EK. νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη.
δείξω δ' ἐγὼ σοι χῶρον, ἐνθα χρὴ στρατὸν
τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταγμένου δίχα. 520
ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἦν τι καὶ δέη,
μέμνησ' ἀκούσας Θρηκί τ' ἄγγελιον στρατῷ.
ὕμᾱς δὲ βάντας χρὴ προταινὶ τάξεων
φρουρεῖν ἐγερτὶ καὶ νεῶν κατάσκοπον
δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ εἶπερ ἐστὶ σῶς, 525
ἦδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωικοῖς.
- XO. τίνος ἂ φυλακὰ; τίς ἀμείβει 530
τὰν ἐμὰν πρώτα;
δύεται σημεῖα καὶ ἐπτάποροι
Πλειάδες αἰθέρια·
μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται.

ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν
ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.

οὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;

ἄως δὴ πέλας ἄως

535

γίγνεται, καὶ τις προδρόμων

ὅδε γ' ἐστὶν ἀστήρ.

ΗΜΙΧ. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακὴν;

* * * *

ΗΜ. Μυρδόνος ὃν φασι Κόροιβον.

ΗΜ. τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ; ΗΜ. Κίλικας Παίων

540

στρατὸς ἤγειρεν, Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.

ΗΜ. οὐκουν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν

βάντας ἐγείρειν

καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν;

545

ΧΟ. καὶ μὴν αἶω Σιμόεντος

ἀντ.

ἡμένα κοίτας

φοινίας ὕμνεϊ πολυχορδοτάτῃ

γήρου παιδολέτῳ

μελοποιὸς ἀηδονὺς μέριμνα·

550

ἦδη δὲ νέμουσι κατ' Ἴδαν

ποιμνία· νυκτιβρόμον

σύριγγος ἴαν κατακούω·

θέλγει δ' ὄμματος ἔδραν

ὕπνος· ἄδιστος γὰρ ἔβα

555

βλεφάροις πρὸς αὐτοῖς.

ΗΜ. τί ποτ' οὐ πλάθει σκοπός, ὃν ναῶν

Ἐκτωρ ὤτρυνε κατόπταν;

ΗΜ. ταρβῶ· χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.

ΗΜ. ἀλλ' ἣ κρυπτόν λόχον εἰσπαίσας

560

διόλωλε; τάχ' ἂν εἴη φοβερόν μοι.

ΗΜ. αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν·

βάντας ἐγείρειν
 ἡμᾶς κλήρου κατὰ μοῖραν.

- ΟΔ. Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας — ἢ κενὸς ψόφος 565
 στάξει δι' ὧτων; — τευχέων τινὰ κτύπον;
 ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
 κλάζει σιδήρου· καμέ τοι, πρὶν ἡσθόμην
 δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδν φόβος.
 ΟΔ. ὄρα κατ' ὄρφνην μὴ φύλαξιν ἐντύχης. 570
 ΔΙ. φυλάξομαί τοι καὶ σκότῳ τιθεὶς πόδα.
 ΟΔ. ἦν δ' οὖν ἐγείρης, οἴσθα σύνθημα στρατοῦ;
 ΔΙ. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
 ΟΔ. ἔα·
 εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὄρω.
 ΔΙ. καὶ μὴν Δόλων γε τάσδ' ἔφραξεν Ἑκτορος 575
 κοίτας, ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσται τόδε.
 ΟΔ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ ποι;
 ΔΙ. ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
 ΟΔ. θρασὺς γὰρ Ἑκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ, θρασύς.
 ΔΙ. τί δῆτ', Ὀδυσσεῦ, δρῶμεν; οὐ γὰρ ἠΰρομεν 580
 τὸν ἄνδρ' ἐν εὐναῖς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
 ΟΔ. στείχωμεν ὥς τάχιστα ναυστάθμων πέλας.
 σώξει γὰρ αὐτὸν ὅστις εὐτυχῇ θεῶν
 τίθησιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην.
 ΔΙ. οὐκ οὖν ἐπ' Αἰνέαυ ἢ τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν 585
 Πάριον μολόντε χρὴ κατατομεῖν ξίφει;
 ΟΔ. πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ πολεμίων ἀνὰ στρατὸν
 ζητῶν δυνήσκει τούσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
 ΔΙ. αἰσχροὺν γε μέντοι ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
 δρᾶσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον. 590
 ΟΔ. πῶς δ' οὐ δέδρακας; οὐ κτανόντε ναυστάθμων
 κατάσκοπον Δόλωνα σώζομεν τάδε.

σκυλεύματ' ; ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς ;
 πείθου , πάλιν στείχωμεν· εὖ δ' εἴη τυχεῖν.

ΑΘ. ποῖ δὴ λιπόντες Τρωικῶν ἐκ τάξεων 595

χωρεῖτε , λύπη καρδίαν δεδηγμένοι,
 εἰ μὴ κτανεῖν σφῶν Ἑκτορ' ἢ Πάριον θεὸς
 δίδωσιν ; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον
 Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον οὐ φαύλῳ τρόπῳ ;
 ὃς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' ἐς αὔριον, 600

οὔτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἴαντος δόρυ
 μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθαι,
 τεῖχη κατασκάψαντα καὶ πυλῶν ἔσω
 λόγχῃ πλατεῖαν εἰσδρομὴν ποιούμενον.
 τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις. τὰς δ' Ἑκτορος 605
 εὐνὰς ἔασον καὶ καρατόμους σφαγὰς·
 ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χειρός.

ΟΔ. δέσποιν' Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ἡσθιόμην
 τοῦ σοῦ συνήθη γῆρυν· ἐν πόνοισι γὰρ
 παροῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς αἰεί ποτε· 610

τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν ποῦ κατηύνασται φράσον,
 πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος ;
 ΑΘ. ὅδ' ἐγγὺς ἦσται κοῦ συνήθροισται στρατῷ,
 ἄλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατηύνασεν
 Ἑκτορ, ἕως ἂν νυξ ἀμείψηται φάος. 615

πέλας δὲ πᾶλοι Θρηκίων ἐξ ἄρμάτων
 λευκαὶ δέδενται, διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ
 στίλβουσι δ' ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν.
 ταύτας κτανόντες δεσπότην κομίζετε,
 κάλλιστον οἴκοις σκυῖλον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου 620
 τοιόνδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικόν.

ΟΔ. Διόμηδες, ἢ σὺ κτεῖνε Θρηκίον λεών,
 ἢ μοι πάρες γε, σοὶ δὲ χρὴ πῶλους μέλειν.

ΔΙ. ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σὺ·

- τρίβων γὰρ εἴ τὰ κομπὰ καὶ νοεῖν σοφός. 625
 χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν οὗ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ.
 ΑΘ. καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
 στείχοντα, φυλάκων ἐκ τινος πεπυσμένον
 δόξας ἀσήμεους πολεμίων μεμβλωκότων.
 ΑΙ. πότερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται; 630
 ΑΘ. μόνος· πρὸς εὐνάς δ', ὡς ἔοικεν, Ἑκτορος
 χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἥκειν στρατοῦ.
 ΑΙ. οὐκ οὖν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρὴ;
 ΑΘ. οὐκ ἂν δύναιο τοῦ πεπρωμένου πλέον.
 τοῦτον δὲ πρὸς σῆς οὐ θέμις χειρὸς θανεῖν. 635
 ἀλλ' ὥπερ ἦκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
 τάχυν' ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
 δοκοῦσ' ἄρωγός ἐν πόνοις παραστατεῖν,
 σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
 καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὃν δὲ χρὴ παθεῖν, 640
 οὐκ οἶδεν οὐδ' ἤκουσεν ἐγγὺς ὦν λόγου.
 ΠΑ. σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
 Ἑκτορ, καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαί σ' ἐχρήν;
 ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
 ἢ κλωπες ἄνδρες ἢ κατάσκοποί τινες. 645
 ΑΘ. θάρσει· φυλάσσει σ' ἥδε πρεσβυμένης Κύπρις.
 μέλει δ' ὁ σὸς μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
 τιμῆς, ἐπαινῶ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
 καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωικῷ στρατῷ
 ἦκω πορεύουσ' ἄνδρα σοι μέγαν φίλον, 650
 τῆς ὑμνοποιοῦ παῖδα Θορήκιον Θεᾶς
 Μούσης, πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
 ΠΑ. αἰέ ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει
 κἄμοί, μέγιστον δ' ἐν βίῳ κειμήλιον
 κρίνας σέ φημι τῇδε προσθέσθαι πόλει. 655
 ἦκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς, φήμη δέ τις

φύλαξιν ἐμπέπτωκεν ὥς κατάσκοποι
ἦκουσ' Ἀχαιῶν. χῶ μὲν οὐκ ἰδὼν λέγει,
ὃ δ' εἰσιδὼν μολόντας οὐκ ἔχει φράσαι,
ᾧν εἵνεκ' εὐνὰς ἤλυθον πρὸς Ἑκτορος. 660

ΑΘ. μηδὲν φοβηθῆς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον·
Ἑκτωρ δὲ φροῦδος Θρηῖκα κοιμήσων στρατόν.

ΠΑ. σύ τοί με πείθεις, σοῖς δὲ πιστεύων λόγοις
τάξιν φυλάξων εἴμ' ἐλεύθερος φόβου.

ΑΘ. χώρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δόκει τὰ σά, 665
ὥστ' εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὀρᾶν.
γνώσει δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν.
ὕμᾱς δ' αὐτῷ τοὺς ἄγαν ἐρωμένους,
Λαερτίου παῖ, θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη.
κεῖται γὰρ ἡμῖν Θρηῖκιος στρατηλάτης, 670
ἵπποι τ' ἔχονται, πολέμιοι δ' ἡσθημένοι
χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχιστα χρὴ
φεύγειν πρὸς ὀλκοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε
σκηπτοῦ πιοντος πολεμίων σῶζειν βίον;

ΗΜ. ἔα ἔα·
βάλε βάλε βάλε βάλε, 675
θένε θένε· τίς ὃδ' ἀνήρ;
λεύσσετε, τοῦτον αὐδῶ.
κλῶπες οἵτινες κατ' ὄρφυην
τόνδε κινουῦσι στρατόν.
δεῦρο δεῦρο πᾶς. 680
τούσδ' ἔχω, τούσδ' ἔμαρψα.
τίς ὁ λόχος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;

ΟΔ. οὐ σε χρὴ εἰδέναι· θανεῖ γὰρ σήμερον δρᾶσας
κακῶς.

ΗΜ. οὐκ ἐρεῖς ξύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στέρων μο-
λεῖν;

ΟΔ. ἴστω. θάρσει. ΗΜ. πέλας ἴθι. παῖε πᾶς. 685

ΟΔ. ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; ΧΟ. ἀλλὰ τὸν κτε-
νοῦντα σέ.

ΟΔ. ἴσχε πᾶς τις. ΗΜ. οὐ μὲν οὖν. ΗΜ. ᾧ, φίλιον
ἄνδρα μὴ θένης.

ΗΜ. καὶ τί δὴ τὸ σῆμα; ΟΔ. Φοῖβος. ΗΜ. ἔμαθον· ἴσχε
πᾶς δόρυ.

ΗΜ. οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; ΟΔ. τῇδέ πη κατεί-
δομεν.

ἔρπε πᾶς κατ' ἔχνος αὐτῶν. ΗΜ. ἢ βοήν ἐγερ-
τέον; 690

ΗΜ. ἀλλὰ συμμάχους ταράσσειν δεινὸν ἐν νυκτῶν
φόβῳ.

ΧΟ. τίς ἀνδρῶν ὁ βᾶς; στρ.

τίς ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται,

χέρα φυγῶν ἐμάν;

πόθεν νιν κυρήσω;

695

τίνι προσεικάσω,

ὅστις δι' ὄρφνης ἦλθ' ἀδειμάντῳ ποδὶ

διὰ τε τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας;

Θεσσαλὸς ἦ

παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν;

700

ἢ νησιώτης σποράδα κέκτῃται βίον;

τίς ἦν πόθεν ποίας πάτρας;

ποῖον ἐπεύχεται τὸν ὕπατον θεῶν;

ΗΜ. ἄρ' ἔστ' Ὀδυσσέως τοῦργον ἢ τίνος τόδε;

εἰ τοῖς πάροιθε χορὴ τεκμαίρεσθαι, δοκεῖ.

705

ΗΜ. δοκεῖ γάρ; ΗΜ. τί μὲν οὖν;

ΗΜ. θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.

ΗΜ. τίν' ἀλκήν; τίν' αἰνεῖς; ΗΜ. Ὀδυσσῆ.

ΗΜ. μὴ κλωπὸς αἰνεῖ φωτὸς αἰμύλον δόρυ.

ΧΟ. ἔβα καὶ πάρος

ἀντ. 710

κατὰ πόλιν, ὕπαφρον ὅμ' ἔχων

ῥακοδύτῳ στολᾷ

πυκασθεῖς, ξιφήρης

κρύφιος ἐν πέπλοις.

βίον δ' ἐπαιτῶν εἴρπ' ἀγύρτης τις λάτρεις, 715

ψαφαρόχρουν κάρα πουλυπινές τ' ἔχων·

πολλὰ δὲ τὰν

βασιλίδ' ἐστίαν Ἀτρειδᾶν κακῶς

ἔβαξε δῆθ' ἐν ἐχθρὸς ὦν στρατηλάταις.

ὅλοιτ' ὅλοιτο πανδίκως, 720

πρὶν ἐπὶ γὰρ Φρυγῶν ποδὸς ἵχνος βαλεῖν.

HM. εἴτ' οὖν Ὀδυσσέως εἴτε μή, φόβος μ' ἔχει·

Ἐκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.

HM. τί λάσκων; HM. δυσοίζων.

HM. τί δρᾶσαι; τί ταρβεῖς; 725

HM. καθ' ἡμᾶς περᾶσαι HM. τίν' ἀνδρῶν;

HM. οἷ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.

HN. ἰώ, δαίμονος τύχη βαρεῖα. φεῦ φεῦ.

XO. ἔα·

σῖγα πᾶς, ὕφιξ· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. 730

HN. ἰὼ ἰὼ,

συμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν. XO. συμμάχων τις ὁ
στένων.

HN. ἰὼ.

δύστηνος ἐγὼ σύ τ', ἄναξ Θρηκῶν,

ὦ στυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδών·

οἷόν σε βίου τέλος εἶλεν. 735

XO. τίς εἴ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' εὐφρόνην

ἀμβλῶπες αὐγαί, κοῦ σε γιγνώσκω τορῶς.

HN. ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωικῶν εὖρω;

ποῦ δῆθ' Ἐκτωρ

τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;

740

τίνι σημῆνω διόπων στρατιᾶς;

οἷα πεπόνθαμεν, οἷά τις ἡμᾶς

δράσας ἀφανῆ φρουῶδος, φανερόν
 Θρηξὶν πένθος τολυπεύσας.

ΧΟ. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι 745
 ἔοικεν, οἷα τοῦδε γιγνώσκω κλύων.

ΗΝ. ἔρρει στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ
 δολίῳ πληγῇ.
 ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ,
 οἷα μ' ὀδύνη τείρει φονίου 750

τραύματος εἶσω. πῶς ἂν ὀλοίμην;
 χοῆν γάρ μ' ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν,
 Τροία κέλσαντ' ἐπίκουρον;

ΧΟ. τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά·
 σαφῶς γὰρ αὐδᾶ συμμάχους ὀλωλότας. 755

ΗΝ. κακῶς πέπρακται κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
 αἵσχιστα· καίτοι δις τόσον κακὸν τόδε·
 θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεῶν,
 λυπρὸν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι· πῶς γὰρ οὔ;
 τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία. 760

ἡμεῖς δ' ἀβούλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
 ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς ἦν' ἄσ' Ἐκτόρεια χεῖρ,
 ξύνθημα λέξας, εὐδομεν πεδοστιβεῖς,
 κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς
 φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν 765

ἔκειτο τεύχη, πληκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς
 ἵππων καθήρμουςθ', ὥς ἄναξ ἐπεύθετο
 κρατοῦντας ὑμᾶς κἀφεδρεύοντας νεῶν
 πρύμναισι· φάυλως δ' ἠϋδομεν πεπτωκότες.
 κἀγὼ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου 770

πώλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἑωθινήν
 ξεύξειν ἐς ἀλκήν, ἀφθόνῳ μετρῶ χερί.
 λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν
 πνικνῆς δι' ὄρφνης· ὥς δ' ἐκινήθην ἐγώ,

- ἐπτηξάτην τε κἀνεχωρείτην πάλιν· 775
 ἦπυσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάξεσθαι στρατῶ,
 κλωπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
 οἱ δ' οὐδέν· οὐ μὲν οὐδ' ἐγὼ τὰ πλείονα,
 ἡῦδον δ' ἀπελθὼν αὐθις εἰς κοιτήν πάλιν.
 καὶ μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται· 780
 ἵππους γὰρ ἄς ἔθρεψα κἀδιφορηλάτουν
 Ῥήσῳ παρεστώς, εἶδον, ὥς ὄναρ δοκῶν,
 λύκους ἐπεμβεβῶτας ἐδραῖαν ῥάχιν·
 θείνουντε δ' οὐρᾶ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα,
 ἦλαννον, αἱ δ' ἔρρεγκον ἐξ ἀρτηριῶν 785
 θυμὸν πνέουσai κἀνεχαίτιζον φόβην.
 ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι
 πῶλοισιν· ἔννυχος γὰρ ἐξώρμα φόβος.
 κλύω δ' ἐπάρας κρᾶτα μυχθισμὸν νεκρῶν.
 θερμοὺς δὲ κρουνοὺς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς 790
 βάλλει με δυσθνητοῦντος αἵματος νέου.
 ὀρθὸς δ' ἀνᾶσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός.
 καὶ μ' ἔργχος ἀνγάζοντα καὶ θηρώμενον
 παῖει παραστάς νεῖραν εἰς πλευρὰν ξίφει
 ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ἡσθόμην 795
 πληγῆς, βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.
 πίπτω δὲ προηνής· οἱ δ' ὄχημα πωλικὸν
 λαβόντες ἵππων ἴεσαν φυγῇ πόδα.
 ᾧ ᾧ.
 ὀδύνη με τείρει, κούκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας.
 καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὄρων, τρόπῳ δ' ὅτῳ 800
 τεθνᾶσιν οἱ θανόντες οὐκ ἔχω φράσαι,
 οὐδ' ἐξ ὁποίας χειρός. εἰκάσαι δέ μοι
 πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.
 ΧΟ. ἡνίοχε Θορηκὸς τοῦ κακῶς πεπραγότες,
 μηδὲν δύσοιξ' οὐ πολεμίους δρᾶσαι τάδε. 805

Ἐκτωρ δὲ αὐτὸς συμφορᾶς πεπυσμένος
χωρεῖ· συναλγεῖ δ', ὥς ἔοικε, τοῖς κακοῖς.

ΕΚ. πῶς οἱ μέγιστα πῆματ' ἐξειργασμένοι
μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατάσκοποι
λήθουσιν αἰσχροῦς, καὶ κατεσφάγη στρατός, 810
κοῦτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε
οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδε τίς δώσει δίκην
πλήν σοῦ; σὲ γάρ δὴ φύλακά φημ' εἶναι στρατοῦ.
φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρεία
πόλλ' ἐγγελαῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί. 815
εὖ νυν τόδ' ἴστε, Ζεὺς ὁμώμοσται πατήρ,
ἦτοι μάραγνά γ' ἢ καρανιστῆς μόρος
μένει σε δρωῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἐκτορα
τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.

ΧΟ. ἰὼ ἰώ, ἀντ. 820
μέγ' ἄρ' ἐμοὶ μέγ', ὦ πολίοχον κράτος,
κακὸν ἔμολεν, ὅτε σοι
ἄγγελος ἦλθον,
ἀμφὶ ναῦς πύρ' αἰθεῖν [Ἀργείων στρατόν],
ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμ' ἐν εὐφρόνῃ 825
οὔτ' ἐκοίμισ' οὔτ' ἔβριξ',
οὐ τὰς Σιμοεντιάδας πηγᾶς· μή μοι
κότον, ὦ ἄνα, θῆς· ἀναίτιος γὰρ
ἔγωγε πάντων.
ἦν δὲ χρόνῳ παράκαιρον ἔργον ἢ λόγον 830
πύθῃ, κατὰ με γᾶς
ζῶντα πόρευσον· οὐ παραιτοῦμαι.

ΗΝ. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς βάρβαρός τε βαρβάρου
γνώμην ὑφαιρεῖ τὴν ἐμήν, πλέκων λόγους;
σὺ ταῦτ' ἔδρασας· οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα 835
[οὔθ' οἱ παθόντες οὔτ' ἂν οἱ τετρωμένοι]
ἄλλον· μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,

ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
 ἵππων ἔρασθεῖς, ὧν ἕκατι συμμάχους
 τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ' ἐπισκῆπτων μολεῖν.
 ἦλθον, τεθνῶσιν· εὐπρεπέστερον Πάρις 841
 ξενίαν κατήσχυν' ἢ σὺ συμμάχους κτανῶν.
 μὴ γάρ τι λέξης ὥς τις Ἀργείων μολῶν
 διώλεσ' ἡμᾶς· τίς ἂν ὑπερβαλὼν λόχους
 Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν; 845
 σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο καὶ Φρυγῶν στρατός.
 τίς οὖν τέτρωται, τίς τέθνηκε συμμάχων
 τῶν σῶν, μολόντων ὧν σὺ πολεμίων λέγεις;
 ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ', οἱ δὲ μείζονα
 παθόντες οὐχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος. 850
 ἀπλῶς δ' Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα.
 τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην
 Ῥήσου μολῶν ἐξηῦρεν [εἰ μὴ τις θεῶν
 ἔφραξε τοῖς κτανοῦσιν], οὐδ' ἀφιγμένον
 τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾶ τάδε. 855
 ΕΚ. χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα
 ὅσον περ ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαικὸς λεώς,
 κούδεν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων·
 ἐν σοὶ δ' ἄρ' ἀρχώμεσθα; μή μ' ἔρως ἔλοι
 τοιοῦτος ἵππων ὥστ' ἀποκτείνειν φίλους. 860
 καὶ ταῦτ' Ὀδυσσέως· τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτε
 ἔδρασεν ἢ βούλευσεν Ἀργείων ἀνὴρ;
 δέδοικα δ' αὐτὸν καὶ τί μου θράσσει φρένας,
 μὴ καὶ Δόλωνα συντυχῶν κατέκτανεν·
 χρόνον γὰρ ἤδη φροῦδος ὧν οὐ φαίνεται. 865
 ΗΝ. οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς οὓς λέγεις Ὀδυσσέας·
 ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.
 ΕΚ. σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ', ἐπέπερ σοι δοκεῖ.
 ΗΝ. ὦ γὰρ πατρίς, πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι;

- ΕΚ. μὴ θνήσχ'· ἄλλῃς γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος. 870
- ΗΝ. ποῖ δὴ τράπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;
- ΕΚ. οἶκός σε κεύθων οὐμὸς ἐξιάσεται.
- ΗΝ. καὶ πῶς με κηδεύουσιν αὐθεντῶν χέρες;
- ΕΚ. ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
- ΗΝ. ὅλοιθ' ὁ δράσας. οὐ γὰρ εἰς σὲ τείνεται 875
 γλῶσς', ὥς σὺ κομπεῖς· ἡ Δίκη δ' ἐπίσταται.
- ΕΚ. λάξυσθ'· ἄγοντες δ' αὐτὸν εἰς δόμους ἐμούς,
 οὕτως ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ πορσύνετε·
 ὑμᾶς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χρεῶν
 Πριάμῳ τε καὶ γέρονσι σημῆναι νεκροὺς 880
 θάπτειν κελεύειν λεωφόρου πρὸς ἐκτροπᾶς.
- ΧΟ. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
 Τροίαν ἀνάγει πάλιν εἰς πένθος
 δαίμων ἄλλος, τί φυτεύων;
 ἔα ἔα. ὦ ὦ. 885
 τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεός, ὦ βασιλεῦ,
 τὸν νεόδμητον νεκρὸν ἐν χειροῖν
 φοράδην πέμπει;
 ταρβῶ λεύσσω τόδε φάσμα.
- ΜΟΤ. ὁρᾶν πάρεστι, Τρῶες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς 890
 τιμὰς ἔχουσα Μοῦσα συγγόνων μία
 πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὁρῶς' οἰκτρῶς φίλον
 θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὅν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
 δόλιος Ὀδυσσεὺς ἀξίαν τίσει δίκην.
 ἰαλέμῳ ἀνθιγενεῖ 895
 τέκνον σ' ὀλοφύρομαι, ὦ
 ματρὸς ἄλγος, οἴαν
 ἔκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν,
 ἢ δυσδαίμονα καὶ μελέαν,

ἀπὸ μεμφομένης ἐμοῦ πορευθείς, 900
 ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως.
 ὦμοι ἐγὼ σέθεν, ὦ φίλῖα
 φίλῖα κεφαλὰ, τέκνον, ὦμοι.

ΧΟ. ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν 905
 ἔχοντι, κἀγὼ τὸν σὸν οἰκτεῖρω γόνον.

ΜΟΤ. ὅλοιτο μὲν Οἰνεΐδας, 910
 ὅλοιτο δὲ Λαρτιάδας,
 ὅς μ' ἄπαιδα γέννας
 ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο·
 ἅ θ' Ἑλλανα λιποῦσα δόμον

Φρυγίων λεχέων ἐπλευσε πλαθεῖς·
 ὑπ' Ἰλίῳ ὤλεσε μὲν σὲ κατὰ Τροίας,
 φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν. 915

ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς Αἶδου μολών,
 Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός·
 ὕβρις γάρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ Μουσῶν ἔρις
 τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον.

περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διὰ ῥοὰς
 λέκτροις ἐπλάθην Στρυμόνος φυταλμίους, 920
 ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον ἐς λέπας

Πάγγραιον ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι
 Μοῦσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας
 κλεινῷ σοφιστῇ Θορηκί, κἀτυφλώσαμεν
 Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέυνασεν τέχνην. 925

κἀπὲρ σὲ τίκτω, συγγόνους αἰδουμένη
 καὶ παρθενείαν, ἥκ' ἐς εὐύδρου πατρὸς
 δίνας· τρέφειν δέ σ' οὐ βρότειον ἐς χέρα
 Στρυμῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.
 ἐνθ' ἐκτραφείς κάλλιστα παρθένων ὕπο, 930

Θρήκης ἀνάσσω·ν πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
 καί σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαρμάτους
 ἀλκὰς κορύσσουντ' οὐκ ἐδείμναινον θανεῖν·
 Τροίας δ' ἀπηύδων ἄστν μὴ κέλσαι ποτέ,
 εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον· ἀλλὰ σ' Ἑκτορος 935
 πρσβεύμαθ' αἶ τε μυρίαι γερούσαι
 ἔπεισαν ἐλθεῖν κάπικουρῆσαι φίλοις.
 σὺ τοῦδ', Ἀθάνᾳ, παντὸς αἰτία μόρου,
 οὐδὲν δ' Ὀδυσσεὺς οὐδ' ὁ Τυδέως τόκος
 ἔδρασε δράσας· μὴ δόκει λεληθέναι. 940
 καίτοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρσβεύομεν
 Μοῦσαι μάλιστα κάπιχρώμεθα χθονί,
 μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανὰς
 ἔδειξεν Ὀρφεύς, αὐτανέψιος νεκροῦ
 τοῦδ' ὃν κατακτείνεις σύ· Μουσαῖόν τε σὸν 945
 σεμνὸν πολίτην κάπλ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα
 ἐλθόντα, Φοῖβος σύγγονοί τ' ἡσκήσαμεν.
 καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
 θρηνῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.
 ΧΟ. μάτην ἄρ' ἡμᾶς Θρήκιος τροχηλάτης 950
 ἐδέυννασ', Ἑκτορ, τῷδε βουλευῆσαι φόνον·
 ΕΚ. ἦδη τάδ'· οὐδὲν μάντεων ἔδει φράσαι
 Ὀδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
 ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
 λεύσσω, τί μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις 955
 κήρυκας, ἐλθεῖν κάπικουρῆσαι χθονί;
 ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
 οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι.
 καὶ νῦν ἔτοιμος τῷδε καὶ τεῦξαι τάφον
 καὶ ξυμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν· 960
 φίλος γὰρ ἐλθὼν δυστυχῶς ἀπέρχεται.

- ΜΟΥ. οὐκ εἶσι γαίης εἰς μελάγχμιον πέδον·
 τοσόνδε νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι
 τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
 ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ'· ὀφειλέτις δέ μοι 965
 τοὺς Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.
 κάμοι μὲν ὥς θανῶν τε κοῦ λεύσσω φάος
 ἔσται τὸ λοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταυτόν ποτε
 ἔτ' εἶσιν οὐδὲ μητρὸς ὄψεται δέμας,
 κρυπτός δ' ἐν ἄντροις τῆς ὑπαργύρου χθονὸς 970
 ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
 Βάκχου προφήτης ὥστε Παργαίου πέτραι
 ὥκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
 ῥῶον δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
 οἴσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κέλνης χρεῶν. 975
 θρήνοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
 ἔπειτ' Ἀχιλλῇ Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ.
 οὐ ῥύσεται νιν Παλλάς, ἥ σ' ἀπέκτανε·
 τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος.
 ὦ παιδοποιοὶ συμφοραί, πόνοι βροτῶν, 980
 ὥς ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογιέται,
 ἅπαις διοίσει κοῦ τεκῶν θάψει τέκνα.
- ΧΟ. οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει·
 σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
 Ἔκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε. 985
- ΕΚ. χωρεῖτε, συμμάχους θ' ὀπλίζεσθαι τάχος
 ἄνωχθε πληροῦν τ' αὐχένας ξυνωρίδων.
 πανοὺς δ' ἔχοντας χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος αὐδὴν· ὥς ὑπερβαλὼν τάφρον
 τείχη τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν αἰθρον ἐμβαλεῖν 990
 πέποιθα Τρωσί θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
 ἀκτῖνα τὴν στείχουσιν ἡλίου φέρειν.

ΧΟ. πείθου βασιλεῦ· στείλωμεν ὅπλοις
κοσμησάμενοι καὶ ξυμμαχίᾳ
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκην
δοίη δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΕΚΑΒΗ.

ΧΟΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΩΝ ΤΡΩΙΑΔΩΝ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΕΛΕΝΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν τὰς ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτόλεμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεΐ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ταφῆς κατέσφαξαν, Ἀστυνάνακτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν, Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέ- 10 λαος ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐννυφά- γωγησεν. Ἑκάβη δὲ τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυραμένη καὶ . . . κηδεύ- σασα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως ἤχθη σκηνάς, τούτῳ λα- τρεῦειν δοθεῖσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

ΠΟ. Ἦκω λιπὼν Αἰγαίου ἀλμυρὸν βάθος
 πόντον Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρηίδων χοροὶ
 κάλλιστον ἔχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
 ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωικὴν χθόνα
 Φοῖβός τε καὶ γὰρ λαῖνους πύργους πέριξ 5
 ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὗ ποτ' ἐκ φρενῶν
 εὖνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
 ἣ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορός
 ὅλωλε πορθηθεῖς'. ὁ γὰρ Παρνάσιος
 Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος 10
 ἐγκύμον' ἵππον τευχέων συναρμόδας
 πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βρέτας·
 ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
 δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπισχὼν δόρυ.
 ἔρημα δ' ἄλσῃ καὶ θεῶν ἀνάκτορα 15
 φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
 πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς ἐρκείου θανῶν.
 πολὺς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
 πρύμνηθεν οὐρον, ὥς δεκασπόρῳ χρόνῳ 20
 ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
 οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἑλληνες πόλιν.

ἐγὼ δέ, νικᾶμαι γὰρ Ἀργείας θεᾶς
 Ἥρας Ἀθάνας θ', αἱ συνεξείλον Φρύγας,
 λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς· 25
 ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
 νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
 πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
 βοᾷ Σκάμανδρος δεσπότης κληρουμένων.
 καὶ τὰς μὲν Ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεῶς 30
 εἰληχ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
 ὅσαι δ' ἄκληροι Τρωάδων, ὑπὸ στέγαις
 ταῖσδ' εἰσὶ τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
 στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς
 Ἑλένη, νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐνδίκως. 35
 τὴν δ' ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾷ θέλει,
 πάρεστιν Ἑκάβῃ κειμένη πυλῶν πάρος
 δάκρυα χέουσα πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
 ἧ παῖς μὲν ἀμφὶ μνημ' Ἀχιλλεῖου τάφου
 οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη, 40
 φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν'· ἦν δὲ παρθένον
 μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
 τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς
 γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
 ἀλλ' ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις 45
 ξεστόν τε πύργωμ'· εἴ σε μὴ διώλεσε
 Παλλὰς Διὸς παῖς, ἧσθ' ἂν ἐν βάθροισι ἔτι.

ΑΘ. ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς
 μέγαν δὲ δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον
 λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος προσεννέπειν; 50

ΠΟ. ἔξεστιν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλῖαι,
 ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.

ΑΘ. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἠπίους· φέρω δὲ σοὶ
 κοινούς ἐμαντῇ τ' εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

- ΠΟ. Ἦκω λιπὼν Αἴγαιον ἄλμυρόν βάθος
 πόντοι· Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρηίδων χοροὶ
 κάλλιστον ἶχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
 ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωικὴν χθόνα
 Φοῖβός τε καὶ γὰρ λαῖνους πύργους πέριξ 5
 ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὐ ποτ' ἐκ φρενῶν
 εὖνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
 ἣ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορός
 ὄλωλε πορθηθεῖς· ὁ γὰρ Παρνάσιος
 Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος 10
 ἐγκύμον' ἵππον τευχέων συναρμόσας
 πύργων ἐπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βρέτας·
 ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
 δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπισχὼν δόρυ.
 ἔρημα δ' ἄλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα 15
 φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
 πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς ἐρκείου θανῶν.
 πολὺς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
 πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
 πρύμνηθεν οὐρον, ὥς δεκασπόρῳ χρόνῳ 20
 ἀλόχους τε καὶ τέκν' εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
 οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἑλληνες πόλιν.

ἐγὼ δέ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεῶς
 Ἥρας Ἀθάνας θ', αἶ συνεξεῖλον Φρύγας,
 λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς· 25
 ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακὴ,
 νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
 πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
 βοᾷ Σκάμανδρος δεσπότης κληρουμένων.
 καὶ τὰς μὲν Ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεῶς 30
 εἴληχ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
 ὅσαι δ' ἄκληροι Τρωάδων, ὑπὸ στέγαις
 ταῖσδ' εἰσὶ τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
 στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς
 Ἑλένη, νομισθεῖς αἰχμάλωτος ἐνδίκως. 35
 τὴν δ' ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰσορᾷ θέλει,
 πάρεστιν Ἑκάβῃ κειμένη πυλῶν πάρος
 δάκρυα χέουσα πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
 ἧ παῖς μὲν ἀμφὶ μνημ' Ἀχιλλεῖου τάφου
 οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη, 40
 φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν'· ἦν δὲ παρθένον
 μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
 τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς
 γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
 ἀλλ' ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις 45
 ξεστόν τε πύργωμ'· εἴ σε μὴ διώλεσε
 Παλλὰς Διὸς παῖς, ἧσθ' ἂν ἐν βάθροισι ἔτι.

ΑΘ. ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς
 μέγαν δὲ δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον
 λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος προσεννέπειν; 50

ΠΟ. ἔξεστιν· αἶ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίας,
 ἄνασσ' Ἀθάνᾳ, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.

ΑΘ. ἐπήνεσ' ὀργὰς ἠπίους· φέρω δὲ σοὶ
 κοινούς ἐμαντῇ τ' εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.

- ΠΟ. μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἄγγελεῖς ἔπος, 55
ἢ Ζηνὸς ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
- ΑΘ. οὐκ, ἀλλὰ Τροίας εἵνεκ', ἐνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν, ὥς κοινὴν λάβω.
- ΠΟ. ἢ πού νιν ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν
εἰς οἶκτον ἤλθες πυρὶ κατηθαλωμένης; 60
- ΑΘ. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε· κοινώσσει λόγους
καὶ συμπονήσεις ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;
- ΠΟ. μάλιστ'· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν·
πότερον Ἀχαιῶν ἤλθες εἵνεκ' ἢ Φρυγῶν;
- ΑΘ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφραῖναι θέλω, 65
στρατῶ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
- ΠΟ. τί δ' ὥδε πηδᾶς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους
μισεῖς τε λίσαν καὶ φιλεῖς ὃν ἂν τύχης;
- ΑΘ. οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
- ΠΟ. οἶδ', ἥνίκ' Αἴας εἶλκε Κασάνδραν βίᾳ. 70
- ΑΘ. κούδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.
- ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.
- ΑΘ. τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
- ΠΟ. ἔτοιμ' ἅ βούλει τάπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;
- ΑΘ. δύστηνον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω. 75
- ΠΟ. ἐν γῇ μενόντων ἢ καθ' ἄλμυρὰν ἅλα;
- ΑΘ. ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου.
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλασαν ἄσπετον
πέμψει γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραῦνιον, 80
βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρὶ.
σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχεις Αἴγαιον πόρον
τρικυμiais βρέμοντα καὶ δίναις ἁλός,
πλήσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὥς ἂν τὸ λοιπὸν τᾶμ' ἀνάκτορ' εὖσεβεῖν 85
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεοὺς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

- ΠΟ. ἔσται τάδ' ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
 δεῖται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
 ἄκταί δὲ Μυκόνου Δήλιοί τε χοιράδες
 Σκυρὸς τε Αἰμυνὸς θ' αἰ Καφήρειοί τ' ἄκραι 90
 πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἔξουσιν νεκρῶν.
 ἀλλ' ἔρπ' Ὀλυμπον καὶ κεραυνίους βολὰς
 λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χειρῶν καραδόκει,
 ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖον ἐξιῇ κάλως.
 μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις, 95
 ναοὺς τε τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
 ἐρημιά δούς αὐτὸς ὦλεθ' ὕστερον.
- ΕΚ ἄνα δύσδαιμον πεδόθεν κεφαλῇν,
 ἐπάειρε δέσρην· οὐκέτι Τροία
 τάδε καὶ βασιλῆς ἐσμεν Τροίας. 100
 μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
 πλεῖ κατὰ πορθμόν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
 μηδὲ προσίστω πρῶραν βιότου
 πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.
 αἰαῖ αἰαῖ. 105
 τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέα στενάχειν,
 ἧ πατρὶς ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
 ὦ πολὺς ὄγκος συστελλόμενος
 προγόνων, ὥς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα.
 τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν; 110
 τί δὲ θορηνῆσαι;
 δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
 ἄρθρων κλίσεως, ὥς διάκειμαι,
 νῶτ' ἐν στεροῦς λέκτροισι ταθεῖς'.
 οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων 115
 πλευρῶν θ', ὥς μοι πόθος ἐλίξαι
 καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ'
 εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων

- ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους.
 μοῦσα δὲ χαῦτη τοῖς δυστήνοις
 ἄτας κελαδεῖν ἄχορεύτους. 120
- πρῶραι ναῶν ὠκεῖται,
 Ἴλιον ἱερὸν αἰὲν κώπαις
 δι' ἄλλα πορφυροειδέα καὶ λιμένας
 Ἑλλάδος εὐόρμους 125
- αὐλῶν παιᾶνι στυγνῶ
 συρίγγων τ' εὐφρόγγων φωναῖς
 βαίνουσαι πλεκτὰν Αἰγύπτου
 παιδείαν ἐξηρτήσασθ',
 αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποις 130
- τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
 στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λῶβαν
 τῶ τ' Εὐρώτῃ δυσκλείαν,
 ἃ σφάζει μὲν 135
- τὸν πεντήκοντ' ἄροτῆρα τέκνων
 Πριάμον, ἐμέ τε μελέαν Ἑκάβαν
 εἰς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
 ὦμοι θάκους οἴους θάσσω
 σκηναῖς ἔφεδρος Ἀγαμεμνονίαις.
 δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων, 140
- κουρᾷ ξυρήκει πενθήρη
 κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖς οἰκτρῶς.
 ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχείων Τρώων
 ἄλοχοι μέλεια καὶ δύσνυμφοι,
 τύφεται Ἴλιον, αἰάξωμεν· 145
- μάτηρ δ' ὥσεί πτανοῖς κλαγγὰν
 ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω γὰρ
 μολπὰν οὐ τὰν αὐτὰν
 οἶαν ποτὲ δὴ
 σκῆπτρῳ Πριάμου διερειδομένα 150

ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις
εὐκόμποις ἐξῆρχον θεούς.

ΗΜΙΧ. Ἐκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωῦσσεις; στορ.

ποῖ λόγος ἦκει; διὰ γὰρ μελάθρων
ἄιον οἴκτους οὖς οἰκτίζει. 155

διὰ δὲ στέρνων φόβος αἰσσει
Τρωάσιν, αἰ τῶνδ' οἴκων εἴσω
δουλείαν αἰάζουσιν.

ΕΚ. ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς ἤδη
κινεῖται κωπήρης χεῖρ. 160

ΗΜΙΧ. οἷ γὰρ τλάμων, τί θέλουσ'; ἦ πού μ' ἤδη
ναυσθλώσουσιν πατρίας ἐκ γᾶς;

ΕΚ. οὐκ οἶδ', εἰκάξω δ' ἄταν.

ΗΜΙΧ. ἰὼ ἰά.

μέλειαi μόχθων ἐπακουσόμεναι
Τρωάδες, ἔξω κομίσασθ' οἴκων·
στελλουσ' Ἀργεῖοι νόστον. 165

ΕΚ. ἔ ἔ.

μή νῦν μοι τὰν
ἐκβακχεύουσαν Κασάνδραν
πέμψητ' ἔξω,
αἰσχύναν Ἀργεῖοισιν,
μαινάδ', ἐπ' ἄλγει δ' ἀλγυνθῶ. 170

ἰὼ

Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεις,
δύστανοι δ' οἷ σ' ἐκλείποντες
καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες. 175

ΗΜΙΧ. οἴμοι. τρομερὰ σκηναῖς ἔλιπον ἀντ.
τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσομένα,
βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν
δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν,

- ἢ κατὰ πρόμνας ἤδη ναῦται
στέλλονται κινεῖν κώπας. 180
- EK. ὦ τέκνον, ὀρθρεῦου σὰν ψυχάν,
ἐκπληχθεῖς ἦλθον φρίκα.
- HMIX. ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ;
τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων; 185
- EK. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου.
- HMIX. ἰὼ ἰὼ.
τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτῶν
ἢ νησαίαν μ' ἄξει χώραν
δύστανον πόρσω Τροίας;
- EK. φεῦ φεῦ.
τῷ δ' ἅ τλάμων 190
ποῦ πᾶ γαίης δουλεύσω γραῦς,
ὥς κηφήν, ἅ
δειλαία νεκροῦ μορφά,
νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμ', ἢ
τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ'
ἢ παίδων θρέπτειρ', ἃ Τροίας 195
ἄρχαροὺς εἶχον τιμάς;
- XO. αἰαῖ αἰαῖ. ποίοις δ' οἴκοις 200
τὰν σὰν λύμαν ἐξαιάζεις·
οὐκ Ἰδαίοις ἰστοῖς κερκίδα
δινεύουσ' ἐξαλλάξω.
νέατον τεκέων σώματα λεύσσω,
νέατον· μόχθους ἔξω κρείσσους,
ἢ λέκτροις πλαθεῖς Ἑλλάνων·
ἔρροι νὺξ αὐτὰ καὶ δαίμων·
ἢ Πειρήνας ὑδρευσομένα 205
πρόπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.
τὰν κλεινὰν εἶθ' ἔλθοιμεν

Θησέως εὐδαίμονα χῶραν.

μὴ γὰρ δὴ δῖναν γ' Εὐρώτα, 210

τὰν ἐχθίσταν θεράπναι Ἑλένας,

ἐνθ' ἀντάσω Μενέλα δούλα,

τῷ τᾷς Τροίας πορθητῷ.

τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χῶραν, 215

κρηπιδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,

ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἤκουσ'

εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ.

τάδε δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν

Θησέως ξαθέαν ἐλθεῖν χῶραν.

καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου 220

Φοινίκας ἀντήρη χῶραν,

Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω

καρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾷς.

τὰν τ' ἀγχιστεύουσιν γᾶν

Ἴονίῳ * * πόντῳ, 225

ἂν ὑγραίνει καλλιστεύων

ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων

Κραῆτις ξαθείαις παραῖσι τρέφων

εὐανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.

καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾷς 230

κῆρυξ νεοχμῶν μύθων ταμίας

στείχει ταχύπουν ἵχνος ἐξανύων.

τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ

Δωρίδος ἐσμέν χθονὸς ἤδη.

ΤΑ. Ἐκάβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθ' αὖ εἰς Τροίαν ὁδοὺς

ἐλθόντα κήρυκ' ἐξ Ἀχαικοῦ στρατοῦ, 236

ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,

Ταλθύβιος ἦκω καινὸν ἀγγελῶν λόγον.

ΕΚ. τόδε, φίλαι Τρωάδες, ὃ φόβος ἦν πάλαι.

ΤΑ. ἤδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος. 240

- ΕΚ. αἰαῦ, τίν' ἢ Θεσσαλίας πόλιν
Φθιάδος εἶπας ἢ Καδμείας χθονός;
- ΤΑ. κατ' ἄνδρ' ἐκάστη κοῦχ' ὁμοῦ λελόγγατε.
- ΕΚ. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχῆς
Ἰλιάδων μένει; 245
- ΤΑ. οἶδ'· ἄλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
- ΕΚ. τοῦμὸν τίς τίς ἔλαχε τέκος, ἔννεπε,
τλάμονα Κασάνδραν;
- ΤΑ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
- ΕΚ. ἢ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφα δούλαν; 250
ἰὼ μοί μοι.
- ΤΑ. οὔκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
- ΕΚ. ἢ τὰν τοῦ Φοίβου παρθένον, ἧ γέρας ὁ
χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζῶάν;
- ΤΑ. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης. 255
- ΕΚ. ὄϊπτε, τέκνον, ζαθέους
κλῆδας, ἀπὸ χροὸς ἐν-
δυτῶν στεφάνων ἱεροὺς στολμούς.
- ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν; 259
- ΕΚ. τί δ' ὃ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος [ποῦ μοι];
- ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;
- ΕΚ. ταύταν τῷ πάλος ἔξευξεν;
- ΤΑ. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
- ΕΚ. οἶμοι ἐγώ· τάφῳ πρόσπολον ἔτεκόμαν. 265
ἀτὰρ τίς ὄδ' ἢ νόμος ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;
- ΤΑ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σὴν· ἔχει καλῶς.
- ΕΚ. τί τόδ' ἔλακες; ἄρά μοι ἀέλιον λεύσσει;
- ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων. 270
- ΕΚ. τί δ' ἅ τοῦ χαλκιομήστορος Ἑκτορος δάμαρ,
Ἀνδρομάχα τάλαινα, τίν' ἔχει τύχαν;
- ΤΑ. καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.

- ΕΚ. ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος ἅ τριτοβάμονος χειρὶ 275
 δευομένα βάκτρον γεραιῷ κάρῃ;
 ΤΑ. Ἴθακος Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν.
 ΕΚ. ἔἴ.
 ἄρασσε κραῖτα κούριμον,
 ἔλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν. 280
 ἰώ μοί μοι.
 μυσαρῷ δολίῳ λέλorgχα φωτὶ δουλεύειν,
 πολεμίῳ δίκας, παρανόμῳ δάκει,
 ὅς πάντα τάκειῖθεν ἐνθάδ' 285
 ἀντίπαλ' αὖθις ἐκείσε διπτύχῳ γλώσση
 φίλα τὰ πρότερό' ἄφιλα τιθέμενος. πάντως
 γοᾷσθ', ὦ Τρωάδες, με.
 βέβακα δύσποτμος, οἴχομαι
 ἅ τάλαινα, δυστυχεστάτῳ 290
 προσέπεσον κλήρῳ.
 ΧΟ. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια, τὰς δ' ἐμὰς τύχας
 τίς ἄρ' Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
 ΤΑ. ἔτ', ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεῶν
 ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ 295
 εἰς χεῖρα δῶμεν· εἶτα τὰς εἰληγμένας
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.
 ἔα, τί πεύκης ἔνδον ἵσταται σέλας;
 πιμπρᾷσιν ἢ τί δρωῶσι Τρωάδες μυχούς,
 ὡς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς 300
 πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα
 θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τοῦλεύθερον
 ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.
 ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
 ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλη. 305
 ΕΚ. οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾷσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμῇ
 μαινὰς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.

- ΚΑ. ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε· σέβω, φλέγω στρ.
λαμπάσι τόδ' ἱερὸν.
- Ἵμῆν, ὦ Ἵμέναι' ἄναξ, ἰοὺ ἰοῦ. 310
μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις
κατ' Ἄργος ἅ γαμουμένα.
Ἵμῆν, ὦ Ἵμέναι' ἄναξ.
- ἐπεὶ σύ, μάτερ, ἐπὶ δάκρυσσι καὶ 315
γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε
φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς 320
ἐς αὐγάν, ἐς αἴγλαν,
διδοῦς' ὦ Ἵμέναιε σοί,
διδοῦς' ὦ Ἐκάτα φάος,
παρθένων ἐπὶ λέκτροις ἃ νόμος ἔχει.
- πάλλε πόδ' αἰθέριον, ἄνεχε χορόν, εὐὰν εὐοῖ, ἀντ.
ὥς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ 326
μακαριωτάταις τύχαις.
ὁ χορὸς ὅσιος,
ἄγε σὺ Φοῖβέ νυν· κατὰ σὸν ἐν δάφναις
ἀνάντορον θυηπολῶ, 330
Ἵμῆν, ὦ Ἵμέναι', Ἵμῆν.
χόρευε, μάτερ, ἄναγε, πόδα σὸν
ἔλισσε τᾷδ' ἐκείσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
- βοᾶτε τὸν Ἵμέναιον, ὦ, 335
μακαρίαις ἀοιδαῖς
λαχαῖς τε νύμφαν.
ἵτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν

- κόραι, μέλπετ' ἑμῶν γάμων
τὸν πεπρωμένον εὖνᾱ πόσιν ἐμέθεν. 340
- ΧΟ βασιλεια, βακχεύουσας οὐ λήψει κόρην,
μὴ κοῦφον αἶρη βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;
- ΕΚ Ἦφαιστε, δαδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ λυγρὰν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἶμοι, τέκνον, 345
ὥς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς σ' οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ' ἐδόξαζόν ποτε.
παράδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς θοάξουσ', οὐδέ σ' αἰ τύχαι, τέκνον,
ἐσωφρονήκασ', ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις. 350
εἰσφέρειτε πένκας δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρωάδες, γαμηλίοις.
- ΚΑ. μῆτερ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τὰμά σοι πρόθυμά γ' ἦ. 355
ᾧθι βιαίως· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας,
Ἑλένης γαμεῖ με δυσχερέστερον γάμον
ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν κἀντιπορθήσω δόμους
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ. 360
ἀλλ' αὐτ' ἐάσω· πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομεν,
ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι χάτερων,
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οὐμοὶ γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ' Ἀτρείως ἀνάστασιν·
πόλιν δὲ δεῖξω τήνδε μακαριωτέραν 365
ἢ τοὺς Ἀχαιοὺς, ἔνθεος μὲν, ἀλλ' ὅμως
τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων·
οἷ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν Κύπριν
θηρῶντες Ἑλένην μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ 370

τὰ φίλτατ' ὦλεσ', ἡδονὰς τὰς οἰκοθεν
 τέκνων ἀδελφῶ δούς γυναικὸς εἵνεκα,
 καὶ ταῦθ' ἐκούσης κοῦ βία λελησμένης.
 ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους,
 ἔθνησκον, οὐ γῆς ὄρι' ἀποστερούμενοι 375
 οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὓς δ' Ἄρης ἔλοι,
 οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χεροῖν
 πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένη δὲ γῇ
 κεῖνται. τὰ δ' οἶκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐρίγνυτο·
 χῆραί τ' ἔθνησκον, οἳ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις 380
 ἄλλως τέκν' ἐκθρέψαντες, οὐδὲ πρὸς τάφους
 ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἵμα γῇ δωρήσεται.
 ἦ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
 σιγαῖν ἄμεινον τᾶσχαρά, μηδὲ μοῦσά μοι
 γένοιτ' ἀοιδὸς ἥτις ὑμνήσει κακά. 385
 Τρῶες δὲ πρῶτον μὲν, τὸ κάλλιστον κλέος,
 ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὓς δ' ἔλοι δόρυ,
 νεκροὶ γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο
 ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονός,
 χερσὶν περισταλέντες ὧν ἐχρῆν ὕπο· 390
 ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
 αἰὲ κατ' ἡμᾶρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
 ὥκουν, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
 τὰ δ' Ἐκτορός σοι λύπρ' ἄκουσον ὥς ἔχει·
 δόξας ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανῶν, 395
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιῶν ἥξις ἐξεργάζεται·
 εἰ δ' ἦσαν οἶκοι, χρηστὸς ἔλαθεν ἂν γεγῶς.
 Πάρις τ' ἐγῆμε τὴν Διός· γήμας δὲ μή,
 σιγῶμενον τὸ κῦδος εἶχεν ἐν δόμοις. 399
 φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον ὅστις εὖ φρονεῖ·
 εἰ δ' εἰς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει
 καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεές.

αἶν εἵνεκ' οὐ χροή, μῆτερ, οἴκτειρεν σε γῆν,
οὐ τὰμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ. 405

ΧΟ. ὥς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς
μέλπεις θ' ἃ μέλπουσ' οὐ σαφῇ δείξεις ἴσως.
ΤΑ. εἰ μὴ σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας,
οὐ τὰν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός. 410

ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ
οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
'Ατρεῶς φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγώ, 415
ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην.
καὶ σοὶ μὲν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
'Αργεῖ' ὄνειδῃ καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'· ἔπου δέ μοι
πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ. 420
σὺ δ', ἡνίκ' ἂν σε Λαρτίου χορήξῃ τόκος
ἄγειν, ἔπεσθαι· σῶφρονος δ' ἔσει λάτρης
γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.

ΚΑ. ἦ δεινὸς ὁ λάτρης. τί ποτ' ἔχουσι τοῦνομα
κήρυκες; ἐν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς 425
οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται.
σὺ τὴν ἐμὴν φῆς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
ἦξιεν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἳ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι
αὐτοῦ θανεῖσθαι; τᾶλλα δ' οὐκ ὄνειδιῶ. 430
δύστηνος, οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει πάθῃ·
ὥς χρυσὸς αὐτῷ τὰμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἐκπλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἵξεται μόνος πάτραν.

οὐ δὴ στενὸν δίαυλον ᾗκισται πέτρας 435
 δεινὴν Χάρυβδις, ὠμοβρώς τ' ὄρειβάτης
 Κύνλωψ, Αἰγυστίς θ' ἡ συῶν μορφώτρια
 Κίρκη, θαλάσσης θ' ἄλμυρᾶς νανάγια,
 λωτοῦ τ' ἔρωτες, Ἥλιου θ' ἄγναλ βόες,
 αἰ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσίν ποτε, 440
 πικρὰν Ὀδυσσεὶ γῆρυν. ὥς δὲ συντέμω,
 ξῶν εἰς ἔς Ἄιδου κἄκφυγὼν λίμνης ὕδωρ
 κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὐρήσει μολῶν.
 ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσεῶς ἐξακοντίξω πόνοους;
 στεῖχ' ὅπως τάχιστ' ἐς Ἄιδου νυμφίῳ γαμῶ-
 μεθα. 445
 ἦ κακὸς κακῶς ταφῆσει νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
 ὦ δοκῶν σεμνόν τι πράσσειν, Δαναῖδων ἀρχη-
 γέτα.
 καμέ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
 ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσai νυμφίου πέλας τάφου
 θηρσὶ δῶσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λά-
 τριν. 450
 ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάματ' εὖια,
 χαίρετ' ἐκλέλοιφ' ἐορτάς, αἷς πάροιθ' ἡγαλ-
 λόμην.
 ἔτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὥς ἔτ' οὔσ'
 ἄγνῃ χροά
 δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ'
 ἄναξ.
 ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ ποτ' ἐμβαί-
 νειν με χρή; 455
 οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν,
 ὥς μίαν τριῶν Ἑρινὺν τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός.
 χαῖρέ μοι, μήτερ, δακρύσης μηδέν, ὦ φίλη πα-
 τρίς.

οἳ τε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ χά τεκῶν ἡμᾶς πατήρ,
 οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ'· ἦκω δ' εἰς νεκροὺς νικη-
 φόρος 460
 καὶ δόμους πέρσασ' Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ'
 ὕπο.

ΧΟ. Ἐκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδόγκατε
 δέσποιναν ὥς ἄναυδος εἰς πέδον πίτνει;
 οὐκ ἀντιλήψεσθ' ; ἦ μεθήσεται, ὦ κακαί,
 γραῖαν πεσοῦσαν; αἴρετ' εἰς ὄρθον δέμας. 465

ΕΚ. ἐᾷτέ μ', οὔτοι φίλα τὰ μὴ φίλ', ὦ κόραν,
 κεῖσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
 πάσχω τε καὶ πέπονθα κᾶτι πείσομαι.
 ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
 ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεοὺς, 470
 ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῇ λάβῃ τύχην.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι τὰγάθ' ἐξᾷσαι φίλον·
 τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
 ἦμην τύραννος κεῖς τύρανν' ἐγνημάμην,
 κἄνταυθ' ἀριστεύοντ' ἐγρινάμην τέκνα, 475
 οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν·
 οὐ Τρωᾶς οὐδ' Ἑλληνὶς οὐδὲ βάρβαρος
 γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
 κᾶκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῶ,
 τρίχας δ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν, 480
 καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα
 κλύουσ' ἐκλανσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
 αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' ἐρκειῶ πυρᾷ,
 πόλιν θ' ἄλοῦσαν. ἄς δ' ἐθρεψα παρθένους
 εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον, 485
 ἄλλοισι θρέψας ἐκ χειρῶν ἀφηρέεθην.
 κοῦτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὥς ὀφθῆσομαι,
 αὐτὴ τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε.

τὸ λοῖσθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
 δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι. 490
 ἃ δ' ἐστὶ γήρα τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
 τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτρην
 κληῖδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἑκτορα,
 ἢ σιτοποιεῖν, κὰν πέδῳ κοίτας ἔχειν
 ῥυσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων, 495
 τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἰμένην χροά
 πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
 οὔ γὰρ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἄρα
 γυναικὸς οἶων ἔτυχον ὧν τε τεύξομαι.
 ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς, 500
 οἷαις ἔλυσας συμφοραῖς ἄγνευμα σόν.
 σύ τ' ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
 ὥς οὔτε μ' ἄρσην οὔτε θήλεια σπορὰ
 πολλῶν γενομένων τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
 τί δῆτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο; 505
 ἄγετε τὸν ἄβρὸν δήποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
 νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῇ
 πέτρυνά τε κρήδεμν', ὥς πεσοῦς' ἀποφθαρῶ
 δακρύοις καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
 μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν πρὶν ἂν θάνῃ. 510
 ΧΟ. ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ στρ.
 Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
 ἄεισον ἐν δακρύοις
 ῥῶδ' ἐπικήδειον.
 νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν 515
 ἰαχῆσω,
 τετραβάμονος ὥς ὑπ' ἀπήνας
 Ἀργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,
 ὅτ' ἔλιπον ἵππον οὐράνια

βρέμοντα χρυσεοφάλαρον ἔνοπλον 520
 ἐν πύλαις Ἀχαιοί·
 ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεῶς
 Τρωάδος ἀπὸ πέτρας σταθεῖς·
 ἴτ' ὦ πεπανυμένοι πόνων,
 τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον 525
 Ἰλιάδι Διογενεῖ κόρα.
 τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
 τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
 κεχαρμένοι δ' αἰοδαῖς
 δόλιον ἔσχον ἄταν. 530
 πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν
 ἀντ.
 πρὸς πύλας ὠρμάθη,
 πεύκα ἐν οὐρεῖα
 ξεστὸν λόχον Ἀργείων
 καὶ Δαρδανίας ἄταν 535
 θεᾶ δώσων
 χάριν ἄζυγος ἀμβροτοπώλου·
 κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνιοι, ναὸς ὥσει
 σκάφος κελαινὸν εἰς ἔδρανα
 λάινα δάπεδά τε φόνια πατρὶδι 540
 Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
 ἐν δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
 νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν,
 Δίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
 Φρύγιά τε μέlea, παρθένοι δ' 545
 ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν
 βοᾶν ἔμελπον εὖφρον'· ἐν
 δόμοις δὲ παμφαῆς σέλας
 πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
 * * ἔδωκεν ὕπνῳ. 550
 ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν

τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
Διὸς κόραν ἐμελπόμαν

χοροῖσι· φοινία δ' ἀνὰ

555

πτόλιν βοὰ κατεῖχε Περ-
γάμων ἔδρας· βρέφη δὲ φίλι-
α περὶ πέπλους ἔβαλλε μα-

τρὶ χεῖρας ἐπτοημένας·

λόχου δ' ἐξέβαιν' Ἄρης,

560

κόρας ἔργα Παλλάδος.

σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι

Φρυγῶν, ἐν τε δεμνίοις

καράτομος ἐρημία

νεανίδων στέφανον ἔφερεν

565

Ἑλλάδι κουροτρόφον,

Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθος.

Ἑκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμενομένην;

παρὰ δ' εἰρεσία μαστῶν ἔπεται

570

φίλος Ἀστυάναξ, Ἑκτορος ἱνις.

ποῖ ποτ' ἀπήνης νῶτοισι φέρει,

δύστηνε γύναι, πάρεδρος χαλκείος

Ἑκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
δοριθηράτοις,

οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτης

575

στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;

AN. Ἀχαιοὶ δεσπόται μ' ἄρουσιν.

στρ.

EK. ὦμοι. AN. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάξεις

EK. αἰαῖ. AN. τῶνδ' ἀλγέων

EK. ὦ Ζεῦ. AN. καὶ συμφορᾶς;

580

EK. τέκεα, AN. πρὶν ποτ' ἦμεν.

EK. βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία

ἀντ.

AN. τλάμων. EK. ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.

AN. φεῦ φεῦ. EK. φεῦ δῆτ' ἐμῶν

AN. κακῶν. EK. οἴκτρά τ' ἔχῃ 585

AN. πόλεος, EK. ἃ καπνοῦται.

AN. μόλοις ὧ πόσις μοι, στρ.

EK. βοᾷς τὸν παρ' Ἴδρα
παῖδ' ἐμόν, ὧ μελέα.

AN. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ. 590

EK. σύ τ' ὧ λῦμ' Ἀχαιῶν, ἀντ.

AN. τέκνων δέσποθ' ἄμῶν
πρεσβυγενὲς Πρίαμε.

EK. κοίμισαί μ' ἐς Ἰδου.

AN. οἷδε πόθοι μεγάλοι· σχετλία, τάδε πάσχομεν
ἄλγη, 595

οἰχομένας πόλεως, ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖνται
δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκφυγεν
Ἰδαν,

ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὥλεσε πέργαμα Τροίας.
αἱματόεντα δὲ θεᾶ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ' ἤνεσε δούλια Τροία.

EK. ὧ πατρὶς ὧ μελέα, καταλειπομένην σε δακρύω, 601
νῦν τέλος οἴκτρὸν ὄρας, καὶ ἐμόν δόμον ἔνθ'
ἐλοχεύθην.

ὧ τέκν', ἔρημος πόλις μάτ[ηρ ἀπολείπεται ὑμῶν]
οἶος ἰάλεμος οἷά τε πένθη * * * * *

δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται * * * * * 605

ἀμετέροισι δόμοις. ὁ θανὼν δ' ἐπι- * * * * *

[λάθεται ἄλγεων ἀδάκρυτος.]

XO. ὥς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι
θρήνων τ' ὀδυρμοὶ μοῦσά θ' ἢ λύπας ἔχει.

- AN. ὦ μῆτερ ἀνδρός, ὅς ποτ' Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ', Ἑκτορος, τὰδ' εἰσορᾷς; 610
- EK. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὥς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω
τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
- AN. ἀρόμεθα λεία σὺν τέκνῳ, τὸ δ' εὐγενὲς
εἰς δοῦλον ἦκει, μεταβολὰς τοιάσδ' ἔχον. 615
- EK. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄρτι κἀπ' ἐμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βία.
- AN. φεῦ φεῦ·
ἄλλος τις Αἴας, ὥς ἔοικε, δεύτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χᾶτερα.
- EK. ὦν γ' οὔτε μέτρον οὔτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι· 620
κακῷ κακὸν γὰρ εἰς ἄμιλλαν ἔρχεται.
- AN. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
- EK. οὐ γὰρ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἰνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές. 625
- AN. εἰδὼν νιν αὐτὴ κἀποβάσα τῶνδ' ὄχων
ἔκρουσα πέπλοις κἀπεκλαυσάμην νεκρόν.
- EK. αἰαῖ, τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων·
αἰαῖ μάλ' αὐτίς, ὥς κακῶς διόλλυσαι.
- AN. ὄλωλεν ὥς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ 630
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
- EK. οὐ ταῦτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷ δ' ἐνεισιν ἐλπίδες.
- AN. ὦ μῆτερ ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον
ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί. 635
- τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν.
ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ἡσθημένος·
ὁ δ' εὐτυχήσας εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν
ψυχὴν ἀλάτται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. 640

κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς
 τέθνηκε κούδεν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν.
 ἐγὼ δὲ τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας
 λαχοῦσα πλεῖστον τῆς τύχης ἡμάρτανον.
 ἃ γὰρ γυναιξὶ σῶφρον' ἔσθ' ἠύρημένα, 645
 ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἑκτορος κατὰ στέγας.
 πρῶτον μὲν, ἔνθα καὶ προσῆ καὶ μὴ προσῆ
 ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
 κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει,
 τούτου παρεῖσα πόθον ἔμιμνον ἐν δόμοις 650
 εἴσω μελάρθρων· κομψὰ θηλειῶν ἔπη
 οὐκ εἰσεφριέμην, τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
 οἰκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί.
 γλώσσης τε σιγὴν ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει
 παρεῖχον· ἥδη δ' ἀμὲ χρῆν νικᾶν πόσιν, 655
 κείνῳ τε νίκην ὦν ἐχρῆν παριέναι.
 καὶ τῶνδε κληθῶν εἰς στράτευμα Ἀχαιῶν
 ἔλθοῦσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
 Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
 δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις. 660
 κεί μὲν παρῶσας Ἑκτορος φίλον κῆρα
 πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
 κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
 στέργουσ' ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
 καίτοι λέγουσιν ὥς μί' εὐφρόνη χαλᾷ 665
 τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
 [ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
 καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.]
 ἀλλ' οὐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαξυγῇ
 τῆς συντραφείσης, ραδίως ἔλξει ζυγόν. 670
 καίτοι τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφν
 ξυνέσει τ' ἄχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.

σὲ δ', ὦ φίλ' Ἑκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι
 ξυνέσει γένει πλούτῳ τε ἀνδρείᾳ μέγαν·
 ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων 675
 πρῶτος τὸ παρθένειον ἐξεύξω λέχος.
 καὶ νῦν ὀλωλας μὲν σύ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
 πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ζυγόν.
 ἄρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἡγεῖ κακῶν
 Πολυξένης ὄλεθρον, ἣν καταστένεις; 680
 ἐμοὶ γὰρ οὐδ' ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς
 ξύνεστιν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
 πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.
 ΧΟ. εἰς ταῦτόν ἥκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ
 τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ. 685
 ΕΚ. αὐτὴ μὲν οὕτω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
 γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
 ναύταις γὰρ ἦν μὲν μέτριος ἦ χειμῶν φέρειν,
 προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
 ο μὲν παρ' οἴαχ', ὃ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβῶς, 690
 ὃ δ' ἄντλον εἵργων ναός· ἦν δ' ὑπερβάλλῃ
 πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχη
 παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτωνδρομήμασιν.
 οὕτω δὲ καὶ γὰρ πόλλ' ἔχουσα πῆματα
 ἄφθογγός εἰμι καὶ παρεῖς' ἐὼ στόμα· 695
 νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
 ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἑκτορος τύχας
 ἔασον· οὐ γὰρ δάκρυά νιν σώσει τὰ σά·
 τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν,
 φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων. 700
 καὶν δρᾶς τάδ', εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους
 καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἴν
 Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ', ἦν ἂν ποτε
 ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες ὕστερον πάλιν

κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι. 705

ἀλλ' ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,
τίν' αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαιῶν λάρνιν
στείχοντα καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;

TA. Φρυγῶν ἀρίστου πρὶν ποθ' Ἑκτορος δάμαρ,
μὴ' μὲ στυγρήσης· οὐχ ἐκὼν γὰρ ἄγγελῳ 710
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλλματα.

AN. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι φροιμίων ἄρχει κακῶν.

TA. ἔδοξε τόνδε παῖδα — πῶς εἶπω λόγον;

AN. μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;

TA. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόμεν ποτέ. 715

AN. ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτοῦ λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;

TA. οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥαδίως εἶπω κακά.

AN. ἐπήνεσ' αἰδῶ, πλήν ἔαν λέγῃς καλά.

TA. κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὥς πύθῃ κακὸν μέγα.

AN. οἴμοι, κακῶν τόδ' ὥς κλύω μεῖζον κακόν. 720

TA. νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.

AN. αἰαῖ μάλ', οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.

TA. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός,

AN. τοιαῦτα νικήσεις τῶν αὐτοῦ πέρι.

TA. ῥῖψαι δὲ πύργων δεῖν σφε Τρωικῶν ἄπο. 725

ἀλλ' ὥς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανεῖ·
μήτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐγενῶς δ' ἄλγει κακοῖς,
μήτε σθένουσα μηδὲν ἰσχύσειν δόκει.

ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ· σκοπεῖν δὲ χρή·
πόλις τ' ὄλωλε καὶ πόσις, κρατεῖ δὲ σύ, 730

ἡμῖν τε πῶς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν
οἶόν τε; τούτων εἵνεκ' οὐ μάχης ἐρᾷν
οὐδ' αἰσχροῦν οὐδὲν οὐδ' ἐπίφθονόν σε δρᾷν,
οὐδ' αὖ σ' Ἀχαιῶν βούλομαι ῥίπτειν ἀράς.

εἰ γὰρ τι λέξεις ᾧ χολώσεται στρατός, 735

οὔτ' ἂν ταφείη παῖς ὅδ' οὔτ' οἴκτου τύχοι.

- σιγῶσα δ' εὖ τε ταῖς τύχαις κεχορημένη
 τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαρπτον ἂν λίποις
 αὐτὴ τ' Ἀχαιῶν πρεφυμενεστέρων τύχοις.
- AN. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον, 740
 θανεῖ πρὸς ἐχθρῶν μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
 [ἢ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένει' ἀπώλεσεν,
 ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία,]
 τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός.
 ὦ λέκτρα τὰμὰ δυστυχῇ τε καὶ γάμοι, 745
 οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἑκτορός ποτε,
 οὐ σφάγιον υἱὸν Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμόν,
 ἀλλ' ὥς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
 ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνει κακῶν σέθεν;
 τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχει πέπλων, 750
 νεοσσὸς ὥσει πτέρυγας εἰσπίτνων ἐμάς;
 οὐκ εἴσιν Ἑκτωρ κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ
 γῆς ἐξανελθὼν σοὶ φέρων σωτηρίαν,
 οὐ συγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχύς Φρυγῶν.
 λυγρὸν δὲ πῆδημ' εἰς τράχηλον ὑπόθεν 755
 πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
 ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον,
 ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διὰ κενῆς ἄρα
 ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
 μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθη πόνοις. 760
 νῦν, οὔ ποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
 πρόσπιτνε τὴν τεκουῖσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
 ἔλισσ' ἐμοῖς νώτοισι καὶ στόμ' ἄρμωσον.
 ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
 τί τόνδε παῖδα κτείνειτ' οὐδὲν αἴτιον; 765
 ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔ ποτ' εἰ Διός,
 πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
 Ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ Φθόονου,

Φόνου τε Θανάτου θ' ὅσα τε γῇ τρέφει κακά.
 οὐ γάρ ποτ' ἀνχῶ Ζῆνά γ' ἐκφυῖσαί σ' ἐγώ, 770
 πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις Ἑλλησί τε.
 ὅλοιο· καλλίστων γὰρ ὁμμάτων ἅπο
 αἰσχροῦς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
 ἀλλ' ἄγετε φέρετε ῥίπτειτ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ·
 δαίνυσθε τοῦδε σάρκας. ἔκ τε γὰρ θεῶν 775
 διολλύμεσθα παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἄν
 θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτειτ' ἄθλιον δέμας
 καὶ ῥίπτειτ' εἰς ναῦς· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
 ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοῦμαντιῆς τέκνον.

ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας 780
 μιᾶς γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

ΤΑ. ἄγε παῖ, φίλιον πρόσπτυγμα μεθεῖς
 μητρὸς μογεράς, βαῖνε πατρῶων
 πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅτι σοι
 πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη. 785
 λαμβάνειτ' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
 κηρυκεύειν, ὅστις ἄνοικτος
 καὶ ἀναιδείᾳ τῆς ἡμετέρας
 γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.

ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ, 790
 συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
 μήτηρ καὶ γῶ. τί πάθω; τί σ' ἐγώ,
 δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
 πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους·
 τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἷ' γὰρ πόλεως, 795
 οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν,
 τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδία
 χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;

ΧΟ. μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμών, στρ.

νάσου περικύμονος οἰκήσας ἔδραν 800
 τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἴν' ἐλαίας
 πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλανκᾶς Ἀθάνα,
 οὐράνιον στέφανον λιπαραῖσί τε κόσμον Ἀθή-
 ναις,

ἔβας ἔβας τῷ τοξοφόρῳ συναρι-
 στεύων ἅμ' Ἀλκμήνας γόνῳ 805
 Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων πόλιν ἀμετέραν
 τὸ πάροιθεν ὅτ' ἔβας [ἄφ' Ἑλλάδος].
 ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος ἀνυζόμε-
 νος ἀντ.

πῶλων, Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείῃα πλάταν 810
 ἔσχασε ποντοπόρον καὶ ναύδετ' ἀνήψατο πρην-
 μῶν •

καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
 Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβου
 * * πυρὸς φοίνικι πνοᾷ καθελὼν 815

Τροίας ἐπόρθησε χθόνα,
 δις δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη περὶ Δαρδανίας
 φονία κατέλυσεν αἰχμᾶ.
 μάταν ἄρ', ὦ χρυσέαις 820

ἐν οἰνοχόαις ἄβρὰ βαίνων,
 Λαομεδόντιε παῖ,
 Ζανὸς ἔχεις κυλίκων
 πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν·
 ἃ δέ σε γειναμένα πυρὶ δαίεται 825
 ἡῖόνες δ' ἄλλαι

ἱαχον· οἶον οἰωνὸς
 * ὑπὲρ τεκέων βοᾷ, 830
 αἰ μὲν ἄορας, αἰ δὲ παῖδας,

αἶ' δὲ ματέρας γεραίας.
 τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρά
 γυμνασίων τε δρόμοι
 βεβᾶσι· σὺ δὲ πρόσωπα νεα-
 ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
 καλλιγάλανα τρέφεις·

835

Πριάμοιο δὲ γαῖαν
 Ἑλλὰς ὥλεσ' αἰχμὰ.
 Ἔρως Ἔρως, ὃς τὰ Δαρ-
 δάνεια μέλαθρά ποτ' ἤλθες
 οὐρανίδαισι μέλων·

ἀντ. 840

ὥς τότε μὲν μεγάλως
 Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
 κῆδος ἀναψάμενος. τὸ μὲν οὖν Διὸς
 οὐκ' ἔτ' ὄνειδος ἐρῶ·

845

τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
 ἡμέρας φίλιον βροτοῖς
 φέγγος ὁλοὸν εἶδε γαῖαν,
 εἶδε περγάμων ὅλεθρον,

850

τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
 γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις,
 ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλα-
 βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,

855

ἐλπίδα γὰ πατρίᾳ
 μέγαλαν· τὰ θεῶν δὲ
 φίλτρα φροῦδα Τροία.

ME. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε,

860

ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
 [Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
 Μενέλαός εἰμι καὶ στράτευμ' Ἀχαιῶν].

ἤλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με
 γυναικὸς εἶνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ' ὃς ἐξ ἐμῶν

865

δόμων δάμαρτα ξυναπάτης ἐλήσατο.
 κείνος μὲν οὖν ἔδωκε σὺν θεοῖς δίκην
 αὐτός τε καὶ γῇ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῶ.
 ἦκω δὲ τὴν τάλαιναν, οὐ γὰρ ἠδέως
 ὄνομα δάμαρτος ἢ ποτ' ἦν ἐμὴ λέγω,
 ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
 κατηρίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα.

870

οὔπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορί,
 κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανῶν
 θέλοιμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείων χθόνα.

875

ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόνον
 Ἑλένης ἑᾶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτη
 Ἑλληνίδ' εἰς γῆν κατ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
 ποινὰς ὅσοι τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι.

ἄλλ' εἴα χωρεῖτ' εἰς δόμους, ὁπάονες,
 κομίζετ' αὐτὴν τῆς μαιφονωτάτης
 κόμης ἐπισπᾶσαντες· οὔριοι δ' ὅταν
 πνοαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.

880

EK. ᾧ γῆς ὄχημα καπὶ γῆς ἔχων ἔδραν,
 ὅστις ποτ' εἴ σύ, δυστόπαστος εἰδέναι,
 Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν,
 προσηυξάμην σε· πάντα γὰρ δι' ἀψόφου
 βαίνων κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνήτ' ἄγεις.

885

ME. τί δ' ἔστιν; εὐχὰς ὥς ἐκαίνισας θεῶν.

EK. αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεῖς δάμαρτα σήν.
 ὁρῶν δὲ τήνδε φεῦγε, μὴ σ' ἔλη πόθῳ.
 αἰρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις,
 πίμπρησι δ' οἴκους· ᾧδ' ἔχει κηλήματα.
 ἐγὼ νιν οἶδα καὶ σὺ χοῖ πεπονθότες.

890

ΕΛ. Μενέλαε, φοροῖμιον μὲν ἄξιον φόβου
 τόδ' ἔστιν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
 βία πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.

895

ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμενῆ,
 ὅμως δ' ἐρέσθαι βούλομαι· γνῶμαι τίνες
 Ἑλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι; 900

ME. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἤλθες, ἀλλὰ πᾶς στρατὸς
 κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκηεις.

EA. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
 ὥς οὐ δικαίως, ἣν θάνω, θανούμεθα;

ME. οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλὰ σε κτενῶν. 905

EK. ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεής,
 Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
 ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
 οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
 κτενεῖ νιν οὕτως ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν. 910

ME. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
 ἔξεστι. τῶν σῶν δ' εἴνεχ', ὥς μάθῃ, λόγων
 δώσω τόδ' αὐτῇ, τῇσδε δ' οὐ δώσω χάριν.

EA. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
 οὐκ ἀνταμείψει πολεμίαν ἡγούμενος. 915

ἐγὼ δ', ἅ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ' ἐμοῦ
 κατηγορήσειν, ἀντιθεῖς ἀμείφομαι
 τοῖς σοῖσι τὰ μὰ καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
 πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν
 Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσε 920

Τροίαν τε κἄμ' ὁ πρέσβυς οὐ κτανὼν βρέφος,
 δαλοῦ πικρὸν μίμημ', Ἀλέξανδρόν ποτε.
 ἐνθὲνδε τὰπίλοιπ' ἄκουσον ὥς ἔχει.

ἔκρινε τρισσὸν ξεῦγος ὅδε τριῶν θεῶν·
 καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις 925

Φρυγί στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι,
 Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπῃς θ' ὄρους
 [τυραννίδ' ἔξειν, εἰ σφε κρίνειεν Πάρις].

Κύπρις δὲ τοῦμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη

- δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι 930
 κάλλει. τὸν ἐνθένδ' ὥς ἔχει σκέψαι λόγον·
 νικᾷ Κύπρις θεά, καὶ τοσόνδ' οὐμοὶ γάμοι
 ὦνῃσαν Ἑλλάδ', οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,
 οὔτ' εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.
 ἃ δ' ἠντύχησεν Ἑλλάς, ὠλόμην ἐγὼ 935
 εὐμορφία πραθεῖσα κῶνειδίξομαι
 ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρῃ λαβεῖν.
 οὔπω με φήσεις αὐτὰ τὰν ποσὶν λέγειν,
 ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα.
 ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα 940
 ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
 ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἶτε [καὶ Πάριν]·
 ὦν, ὦ κἀκίστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν
 Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.
 εἶεν.
 οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοῦπὶ τῷδ' ἐρήσομαι· 945
 τί δὴ φρονήσας' ἐκ δόμων ἅμ' ἐσπόμην
 ξένῳ, προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς;
 τὴν θεὸν κόλαξε καὶ Διὸς κρείστων γενοῦ,
 ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
 κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί. 950
 ἐνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῇ λόγον·
 ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχοῦς,
 χρῆν μ', ἥνίκ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
 λιποῦσαν οἴκους ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
 ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι 955
 πύργων πυλωροὶ κἀπὸ τειχέων σκοποί,
 οἳ πολλάκις μ' ἐφηῦρον ἐξ ἐπάλξεων
 πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.
 βία δ' ὁ καινός μ' οὔτος ἀρπάσας πόσις
 Διήφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν. 960

πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
 πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὃ μὲν βία γαμεῖ,
 τὰ δ' οἴκοθεν κεῖν' ἀντὶ νικητηρίων
 πικρῶς ἐδούλευσ'; εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
 βούλει, τὸ χρήζειν ἀμαθὲς ἐστὶ σοι τόδε. 965

ΧΟ. βασιλεί', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρα
 πειθὰ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
 καλῶς κακοῦργος οὔσα· δεινὸν οὖν τόδε.

ΕΚ. τοῖς θεοῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι
 καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα. 970

ἐγὼ γὰρ Ἦραν παρθένον τε Παλλάδα
 οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
 ὥσθ' ἢ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπούλα,
 Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυγίᾳ δουλεύειν ποτέ.
 αἱ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι 975

ἤλυθον ἐπ' Ἴδην. τοῦ γὰρ εἶνεκ' ἂν θεὰ
 Ἦρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
 πότερον ἀμείνον' ὥς λάβοι Διὸς πόσιν,
 ἢ γάμον Ἀθὰνα θεῶν τινος θηρωμένη,
 ἢ παρθευεῖαν πατρός ἐξητήσατο 980

φεύγουσα λέκτρα; μὴ ἀμαθεὶς ποίει θεᾶς
 τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ οὐ πείσης σοφούς.

Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολὺς,
 ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
 οὐκ ἂν μένους' ἂν ἥσυχός σ' ἐν οὐρανῷ 985
 αὐταῖς Ἀμύκλαις ἤγαγεν πρὸς Ἴλιον;

ἦν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
 ὁ σὸς δ' ἰδὼν νιν νοῦς ἐποιήθη Κύπρις·
 τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτῃ βροτοῖς,
 καὶ τοῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς. 990

σὺ γοῦν ἰδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι
 χρυσῷ τε λαμπρὸν ἐξεμαργώθης φρένας.

ἐν μὲν γὰρ Ἀργεὶ μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου,
 Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα τὴν Φρυγῶν πόλιν
 χρυσῷ ῥέουσας ἥλπισας κατακλύσειν 995
 δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
 μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
 εἶεν, βία γὰρ παῖδα φῆς σ' ἄγειν ἐμόν·
 τίς Σπαρτιατῶν ἥσθητ', ἣ ποῖαν βοὴν
 ἀνωλόλυξας, Κάστορος νεανίου 1000
 τοῦ συζύγου τ' ἔτ' ὄντος οὐ κατ' ἄστρα πω;
 ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες Ἀργεῖοί τέ σου
 κατ' ἔχνος, ἦν δὲ δοριπετῆς ἀγωνία,
 εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
 Μενέλαον ἦνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς 1005
 ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
 εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὄδε.
 εἰς τὴν τύχην δ' ὀρῶσα τοῦτ' ἥσκεις ὅπως
 ἔποι' ἄμ' αὐτῇ, τάρετῃ δ' οὐκ ἤθελες.
 κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις 1010
 πύργων καθιεῖς ὥς μένους' ἀκουσίως;
 ποῦ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη
 ἢ φάσγανον θήγους', ἃ γενναία γυνὴ
 δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
 καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις· 1015
 ὦ θύγατερ ἔξελθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
 ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαϊκὰς
 πέμψω συνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
 Ἑλληνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
 ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις 1020
 καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἡθελες·
 μεγάλα γὰρ ἦν σοι. καπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
 ἐξῆλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
 τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κᾶρα·

ἦν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἔρειπίοις 1025
 φορὶκῇ τρέμουσαν κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην
 ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδεΐας πλέον
 ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.

Μενέλα', ἵν' εἰδῆς οἷ τελευτήσω λόγον,
 στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε κτανὼν 1030
 σαυτοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θεῖς
 γυναιξί, θνήσκειν ἥτις ἂν προδῶ πόσιν.

ΧΟ. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
 τίσαι δάμαρτα κάφελου πρὸς Ἑλλάδος
 ψόγον τὸ θῆλύ τ', εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς. 1035

ΜΕ. ἐμοὶ σὺν συμπέπτωκας εἰς ταῦτόν λόγου,
 ἐκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
 ξένας ἐς εὐνάς, χῆ Κύπρις κόμπου χάριν
 λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας
 πόνους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροῦς 1040
 θανούσ', ἵν' εἰδῆς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.

ΕΛ. μῆ, πρὸς σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
 πρόσθεις ἐμοὶ κτάνης με, συγγίγνωσκε δέ.

ΕΚ. μῆδ' οὐς ἀπέκτειν' ἦδε συμμάχους προδῶς·
 ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι. 1045

ΜΕ. παῦσαι, γεραία· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
 λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
 τήνδ' ἐκκομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.

ΕΚ. μῆ νυν νεὼς σοὶ ταῦτόν εἰσβήτω σκάφος.

ΜΕ. τί δ' ἔστι; μείζον βροῖθος ἢ πάροιθ' ἔχει; 1050

ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐραστῆς ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.

ΜΕ. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
 ἔσται δ' ἂ βούλει· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται
 εἰς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
 ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία κακῶς 1055
 κακὴ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν

πάσαισι φήσει. ῥάδιον μὲν οὐ τόδε·
 ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
 τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὥς' αἰσχιόνες.

ΧΟ. οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ στρ. 1060

ναὸν καὶ θυόεντα βω-
 μὸν προύδωκας Ἀχαιοῖς,
 ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα
 σμύρνης αἰθερίας τε κα-
 πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν 1065

Ἰδαῖά τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
 χιόνι κατάρυτα ποταμίᾳ
 τέρμονά τε πρωτόβολον ἄλιῳ
 τὰν καταλαμπομένην ξαθέαν θεράπνην. 1070

φροῦθαί σοι θυσίαι χορῶν τ'
 εὐφημοὶ κέλαδοι κατ' ὄρ-
 φναν τε παννυχίδες θεῶν
 χρυσέων τε ξοάνων τύποι
 Φρυγῶν τε ξάθιοι σελαῖ-
 ναι συνδῶδεκα πλήθει. 1075

μέλει μέλει μοι τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
 οὐράνιον ἔδρανον ἐπιβεβῶς
 αἰθέρα τ' ἐμᾶς πόλεος ὀλομένης,
 ἂν πυρὸς αἰθομένα κατέλυσεν ὀρμά. 1080

ὦ φίλος ὦ πόσι μοι, στρ.
 σὺ μὲν φθίμενος ἀλαίνεις
 ἄθραπτος ἄννυδρος, ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος 1085

αἰσσον πτεροῖσι πορεύσει
 ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
 λάινα Κυκλώπι' οὐράνια νέμονται.
 τέκνων δὲ πλῆθος ἐν πύλαις

1060 — 1070 = 1071 — 1080

1081 — 1099 = 1100 — 1117

δάκρυσι κατάορα στένει, βοᾷ βοᾷ·
 μᾶτερ, ὦμοι, μόναν δὴ μ' Ἀχαιοὶ κομί-
 ζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων

1090

κυανέαν ἐπὶ ναῦν

εἰναλίσαισι πλάταις

1095

ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν

ἢ δίπορον κορυφὰν

Ἴσθμιον, ἔνθα πύλας

Πέλοπος ἔχουσιν ἔδραι.

εἴθ' ἀκάτου Μενέλα

ἀντ. 1100

μέσον πέλαγος ἰούσας,

δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι

Αἰγάλου κεραυνοφαῆς πῦρ,

Ἴλιόθεν ὅς με πολύδακρυν

1105

Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἔξορίζει·

χρύσεα δ' ἔνοπτρα, παρθένων

χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει Διὸς κόρα·

μηδὲ γαῖάν ποτ' ἔλθοι Λάκαιναν πατρῶν

1110

ὄν τε θάλαμον ἐστίας,

μηδὲ πόλιν Πιτάνας

χαλκόπυλόν τε θεῶν,

δύσγαμον αἰσχος ἐλὼν

Ἑλλάδι τᾶ μεγάλα

1115

καὶ Σιμοεντιάσιν

μέλεα πάθη ῥοαῖσιν.

ὠὸ ὠὸ,

καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι

χθονὶ συντυχίαι. λεύσσετε Τρώων

τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεια

1120

νεκρὸν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν

Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν.

ΤΑ. Ἐκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἷς λελειμμένος

λάφυρα τὰπίλοιπ' Ἀχιλλεῖον τόκου
 μέλλει πρὸς ἄκτὰς ναυστολεῖν Φθιώτιδας· 1125
 αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινὰς τινας
 Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς
 Ἕκτορος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.

οὐ θᾶσσον εἶνεκ', οὐ χάριν μονῆς ἔχων,
 φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν
 ἐμοὶ 1130

δακρύων ἀγωγός, ἥνικ' ἐξώρμα χθονὸς
 πάτραν τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἕκτορος
 τύμβον προσεννέπουσα. καί σφ' ἠτήσατο
 θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων
 ψυχὴν ἀφῆκεν Ἕκτορος τοῦ σοῦ γόνος, 1135
 φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
 τήνδ', ἣν πατήρ τοῦδ' ἀμφὶ πλευρ' ἐβάλλετο,
 μή νιν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ' ἐστίαν,
 μηδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσεται
 μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὄραν, 1140
 ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λατῶν
 ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας
 δοῦναι, πέπλοισιν ὥς περιστείλῃς νεκρὸν
 στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὥς ἔχει τὰ σά,
 ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότην τάχος 1145

ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
 ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
 γῆν τῷδ' ἐπαμπισχόντες ἀροῦμεν δόρυ·
 σὺ δ' ὥς τάχιστα πρᾶσσε τὰπεσταλμένα.
 ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω· 1150
 Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς
 ἔλουσα νεκρὸν κἀπένιψα τραύματα.
 ἀλλ' εἴμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον,

- ὥς σύντομ' ἡμῖν τὰπ' ἔμοῦ τε κἀπὸ σοῦ
 εἰς ἐν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὀρμήσῃ πλάτην. 1155
 ΕΚ. θέσθ' ἀμφίτορον ἀσπίδ' Ἑκτορος πέδῳ,
 λυπρὸν θέαμα κοῦ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
 ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν,
 τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες φόνον
 καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ 1160
 πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα·
 ὅθ' Ἑκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
 διολλύμεσθα μυρίου τ' ἄλλης χειρός·
 πόλεως δ' ἀλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων
 βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'; οὐκ αἰνῶ φόβον, 1165
 ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
 ὦ φίλταθ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχῆς.
 εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως, ἥβης τυχῶν
 γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
 μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον. 1170
 νῦν δ' αὐτ' ἰδὼν μὲν γνοῦς τε τῇ ψυχῇ, τέκνον,
 οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
 δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
 τείχη πατρῴα, Λοξίου πυργώματα,
 ὃν πόλλ' ἐκήπενσ' ἢ τεκοῦσα βόστρυχον 1175
 φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἐνθεν ἐκγελᾷ
 ὅστέων ραγέντων φόνος, ἵν' αἰσχροῖα μὴ λέγω.
 ὦ χεῖρες, ὥς εἰκούς μὲν ἠδείας πατρὸς
 κέκτησθ', ἐν ἄρθροισι δ' ἐκλυτοὶ πρόκεισθε νῦν.
 ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὼν φίλον στόμα, 1180
 ὕλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' εἰσπίπτων λεχος,
 ὦ μῆτερ, ἡϋδας, ἥ πολὺν σοι βοστρύχων
 πλόκαμον κεροῦμαι πρὸς τάφον θ' ὀμηλίκων
 κώμους ἐπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
 σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον 1185

γραῦς ἄπολις ἄτεκνος ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
 οἴμοι, τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ' αἶ τ' ἐμαὶ τροφαὶ
 πόνοι τ' ἐκείνοι φροῦδά μοι. τί καὶ ποτε
 γράψειεν ἄν σῶ μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
 τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε 1190
 δείσαντες; αἰσχρὸν τοῦπίγραμμά γ' Ἑλλάδι.
 ἀλλ' οὖν πατρώων οὐ λαχὼν ἔξεις ὅμως
 ἐν ᾗ ταφήσει χαλκόνωτον ἰτέαν.
 ᾧ καλλίπηχυν Ἑκτορος βραχίονα
 σῶξουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν. 1195
 ὥς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος
 ἱτύος τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρομοῖς ἰδρώς,
 ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων
 ἔσταζεν Ἑκτωρ προστιθεὶς γενειάδι.
 φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ 1200
 ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
 δαίμων δίδωσιν· ᾧ δ' ἔχω, λήψει τάδε.
 θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
 βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
 ἔμπληκτος ὥς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε 1205
 πηδῶσι, κούδεις αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.

ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἶδε σοι σκυλευμάτων
 Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.

ΕΚ. ᾧ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
 οὐδ' ἡλικας τόξοισιν, οὓς Φρύγες νόμους 1210
 τιμῶσιν, οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι,
 μήτηρ πατρός σοι προστίθης ἀγάλατα
 τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δέ σ' ἡ θεοστυγῆς
 ἀφείλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
 ἔκτεινε καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν. 1215

ΧΟ. ἔε, φρενῶν

ἔθιγες ἔθιγες· ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὦν
ἀνάκτωρ πόλεως.

ΕΚ. ἂ δ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χοροὶ
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
Φρύγῃα πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χορός. 1220
σύ τ' ὦ ποτ' οὔσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων, Ἑκτορος φίλον σάκος,
στεφανοῦ· θανεῖ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
ἐπεὶ σὲ πολλῷ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὄπλα. 1225

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ,
πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ
τέκνον, δέξεται.
στέναξον, μᾶτερ, ΕΚ. αἰαῖ.

ΧΟ. νεκρῶν ἱακχον. ΕΚ. οἴμοι μοι. 1230

ΧΟ. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.

ΕΚ. τελαμῶσιν ἔλκη τὰ μὲν ἐγὼ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τᾶργα δ' οὔ·
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.

ΧΟ. ἄρασσ' ἄρασσε κρᾶτα 1235
πιτύλους διδοῦσα χειρός, ἰώ μοί μοι.

ΕΚ. ὦ φίλταται γυναῖκες.

ΧΟ. *** ἔννεπε, τίνα θροεῖς αὐδάν;

ΕΚ. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλὴν οὐμοὶ πόνοι 1240
Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,
μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς
ἔστρεψε τᾶνω περιβαλὼν κάτω χθονός,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν
μούσαις ἀοιδὰς δόντες ἀφθίτους βροτῶν. 1245
χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νεοτέρων στέφη.

δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ,

εἰ πλουσίῳν τις τεύξεται κτερισμάτων·
κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε. 1250

ΧΟ. ἰὼ ἰώ·

μελέα μήτηρ, ἥ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐν σοὶ κατέκαμψε βίου.
μέγα δ' ὀλβισθεὶς ὥς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου,
δεινῷ θανάτῳ διόλωλας. 1255
ἔα ἔα·

τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας; μέλλει Τροία
καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.

ΤΑ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθ' ἐμπιμπράναι 1260

Πριάμου τόδ' ἄστν, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χερσὶ σῶζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὥς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν
στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.

ὕμεῖς δ', ἴν' αὐτὸς λόγος ἔχη μορφὰς δύο, 1265

χωρεῖτε Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἤχην δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὥς ἀποστέλλησθε γῆς.
σύ τ', ὧ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,

ἔπον. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα 1270

οἶδ', ὧ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει χθονός.

ΕΚ. οἷ γὰρ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοῖσθιον
καὶ τέρμα πάντων ἦλθε τῶν ἐμῶν κακῶν·

ἔξιμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρί. 1275

ἀλλ' ὧ γεραιὲ πούς, ἐπίσπευσον μόλις,

ὥς ἀσπάζωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.

ὧ μεγάλα δὴ ποτ' ἐμπρέπουσ' ἐν βαρβάροις
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσει τάχα.

πιμπρᾶσί σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
 δούλας· ἰὼ θεοί. καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ; 1280

καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
 φέρ' εἰς πυρὰν δράμωμεν, ὥς κάλλιστά μοι
 σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένη.

ΤΑ. ἐνθουσιᾶς, δύστηνε, τοῖς σαντῆς κακοῖς·
 ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'· Ὀδυσσέως δὲ χρὴ 1285
 εἰς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.

ΕΚ. ὀτοτοτοτοτοῖ.

Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα
 πάτερ, ἀνάξια τᾶς Δαρδάνου
 γονᾶς τάδ' οἷα πάσχομεν δέδορκας; 1290

ΧΟ. δέδορκεν, ἅ δὲ μεγαλόπολις
 ἄπολις ὅλωλεν οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.

ΕΚ. ὀτοτοτοτοτοῖ.

λέλαμπεν Ἴλιος περ- 1295
 γάμων τε πυρὶ καταίθεται τέραμνα
 καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων.

ΧΟ. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐ-
 ρανίᾳ πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.
 μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα 1300
 δαῖψ τε λόγχῃ.

ΕΚ. ἰὼ γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων. στρ.

ΧΟ. ἔ ἔ.

ΕΚ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.

ΧΟ. ἱαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις.

ΕΚ. γεραῖά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα,
 καὶ χερσὶ γαῖαν κτυποῦσα δισσαῖς. 1305

ΧΟ. διαδόχά σοι γόνυ τίθῃμι γαῖα
 τοὺς ἐμὸνς καλοῦσα νέρθεν
 ἀθλίους ἀκοίτας.

- ΕΚ. ἀγόμεθα φερόμεθ' ΧΟ. ἄλγος ἄλγος βοᾷς. 1310
- ΕΚ. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
 ἰὼ ἰώ.
 Πρίαμε Πρίαμε, σὺ μὲν ὀλόμενος
 ἄταφος ἄφιλος
 ἄτας ἐμᾶς ἄιστος εἶ.
- ΧΟ. μέλας γὰρ ὅσσε κατακαλύπτει 1315
 θάνατος ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν.
- ΕΚ. ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα. ἀντ.
- ΧΟ. ἔ ἔ.
- ΕΚ. τὰν φύνιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν.
- ΧΟ. τάχ' εἰς φίλαν γᾶν πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
- ΕΚ. κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρ' 1320
 ἄιστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.
- ΧΟ. ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν· ἄλλα δ'
 ἄλλο φροῦδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
 ἂ τάλαινα Τροία.
- ΕΚ. ἐμάθετ', ἐκλύετε; ΧΟ. Περγάμων κτύπον. 1325
- ΕΚ. ἔνοσις ἅπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν.
 ἰὼ ἰώ,
 τρομερὰ τρομερὰ μέλεα, φέρετ' ἐ-
 μὸν ἶχνος. ἔτ' ἐπὶ [τάλαιναν]
 δούλειον ἀμέραν βίου. 1330
- ΧΟ. ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
 πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ.
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.
ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.
ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν ἀποστερεῖ τοῦ μέρους τὸν ἀδελφὸν Πολυνεΐκην· φυγὰς δὲ εἰς Ἄργος ἐκεῖνος παραγενόμενος ἔγρημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου, κατελθεῖν εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος. καὶ πείσας τὸν πενθερόν, 5 συνήθροισεν ἀξιόχρεων στρατὸν ἐπὶ Θήβας κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ μήτηρ Ἰοκάστη ἐπείσεν αὐτὸν ὑπόσπονδον εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον πρὸς τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς ἀρχῆς· δεινοπροσώπησαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ Ἐτεοκλέους ἡ μὲν Ἰο- 10 κάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα εἰς φιλίαν οὐκ ἠδύνατο· Πολυνεΐκης δὲ ὥς πρὸς πολέμιον λοιπὸν παραταξόμενος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νύκην ἔσσεσθαι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένηται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἡρ- 15 νήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει τὸν παῖδα· ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος ἑαυτὸν ἀποσφάξαι. καὶ δὴ καὶ ἔπραξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμόνας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνεΐκης μονομαχήσαντες ἀνεῖλον ἀλ- 20 λήλους. ἡ μὲν οὖν μήτηρ αὐτῶν εὐροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς ἔσφαξεν ἑαυτήν· ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἱ δὲ Ἀργεῖοι νικηθέντες τῇ μάχῃ ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων τοὺς μὲν ὑπὸ τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας οὐκ ἔδω- 25 κεν εἰς ταφὴν, Πολυνεΐκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριπεν, Οἰδίπουν δὲ φυγάδα τῆς πατρῴας ἀπέπεμψεν, ἐφ' ὧν

μὲν οὐ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ὧν δὲ τὴν
ὀργὴν λογοποιήσας οὐδὲ παρὰ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ο Ἐπιστρατεία τοῦ Πολυνείκους μετὰ τῶν Ἀργείων
ἐπὶ Θήβας καὶ ἀπώλεια τῶν ἀδελφῶν Πολυνείκους καὶ
Ἐτεοκλέους καὶ θάνατος Ἰοκάστης. ἡ μυθοποιία κεῖται
παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας πλὴν τῆς Ἰοκάστης.
ἐπὶ Ναυσικράτους ἄρχοντος δεύτερος Εὐριπίδης κα-
10 θῆκε διδασκαλίαν περὶ τούτου. καὶ γὰρ ταῦτα ὁ Οἰνό-
μαος καὶ Χρύσιππος καὶ σώζεται. ὁ χορὸς συνέστηκεν
ἐκ Φοινισσῶν γυναικῶν. προλογίζει δὲ Ἰοκάστη.

Περιπαθεῖς ἄγαν αἱ Φοίνισσαι τῇ τραγῳδίᾳ.
ἀπώλετο γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους ὑπὲρ
15 τῆς πόλεως ἀποθανών· ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελ-
φοὶ ὑπ' ἀλλήλων, καὶ Ἰοκάστη ἡ μήτηρ ἀνείλεν ἑαυ-
τὴν ἐπὶ τοῖς παισὶ, καὶ οἱ ἐπὶ Θήβας στρατευσάμενοι
Ἀργεῖοι ἀπώλουντο, καὶ ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται,
καὶ ὁ Οἰδῖπός τῆς πατρίδος ἐκβάλλεται καὶ σὺν αὐτῷ
20 ἡ θυγάτηρ Ἀντιγόνη. ἔστι δὲ τὸ δράμα καὶ πολυπρό-
σωπον καὶ γνωμῶν μεστὸν πολλῶν τε καὶ καλῶν.

Τὸ δράμᾶ ἔστι μὲν ταῖς σκηνικαῖς ὄψεσι κάλλιστον
ἐπεὶ καὶ παραπληρωματικόν. ἢ τε ἀπὸ τῶν τειχέων
Ἀντιγόνη θεωροῦσα μέρος οὐκ ἔστι δράματος, καὶ
25 ὑπόσπονδος Πολυνείκης οὐδενὸς ἔνεκα παραγίνεται,
ὃ τε ἐπὶ πᾶσι μετ' ὧδῆς ἀδολέσχου φυγαδευόμενος
Οἰδῖπός προσέρριπται διὰ κενῆς.

Ἀρπασθείσης Εὐρώπης ὑπὸ Διὸς γενομένου
ταύρου καὶ μετακομισθείσης ἀπὸ Φοινίκης διὰ θα-
30 λάττης εἰς Κρήτην, ὁ μὲν πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ
ἐπεμψε τὸν υἱὸν Κάδμον εἰς ζήτησιν τῆς κόρης εἰ-

πάν, εἰ μὴ ταύτην εὐρὼν ἄξιοι, μηδ' ἂν αὐτὸν ἐπανε-
 λθεῖν οἴκαδε. Κάδμος δὲ οὐκ ἔχων ὅ τι καὶ δράσειε,
 μόνην ἔγνω τῆς ἀπορίας λύσιν καταφυγεῖν εἰς Ἀπόλλω
 καὶ τούτου γινῶναι τί δεῖ ποιεῖν. ἔλθων οὖν εἰς Δελ-
 φούς ἤρετο τοῦτον περὶ τῆς ἀδελφῆς· καὶ ὃς χρᾶ μὲν 5
 οὐδὲν αὐτῷ περὶ τῆς Εὐρώπης, λέγει δὲ ὡς ἐξελθόντα
 ἐκεῖθεν, ἀκολουθήσαντα βοῖ, οὗ ἂν αὕτη γε πέσῃ,
 κακεῖ κτίζειν πόλιν. ὃ δὲ πεισθεὶς τῷ χρησμῷ τὴν μὲν
 πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον εἶασε, βοῦν δὲ κατὰ
 τύχην εὐρὼν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ἐποιήσατο. ἐλθούσης 10
 δὲ αὐτῆς ἐν ᾧ νῦν ἐστήκασι τόπῳ αἱ Θῆβαι κακεῖ πα-
 ραχρῆμα πεσοῦσης, ἔγνω τε οὗτος τὸν χρησμὸν τελεσ-
 φόρου καὶ πόλιν ἐπτάπυλον κτίζει τὰς Θήβας ὁμο-
 νύμους τῶν ἑκατονταπύλων Αἰγυπτίων Θηβῶν, χρη-
 σάμενος ἐπιστήμονι τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἐργάτῃ Ἀμ- 15
 φίονι τῷ μουσικῷ· τοῦτον γὰρ φασὶν ἀνακρουόμενον
 μέλος θέλγειν τε τῷ μέλει τοὺς λίθους καὶ ἄλλεπαλ-
 λήλως αὐτῶν τιθεμένων ἀποδείξαι τὰ τείχη· πύλας
 δὲ ἔχειν τὴν πόλιν ἐπτά, ἐπειδὴ καὶ οἱ τῆς λύρας
 τόνοι ἐπτά εἰσι. καὶ τὸ μὲν μυθῶδες τοιοῦτον· πέ- 20
 πλασται δὲ διὰ τὸ ἄκρως ἡρμόσθαι τὰ τείχη πρὸς ἄλ-
 ληλα· ἡ γὰρ ἁρμονία μουσικῆς ἰδιον.

Κάδμος οὖν γήμας τὴν Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως
 παῖδα Ἀρμονίαν ἐγέννησε Πολύδωρον, ὃ δὲ Λάβδα-
 κων, ὃ δὲ Λάιον. οὗτος ἀφικόμενός ποτε εἰς Ἥλιν καὶ 25
 τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον ἰδὼν, ὃς ἦν ἐξ ἄλ-
 λης αὐτῷ γυναικὸς καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς Οἰνο-
 μάου Ἰπποδαμείας, καὶ ἄλους τούτου κατάκρας τῷ
 ἔρωτι, ἄρπάσας εἰς Θήβας ἤνεγκε καὶ συνῆν αὐτῷ τὰ
 ἐρωτικά, πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν 30
 εὐρών, καθὼς δὴ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς τὸν Γανυμήδην
 ἄρπάσας. ὃ δὲ Πέλοψ μαθὼν τοῦτο κατηράσατο Λαῖῳ

μηδέποτε μὲν παῖδα τεκεῖν, εἰ δ' ἄρα καὶ συμβαίη,
 ὑπ' αὐτοῦ τούτου ἀναιρεθήσεσθαι. διὰ ταῦτα πολὺν
 ἤδη χρόνον ὁ Λάιος ἄπαις ὢν παραγίνεται εἰς Πυ-
 θίαν καὶ παίδων αἰτεῖ γονήν. καὶ ἀκούει τοιούδε χρη-
 5 σμόν·

Λαίε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς;
 τέξεις μὲν φίλον υἱόν, ἀτὰρ τόδε σοι μόρος ἔσται,
 παιδὸς ἐοῦ χεῖρεςσι λιπεῖν βίον· ὥς γὰρ ἔνευσε
 Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
 10 οὗ φίλον ἦρπασας υἱόν· ὃ δ' ἠὔξατό σοι τάδε
 πάντα.

ὦντινων θεσπισμάτων τῇ τῆς γυναικὸς Ἰοκάστης ἐπι-
 θυμία καὶ ἡδονῇ ὥσπερ ἐκλαθόμενος Λάιος, ἣ ὥς
 τινές φασι μιᾷ τῶν ἡμερῶν βαρυνθεὶς τῷ οἴνῳ καὶ
 15 συνελθὼν τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Οἰδίποδα σπείρει, καὶ
 μετὰ τὸ τεχθῆναι αὐτὸν ἀναπεμπάσας τοὺς χρησμούς
 καὶ φόβον λαβὼν, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
 χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος ῥίπτει διὰ τῶν
 οἰκείων βουκόλων εἰς τὸ ὄρος τὸν Κιθαιρῶνα, ὥς
 20 ὑπὸ θηρίων ἐνταῦθα ἀναιρεθήσόμενον. ἔτυχε δὲ κατ'
 ἐκεῖνο καιροῦ καὶ τοὺς Πολύβου νομέας βασιλέως Κο-
 ρίνθου βόσκειν ἐκεῖ. οἱ καὶ τὸ βρέφος εὐρόντες καὶ
 ἀνελόμενοι φέρουσι πρὸς τὴν Πολύβου γυναῖκα Με-
 ρόπην· ἣν γὰρ ἀπαιδία δυστυχοῦσα, καὶ πῶς πείθει
 25 τὸν ἄνδρα Πόλυβον αὐτὴ τοῦτο τεκεῖν. ἀνδρωθεὶς δὲ
 ὁ παῖς καὶ τιμὴ τῶν ἐκεῖ συνελθὼν εἰς ἔριν, οἷα δὴ
 γίνεται, ὥς οὐκ εἶη Πολύβου παῖς ὄνειδος ἔσχε παρ'
 αὐτοῦ. ὅθεν ἀναστὰς ἀφικνεῖται πρὸς τὸν Ἀπόλλω
 πευσόμενος περὶ τούτου. καὶ ὥς ἔσται φονεὺς τοῦ πα-
 30 τρός μανθάνει καὶ ὥς τῇ τεκούσῃ συνέσοιτο, ταυτὶ
 μόνα· τίνες δὲ εἶεν αὐτῷ οἱ γονεῖς σαφῶς οὐ μαν-
 θάνει. ἐπανιὼν δὲ ἐκεῖθεν ὑπήντησε Λαῖῳ, ἀφικνου-

μένω καὶ αὐτῷ πρὸς Ἀπόλλω ἐφ' ᾧ περὶ τοῦ ἐκτε-
θέντος παιδὸς γινῶναι εἰ τέθνηκε. καὶ ὁ τοῦ Λαῖου
θεράπων αὐτῷ κελεύει μικρὸν ὑποχωρῆσαι τῷ βασι-
λεῖ. Οἰδίπους δὲ ὑπεροψία κρατούμενος καὶ τοῦτο
μηδὲν ἐνεγκὼν κτείνει τε τὸν θεράποντα καὶ σὺν αὐ- 5
τῷ τὸν δεσπότην οὐκ εἰδὼς ὥς πατροκτόνος γέγονεν,
ἐνὸς μόνου τῶν συνεπομένων Λαῖω διαφυγόντος, ὃς
δὴ καὶ τὸν φόνον ὕστερον διεσάφησεν, ὥς φησι Σο-
φοκλῆς ἐν Οἰδίποδι τυράνῳ. τότε οὖν Οἰδίπους τοὺς
τοῦ Λαῖου ἵππους λαβὼν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, κατα- 10
λαμβάνει τὴν Κόρινθον καὶ δοὺς ταῦτα πάντα Πο-
λύβῳ τροφᾷ ἐκείθεν ἀναχωρεῖ, τὸν περὶ τῆς πατρο-
κτονίας καὶ τῆς τῇ μητρὶ συνελεύσεως χρησμὸν δε-
διῶς· ᾧετο γὰρ πατέρα αὐτοῦ τῷ ὄντι Πόλυβον καὶ
τὴν ἐκείνου γυναῖκα εἶναι. καὶ ἀφικνεῖται πρὸς Θή- 15
βας, αἱ δὴ καὶ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς ἐχειμάζοντο τότε,
χρησμούς τε ῥαψωδούσης καὶ ὄντινα βούλοιτο τῶν
πολιτῶν ἀρπαξούσης καὶ διαφθειρούσης διὰ τὸ μὴ
συνιέναι σφᾶς τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγομένων χρησμῶν.
ἐπήγαγε δὲ ταύτην ὁ Ἄρης Θηβαίοις, ἀμυνόμενος 20
αὐτοὺς διὰ τὸν τοῦ παιδὸς δράκοντος φόνον, ὃν ὁ
Κάδμος ἀνείλε καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἔσπειρεν, ἐξ
ᾧν ἀνεφύησαν οἱ Γίγαντες. ἦν δὲ τέρας ἡ Σφίγξ
πρόσωπον μὲν ἔχουσα παρθένου, στήθος δὲ καὶ χεῖ-
ρας καὶ πόδας καὶ ὄνυχας λέοντος, οὐράαν δὲ δρά- 25
κοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος, δι' ᾧν ἵπτατο. ἔτυχε δὲ
τοῦτο εἰποῦσα τοιοῦτό τι τοῖς Θηβαίοις τότε αἰνιγμα,
ὥς Ἀσκληπιάδης ἀναγράφει·

ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὗ μία μορφή,
καὶ τρίπουν· ἀλλάσσει δὲ φύην μόνον, ὅσ' ἐπὶ 30
γαῖαν

ἐρπετὰ γίνονται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.

ἀλλ' ὁπότεαν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίῃη,
 ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφανρότερον πέλει αὐτοῦ.
 οὔπερ ἀγνοούμενου ἐκήρυξε Κρέων ὁ ἀδελφὸς Ἰοκά-
 στης τῆς βασιλίσσης, ὡς ὅστις εὖροι τὸ αἰνιγμα, τού-
 5 τω συνάψειν τὴν ἀδελφὴν. Οἰδίπους δέ, ὡς ἔφημεν,
 διάγων ἐκεῖ τότε, ἀκούσας τὰ κηρύγματα λύει τε τὸ
 αἰνιγμα τῆς Σφιγγὸς καὶ τὴν μητέρα οὐκ εἰδὼς εἰς
 γυναιῖκα λαμβάνει. ἔλυσε δὲ οὕτως, ὥς φασι·

κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόν-
 10 των,

φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
 ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἥνικα γαῖαν ἐφέρει,
 πρῶτον ἔφν τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
 γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
 15 αὐχένα φορτίζων, γῆραϊ καμπτόμενος.
 ἀκούσασα δὲ τὴν λύσιν ἡ Σφιγξ ἑαυτὴν ἀναιρεῖ πα-
 ραχρῆμα ῥίψασα τοῦ ἄερος. Οἰδίπους δὲ συνὼν τῇ
 μητρὶ καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς φύσας τέσσαρας, ἄρρενας
 μὲν Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην, θηλείας δὲ Ἀντιγόνην
 20 καὶ Ἰσμήνην, ὡς ἔγνω τὸ μῖασμα ὕστερον, ἐτύφλω-
 σεν ἑαυτόν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης, θέλοντές
 πως ἀφανίσαι τὸ ὄνειδος, κατακλείουσιν αὐτὸν ἐν
 οἰκίσκῳ, ἔν' ὑπὸ μηδενὸς θεωρούμενος εἰς λήθην
 ἦξοι τὸ κατ' ἐκείνου. καὶ ὃς τοῦτο ὑπεραλγῆσας ἀρᾶ-
 25 ται τούτοις τὴν βασιλείαν σιδήρῳ μερίσαι. οἱ δὲ τὰς
 τοῦ πατρὸς ἀρὰς δεδιότες μηχανῶνται τοιόνδε· ἔχε-
 σθαι τῆς ἀρχῆς ἓνα παρ' ἓνα καὶ ταύτης παραχωρεῖν
 θατέρῳ θάτερον. ὁ τοίνυν Ἐτεοκλῆς, ἅτε πρῶτος ὢν
 τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πρῶτος τῆς ἀρχῆς ἦψατο, Πολυνεί-
 30 κης δὲ ὑπεχώρησε καὶ τελεσθέντος ἐνιαυτοῦ ἀφίκετο
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν αἰτῶν καὶ αὐτὸς ἄρξειν ἐνιαυτόν.
 Ἐτεοκλῆς δὲ οὔτε ἐξέστη τῆς ἀρχῆς καὶ ἄτιμον τὸν

ἀδελφὸν ἀπέπεμψεν. ὃς καὶ πλανώμενος ἦλθεν εἰς
 Ἄργος καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Ἀδράστου λαβὼν θυγα-
 τέρα πείθει τὸν κηδεστὴν συνάρασθαι τούτῳ πρὸς
 τὴν τῆς βασιλείας ἀνάληψιν, καὶ πλείστην ὄσῃν πα-
 ραλαβὼν στρατιὰν ἐπιστρατεύει τῷ ἀδελφῷ. ὅπως δὲ 5
 ἡ μήτηρ ἐθέλουσα πρὸ τῆς συμπλοκῆς διαλλάξαι τοὺς
 παῖδας οὐδὲν ἴσχυσε, καὶ ὥς ἔχρησε Τειρεσίας, εἰ ὁ
 Κρέοντος υἱὸς Μενοικεὺς ἀνέλοι ἑαυτὸν ἐπὶ τὸν τοῦ
 δράκοντος φωλεόν, κρατήσῃν Ἀργείων Θηβαίους,
 καὶ ὥς γέγυνε ταῦτα, καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἡγεμόνες 10
 πεπτῶκασι πάντες πλὴν Ἀδράστου, καὶ ὥς μονομα-
 χήσαντες πρὸς ἀλλήλους Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης
 ὑπ' ἀλλήλων ἐκάτεροι ἀνῆρέθησαν, καὶ ὥς ἐλθοῦσα
 πρὸς αὐτοὺς Ἰοκάστη καὶ τεθνηκότας εὐροῦσα συν-
 ἀπέσφαξεν ἑαυτήν, καὶ ὥς Κρέων ἀψάμενος τῆς ἀρχῆς 15
 Ἐτεοκλῆν μὲν θάπτει, Πολυνείκην δὲ ἄταφον εἶασε
 καὶ Οἰδίπουν τῆς πόλεως ἐξήλασε, πάντα ταῦτα Εὐ-
 ριπίδης ἔνδον κατὰ λεπτὸν διηγεῖται. ἔστι δὲ τὸ παρ-
 ὄν δράμα τῶν ἄγαν ἐξαιρέτων, διανοίαις καὶ γνώ-
 μαις πολλαῖς καὶ καλαῖς καὶ ποικίλαις ἀνθοῦν καὶ 20
 μεταχειρίσει ἀρίστη καὶ διὰ πάντων ἀκμάζον, εἰ καὶ
 ἀπίθανον ἔχει τὴν εἰς Θήβας Πολυνείκους εἴσοδον.
 ἐπιγέγραπται δὲ ἀπὸ τοῦ χοροῦ Εὐριπίδου Φοίνισσαι
 πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐπὶ Θήβας Αἰσχύλου.
 ταύτῃ γὰρ τῇ ὑποθέσει κἀκεῖνος χρῆται ἐν τῷ δευ- 25
 τέρῳ. αὐτὰς δὲ τὰς παρθένους ἐκ Φοινίκης Ἀγνηνο-
 ρίδαι θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι ἔπεμψαν, αἵτινες καὶ πρὸς
 Δελφοὺς ἐρχόμεναι παρέβαλον ταῖς Θήβαις διὰ τὸ καὶ
 τὸν Κάδμον, ὥς ἔφημεν, ἐκ Φοινίκης εἶναι, καὶ κα-
 ταλαβόντος τοῦ πολέμου ἠναγκάσθησαν μένειν αὐ- 30
 τόθι, μέχρις ἂν ἡ μάχη λωφῇ.

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

Φ Ο Ι Ν Ι Σ Σ Α Ι.

10. ὦ τὴν ἐν ἄστροις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν
 καὶ χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβῶς δίφροις
 Ἥλιε, θοαῖς ἵπποισιν εἰλίσσων φλόγα,
 ὥς δυστυχῇ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
 ἀκτὴν' ἐφῆκας, Κάδμος ἡνίκ' ἦλθε γῆν 5
 τήνδ', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν ἐναλίαν χθόνα·
 ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἀρμονίαν ποτὲ
 Πολύδωρον ἐξέφυσε, τοῦ δὲ Λάβδακον
 φῦναι λέγουσιν, ἐκ δὲ τοῦδε Λάιον.
 ἐγὼ δὲ παῖς μὲν κλήξομαι Μενοικέως, 10
 Κρέων τ' ἀδελφὸς μητρὸς ἐκ μιᾶς ἔφν·
 καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με, τοῦτο γὰρ πατὴρ
 ἔθετο, γαμεῖ δὲ Λαίος μ'· ἐπεὶ δ' ἄπαις
 ἦν χρόνια λέκτρα τᾶμ' ἔχων ἐν δώμασιν,
 ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον ἐξαιτεῖ θ' ἅμα 15
 παίδων ἐς οἶκους ἀρσένων κοινωνίαν.
 ὃ δ' εἶπεν· ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἄναξ,
 μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ·
 εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,
 καὶ πᾶς σὸς οἶκος βήσεται δι' αἵματος. 20
 ὃ δ' ἡδονῇ δοὺς εἰς τε βακχεῖον πεσὼν
 ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα, καὶ σπείρας βρέφος,
 γνοὺς τὰμπλάκημα τοῦ θεοῦ τε τὴν φάτιν,

λειμῶν' ἐς Ἥρας καὶ Κιθαιρώνος λέπας
 δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος, 25
 σφυρῶν σιδηρᾷ κέντρα διαπείρας μέσον.
 Πολύβου δέ νιν λαβόντες ἵπποβουκόλοι
 φέρουσ' ἐς οἴκους εἰς τε δεσποίνης χέρας
 ἔθηκαν. ἥ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον 30
 μαστοῖς ὑφεῖτο καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν.
 ἦδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἔξανδρούμενος
 παῖς οὐμὸς ἥ γνούς ἥ τινος μαθὼν πάρα
 ἔστειχε τοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων
 πρὸς δῶμα Φοίβου, Λαίος θ' οὐμὸς πόσις 35
 τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
 εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
 εἰς ταὐτὸν ἄμφω Φωκίδος σχιστῆς ὁδοῦ.
 καὶ νιν κελεύει Λαῖου τροχηλάτης·
 ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδῶν μεθίστασο. 40
 ὃ δ' εἰρπ' ἄναυδος, μέγα φρονῶν· πᾶλοι δέ νιν
 χηλαῖς τένοντας ἔξεφοίνισσον ποδῶν.
 ὅθεν — τί τὰκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν; —
 παῖς πατέρα καίνει καὶ λαβὼν ὀχήματα
 Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν. ὥς δ' ἐπεξάρει 45
 Σφίλξ ἀρπαγαῖσι πόλιν, ἐμὸς τ' οὐκ ἦν πόσις,
 Κρέων ἀδελφὸς τὰμὰ κηρύσσει λέχη,
 ὅστις σοφῆς αἰνιγμα παρθένου μάθοι,
 τούτῳ ξυνάψειν λέκτρα. τυγχάνει δέ πως
 μούσας ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφριγγὸς μαθὼν, 50
 ὅθεν τύραννος τῆσδε γῆς καθίσταται
 καὶ σκῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
 γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας
 οὐδ' ἥ τεκοῦσα παιδὶ συγκοιμωμένη.
 τίκτω δὲ παῖδας παιδὶ δύο μὲν ἄρσενας, 55
 ὅθεν νιν Ἑλλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν. 27

Ἐτεοκλέα κλεινὴν τε Πολυνείκους βίαν,
 κόρας δὲ δισσάς· τὴν μὲν Ἰσμήνην πατὴρ
 ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ.
 μαθὼν δὲ τὰ μὰ λέκτρα μητρῶων γάμων
 ὁ πάντ' ἀνατλὰς Οἰδίπους παθήματα 60
 εἰς ὄμμαθ' αὐτοῦ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
 χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας.
 ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
 κλήθροισ ἐκρυψαν πατέρ', ἔν' ἀμνήμων τύχη
 γένοιτο πολλῶν δεομένη σοφισμάτων. 65
 ζῶν δ' ἔστ' ἐν οἴκοις. πρὸς δὲ τῆς τύχης νοσῶν
 ἄρᾳς ἄρᾳται παῖσιν ἀνοσιωτάτας,
 θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε.
 τὼ δ' εἰς φόβον πεσόντε, μὴ τελεσφόρους
 εὐχὰς θεοὶ κραίνωσιν οἰκούντων ὁμοῦ, 70
 ξυμβάντ' ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος
 φεύγειν ἐκόντα τήνδε Πολυνείκην χθόνα,
 Ἐτεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μένοντα γῆς
 ἐνιαυτὸν ἀλλάσσουντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
 καθέζετ' ἀρχῆς, οὐ μεθίσταται θρόνων, 75
 φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆσδε Πολυνείκην χθονός.
 ὃ δ' Ἄργος ἐλθὼν, κῆδος Ἀδράστου λαβὼν,
 πολλὴν ἀθροίσας ἀσπίδ' Ἀργείων ἄρει·
 ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἐπτάπυλα τείχη τάδε,
 πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα καὶ μέρη χθονός. 80
 ἐγὼ δ' ἔριν λύουσ' ὑπόσπονδον μολεῖν
 ἔπεισα παιδὶ παῖδα πρὶν ψαῦσαι δορός.
 ἥξειν δ' ὁ πεμφθεὶς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
 ἀλλ' ὧ φαεινὰς οὐρανοῦ ναίων πτυχὰς
 Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δὸς δὲ σύμβασιν τέκνοις. 85
 χρὴ δ', εἰ σοφὸς πέφυκας, οὐκ ἔαν βροτὸν
 τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυστυχῇ καθεστάναι.

- ΠΑΙ. ὦ κλεινὸν οἴκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί,
 ἐπεὶ σε μήτηρ παρθενῶνας ἐκλιπεῖν
 μεθῆκε μελάθρων ἐς διῆρες ἔσχατον 90
 στράτευμ' ἰδεῖν Ἀργεῖον ἱκεσίαισι σαῖς,
 ἐπίσχες, ὥς ἂν προυξερευνήσω στίβον,
 μή τις πολιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζεται,
 κάμοι μὲν ἔλθῃ φαῦλος ὥς δούλῳ ψόγος,
 σοὶ δ' ὥς ἀνάσση· πάντα δ' ἐξειδὼς φράσω 95
 ἅ τ' εἶδον εἰσήκουσά τ' Ἀργείων πάρα,
 σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων
 ἐνθένδ' ἐκεῖσε δεῦρό τ' αὖ κείνου πάρα.
 ἀλλ' οὔτις ἀστῶν τοῖσδε χρίμπτεται δόμοις,
 κέδρου παλαιὰν κλίμακ' ἐκπέρα ποδί· 100
 σκόπει δὲ πεδία καὶ παρ' Ἴσμηνοῦ ῥοὰς
 Δίρκης τε νᾶμα, πολεμίων στράτευμ' ὅσον.
- ΑΝ. ὄρεγέ νυν ὄρεγε γεραιὰν νέαν
 χεῖρ', ἀπὸ κλιμάκων ποδὸς
 ἵχνος ἐπαντέλλων. 105
- ΠΑΙ. ἰδοὺ ξύναψον, παρθέν'· εἰς καιρὸν δ' ἔβης·
 κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
 στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.
- ΑΝ. ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς
 Ἑκάτα, κατάχαλκον ἅπαν 110
 πεδίον ἀστράπτει.
- ΠΑΙ. οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
 πολλοὺς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.
- ΑΝ. ἄρα πύλαι κλήθροισι χαλκόδετ' ἔμβολά τε
 λαῖνέοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις 115
 τείχεος ἥρμοσται;
- ΠΑΙ. θάρσει· τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.
 ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλει μαθεῖν.
- ΑΝ. τίς οὗτος ὁ λευκολόφος,

πρόπαρ ὃς ἀγείται στρατοῦ
πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βρα-
χίονι κουφίζων; 120

ΠΑΙ. λοχαγός, ὃ δέσποινα. ΑΝ. τίς πόθεν γεγώς;
αὐδάσον, ὃ γεραιέ, τίς ὀνομάζεται;

ΠΑΙ. οὔτος Μυκηναῖος μὲν αὐδάται γένος,
Λερναῖα δ' οἰκεῖ νάμαθ', Ἴππομέδων ἀναξ. 125

ΑΝ. ἔἴ ὥς γαῦρος, ὥς φοβερός εἰσιδεῖν,
γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος
ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος
ἀμερίῳ γέννῃ. 130

τὸν δ' ἐξαμείβοντ' οὐχ ὀρθῶς Δίρκης ὕδαρ;
ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.

τίς δ' ἐστὶν οὔτος; ΠΑΙ. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφν
Τυδεύς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέροισι ἔχει.

ΑΝ. οὔτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος, ὃ γέρον,
αὐτοκασιγνήτας νύμφας
ὁμόγαμος κυρεῖ;
ὥς ἀλλόχρως ὅπλοισι μιξοβάρβαρος. 135

ΠΑΙ. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνον,
λόγχαις τ' ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι. 140

ΑΝ. σὺ δ', ὃ γέρον, πῶς αἰσθάνει σαφῶς τάδε;

ΠΑΙ. σημεῖ' ἰδὼν τότε ἀσπίδων ἐγνώρισα,
[σπονδὰς ὅτ' ἦλθον σῶ κασιγνήτῳ φέρων·]
ἃ προσδεδορκῶς οἶδα τοὺς ὀπλισμένους.

ΑΝ. τίς δ' οὔτος ἀμφὶ μνήμα τὸ Ζήθου περᾶ
καταβόστρυχος, ὄμμασι γοργὸς εἰς-
ιδεῖν νεανίας
λοχαγός; ὥς ὄχλος νιν ὑστέρῳ ποδὶ
πάνοπλος ἀμφέπει. 145

ΠΑΙ. ὃδ' ἐστὶ Παρθενοπαῖος, Ἀταλάντης γόνος. 150

ΑΝ. ἀλλὰ νιν ἅ κατ' ὄρη μετὰ ματέρος

Ἄρτεμις ἱεμένα τόξοις δαμάσας ὀλέσειεν,
ὃς ἐπ' ἐμὴν πόλιν ἔβα πέρσων.

ΠΑΙ. εἴη τάδ', ὦ παῖ· σὺν δίκη δ' ἤκουσι γῆν,
ὃ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶς ὀρθῶς θεοί. 155

ΑΝ. ποῦ δ' ὃς ἐμοὶ μιᾶς ἐγένετ' ἐκ ματρὸς
πολυπόνῳ μοίρᾳ;
ὦ φίλτατ', εἰπέ, ποῦ 'στι Πολυνείκης, γέρον.

ΠΑΙ. ἐκεῖνος ἐπὶ τὰ παρθένων τάφου πέλας
Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ. 160

ὀρᾶς; ΑΝ. ὀρῶ δ' ἤτ' οὐ σαφῶς, ὀρῶ δέ πως
μορφῆς τύπωμα στέρνα τ' ἐξηκασμένα.

ἀνεμώκεος εἶθε δρόμον νεφέλας

ποσὶν ἐξανύσαιμι δι' αἰθέρος

πρὸς ἐμὸν ὁμογενέτορα, περὶ δ' ὠλένας 165

δέρα φιλτάτα βάλοιμι χρόνῳ

φυγάδα μέλεον. ὥς

ὄπλοισι χρυσεόισιν ἐκπρεπῆς, γέρον,

ἑώοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἁλίου.

ΠΑΙ. ἥξει δόμους τούσδ', ὥστε σ' ἐμπλήσαι χαρᾶς, 170
ἔνσπονδος. ΑΝ. οὗτος δ', ὦ γεραιέ, τίς κυρεῖ,
ὃς ἄρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βεβῶς;

ΠΑΙ. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὦ δέσποιν', ὅδε·
σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι ῥοαί.

ΑΝ. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ ἅ Αταοῦς 175

Σελαναία, χρυσεόκνυκλον φέγγος,

ὥς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σῶφρονα

πῶλοις μεταφέρων ἰθύνει.

ποῦ δ' ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει

Καπανεύς; ΠΑΙ. ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται

πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετροῶν. 181

ΑΝ. ἰώ,

Νέμεσι καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταί,

κεραυνῶν τε φῶς αἰθαλόεν, σύ τοι
 μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις·
 ὅδ' ἐστίν, αἰχμαλωτίδας
 ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκηνησίην
 Λερναία τε δώσειν τριαίνα,
 Ποσειδανίοις Ἀμυμωνίοις
 ὕδασι, δουλείαν περιβαλὼν;
 μήποτε μήποτε τάνδ', ὦ πότνια,
 χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος
 Ἄρτεμι, δουλοσύναν τλαίην.

185

190

ΠΑΙ. ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα καὶ κατὰ στέγας
 ἐν παρθενῶσι μέμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθου
 εἰς τέρψιν ἤλθες ὧν ἔχρηξες εἰσιδεῖν.
 ὄχλος γάρ, ὥς ταραγμὸς εἰσῆλθεν πόλιν,
 χωρεῖ γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.
 φιλόψογον δὲ χρῆμα θηλειῶν ἔφνυ,
 σμικρὰς τ' ἀφορμὰς ἦν λάβωσι τῶν λόγων,
 πλείους ἐπείσφेरουσιν· ἡδονὴ δέ τις
 γυναιξὶ μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.

195

200

ΧΟ. Τύριον οἶδμα λιποῦς' ἔβαν
 ἀκροθίνια Λοξία
 Φοινίσσας ἀπὸ νάσου
 Φοίβῳ δούλα μελάθρων,
 ἔν' ὑπὸ δειράσι νιφοβόλοις
 Παρνασοῦ κατενάσθην,
 Ἰόνιον κατὰ πόντον ἐλά-
 τα πλεύσασα περιρρύτων
 ὑπὲρ ἀκαρπίστων πεδίων
 Σικελίας Ζεφύρου πνοαῖς
 ἱππεύσαντος ἐν οὐρανῷ
 κάλλιστον κελάδημα.

στρ.

205

210

πόλεος ἐκπροκριθεῖς' ἐμᾶς ἀντ.
 καλλιστεύματα Λοξία 215
 Καδμείων ἔμολον γᾶν,
 κλεινῶν Ἀγηνοριδᾶν
 ὁμογενεῖς ἐπὶ Λαῖου
 πεμφθεῖς' ἐνθάδε πύργους.
 ἶσα δ' ἀγάμασι χρυσοτεύ- 220
 κτοις Φοίβῳ γενόμεαν λάτρεις.
 ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ
 περιμένει με κόμας ἐμᾶς
 δεῦσαι παρθένιον χλιδὰν
 Φοιβείαισι λατρεῖαις. 225
 ὦ λάμπουσα πέτρα πυρὸς
 δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων
 Βακχείων Διονύσου
 οἶνα θ', ἃ καθαμέριον
 στάξεις τὸν πολύκαρπον 230
 οἰνάνθας ἰεῖσα βότρυν,
 ξάθεά τ' ἄντρα δράκοντος οὐ-
 ρεῖαί τε σκοπιαὶ θεῶν
 νιφόβολόν τ' ὄρος ἱερόν, εἰ-
 λίσσων ἀθανάτας θεοῦ 235
 χορὸς γενοίμαν ἄφοβος
 παρὰ μεσόμφαλα γύαλα Φοί-
 βου Δίρκαν προλιποῦσα.
 νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων στρ.
 θούριος μολῶν Ἄρης 240
 αἶμα δάιον φλέγει
 τᾷδ', ὃ μὴ τύχοι, πόλει·
 κοινὰ γὰρ φίλων ἄχη·
 κοινὰ δ', εἴ τι πείσεται

καλλίπυργος ἄδε γὰ,
 Φοινίσσα χώρα. φεῦ φεῦ.
 κοινὸν αἶμα, κοινὰ τέκεια
 τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ἰοῦς·
 ὧν μέτεστί μοι πόνων.
 ἀμφὶ δὲ πτόλιν φλέγει
 πυκνὸν ἀσπίδων νέφος
 σῆμα φοινίου μάχης,
 ἂν Ἄρης τάχ' εἴσεται
 παισὶν Οἰδίπου φέρων
 πημονὰν Ἐρινύων.

245

αντ. 250

Ἄργος ὦ Πελασγικόν,
 δειμαίνω τὰν σὰν ἀλκὰν
 καὶ τὸ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄδικον
 εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἐνοπλος ὄρμῶν
 παῖς μετέρχεται δόμους.

255

260

ΠΟ. τὰ μὲν πυλωρῶν κληῖθρ' αὖ μ' εἰσεδέξατο
 δι' εὐπετείας τειχεῶν εἴσω μολεῖν.
 ὃ καὶ δέδοικα μή με δικτύων ἔσω
 λαβόντες οὐκ ἐκφρῶσ' ἀναίμακτον χροά.
 ὧν εἶνεκ' ὅμμα πανταχῇ διοιστέον
 κάκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ἦ.
 ὦπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ
 τὰ πίστ' ἐμαντῶ τοῦ θράσους παρέξομαι.
 ὦ ἢ τίς οὗτος; ἦ κτύπον φοβούμεθα;
 ἅπαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
 ὅταν δι' ἐχθρᾶς πούς ἀμείβηται χθονός.
 πέποιθα μέντοι μητρὶ κοῦ πέποιθ' ἄμα,
 ἥτις μ' ἐπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
 ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή· βῶμιοι γὰρ ἐσχάροι
 πέλας πάρεισι, κοῦκ ἔρημα δώματα.
 φέρ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθ' ὧ ξίφος

265

270

275

καὶ τάσδ' ἔρωμαι, τίνες ἐφεστᾶσιν δόμοις.
 ξέναι γυναῖκες, εἶπατ', ἐκ ποίας πάτρας
 Ἑλληνικοῖσι δώμασιν πελάξετε;

ΧΟ. Φοίνισσα μὲν γῇ πατρὶς ἢ θρέψασά με, 280
 Ἀγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παῖδων δορὸς
 Φοίβῳ μ' ἐπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
 μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
 μαντεῖα σεμνὰ Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
 ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν. 285
 σὺ δ' ἀντάμειψαί μ', ὅστις ὦν ἐλήλυθας
 ἐπτάστομον πύργωμα Θηβαίας πόλεως.

ΠΟ. πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαῖον,
 ἔτικτε δ' Ἰοκάστη με παῖς Μευοικέως·
 καλεῖ δὲ Πολυνείκην με Θηβαῖος λεώς. 290

ΧΟ. ᾧ συγγένεια τῶν Ἀγήνορος τέκνων,
 ἐμῶν τυράννων, ᾧν ἀπεστάλην ὕπο,
 γονυπετεῖς ἔδρας προσπίτνω σ', ἄναξ,
 τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα.
 ἔβας ᾧ χρόνῳ γὰρ πατρῴαν. 295
 ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόδρομος,
 ἀμπέτασον πύλας.
 κλύεις, ᾧ τεκοῦσα τόνδε μάτηρ;
 τί μέλλεις ὑπώροφα μέλαθρα περᾶν,
 διγεῖν τ' ὠλέναις τέκνου; 300

ΙΟ. Φοίνισσαν βοᾶν
 κλύουσ', ᾧ νεάνιδες, γηραιῶ
 ποδὶ τρομερὰν ἔλκω ποδὸς βάσιν.
 ἰὼ τέκνον,
 χρόνῳ σὸν ὄμμα μυρίαις ἐν ἡμέραις 305
 προσεῖδον· ἀμφίβαλλε μα-
 στὸν ὠλέναισι ματέρος,
 παρηίδων τ' ὄρεγμα βο-

στρύχων τε κυανόχρωτα χαί-
τας πλόκαμον, σκιάζων δέραν ἁμάν.

ἰὼ ἰώ, μόλις φανεῖς

310

ἄελπτα κἀδόκητα ματρὸς ὠλέναις.

τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα

καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι

πολυέλικτον ἄδονάν

ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο

315

περιχορεύουσα τέρψιν παλαιᾶν λάβω

χαρμονᾶν; ἰὼ τέκος,

ἔρημον πατρῶον ἔλιπες δόμον

φυγὰς ἀποσταλεις ὁμαίμου λῶβα,

ἧ ποθεινὸς φίλοις,

320

ἧ ποθεινὸς Θήβαις.

ὅθεν ἑμάν τε λευκόχροα κείρομαι

δακρυόεσσ' ἀνεῖσα πένθει κόμαν,

ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, τέκνον,

δυσόρφναια δ' ἄμφι τρύχη τάδε

325

σκότι' ἀμείβομαι.

ὁ δ' ἐν δόμοισι πρέσβυς ὁμματοστερῆς

ἀπήνας ὁμοπτέρου τᾶς ἀπο-

ζυγείσας δόμων

πόθον ἀμφιδάκρυτον ἄει κατέχων

330

ἀνῆξε μὲν ξίφους

ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγάν,

ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀγχόνας,

στενάζων ἄρᾶς τέκνοις·

σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰὲν αἰαγμάτων

335

σκότια κρύπτεται.

σὲ δ', ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δὴ

κλύω ζυγέντα παιδοποιὸν ἄδονάν

ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν

ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν, 340
 ἄλαστα ματρὶ τᾷδε Λα-
 ίῳ τε τῷ παλαιγενεῖ,
 γάμων ἐπακτὸν ἄταν.
 ἐγὼ δ' οὔτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
 νόμιμον ἐν γάμοις 345
 [ὥς πρόει] ματέρι μακαρία·
 ἀνυμέναια δ' Ἴσμηνὸς ἐκηδεύθη
 λουτροφόρον χλιδᾶς· ἀνὰ δὲ Θηβαίαν
 πόλιν ἐσιγάθη σᾶς ἔσοδοι νύμφας.
 ὅλοιτο, τὰδ' εἴτε σίδαρος 350
 εἴτ' ἔρις εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος,
 εἴτε τὸ δαιμόνιον κατεκώμασε
 δώμασιν Οἰδιπόδα·
 πρὸς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχῃ.
 ΧΟ. δεινὸν γυναιξὶν αἰ δι' ὠδίνων γοναί, 355
 καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.
 ΠΟ. μῆτερ, φρονῶν εὖ κοῦ φρονῶν ἀφικόμην
 ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
 πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγει,
 λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει. 360
 οὔτω δὲ τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμην,
 μή τις δόλος με πρὸς κασιγνήτου κτάνῃ,
 ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων δι' ἄστεως
 κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον. ἐν δέ μ' ὠφελεί,
 σπονδαί τε καὶ σὴ πίστις, ἣ μ' ἐσήγαγε 365
 τείχη πατρῶα· πολύδακρυς δ' ἀφικόμην,
 χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν
 γυμνάσιά θ' οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδαρ·
 ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεὶς ξένην πόλιν
 ναίω, δι' ὅσων ὅμμ' ἔχων δακρυροοοῦν. 370
 ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σὲ δέρομαι

[κάρᾳ ξυρῆκες καὶ πέπλους μελαγχίμους]
 ἔχουσιν, οἷμοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 ὥς δεινὸν ἔχθρα, μῆτερ, οἰκείων φίλων
 [καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς.

375

ΙΟ. κακῶς θεῶν τις Οἰδίπουν φθείρει γένος·
 οὕτω γὰρ ἤρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμέ,
 κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν φῦναί τε σέ.
 ἅτᾳρ τί ταῦτα; δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
 ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δάκω φρένα,
 δέδοιχ' ἃ χρήζω· διὰ πόθου δ' ἐλήλυθα.

380

ΠΟ. ἄλλ' ἐξερῶτα, μηδὲν ἐνδεὲς λίπης·
 ἃ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοί, μῆτερ, φίλα.

385

ΙΟ. καὶ δὴ σ' ἔρωτῶ πρῶτον ὧν χρήζω τυχεῖν,
 τί τὸ στέρεσθαι πατρίδος; ἢ κακὸν μέγα;

ΠΟ. μέγιστον· ἔργῳ δ' ἐστὶ μείζον ἢ λόγῳ.

ΙΟ. τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγάσιν τὸ δυσχερές;

390

ΠΟ. ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.

ΙΟ. δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἃ τις φρονεῖ.

ΠΟ. τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεῶν.

ΙΟ. καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.

ΠΟ. ἄλλ' εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον.

395

ΙΟ. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὥς λόγος.

ΠΟ. καλοῖς βλέπουσαί γ' ὅμμασιν, μέλλουσι δέ.

ΙΟ. οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' οὔσας κενάς;

ΠΟ. ἔχουσιν ἀφροδίτην τιν' ἠδεῖαν κακῶν.

ΙΟ. πόθεν δ' ἐβόσκον πρὶν γάμοις εὔρεῖν βίον;

400

ΠΟ. ποτὲ μὲν ἐπ' ἡμᾶρ εἶχον, εἴτ' οὐκ εἶχον ἄν.

ΙΟ. φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;

ΠΟ. εὖ πρᾶσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν τι δυστυχῆς.

- ΙΟ. οὐδ' ἡϋγένειά σ' ἤρεν εἰς ὕψος μέγα;
- ΠΟ. κακὸν τὸ μὴ ἔχειν· τὸ γένος οὐκ ἔβωσκέ με. 405
- ΙΟ. ἡ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς.
- ΠΟ. οὐδ' ὀνομάσαι δύναι' ἂν ὡς ἐστὶν φίλου.
- ΙΟ. πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τί ν' ἐπίνοιαν ἔσχεθες;
- ΠΟ. ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα.
- ΙΟ. ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν. 410
- ΠΟ. κάπρῳ λέοντί θ' ἀρμόσαι παίδων γάμους.
- ΙΟ. καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;
- ΠΟ. οὐκ οἶδ'· ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴν τύχην.
- ΙΟ. σοφὸς γὰρ ὁ θεός· τί νι τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος;
- ΠΟ. νύξ ἦν, Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς παραστιάδας. 415
- ΙΟ. κοίτας ματεύων ἢ φυγὰς πλανώμενος;
- ΠΟ. ἦν ταῦτα· καὶ τ' ἐπῆλθεν ἄλλος αὖ φυγὰς.
- ΙΟ. τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος κἀκείνος ἦν.
- ΠΟ. Τυδεύς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.
- ΙΟ. τί θηρσὶν ὑμᾶς δῆτ' Ἀδραστος ἤκασεν; 420
- ΠΟ. στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὔνεκ' ἦλθομεν πέρι.
- ΙΟ. ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς συνῆκε θέσφατα;
- ΠΟ. κἄδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεάνιδας.
- ΙΟ. ἄρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις ἢ δυστυχεῖς;
- ΠΟ. οὐ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας. 425
- ΙΟ. πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι σπέσθαι στρατόν;
- ΠΟ. δισσοῖς Ἀδραστος ὥμοσεν γαμβροῖς τόδε,
ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν, πρόσθεν δ' ἐμέ.
πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι 430
πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ
διδόντες· ἐπὶ γὰρ τὴν ἐμὴν στρατεύομαι
πόλιν. θεοὺς δ' ἐπώμοσ' ὡς ἀκουσίως
τοῖς φιλτάτοις ἐκοῦσιν ἡράμην δόρυ.

- ἀλλ' εἰς σὲ τείνει τῶνδε διάλυσις κακῶν, 435
 μῆτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς φίλους
 παῦσαι πόνων με καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
 πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθέν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ·
 τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα
 δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει. 440
 ἄγῶ μεθήκω δεῦρο μυρίαν ἄγων
 λόγχην· πένης γὰρ οὐδὲν εὐγενὴς ἀνὴρ.
 XO. καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς εἰς διαλλαγὰς ὅδε
 χωρεῖ· σὸν ἔργον, μῆτερ Ἰοκάστη, λέγειν
 τοιούσδε μύθους οἷς διαλλάξεις τέκνα. 445
 ET. μῆτερ, πάρειμι τήνδε σοὶ χάριν διδούς·
 ὥς ἀμφὶ τείχη καὶ ξυνωρίδας λόχων
 τάσσω ἐπέσχον πόλιν, ὅπως κλύοιμί σου
 κοινὰς βραβείας, αἷς ὑπόσπονδον μολεῖν 450
 τόνδ' εἰσεδέξω τειχέων πείσασά με.
 IO. ἐπίσχες· οὗτοι τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει·
 βραδεῖς δὲ μῦθοι πλείστον ἀνύουσιν σοφόν.
 σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα καὶ θυμοῦ πνοάς·
 οὐ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς κᾶρα 455
 Γοργόνος, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἦκοντα σόν.
 σὺ τ' αὖ πρόσωπον πρὸς κασίγνητον στρέφε,
 Πολύνεικες· εἰς γὰρ ταῦτόν ὄμμασι βλέπων
 λέξεις τ' ἄμεινον τοῦδέ τ' ἐνδέξει λόγους.
 παραινέσαι δὲ σφῶν τι βούλομαι σοφόν· 460
 ὅταν φίλος τις ἀνδρὶ θυμωθεὶς φίλῳ
 εἰς ἐν συνελθὼν ὄμματ' ὄμμασιν διδῶ,
 ἐφ' οἷσιν ἦκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν,
 κακῶν δὲ τῶν πρὶν μηδενὸς μνείαν ἔχειν.
 λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον·
 σὺ γὰρ στράτευμα Δαναϊδῶν ἦκεις ἄγων, 466
 ἦλθον. τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δὲ τις λόγου· 447

ἄδικα πεπονθώς, ὥς σὺ φῆς· κριτῆς δέ τις
θεῶν γένοιτο καὶ διαλλακτῆς κακῶν.

- ΠΟ. ἄπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφω,
κού ποικίλων δεῖ τ' ἄνδιχ' ἐρμηνευμάτων· 470
ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν· ὁ δ' ἄδικος λόγος
νοσῶν ἐν αὐτῷ φαρμάκων δεῖται σοφῶν.
ἐγὼ δὲ πατρὸς δωμάτων προυσκεψάμην
τοῦμόν τε καὶ τοῦδ', ἐκφυγεῖν χρήζων ἄρας
ᾧς Οἰδίπους ἐφθέγγεατ' εἰς ἡμᾶς ποτε, 475
ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἐκὼν αὐτὸς χθονός,
δοὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος ἐνιαυτοῦ κύκλον,
ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὐτίς ἀνὰ μέρος λαβὼν
καὶ μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνον μολῶν
[κακόν τι θρᾶσαι καὶ παθεῖν, ἃ γίγνεται]. 480
ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ' ὀρκίους τε δοὺς θεούς,
ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
τυραννίδ' αὐτὸς καὶ δόμων ἐμὸν μέρος.
καὶ νῦν ἔτοιμός εἰμι τ' ἄμαντοῦ λαβὼν
στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονός, 485
οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον ἀνὰ μέρος λαβὼν
καὶ τῷδ' ἀφείναι τὸν ἴσον αὐτίς αὖ χρόνον,
καὶ μήτε πορθεῖν πατρίδα μήτε προσφέρειν
πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις,
ἃ μὴ κυρήσας τῆς δίκης πειράσομαι 490
θρᾶν. μάρτυρας δὲ τῶνδε δαίμονας καλῶ,
ὥς πάντα πράσσωσιν σὺν δίκῃ, δίκης ἄτερ
ἀποστεροῦμαι πατρίδος ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' αὖθ' ἕκαστα, μῆτερ, οὐχὶ περιπλοκάς
λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ καὶ σοφοῖς 495
καὶ τοῖσι φαύλοις ἔνδιχ', ὥς ἐμοὶ δοκεῖ.
- ΧΟ. ἐμοὶ μέν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν.

- ET. εἰ πᾶσι ταῦτὸ καλὸν ἔφν σοφόν θ' ἅμα,
 οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἕρις· 500
 νῦν δ' οὕθ' ὅμοιον οὐδὲν οὔτ' ἴσον βροτοῖς,
 πλὴν ὀνόμασιν, τὸ δ' ἔργον οὐκ ἔστιν τόδε.
 ἐγὼ γὰρ οὐδέν, μῆτερ, ἀποκρύψας ἔρω·
 ἄστρον ἂν ἔλθοιμ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
 καὶ γῆς ἐνερθε δυνατός ὦν δρᾶσαι τάδε, 505
 τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
 τοῦτ' οὖν τὸ χρηστόν, μῆτερ, οὐχὶ βούλομαι
 ἄλλῳ παρεῖναι μᾶλλον ἢ σῶζειν ἐμοί·
 ἀνανδρία γάρ, τὸ πλεον ὅστις ἀπολέσας
 τοῦλασσον ἔλαβε. πρὸς δὲ τοῖσδ' αἰσχύνομαι, 510
 ἐλθόντα σὺν ὅπλοις τόνδε καὶ πορθοῦντα γῆν
 τυχεῖν ἂν χρήξει· καὶ γὰρ ἂν Θήβαις τόδε
 γένοιτ' ὄνειδος, εἰ Μυκηναίου δορὸς
 φόβῳ παρεῖν σκῆπτρα τὰμὰ τῷδ' ἔχειν.
 χρῆν δ' αὐτὸν οὐχ ὅπλοισι τὰς διαλλαγὰς, 515
 μῆτερ, ποιεῖσθαι· πᾶν γὰρ ἔξαιρεῖ λόγος
 ὃ καὶ σίδηρος πολεμίων δράσειεν ἂν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει,
 ἔξεστ'· ἐκεῖνο δ' οὐχ ἐκὼν μαθήσομαι,
 ἄρχειν παρόν μοι, τῷδε δουλεῦσαι ποτε. 520
 πρὸς ταῦτ' ἵτω μὲν πῦρ, ἵτω δὲ φάσγαννα,
 ξεύγνυσθε δ' ἵππους, πεδία πίμπλαθ' ἀρμάτων,
 ὥς οὐ παρήσω τῷδ' ἐμὴν τυραννίδα.
 εἵπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι
 κάλλιστον ἀδικεῖν, τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών. 525
- XO. οὐκ εὖ λέγειν χρή μὴ' πλὶ τοῖς ἔργοις καλοῖς,
 οὐ γὰρ καλὸν τοῦτ', ἀλλὰ τῇ δίκῃ πικρόν.
- IO. ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρῳ κακά,
 Ἐτεόκλεες, πρόσσεστιν· ἀλλ' ἡμπεριῖα
 ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον. 530

τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
 φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ'· ἄδικος ἡ θεός·
 πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 εἰσῆλθε ἀξήλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
 ἐφ' ἣ σὺ μαίνει. κεῖνο κάλλιον, τέκνον, 535
 ἰσότητα τιμᾶν, ἢ φίλους ἀεὶ φίλους
 πόλεις τε πόλεσι συμμάχους τε συμμάχοις
 συνδεῖ· τὸ γὰρ ἴσον νόμιμον ἀνθρώποις ἐφυ,
 τῷ πλέονι δ' ἀεὶ πολέμιον καθίσταται
 τοῦλάχιστον ἐχθρᾶς θ' ἡμέρας κατάρχεται. 540
 καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώποισι καὶ μέρη σταθμῶν
 ἰσότης ἔταξε ἀριθμὸν διώρισε,
 νυκτός τ' ἀφεγγές βλέφαρον ἡλίου τε φῶς
 ἴσον βαδίζει τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
 κοῦδέτερον αὐτῶν φθόρον ἔχει νικώμενον. 545
 εἶθ' ἥλιος μὲν νύξ τε δουλεύει βροτοῖς,
 σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἴσον
 καὶ τῷδ' ἀπονέμειν; κἄτα ποῦ'στιν ἡ δίκη;
 τί τὴν τυραννίδ', ἀδικίαν εὐδαίμονα,
 τιμᾶς ὑπέρφευ καὶ μέγ' ἥγησαι τόδε; 550
 περιβλέπεσθαι τίμιον; κενὸν μὲν οὔν.
 ἢ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων εὐδαίμονα
 βούλει; τί δ' ἔστι τὸ πλεόν; ὄνομ' ἔχει μόνον·
 ἐπεὶ τά γ' ἀρκοῦνθ' ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσιν.
 οὔτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί, 555
 τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα·
 ὅταν δὲ χρήξωσ', αὐτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.
 ἄγ', ἦν σ' ἐρωμαι δύο λόγῳ προθεῖς' ἅμα,
 πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις, 560
 ἐρεῖς τυραννεῖν; ἦν δὲ νικήσῃ σ' ὅδε

ὁ δ' ὀλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.

558

Ἀργεῖά τ' ἔγχη δόρου τὸ Καδμείων ἔλη,
 ὅψει δαμασθὲν ἄστν Θηβαῖον τόδε,
 ὅψει δὲ πολλὰς αἰχμαλωτίδας κόρας
 βία πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθομένας. 565
 ὀδυνηρὸς ἄρ' ὁ πλοῦτος, ὃν ζητεῖς ἔχειν
 [γενήσεται Θήβαισι, φιλότιμος δὲ σύ].

σοὶ μὲν τάδ' αὐδᾶ. σοὶ δὲ Πολύνεικες λέγω·
 ἀμαθεῖς Ἄδραστος χάριτας εἰς σ' ἀνήφατο,
 ἀσύνητα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν. 570
 φέρ', ἣν ἔλῃς γῆν τήνδ', ὃ μὴ τύχοι ποτέ,
 πρὸς θεῶν, τρόπαια πῶς ἀναστήσεις Διί;
 πῶς δ' αὖ κατάρξει θυμάτων, ἐλὼν πάτραν,
 καὶ σκυῖλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς;
 Θήβας πυρώσας τάσδε Πολυνείκης θεοῖς 575
 ἀσπίδας ἔθηκε; μήποτ', ὧ τέκνον, κλέος
 τοιόνδε σοὶ γένοιθ' ὑφ' Ἑλλήνων λαβεῖν.
 ἦν δ' αὖ κρατηθῆς καὶ τὰ τοῦδ' ὑπερδράμη,
 πῶς Ἄργος ἦξεις μυρίους λιπὼν νεκρούς;
 ἐρεῖ δὲ δὴ τις· ὧ κακὰ μνηστεύματα 580

Ἄδραστε προσθείς, διὰ μιᾶς νύμφης γάμον
 ἀπωλόμεσθα. δύο κακὰ σπεύδεις, τέκνον,
 κείνων στέρεσθαι τῶνδ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
 μέθετον τὸ λίαν, μέθετον· ἀμαθίαι δυοῖν,
 εἰς ταῦθ' ὅταν μόλητον, ἔχθιστον κακόν. 585

ΧΟ ὦ θεοί, γένοισθε τῶνδ' ἀπότροποι κακῶν
 καὶ ξύμβασίν τιν' Οἰδίπου τέκνοισι δότε.

ΕΤ. μῆτερ, οὐ λόγων ἔθ' ἀγών, ἀλλ' ἀνήλωται χρόνος
 οὐν μέσῳ μάτην, περαίνει δ' οὐδὲν ἢ προθυμία·
 οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως ἢ 'πὶ τοῖς εἰρημέ-
 νοις, 590

ᾧστ' ἐμὲ σκήπτρων κρατοῦντα τῆσδ' ἀνακτ' εἶναι
 χθονός·

τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγεῖσθαι νουθετημάτων μ' ἔα.
καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων ἢ κατθανεῖ.

ΠΟ. πρὸς τίνος; τίς ᾧδ' ἄτρωτος, ὅστις εἰς ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβαλὼν τὸν αὐτὸν οὐκ ἀποίσεται μό-
ρον; 595

ΕΤ. ἐγγύς, οὐ πρόσω βεβηκώς· εἰς χέρας λεύσσεις
ἐμάς;

ΠΟ. εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

ΕΤ. κατὰ σὺν πολλοῖσιν ἦλθες πρὸς τὸν οὐδὲν ἐς
μάχην;

ΠΟ. ἀσφαλὴς γάρ ἐστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατη-
λάτης.

ΕΤ. κομπὸς εἰ σπονδαῖς πεποιθώς, αἶ σε σώξουσιν
θανεῖν. 600

ΠΟ. καὶ σὲ δεύτερόν γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα καὶ μέρη
χθονός.

ΕΤ. οὐκ ἀπαιτούμεσθ'· ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω
δόμον.

ΠΟ. τοῦ μέρους ἔχων τὸ πλεῖον; ΕΤ. φήμ'· ἀπαλλάσ-
σου δὲ γῆς.

ΠΟ. ᾧ θεῶν βωμοὶ πατρῶων, ΕΤ. οὓς σὺ πορθήσων
πάρει.

ΠΟ. κλύετε μου, ΕΤ. τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπε-
στρατευμένου; 605

ΠΟ. καὶ θεῶν τῶν λευκοπώλων δώμαθ', ΕΤ. οὐ στυ-
γοῦσί σε.

ΠΟ. ἐξελαυνόμεσθα πατρίδος ΕΤ. καὶ γὰρ ἦλθες ἐξε-
λῶν.

ΠΟ. ἀδικίᾳ γ', ᾧ θεοί. ΕΤ. Μυκήναις, μὴ νθάδ' ἀνα-
κάλει θεοῦς.

ΠΟ. ἀνόσιος πέφυκας, ΕΤ. ἀλλ' οὐ πατρίδος ὥς σὺ
πολέμιος.

- ΠΟ. ὅς μ' ἄμοιρον ἐξελεύνεις. ΕΤ. καὶ κατακτενῶ γε
πρός. 610
- ΠΟ. ὦ πάτερ, κλύεις ἂ πάσχω; ΕΤ. καὶ γὰρ οἷα δρᾷς
κλύει.
- ΠΟ. καὶ σύ, μῆτερ; ΕΤ. οὐ θέμις σοι μητρὸς ὀνομά-
ζειν κάρα.
- ΠΟ. ὦ πόλις. ΕΤ. μολὼν ἐς Ἄργος ἀνακάλει Δέρωνης
ὔδωρ.
- ΠΟ. εἶμι, μὴ πόνει· σὲ δ' αἰνῶ, μῆτερ. ΕΤ. ἐξιθι
χθονός.
- ΠΟ. ἐξιμεν· πατέρα δέ μοι δὸς εἰσιδεῖν. ΕΤ. οὐκ ἂν
τύχοις. 615
- ΠΟ. ἀλλὰ παρθένους ἀδελφάς. ΕΤ. οὐδὲ τάσδ' ὄψει
ποτέ.
- ΠΟ. ὦ κασίγνηται. ΕΤ. τί ταύτας ἀνακαλεῖς ἔχθιστος
ῶν;
- ΠΟ. μῆτερ, ἀλλὰ μοι σὺ χαῖρε. ΙΟ. χαρτὰ γοῦν πάσχω,
τέκνον.
- ΠΟ. οὐκέτ' εἰμὶ παῖς σός. ΙΟ. εἰς πόλλ' ἀθλία πέφυκ'
ἐγώ.
- ΠΟ. ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει. ΕΤ. καὶ γὰρ ἀνθυβρί-
ζομαι. 620
- ΠΟ. ποῦ ποτε στήσει πρὸ πύργων; ΕΤ. ὥς τί μ' ἴστο-
ρεῖς τόδε;
- ΠΟ. ἀντιτάξομαι κτενῶν σε. ΕΤ. κἀμὲ τοῦδ' ἔρωσ
ἔχει.
- ΙΟ. ὦ τάλαιν' ἐγώ· τί δράσεται, ὦ τέκν'; ΠΟ. αὐτὸ
σημανεῖ.
- ΙΟ. πατρὸς οὐ φεύξεσθ' Ἑρινῦς; ΕΤ. ἐρρέτω πρόπας
δόμος.
- ΠΟ. ὥς τάχ' οὐκέθ' αἱματηρὸν τοῦμὸν ἀργήσει ξί-
φος. 625

τὴν δὲ θρέψασαν με γαῖαν καὶ θεοὺς μαρτύ-
ρομαι

ὥς ἄτιμος οἴκτρ᾽ ἀσχων ἐξελεύνομαι χθονός,
δοῦλος ὥς, ἀλλ' οὐχὶ ταύτοῦ πατρὸς Οἰδίου
γεγώς·

κἂν τί σοι, πόλις, γένηται, μὴ' μέ, τόνδε δ' αἰ-
τιῶ.

οὐχ ἐκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' [ἐξελεύνομαι χθο-
νός.] 630

καὶ σὺ Φοῖβ' ἄναξ Ἀγνιεύ καὶ μέλαθρα χαίρετε,
ἥλικές θ' οὐμοὶ θεῶν τε δεξιμήλ' ἀγάλματα.

οὐ γὰρ οἶδ' εἴ μοι προσειπεῖν αὐτίς ἔσθ' ὑμᾶς
ποτε·

ἐλπίδες δ' οὐπω καθεύδουσ', αἷς πέποιθα σὺν
θεοῖς

τόνδ' ἀποκτείνας κρατήσειν τῆσδε Θηβαίας χθο-
νός. 635

ΕΤ. ἐξίθ' ἐκ χώρας· ἀληθῶς δ' ὄνομα Πολυνείκην
πατήρ

ἔθετό σοι θείᾳ προνοίᾳ νεικέων ἐπάννυμον.

ΧΟ. Κάδμος ἔμολε τάνδε γᾶν 640

Τύριος, ᾧ τετρασκελὴς
μόσχος ἀδάματον πέσημα 640

δίκε τελεσφόρον διδοῦσα
χρησμόν, οὗ κατοικίσαι

πεδία νιν τὸ θέσφατον
πυροφόρα δόμων ἔχρη,

καλλιπόταμος ὕδατος ἵνα τε 645
νοτὶς ἐπέρχεται ῥυτᾶς

Δίρκας χλοηφόρους
καὶ βαθυσπόρους γύας,

Βρόμιον ἔνθα τέκετο μάτηρ
 * Διὸς γάμοισι, * 650
 κισσὸς δὲν περιστεφῆς
 ἑλικτὸς εὐθὺς ἔτι βρέφος
 χλοηφόροισιν ἔρνεσιν
 κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν,
 Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι Θηβαίοισι 655
 καὶ γυναιξὶν εὖλοισ.
 ἔνθα φόνιος ἦν δράκων 660
 Ἄρεος, ὠμόφρων φύλαξ
 νάματ' ἐννύδρα καὶ ῥέεθρα
 χλοερὰ δεργμάτων κόραισι 665
 πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν·
 δὲν ἐπὶ χέρσιβας μολῶν
 Κάδμος ὅλεσε μαρμάρῳ,
 κρᾶτα φόνιον ὀλεσίθηρος
 ὠλένας δικῶν βολαῖς, 670
 δίας ἀμάτορος
 Παλλάδος φραδαῖσι
 γαπετεῖς δικῶν ὀδόντας
 εἰς βαθυσπόρους γύας·
 ἔνθεν ἐξανῆκε γὰ 675
 πάνοπλον ὄψιν ὑπὲρ ἄκρων
 ὄρων χθονός· σιδαρόφρων
 δέ νιν φόνος πάλιν ξυνῆψε γὰ φίλα.
 αἵματος δ' ἔδευσε γαῖαν, ἃ νιν εὐηλόισι
 δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς. 675
 καὶ σὲ τὸν προμάτορος 680
 Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον
 Ἐπαφον, ὃ Διὸς γένεθλον,
 ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ,
 ἰώ, βαρβάροισι λιταῖς, 680

βᾶθι βᾶθι τάνδε γᾶν·

σοί νιν ἔκγονοι κτίσαν,

ἄν διώνυμοι θεαί,

ἄντ.

Περσέφασσα καὶ φίλα

Δαμάτηρ θεά,

685

πάντων ἄνασσα, πάντων δὲ Γᾶ τροφός,

ἐκτήσαντο· πέμπε πυρφόρους

θεάς, ἄμυνε τᾷδε γᾶ·

πάντα δ' εὐπετῇ θεοῖς.

ET. χώρει σὺ καὶ κόμιζε τὸν Μενοικέως

690

Κρέοντ', ἀδελφὸν μητρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,

λέγων τάδ', ὥς οἰκεῖα καὶ κοινὰ χθονὸς

θέλω πρὸς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλευμάτα,

πρὶν εἰς μάχην τε καὶ δορὸς τάξιν μολεῖν.

καίτοι ποδῶν σῶν μόχθον ἐκλύει παρῶν·

695

ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πρὸς δόμους στείχοντ' ἐμούς.

KP. ἦ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χορήζων σ', ἄναξ

Ἑτεόκλεες, πέριξ δὲ Καδμείων πύλας

φύλακας τ' ἐπῆλθον σὸν δέμας θηρώμενος.

ET. καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἔχρηξον εἰσιδεῖν, Κρέον·

700

πολλῶ γὰρ ἡὔρον ἐνδεεῖς διαλλαγάς,

ὥς εἰς λόγους συνῆψα Πολυνείκει μολών.

KP. ἦκουσα μεῖζον αὐτὸν ἢ Θήβας φρονεῖν,

κῆδαι τ' Ἀδράστου καὶ στρατῶ πεποιθότα.

ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν·

705

ἃ δ' ἐμποδῶν μάλιστα, ταῦθ' ἦκω φράσω.

ET. τὰ ποῖα ταῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἄγνοῶ.

KP. ἦκει τις αἰχμάλωτος Ἀργείων πάρα.

ET. λέγει δὲ δὴ τί τῶν ἐκεῖ νεώτερον;

KP. [μέλλειν πέριξ πύργοισι Καδμείων πόλιν]

710

ὅπλοισι ἐλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.

ET. ἐξοιστέον τᾶρ' ὅπλα Καδμείων πόλει.

- ΚΡ. ποῖ; μῶν νεάζων οὐχ ὀράς ἃ χρῆν σ' ὀρεῖν;
 ΕΤ. ἐκτὸς τάφρων τῶνδ', ὥς μαχουμένους τάχα.
 ΚΡ. σμικρὸν τὸ πληῆθος τῆσδε γῆς, οἱ δ' ἄφθονοι. 715
 ΕΤ. ἐγὼ δα κείνους τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
 ΚΡ. ἔχει τιν' ὄγκον Ἄργος Ἑλλήνων πάρα.
 ΕΤ. θάρσει· τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.
 ΚΡ. θέλοιμ' ἄν· ἀλλὰ τοῦθ' ὀρεῖ πολλοῦ πόνου.
 ΕΤ. ὥς οὐ καθέξω τειχέων εἴσω στρατόν. 720
 ΚΡ. καὶ μὴν τὸ νικᾶν ἐστὶ πᾶν εὐβουλία.
 ΕΤ. βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς;
 ΚΡ. πάσας γε, πρὶν κίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.
 ΕΤ. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου;
 ΚΡ. εἴπερ σφαλεῖς γε δεῦρο σωθήσει πάλιν. 725
 ΕΤ. ἴσον φέρει νύξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλεόν.
 ΚΡ. ἐνδυστυχῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας.
 ΕΤ. ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον οὐσι προσβάλω δόρυ;
 ΚΡ. ἐκπληξῖς ἂν γένοιτο· νικῆσαι δὲ δεῖ.
 ΕΤ. βαθύς γέ τοι Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος. 730
 ΚΡ. ἅπαν κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς.
 ΕΤ. τί δ', εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατόν;
 ΚΡ. κάκει πέφρακται λαὸς ἄρμασιν πέριξ.
 ΕΤ. τί δῆτα δράσω; πολεμίοισι δῶ πόλιν;
 ΚΡ. μὴ δῆτα· βουλεύου δ', ἐπείπερ εἴ σοφός. 735
 ΕΤ. τίς οὖν πρόνοια γίγνεται σοφωτέρα;
 ΚΡ. ἔπτ' ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὥς ἦκουσ' ἐγώ,
 ΕΤ. τί προστετάχθαι δεῖν; τὸ γὰρ σθένος βραχύ.
 ΚΡ. [λόχων ἀνάσσειν] ἐπὶ προσκειῖσθαι πύλαις.
 ΕΤ. τί δῆτα δεῶμεν; ἀπορίαν γὰρ οὐ μενῶ. 740
 ΚΡ. ἔπτ' ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἐλοῦ.
 ΕΤ. λόχων ἀνάσσειν ἢ μονοστόλου δορός;
 ΚΡ. λόχων, προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι,
 ΕΤ. ξυνῆκ'· ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις.

- ΚΡ. καὶ ξυστρατήγους· εἷς δ' ἀνὴρ οὐ πάνθ' ὄρα. 745
- ΕΤ. θάρσει προκρίνας ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;
- ΚΡ. ἀμφότερον· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον.
- ΕΤ. ἔσται τάδ'· ἐλθὼν δ' ἐπτάπυργον ἐς πόλιν
τάξω λοχαγούς πρὸς πύλαισιν, ὥς λέγεις,
ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν ἀντιθεῖς. 750
- νέμειν δ' ἕκαστον διατριβὴν πολλὴν ἔχει,
ἐχθρῶν ὑπ' αὐτοῖς τείχεσιν καθημένων.
ἄλλ' εἴμ', ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα.
καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν
καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης ἐλεῖν δορί. 755
- γάμους δ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης παιδὸς τε σοῦ
Αἴμονος, εἴαν τι τῆς τύχης ἐγὼ σφαλῶ,
σοὶ χορὴ μέλεσθαι· τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον
τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς. 760
- μητέρος ἀδελφὸς εἶ· τί δεῖ μακροηγοεῖν;
τρέφ' ἀξίως νιν σοῦ τε τήν τ' ἐμὴν χάριν.
πατήρ δ' ἐς αὐτὸν ἀμαθίαν ὀφλισκάνει,
ὄψιν τυφλώσας· οὐκ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα·
ἡμᾶς τ' ἀραῖσιν, ἣν τύχη, κατακτενεῖ. 765
- ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀργόν, εἴ τι θέσφατον
οἰωνόμεντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν
Μενοικέα σοῦ πατρὸς αὐτεπώννυμον
ἄξοντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον· 770
- σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται·
ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμψάμην
ἥδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκῆπτω, Κρέον·
ἦνπερ κρατήσῃ τὰμά, Πολυνείκους νέκυν 775

κτανεῖν θ' ὅς ἤλθε πατρίδα πορθήσων ἐμὴν.

756

μήποτε ταφῆναι τῇδε Θηβαία χθονί·
 θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, καὶ φίλων τις ἦ.
 σοὶ μὲν τάδ' αὖδ' ᾧ· προσπόλοις δ' ἔμοῖς λέγω·
 ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
 ὥς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς 780
 ὀρῶμεθ' ἤδη ξὺν δίκη νικηφόρῳ.
 τῇ δ' εὐλαβείᾳ χρησιμωτάτῃ θεῶν
 προσευχόμεσθα τήνδε διασώζειν πόλιν.

ΧΟ. ᾧ πολύμοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι στρ.
 καὶ θανάτῳ κατέχει Βρομίου παράμουςος ἑορ-
 ταῖς; 785

οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὥρας
 βόστρυχον ἀμπετάσας, λωτοῦ κατὰ πνεύματα
 μέλπει

μοῦσαν, ἐν ᾧ χάριτες χοροποιοί,
 ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόρῳ στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας
 ἄσματι Θήβαις 790

κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις.
 οὐδ' ὑπὸ θυρομανεῖ νεβρίδων μέτα δινεύεις,
 ἄρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάμοσι μώνυχα πῶλον,
 Ἰσμηνοῦ τ' ἐπὶ χεύμασι βαίνων
 ἱππείαισι θαάζεις, Ἀργείοις ἐπιπνεύσας
 σπαρτῶν γένναν, 795

ἄσπιδοφέρμονα θίασον ἔνοπλον,
 ἀντίπαλον κατὰ λάϊνα τείχεα
 χαλκῷ κοσμήσας.
 ἦ δεινά τις Ἔρις θεός, ἃ τάδε
 μῆσατο πῆματα γὰρ βασιλεῦσιν,
 Λαβδακίδαις πολυμόχθοις. 800

ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότα-
 ἄντ.

τον νάπος, Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαί-
ρων,

μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα, λόχενυ' Ἰοκά-
στας,

ὦφελες Οἰδιπόδαν θρέψαι βρέφος ἔκβολον οἴκων,
χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον· 805

μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν, οὔρειον τέρας, ἐλθεῖν
πένθεα γαίας,

Σφίγγ', ἀπομουσοτάταισι σὺν ὠδαῖς,

ἅ ποτε Καδμογενῇ τετραβάμοσι χαλαῖς

τείχεσι χριμπτομένα φέρειν αἰθέρος εἰς ἄβατον
φῶς

γένναν, ἂν ὁ κατὰ χθονὸς Ἴαιδας 810

Καδμείοις ἐπιπέμπει· δυσδαίμων δ' ἔρις ἄλλα
θάλλει παίδων

Οἰδιπόδα κατὰ δώματα καὶ πόλιν.

οὐ γὰρ ὁ μὴ καλὸν οὔ ποτ' ἔφν καλόν,

οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι 815

παῖδες ματρὶ λόχενυμα, μῖασμα πατρός·

ἣ δὲ συναίμονος εἰς λέχος ἦλθεν.

ἔτεκες, ὦ γὰρ, ἔτεκές ποτε,

βάρβαρον ὥς ἀκοὰν ἐδάην ἐδάην ποτ' ἐν οἴκοις,

τὰν ἀπὸ θηροτρόφου φοινικολόφοιο δράκοντος 820

γένναν ὀδοντοφυῇ, Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος·

Ἀρμονίας δέ ποτ' εἰς ὑμεναίους

ἦλυθον οὐρανίδαι, φόρμιγγί τε τείχεα Θηβας

ταῖς Ἀμφιονίας τε λύρας ὑπὸ πύργος ἀνέστα

διδύμων ποταμῶν πόρον ἀμφὶ μέσον 825

Δίρκας, χλοεροτρόφον ἅ πεδίον

πρόπαρ Ἰσμηνοῦ καταδεύει·

Ἰὼ θ' ἅ κερόεσσα προμάτῳ

Καδμείων βασιλῆας ἐγείνατο,

μυριάδας δ' ἀγαθῶν ἑτέροις ἑτέ- 830
 ρας μεταμειβομένα πόλις ἅδ' ἐπ' ἅ-
 κροισ ἔστακεν Ἀρή-
 οῖς στεφάνοισιν.

ΤΕΙ. ἡγοῦ πάροιθε, θύγατερ· ὥς τυφλῷ ποδὶ
 ὀφθαλμὸς εἴ σύ, ναυβάταισιν ἄστρον ὥς· 835
 δεῦρ' εἰς τὸ λευρὸν πέδον ἔχνος τιθεῖς' ἐμόν,
 πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν· ἀσθενὴς πατήρ·
 κλήρους τέ μοι φύλασσε παρθένω χειρί,
 οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν
 θάκοισιν ἐν ἱεροῖσιν, οὗ μαντεύομαι. 840
 τέκνον Μενοικεῦ, παῖ Κρέοντος, εἰπέ μοι
 πόση τις ἢ ἰπίλοιπος ἄστεως ὁδὸς
 πρὸς πατέρα τὸν σόν· ὥς ἐμὸν κάμνει γόνυ,
 πυκνὴν δὲ βαίνων ἤλυσιν μόλις περῶ.

ΚΡ. θάρσει· πέλας γάρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς 845
 ἐξορμίσαι σὸν πόδα· λαβοῦ δ' αὐτοῦ, τέκνον·
 ὥς πᾶς' ἀπήνη πούς τε πρεσβύτου φιλεῖ
 χειρὸς θυραίας ἀναμένειν κουφίσματα.

ΤΕΙ. εἶεν, πάρεσμεν· τί με καλεῖς σπονδῇ, Κρέον;

ΚΡ. οὐπω λελήσμεθ'· ἀλλὰ σύλλεξαι σθένος 850
 καὶ πνεῦμ' ἄθροισον, αἶπος ἐκβαλὼν ὁδοῦ.

ΤΕΙ. κόπῳ παρεῖμαι γοῦν Ἐρεχθιδῶν ἀπο 855
 δεῦρ' ἐκκομισθεῖς τῆς πάροιθεν ἡμέρας·
 κἀκεῖ γὰρ ἦν τις πόλεμος Εὐμόλπου δορός,
 οὗ καλλινίκους Κεκροπίδας ἔθηκε' ἐγώ·
 καὶ τόνδε χρυσοῦν στέφανον, ὥς ὀρᾷς, ἔχω
 λαβὼν ἀπαρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.

ΚΡ. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰ στέφη· 860
 ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἶσθα σύ,
 δορὸς Δαναῖδων, καὶ μέγας Θήβαις ἀγών.
 βασιλεὺς μὲν οὖν βέβηκε κοσμηθεὶς ὅπλοις

ἤδη πρὸς ἄλκην Ἐτεοκλῆς Μυκηνίδα·
 ἐμοὶ δ' ἐπέσταλκ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα,
 τί δρῶντες ἂν μάλιστα σῶσαιμεν πόλιν.

ΤΕΙ. Ἐτεοκλέους μὲν εἶνεκ' ἂν κλήσας στόμα 865

χρησμοὺς ἐπέσχον· σοὶ δ', ἐπεὶ χρήξεις μαθεῖν,
 λέξω. νοσεῖ γὰρ ἦδε γῆ πάλαι, Κρέον,
 ἐξ οὗ ἔτεκνώθη Λάιος βία θεῶν

πόσιν τ' ἔφυσε μητρὶ μέλεον Οἰδίπουν·
 αἷ θ' αἵματωποὶ δεργμάτων διαφθοραὶ 870
 θεῶν σόφισμα καπιδειξίς Ἑλλάδι.

ἂ συγκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόνῳ
 χρήζοντες, ὥς δὴ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι,
 ἡμαρτον ἁμαθῶς· οὔτε γὰρ γέρα πατρὶ
 οὔτ' ἔξοδον διδόντες ἄνδρα δυστυχῇ 875

ἐξηγρίωσαν· ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἄρᾶς
 δεινὰς νοσῶν τε καὶ πρὸς ἠτιμασμένος.
 ἀγῶ τί οὐ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη,
 εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπουν.

ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον· 880
 πολλοὶ δὲ νεκροὶ περὶ νεκροῖς πεπτωκότες
 Ἀργεῖα καὶ Καδμεῖα μίξαντες βέλη
 πικροὺς γόους δώσουσι Θηβαίᾳ χθονί.

σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτει πόλι,
 εἰ μὴ λόγοις τις τοῖς ἐμοῖσι πείσεται. 885

ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τῶν Οἰδίπου
 μηδένα πολίτην μηδ' ἄνακτ' εἶναι χθονός,
 ὥς δαιμονῶντας κἀνατρέφοντας πόλιν.

ἐπεὶ δὲ κρεῖσσον τὸ κακὸν ἔστι τάραθου,
 μί' ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας. 890

ἄλλ' οὐ γὰρ εἰπεῖν οὔτ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς
 πικρὸν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις
 πόλει παρασχεῖν φάρμακον σωτηρίας.

- ἄπειμι, χαίρεθ'· εἷς γὰρ ὢν πολλῶν μέτα
τὸ μέλλον, εἰ χρὴ, πείσομαι· τί γὰρ πάθω; 895
- KP. ἐπίσχεσ ἀντοῦ, πρέσβυ. TEI. μὴ 'πιλαμβάνου.
- KP. μεῖνον, τί φεύγεις; TEI. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
- KP. φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν.
- TEI. βούλει σὺ μέντοι κούχλ' βουλήσει τάχα.
- KP. καὶ πῶς πατρῶαν γαῖαν οὐ σῶσαι θέλω; 900
- TEI. θέλεις ἀκοῦσαι δῆτα καὶ σπουδὴν ἔχεις;
- KP. εἷς γὰρ τί μᾶλλον δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
- TEI. κλύοις ἂν ἤδη τῶν ἐμῶν θεσπισμάτων.
πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
ποῦ 'στιν Μενοικεύς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν; 905
- KP. ὅδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου.
- TEI. ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἐκάς.
- KP. ἐμὸς πεφυκῶς παῖς ἂν δεῖ σιγήσεται.
- TEI. βούλει παρόντος δῆτά σοι τούτου φράσω;
- KP. κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας. 910
- TEI. ἄκουε δὴ νυν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν·
σφάξαι Μενοικῇ τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
- KP. τί φῆς; τί ν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον; 915
- TEI. ἄπερ πέφηνε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾶν.
- KP. ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεὶ λόγῳ κακά.
- TEI. σοί γ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα καὶ σωτήρια.
- KP. οὐκ ἔκλινον, οὐκ ἤκουσα· χαίρετώ πόλις.
- TEI. ἀνῆρ ὅδ' οὐκέθ' αὐτός, ἐκνεύει πάλιν. 920
- KP. χαίρων ἴθ'· οὐ γὰρ σῶν με δεῖ μαντευμάτων.
- TEI. ἀπόλωλεν ἀλήθει', ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;
- KP. ὦ πρὸς σε γονάτων καὶ γερασμίου τριχός,
- TEI. τί προσπίτνεις με; δυσφύλακτ' αἶνει κακά.
- KP. σίγα· πόλει δὲ τούσδε μὴ λέξης λόγους. 925

ἂν δρῶντες ἂν μάλιστα σῶσαιμεν πόλιν Καδμείων. 912

- ΤΕΙ. ἀδικεῖν κελεύεις μ'· οὐ σιωπήσαιμεν ἄν.
- ΚΡ. τί δή με δράσεις; παῖδά μου κατακτενεῖς;
- ΤΕΙ. ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
- ΚΡ. ἐκ τοῦ δ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνω κακόν;
- ΤΕΙ. ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς κεῖς ἄγων' ἔρχει λόγων. 930
 δεῖ τόνδε θαλάμῃς, οὗ δράκων ὁ γηγενῆς
 ἐγένετο Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
 σφαγέντα φόνιον αἷμα γῇ Κάδμου χοᾶς
 δοῦναι, παλαιῶν Ἄρεος ἐκ μηνιμάτων,
 ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον. 935
 καὶ ταῦτα δρῶντες σύμμαχον κτήσεσθ' Ἄρη.
 χθὼν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν ἀντί θ' αἵματος
 αἷμ' ἦν λάβῃ βρότειον, ἕξετ' εὖμενῇ
 γῇν, ἣ ποθ' ἡμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
 σπαρτῶν ἀνῆκεν· ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν 940
 τοῦδ' ὃς δράκοντος γέννος ἐκπέφυκε παῖς.
 σὺ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἰ σπαρτῶν γένους
 ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς ἀρσένων τ' ἄπο,
 οἱ σοὶ τε παῖδες. Αἴμονος μὲν οὖν γάμοι
 σφαγὰς ἀπείργουσ'· οὐ γὰρ ἐστὶν ἥθεος· 945
 [κεῖ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος·]
 οὗτος δὲ πῶλος τῇδ' ἀνειμένος πόλει
 θανὼν πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.
 πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισι τε
 θήσει, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν, 950
 κλεινὰς τε Θήβας. τοῖνδ' ἐλοῦ δυοῖν πότμου
 τὸν ἕτερον· ἣ γὰρ παῖδα σῶσον ἣ πόλιν.
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις· ἥροῦ, τέκνον,
 πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρῳ χοῆται τέχνη,
 μάταιος· ἦν μὲν ἐχθρὰ σημῆνας τύχη, 955
 πικρὸς καθέστηχ' οἷς ἄν οἴωνοσκοπῇ·
 ψευδῇ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων

ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 χοῆν θεσπιωδεῖν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.

ΧΟ. Κρέον, τί σιγᾶς γῆρυν ἄφθογγον σχάσας; 960
 κάμοι γὰρ οὐδὲν ἤσسون ἔκπληξις πάρα.

ΚΡ. τί δ' ἄν τις εἴποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.
 ἐγὼ γὰρ οὐ ποτ' εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει.
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος, 965

οὐδ' ἂν τὸν αὐτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.

μή μ' εὐλογεῖτω τὰμά τις κτείνων τέκνα.

αὐτὸς δ', ἐν ὥραίῳ γὰρ ἔσταμεν βίου,

θνήσκειν ἔτοιμος πατρίδος ἐκλυτῆριον.

ἀλλ' εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν, 970

ἀκόλαστ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα,

φεῦγ' ὥς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός·

λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,

πύλας ἐφ' ἑπτα καὶ λοχαγέτας μολῶν·

καὶ μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· 975

ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

ΜΕ. ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;

ΚΡ. ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσει.

ΜΕ. οὐκ οὖν σὲ φράζειν εἰκός, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ;

ΚΡ. Δελφοὺς περάσας φεῦγε ΜΕ. ποῖ με χρή, πάτερ;

ΚΡ. Αἰτωλίδ' εἰς γῆν. ΜΕ. ἐκ δὲ τῆσδε ποῖ περῶ; 981

ΚΡ. Θεσπρωτὸν οὐδας. ΜΕ. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;

ΚΡ. ἔγνωσ. ΜΕ. τί δὴ τόδ' ἔρυσά μοι γενήσεται;

ΚΡ. πόμπιμος ὁ δαίμων. ΜΕ. χρημάτων δὲ τίς πόρος;

ΚΡ. ἐγὼ πορεύσω χρυσόν.

ΜΕ. εὖ λέγεις, πάτερ. 985

χώρει νυν· ὥς σὴν πρὸς κασιγνήτην μολῶν,

ἧς πρῶτα μαστὸν εἴλκυσ', Ἰοκάστην λέγω,

μητρὸς στερηθεὶς ὀρφανός τ' ἀποζυγεῖς,

προσηγορήσων εἶμι καὶ σώσω βίον.
 ἀλλ' εἶα, χώρει. [μὴ τὸ σὸν κωλύτω. 990
 γυναικες, ὥς εὖ] πατρὸς ἐξεῖλον φόβον
 κλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἂ βούλομαι τυχεῖν.
 ὅς μ' ἐκκομίζει, πόλιν ἀποστερῶν τύχης,
 καὶ δειλίᾳ δίδωσι. καὶ συγγνωστὰ μὲν
 γέροντι· τοῦμὸν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει, 995
 προδότῃν γενέσθαι πατρίδος ἣ μ' ἐγείνατο.
 [ὥς οὖν ἂν εἰδῇτ', εἶμι καὶ σώσω πόλιν
 ψυχὴν τε δώσω τῇσδ' ὑπερθανεῖν χθονός.]
 αἰσχροὺν γάρ, οἳ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι
 οὐκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφίγμένοι 1000
 στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν,
 πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὑπερ·
 ἐγὼ δὲ πατέρα καὶ κασίγνητον προδοὺς
 πόλιν τ' ἐμαυτοῦ δειλὸς ὥς ἔξω χθονὸς
 ἄπειμ'· ὅπου δ' ἂν ζῶ, κακὸς φανήσομαι. 1005
 μὰ τὸν μετ' ἄστρον Ζῆν' Ἄρη τε φοῖνιον,
 ὃς τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
 σπαρτοὺς ἄνακτας τῇσδε γῆς ἰδρύσατο.
 ἀλλ' εἶμι καὶ στας ἐξ ἐπάλξεων ἄκρων
 σφάξας ἐμαυτὸν σηκὸν ἐς μελαμβαθῇ 1010
 δράκοντος, ἔνθ' ὁ μάντις ἐξηγήσατο,
 ἐλευθερώσω γαῖαν· εἴρηται λόγος.
 στείχω δέ, θανάτου δῶρον οὐκ αἰσχροὺν πόλει
 δώσων, νόσου δὲ τήνδ' ἀπαλλάξω χθόνα.
 καὶ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ τι δύναيتό τις 1015
 χρηστὸν διέλθοι τοῦτο κείς κοινὸν φέροι
 πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων
 πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἂν.

ΧΟ. ἔβας ἔβας,

στο.

ὦ πτεροῦσσα, γᾶς λόχευμα
 νερτέρου τ' Ἐχίδνας, 1020
 Καδμείων ἄρπαγά,
 πολύφθορος πολύστονος,
 μιξοπάρθενος,
 δάιον τέρας,
 φοιτάσι πτεροῖς
 χαλαῖσι τ' ὤμοσίτοις· 1025
 Διοκαίων ἄ ποτ' ἐκ
 τόπων νέους πεδαίρουσ'
 ἄλυσρον ἀμφὶ μοῦσαν
 ὀλομένην τ' Ἑρινὺν
 ἔφερεις ἔφερεις ἄχεα πατρίδι 1030
 φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν,
 ὃς τάδ' ἦν ὁ πράξας.
 ἰάλεμοι δὲ ματέρων,
 ἰάλεμοι δὲ παρθένων
 ἐστέναζον οἴκοις· 1035
 ἰήιον βοᾶν βοάν,
 ἰήιον μέλος μέλος
 ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυξε
 διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
 βροντᾷ δὲ στεναγμὸς
 ἀχά τ' ἦν ὅμοιος, 1040
 ὅποτε πόλεος ἀφανίσειεν
 ἅ πτεροῦσσα παρθένης τιν' ἀνδρῶν.
 χρόνον δ' ἔβα
 Πυθίαις ἀποστολαῖσιν
 Οἰδίπους ὁ τλάμων
 Θηβαίαν τάνδε γᾶν 1045
 τότε ἄσμενοις, πάλιν δ' ἄχη·
 ματρὶ γὰρ γάμους

ἀντ.

δυσγάμους τάλας
 καλλίνικος ὦν
 αἰνιγμάτων συνάπτει,
 1050
 μιαίνει δὲ πτόλιν·
 δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει
 μυσαρὸν εἰς ἄγωνα
 καταβαλὼν ἀραῖσι
 τέκεα μέλεος. ἀγάμεθ' ἀγάμεθ',
 1055
 ὃς ἐπὶ θάνατον οἴχεται
 γᾶς ὑπὲρ πατρώας,
 Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,
 τὰ δ' ἐπτάπυργα κληῖθρα γᾶς
 καλλίνικα θήσων.
 γενοίμεθ' ὥδε ματέρες
 1060
 γενοίμεθ' εὐτεκνοί, φίλα
 Παλλάς, ἃ δράκοντος αἶμα
 λιθόβολον κατειργάσω,
 Καδμείαν μέριμναν
 ὀρμήσας' ἐπ' ἔργον,
 1065
 ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γαῖαν
 ἀρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἅτα.

ΑΓΓ. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
 ἀνοίγεται, ἐκπορεύεται Ἰοκάστην δόμων.
 ὦή μάλ' αὐθις· διὰ μακροῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
 1070
 ἔξελθ', ἄκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
 λήξας' ὀδυρμῶν πενθίμων τε δακρύνων.

ΙΟ. ὦ φίλτατ', ἣ που ξυμφορὰν ἤκεις φέρων
 Ἐτεοκλέους θανόντος, οὗ παρ' ἀσπίδα
 βέβηκας αἰὲ πολεμίων εἰργων βέλη;
 1075
 [τί μοί ποθ' ἤκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος;]
 τέθνηκεν ἢ ζῇ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.

ΑΓΓ. ζῇ, μὴ τρέσης τόδ', ὥς σ' ἀπαλλάξω φόβου.

- ΙΟ. τί δ', ἐπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί·
 ΑΓΓ. ἐστᾶς' ἄθραυστοι, κοῦκ ἀνήροπασται πόλις.
- ΙΟ. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργείου δορός; 1080
 ΑΓΓ. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
 κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.
- ΙΟ. ἔν εἰπέ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
 οἶσθ', ὥς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
- ΑΓΓ. ξῆ σοι ξυνωρίς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνων. 1085
 ΙΟ. εὐδαιμονοίης. πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
 πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι;
 λέξον, γέροντα τυφλὸν ὥς κατὰ στέγας
 ἐλθοῦσα τέρψω, τῇσδε γῆς σεσωσμένης.
- ΑΓΓ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανῶν 1090
 πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς μελάνδετον ξίφος
 λαιμῶν διῆκε τῇδε γῇ σωτήριον,
 λόχους ἐνειμεν ἐπτά καὶ λοχαγέτας
 πύλας ἐφ' ἐπτά, φύλακας Ἀργείου δορός,
 σὸς παῖς, ἐφέδρους θ' ἱππότας μὲν ἱππόταις 1095
 ἔταξ', ὀπλίτας δ' ἀσπιδηφόροις ἔπι,
 ὥς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορός
 ἀλκὴ δι' ὀλίγου. περγάμων δ' ἀπ' ὀρθίων
 λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν
 Τευμησὸν ἐκλιπόντα· καὶ τάφρου πέλας 1100
 δρόμῳ συνῆψεν ἅστυ Καδμείας χθονός.
 παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ
 ἐκεῖθεν ἔκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.
 καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηίσταις πύλαις
 λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσιν πεφρικότα 1105
 ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαῖος ἔκγονος,
 ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
 ἐκηβόλοις τόξοισιν Ἀταλάντην κάπρον
 χειρουμένην Αἰτωλόν. εἰς δὲ Προϊτίδας

πύλας ἔχῳρει σφάγι' ἔχων ἐφ' ἄρματι 1110
 ὃ μάντις Ἀμφιάραος, οὐ σημεῖ' ἔχων
 ὑβρισμέν', ἀλλὰ σωφρόνως ἄσχημ' ὄπλα.
 Ὠγύγια δ' εἰς πυλώμαθ' Ἱππομέδων ἄναξ
 ἔστειχ' ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει
 στικτοῖς πανόπτην ὄμμασιν δεδορκότα, 1115
 τὰ μὲν σὺν ἄστρον ἐπιτολαῖσιν ὄμματα
 βλέποντα, τὰ δὲ κρύπτοντα δυνόντων μέτα,
 ὥς ὕστερον θανόντος εἰσορᾶν παρῆν.
 Ὅμολώσιν δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
 Τυδεύς, λέοντος δέρος ἔχων ἐπ' ἀσπίδι 1120
 χαίτη πεφρικός· δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
 Τιτὰν Προμηθεὺς ἔφερεν ὥς πρήσων πόλιν.
 ὃ σὸς δὲ Κρηναίαισι Πολυνείκης πύλαις
 Ἄρη προσῆγε· Ποτνιαῖδες δ' ἐπ' ἀσπίδι
 ἐπίσημα πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ, 1125
 εὖ πως στρόφιγξιν ἐνδοθεν κυκλούμεναι
 πόρπαχ' ὑπ' αὐτόν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
 ὃ δ' οὐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν
 Καπανεὺς προσῆγε λόχον ἐπ' Ἠλέκτραις πύλαις·
 σιδηρονῶτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν 1130
 γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενῆς ὅλην πόλιν
 φέρων μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βάθρων,
 ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πείσεται πόλις.
 ταῖς δ' ἐβδόμαις Ἄδραστος ἐν πύλαισιν ἦν,
 ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληροῦν γραφῇ 1135
 ὕδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίοσιν
 Ἀργεῖον αὔχημ'· ἐκ δὲ τειχέων μέσων
 δράκοντες ἔφερον τέκνα Καδμείων γνάθοις.
 παρῆν δ' ἐκάστου τῶνδ' ἐμοὶ θεάματα
 ξύνθημα παραφέρουσι ποιμέσιν λόχων. 1140
 καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις

ἔμαρνάμεσθα σφενδόναις θ' ἐκηβόλοις
 πετρῶν τ' ἀραγμοῖς· ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
 ἔκλαγξε Τυδεὺς χῶ σὸς ἐξαίφνης γόνος·
 ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν κατεξάνθαι βολαῖς, 1145
 τί μέλλετ' ἄρδην πάντες ἐμπίπτειν πύλαις,
 γυμνῆτες ἱππῆς ἀρμάτων τ' ἐπιστάται;
 ἦχῃς δ' ὅπως ἤκουσαν, οὔτις ἀργὸς ἦν·
 πολλοὶ δ' ἐπιπτον κρᾶτας αἵματούμενοι,
 ἡμῶν τ' ἐς οὐδας εἶδες ἂν πρὸ τειχέων 1150
 πυκνοὺς κυβιστητῆρας ἐκπεπνευκότας,
 ξηρὰν δ' ἔδενον γαῖαν αἵματος ῥοαῖς.
 ὁ δ' Ἀρκάς, οὐκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γόνος
 τυφῶς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν βοᾷ
 πῦρ καὶ δικέλλας, ὥς κατασκάψων πόλιν· 1155
 ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐναλίου θεοῦ
 Περικλύμενος παῖς λᾶαν ἐμβαλὼν κάρα
 ἀμαξοπληθῇ, γεῖσ' ἐπάλξεων ἄπο·
 ξανθὸν δὲ κρᾶτα διεπάλυνε καὶ ῥαφὰς
 ἔρρηξεν ὀστέων, ἄρτι δ' οἴνωπὸν γένυν 1160
 καθημάτωσεν· οὐδ' ἀποίσεται βίου
 τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ Μαινάλου κόρη.
 ἐπεὶ δὲ τάσδ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας,
 ἄλλας ἐπῆει παῖς σὸς, εἰπόμεν δ' ἐγώ.
 ὀρῶ δὲ Τυδῇ καὶ παρασπιστάς πυκνοὺς 1165
 Αἰτωλίσιν λόγχαισιν εἰς ἄκρον στόμα
 πύργων ἀκοντίζοντας, ὥστ' ἐπάλξεων
 λιπεῖν ἐρίπνας φυγάδας· ἀλλὰ νιν πάλιν,
 κυναγὸς ὥσει, παῖς σὸς ἐξαθροίξεται,
 πύργοις δ' ἐπέστησ' αὐτίς. εἰς δ' ἄλλας πύλας 1170
 ἡπειρόμεσθα, τοῦτο παύσαντες νοσοῦν.
 Καπανεὺς δὲ πῶς εἶποιμ' ἂν ὥς ἐμαίνετο;
 μακρὰύχενος γὰρ κλίμακος προσαμβάσεις

ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
μῆδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς 1175
τὸ μὴ οὐ κατ' ἄκρων περγάμων ἐλεῖν πόλιν.

καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πετρούμενος
ἀνείρωφ' ὑπ' αὐτὴν ἀσπίδ' ἐλλίξας δέμας,
κλίμακος ἀμείβων ξέστ' ἐνηλάτων βάθρα.
ἦδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων 1180

βάλλει κεραυνῷ Ζεὺς νιν· ἐκτύπησε δὲ
χθών, ὥστε δεῖσαι πάντας· ἐκ δὲ κλιμάκων
[ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη,
κόμαι μὲν εἰς Ὀλυμπον, αἶμα δ' εἰς χθόνα,
χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὥς κύκλωμ' Ἰξίουτος] 1185

εἰλίσσετ'· εἰς γῆν δ' ἔμπυρος πίπτει νεκρός.
ὥς δ' εἶδ' Ἀδραστος Ζῆνα πολέμιον στρατῷ,
ἔξω τάφρου καθῖσεν Ἀργείων στρατόν.
οἱ δ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τέρας
ιδόντες ἐξήλαντον ἀρμάτων ὄχους 1190

ἱππῆς ὀπλῖται· κεῖς μέσ' Ἀργείων ὄπλα
συνῆψαν ἔγχη, πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακὰ·
ἔθνησκον ἐξέπιπτον ἀντύγων ἄπο,
τροχοὶ τ' ἐπήδων ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι,
νεκροὶ δὲ νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ. 1195

πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφὰς
εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν· εἰ δ' εὐτυχὴς
ἔσται τὸ λοιπὸν ἦδε γῆ, θεοῖς μέλει.

ΧΟ. καλὸν τὸ νικᾶν· εἰ δ' ἀμείνουν' οἱ θεοὶ 1200
γνώμην ἔχουσιν, εὐτυχὴς εἶην ἐγώ.

ΙΟ. καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ τῆς τύχης ἔχει·
παῖδες τε γάρ μοι ζῶσι κακπέφευγε γῆ.
Κρόων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων

τῶν τ' Οἰδίπου δύστηνος ἀπολαῦσαι κακῶν, 1205
 παιδὸς στερηθεὶς, τῇ πόλει μὲν εὐτυχῶς,
 ἰδίᾳ δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἄνελθέ μοι πάλιν,
 τί τὰπὶ τούτοις παῖδ' ἐμὼ δρασεῖετον.

ΑΓΓ. ἔα τὰ λοιπά· δεῦρ' αἰεὶ γὰρ εὐτυχεῖς.

ΙΟ. τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας· οὐκ ἔατέον. 1210

ΑΓΓ. μεῖζόν τι χρήξεις παῖδας ἢ σεσωσμένους;

ΙΟ. καὶ τὰπὶλοιπά γ' εἰ καλῶς πράσσω κλύειν.

ΑΓΓ. μέθες μ'· ἔρημος παῖς ὑπασπιστοῦ σέθεν.

ΙΟ. κακόν τι κεύθεις καὶ στέγεις ὑπὸ σκότῳ.

ΑΓΓ. οὐκ ἂν γε λέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσί σοι κακά. 1215

ΙΟ. ἦν μή γε φεύγων ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.

ΑΓΓ. αἰαῖ· τί μ' οὐκ εἴσας ἐξ εὐαγγέλου
 φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μηνῦσαι κακά;
 τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον, τολμήματα
 αἰσχιστα, χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ, 1220
 λέξαντες Ἀργείοισι Καδμείοισι τε
 εἰς κοινὸν οἶον μήποτ' ὦφελον λόγον.

Ἔτεοκλέης δ' ὑπῆρξ' ἀπ' ὀρθίου σταθεὶς
 πύργου, κελεύσας σῖγα κηρυῖναι στρατῷ·
 [ἔλεξε δ'· ὦ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάται]

1225

Δαναῶν ἀριστῆς, οἵπερ ἦλθετ' ἐνθάδε,
 Κάδμου τε λαός, μήτε Πολυνείκους χάριν
 ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε μήθ' ἡμῶν ὕπερ.

ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθεῖς
 μόνος συνάψω συγγόνῳ τῷμῳ μάχην·

1230

κἂν μὲν κτάνω τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος,
 ἡσώμενος δὲ τῷδε παραδώσω [πόλιν].
 ὑμεῖς δ' ἀγῶν' ἀφέντες Ἀργεῖοι χθόνα
 νίσσεσθε, βίοντον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.

τοσαῦτ' ἔλεξε· σὸς δὲ Πολυνείκης γόνος 1236
ἐκ τάξεων ὥρουσε κἀπὴναι λόγους.

πάντες δ' ἐπερρόθησαν Ἀργεῖοι τάδε
Κάδμου τε λαὸς ὥς δίκαι' ἡγούμενοι.
ἐπὶ τοῖσδε δ' ἐσπείσαντο, κὰν μεταιχμίους 1240
ὄρκους συνῆψαν ἐμμενεῖν στρατηλάται.

ἤδη δ' ἔκρυπτον σῶμα παγχάλκοις ὅπλοις
δισσοὶ γέροντος Οἰδίπου νεανία·
φίλοι δ' ἐκόσμουν, τῆσδε μὲν πρόμον χθονὸς
σπαρτῶν ἀριστῆς, τὸν δὲ Δαναῖδῶν ἄκροι. 1245

στήτην δὲ λαμπρῷ χρῶμά τ' οὐκ ἡλλαξάτην
μαργῶντ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔναι δόρυ.
παρεξιόντες δ' ἄλλος ἄλλοθεν φίλων
λόγοισι θαρσύνοντες ἐξηύδων τάδε·

Πολύνεικες, ἐν σοὶ Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρέτας 1250
τρόπαιον Ἀργεῖ τ' εὐκλεᾶ δοῦναι λόγον·

Ἐτεοκλέα δ' αὖ· σὺ πόλεως ὑπερμαχεῖς,
σὺ καλλίνικος γενόμενος σκήπτρων κράτει.
τάδ' ἡγόρευον παρακαλοῦντες εἰς μάχην.
μάντιες δὲ μῆλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμᾶς 1255

ρήξεις τ' ἐνώμων ὑγρότητ' ἐναντίαν
ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὄρους ἔχει,
νίκης τε σῆμα καὶ τὸ τῶν ἡσσωμένων.

ἀλλ' εἴ τιν' ἀλκὴν ἢ σοφοὺς ἔχεις λόγους
ἢ φίλτρο' ἐπρωδῶν, στεῖχ', ἐρήτυσον τέκνα 1260
δεινῆς ἀμίλλης, ὥς ὁ κίνδυνος μέγας
[καὶ τᾶθλα δεινά· δάκρυά σοι γενήσεται
δισσοῖν στερεΐσῃ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν].

10. ὦ τέκνον ἐξελθ', Ἀντιγόνη, δόμων πάρος·
οὐκ ἐν χορείαις οὐδὲ παρθενεύμασι 1265
νῦν σοι προχωρεῖ δαιμόνων κατάστασις,
ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστω καὶ κασιγνήτῳ σέθεν

- εἰς θάνατον ἐκνεύοντε κωλύσαι σε δεῖ
 ξὺν μητρὶ τῇ σῇ μὴ πρὸς ἀλλήλοιν θανεῖν.
- AN. τίν', ὦ τεκοῦσα μήτερ, ἐκπληξιν νέαν 1270
 φίλοις ἀντεῖς τῶνδε δωμάτων πάρος;
 IO. ὦ θύγατερ, ἔρρει σῶν κασιγνήτων βίος.
- AN. πῶς εἶπας; IO. αἰχμὴν ἐς μίαν καθέστατον.
- AN. οὐ γὰρ, τί λέξεις, μήτερ; IO. οὐ φίλ', ἀλλ' ἔπου.
- AN. ποῦ, παρ' θενῶνας ἐκλιποῦς'; IO. ἀνὰ στρατόν. 1275
- AN. αἰδοῦμεθ' ὄχλον. IO. οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά.
- AN. δράσω δὲ δὴ τί; IO. συγγόνων λύσεις ἔριν.
- AN. τί δρῶσα, μήτερ; IO. προσπίτνουσ' ἐμοῦ μέτα.
- AN. ἡγοῦ σὺ πρὸς μεταίχμι', οὐ μελλητέον.
- IO. ἔπειγ' ἔπειγε, θύγατερ· ὥς ἦν μὲν φθάσω 1280
 παῖδας πρὸ λόγχης, οὐμὸς ἐν φάει βίος·
 θανοῦσι δ' αὐτοῖς συνθανοῦσα κείσομαι.
- XO. αἰαῖ αἰαῖ, στρ.
 τρομερὰν φρίκα τρομερὰν φρέν' ἔχω· 1285
 διὰ σάρκα δ' ἐμὰν
 ἔλεος ἔλεος ἔμολε ματέρος δειλαίας.
 δίδυμα τέκεα πότερος ἄρα πότερον αἱμάξει,
 ἰὼ μοι πόνων,
 ἰὼ Ζεῦ, ἰὼ γὰρ, 1290
 ὁμογενῇ δέραν, ὁμογενῇ ψυχὰν
 δι' ἀσπίδων, δι' αἱμάτων;
 τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα,
 πότερον ἄρα νέκυν ὀλόμενον ἀχῆσω; 1295
 φεῦ δᾶ φεῦ δᾶ, ἀντ.
 δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαὶ
 δορὶ παλλόμεναι
 πέσσεα πέσσεα δάι' αὐτίχ' αἱμάξετον.

1284 — 1295 = 1296 — 1307

ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.

1282

τάλανες, ὃ τι ποτὲ μονομάχον ἐπὶ φρέν' ἤλθέτην,
βοᾷ βαρβάρῳ

1301

ἰαχὰν στενακτὰν

μελομέναν νεκροῖς δάκρυσι θρηγνῆσω.

σχεδὸν τύχα πέλας φόνου·

κρινεῖ ξίφος τὸ μέλλον.

1305

πότμος ἄποτμος ὁ φόνος ἔνεκ' Ἑρινύων.

ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω τόνδε δεῦρο συννεφῇ
πρὸς δόμους στείχοντα, παύσω τοὺς παρεστῶτας
γούους.

ΚΡ. οἶμοι, τί δράσω; πότερ' ἔμαντὸν ἢ πόλιν

1310

στένω θακρύσας, ἣν πέριξ ἔχει νέφος

τοιιοῦτον ὥστε δι' Ἀχέροντος ἵεναι;

ἐμός τε γὰρ παῖς γῆς ὅλωλ' ὑπερθανών,

τοῦνομα λαβὼν γενναῖον, ἀνιαρὸν δ' ἐμοί·

ὃν ἄρτι κρημνῶν ἐκ δρακοντείων ἐλὼν

1315

αὐτοσφαγῇ δύστηνος ἐκόμισ' ἐν χεροῖν,

βοᾷ δὲ δῶμα πᾶν· ἐγὼ δ' ἤκω μετὰ

γέρον ἀδελφὴν γραῖαν Ἰοκάστην, ὅπως

λούσῃ προθῆταί τ' οὐκέτ' ὄντα παῖδ' ἐμόν.

τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ τὸν οὐ τεθνηκότα

1320

τιμὰς διδόντα χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν.

ΧΟ. βέβηκ' ἀδελφὴ σῆ, Κρέων, ἔξω δόμων

[κόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη κοινῷ ποδί].

ΚΡ. ποῖ κἀπὶ ποίαν συμφορὰν; σήμαινέ μοι.

ΧΟ. ἤκουσε τέκνα μονομάχῳ μέλλειν δορὶ

1325

εἰς ἀσπίδ' ἤξειν βασιλικῶν δόμων ὕπερ.

ΚΡ. πῶς φῆς; νέκυν τοι παιδὸς ἀγαπᾶζων ἐμοῦ

οὐκ εἰς τόδ' ἤλθον ὥστε καὶ τάδ' εἰδέναι.

ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται μὲν σὴ κασιγνήτῃ πάλαι·

δοκῶ δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς, Κρέων,

1330

ἤδη πεπρᾶχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπῳ.

ΚΡ. οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
σκυθρωπὸν ὄμμα καὶ πρόσωπον ἀγγέλου
στείχοντος, ὃς πᾶν ἀγγελεῖ τὸ δρῶμενον.

ΑΓΓ. ὦ τάλας ἐγώ, τί ν' εἶπω μῦθον ἢ τίνας γόους; 1335

ΚΡ. οἰχόμεσθ' οὐκ εὐπροσώποις φροιμίους ἄρχει λόγου.

ΑΓΓ. ὦ τάλας, διςσῶς αὐτῶ· μεγάλα γὰρ φέρω κακά.

ΚΡ. πρὸς πεπραγμένοισιν ἄλλοις πῆμασιν; λέγεις δὲ τί;

ΑΓΓ. οὐκέτ' εἰσὶ σῆς ἀδελφῆς παῖδες ἐν φάει, Κρέον.

ΚΡ. αἰαῖ· 1340

μεγάλα μοι θροεῖς πάθρα καὶ πόλει.

ὦ δώματ' εἰσηκούσατ' Οἰδίπου τάδε

[παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὁλωλότων];

ΧΟ. ὥστ' ἂν δακρυῦσαί γ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανεν.

ΚΡ. οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμωτάτας, 1345

οἴμοι κακῶν δύστηνος· ὦ τάλας ἐγώ.

ΑΓΓ. εἰ καὶ τὰ πρὸς τούτοισί γ' εἰδείης κακά.

ΚΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δυσποτμώτερα;

ΑΓΓ. τέθνηκ' ἀδελφὴ σὴ δυοῖν παῖδوين μέτα.

ΧΟ. ἀνάγετ' ἀνάγετε κωκυτόν, 1350

ἐπὶ κᾶρα τε λευκοπήχεις κτύπους χεροῖν.

ΚΡ. ὦ τλῆμον, οἶον τέρμον', Ἰοκάστη, βίου

γάμων τε τῶν σῶν Σφιγγὸς αἰνιγμοῖς ἔτλης.

πῶς καὶ πέπρακται διπτύχων παίδων φόνος

ἄρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι. 1355

ΑΓΓ. τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς

οἶσθ'· οὐ μακρὰν γὰρ τειχέων περιπτυχαί,

ὥστ' οὐχ ἅπαντά σ' εἰδέναι τὰ δρῶμενα.

ἐπεὶ δὲ χαλκείοις σῶμ' ἐκοσμήσανθ' ὅπλοις

οἱ τοῦ γέροντος Οἰδίπου νεανῖαι, 1360

ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταίχμιον

ὥς εἰς ἀγῶνα μονομάχου τ' ἀλκὴν δορός.
 βλέψας δ' ἐς Ἄργος ἦκε Πολυνείκης ἀράς·
 ὦ πότνι' Ἥρα, σὸς γάρ εἰμ', ἐπεὶ γάμοις 1365
 ἔξευξ' Ἀδράστου παῖδα καὶ ναίω χθόνα,
 δός μοι κτανεῖν ἀδελφόν, ἀντήρη δ' ἐμὴν
 καθαιματῶσαι δεξιὰν νικηφόρον,
 αἵσχιστον αἰτῶν στέφανον, ὁμογενῇ κτανεῖν. 1369
 Ἔτεοκλῆς δὲ Παλλάδος χρυσάσπιδος 1372
 βλέψας πρὸς οἶκον ἠϋξάτ'· ὦ Διὸς κόρη,
 δὸς ἔργος ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χειρὸς
 εἰς στέρν' ἀδελφοῦ τῆσδ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν 1375
 [κτανεῖν θ' ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.]
 ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσὸς ὥς Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος ἡχὴ σῆμα φοινίου μάχης,
 ἦξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοισι ἐπι·
 κάπροι δ' ὅπως θήγοντες ἀγρίαν γένυν 1380
 ξυνῆψαν, ἀφρῶ διάβροχοι γενειάδας·
 ἦσσαν δὲ λόγχαις· ἀλλ' ὑφίζανον κύκλοις,
 ὅπως σίδηρος ἐξολισθάνοι μάτην.
 εἰ δ' ὅμῳ ὑπερσχὸν ἵτνος ἄτερος μάθοι,
 λόγχην ἐνώμα, στόματι προφθῆναι θέλων. 1385
 ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν
 ὀφθαλμόν, ἀργὸν ὥστε γίγνεσθαι δόρυ.
 πᾶσιν δὲ τοῖς ὀρῶσιν ἐστάλασσ' ἰδρώς.
 Ἔτεοκλῆς δὲ ποδὶ μεταψαίρων πέτρον 1390
 ἵχνους ὑπόδρομον, κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος
 τίθησι· Πολυνείκης δ' ἀπήντησεν δορί,
 πληγὴν σιδήρῳ παραδοθεῖσαν εἰσιδὼν,
 κνήμης τε διεπέρασεν Ἀργεῖον δόρυ·

πολλοῖς δ' ἐπῆει δᾶκρυα τῆς τύχης ὄση, 1370

κᾶβλεψαν ἀλλήλοισι διαδόντες κόρας.

ἦ τοῖσι δρῶσι διὰ φίλων ὀρρωδίαν.

1389

στρατὸς δ' ἀνηλάλαξε Δαναῖδων ἅπας. 1395
κἂν τῷδε μόχθῳ γυμνὸν ὦμον εἰσιδὼν
ὁ πρόσθε τρωθεὶς στέρνα Πολυνεῖκους βίᾳ
διήκε λόγχην, κἀπέδωκεν ἡδονὰς
Κάδμου πολίταις, ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ.
εἰς δ' ἄπορον ἦκων δορὸς ἐπὶ σκέλος πάλιν 1400
χωρεῖ, λαβὼν δ' ἀφῆκε μάρμαρον πέτρον,
μέσον δ' ἄκοντ' ἔθραυσεν· ἐξ ἴσου δ' Ἄρης
ἦν, κάμακος ἀμφοῖν χεῖρ' ἀπεστερημένοιιν.
ἔνθεν δὲ κῶπας ἀρπάσαντε φασγάνων
ἐς ταῦτόν ἦκον, συμβαλόντε δ' ἀσπίδας 1405
πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' εἶχον μάχης.
καὶ πως νοήσας Ἑτεοκλῆς τὸ Θεσσαλὸν
εἰσήγαγεν σόφισμ' ὁμιλίᾳ χθονός.
ἐξαλλαγεὶς γὰρ τοῦ παρεστῶτος πόνου,
λαιὸν μὲν εἰς τοῦπισθεν ἀμφέρει πόδα, 1410
πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος·
προβάς δὲ κῶλον δεξιὸν δι' ὀμφαλοῦ
καθῆκεν ἔγχος σφονδύλοισι τ' ἐνήρμοσεν.
ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας
σὺν αἵματηραῖς σταγόσι Πολυνεΐκης πίτνει. 1415
ὃ δ' ὥς κρατῶν δὴ καὶ νενικηκὼς μάχῃ,
ξίφος δικῶν εἰς γαῖαν ἐσκύλευέ νιν,
τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔχων, ἐκείσε δέ.
ὃ καὶ νιν ἔσφηλ'· ἔτι γὰρ ἐμπνέων βραχύ,
σῶζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήμετι, 1420
μόλις μὲν, ἐξέτεινε δ' εἰς ἥπαρ ξίφος
Ἑτεοκλέους ὁ πρόσθε Πολυνεΐκης πεσών.
γαῖαν δ' ὁδᾶξ ἐλόντες ἀλλήλων πέλας
πίπτουσιν ἄμφω κοῦ διώρισαν κράτος.
ΧΟ. φεῦ φεῦ, κακῶν σῶν, Οἰδίπου, σ' ὅσων στένω·
τὰς σὰς δ' ἀρὰς ἔοικεν ἐκπληῆσαι θεός. 1426

ΑΓΓ. ἄκουε δὴ νυν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά.
 ὥς γὰρ τέκνω πεσόντ' ἐλειπέτην βίον,
 ἐν τῷδε μήτηρ ἢ τάλαινα προσπίπτει.
 τετρωμένους δ' ἰδοῦσα καιρίους σφαγὰς 1431
 ὥμωξεν· ὦ τέκν', ὅστέρα βοηδρόμος
 πάρειμι. προσπίπτουσα δ' ἐν μέρει τέκνα
 ἔκλαι' ἐθρήνηι τὸν πολὺν μάτην πόνον
 στένους', ἀδελφή θ' ἢ παρασπίξουσ' ὁμοῦ· 1435
 ὦ γηροβοσκῶ μητρός, ὦ γάμους ἐμούς
 προδόντ' ἀδελφῶ φιλτάτω. στέρωνων δ' ἄπο
 φύσημ' ἀνείς δύσθνητον Ἐτεοκλῆς ἄναξ
 ἤκουσε μητρός, κάπιθεις ὑγρὰν χέρα
 φωνὴν μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὁμμάτων δ' ἄπο 1440
 προσεῖπε δακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.
 ὃ δ' ἦν ἔτ' ἔμπνους, πρὸς κασιγνήτην δ' ἰδὼν
 γραῖάν τε μητέρ' εἶπε Πολυνείκης τάδε·
 ἀπωλόμεσθα, μῆτερ· οἴκτειρῶ δὲ σέ
 καὶ τήνδ' ἀδελφὴν καὶ κασίγνητον νεκρόν. 1445
 φίλος γὰρ ἐχθρὸς ἐγένετ', ἀλλ' ὅμως φίλος.
 θάψον δέ μ' ὦ τεκοῦσα καὶ σὺ σύγγονε
 ἐν γῇ πατρῴᾳ, καὶ πόλιν θυμουμένην
 παρηγορεῖτον, ὥς τοσόνδε γοῦν τύχω
 χθονὸς πατρῴας, κεῖ δόμους ἀπώλεσα. 1450
 ξυνάρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερσί,
 μῆτερ — τίθησι δ' αὐτὸς ὁμμάτων ἐπι —
 καὶ χαίρετ'· ἤδη γὰρ με περιβάλλει σκότος.
 ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
 μήτηρ δ' ὅπως ἐσεῖδε τήνδε συμφοράν, 1455
 ὑπερπαθήσας ἥρπασ' ἐκ νεκρῶν ξίφος
 κἄπραξε δεινὰ· διὰ μέσου γὰρ αὐχένος

ὦθεϊ σίδηρον, ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
θανοῦσα κεῖται περιβαλοῦς' ἀμφοῖν χέρας.

ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων, 1460

ἡμεῖς μὲν ὥς νικῶντα δεσπότην ἐμόν,
οἱ δ' ὥς ἐκείνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορί,
οἱ δ' ὥς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.

[κὰν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα.] 1465

οἱ δ' εἰς ὅπλ' ἤσσουν· εὖ δέ πως προμηθία
καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἐπι·

κᾶφθημεν οὐπὼ τεύχεσιν πεφραγμένον
Ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.

κοῦδεῖς ὑπέστη, πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν 1470

φεύγοντες, ἔρρει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν
λόγχαις πιτυόντων. ὥς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,

οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἴστασαν βρέτας,
οἱ δ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν
σκυλεύματ' εἶσω τειχέων ἐπέμπομεν. 1475

ἄλλοι δὲ τοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μετὰ
νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλοις.

πόλει δ' ἄγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι
τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχέστατοι.

ΧΟ. οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία 1480

δώματος ἦκει· πάρα γὰρ λεύσσειν

πτώματα νεκρῶν τρισσῶν ἤδη

τάδε πρὸς μελάθροισ κοινῷ θανάτῳ
σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.

ΑΝ. οὐ προκαλυπτομένα βοτρυχάδεος στρ. α' 1485

ἄβρὰ παρηίδος οὐδ' ὑπὸ

παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροισ

* φοῖνικ' ἐρύθημα προσώπου,

αἰδομένα φέρομαι βάκχα νεκύων,
 κράδεμνα δικούσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς, 1490
 στολίδα κροκόεσσαν ἀνείσα τρυφᾶς
 ἄγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἰᾶ. ἰώ μοι.
 ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος, ὦμοι, Θήβαις·
 σὰ δ' ἔρις οὐκ ἔρις, ἀλλὰ φόνω φόνος 1495
 Οἰδιπόδα δόμον ὥλεσε κρανθεῖς
 αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.
 τίνα προσφθδὸν στρ. β'
 ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ἐπὶ
 δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος ὦ δόμος, 1500
 ἀνακαλέσωμαι, ἀντ. β'
 τρισσὰ φέρουσα τάδε σώματα σύγγονα,
 ματέρα καὶ τέκνα, χάσματ' Ἑρινύος;
 ἂ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαρ ὥλεσε,
 τὰς ἀγρίας ὅτε 1505
 δυσξύνετον ξυνετὸς μέλος ἔγνω
 Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας.
 ἰώ μοι, πάτερ,
 τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος ἢ
 τῶν προπάροιθ' εὐγενετῶν ἕτερος 1510
 ἔτλα κακῶν τοσῶνδ'
 αἵματος ἀμερίου
 τοιάδ' ἄχεα φανερά;
 τάλαιν' ὥς ἐλελίζει.
 τίς ἄρ' ὄρνις ἢ δρυὸς ἢ ἐλάτας 1515
 ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις
 ἔξομένα μονομάτορος ὀδυρμοῖς
 ἐμοῖς ἄχεσι συνωδός;
 * * αἰλινον αἰάγμασιν ἂ στρ. γ'

1498 — 1500 = 1501 — 1503

1519 — 1522 = 1539 — 1542

τοῖσδε προκλαίω μοναδ' αἰῶ
διάξουσα τὸν αἰὲ χρόνον ἐν
λειβομένοισιν δακρύοισιν.

1520

τὴν' ἰαχήσω;

τὴν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας

σπαραγμοῖς ἀπαρχὰς βάλλω;

1525

ματρὸς ἐμᾶς διδύ-

μοισι γάλακτος παρὰ μαστοῖς

ἢ πρὸς ἀδελφῶν

οὐλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;

ὅτοτοτοῖ λείπε σουὺς δόμους,

1530

ἀλαδὸν ὄμμα φέρων,

πάτερ γεραιέ, δεῖξον,

Οἶδιπόδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς ἐπὶ

δῶμασιν ἀέριον σκότον ὄμμασι

σοῖσι βαλὼν ἔλκεις μακρόπονον ζωάν.

1535

κλύεις, ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων γεραιὸν

πόδα δεμνίοις

δύστανος ἰαύων;

ΟΙ. τί μ', ὦ παρθένε, βακτρεύμασι τυ- ἄντ. γ'

φλοῦ ποδὸς ἐξάγαγες εἰς φῶς

1540

λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων

οἰκτροτάτοισιν δακρύοισιν,

πολὺν αἰθέρος ἀφανὲς εἶδωλον ἢ

νέκυν ἐνερθεν ἢ

πτανὸν ὄνειρον;

1545

ΑΝ. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσει, στρ. δ'

πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει

φάος οὐδ' ἄλοχος, παραβάκτροις

ἂ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει,

ὦ πάτερ, ὦμοι.

1550

1546 — 1550 = 1555 — 1559

ΟΙ. ὦμοι ἐμῶν παθέων· πάρα γὰρ στενάχειν, πάρα
δ' ἄξειν.

τρισσαλ ψυχὰ ποία μοίρα
πῶς ἔλιπον φάος, ὦ τέκνον, αὖθα.

ΑΝ. οὐκ ἐπ' ὀνειδέσιν οὐδ' ἐπὶ χάρμασιν, ἀντ. δ' 1555
ἀλλ' ὁδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ
ξίφεσιν βροίθων * * * *

καὶ πυρὶ καὶ σχετλίοις μάχαις ἐπὶ παῖδας ἔβα σούς,
ὦ πάτερ, ὦμοι.

ΟΙ. αἰἄτ. ΑΝ. τί τάδε καταστένεις; 1560

ΟΙ. τέκνα. ΑΝ. δι' ὁδύνας ἔβας,
εἰ τὰ τέθριππά γ' ἐς ἄρματα λεύσσω
ἀελίου τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας.

ΟΙ. τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερόν κακόν· 1565

ἀ δὲ τάλαιν' ἄλοχος τίνι μοι, τέκνον, ὥλετο μοίρα;

ΑΝ. δάκρυα γοερὰ φανερὰ πᾶσι τιθεμένα,
τέκεσι μαστὸν

ἔφερεν ἔφερεν ἱκέτις ἱκέτιν ὀρομένα.

ἦ ὕρε δ' ἐν' Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα ἀντ. α' 1570

λωτοτρόφον κατὰ λείμακα

λόγχαις κοινὸν ἐνυάλιον

μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,

μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν, αἵματος

ἥδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν,

ἂν ἔλαχ' Ἀϊδας, ὥπασε δ' Ἀρης· 1575

χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φάσγανον
εἶσω

σαρκὸς ἔβαψεν, ἄχει δὲ τέκνων ἐπεσ' ἄμφι τέ
κνοισιν.

πάντα δ' ἐν ἅματι τῷδε συνάγαγεν,

- ὦ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχῃ θεὸς
ὃς τάδε τελευτᾷ. 1580
- ΧΟ. πολλῶν κακῶν κατῆρξεν Οἰδίπου δόμοις
τόδ' ἡμαρ· εἴη δ' εὐτυχέστερος βίος.
- ΚΡ. οἴκτων μὲν ἤδη λήγεθ', ὥς ὥρα τάφου
μνήμην τίθεσθαι· τῶνδε δ', Οἰδίπου, λόγων 1585
ἄκουσον· ἀρχὰς τῆσδε γῆς ἔδωκέ μοι
Ἑτεοκλῆς παῖς σός, γάμων φερυὰς διδοὺς
Αἴμονι κόρης τε λέκτρον Ἀντιγόνης σέθεν.
οὐκουν σ' ἑάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν ἔτι·
σαφῶς γὰρ εἶπε Τειρεσίας οὐ μή ποτε 1590
σοῦ τήνδε γῆν οἰκοῦντος εὖ πράξειν πόλιν.
ἀλλ' ἐκκομίζου. καὶ τάδ' οὐχ ὕβρει λέγω
οὐδ' ἐχθρὸς ὢν σός, διὰ δὲ τοὺς ἀλάστορας
τοὺς σοὺς δεδοικῶς μή τι γῇ πάθῃ κακόν.
- ΟΙ. ὦ μοῖρ', ἀπ' ἀρχῆς ὥς μ' ἔφυσας ἄθλιον· 1595
ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
ἄγονον Ἀπόλλων Λαῖψ μ' ἐθέσπισε
φρονέα γενέσθαι πατρός· ὦ τάλας ἐγώ.
ἐπεὶ δ' ἐγενόμην, αὐτὸς ὁ σπείρας πατήρ 1600
κτείνει με νομίσας πολέμιον [πεφυκέναι·
χρῆν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ]· πέμπει δέ με
μαστὸν ποθοῦντα θηρσὶν ἄθλιον βοράν·
[οὐ σωζόμεσθα. Ἐαρτάρου γὰρ ὥφελεν
ἔλθεῖν Κιθαιρῶν εἰς ἄβυσσα χάσματα, 1605
ὃς μ' οὐ διώλεσ', ἀλλὰ δουλεῦσαί τέ μοι
δαίμων ἔδωκε Πόλυβον ἀμφὶ δεσπότην.]
κτανὼν δ' ἐμαντοῦ πατέρ' ὁ δυσδαίμων ἐγὼ
εἰς μητρὸς ἦλθον τῆς τάλαιπώρου λέχος,
παῖδάς τ' ἀδελφοὺς ἔτεκον, οὓς ἀπώλεσα. 1610

καὶ τλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφν·

1596

ἄρα παρὰ λαβὼν Λαῖου καὶ παισὶ δούς.
οὐ γὰρ τοσοῦτον ἄσύνετος πέφυκ' ἐγὼ
ὥστ' εἰς ἔμ' ὄμματ' εἰς τ' ἐμῶν παίδων βίον
ἄνευ θεῶν του ταῦτ' ἐμνηχανησάμην.

εἶεν· τί δράσω δῆθ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ; 1615
τίς ἡγεμών μοι ποδὸς ὁμαρτήσῃ τυφλοῦ;
ἦδ' ἡ θανοῦσα; ζῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' εὐτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι.
ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς εὐροίμ' ἂν βίον;
πόθεν; τί μ' ἄρδην ᾧδ' ἀποκτείνεις, Κρέον; 1620
ἀποκτενεῖς γάρ, εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς.

οὐ μὴν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ
κακὸς φανοῦμαι· τὸ γὰρ ἐμόν ποτ' εὐγενὲς
οὐκ ἂν προδοίην, οὐδέ περ πρᾶσσαν κακῶς.

ΚΡ. σοί τ' εὖ λέλεκται γόνατα μὴ χρώξῃεν ἐμά, 1625
ἐγὼ τε ναίειν σ' οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα.

νεκρῶν δὲ τῶνδε τὸν μὲν εἰς δόμους χρεῶν
ἦδη κομίζειν, τὸν δὲ [δ', ὃς πέρσων πόλιν
πατρίδα σὺν ἄλλοις ἦλθε,] Πολυνείκους νέκυν
ἐκβάλετ' ἄθαπτον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός. 1630

κηρύσσεται δὲ πᾶσι Καδμεῖοις τάδε,
ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ καταστέφω ἀλῶ
ἢ γῇ καλύπτω, θάνατον ἀνταλλάσσεται.
σὺ δ' ἐκλιποῦσα τριπτύχων θρόνους νεκρῶν 1635
κόμιζε σαντήν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω
καὶ παρθενεύου τὴν ἰοῦσαν ἡμέραν
μένουσ' ἐν ᾗ σε λέκτρον Αἴμονος μένει.

ΑΝ. ᾧ πάτερ, ἐν οἷοις κείμεθ' ἄθλιοι κακοῖς. 1640
ὥς σε στενάξω τῶν τεθνήκωτων πλέον·
οὐ γὰρ τὸ μὲν σοι βαρὺ κακῶν, τὸ δ' οὐ βαρὺ,

ἔᾶν δ' ἄκλανστον ἄταφον, οἴωνοις βοράν. 1634

- ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυστυχῆς ἔφυς, πάτερ.
 ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ κοίρανον·
 τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; 1645
 KP. Ἐτεοκλέους βουλευμάτων, οὐχ ἡμῶν τάδε.
 AN. ἄφρονά γε, καὶ σὺ μῶρος ὃς ἐπίθου τάδε.
 KP. πῶς; τὰν τεταλμέν' οὐ δίκαιον ἐκπονεῖν;
 AN. οὐκ, ἦν πονηρὰ γ' ἢ κακῶς τ' εἰρημένα.
 KP. τί δ'; οὐ δικαίως ὃδε κυστὶν δοθήσεται; 1650
 AN. οὐκ ἔννομον γὰρ τὴν δίκην πράσσεσθαι νιν.
 KP. εἶπερ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ἐχθαρτέος.
 AN. οὐκ οὖν ἐδωκε τῇ τύχῃ τὸν δαίμονα;
 KP. καὶ τῷ τάφῳ νυν τὴν δίκην παρασχέτω.
 AN. τί πλημμελήσας, τὸ μέρος εἰ μετήλθε γῆς; 1655
 KP. ἄταφος ὅδ' ἀνὴρ, ὥς μάθης, γενήσεται.
 AN. ἐγὼ σφε θάψω, κἂν ἀπεννέπη πόλις.
 KP. στυγὴν ἄρ' ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ.
 AN. ἀλλ' εὐκλεές τοι δύο φίλῳ κεῖσθαι πέλας.
 KP. λάξυσθε τήνδε κείς δόμους κομίζετε. 1660
 AN. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοῦδ' οὐ μεθήσομαι νεκροῦ.
 KP. ἔκριν' ὁ δαίμων, παρθέν', οὐχ ἃ σοὶ δοκεῖ.
 AN. κακεῖνο κέκριται, μὴ ἐφυβρίζεσθαι νεκρούς.
 KP. ὥς οὔτις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.
 AN. ναὶ πρὸς σε τῇσδε μητρὸς Ἰοκάστης, Κρέον. 1665
 KP. μάταια μοχθεῖς· οὐ γὰρ ἂν τύχοις τάδε.
 AN. σὺ δ' ἀλλὰ νεκρῷ λουτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα.
 KP. ἐν τοῦτ' ἂν εἴη τῶν ἀπορρήτων πόλει.
 AN. ἀλλ' ἀμφὶ τραύματ' ἄγρια τελαμῶνας βαλεῖν.
 KP. οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ τόνδε τιμήσεις νέκυν. 1670
 AN. ὦ φίλτατ', ἀλλὰ στόμα γε σὸν προσπτύξομαι.
 KP. οὐκ εἰς γάμους σοὺς συμφορὰν κτήσει γόοις.
 AN. ἦ γὰρ γαμοῦμαι ξῶσα παιδὶ σῷ ποτε;
 τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀποστέλλων χθονός; 1644

- KP. πολλή γ' ἀνάγκη· ποῦ γὰρ ἐκφεύξει λέχος;
 AN. νῦν ἄρ' ἐκείνη Δαναΐδων μ' ἔξει μίαν. 1675
- KP. εἶδες τὸ τόλμημ' οἶον ἐξωνείδισεν;
 AN. ἴστω σίδηρος ὄρκιόν τέ μοι ξίφος.
- KP. τί δ' ἐκπροθυμεῖ τῶνδ' ἀπηλλάχθαι γάμων;
 AN. συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
- KP. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεστι τις. 1680
- AN. καὶ ξυνθανοῦμαί γ', ὥς μάθης περαιτέρω.
- KP. ἴθ', οὐ φονεύσεις παῖδ' ἐμόν, λίπε χθόνα.
- OI. ὦ θύγατερ, αἰνῶ μὲν σε τῆς προθυμίας.
- AN. ἀλλ' εἰ γαμοίμην, σὺ δὲ μόνος φεύγοις, πάτερ —
- OI. μὲν' εὐτυχοῦσα, τᾶμ' ἐγὼ στέρξω κακά. 1685
- AN. καὶ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει, πάτερ;
- OI. πεσὼν ὅπου μοι μοῖρα κείσομαι πέδῳ.
- AN. ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ καὶ τὰ κλείν' αἰνίγματα;
- OI. ὄλωλ'· ἐν ἡμέρῳ μ' ὄλβισ', ἐν δ' ἀπώλεσεν.
- AN. οὐκουν μετασχεῖν κἀμὲ δεῖ τῶν σῶν κακῶν; 1690
- OI. αἰσχροῦ φυγὴ θυγατρὶ σὺν τυφλῷ πατρί.
- AN. οὐ, σωφρονούσῃ γ', ἀλλὰ γενναία, πάτερ.
- OI. προσάγαγέ νῦν με, μητρὸς ὥς ψαύσω σέθεν.
- AN. ἰδού, γεραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερσί.
- OI. ὦ μῆτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη. 1695
- AN. οἴκτρά πρόκειται, πάντ' ἔχουσ' ὁμοῦ κακά.
- OI. Ἐτεοκλέους δὲ πτώμα Πολυνεῖκους τε ποῦ;
- AN. τῷδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας.
- OI. πρόσθε τυφλὴν χεῖρ' ἐπὶ πρόσσωπα δυστυχή.
- AN. ἰδού, θανόντων σῶν τέκνων ἅπτου χερσί. 1700
- OI. ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.
- AN. ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνεῖκους ἐμοί.
- OI. νῦν χρησμός, ὦ παῖ, Λοξίου περαίνεται.
- AN. ὁ ποῖος; ἀλλ' ἢ πρὸς κακοῖς ἐρεῖς κακά;
- OI. ἐν ταῖς Ἀθήναις κατθανεῖν μ' ἀλώμενον. 1705

- AN. ποῦ; τίς σε πύργος Ἀτθίδος προσδέξεται;
- OI. ἱερὸς Κολωνός, δώμαθ' ἱππίου θεοῦ.
ἀλλ' εἴα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,
ἐπεὶ προθυμεῖ τῆσδε κοινοῦσθαι φυγῆς.
- AN. ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν· ὄρεγε χέρα φίλαν, 1710
πάτερ γεραιέ, πομπίμαν
ἔχων ἔμ' ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.
- OI. ἰδοὺ πορεύομαι, τέκνον,
σύ μοι ποδαγὸς ἀθλία γενοῦ. 1715
- AN. γενόμεθα γενόμεθ' ἀθλιοί
γε δῆτα Θηβαῖαν μάλιστα παρθένων.
- OI. πόθι γεραιὸν ἔχνος τίθῃμι;
βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.
- AN. τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι, 1720
τᾷδε τᾷδε πόδα τίθει
ὥστ' ὄνειρον ἰσχύν [ἔχων].
- OI. ἰὼ ἰώ, δυστυχεστάτας φυγᾶς·
ἐλαύνων τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας.
ἰὼ ἰώ, δεινὰ δειν' ἐγὼ τλάς. 1725
- AN. τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὀρᾷ Δίκα κακούς,
οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
- OI. ὅδ' εἰμὶ μοῦσαν ὃς ἐπὶ καλ-
λίνικον οὐράνιον ἔβαν
παρθένου κόρας αἰ- 1730
νιγμ' ἀσύνετον εὐρώων.
- AN. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος.
ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεια
φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον, 1735
ὦ πάτερ, θανεῖν που.
ποθρινὰ δάκρυα παρὰ φίλαισι παρθένοισι

λιποῦς' ἄπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίας
ἀπαρθένευτ' ἄλωμένα.

φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν 1740

εἰς πατρός γε συμφορὰς

εὐκλεᾶ με θήσει·

τάλαιν' ἐγὼ συγγόνου θ' ὑβρισμάτων,

ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαιπτος οἴχεται

μέλεος ὄν, εἴ με καὶ θανεῖν, πάτερ, χρεῶν, 1745

σκότια γὰρ καλύψω.

ΟΙ. πρὸς ἡλικας φάνηθι σάς.

ΑΝ. ἄλις ὀδυρμάτων ἐμῶν.

ΟΙ. σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς.

ΑΝ. κόρον ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν. 1750

ΟΙ. ἴθ' ἀλλὰ Βρόμιος ἵνα τε ση-

κὸς ἄβατος ὄρεσι μαινάδων.

ΑΝ. Καθμεῖαν ᾧ

νεβρίδα στολιδωσαμένα ποτ' ἐγὼ

Σεμέλας θίασον

1755

ἱερὸν ὄρεσιν ἀνεχόρευσα,

χάριν ἀχάριτον εἰς θεοὺς διδοῦσα;

ΟΙ. ᾧ πάτρας κλεινῆς πολῖται, λεύσσετ', Οἰδίπους, 1760

[ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἔγνω καὶ μέγιστος ἦν ἀνὴρ,

ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μαιφόνου καὶ τῆς

νῦν ἄτιμος αὐτὸς οἰκτρὸς ἐξελεύνομαι χθονόσφι,

ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηνῶ καὶ μάτην ὀδύρομαι,

τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φεσθαι.]

ΧΟ. ᾧ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν

βλῶτον κατέχοις

καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

